

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Første Beretning

fra

Fængselselskabet i Odense.

Den 10. Juli 1859.

Love for Selskabet,

vedtagne paa det^s Stiftelsesdag d. 9. Juli 1858.

§ 1. Selskabets Formaal er at træde i Forbindelse med Fangerne paa det herværende Lugt- og Forbebringehuus, og da virke til, at de Fanger, om hvem man tør vente, at de for Fremtiden ville føre et ordentligt Liv, kunne efter udstaaet Straffetid komme i en for dem passende Livsstilling.

§ 2. Forretningerne varetages af en Bestyrelse, der bestaaer af 14 Medlemmer, mellem hvilke 4 kvindelige.

§ 3. Præsten ved Lugthuset er selvkreven Medlem af Bestyrelsen; de øvrige 13 vælges paa Selskabets Aarsmøde, saaledes at 6 fratræde hvert Aar, som kunne gjenvælges.

§ 4. Direktøren ved Lugthuset samt Inspektøren, hvad enten de ere Medlemmer af Selskabet eller ikke, betragtes som overordentlige Medlemmer af Bestyrelsen, som kan tilkalde dem, naar den mener at behøve deres Raad.

§ 5. Bestyrelsen vælger mellem sig en Formand og en Kasserer.

§ 6. Formanden sammenkalder Bestyrelsen saa ofte fornødent gjøres, idetmindste een Gang hver anden Maaned. Bestyrelsesmødet ansees for fuldtalligt, naar over Halvdelen er tilstede.

§ 7. Den samlede Bestyrelse skal tage Bestemmelse om enhver Pengehjælp eller anden Understøttelse, der ydes af Selskabet.

§ 8. Ordentligt Medlem af Selskabet er Enhver, der tegner sig for et aarligt Bidrag af idetmindste 2 Rdl. — eller betaler til Selskabet idetmindste 30 Rdl. eengang for alle.

§ 9. Udmeldelse af Selskabet maa skee skriftligt for Bestyrelsen, og Bidrag erlægges for det Halvaar, hvori Udmeldelsen skeer.

§ 10. Hvert Aar afholder Selskabet et Fællesmøde, hvor Bestyrelsen aflægger Beretning om sin Virksomhed i det forløbne Aar, samt fremlægger Aarets Regnskab, som da underkastes Selskabets Drøftelse. Fremdeles foretages der Valg paa de fratrædende Medlemmer af Bestyrelsen, og Valg paa to Medlemmer til at revidere Regnskabet.

§ 11. Beretning om Selskabets Virksomhed, samt Uddrag af Regnskabet, Medlemsliste o. dsl. trykkes og omdeles til Medlemmerne, saa ofte der derom tages Beslutning paa det aarlige Fællesmøde.

§ 12. Alle Forandringer eller Tilføjninger til Selskabets Love vedtages paa det aarlige Fællesmøde.

Ved Selskabets første Aarsmøde d. 10 Juli 1859 vedtoges følgende Forandring i

§ 6. Bestyrelsen afholder et Møde paa en bestemt

Ugedag i Begyndelsen af hver Maaned. Naar Mødet er ordentligt anmeldt, saa ere de Mødende uden Hensyn til Tallet berettigede til at tage Bestemmelser.

Bestyrelsens Medlemmer ere:

W. Brandt
født Lange.

M. Holwig
født Gillschou.

E. Westerboe
født Jbsen.

C. Schlegel
født Becher.

Perg
Hunderupgaard.

M. A. Brandt
Farver.

A. Damgaard
Stiftsprovst.

C. G. W. Faber
Adjunkt.

Urban Hansen.
Kjøbmand.
f. L. Kassierer.

J. Helweg
Præst ved Lughuset
f. L. Formand.

H. H. Tefolii
Overlærer.

C. Teisen
Annesholm.

Vogelsang
Adjunkt.

Westerboe
Katechet.

Udsigt over Selskabets Virksomhed.

Der er gaaet et Aar hen siden Selskabets Stiftelsesdag, og det blev dengang vedtaget, at der aarlig ved den Tid skulde afgives Beretning om Selskabets Virksomhed. Men selv uden en saadan Bestemmelse, maatte det være en Trang for Bestyrelsen at kunne udtale sig, da Bestræbelser i den Retning, som er Selskabets Formaal, hidtil ere nye her i Stiftet, og da vi dog, for overhoved at kunne udrette noget, maa søge Medvirksomhed hos Mangfoldige. Først maa jeg begynde med at fremhæve, at man i det Hele ikke af et saadant Selskab maa vente sig for store Ting, saa at Gavnligheden af Selskabets Bestræbelser skulde kunne godtgøres ved statistiske Opgivelser om oprigtig Anger og Forrydelses Hyppighed. Jeg veed ikke, om Nogen har næret saadanne Forventninger, jeg for min Deel har det ikke, og jeg vilde ansee Formaålet for naaet, naar vi kunne hjælpe En eller anden fra Fortvivlelsens Afgrund, der virkelig vil lade sig hjælpe. Man har indvendt imod flige Selskabers Virksomhed i Almindelighed, at den Hjælp, der paa den Maade ydes Rjeltringer og Forbrydere, let bidrager til at føre flere ind paa Forbrydelsens Wei; men dertil vil jeg svare, at det ogsaa er at overvurdere Selskabets Virksomhed, da den Hjælp, dette kan yde, er i Forhold til Forbrydelsen og dens Straf dog kun en Ubetydelighed. Man har fremdeles indvendt, at flige Selskaber ved deres blotte Tilværelse ligesom nære den Formening, de fleste Forbrydere gjerne være sig ind i, at den Straf, de ere idømte og nu maae udstaae, i Grunden er en Uretfærdighed, der er overgaaet dem, og som man nu vil forsøge at gjøre god igjen. Jeg skal ikke frakjende denne Indvending al Vægt, saameget mindre som jeg for min Deel heller ikke ynder det Lefleri

med Forbrydere og Forbryderster som interessante Personer, der ofte høres; men dog maa jeg bestemt gjøre Indsigelse imod, at Selskabet ved sin blotte Tilværelse skulde foranlede en saadan Misforstaaelse; det kommer an paa hvorledes de Mænd, gennem hvilke Selskabet virker, fatte deres Opgave, og i den Henseende troer jeg at turde svare paa deres Begne, der tilligemed mig indlede Samtaler med Fangerne. Det er heller ikke Straffen selv, Selskabet har med at gjøre, men derimod Straffens Følger, saavel under Opholdet i Straffeanstaltens i moralsk Henseende fordærvede Luft som fornemmelig naar de forlade den, for atter at begynde en fri Virksomhed.

Der blev sagt, at Selskabet for at kunne udrette noget maatte søge Bistand fra mange Sider. Dertil hører nu først og fremmest, at Selskabet har bidragydende Medlemmer, og i den Henseende maae vi sige, at vor Opfordring har mødt velvillig Imødekommen. Selskabet tæller for Tiden over 100 Medlemmer, hvis Bidrag i Forening med hvad der er indsendt fra Communer, Sogneforstanderskaber og Forskjellige uden bestemt Tilfagn om aarlig Understøttelse, udgjør for dette Aar 266 Rdl. 3 Mk. 12 Sk. Det har dog ikke været den Sum alene, Selskabet har haft til Raadighed; ved hvert enkelt Tilfælde have vi, naar der var Anledning til det, efter Omstændighederne sat os i Forbindelse med Vedkommendes Familie, eller Sogneforstanderskaberne i de Sogne, hvor Vedkommende var forsørgelsesberettiget, og sædvanlig har vor Opfordring fundet velvillig Imødekommen. Vi ville haabe, at dette ogsaa fremdeles maa være Tilfældet, endstjøndt vi naturligvis ikke kunne give nogen Sikkerhed for, at Vedkommende ikke atter ved en anden Leilighed falder Sognet til Byrde. Vi have dog i det forløbne Aar kun haft eet saadant Tilfælde, hvad jeg udtrykkelig be-

mærker, for at Sognene ikke skulde lade sig stræmme fra fremdeles at skjænke Sagen deres Tillid.

Antallet af de løsladte Fanger, vi i det forløbne Aar have taget os af, beløber sig til 13, 7 Mandfolk og 6 Fruentimmer. For at danne sig en bestemtere Forestilling om Omfanget af Selskabets Virksomhed, skal jeg bemærke, at Antallet af de Fanger, der i den nævnte Tid have forladt Straffeanstalten, nemlig fra 10 Juli 1858 til 10 Juli 1859, beløber sig til: 28, deraf 20 Mandfolk og 8 Fruentimmer. Det er altsaa ikke Halvparten vi have kunnet hde Bistand, og vil man spørge, hvad der har ledet os ved at gjøre dette Valg, saa maae vi naturligviis svare at her meget har beroet paa et Skjøn: hvem der meest indtrængende har begjæret Selskabets Hjælp, og hvem vi turde vente bedst vilde skjønne paa den. Som almindelige Regler kan jeg kun nævne, at vi heller have taget unge end gamle Folk, især naar disse gjentagne Gange have været straffede; at vi heller have hjulpet Fruentimmer end Mandfolk, især naar disse ere stærke og arbejdsføre, da hine vel maae ansees for mere hjælpeløse. Flere af de løsladte Fanger have været Udlændinger; dem have vi i Regelen ikke villet antage os, for ikke at binde dem til Stedet; adskillige af dem vare ogsaa saaledes stillede at de ikke trængte til videre Hjælp, fordi de strax kunde gaae ind i deres tidligere Stilling. Mellem dem, vi have antaget os, er ogsaa en, der ikke ligesvem kan regnes til Forbrødernes Klasse; det er en halvvoxen Dreng, der gjentagne Gange have været indsat i Tvangshuset for Løsgjænger og Betleri; ham har vi anbragt i Haandværkslære efter hans eget Ønske, og vi have hidtil haft al Grund til at være tilfreds med hans Opførsel.

Maaden, hvorpaa vi have hjulpen, har da fornemmelig været ved at skaffe Tjenester, meest paa Landet, men i den Henseende maae vi beklage, at vi kun have modtaget

meget faa Tilbud fra Huusbønder, om at tage imod dem. Det har sædvanlig ikke været forbunden med ringe Uleilighed at opspørge saadanne, og ikke sjelden have vi af den Grund maattet indskrænke os til, at lade dem afgaae til deres Hjemstavn, forshnede med et Brev til en eller anden Mand paa Stedet med Anmodning til ham om at sørge for at faae dem anbragte. Desuden have vi forshnet dem, vi have antaget os, med de fornødne Klædningsstykker, med Arbeidsredskaber o. dsl., enten ligefrem som Gave, eller saaledes at en Deel af de udlagte Penge atter skulde tilbagebetales, alt efter Omstændighederne.

Der er fra andre Steder flaget over, at Fangerne nærebe en vis Mistro mod slige Selskaber og deres Virksomhed, at det blev betragtet som en Uæresag iblandt dem at holde sig udenfor det Uafhængighedsforhold, en saadan Hjælp paalagde dem. Det have vi her ikke mærket noget til; tvertimod have de alle anmodet om Hjælp og Understøttelse, skjøndt vi langt fra have kunnet og heller ikke villet imødekomme alle Opfordringer. Vi have i det forløbne Aar gjort flere sørgelige Erfaringer, men dog er jeg vis paa at turde sige i den samlede Bestyrelses Navn, at vi med Glæde fortsætte denne vor Virksomhed, i Fortrøstning til at den dog for Nogle vil være til stor Velsignelse, ligesom vi ogsaa med freidigt Sind fremdeles opfordre Medborgere om at yde deres Bistand til den begyndte Gjerning.

L. Helweg.

Liste over de Personer, som Selskabet har antaget sig.

Nr. 1. Et Fruentimmer fra Ribe, 32 Aar gl. Hun havde tidligere haft flere Tjenester, men været upaalidelig og ført et løbsagtigt Levnet; hun havde været straffet flere Gange for Tyveri og havde tre uægte Børn. Ved sin Afgang d. 23 Aug. f. A. blev hun hjemsendt til Ribe, men anbefalet Hr. Adjunkt d'Origny sammentræde, der med Selskabets Understøttelse skaffede hende Bolig i Byen til han fik en Tjeneste opspurgt. Efter nogle Maaneders Forløb blev hun anbragt i en Tjeneste paa Landet hos en Gaardmand i Nærheden af Kolding, hvor hun er endnu og har opført sig upaaklageligt.

Nr. 2. Et Fruentimmer fra Svendborg (30 Aar gl.), der blev løsladt d. 5 Septbr. f. A., og hjemsendt anbefalet til Hr. Pastor Wulf. Hun havde tidligere ført et omstreifende løbsagtigt Liv, og i Begyndelsen lod det som hun vilde leve ordentligt herefter, men det varede ikke længe. Hun fik en Tjeneste hos en Haandværker i Svendborg, men maatte snart forlade den, og hengav sig til sit tidligere løbsagtige Liv, hvorfor hun er opgivet af Selskabet.

Nr. 3. En Skolelærers Søn fra Byen (28 Aar gl.), der tidligere havde været i Handelslære, men forfaldt til Drik, hvorfor han ikke kunde beholde nogen Ansættelse og drev sin Tid hen i Lediggang, indtil begaaet Voldsfærd gjorde ham til Lugthuushænger. Efter sin Løsladelse d. 2 Oct. blev han efter sit eget Ønske anbragt i Lære hos en Skomager her i Byen med Understøttelse af hans egen Familie. Et Par Maaneder gik det nogenlunde, dog ikke uden enkelte Afbrudelser, men efter den Tid henfaldt han atter til Lediggang og Svireri. Han forlod

derpaa Byen, efterat have sagt sig løs fra alt Forhold til Selskabet, for andensteds at søge Erhverv.

Nr. 4. En Sømand fra Fjelding Sogn i Jylland (25 Aar gl.), blev ved sin Løsladelse d. 22. Oct. f. A. udstyret af Selskabet og fik en Hyre som Matros med et Skib, der gik til England. Paa Farten opførte han sig nogenlunde til Tilfredshed; men Skibet maatte efter Hjemkomsten standse sin Fart, og han fik Arbejde som Dagleier. Det gik kun godt nogle Uger; pludselig forfrandt han tilfældigmed En af sine forrige Venner, efterat have solgt og pantsat de Klæder, der vare ham skænkede, og forlod Byen, uden at der senere er hørt noget fra ham.

Nr. 5. En Huusmands søn fra Asperup Sogn i Byen (27 Aar gl.). Han var en Karl med meget ringe Gøner; havde begaaet Dvægtthveri og var derfor idømt 3 Aars Fugthuusstraf. Han blev med Understøttelse af hans Forsørgelses-Commune udstyret af Selskabet og anbragt i en Tjeneste paa Langeland d. 1 April. Han forlod Byen med de bedste Løfter, men skuffede desværre alle de gode Forventninger, da han efter nogle Dages Forløb pludselig forlod sin Tjeneste og tyede til sin Hjemstavn, som han dog snart igjen forlod. Senere skal han have faaet en Tjeneste i Slesvig.

Nr. 6. Et Fruentimmer fra Brædtrolleborg i Byen (28 Aar gl.), der for Barnefødsel i Dølgemaal var idømt 1 Aars Fugthuusstraf. Hun blev løsladt d. 25. Marts d. A., udstyret af Selskabet og anbragt i en Tjeneste paa Landet, hvor hun har opført sig til sit Herstabs Tilfredshed.

Nr. 7. En Bondekarl fra Jylland (24 Aar gl.), som var dømt for Tyveri; han kom, efterat have udstaaet sin Straffetid (d. 22. Marts d. A.), igjen tilbage i sin forrige Tjeneste, hos en Gaardmand i Nærheden af Frederiks-, men blev ved sin Afgang udstyret af Selskabet og senere

understøttet, imod at han atter skulde tilbagebetale Ublæget gennem Stedets Sognepræst. Hans Opførsel har hidtil været til Tilfredshed.

Nr. 8. En Tjenestepige fra Langeland (32 Aar gl.), der tidligere saavidt vides havde ført et ordentligt Liv, men som for Brandstiftelse forbunden med Tyveri blev idømt 10 Aars Tugthuusarbejde. Hendes Straffetid udløb d. 13 Mai d. A.; hun blev udstyret af Selstabet og anbragt i Tjeneste paa sin Fødest.

Nr. 9. En Sømand fra Grø (45 Aar gl.), der efter at have forløst det lille Fartøj, han havde ført, gjorde sig skyldig i Galstneri og Betleri og derfor blev idømt Tugthuusstraf. Han var en gift Mand, og blev efter sin Løsladelse d. 18 Juni d. A. hjemsendt med en Understøttelse, der efter Sognepræstens Raad kunde anvendes enten til at skaffe ham Gifferebskaber eller til at udstyre ham, hvis han tog Hyre. Den sidste Udvei blev foretrukket, og han er affeilet som Anden Styrmand paa et større Skib.

Nr. 10. En halvvooren Dreng (17 Aar gl.) fra Bogenf, opdraget under Fattigvæsenet; han havde egentlig ikke begaaet nogen Forbrydelse, men var gjentagne Gange for Løsgjængeri og Betleri indsat i det herværende Tvangshuus. Han blev i Mai d. A. efter sit eget Ønske anbragt i Sæddelmagerlære her i Byen med Understøttelse af hans Forsørgelses-Commune; han har hidtil opført sig meget godt, men lider af et svageligt Helbred.

Nr. 11. En gift Kone fra Nyborg, (36 Aar gl.), der efter sin Løsladelse (d. 4 April) blev hjemsendt. Hun havde tidligere gjort sig skyldig i bebragerisk Forhold; efter Hr. Pastor Tolstrup's Anbefaling blev der givet hende en lille Understøttelse til Indkjøb af visse Nødvendighedsartikler.

Nr. 12. Et Fruentimmer fra Frederiks (28 Aar

gl.); hun havde født to uægte Børn og gjort sig skyldig i Tyveri, hvorfor hun blev dømt. Efter sin Løsladelse d. 3 Juli d. A. blev hun hjemsendt med Understøttelse og Ubefalingsbrev til Hr. Pastor Pontoppidan, men endnu er det ikke lykkedes at anbringe hende.

Nr. 13. En Tjenestekarl fra Thyland (23 Aar gl.), der gjentagne Gange havde gjort sig skyldig i Tyveri. Efter sin Løsladelse d. 7 Juli d. A. kom han igjen tilbage i sin forrige Tjeneste, og der blev givet ham Løfte om Understøttelse til Klæder.

Fortegnelse
 over
Fængsels-Selskabets Medlemmer
 og deres aarlige Bidrag.

	fl	sk	β
Justitsraad Berg Hunderupgaard	2	—	—
Kjøbmand L. Bierfreund	2	—	—
Frue Birkedahl	2	—	—
Fabrikant Blumensaat	2	—	—
Kjøbmand Adolf Boesen	2	—	—
Frue Bolbroe	2	—	—
Frue Bolvig	2	—	—
Frue Brandt	2	—	—
Farver Brandt	2	—	—
Kjøbmand E. Brandt	2	—	—
Kobberfmed L. E. Bruun	2	—	—
Brygger Brummer	2	—	—
Bullerup Sogneforstanderskab	2	—	—
Klokker Christensen	2	—	—
Lærer Christensen	2	—	—
Guldsmed Clausen	2	—	—
Consul Crone	2	—	—
Stiftsprovst Damgaard	2	—	—
Klædefabrikant Dorch	2	—	—
Krøken Chr. Dänke	2	—	—
Dømmestrup Bhe	10	—	—

	<i>af</i>	<i>af</i>	<i>af</i>
Inspecteur Gilschou	2	—	—
Statsraad Estrup	2	—	—
Adjunct Faber	2	—	—
Rådmand Carl Fisch	2	—	—
Stiftamtmand Fischer	2	—	—
Rådmand Fogtmann	2	—	—
Proprietair Friberg	2	—	—
Contoirbetjent L. F. Hansen	2	—	—
Rådmand Urban Hansen	2	—	—
Kammerkasserer Haugsted	2	—	—
Fuldmægtig Haugsted	2	—	—
Architect Haugsted	2	—	—
Løge Hein	2	—	—
Stadslæge Helweg	2	—	—
Pastor Dr. Helweg	2	—	—
Capitain Helweg	2	—	—
Professor Henriksen	2	—	—
Landinspecteur Hempel	2	—	—
Justitsraad Hillerup	2	—	—
Adjunct Hlorth	2	—	—
Frue M. Hvalspø	2	—	—
Farver Hvalspø	2	—	—
Rådmand Sophus Jansen	2	—	—
Frue G. Jensen	2	—	—
Frøken Lisette Jensen	2	—	—
Tobaksfabrikant Jensen	2	—	—
Adjunct Johnsen	2	—	—
Gaardmand Jørgensen, Stegsted, 1 Mar.	1	—	—
Riorte Sognesforstanderstab m. Fl.	3	3	4
Frøken Knudsen	2	—	—
Provst Knudsen, Glerålev, ...	2	—	—
Overlærer Kragh	2	—	—

	af	K	β
Cand. pharm. Lange, Flintholm, . . .	5	—	—
Justitsraad Langkilde, Bramstrup, . . .	2	—	—
Overlærer Lefolitt	2	—	—
Justitsraad Lindegaard, Lykkeholm, $\frac{1}{2}$ Aar	1	—	—
Apotheker Gustav Løge	2	—	—
Rjøbmand Maegaard	2	—	—
Pastor Mau, Skjellerup, ...	5	—	—
Pastor Møller, Dalby, ...	2	—	—
Billetteur Møller	2	—	—
Godebsædber Møller, Østrupgaard, . . .	2	—	—
Proprietair Nielsen, Hedevigslund, . . .	2	—	—
Nørrebrokke Sogneforstanderskab . . .	8	4	8
Lærer Lauge Olsen	2	—	—
Districtslæge Ortmann, Faaborg, . . .	2	—	—
Frue Østenfeldt	2	—	—
Apotheker Petersen	2	—	—
Grosserer W. Petersen	2	—	—
Rjøbmand J. Chr. Petersen	2	—	—
Kammerraad Plesner, Hellerup, . . .	2	—	—
Rjøbmand P. Rasmussens Sønner . . .	2	—	—
Pastor Rambusch, Nørrelyndelse, $\frac{1}{2}$ Aar .	1	—	—
Redacteur Rée, Aalborg, $\frac{1}{2}$ Aar. . . .	1	—	—
Rønninge og Rolfssted Sogneforstanderskab	2	—	—
Snebker M. Schjær	2	—	—
Frue Schønheyder	2	—	—
Justitsraad Schønheyder	2	—	—
Frue Schlegel	2	—	—
Klokker Schønberg	2	—	—
Adjunct Silfverberg	2	—	—
Exam. jur. Simonsen, Ruggaard, . . .	2	—	—

	<i>af</i>	<i>K</i>	<i>β</i>
Skambye Sogneforstanderskab	2	—	—
Pastor Steenbuch	2	—	—
Steenstrup og Lunde Communer	4	—	—
Gjæstgiver Strøm $\frac{1}{2}$ Aar	1	—	—
Sønderbye Sogneforstandere m. Fl.	7	1	12
Farver Lamdrup	2	—	—
Ridtmester Teisen	2	—	—
Proprietair Teisen Annesholm	2	—	—
Gjæstgiver Thomsen	2	—	—
Lærer Thrige	2	—	—
Bogbinder Torp	2	—	—
Udbye Sogn	6	—	—
Adjunct Bogelsang	2	—	—
Frue Westerbøe	2	—	—
Pastor Westerbøe	2	—	—
Stræder Wich	2	—	—
Bager Østerbye	2	—	—

Endvidere modtaget Bidrag af:

Forvalter Es mann, Nalhffegaard, ...	1	—	—
Cand. pharm. Lange, Flintholm, indsendt fra			
Capellan Balslev	}		
Skolelærer Dahl		30	—
Forvalter Ruge			
Sogneforstanderne m. Fl.			
Proprietair Polleagaard, Mosegaard, ...	1	—	—
Capellan Møth, Udbye, ...	1	—	—
Provst Rohmann, Rønninge, ...	1	—	—
Frue Trolle, Marienlund, ...	1	—	—
Kirkesanger Rønning, Brille, ...	1	—	—
En Ubenævnt	2	—	—

Extract af Fængsels-Selskabets Regnskab
fra 1ste Juli 1858 til 30te Juni 1859.

	<i>rf</i>	<i>h</i>	<i>β</i>
Indtægt.			
Af 111 Medlemmer og Communer samt Bidragydende er indkommen	266	3	12
Familiens Bidrag for Nr. 3	20	"	"
Hans eget Bidrag	5	2	"
Sognets Bidrag for Nr. 5	8	"	"
Eget Bidrag af Nr. 4	17	"	"
Rdl.	316	5	12
 Beholdning fra 1 Juli 1859.	 80	 3	 "

	<i>rf</i>	<i>h</i>	<i>β</i>
Udgift.			
Til Understøttelse uddeelt	202	1	10
Budløn, Bogtrykkerregning, Protocoller, Porto m. m.	34	1	2
Beholdning	80	3	"
Rdl.	316	5	12

Anden Beretning

fra

Fængselselskabet i Odense.

Den 10. Juli 1860.

Paa Selskabets aarlige Fællesmøde d. 10. Juli 1860 blev det vedtaget atter iaar at lade en trykt Beretning udgaae om Selskabets Virksomhed. Den væsentligste Deel af denne Beretning maa altid Omtalen blive af de Personer, Selskabet har antaget sig, og jeg skal her kun indlede denne med nogle faae Bemærkninger.

Antallet af de Fanger, som i det forløbne Aar (d. 1. Juli 1859—1. Juli 1860) have forladt den henværende Straffeanstalt, udgjør ialt 56, nemlig 41 Mandfolk og 15 Fruentimmer. Af disse ere 18 mere eller mindre understøttede af Selskabet, nemlig 10 Mandfolk og 8 Fruentimmer, hvilke i Forening med dem, Selskabet antog det næstforrige Aar, tilsammen udgjør 32, 18 Mandfolk og 14 Fruentimmer. Omtrent en Trediedeel af disse have siden afbrudt al Forbindelse med Selskabet, men dog paa forskjellig Maade. To af disse have gjort det af den Grund, at de ikke fandt sig tilfredse i den Stilling, Selskabet overeensstemmende med deres eget Ønske havde anbragt dem i, hvorfor de heller vilde gaa deres egen Vej (Nr. 17 og 32). Andre have efter deres Ønskeløse udvirket et saa maadeligt Forhold (Nr. 2, 3, 4, 12, 20), atter Andre et saa mistænkeligt Forhold (Nr. 6, 9, 11), at Selskabet, idetmindste indtil videre,

ikke kan have med dem at gjøre. En af de 3 er atter paa Grund af Thveri inddømt i Tugthuset (Nr. 5) en Anden er under criminel Tiltale for Brandstiftelse, men Sagen er endnu ikke paa kjendt (Nr. 10).

Der bliver saaledes 20 tilbage, om hvilke vi tør have det Haab, at de ere bragte paa en bedre Vei. Fra flere af disse foreligger der udtrykkelige Vidnesshør om, at de hidtil have opført sig godt, fra andre savne vi endnu næiere Underretning. En af dem er senere gaaet over til Gjernøbernes Sekt, men har igrigt opført sig upaatlageligt (Nr. 16). Ikke faa have skriftlig udtalt deres Erkjendtlighed af hvad Selskabet har gjort for dem; Andre have søgt at vise deres Erkjendtlighed ved efterhaanden at tilbagebetale endeel af de Penge, Selskabet ved deres Løsladelse havde forstrakt dem med (Nr. 7, 14, 21).

Ende af de taar løsladte Fanger (Nr. 25 og 31) have forladt Landet for at søge sig et nyt Hjem, og dette er sket med Selskabets Bistand. En Udvandring til Amerika, hvor ønskelig den end i mange Tilfælde kunde være, kræver saa store Udgifter, at disse langt overstige Selskabets Kræfter, naar ikke idetmindste den største Deel af de fornødne Midler paa anden Maade kunne skaffes tilveie. Den ene af disse var en Pige fra Glæve, hvis Afreise Selskabet besørge, efterat have erholdt Understøttelse saavel af Vigens Kjæreste, der var i Amerika, som af det Cogn, hvor hun havde hjemme. Den anden var en halvvoeren Dreng herfra Bhen, der tidligere havde været til Søes; for at bringe ham ud af de mislige Forhold, hvorunder han her levede, besørge Fattigvæsenet hans Afreise, for at han kunde tage Høre paa et amerikansk Fartoi, og Selskabets Bidrag angik kun hans Forsyning med Klæder.

Hvad der i det Hele har været anvendt til Understøttelse for løsladte Fanger i det forløbne Aar, udgjør

360 Rdl. 62 §. Desuden har Selskabet anvendt 20 Rdl. til Indkjøb af Bøger for Fangerne; af offentlige Bøger var der til samme Mlemed tilstaaet 30 Rdl.; paa den Maade har den herværende Straffeanstalt faaet en god lille Bogsamling, dels af gudelige Bøger dels af anden nyttig og underholdende Læsning, hvilket bliver meget paafjønnet af Fangerne, saa at den flittig benyttes. — Selskabet tæller for Liden 97 Medlemmer, hvis aarlige Bidrag har været 208 Rdl. 48 §.; forrige Aar var Medlemmernes Antal 111; der har altsaa i den Henseende været nogen Tilbagegang, men vi ville haabe, at det atter kan indvindes i det kommende Aar. De ekstraordinære Bidrag have været betydelige, over 150 Rdl., blandt hvilke det Tilskud, der blev ydet til den omtalte Piges Rejse til Amerika. Beholdningen ved Aarets Udgang er 38 Rdl. 44 §.; ved forrige Aars Slutning var den 80 Rdl. 48 §.

I Aarets Løb er der bleven oprettet nye Fængsels-selskaber baade i Horsens og i Viborg, og et tredje er forberedt for den nye Straffeanstalt paa Brisløsslille Mark. Om en egentlig Samvirkssamhed mellem de forskellige Selskaber, saa at de gjensidig skulde kunne lette hinanden Arbeidet, kan der ikke godt være Tale, skjøndt Tanken derom nok stundom har været løst henkastet; idetmindste maatte en saadan Samvirken først ordnes efter bestemte Vedtægter med gjensidige Forpligtelser, hvad hidtil end ikke er forsøgt. Ethvert Selskab maa altsaa fremdeles see at sørge for Sine saagodt Leligheden vil falde, og stundom kan den falde vanskelig nok; men desuagtet ligger der dog en stor Opmuntring for os deri, at vi see det Forehavende, der har samlet os, vinde saa almindelig Anerkjendelse som godt og prisfælt.

L. Helveg.

Bemærkninger om de Personer, Selskabet forrige Aar antog sig.

Nr. 5. En Huusmands søn fra Asperup. Efter en Tidlang at have ført et omstreifende Liv, blev han atter paagreben og dømt for Tyveri. Han kom ind i Straffeanstalten igjen, netop Marsdagen efter at han forlod den.

Nr. 6. Et Fruentimmer fra Brabetslæborg. Hun forlod sin Tjeneste og flyttede hjem, som hun foregav, paa Grund af Sygdom, og Sognets Præst gav hende et saadant Vidnesbærd, at det tilstodes hende en lille Understøttelse under Sygdommen. Nu er hun kommen sig, men har dog endnu ikke villet tage ordentlig Tjeneste, hvad der gjør hendes Forhold noget mistænkeligt.

Nr. 7. En Bondekarl fra Ishland; han har senere opført sig godt, og efter Ritale tilbagebetalt endeel af hvad Selskabet har lagt ud for ham.

Nr. 8. En Tjenestepige fra Rangeland. Hun har senere faaet Tjeneste her i Byen og hidtil opført sig godt.

Nr. 9. En Sønmand fra Årø. Han kom hjem fra Seiladsen ved Juletid, og har siden den Tid drevet om, uden at ville tage sig noget ordentligt for.

Nr. 10. En Dreng fra Bogenfæ. Han opførte sig et halvt Aar godt, og til Vedkommendes Tilfredshed, men pludselig uden at der havde været dem noget imellem, forlod han sin Lære den 18. Nov. og drev nogle Uger omkring paa Landet som Løsgjænger. Kort efter blev han paagreben og beføhdt for Ildspaa sættelse, hvad han ogsaa selv vedgik, men Sagens nølere Sammenhæng er dog endnu ikke fuldstændig opløst.

Nr. 12. Et Fruentimmer fra Frederiks. Hun erholdt en Tjeneste i sin Fødested, hvor hun en kort Tid opførte sig godt, men desværre ogsaa kun en kort Tid.

Hun maatte forlade sin Tjeneste igjen og har siden ført et rygeeløst Liv.

Nr. 13. En Tjenestekarl fra Jylland. Gjennem Sognets Bræst fik han den Understøttelse til Klæder, der var lovet ham; om hans senere Opførsel er os intet bekjendt.

Om de Personer, Selskabet i dette Aar har taget sig af.

Nr. 14. En Strædersvend fra Nyborg, 44 Aar, separeret fra sin Hustru. Han var dømt for Hæleri paa 3 Aar. Da han udgik d. 4. Sept. f. A., blev han forsynet med Klæder, og anbragt paa et herværende Værksted. Han er siden forbleven paa det samme Sted, og har tilbagebetalt en Deel af hvad han havde faaet i Forskud af Selskabet.

Nr. 15. En Tjenestepige fra Jylland, 20 Aar gl., dømt for Barnefødsel i Dølgemaal. Efter sin Løsladelse d. 28. Oct. kom hun tilbage til sin forrige Husbonde i Ribe, efterat være udfyret med Klæder, og har siden opført sig godt.

Nr. 16. En Arbeidsmand fra Vigerslev Sogn, 32 Aar gl., dømt for Dvægtveri paa 5 Aar. Ved sin Løsladelse den 19. Oct. blev han forsynet med Klæder og anbragt paa en herværende Fabrik. Da hans Fortjeneste her i Begyndelsen kun kunde være lille, trængte han til Understøttelse og fik den deels af sin Familie deels af Selskabet. Han er siden gaaet over til Gjenbørernes Sekt, men hans Forhold har iøvrigt været upaaagelig, og han er forbleven paa det samme Sted.

Nr. 17. En Tjenestepige fra Trunderup i Svendborg Amt, ugift, løsladt paa Kongens Naade d. 6. Oct.

Hun blev forsynet med Klæder, og anbragt efter sit eget Ønske et Sted, hvor hun kunde lære Skrædershning; men efter nogle Ugers Forløb tabte hun Lysten til dette Arbejde og vilde tilbage til sit Hjem. Hun reisste og har siden ikke ladet høre fra sig.

Nr. 18. En Pige fra Nakstov paa Lolland, ugift, ligeledes løsladt paa Kongens Naade d. 6. Oct. Hun blev forsynet med Klæder, og hjemsendt med en Anbefalingsbrevelse til Nakstov; om hendes senere Forhold er intet os hidtil bekjendt.

Nr. 19. En Huusmand fra Hundstrup Sogn, gift, 52 Aar gl., dømt for Tyveri. Han havde tidligere beskæftiget sig med Skræderprofessionen, og der blev tilstaaet ham en lille Understøttelse for atter at bringe ham i Vel. Senere blev der andraget paa en yderligere Understøttelse for ham, men da der tillige vitteredes Tvivl om, hvorvidt han nogensinde igjen kunde komme til at leve af sin Profession, formentes han at maatte høre under Fattigvæsenet.

Nr. 20. En Smedelærling fra Odense, 22 Aar gl., dømt for Tyveri. Han blev efter sin Løsladelse d. 11. Jan. d. A. anbragt i Lære hos en Smed mod en maanedlig Godtgjørelse. Hans Opførsel gav imidlertid her strax Grund til Klage, hvorfor han inden en Maanedes Forløb maatte forlade sin Lære og blev bragt paa Fattiggaarden.

Nr. 21. En Tjenestepige fra Bispenberg Sogn, 26 Aar gl., dømt for Tyveri. Efter sin Løsladelse d. 16. Decbr. f. A. blev hun bragt til sin Hjemstavns, men da hun her ingen Tjeneste kunde faae, blev hun med Skiftsbets Understøttelse oplært i at sbe Handsker, og har siden ernæret sig paa den Maade. Hun har tilbagebetalt endeel af det Forskud, der var ydet hende.

Nr. 22. En Sømand fra Rudkjøbing, 21 Aar,

ugift, blev ved sin Løsladelse d. 22. Januar forsynet med Klæder, og sendt til sin Hjemstavn med Anmodning til Stedets Præst om at være behjælpelig med at skaffe ham en Hyre eller andet Arbejde. I Foraaret fik han Hyre, men om hans senere Forhold, er endnu Intet bekjendt.

Nr. 23. En Tjenestepige fra Langeland, 20 Aar gl., blev ved sin Løsladelse d. 27. Januar udstyret med Klæder, og hjemsendt, hvor hun erholdt en yderligere Understøttelse som Laan, indtil hun kunde tiltræde en Tjeneste d. 1. Mai, som hun havde erholdt i sit Sogn; om hendes senere Forhold er intet bekjendt.

Nr. 24. En Huusmand fra Veile Amt, 34 Aar, der er gift og har to Børn, blev ved sin Løsladelse d. 24. Febr. forsynet med Værktøi, efter Sognepræstens Anvisning i hans Hjemsted.

Nr. 25. En Tjenestepige fra Svendborg Amt, ugift, 29 Aar, der var anden Gang dømt for Tyveri paa 5 Aar. I Arresten var hun bleven bekjendt med en anden Fange, en Karl Ilgelede fra Thyen, der som hun blev dømt til Tugthuus men paa kortere Tid. Efter at have udstaaet sin Straffetid blev han af Sognet sendt til Amerika, og i Nærheden af Ny York havde han faaet en god Ansættelse i en Fabrik, der skaffede ham rigeligt Underhold. Han skrev derfor til Vigen, hvem han i Arresten havde lovet Ægteskab, mindede hende om Løftet, og opfordrede hende til, saasnart hendes Straffetid var ude, da at komme over til ham i Amerika. Han lovede tillige at vilde betale hvad hendes Rejse kunde koste. Ved den Tid at Vigen skulde løslades, d. 26. Febr., kom ogsaa virkelig en klækkelig Sum, bestemt til hendes Overreise. Det var imidlertid ikke ganske tilstrækkeligt; hun blev understøttet saavel af Selskabet som af den By, hvorfra hun er forsørgelsesberettiget, baade til Klæder og til mid-

Iertidigt Underhold. Den 26. Marts afreiste hun herfra for d. 1. April at indstibe sig til Ny York; endnu er der ikke indløben Efterretning fra hende.

Nr. 26. En Dreng fra Ribe Mark, 15 Aar, dømt for Brandstiftelse paa 10 Aar. Under Straffetiden viste han et godt Forhold, og der blev draget Omsorg for hans Undervisning i den Tid. I det sidste Halvaar forberedtes han til Confirmation og blev efter sin Løsladelse d. 2. Marts, confirmeret sammen med St. Knuds Sogns andre Confirmander. Da han ingen Støtte kunde have hos sine Forældre, besluttede Selskabet sig til fremdeles at hjælpe ham i Vel. Da han selv erklærede helst at vilde fare til Søs, kom han ud med en Skipper herfra, og gjorde først nogle mindre Farter. Nu er han kommen paa en længere Reise.

Nr. 27. En Tjenestepige fra Varde Egnen, straffet for Tyveri paa 18 Maanedes, 28 Aar gl. Hun blev ved sin Løsladelse d. 16. April forsynet med nogle Klædningsstykker, og hjemsendt med Anbefalingsbrev, da det ikke var lykkedes at skaffe hende en Tjeneste her. Ved Overlærer B. Larsens Mellemkomst fik hun en Tjeneste i sin Fødeby, og har siden opført sig godt.

Nr. 28. En Tjenestepige fra Rynkeby i Egen, 26 Aar gl., dømt for Tyveri paa 4 Aar. Hun havde selv forskaffet sig en Tjeneste paa Landet, og blev ved sin Afgang d. 18. April, forsynet med nogle Klædningsstykker.

Nr. 29. En Tjenestepige fra Drentrup, 23 Aar gl., straffet for Tyveri paa 1 Aar. Ved sin Afgang (d. 14. Mai) havde hun selv forskaffet sig en Tjeneste paa Landet, og blev ligeledes forsynet med nogle Klædningsstykker.

Nr. 30. En Bottemagersvend her fra Byen, gift, dømt for Tyveri paa 1 Aar. Han fik ved sin Afgang (d. 28 Mai) Hjælp til Klæder, da han atter kom i Arbejde hos sin tidligere Mester.

Nr. 31. En Sømand fra Odense, 18 Aar gl., dømt paa 1 Aar for Tyveri; Broder til Nr. 20. Han havde som Dreng været sendt til Holstebro, men hans Familieforhold her i Hjemmet, hvor han havde begaaet sin Forbrydelse, gjorde det i høj Grad ønskeligt at han atter kunde komme bort. Ved sin Løsladelse d. 11. Januar, blev han anbragt paa Fattiggaarden, men da Foraaret kom, bestemte Fattigvæsenet sig til at sende ham bort til Søe, for at han kunde gaae i fremmed Tjeneste. Selskabet understøttede ham da med Klæder til hans Udrustning.

Nr. 32. En Bondefarl fra Hattling Sogn i Jylland, 21 Aar gl., dømt for Tyveri paa to Aar. Efter sin Løsladelse d. 26. Maj, blev han efter sit eget Ønske anbragt i Smedelære her i Byen mod en maanedlig Godtgørelse, men han tabte snart Lysten til dette Arbejde, opgav det igjen og reiste hjem.

Uddrag af Fængselselskabets Regnskab
fra 1. Juli 1859 til 30. Juni 1860.

Indtægt.	R	S
Beholdning fra forrige Aar	80	48
97 Medlemmers Contingent	208	48
Faste Bidrag af Forskjellige	9	"
Extraordinære Bidrag	22	59
Refunderet	123	79
Renter	2	39
	446	81

Udgift.	R	S
Til Understøttelse udbeelt	360	62
Budløn m. m.	11	"
Bogtrykkerregning	14	16
Bøger til Fangerne	20	"
Porto	2	35
Beholdning	38	44
	446	81

Tredie Beretning

fra

Fængselselskabet i Odense.

Den 31. Juli 1861.

Selskabets aarlige Fællesmøde, der pleier at afholdes den 10. Juli, blev iaar paa Grund af indtrufne Omstændigheder udsat til den 31. Juli.

Da i Aarets Løb eet Medlem af Selskabets Bestyrelse Justitsraad Berg til Hunderupgaarden ved Døden er afgaaet, blev i hans Sted valgt Lærer Laugesen.

Det meddelees, at Justitsministeriet af det ved Stenantsaaret for 1861—62 til samtlige Fængselselskaber bevilgede Beløb, har tilstaaet det herværende Selskab 50 Rdl. for dette Aar.

Selskabet har i det forløbne Aar antaget sig 11 af de løsladte Fanger, hvilke i Forening med de tidligere tilsammen udgjør 43. Hvad der om disse kan være at sige, vil sees af Nedenstaaende, hvortil tillige er føiet en Medlemsliste samt et Uddrag af det forløbne Aars Regnskab.

Om de Personer, Selskabet tidligere har antaget sig.

Nr. 10. Han var som tidligere omtalt paagreben og tiltalt for Brandstiftelse. Sagen blev vidtløftig og indviklet, da han selv paaftod at have øvet Gjerningen

og det dog lod sig bevise, at han den Nat, Branden fandt Strid, ikke endnu havde forladt sin Værelse her i Byen. Han blev derfor fritkjendt af Retten og hjemsendt til sin Forsørgelses-Commune, men den haardnakke og i alle Henseender ubegribelige Løgnagtighed, han udviste under denne hele Sag, afgiver ikke noget fordeelagtigt Vidnesbyrd om ham.

Nr. 14. Han forlod i August 1860 det Strædder-Værksted, hvor han var bleven anbragt og hvor han havde arbejdet i 11 Maaneder. Siden har han ført et omstreifende Liv, uden at der vides noget sikkert om ham.

Nr. 16. Han arbejder endnu ved den samme Fabrik, og hans Opførsel har været upaafagelig.

Nr. 20. Han havde ved sit tidligere Forhold allerede ladet formode, at han snart igjen vilde træffes paa Forbryder-Banen, og denne Formodning har kun altfor snart stadfæstet sig; den 11. August 1861 blev han for Tyveri atter indbømt i Forbedringshuset, syv Maaneder efter at han forlod det.

Nr. 26. Han har stadig vedligeholdt sin Forbindelse med Selskabets Bestyrelse, og altid været villig til at følge de Raad, der bleve ham givne. Han farer fremdeles til Søes og har godt Vidnesbyrd for sin Opførsel.

Nr. 27. Hun fik Tjeneste i sin Fødested Varde, men opgav den igjen til næste Skiftetid, forlod Byen og reiste til Haderslev. Hun fik der en Tjeneste, men forlod den snart.

Nr. 31. Han, Broder til Nr. 20, var paa Gattingvædnetts Foranstaltning sendt ud af Landet, men kom snart tilbage og er for Tiden atter under retslig Undersøgelse, bestyldt for Tyveri; der er dog endnu ikke falden Dom i Sagen.

Om de Personer, Selskabet har antaget sig det sidste Aar.

Nr. 33. Hun, 28 Aar gammel, er født i Veflinge Sogn, men bosiddende i Stige, hvor hun var gift med en Skomager og havde eet Barn i dette Ægtekab. Hun havde tidligere været straffet med Fængsel paa Vand og Brød, førend hun for forskjellige Smaathyverier blev idømt 1 Aars Forbedringshuusarbejde. Manden døde førend hendes Løsladelse d. 15. Aug. 1860, og da fort efter deres Klæder og Huusgeraad blev solgt ved Auction, fik hun af Selskabet nogen Hjælp til at anstaffe sig til det Allernødvendigste. Hun lever af at sælge Støff eller tilfældigt Arbejde.

Nr. 34. Han, 26 Aar gammel, er fra Alperup Sogn, hvor han er gift og har to Børn. Han ernærede sig som Dagleier. Foruden flere Smaathyverier har han gjort sig skyldig i to Gaarethyverier paa Marken, og blev derfor ikjendt en Straf af 2 Aars Forbedringshuusarbejde. Han har ikke tidligere været straffet og blev efter endt Straffetid d. 23. Marts 1861 anbragt i en Tjeneste paa Landet med Tilfagn om Understøttelse, naar han i denne sin Tjeneste udviste et godt Forhold.

Nr. 35. Han, født i Odense 1839, var ansat i Garverlære, senest i Nyborg, hvor han begik tvende Thyverier, for hvilke han blev idømt 1 Aars Forbedringshuusarbejde. Tidligere havde han i Slesvig begaaet flere Thyverier, for hvilke han var bleven tiltalt og straffet. Ved hans Løsladelse af Straffeanstalten d. 16. Febr. 1860 blev han atter anbragt i Garverlære, og fik siden nogen Understøttelse for at kunne gjøre Svendestykke og komme til at reise. Han reiste ogsaa bort en Tid, men er atter kommen tilbage.

Nr. 36. Han, 28 Aar gammel, ernærede sig som Dagleier i sin Fødested Otterup, hvor han er gift og har eet Barn. Han blev for attenteret Voldtægt dømt til Forbedringshuusarbejde i 8 Maanedes; tidligere havde han ikke været straffet. Ved sin Løsladelse af Straffeanstalten d. 19, Sept. 1860 blev han indtil videre anbragt ved Brolægningsarbeidet; han fik siden en Tjeneste i sit Fødested.

Nr. 37. Han, 41 Aar gammel, er gift og har 4 Børn. Han har senest boet i Skibhusene ved Odense, hvor han ernærede sig dels som Væver, dels som Dagleier. Han har tidligere været straffet for Tyverier og blev endelig for gjentagen Forseelse indsat i Forbedringshuset paa 4 Aar. Han ønskede helst at komme i Arbejde hos en Væver, men ved hans Løsladelse d. 3. Dec. 1860 var det ikke muligt strax at skaffe ham Arbejde. Siden fik han en saadan Ansættelse, og da han medbragte godt Vidnesbyrd fik han nogen Understøttelse.

Nr. 38. Han, født 1821 i Møgeltønder Sogn, blev for begaaet Gaarethvert indsat i Forbedringshuset paa 18 Maanedes; han har ikke tidligere været straffet. Ved sin Løsladelse d. 8. Nov. 1860 fik han Understøttelse til Klæder og hjemsendt, da han kunde faae Tjeneste i sit Fødested.

Nr. 39. Han er Typograph, 41 Aar gammel, født i Kjøbenhavn. Under det yderst omflakkende Liv, han har ført, er der overgaaet ham en Mængde Straffedomme for forskjellige Forseelser og Forbrydelser; senest blev han for Falsk og Betleri idømt Forbedringshuusarbejde paa 1 Aar. Ved hans Løsladelse d. 21. Nov. 1860 blev der givet ham nogen Hjælp til Klæder.

Nr. 40. Han, 28 Aar gammel, havde ernæret sig som Tjenestetjende i Sjælland. For begaaet Hestetyveri blev han dømt til Forbedringshuusarbejde paa 3

Nar; tidligere havde han ikke været straffet. Da han under sin Straffetid havde lært at væve og erhvervet sig nogen Dydighed deri, blev han ved sin Løsladelse d. 19. Nov. 1860 anbragt paa en herværende Fabrik; siden har han faaet Arbeide andensteds.

Nr. 41. Han er 53 Aar gammel, født paa Grø. Han har ernæret sig som Tjenestgænde, men begaaet mange Lysker, hvorfor han har været straffet, deels med Fængsel, deels med Tugthuusarbeide. Det var atter for Lyveri han 1857 blev dømt til Forbedringshuusarbeide paa 3 Aar. Det var hans Ønske at komme bort og reise til Amerika, og hans Forsørgelsescommune paa Grø gif ind derpaa. Efter hans Løsladelse d. 15. Dec. 1860 blev han med næste Dampskib, som afgik fra Hamborg i Januar d. A., sendt til Ny-York. Hans senere Skjæbne er ubekjendt.

Nr. 42. Han, 41 Aar gammel, er født i Gjørding Sogn i Jylland. For 8 forskjellige Lysker, som han i Slutningen af 1857 havde begaaet paa forskjellige Steder i Jylland, blev han indsat i Forbedringshuset paa 3 Aar. Tidligere havde han været straffet med Fængsel paa Vand og Brød ogsaa for Lyveri. Ved hans Løsladelse d. 5. Marts 1861 fik han nogen Understøttelse til Klæder og hjemsendt til sit Fødesogn.

Nr. 43. Han, 45 Aar gammel, er født i Rjøbenhavn, men har i længere Tid været bosat i Dalby Sogn paa Hvidstov, hvor han har ernæret sig som Smed. Han er gift og har 4 Børn. For forskellige Smaalyveri blev han inddømt i Forbedringshuset paa 2 Aar; han har ikke tidligere været straffet. Da han har ualmindelig Dydighed til sit Haandværk, var det hans Ønske atter at komme i dette Arbeide, og ved hans Løsladelse d. 5. Juli 1861, blev han anbragt i et Smedeværksted ved et herværende Jernstøberi.

Selskabets Medlemmer.

Bagger, Præst, Brahetrolleborg	2	Ad.
Becher, Overauditeur, Nyborg	2	"
Berg, Justitsraad, Hunderupgaard	2	"
Berthelsen, Frue, Odense	2	"
Bierfreund, Bankdirecteur	2	"
Bjerre, Overauditeur, Nyborg	2	"
Birchdahl, Frue, Odense	2	"
Blumensaat, Fabrikant	2	"
Boesen, Adolph, Landsthingsmand	2	"
Bolbro, Frue	2	"
Bolvig, Frue	2	"
Brandt, Overformynder	2	"
Brandt, Frue	2	"
Brandt, Farver	2	"
Brummer, Brygger	2	"
Bruun, A. G., Kobbersmed	2	"
Christensen, Klokker	2	"
Christensen, Lærer	2	"
Clausen, Juveler	2	"
Dahlerup, Præst, Gaabense	2	"
Damgaard, Provst, Odense	2	"
Dorch, Klædefabrikant	2	"
Dæmle, Frøken	2	"
Ellchow, Cancelliraad	2	"
Estруп, Conferentsraad, Kolding	2	"
Faber, Adjunct, Folkethingsmand, Odense	2	"

Fisch, Carl, Kirkeværge	2	Rd.
Fogtmann, Kjøbmand	2	"
Friberg, Proprietair	2	"
Hansen, E. F., Contoirbetjent	2	"
Hansen, Urban, Kjøbmand	2	"
Haugsted, Cancelliraad	2	"
Haugsted, Architect	2	"
Hein, pract. Læge	2	"
Heinß, Skolebestyrerinde	2	"
Helweg, Stadslæge	2	"
Helweg, Dr., Præst	2	"
Helweg, Capitain	2	"
Hempel, Landinspecteur	2	"
Henrichsen, Professor, Rector	2	"
Hillerup, Justitsraad	2	"
Holm, Kirkesanger, Altes	2	"
Hvalfse, Frue	2	"
Hvalfse, Farver	2	"
Jacobsen, Frue	2	"
Janßen, Sophus, Kjøbmand	2	"
Jensen, G., Frue	2	"
Jensen, A., Tobaksfabrikant	2	"
Jensen, N., Blikkhandler	2	"
Johnsen, Adjunct	2	"
Knudsen, Provst, Gierslev	2	"
Knudsen, Frøken, Odense	2	"
Kragh, Overlærer	2	"
Lange, Cand. pharm., Gier af Glintholm	5	"
Langkilde, Justitsraad, Bramstrup	2	"
Langkilde, Proprietair, Langkildegaard	2	"

Refslit, Overlærer, Odense	2	Rd.
Rindegaard, Justitsraad, Lyfkeholm	2	"
Røge, Apotheker, Odense	2	"
Maegaard, Grosserer	2	"
Mau, Præst, Skjellerup	2	"
Møller, Billetteur, Odense	2	"
Møller, Godseier, Østrupgaard	2	"
Møller, Frue, Svendborg	2	"
Nielsen, Proprietair, Hedenvigslund	2	"
d'Origny, Overauditeur, Nyborg	2	"
Olsen, Lauge, Værer, Odense	2	"
Ottmann, Districtslæge, Faaborg	2	"
Baarup Sogns Commune	4	"
Petersen, J. G., Kjøbmand, Odense	2	"
Petersen, J., Apotheker	2	"
Petersen, W., Grosserer	2	"
Plesner, Kammerraad, Hellerup	2	"
Rasmussen, Joh., Kjøbmand, Odense	2	"
Rée, Redacteur, Aalborg	2	"
Rønninge og Rolfsfæd Sogneforstanderskab	2	"
Salicath, pract. Læge, Nyborg	2	"
Schønheyder, Frue, Odense	2	"
Schønheyder, Justitsraad	2	"
Schlegel, Statsraadinde	2	"
Schlær, Snedker	2	"
Seidelin, Provst, Dreßlette	2	"
Silfverberg, Adjunct, Odense	2	"
Simonsen, Exam. jur., Ruggaard	2	"

Steenbuch, Præst, Odense	2	Rd.
Steenstrup og Lunde Communer	4	"
Strøm, Præst, Marslev	2	"
Tamdrup, Farver, Odense	2	"
Tetfen, H., Ritmester	2	"
Tetfen, Proprietair, Annesholm	2	"
Thomsen, Gæstgiver, Odense	2	"
Tolstrup, Præst, Nyborg	2	"
Udbye Sogn	6	"
Vogelsang, Adjunct, Odense	2	"
Westerboe, Frue	2	"
Westerboe, Præst	2	"
Wich, Skræder	2	"
Westerboe, Bager	2	"

Selskabet har endvidere modtaget Bidrag af:

Capellan Balslev, Østerflerninge.
 Skolelærer Dahl, do.
 Forvalter Ruge, do.
 Sogneforstanderne i do.
 Sogneforstanderne i Hundstrup.
 Godsforvalter Gsmann, Aalshkkegaard.
 Amtsforvalter Goss, Græskløbing.
 Proprietair Rollesgaard, Mosgaard.
 Pastor Roth, Grindsted pr. Velle.
 Skolelærer Rønning, Brylle.
 Pastor Rasmussen, Store Rife.
 Frue Trolle, Marienlund.

Uddrag af Regnskabet

for Aaret 1860—61.

Indtægt.	r ^{sk}	k	β
a. Beholdning	38	2	12
b. Medlemmernes Bidrag	253	3	"
c. Refunderede Udlæg	126	5	6
	418	5	2

Beholdning 12te Juli 1861 . . . 154 r^{sk} 4 k 14 β

Udgift.	r ^{sk}	k	β
a. Understøttelser til løsladte Fanger	239	2	14
b. Budløn, Trykningsomkostninger, Borto, Avertissementer	24	3	6
c. Beholdning	154	4	14
	418	5	2

fjerde Beretning

fra

Fængselselskabet i Odense.

Den 13. Novbr. 1862.

For at gjøre denne Beretning saa fuldstændig som muligt, var det nødvendigt først at indhente Meddelelser fra mange forskjellige Sider, og det er væsentlig Grunden til at Selskabets aarlige Generalforsamling, der pleier at afholdes i Juli Maaned, først i Aar er bleven afholdt d. 13. Nov. Det er derved lykkedes os at skaffe Oplysninger fra de fleste af dem, Selskabet har antaget sig i de forløbne Aar, og om mange lyde disse Efterretninger godt og glædeligt; om adskillige har det ikke været muligt at erfare noget paa-lideligt, men det er dog ikke mange, da de fleste af dem, der ere forbigaaede i nedenstaaende Liste, allerede tidligere ere betegnede som opgivne. I det sidst forløbne Aar siden 1. Juli 1861 har Selskabet antaget sig 14 Personer, nemlig 8 Mandfolk og 6 Fruentimmer, hvilke i Forening med de tidligere, i Alt udgjøre 57.

Skvad der maaskee i en ikke ringe Grad har bidraget til at svække Interessen for Selskabet og dets Virksomhed, er Tanken om, at den herværende Straffeanstalt om ikke lang Tid er bestemt til at nedlægges. Imidlertid bliver den dog endnu benyttet omtrent i

samme Omfang som tidligere, og den har som Følge deraf endnu de samme Krav paa Selskabets Virksomhed. Bestyrelsen kan derfor heller ikke andet end ønske, fremdeles at vedblive med sin Gjerning, og selv naar det Tilfælde indtræder, at Anstalten bliver rømmet, formene vi, at Selskabet alligevel ikke strax skulde opløse sig, men endnu vente en Tid, deels for at fortsætte Tilsynet med dem, vi tidligere have taget os af, deels for at yde dem vor Hjælp, som vi under deres Ophold her have faaet Interessé for.

Justitsministeriet har for dette Aar ligesom for det foregaaende ladet Selskabet tilflyde en Understøttelse af 50 Rd. af det ved Finantøloven 1862—63 til samtlige Fængselselskaber bevilgede Beløb.

Vi tillade os derfor fremdeles at anbefale Selskabet til Medborgeres Deeltagelse og Interessé, særlig her i Stiftet. Medlemmernes aarlige Bidrag er 2 Rd., som opkræves halvaarsviis. Anmeldelse af nye Medlemmer modtages af Foreningens Formand, Pastor E. Helveg, og af Foreningens Kassierer, Raadmand Urban Hansen.

Om de Personer, Selskabet har antaget sig.

Nr. 1. Hun har siden sin Løsladelse haft forskjellige Tjenester i Egnen omkring Kolding, men har dog ingensteds opført sig ret til Tilfredshed. En Tidlang holdt hun sig til Mormonerne, men har siden forladt dem igjen; uden at hun egentlig har begaaet noget ulovligt, har hendes Forhold dog været saale-

des, at det ikke berettiger til at nære sænderlige Forventninger.

Nr. 6. Hun var syg en Tidlang efterat have forladt Straffeanstalten, og blev i den Tid understøttet af Selskabet. Nu har hun en Tjeneste i sin Fødeegn, hvor hun opfører sig godt og tjener for en god Løn.

Nr. 7. Han er endnu i den samme Tjeneste, som han fik, da han forlod Straffeanstalten, og har fremdeles opført sig godt.

Nr. 8. Hun fik først Tjeneste paa sin Fødes Langeland, og kom senere tilbage her til Byen, hvor hun har haft to Tjenester; i den sidste er hun endnu og faaer godt Vidnesbyrd om sin Opførsel.

Nr. 11. Hun er igjen bleven arresteret og dømt for Tyveri i Marts 1861. Hun levede i ulykkelige Familieforhold og i stor Fattigdom, og viste sig dertil snart igjen uordentlig og drifsfældig.

Nr. 15. Hun har opført sig godt, og forlod den Tjeneste, hun hidtil havde haft, d. 1. Nov. 1862 med de bedste Vidnesbyrd.

Nr. 16. Han forlod den Fabrik, han havde haft Arbejde ved siden sin Løsladelse, i Mai 1861; han holdt sig en Tid til Gjendøberne, men har atter forladt dem; for Tiden arbejder han i Nyborg; han er en ret dygtig Arbejder, men ikke ret paalidelig i sit Forhold.

Nr. 18. Hun kom efter sin Løsladelse til sin Fødestavn Nakskov; hun var af Naturen meget svagt begavet, næsten fjollet, og derfor ikke sænderlig skikket til Arbejde. Hun har dog haft

forskjellige Tjenester i Byen og dens Omegn, og faaer ret godt Vidnesbyrd om sin Dpførsel.

Nr. 21. Hun har opført sig slet, og har lige siden sin Løsladelse ført et løsaagtigt Levnet; en Tidlang gav hun sig Mine af som fortrød hun sit forrige Liv; hun lærte at sje Handsker, hun fik ogsaa en Tjeneste igjen, men snart viste det sig, at hun soer med Løgn og Bedrageri; hun er atter dømt til Tugthuusstraf.

Nr. 22. Han fik Hyre i Foraaret 1860 og har saavidt vides siden den Tid været i Farten; siden samme Efteraar har han faret fra Hamborg af, men der har længe ikke været hørt fra ham.

Nr. 23. Hun har faaet godt Vidnesbyrd fra de Steder, hvor hun har tjent, og derfor blev der paa hendes Begjæring tilstaaet hende en lille Understøttelse for i Vinter, hvor hun er uden Tjeneste, for at hun i den Tid kunde lære at sje.

Nr. 24. Han, en Huusmand fra Beile-Egnen, der har Kone og tre Børn, har siden Sommeren 1861 været i en meget ynkværdig Tilstand. Han var just ikke fattig og en ret flink Arbeider, men han fik en Skade i Knæet, som i lang Tid har bundet ham til Sengen; han har gjennemgaaet svære Lidelser uden Udset til Helbredelse; han faaer Understøttelse af Sognets Fattigvæsen.

Nr. 25. Hun har jævnlig ladet høre fra sig i Amerika, hvor hun saavidt man deraf kan skjønne har det ret godt. Hendes Mand mistede sit Arbeide i en Fabrik ved Ny York, men tog da Tjeneste i Nordstaternes Armee, og gjorde Felttoget med; i Forjøm-

meren 1862 blev han saaret, men fik som Invalid Understøttelse til at kjøbe et lille Huus i Nærheden af Washington.

Nr. 26. En Dreng fra Ribe=Egnen, der blev confirmeret fra Tugthuset, er den af alle, der stadigst har bevaret sin Forbindelse med Selfabet. Han farer til Søes som Jungmand og har allerede gjort mange Reiser, da han stadig har været i Farten og opført sig godt. I Foraaret 1862 laae han nogle Uger syg i Kjøbenhavn; han er nu paa en længere Reise.

Nr. 27. Hun har haft forskjellige Tjenester i Nærheden af Haderslev, men har dog opført sig ret vel.

Nr. 28. Hun havde selv forskaffet sig en Tjeneste i Brændekilde Sogn, og opførte sig her ret godt; hun forlod den i April 1861, da hun blev gift med en Skrædder, der efter Sigende ogsaa skal have været i Tugthuset; de forlode kort efter Egnen og om hendes senere Forhold er intet bekjendt.

Nr. 29. Hun har haft to Tjenester i Svindinge Sogn, men er dog endnu i den sidste; en Tid leed hun af Eftervirkninger af tidligere Sygdom, hvorfor hun blev indlagt paa Sygestuen her i Byen; efter sin Helbredelse kom hun tilbage i sin Tjeneste og har opført sig upaafølgelig.

Nr. 30. Han arbejder flittigt, men er i stor Fattigdom; da han har Kone og Børn, har han efter Anbefaling af den Mester, han arbejder hos, flere Gange faaet Huusleiehjælp.

Nr. 33. Hendes Forhold var mistænkeligt lige fra hendes Løsladelse af, og det har ikke forbedret

sig siden; hun har viist sig temmelig upaalidelig og løssagtig.

Nr. 34. Han arbejder som Dagleier i Asperup Sogn og hans Forhold har hidtil været upaaklageligt.

Nr. 35. Han havde fra sin Barndom af været en slem Dreng, doven, ustyrlig og tyvagtig, og skjøndt han gjentagne Gange har været straffet, fremturer han dog i det samme Liv. Efter sin Væreladelse har han ført et omflakkende Liv, efter Sigende for at søge Arbeide, men uden nogensteds at ville tage sig noget for; han er nu atter arresteret og dømt til Tugthuus.

Nr. 36. Han lever i sit Fødesogn med sin Familie, men skjøndt han er arbejdsfær falder det ham vanskeligt at faae Arbeide, da han stadig er meget driffældig.

Nr. 37. Han har opført sig godt, men har haft ondt ved at faae Arbeide; han har arbeidet i sin Profession som Bæver forstjellige Steder paa Landet, og har ofte maattet flytte, fordi Mesteren ikke havde mere Arbeide for ham.

Nr. 38. Han er bosiddende i sit Fødesogn Møgeltønder, ret godmodig, men en ynkelig Stakkel; han er driffældig og har en uordentlig Kone, hvorfor han lever i stor Armod.

Nr. 42. Han har atter gjort sig skyldig i Tyveri, og er, saavidt det var Meddeleeren bekjendt, atter inddømt i Tugthuset.

Nr. 43. Han har siden sin Væreladelse opført sig godt, og Selskabet har derfor bestræbt sig for at stæffe ham en Stilling, hvor han kunde ernære sig med Familie. Den Fabrik, som han først blev anbragt ved,

maatte affledige ham sidste Vinter af Mangel paa Arbeide, hvorfor han trængte til Understøttelse, saalænge Vinteren varede. Til Mai 1862 fik han en Smedie til Leie i Nærheden af Byen, og blev ved den Leilighed til ikke ringe Beføstning for Selskabet udstyret med det Fornødne. Han er en fattig Mand men en dygtig Smed, og har hidtil viist sig som en flittig Arbeider.

Nr. 44. En Tjenestepige fra Faaborg, 22 Aar gammel. Hun var tidligere straffet for Tyveri, dengang hun i A. 1859 for Tyveri og bedrageligt Forhold blev dømt til to Aars Forbedringshuusarbeide. Efter endt Straffetid d. 9. Aug. 1861 fik hun en Tjeneste paa Landet i Nærheden af Faaborg, hvor hun er endnu, uden at dog Vedkommende er ret tilfreds med hendes Opførsel.

Nr. 45. En Tjenestepige fra Meelby Sogn, 24 Aar gammel, som for Barnefødsel i Dølgemaal blev 1860 dømt til Forbedringshuusarbeide paa et Aar. Efter sin Løsladelse d. 13. Sept. 1861 er hun bleven hjulpen af Selskabet. Hun har haft forskjellige Tjenester her i Byen, og i det Hele viist sig skikkelig og tro.

Nr. 46. En Dagleier fra Vangeland, 41 Aar gammel, der er gift og har to Børn. Han havde tidligere været straffet for Tyveri, dengang han for en Mængde forskellige Tyverier, begaaede Tid efter anden, blev 1858 idømt Forbedringshuusarbeide. Da hans Straffetid var udløben d. 2. Oct. 1861, blev der tilbudt ham en Tjeneste paa hans Fødest, men da han var kommen tilbage, foretrak han at leve som

Dagleier. Han har hidtil fortjent sit Ophold, uden at der har været klaget over hans Forhold.

Nr. 47. En Arbeidsmand fra Odense, født i Ueberud, 36 Aar gammel; han er gift og har 4 Børn. Han havde i flere Aar været meget doven og drifsløsdig, og havde som Følge deraf meget fløve Begreber om Uerlighed og Redelighed. Han var een gang straffet for Tyveri, dengang han 1860 for samme Forseelse kom i Forbedringshuset. Der var vistnok ikke meget at vente af ham, men da han saa ibrig begjærede det, vilde Selskabet dog forsøge at hjælpe ham. Efter sin Løsladelse d. 27 Oct. 1861 blev han anbragt i Arbeide hos en driftig Mand her i Byen, og saalænge han var der opførte han sig ret godt, men efter nogen Tid, da han igjen vilde i en selvstændig Stilling, forfaldt han igjen til Lediggang og Drukkenskab.

Nr. 48. En Fæstehuusmand fra Gjelsted Sogn, 29 Aar gammel. Han havde tidligere ført sig skikkelig op, men levede i trange Kaar med sin Familie. A. 1859 blev han for Indbrudstyveri dømt til Forbedringshuusarbeide paa to Aar. Ved sin Løsladelse d. 1. Dec. 1861 fik han Understøttelse til at betale sin resterende Huusleie og har siden opført sig godt.

Nr. 49. En Tjenestepige fra Odense, 21 Aar gammel. Hun havde faaet Tjeneste i Kjøbenhavn, men begik der et Tyveri, hvorfor hun blev straffet og hjemsendt med et Dampfskib; allerede paa Dampskibet og strax efter at hun havde forladt det, begik hun nye Tyverier, hvorfor hun blev dømt til Forbedringshuset paa 1 Aar. Da der ved hendes Løsladelse d.

12. Dec. 1861 ikke strax kunde staffles hende Tjeneste, blev hun anbragt hos en Familie, hvor der blev betalt noget for hendes Ophold. Siden fik hun Arbejde paa en Fabrik, hvor hun hidtil har opført sig godt.

Nr. 50. En gift Kone hjemmehørende i Odense, 48 Aar gammel. Hendes tidligere Liv maatte snarere afstrække fra at tage sig af hende end opfordre til det. Allerede som Barn begik hun Tyverier, og i en Alder af noget over tyve Aar begik hun Mordbrand, hvorfor hun 1857 blev dømt til Tugthuus paa Livstid. Denne Dom blev dog formildet; ved fgl. Res. af 12. Juli 1848 blev Straffen hende eftergivet, og hun kom igjen paa fri Fod. Kort efter giftede hun sig med en Mand fra Bispenberg, der ogsaa tidligere havde været i Straffeanstalten, og i Forening med ham gif hun videre paa Forbryderbanen. Den fgl. Resolution indeholdt den Bestemmelse, at dersom hun atter begik noget Ulovligt, skulde den tidligere Dom atter træde i Kraft, og derfor da hun blev grebet som deelagtig i et Gaaretyveri, blev hun 1853 atter indsat i Tugthuset paa Livstid. I Straffeanstalten udviste hun imidlertid et saa godt Forhold, at hun efter otte Aars Forløb atter blev indstillet til Benaadning, og fik atter sin Frihed d. 6. Oct. 1861. Da hun var ene og hjælpeløst stillet — hendes Mand hensejler nemlig i Horsens Tugthuus — blev hun anbragt til Arbejde i en Fabrik. Her har hun været siden, og da hun stadig har faaet godt Vidnesbyrd af sine Foresatte, er hun flere Gange blevet understøttet af Selvfabet.

Nr. 51. En Dagleier fra Skaarup, 52 Aar gammel, der mange Gange havde været straffet for forskjellige Tyverier, fik ved sin Løsladelse af den herværende Straffeanstalt d. 20. Febr. 1862 en lille Understøttelse paa Grund af den strænge Vinter.

Nr. 52. En Huusmand fra Sandager, 46 Aar gammel. Han havde ikke tidligere været straffet, dengang han for Indbrudstyveri blev dømt til Forbedringshuusarbejde paa to Aar. Da han blev løsladt d. 5. Marts 1862, blev der givet ham en Understøttelse gennem Sognets Præst, der havde lovet at tage sig af ham for at han atter kunde komme i Bei.

Nr. 53. En Haandværksjvend, hjemmehørende i Altona, 32 Aar gammel. Han havde tidligere under et omflakkende Liv begaaet mange Tyverier, dengang han 1858 ligeledes for Tyveri blev dømt til Forbedringshuset i 4 Aar. Efter sin Løsladelse den 26. Juni 1862 blev han hjemsendt til Altona, men paa Grund af hans gode Forhold i Straffeanstalten blev der givet ham en lille Understøttelse.

Nr. 54. En Dagleier fra Dalby, 43 Aar gammel, der er gift og har 5 Børn. For flere forskjellige Tyverier, der alle gik ud paa at tilvende sig Jødemidler, blev han 1859 dømt til Forbedringshuus i tre Aar. Ved sin Løsladelse den 5. Juli 1862 blev der givet ham nogen Understøttelse for at sætte ham istand til at søge Arbejde ved Jernbanen.

Nr. 55. En Handlende fra en af Fyens Kjøbstæder; han havde tidligere kjendt bedre Dage, men da det gik tilbage for ham, lod han sig forlede til forskjellige Bedragerier, hvorfor han blev dømt til eet

Åars Forbedringshuusarbeide. Ved hans Løsladelse i Januar blev der givet ham Løfte om nogen Hjælp, naar der viste sig nogen Udvei for ham. Da en saadan har viist sig ved Andres Understøttelse, har Selskabet ogsaa ydet sit Bidrag.

Nr. 56. En Kone fra Bindinge, 53 Aar gammel. Hun er gift, men har ingen Børn; med Manden har hun levet i et slet Forhold, og dette i Forbindelse med hendes eget hidtige Sind forledede hende til den Forbrydelse, hvorfor hun er dømt; hun blev nemlig for Brandstiftelse dømt til Forbedringshuusarbeide i 5 Aar. I Straffeanstalten har hun altid ført sig godt op, og fik derfor efter sin Løsladelse strax en Tjeneste her i Byen, da Manden imidlertid ogsaa har taget Tjeneste.

Nr. 57. En Kone, gift med en Haandværksvend i Svendborg, 35 Aar gammel. Hun har tidligere været straffet for Forfalskning af sin Skudsmaalbog, og blev siden for Tyveri dømt til Forbedringshuset paa 1 Aar. Da hun blev løsladt d. 22. Oct. 1862, blev hun hjemsendt med en lille Hjælp til Klæder.

Uddrag af Fængselselskabets Regnskab

fra 1. Juli 1861 til 1. Juli 1862.

Indtægt.	r ^{sk}	k	β
1) Beholdning fra forrige Aar . . .	154	4	14
2) Medlemmernes Bidrag 1. Halvaar	74	3	"
3) Statskassens Bidrag	50	"	"
4) Renter af Sparekassen	2	1	5
5) Medlemmernes Bidrag 2. Halvaar	86	"	"
6) Sognets Bidrag for Nr. 50 . .	5	"	8
7) Renter af Sparekassen	2	5	"
	375	2	11

Beholdning 1ste Juli 1862 . . 118 r^{sk} 5 k 11 β.

Udgift.	r ^{sk}	k	β
1) Understøttelse til 19 løsladte Fanger	237	"	5
2) Budløn for hele Aaret	8	"	"
3) For Avertissementer	1	"	"
4) For Trykning af Selskabets Beretninger	7	3	"
5) Porto af udsendte Beretninger samt af Halvaarsregninger . . .	2	5	11
6) Beholdning 1. Juli 1862 . . .	118	5	11
	375	2	11

femte Beretning

fra

Fængselselskabet i Odense.

Da Fængselselskabet i Odense med denne sin femte Beretning slutter sin hidtidige Virksomhed, har Bestyrelsen meent at burde gjøre denne Beretning saa fuldstændig som Omstændighederne paa nogen Maade vilde tillade. Grunden til at Virksomheden indtil videre er standset er som bekjendt den, at den hervedværende Straffeanstalt blev nedlagt og rømmet den 1. April d. A., og da Selskabet blev stiftet den 9. Juli 1858, saa have vi et Tidsrum af henimod 7 Aar at see tilbage paa. I den Tid er i det Hele et Antal af 204 Fanger udgaaede af Straffeanstalten, og af disse har Selskabet ialt hjulpet 95, Nogle mere Andre mindre, alt efter Omstændighederne, men dog er af forskjellige Grunde kun 84 af dette Antal optagne i Selskabets Beretninger. Af disse 84 ere 54 Mandsfanger og 30 Kvindefanger, fordi Mandsfangerne i denne Straffeanstalt altid have været overveiende i Antal. Det har været Bestyrelsen magtpaaliggende at indhente nøiagtig Underretning om deres Opsørsel og Livsforhold efter deres Løsladelse, og sædvanlig have vi ved disse Forespørgsler modt stor Forekommenhed, hos dem, vi have henvendt os til, men dog har der været adskillige, om hvilke det ikke har været os muligt at erholde paalidelig Underretning. Dette

gjælder ialt 10 (Nr. 2, 3, 4, 10, 14, 22, 39, 41, 53, 64), og føie vi til disse 3, om hvem vi vide, at de ere døde (nemlig Nr. 5, 9, 24), saa bliver endnu 71 tilbage, som vi fremdeles ville have vor Opmærksomhed henvendt paa. Af disse 71 have imidlertid 16 atter ved nye Forbrydelser paadraget sig ny Straffedom (nemlig Nr. 8, 11, 12, 13, 20, 21, 24, 31, 35, 37, 42, 47, 51, 69, 73, 74), saa at Antallet af dem, der endnu leve paa fri Fod indskrænkes til 55. Om adskillige af disse lyde Beretningerne kun meget lidt gunstige, skjøndt de just ikke have begaaet ligesrem lovstridige Handlinger, men dog er det her umuligt at drage nogen Grændse imellem dem, vi endnu have godt Haab om, og dem, vi maa ansee for opgivne, eller blot med nogenlunde Sikkerhed angive hvormange vi ville henregne til den første Række. Man maa heller neppe vente, at deres Tal skulde være meget stort. Det er jo saa, og det kan, ja det skal jo slet ikke være anderledes, end at det er med Værmen af Befolkningen, Fængjelselskaber væsentlig har at gjøre. Under saadanne Omstændigheder er det allerede store Ting naar dog kun Enkelte blive hjulpsne, og Gud skee Tak! denne vor Virksomhed har dog været til nogen Velsignelse, og der er dog ogsaa Adskillige, der med skjønsom Tak erkjende, hvad der er gjort for dem.

Med den herværende Straffeanstalts Ophør er Selskabets Virksomhed, som ovenfor bemærket, væsentlig sluttet. Ved det Samfundsmøde, som der i den Anledning blev afholdt d. 4. Mai 1865, blev det imidlertid vedtaget, at Selskabet derfor dog ikke skulde betragtes som opløst. Det blev nemlig her gjort gjældende, at det var ikke usandsynligt, det herværende

Arresthuus med Tiden kunde blive anvendt som Straffeanstalt for mindre Forseelser, og i saa Fald vilde der atter være en Leilighed for Selskabets Virksomhed her paa Stedet. Indtil det maatte skee kunde Selskabet her betragte sig som en Filial af Viborg Fængsels-selskab, fordi den derværende Straffeanstalt er bestemt til at optage de fleste af de Forbrydere, der tidligere her vilde have affonet deres Brøde. Desuden vilde det neppe være rigtigt nu med Et at afbryde al Forbindelse og standse al Understøttelse for de Mennesker, Selskabet tidligere havde taget sig af, naar de fandtes værdige og trængende til det. Af disse Grunde blev paa hiint Møde følgende Bestemmelser vedtagne:

1. Selskabets Bestyrelse bestaaer for Fremtiden af tre Medlemmer: Pastor Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R. af D., samt Lærer Lauge Olsen.

2. Den Kassebeholdning, der foresandtes 1. April 1865 stilles til Bestyrelsens Raadighed, for at anvendes til Bedste for dem, der tidligere have udstaaet deres Straf her.

3. De Medlemsbidrag, der for Fremtiden indkomme — fra 1. Juli 1865 (for første Halvaar 1865 er intet Medlemsbidrag opkrævet) — ville indtil videre blive afgivne til Viborg Fængsels-selskab.

L. Helveg. Urban Hansen. Lauge Olsen.

Nr. 1 (see Br. 4).

Hun blev i August 1863 gift med en Enkemand fra Beile, der ernærer sig ved Dagarbeide; de boe i Harthe Sogn i Nærheden af Rolding. I Slutningen af f. A. henvendte hun sig til Selskabet om Hjælp, fordi hendes Mand laa syg og havde ligget i længere Tid, hvilket blev bekræftet ved et Brev fra hendes Sognepræst i Begyndelsen af dette Aar; desuagtet blev hendes Begjering afflaaet, thi hendes Forhold havde været mindre tilfredsstillende, og der var ikke Udsigt til at kunne hjælpe med Held. — Ifølge Sognepræstens Brev var hun ikke meget yndet; men noget Strafværdigt havde han ikke erfaret om hende.

Nr. 2 (see Br. 1).

Hun har ikke senere ladet høre fra sig. Hvor hun nu er, vides ikke.

Nr. 3 (see Br. 1).

Han er senere udvandret til Amerika og har taget Tjeneste i Nordstaternes Hær; siden have ingen Efterretning om ham.

Nr. 4 (see Br. 1).

Hans Sognepræst skriver i Begyndelsen af d. A., at han efter sin Løsladelse ikke har meldt sig der i Pastoratet, hvor, saavidt vides, Ingen har hørt fra ham siden den Tid, saa at han formodentlig er udvandret eller omkommen.

Nr. 5 (see Br. 2).

Han er senere død i Straffeanstalten.

Nr. 6 (see Br. 4).

Hun tjente i Begyndelsen af April d. A. endnu paa den samme Gaard. Hendes Huusbonde, der

fortalte, at hun snart skulde giftes med en flink Karl paa Gaarden, udtalte sig meget rosende om hende.

Nr. 7 (see Br. 4).

Han tjener endnu den samme Mand; om ham har Selstabet det bedste Haab.

Nr. 8 (see Br. 4).

Hun var i denne Tjeneste i 3 Aar 7 Mdr., indtil hun den 1. Decbr. 1864 blev arresteret for Tyveri og derpaa idømt 4 Aars Forbedringshuus. Hendes Huusbonde, en Enkemand, hvis Huus hun bestyrede, roser hende meget baade for Flid og Duelighed, og skjøndt han godt vidste, at hun havde stjaalet fra ham, nægte han dog ikke at anklage hende; men en Gang, da hun var sendt i et Grinde for ham, stjal hun en Kjole, og dette havde hendes Arrestation til Følge. Da hun blev arresteret, viste det sig, at hun lidt efter lidt i Alt havde stjaalet 58 Rd. fra ham.

Nr. 9 (see Br. 2).

Han døde i Faaborg i Sommeren 1863. Han vedblev at føre et flet Levnet til det Sidste.

Nr. 10 (see Br. 3).

Om ham haves ingen senere Efterretning.

Nr. 11 (see Br. 4).

Hun maa atter være bleven løsladt; men hvor hun nu er, har man ikke erkjendiget sig om, da hun maa ansees som tabt for Samfundet.

Nr. 12 (see Br. 1).

Hun har senere gjort sig skyldig i Tyveri og været 2 Aar i Viborg Fugthuus. Hvor hun nu er, vides ikke.

Nr. 13 (see Br. 2).

Han har senere været 4 Aar i Viborg Tugthuus. Hvor han nu er, vides ikke.

Nr. 14 (see Br. 3).

Han har ikke siden ladet høre fra sig, og det har ikke været muligt at komme paa Spor efter ham.

Nr. 15 (see Br. 4).

Hun forlod dog ikke den Tjeneste, hun hidtil havde havt, d. 1. Nov. 1862; hun havde vel sagt op til den Tid, men da hendes Huusbonde forhøiede hendes Løn, blev hun; der tjener hun endnu og har opført sig særdeles vel.

Nr. 16 (see Br. 4).

Han forlod Nyborg for omtrent $\frac{5}{4}$ Aar siden; men hvor han nu er, vides ikke.

Nr. 17 (see Br. 2).

Hun har i henved 3 Aar opholdt sig i Huset hos en Slægtning i sit Fødesogn. Til ham kom hun formedelst Sygdom, efter at hun i $2\frac{1}{2}$ Aar havde tjent i Gislev Sogn. Hendes Sognepræst yttre sig saaledes om hende: „Hun viser et roesværdigt, kristeligt Forhold, ved hvilket hun søger at oprette sin i Ungdomsforvildelse begangne Brøde.“

Nr. 18 (see Br. 4).

Hun tjente i Sommeren 1863 hos en Bonde i Nærheden af Raskov og opførte sig vel; senere haves ingen Efterretning om hende.

Nr. 19 (see Br. 4).

Om ham haves ingen senere Efterretning.

Nr. 20 (see Br. 3).

Om ham haves ingen senere Efterretning.

Nr. 21 (see Br. 4).

Om hende høves ingen senere Efterretning.

Nr. 22 (see Br. 4).

Han var i Begyndelsen af d. A. endnu ikke kommen tilbage og havde heller ikke ladet høre fra sig.

Nr. 23 (see Br. 4).

Hendes Forhold har senere forværret sig; hun har ingensteds kunnet tjene i længere Tid, og desuden har hun viist sig løgnagtig. — Sidste Winter fødte hun et urgte Barn og er nu hjemme hos sine Forældre.

Nr. 24 (see Br. 4).

Han er efter et langvarigt og smerteligt Sygeleie afgaaet ved Døden d. 5. Nov. 1863.

Nr. 25 (see Br. 4).

Hun boede i Begyndelsen af Aaret 1863 tilligemed sin Mand endnu i Nærheden af Washington. I et Brev, hun den Gang skrev til sine Slægtninge, og hvori hun sender taknemmelige Hilsener til Flere af Selskabets Bestyrelse, gav hun en temmelig vidtløftig Beskrivelse af de Vilkaar, hvorunder hun og hendes Mand levede. Totalindtrykket, man fik ved Læsningen deraf, var, at de havde det godt, levede lykkeligt med hinanden og vare tilfredse med deres Stilling.

Nr. 26 (see Br. 4).

Han farer fremdeles til Søes. I de senere Aar er han kommen paa længere Rejser og har nu været vidt omkring. — Han vedbliver endnu at vedligeholde sin Forbindelse med Selskabet. I et Brev fra London i Juli 1864 underretter han det om, at han staaer i Begreb med at gjøre en lang Reise, og at

han antager, at det vil vare 5 til 6 Aar inden han kommer tilbage. I Brevet har han sendt sit Visitkort, hvoraaf man seer, at han er en undersætsig, bredskuldret og kraftig Sømand. Han er den, der har sluttet sig inderligst til Selskabet, og den, der er Selskabet kjærest; ja paa Grund af hans unge Alder og den forladte Tilstand, han var i ved sin Løsladelse, betragter det ham næsten som sit eget Barn og glæder sig over, at han, efterhaanden som han er bleven ældre, er bleven bueligere og forstandigere.

Nr. 27 (see Br. 4).

Hun har senere begaaet en Mængde Smaatyverier i Boutikerne i Haderslev, hvorfor hun er bleven indsat i Tugthuset i Glückstad paa 10 Aar.

Nr. 28 (see Br. 4).

Hun boer nu tilligemed sin Mand i Sønderby Fattighuus. De have to Børn sammen og bede af og til om Fattighjælp. Hendes Forhold er mindre tilfredsstillende; men noget Uøbligt har hun endnu ikke begaaet.

Nr. 29 (see Br. 4).

Hun havde i Aug. 1863 forladt sin Tjeneste i Utide; senere have ingen Efterretning om hende.

Nr. 30 (see Br. 4).

Han lever endnu her i Odense under de samme Vilkaar og opfører sig vel.

Nr. 31 (see Br. 3).

Han er senere indsat i Kristianshavns Tugthuus.

Nr. 32 (see Br. 2).

Han har senere tjent i Omegnen af Horsens og opført sig vel. Hans Sognepræst har det bedste Haab om ham.

Nr. 33 (see Br. 4).

Hun er sidste Foraar bleven gift med en Arbmd. i Odense, der tjener hos en Rjbmd. — Noget Ulovligt vides ikke om hende, men hendes Forhold har langtfra været tilfredsstillende.

Nr. 34 (see Br. 4).

Han tjener hos en Gaardmand i Roerslev og opfører sig vel. — Hans Sognepræst antager, at naar han maa faae Lykke til at leve i jævne, rolige Forhold, kan man have godt Haab om, at han fremdeles vil føre et skikkeligt og ustraffeligt Levnet.

Nr. 35 (see Br. 4).

Om ham havees ingen senere Efterretning.

Nr. 36 (see Br. 4).

Han lader til at have forbedret sig. I et Brev fra hans Sognepræst af 11. Aug. 63 hedder det: „Han opfører sig skikkeligt“, og i et Brev af 2. Jan. d. A. er det samme Vidnesbyrd gjentaget, og der er føjet til, at han i det forløbne Aar har ernæret sin Familie uden Tilflugt af det Offentlige. Der klages ikke længere i disse Breve over Drifskældighed.

Nr. 37 (see Br. 4).

Han har atter betraadt Forbryderbanen og er bleven idømt 8 Aars Fugthuusarbejde.

Nr. 38 (see Br. 4).

Han var i Sommeren 1863 endnu i sin Fødeby og førte det samme uordentlige Levnet; senere havees ingen Efterretning om ham.

Nr. 39 (see Br. 3).

Hans senere Skjæbne vides ikke.

Nr. 40 (see Br. 3).

Han tjente siden i længere Tid i Kjøbenhavn,

og derfra vides intet Ulovligt om ham; men for at skjule, at han havde været straffet, gjorde han sidste Felttog med; men da han efter nogen Tids Forløb var bleven kjed af Tjenesten, indhentede han Beviis fra Straffeanstalten for, at han havde været der. — Om han har benyttet dette Beviis, vides ikke; heller ikke veed man, hvor han nu er. Hans Sognepræst, hos hvem man har forhørt sig om hans tidligere Liv, giver ham det fordeedlagtigste Vidnesbyrd, og under sin treaarige Militærtjeneste i Kjøbenhavn skal han have vundet megen Undest hos sine Foresatte, hvilket ogsaa var Tilfældet i Straffeanstalten; men uagtet hans Duclighed og Gave til at skille sig blandt Folk, og uagtet man maaſkee nok tør haabe om ham, at han ikke oftere vil begaae Lovovertrædelser, synes Selskabet dog ikke godt om ham, fordi han mangler Albenhed og Sanddruhed.

Nr. 41 (see Br. 3).

Hans Sognepræst har tilskrevet Selskabet, at Ingen har hørt fra ham siden hans Vortjendelse til Amerika i 1860.

Nr. 42 (see Br. 4).

Om ham er der ikke senere indhentet Efterretning.

Nr. 43 (see Br. 4).

Han mistede sin Kone i Foraaret 1864; Selskabet understøttede ham med 5 Rd. til Begravelsen. Sidste Mai nedlagde han sin Profesſion, som, da han boer paa et mindre nærsomt Strog, ikke ret har villet gaae. I det sidste Aar har han levet meest af at seile med en Sandbaad, hvilken Beskæftigelse nu er hans eneste Erhverv. — Hans Udkomme antages

denne Forandring ikke at ville have nogen Indflydelse paa, da hans Profession saa godt som ingen Fordele kan have bragt ham i længere Tid. — Hans Forhold har været upaaflageligt.

Nr. 44 (see Br. 4).

Hun forlod sin Tjeneste for halvandet Aar siden og reiste til Kjøbenhavn, hvor hun skal have født et uægte Barn. Hendes Huusbonde omtaler hende som en meget løsgtig Person; men noget Glet i andre Retninger udviste hun ikke, og hun havde et godt Hjerte. — Hvorledes det senere er gaaet hende, vides ikke.

Nr. 45 (see Br. 4).

Hun har siden haft forskjellige Tjenester her i Byen og i dens Omegn. Fra alle disse Tjenester har hun det Vidnesbyrd, at hun er flinkelig og tro, men tillige, at hun er løsgtig og indskrænket.

Nr. 46 (see Br. 4).

Han har siden i lang Tid ernæret sig med Dagarbeide; for Tiden tjener han hos en Gaardmand i Thorup paa Langeland. — Han har, saavidt vides, opført sig vel.

Nr. 47 (see Br. 4).

Han vedblev sit uordentlige Levnet, indtil han i Foraaret 1864 for at have staalet 2 smaa Stykker Træ til en meget ringe Værdi blev idømt 4 Aars Tugthuusarbeide.

Nr. 48 (see Br. 4).

Han har siden sin Løsladelse viist et roesværdigt Forhold og ved Flid og god Opførsel stræbt at forbedre sine Kaar og gjenvinde sine Medborgeres Agtelse.

Nr. 49 (see Br. 4).

Hun har siden havt forskjellige Tjenester her i Byen; men for Tiden er hun hjemme hos sine Forældre og ernærer sig af at sye Handsker. Hun er særdeles duelig til sit Arbeide og af et flinkt og villigt Gemyt, men hun er løsagtig og har nydt en saare slet Opdragelse, hvilke Omstændigheder i Forbindelse med at hun har været straffet, gjøre det vanskeligt for hende at faae en Tjeneste.

Nr. 50 (see Br. 4).

Hun vedblev at arbeide paa den samme Fabrik til Efteraaret 1864, da fik hun Arbeide paa en anden Fabrik her i Staden af samme Art. — Hendes Forhold har hidtil været meget godt.

Nr. 51 (see Br. 4).

Han har atter gjort sig skyldig i Tyveri og er indsat i Kristianshavns Tugthuus.

Nr. 52 (see Br. 4).

Han har ophørt sig særdeles vel siden sin Udsættelse og ernæret sig deels ved at dyrke sin egen lille Jordlod, deels ved Dagarbeide. Hans Sognepræst udtaler sig meget rosende om ham.

Nr. 53 (see Br. 4).

Han har ikke senere ladet høre fra sig, og Selskabet har ikke kunnet komme paa Spor efter ham.

Nr. 54 (see Br. 4).

Han har opført sig vel siden; i det sidste Par Aar har han ernæret sig af Dagarbeide i sit Fødesogn og i det sidst forløbne Aar selv ernæret sin Familie uden Understøttelse af Fattigvæsenet, skjøndt han neppe til enhver Tid har havt tilstrækkeligt Ar-

beide, da man endnu ikke gjerne indlader sig med ham, saalænge der er Andre at faae.

Nr. 55 (see Br. 4).

Han er fremdeles i samme Stilling, og det gaaer ham godt.

Nr. 56 (see Br. 4).

Hun blev kun en ganske kort Tid i den Tjeneste, hun fik her i Byen. Da hun forlod den, reiste hun til sin Søster i Skjellerup Sogn og blev der til 1ste Mai 1863; hun flyttede da med sin Mand til Munkebo Sogn, hvor de boede i 2 Aar; derpaa flyttede de til Birkende Sogn. Under hendes Ophold i Munkebo Sogn er intet Ustikkelig bekjendt om hende.

Nr. 57 (see Br. 4).

Hun lever endnu i Svendborg tilligemed sin Mand; Ægtefolkene have deres Udfomme, og der vides intet Ustikkelig om hende.

Anm. De følgende Fanger ere blevne løsladte siden Selstabet's sidste Beretning udkom.

Nr. 58. En Bondefarl fra Thorseng, 41 Aar gl., ugift. Han havde tidligere været straffet for Tyveri; denne Gang, for at have stjaalet og solgt nogle Skjæpper af sin Huusbondes Hvede, blev han idømt 2 Aars Forbedringshuusarbeide. Han løslodes af Straffeanstalten den 24. Decbr. 1862 og fik Tjeneste hos en Enke paa sin Fødest. — Det gik meget godt en Tid lang; men saa mærkede Enken, at han ikke alene ødte sin Løn, før den var fortjent, men tillige solgte de Klæder, hun gav ham, der havde været hendes afdøde Mand's. Dette Sidste fornærmede hende næsten mere end det Første, og hun blev min-

dre rundhaandet med en Hjælp, der blev misbrugt. Hun beholdt ham imidlertid til Nov. 1864, da han flyttede til en anden Mand i samme By, hvor han fremdeles tjener. — Ved hans Løsladelse understøttede Selskabet ham med Klæder. Noget Ulovligt har han endnu ikke begaaet.

Nr. 59. En Huusmands søn fra Langeland, 21 Aar gl., forhen straffet med simpelt Fængsel og Riis, denne Gang med $3\frac{2}{3}$ Aars Forbedringshuus for Tyveri, Bedrageri og ulovlig Omgang med Hittogods. Efter sin Konfirmation havde han forskjellige Tjenester, indtil han kort før sin Arrestation i 1857 kom til Søes. — I Straffeanstalten opførte han sig vel, og formedelst hans Ungdom og udmærkede Naturgaver tiltrak han sig Selskabets Opmærksomhed. Ved hans Løsladelse den 30. Decbr. 1862 stavede det ham midlertidigt Arbejde ved Odense Kanal, indtil han kunde komme til Søes, som han havde bedt om, og i Forening med hans Forsorgelses hjem udstyrede det ham med Somandsklæder. — Efter nogle Ugers Forløb stavede det ham Hyre som Dreng med et Skib herfra Odense. Med dette Skib foer han indtil Mai 1864, da maatte det repareres og for nogen Tid standse sin Fart. Mens han foer med det, fik han en Mønstringsbog, hvori der var anmærket, at han havde været straffet med Forbedringshuus; Selskabet bevirkede, at han fik en ny Bog, hvori denne Paategning var udeladt. — For ikke at ligge stille i længere Tid, tog han nu Hyre med et andet Skib herfra Kanalen, hvilket Skib afmønstrede i Oktob. s. A. i Fredericia; strax derpaa kom han hertil igjen og var saa heldig at faae Hyre efter nogle Dages Forløb; men Skibet kom i afvigte Vinter tilbage

og maatte ligge stille i lang Tid, fordi Vinterens Strengthed standsede al Skibsfart. — Hidtil var Alt gaaet godt: lige siden han kom paa Søen, havde han ved Flid, Duellighed og god Opførsel vundet sine Foresattes Yndest og Selskabet nærede de bedste Forhaabninger om ham; men i den Tid, han laa stille her i Byen, var hans Forhold mindre godt. Da Skibsfarten atter aabnedes, gif han med en Skipper herfra til Kjøbenhavn og derfra paa en længere Rejse. Senere har Selskabet ikke hørt fra ham.

Nr. 60. En Tjenestepige fra Gudbjerg Sogn i Fyen, 25 Aar gl., der for Tyveri var idømt 18 Maaneders Forbedringshuus, løslodes den 10. Decb. 1862. Selskabet understøttede hende med Klæder og skaffede hende en Tjeneste, hvilken hun maatte forlade i Utide. Hun klagede gennem en anden Mand over sin Huusbonde og bad Selskabet om en Pengehjælp, fordi hun foregav, at hun næsten ingen Løn havde faaet. Men ved at indhente paalidelig Underretning viste det sig, at hun foer med Ujandhed, og at Skylden var paa hendes Side; folgelig fik hun ikke den begjærede Hjælp. Hun har havt 2 Tjenester senere, i hvilke det derimod er gaaet meget godt.

Nr. 61. En Tjenestepige fra Nørre Næraa Sogn i Fyen, 33 Aar gl., tidligere straffet med Forbedringshuus, denne Gang indjæt paa 10 Aar for Tyveri, blev benaadet og løsladt den 6. Oktober 1862. Da Selskabet formodede, at hun vilde blive løsladt, forhørte det sig om en Tjeneste til hende paa Landet, men fik ingen; hun bad derfor om Tilladelse til at opholde sig nogen Tid her i Byen for selv at søge sig en Tjeneste, hvilket hun fik Lov til. Efter en kort Tids Forløb fik hun ogsaa en

Tjeneste her i Byen — men Dagen efter at hun havde faaet den, forlod hun den igjen. Hun henvendte sig nu til en Mand, der tidligere havde været Opsynsbetjent ved Straffeanstalten, og ham fik hun Tjeneste hos indtil Mai 1863. Hos ham var hun under streng Opsigt, og derfor gik det godt, saalænge hun var hos ham; men da hun 1. Mai 1863 fik Tjeneste hos en fornuftig og velvillig Bonde paa Landet, viste det sig snart, at hun hverken havde tilstrækkelig Stadighed eller Herredomme over sig selv til at kunne føre et ordentligt og regelmæssigt Livnet. Hun maatte derfor flytte til Skiftedag, og nu levede hun hen med en Indsidder i Sønderby, indtil hun i Foraaret 1864 i frugtommelig Tilstand kom tilbage til sit Forsørgelses-hjem og blev indlagt i Fattighuset. Det Barn, hun fødte, døde; men hun har siden ingen Tjeneste kunnet faae.

Nr. 62. En Tjenestepige, født i Hænnetved, Lindelse Sogn paa Langeland, 26 Aar gl., blev for Barnefødsel i Dølgemaal indsat i Straffeanstalten paa 2 Aar. Ved hendes Løsladelse den 13. Jan. 1863 fik hun strax en Tjeneste, og Selskabet understøttede hende med en lille Hjælp til Klæder. I denne Tjeneste forblev hun til 1. Mai d. A., da flyttede hun til en anden Mand i samme Landsby for at faae høiere Løn. Den Huusbonde, hun forlod, giver hende et godt Vidnesbyrd. Den 26. Febr. d. A. tilskrev hun Selskabet et Brev, hvori hun takker for den Hjælp hun har faaet.

Nr. 63. En Tjenestepige fra Westeraaby i Byen, 21 Aar gl., første Gang straffet for bedrageligt Forhold med sædvanlig Fængelst i 30 Dage, anden Gang for Tyveri med 15 Dages Fængsel paa Vand

og Brød, tredie Gang for Tyveri med 1 Aars Forbedringshuus, hvilken Straf hun havde udstaaet den 22. Jan. 1863. Hun kom hjem til sin Fødeby og understøttedes med en lille Hjælp til Klæder. D. 1. Mai 1863 fik hun Tjeneste paa Eys. Denne Tjeneste forlod hun i Mai 1864 og tog hjem til sine Forældre i Vesterdaaby, fordi hun var frugtsommelig. Fra det Sted, hvor hun tjente, har hun det Skudsmaal, at hun var et særdeles dygtigt Fruentimmer til sit Arbejde, men tillige opsætsig og selvraadig, samt mindre paalidelig. Senere habes ingen Efterretning om hende.

Nr. 64. En Smedesvend fra Fraugde Sogn i Thy, 26 Aar gl., ugift. Denne Person havde ligesom Saamange af de Ulykkelige, der komme ind paa Forbinderbanen, haft en meget slet Opdragelse. Vi ville i Korthed give et Nids af hans Levnetsløb: Han er et uægte Barn af en Tjenestepige. I de første 4 Aar af hans Liv, blev han opdraget paa forskellige Steder hos Fremmede, som han ikke senere lærte at kjende. Da han var 4 Aar, kom han til sin Fader, der imidlertid var bleven gift med et andet Fruentimmer; et Aars Tid efter blev hans Moder gift, og nu kom han til hende. Baade hun og hendes Mand vare meget hengivne til Brændevin og tillige meget fattige; de sendte derfor den lille Dreng ud at tigge, og naar han ikke bragte nok hjem om Aftenen, fik han Straf. Dette havde til Følge, at han undertiden undlod at komme hjem i flere Dage. Skolen besøgte han næsten aldrig, og naar han en sjelden Gang kom der, blev han straffet, fordi han ikke kunde Noget; derfor fik han en stor Ulfly for den. Tilfidsst søgte han at frigjøre sig baade for sit Hjem

og Skolen; han blev nemlig borte i 7 Uger, da han engang var sendt ud for at tigge. Dette havde til Følge, at de lokale Autoriteter bleve opmærksomme paa ham, og at han strax derpaa blev sendt til Holsteinsminde, hvor han blev til han var 16 Aar. Han kom derpaa i Haandværkslære i en Kjøbstad i Sjælland; men hans Læremester var sjelden paa sit Værksted, hvilket havde til Følge, at Drengen næsten ganske blev overladt til Tjenestepigen og en ældre Læredreng, der begge førte et meget strængt Herredomme; efter $\frac{3}{4}$ Aars Forløb forlod han derfor sin Lære uden Mesterens Vidende og kom hertil Odenje, hvor der var en Slægtning, der tog sig af af ham. Der blev skrevet til hans Læremester, om han vilde give Slip paa ham; men det vilde han ikke; han forlangte, at Drengen skulde sendes tilbage, hvilket da ogsaa skete. Tilbage vilde han imidlertid ikke, hvordan det saa end gif — den ældre Læredreng var nemlig løben bort to Gange og havde hver Gang faaet sin Læretid forøget med 1 Aar; han vilde altsaa ogsaa faae sin Læretid forøget; han deserterede derfor, før man naaede tilbage med ham, og kom til Slesvig. Her gjorde han en Vandring ned ad Vstkysten, paa hvilken han bjergede Livet ved at tigge og stjæle; derpaa gif han tværs over Landet og tilbage opad Vestkysten af Halvøen, indtil han kom til Thisted. I denne By stjal han et Uhr, hvorpaa han blev straffet med 25 Rottingslag og sendt hjem til Fraugde. Han havde derpaa forskjellige Tjenester i Omegnen af sit Fødejogn, bl. A. ogsaa hos en Smed, hos hvem han lærte Smedeprofessionen, indtil han blev indkaldt til Militærtjeneste i Nyborg. Da han havde været 7 Uger i Tjenesten, bad han

en Søndag om Tilladelse til at gaae hen til den Smed, han tidligere havde været hos, for at laane Penge. Dette blev ham negtet, og han gik derfor uden Tilladelse i den Tro, at han nok skulde komme saa betids hjem, at hans Fraværelse ikke vilde blive bemærket; men han blev forsinket og indsaae, da han allerede i sin korte Tjenestetid havde gjort sig skyldig i Insubordination, at han nu vilde faae en haard Straf, hvis han kom tilbage; han besluttede sig derfor til at desertere, og efter at han ved at gjøre Indbrud i et Bondehuus her paa Fyen havde stjaalet sig et Sæt civile Klæder, flygtede han over til Slesvig og derfra til Tydskland, hvor han efter længere Tids Forlob blev greben i Nærheden af Köln og hjemsendt, fordi han savnede Legitimationspapirer. — Han blev idømt 3 Aars Tugthuus, og da han d. 17de Marts 1863 havde udstaaet denne Straf, fik han midlertidigt Arbejde ved Odense Kanal, indtil han i Begyndelsen af April Maaned ved Understøttelse af Selvløbet og hans Fødesogn blev jendt til Amerika, hvilket havde været hans høieste Ønske under hele hans Straffetid. I den korte Tid, han var ved Kanalen, udmærkede han sig, ligesom i Straffeanstalten, ved Flid og Arbeidsdygtighed. — Denne Fange var fortrinlig begavet — han lærte sig næsten paa egen Haand Engelsk —, men han var af et meget hidsigt og trodsigt Gemyt og opfyldt af Bitterhed mod Samfundet, der jo ogsaa synes at have behandlet ham stedmoderligt. Da han ikke senere har skrevet, er hans Skjæbne i Amerika Selvløbet ubekjendt.

Nr. 65. En Arbeidsmands Hustru af Odense, 40 Aar gl., forhen straffet med Band og Brød og 1 Aars Forbedringshuus, denne Gang

straffet for Tyveri med 4 Aars Forbedringshuus, hvilken Straf hun havde udstaaet d. 27. April 1863. Saasnart hun kom ud, kom hun til sin Mand igjen, der levede tilligemed deres Barn i Rod og Udselshed. Selstabet understøttede hende med en Pengehjælp til Klæder til Barnet og betalte et Fjerdingaars Huusleie for Familien i en ny og bedre Leilighed, og da der omtrent ingen Sengeklæder var i Huset ved hendes Løsladelse, laante det hende en Seng, som det ikke senere har tilbagefordret. Ved hendes Gjenkomst var Manden temmelig forfalden og havde omirent solgt Alt, hvad de eiede; men siden hun er kommen til ham igjen, og han faaer mere regelmæssig Kost og Pleie, er han atter bleven ædruelig og arbeidsom. Hun er nemlig et flittigt og reenligt Fruentimmer, der ret forstaaer at gjøre et fattigt Hjem hyggeligt; det var derfor med en beundringsværdig Hurtighed, at hun forbedrede den slette Tilstand, hvori han levede. De ernære sig nu paa en ordentlig og rede- lig Maade og slaae sig godt igjennem. Selstabet har saaledes hidtil al Grund til at være tilfreds med hendes Forhold.

Nr. 66. En Tjenestepige fra Odense, 36 Aar gl., forhen straffet med Bånd og Brød og 1 Aars Forbedringshuus, denne Gang for Tyveri med 4 Aars Forbedringshuus. Hun løslodes af Straffeanstalten d. 27. April 1863. Da hun ingen Tjeneste havde, fik hun midlertidigt Ophold hos Nr. 44's Forældre; kort Tid derefter fik hun Tjeneste i Faaborg, og der blev gjennem en der bosiddende Mand sendt hende en lille Pengehjælp til Klæder. Hun havde havt en Mængde Tjenester og været en meget ustadig Person; men hun har dog senere opført sig vel, og

de af Byens Indbyggere, hos hvem hun enten har tjent eller opholdt sig, give hende et godt Lov. Selskabet hørte sidst fra hende i Begyndelsen af dette Aar; hun stod den Gang i Begreb med at gifte sig, men med hvem, omtaltes ikke.

Nr. 67. En Dagleier, hjemmehørende i Fuglebølle paa Langeland, 47 Aar gl., gift og har 5 Børn, af hvilke de 2 ere konfirmerede, forhen straffet med Vand og Brød for Bedrageri, denne Gang med 2 Aars Forbedringshuus for Tyveri. Han løslodes den 13. Aug. 1863, og da han var kommen til sit Hjem paa Langeland, tilstillede der ham en Pengehjælp gennem hans Sognepræst, fordi han havde yderst trange Raar. Som ungt Menneske havde han tjent som Møllersvend i flere Aar, indtil han selv forpagtede en Mølle og gistede sig; men da gif det tilbage for ham, og han maatte atter tage Tjeneste som Møllersvend. Siden foer han til Søes i 4 Aar; derpaa tog han atter Tjeneste som Møllersvend, men efter 2 Aars Forlob begik han sin første Forieelse og kom ud af sin Stilling. Fra nu af ernærede han sig som Dagleier og Fisker i flere Aar; men undertiden kom han til Møllen i det Sogn, hvor han boede, for at være behjælpelig med at udbedre Værket eller for at forrette Møllertjenesten for en Anden. Ved den sidste Leilighed stjal han en Gang Grøn og Meel og blev derfor idømt Forbedringshuset. — Fatigdom i Forbindelse med god Leilighed angiver han selv som Skyld i, at han er kommen ind paa Forbryderbanen. I sine yngre Dage maa han ganske vist have været en flink Møllersvend, da han i to Tjenester efter hinanden har tjent 4 Aar paa hvert Sted. Siden han blev løsladt, har han arbejdet som

Dagleier paa en Gaard i Nærheden af sit Hjem. — Han har tilskrevet Selskabet og takket for den modtagne Hjælp.

Nr. 68. En Brolægger fra Broby, 40 Aar gl., gift og har 1 Barn; forhen straffet med Bånd og Brød, denne Gang for Tyveri og attentet Hæleri idømt $3\frac{2}{3}$ Aars Forbedringshuus. Han løslødes d. 12. Septbr. 1863 og fik Tjeneste hos en Brændeviinsbrænder her i Byen; der tjener han endnu og opfører sig vel. Ved Løsladelsen fik han et Par Klædningsstykker. Da han har en hoi Løn kan han nok ernære sin lille Familie, der boer her i Byen.

Nr. 69. En Arbeidskarl, 26 Aar gl., ugift, hjemmehørende i Faaborg, for Tyveri indsat i Forbedringshuset paa 3 Aar. Ved hans Løsladelse den 31. Oktober 1863 fik han et Par Støvler, fordi han trængte meget dertil. Der var ikke sørget for en Tjeneste til ham, thi han var en Person, der kun var liden Grund til at tage sig af: han lod nemlig ikke til at tænke paa at forbedre sig. Da han forlod Straffeanstalten, sagde en af Opsynsbetjentene til ham: „Lad mig see, at Du vogter Dig for at komme her igjen!“ Derpaa svarede han i en rolig og trostydlig Tone: „Det vil jeg ikke love.“

Han holdt det heller ikke; thi kort Tid efter gjorde han sig skyldig i Indbrudstyveri og blev idømt 4 Aars Forbedringshuusarbejde. At han havde givet Opsynsbetjenten dette Svar, kom dog først senere til Selskabets Kundskab.

Nr. 70. En Dagleier af Hellerup Sogn i Byen, 45 Aar gl., gift og har 7 Børn; forhen straffet med Bånd og Brød og Forbedringshuus, denne Gang for uhjemlet Besiddelse af stjaalne Roster idømt

4 Aars Forbedringshuus. Han løslodes d. 5. Decbr. 1863 og understøttedes med 5 Rd. til at kjøbe en Saug for, da han tidligere havde ernæret sig som Saugflarer. Dette Beløb blev ham tilstillet igennem hans Sognepræst. Skjøndt han har en talrig Familie, er det dog ikke Nød, der har bragt ham til at forgrube sig paa Andres Gods, da han altid har havt godt og vellønnet Arbeide.

Siden han løslodes, har han opført sig vel, men hans Sognepræst skriver, at han nu har trange Aar.

Nr. 71. En Huusmands Kone fra Gamtofte i Fyen, for forskjellige Tyverier indsat i Straffeanstalten paa 8 Aar. Hun løslodes d. 27. November 1863 og understøttedes af Selskabet med en lille Hjælp til Sengenklæder. Hendes Mand er, saavidt vides, indsat i Horsens Lugthuus paa Livstid. Da hun forlod Straffeanstalten kom hun til sit Forsørgelseshjem. I et Brev af 4. Jan. d. A. fra hendes Sognepræst hedder det:

„I Henhold til Fængselselskabets ærede Skrivelse af 28. f. M. er det mig en Glæde at kunne bevidne, at hun har opført sig vel, siden hun forlod Straffeanstalten, samt at hun ved sit Arbeide, navnlig ved sit Markarbeide afvigte Sommer, har kunnet erhverve en stor Deel af det, hun behøver til sit Ophold. Man tør saaledes nære godt Haab om hendes Forhold i Fremtiden.“

Det fremgaaer af Ovenstaaende, at hun ikke ganske kan ernære sig selv, men at Fattigvæsenet i Gamtofte maa tilskyde det Manglende. Hun har derfor ikke erholdt yderligere Understøttelse af Selskabet, som hun bad om i Slutningen af f. A.

Nr. 72. En Gartner fra Langeland, 35 Aar gl., gift og har 1 Barn, forhen straffet med Band og Brød og Forbedringshuus, denne Gang for Tyveri med 4 Aars Forbedringshuus, hvilken Straf han havde udstaaet den 10. Februar 1864. Ved sin Udgang af Straffeanstalten understøttedes han med Klæder. Han har siden sin Løsladelse tilskrevet Selvlabet 6 Breve, der alle vidne om Taknemmelighed imod det og om Glæde over Friheden. Det er ogsaa gaaet særdeles heldigt for ham: han fik strax Arbejde, da han kom hjem, skjøndt det var om Vinteren, og da Foraaret kom blev han Gartner paa en Herregaard, hvor han fik sin Kost og 3 Rd. ugentlig. Til 1. Nov. 1864 leiede han et Huus og fik sin Kone og Datter hjem til sig. Konen havde været ude at tjene under hans Straffetid, og Barnet havde været sat i Pleie. — Kort efter at han saaledes atter havde faaet Foden under eget Bord, blev der ham tilsagt en aarlig Understøttelse af 25 Rd. af en rig Slægtning, og med Hæveanlæg tjente han i November Maaned 20 Rd. I den følgende Tid havde han god Fortjeneste med at jælge Frø og beskære Frugttræer, saa Vinterens Strengthed ikke tryk-
kede ham.

Denne Mand har kun Bondedannelse; men som Bonde betragtet er han meget beleven og i Besiddelse af særdeles gode Talegaver; han er dertil begavet med en god Forstand og et godt Hjerte; desværre har han tillige et naturligt Hang til at ville spille den Frie og Glotte, og dette Hang har sikkert ført ham ind paa Forbryderbanen.

Nr 73. En Dagleier fra Langeland, 38 Aar gl., ugift, forhen straffet med Band og Brød og For-

bedringshuus, denne Gang for uhjemlet Besiddelse af stjaalne Koster med 2 Aars Forbedringshuus. Ved hans Løsladelse d. 14. Marts 1864 understøttedes han med et Par Støvler, som han trængte meget til. Han hørte ikke til dem, Selskabet ventede sig Noget af; derfor var den lille Hjælp, han fik, blot en Medlidenhedshjælp. Kort Tid efter at han var bleven løsladt, begyndte han sin gamle Haandtering. Hos en Handlende her i Staden stjal han i 4 forskjellige Nætter i Nad 25 Kalve- og Lammestind, og noget tidligere havde han stjaalet 2 Lammestind i Nyborg. Han blev snart overbeviist om disse Tyverier og idømt 6 Aars Forbedringshuus.

Nr. 74. En Muursvend her fra Staden, 20 Aar gl., løsladt af Bridøselille d. 7. Marts 1864. Efter hans Løsladelse kom han direkte fra Straffeanstalten til Kjøbenhavn, hvor en Bygningshaandværker havde lovet ham Arbeide; men Politiet i Kjøbenhavn fordrede, at han skulde hjemsendes. Som Følge deraf kom han her til Byen, og da han var blottet baade for Penge og Klæder, henvendte han sig til det herværende Fængselselskab om Understøttelse. Som udgaaet af Bridøselille havde det egentlig ikke Noget med ham at gøre; men baade formedelt hans Ungdom og Trang besluttede det dog at tage sig af ham. Der blev strag skrevet til Bridøselille for at erfare, hvorledes han havde opført sig under sin Straffetid, og til den ovennævnte Bygherre i Kjøbenhavn, for at forhøre, om han vilde tage ham i Arbeide. Fra Straffeanstalten indløb den Efterretning, at han havde opført sig vel, og fra Kjøbenhavn, at han kunde faae Arbeide, saasnart han kom. Efterat han havde faaet de fornødne Klæder og Rejsepenge, reiste han

derpaa til Kjøbenhavn d. 6. April 1864. Da han kom hertil, var hans Udseende saa lidende, hans Paafladning saa fattig og ringe og hans Sindstemning saa forknøyt, at han ikke kunde Andet end vække Medlidenhed og Haab om, at han vilde forbedre sig. I Førstningen gik det ogsaa godt: hans Mester tilskrev Selskabet efter nogen Tids Forløb, at han havde det bedste Haab om ham; men sidste Vinter gjorde han sig desuagtet paany skyldig i Tyveri og blev d. 23. Marts d. A. afleveret til Bridesøselille paa 4 Aar.

Nr. 75. En Bondeskarl fra Stubberup i Sandager Sogn paa Fyen, 24 Aar gl., straffet for Tyveri med 3 Aars Forbedringshuus. Han løslødes d. 24. Mai 1864. Selskabet skaffede ham en Ejendoms paa en Gaard i Nærheden af Odense og udstyrede ham med de nødvendige Klæder. — Allerede som Skoledreng viste han et vildt, trodsigt og uldydigt Sind, samt Tilboielighed til at tilvende sig Andres Eiendom, om end kun Smaaating, hvorhos han paa en listig Maade søgte at afvende Mistanken fra sig. Mangel paa den rette Tugt i Hjemmet antages at være Skyld i, at den onde Tilboielighed udviklede sig i forhoiet Grad. — Skjøndt Selskabet ikke havde noget Haab om, at han vilde forbedre sig, tog det sig dog af ham, fordi han var saa ung. I Førstningen skaffede han sig meget vel. Hans Huusbonde udtaler sig i et Brev af 24. August saaledes om ham:

„Han har tjent mig som Arbejdskarl siden 24. Mai d. A. og har i den Tid opført sig godt, samt været flink til sin Gjerning i alle Henseender, saa jeg har været meget tilfreds med ham. Vil han saaledes blive ved, som jeg næsten har Haab om, kan han jo

atter blive et ordentligt Menneske og afvaske den Plet, som er kommen paa hans Ungdom."

I et Brev fra den samme Mand af 19. Febr. d. A. hedder det derimod saaledes:

"Paa hans Arbeide har jeg Intet at klage; han forretter dette til min Tilfredshed og er ogsaa villig og høflig; men mod sig selv kunde han være langt bedre: han er vild og ødelægger omtrent, hvad han fortjener. Jeg frygter sandelig meget for hans Fremtid, at hans vilde og udjævende Liv atter skal føre ham til strafværdige Handlinger. Han er ikke haard af Naturen; thi naar jeg, som mangen Gang er sket, kalder ham ind til mig og formaner og advarer ham, græder han og lover Bedring, -- dog frygter jeg for, at det ikke hjælper."

Nr. 76. En Skolelærer fra Lønder Amt, 31 Aar gl., gift og har 1 Barn, for Falsk og Bedrageri idømt 5 Aars Forbedringshuusarbeide. Han løslodes d. 28. Juni 1864 og understøttedes med Klæder. Nogen Examen som Lærer havde han ikke taget, men han havde været 9 Maaneder paa Seminariet i Lønder, som han maatte forlade i forrige Krig. Han kom derpaa til Fyen, hvor han tjente i nogen Tid som Huuslærer. Ved Krigens Ophør (maaskee noget tidligere) kom han tilbage til Slesvig og fik et lille Skolelærerembede. Tyveri har denne Mand, saavidt vides ikke gjort sig skyldig i; derimod har han været tilbøielig til at gjøre Gjæld uden at betale. Grunden til, at han er kommen ind paa Forbryderbanen, er vistnok en falsk Ambition: han har nemlig et ulufsaligt Hang til at ville gjælde for rig og stor. Da han løslodes, maatte han formedelsf Krigen reise over Kjøbenhavn til Lybek for at komme hjem, og vil han

paa denne Rejse have havt mange Besværligheder. Efter sin Hjemkomst begjærede han en Hjælp af Selskabet til at komme til Amerika for; der blev ogsaa lovet ham en Sum, naar han kunde skaffe Beviis for, at det var Alvor med hans Rejse; dertil var han ikke istand, og Rejsen blev der saaledes ikke Noget af. I et senere Brev angiver han, at han fik Plads ved Jernbanen, og at han derfor opgav den. I samme Brev fortæller han, at han atter er bleven affædiget; dette Brev var af Febr. d. A.; siden har Selskabet ikke hørt fra ham.

Nr. 77. En Tjenestepige fra Wijsenbjerg Sogn i Fyen, 25 Aar gl., straffet for Barnefødsel i Dolgemaal. Ved hendes Løsladelse af Straffeanstalten d. 9. Novbr. 1864 fik hun Tjeneste hos sin forrige Huusbonde og fik af Selskabet en lille Hjælp til Klæder. I Straffeanstalten havde hun opført sig vel, og det er at haabe, at hun i Fremtiden vil føre et ordentligt Levnet. Der er skrevet til hendes Huusbonde for at faae at vide, hvorledes det gaaer hende, og hvorledes hun opfører sig, men endnu intet er Svar erholdt.

Nr. 78. En Indjiddet fra Brahamtrolleborg Sogn i Fyen, 46 Aar gl., gift og har 3 Børn, forhen straffet for Tyveri med Vand og Brød, denne Gang for Tyveri idømt 3 Aars Forbedringshuusarbejde. Ved hans Løsladelse d. 2. Jan. 1865 understøttede Selskabet ham med Underklæder, og der blev tilstillet hans Sognepræst 5 Rd. til at afhjælpe hans og Familiens øieblikkelige Trang, naar han kom hjem. Da han kom hjem, fik han strax Skovarbejde; men da han ikke havde Værktøi, overdroges det hans Sognepræst at kjøbe, hvad han behøvede for Selska-

bets Regning. Dette Hverv paatog han sig ogsaa. — Siden hans Løsladelse vides ikke noget Ufordeelagtigt om ham.

Nr. 79. En Bager fra Nørre Broby i Fyen, 26 Aar gl., gift og har 2 Børn, for Faarethyveri idømt 1 Aars Forbedringshuusarbeide. Ved hans Løsladelse d. 29. Septbr. 1864 understøttede Selflabet ham med Klæder og skaffede ham Arbeide som Bagersvend hos en Bager her i Byen. Efter nogen Tids Forløb forlod han denne Mand og tog hjem til sin Familie, som han ernærede i afvigte Vinter ved at gaae omkring paa Landet og sælge Kage og Brystjucker. I Julen gjorde han en Rejse til Kiel, hvor han er hjemmehørende, for at faae Understøttelse til sin Familie, men fik ingen. Sidste Foraar kom han her til Byen, hvor han havde leiet sig en Leilighed. Ved hans Ankomst henvendte han sig atter til Selflabet, til hvilket han havde et Brev fra Sognepræsten i Nørre Broby, der anbefalede ham meget. Deels paa Grund af denne Ubefaling og deels fordi han havde arbeidet som Svend her i Fyen siden sit attende Aar og opført sig vel, indtil han blev gift og kom i smaa Omstændigheder, besluttede det atter at hjælpe ham. Det var hans Ønske, at begynde strax som Kagebager. Dette troede Selflabet ikke vilde føre til Noget, da han boede paa en Kvistleilighed i en af Byens Forstæder. Det skaffede ham derfor Arbeide paa en Fabrik, men kjøbte dog en lille Jernovn til ham, for at han kunde bage i sin Fritid; tillige understøttede det ham med Penge til at leve for i et Par Dage. Fabrikken viste han stor Ulyst til og forlod den efter en ganske kort Tids Forløb, da han sagde, at han ikke paa denne Maade

kunde ernære sin Familie. Han ernærer sig nu som Kagebager og ved at bage Bryllsukker, og det lader til, at han nok vil kunne komme ud af det, da han er flittig og har et godt Greb paa at afsætte sine Varer.

Nr. 80. En Tjenestekarl fra Sønder Naraa Sogn i Fyen, 27 Aar gl., der ved Krigsbretedom var tilfunden 7 Aars Tugthuusarbeide, hvilken Dom ved Kongl. Resol. blev formildet til 4 Aars Forbedringshuusarbeide; han løslodes af Straffeanstalten d. 14. Jan. 1865 og understøttedes med Klæder. Ved Løsladelsen havde han ingen Tjeneste, fordi han havde sat sig i Hovedet, at han vilde til Amerika; men da hans Forsørgelseshjem kun vilde give 20 Rd. dertil, kunde Selvfabet ikke styde Resten til. Tidligere havde han bedt om at faae en Tjeneste, og Sognepræsten i hans Hjem havde ogsaa lovet at være behjælpelig dermed; men da han blev løsladt, vilde han paa ingen Maade have en Tjeneste her paa Fyen. Der blev derfor skrevet til Jylland for at skaffe ham en Tjeneste der, hvilket dog var til ingen Nytte; thi inden der kom Svar tilbage, var han reist til Sjælland. — Ifølge et Brev fra hans Hjem skal han være kommen til Kjøbenhavn og der have indlødt sig i Vægteskab.

Nr. 81. En Farver fra Holstebro, 38 Aar gl., stilt fra sin Hustru, forhen straffet med Forbedringshuus, denne Gang indsat i Straffeanstalten paa 1½ Aar for bedrægtigt Forhold og Tyveri. Han løslodes d. 11. Febr. d. A. og understøttedes med Klæder. Af Politimesteren her i Staden fik han Lov til at rejse til Nyborg og der søge sig Arbeide, hvilket ogsaa lykkedes ham. Der blev da sendt 10 Rd. til hans Mester til yderligere at forsyne ham med

Klæder, da han ved Afreisen kun fik en gammel Kappe og et Par Buxer til Beskyttelse mod Kulden. Fra Holstebro indløb i Slutningen af Marts et Brev om ham. Ifølge dette Brev fik han i 1848 efter mange Besværligheder og over 1 Aars Anstrængelse Borgerkab i Holstebro, og Aaret efter giftede han sig med en Skomagerdatter der i Byen. Da hun ægtede ham, var hun ganske ubekjendt med hans tidligere Liv. Efter 2 Aars Ophold der i Byen forlod han, da hans Næring var saa godt som standjet, sin Kone d. 28. April 1861 med Løfte om at komme tilbage til hende om otte Dage. De otte Dage gik, men Manden blev borte. og har Konen, der ved Bevilling af 1. Juli f. A. er bleven skilt fra ham, ikke senere seet ham; men et Par Breve har hun hørt fra ham, hvori han deels har anmodet hende om Penge, deels om at jende ham hans efterladte Klæder, som da ogsaa bleve ham jendte. — Siden han forlod Holstebro har han reist omkring som Garversvend. — Om han endnu er i Nyborg, vides ikke.

Nr. 82. En Smedesvend, hjemmehørende i Sneestrup, 35 Aar gl., ugift, forhen straffet, denne Gang for Tyveri indsat i Forbedringshuset paa 1½ Aar. Ved hans Løskadelse d. 14. Marts d. A. fik han et Par Støvler. Hans høieste Ønske var at komme til Norge og i den Anledning blev der skrevet til hans Forsørgeljeshjem. — Faa Dage efter at han var bleven løsladt, kom han her til Odenje, og i en meget beruset Tilstand henvendte han sig til 2 af Selskabets Medlemmer for at faae at vide, hvad det kunde koste at komme til Norge. Siden har Selskabet ikke seet Noget til ham; men det har hørt, at han ret strax derpaa indlogerede sig hos en Skoge

her i Odense, indtil han i Slutningen af Marts forlod Byen. — For Tiden skal han arbejde i Svendborg.

Nr. 83. En Arbeidsmand fra Horsens, 30 Aar gl., skilt fra Konen, har 1 Barn. Han blev ved Krigsretsdom idomt 5 Aars Forbedringshus, som ved Kongl. Resol. blev nedsat til 4 Aar. Han løslødes af Straffeanstalten d. 1. April d. A. Det var den Gang bestemt, at han skulde arbejde som Bæver-svend hos Bævermesteren her ved Straffeanstalten, naar han først havde gjort en Reise hjem til Horsens; men da han var kommen derover, tog han Arbeide hos en Gartner og boer nu igjen sammen med sin fraskilte Hustru, fra hvem han var bleven skilt, mens han var i Straffeanstalten. I et Brev fra Horsens hedder det: „Siden sin Hjemkomst har han opført sig stikkelig, ligesom hun (Konen) haaber at den udstaaede Straf vil afholde ham fra igjen at komme paa gale Veie; han smager ei Spiritus, som han nok før ei var fri for.“ — Denne Person havde opført sig vel i Straffeanstalten og ansaaes for En af de Bedre.

Nr. 84. En Haandværks-svend her af Odense, 38 Aar gl., ugift, forhen straffet, sidste Gang for Tyveri indsat 4 Aar i Forbedringshuset. Ved hans Løsladelse d. 1. April d. A. understøttede Selsskabet ham med Værktøi, selv havde han skaffet sig Arbeide.

Sjette Beretning

fra

Det fynske Fængselselskab.

1867.

Det nyeste Fængselselskab betragter sig ikke som et nyt
 Selskab, men som en Fortsættelse af Fængselselskabet i Odense.
 Vi kalde derfor denne Beretning vor sjette Beretning, skjøndt
 den er den første under dette Navn. De tidligere løsladte
 Fanger, som vi have taget os af, ere nemlig optagne i den,
 forsaavidt de endnu leve og ere paa fri Fod, og deres For-
 hold har været saaledes, at vi fremdeles troe at burde have
 vor Opmærksomhed henvendt paa dem. Der er imidlertid fore-
 gaaet en væsenlig Forandring i Selskabets Virksomhed, der
 har foranlediget, at det har stiftet Navn. Saalænge Straffe-
 anstalten her i Staden bestod, havde det blot med dens Fanger
 at gjøre uden Hensyn til deres Hjemstaan. Ved dens Ned-
 læggelse d. 1ste April 1865 var denne Virksomhed afsluttet, og som
 alt er meddeelt i 5te Beretning, ansaa Bestyrelsen dengang sit Hver-
 for endt og indbød derfor til et Slutningsmøde; men paa dette
 blev det bestemt, at Selskabet fremdeles skulde vedblive, samt at
 det indtil videre skulde afgive de Medlemsbidrag, der indkom,
 til Viborg Fængselselskab. Det viste sig imidlertid snart,
 at Viborg ikke havde det største Antal nyeste Fanger, og der
 indkom andensteds fra Begjæring om Hjælp til disse. Det
 forekom os da strax, at det vilde være rettest, at Medlems-
 bidragene aarlig deeldes mellem Landets fire Straffeanstalter i
 Forhold til det Antal nyeste Fanger, der udgik af hver; men
 ved nærmere Betragtning viste denne Ordning sig at være
 mindre heldig: deels fordi Antallet ikke afgiver den rette Maale-
 stik, da een løsladt Fange ofte paafører et Fængselselskabs
 større Udgift end flere andre tilsammen; deels fordi vi
 vidste af Erfaring, at vi ofte vilde blive anmodede om at hjælpe
 de hertil tilbagevendte Fanger, naar de kom i trængende Om-
 stændigheder, hvilket vi jo ikke vilde være i Stand til, naar vi
 ikke førte vor egen Huusholdning; deels fordi Medlemsbidragene

vare sunkne ned til under det Halve af, hvad de tidligere havde været, da det var bleven bestemt, at de skulde sendes til Viborg — hvorefter vi sluttede, at Medlemmerne helst saae, at Pengene bleve under en snævt Bestyrelse og anvendtes til snævre Fanger — ; og deels endelig fordi vi troede, at en snævt Bestyrelse i Reglen lettere og bedre vilde kunne tage sig af de snævre Fanger, der vende tilbage hertil, end de andre Fængsels-selskabers Bestyrelser, der boe udenfor Provindsen. Som Følge af Foranstaaende enedes man paa en Generalforsamling, der afholdtes d. 13de Marts 1866, om at vedtage følgende nye Love:

§ 1. Fængsels-selskabet i Odense vedbliver fremdeles at bestaae under Naavn af det snævre Fængsels-selskab, hvis Formaal det er, saavidt muligt, at antage sig de snævre Fanger, som ved deres Løsladelse anbefales af vedkommende Straffeanstalt.

§ 2. Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 2 Rd.

§ 3. Selskabets Bestyrelse bestaaer af 3 Medlemmer, som antage en lønnet Forretningsfører.

§ 4. Aarlig afholdes et Samfundsmøde, hvor Regnskabet fremlægges og Bestyrelse vælges.

§ 5. Enhvert Medlem af Selskabet erholder en trykt aarlig Beretning om Selskabets Virksomhed.

Til det snævre Fængsels-selskabs Bestyrelse valgtes Pastor, Dr. P. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R., og Adjunkt Bogesvang. Til Forretningsfører antoges Lærer Lange Olsen. — Der er i det forløbne Aar viist vor Bestræbelse at Imødekomme af de andre Fængsels-selskaber, ligesom man her i Provindsen med stor Beredvillighed er kommen vor Bøggjæring om at yde Medlemsbidrag imøde, hvilket vil sees af Bemærkningerne til Regnskabet. Vel er det ikke nogen stor Støttebeholdning, vi begynde det nye Regnskabsaar med; men dette har sin Grund i, at vi forlængst have standset vore Henvendelser om at erholde flere bidragydende Medlemmer, fordi vi først vilde see, om vi behøvede Mere, og fordi vi antage, at samtlige Kommuner i Stiftet ville slutte sig til os med Tiden, da det maa blive dem klart, at det ligger i deres egen Interesse at støtte vor Virksomhed. — Selskabets vanskeligste Opgave i det forløbne Aar har været at skaffe de løsladte

Fanger en passende Anbringelse. For at raade Bod derpaa, har Bestyrelsen i den seneste Tid henvendt sig til ansete og velvillige Mænd trindtom i Provindsen om at tegne sig som personlig virkende Medlemmer af Selskabet med det Høerø at sørge for de løsladte Fangers Anbringelse hos retsrafne og fornuftige Familier, der ville tage sig af dem. Saadanne personlig virkende Medlemmer maae intet Kontingent svare. Vieningen er dog ikke, at man ofte vil henvende sig til noget personlig virkende Medlem om Bistand; man onfter nemlig hverken at faae flere straffede Personer samlede paa samme Egn eller at trøtte de personlig virkende Medlemmer; men man onfter inderlig, at Mange ville slutte sig til det i denne Egenfkab — En i hvert Eogn vilde ikke være fornøget — ; thi da først vil Selskabet kunne stifte den tilfigtede Nytte.

Bestyrelsen for det fjenfte Fængfelfelffab d. 30 April 1867.

L. Helveg.

H. C. Vogelfang.

Urban Hansen.

Lauge Olsen,
Forretningsfører.

1. Hun blev i 1866 arrefteret for Tyveri.

6. Hun er bleven gift og har det godt. Hendes Forhold har været meget tilfredsfillende.

7. Han tjente flere Aar paa samme Eted og opførte sig vel. I 1865 udvandrede han til Amerika; senere haves ingen Efterretning om ham.

15. Hun tjener endnu den samme Mand og opfører sig vel.

17. Hun, der i flere Aar har haft et fvaagt Helbred, er nu bleven faa raff, at hun kan tjene igjen. Hendes Forhold har været meget tilfredsfillende.

18. Hun har tjent i over fem Aar paa eet Eted. Sidste Vinter var hun uden Tjenefte; men dette var ikke en Følge af mifligtig Forhold.

22. Han beføgte i Sommeren 1865 fin Hjemftavn efter flere Aars Franærelfe og gjorde ved denne Leilighed et godt Indtryk. Fra Hjemmet reifte han til Ny Zeeland for der at nedfætte fig fom Seilmager.

23. Hun skal tjene her i Høen, men hvor, vides ikke, lige-
 saalidt som, hvorledes hendes Forhold har været i den senere Tid.

26. Han farer endnu paa lange Reiser, men vedligeholder
 stadig sin Forbindelse med Selskabet, der altid glæder sig over
 at høre fra ham, baade fordi han opfører sig vel, og fordi
 han slutter sig inderlig til det.

28. Hun er tilligemed sin Mand under Fattigforsørgelse.
 Noget Ukloligt vides ikke om hende.

30. Han boer endnu her i Staden og arbejder som
 Svend. Der har Intet været at udsætte paa hans Forhold.

32. Han har stiftet Tjeneste, men opfører sig frem-
 deles vel.

34. Han, der er Dagleier, kan ikke længere ernære sig
 uden Fattighjælp. Hans Forhold har været upaaflageligt.

36. Han er ligeledes Dagleier og under Fattigforsørgelse
 og hans Forhold upaaflageligt.

40. Han boer nu i Kjøbenhavn, hvor han har giftet
 sig. Han har en flink Kone og slaaer sig godt igjennem.
 Hans Forhold skal være godt.

43. Han, der ernærer sig som Baadsfører, har kun trange
 Kaar, men faaer ikke Fattighjælp; Selskabet har derimod i af-
 vigte Vinter givet ham en Dyrtdshjælp. Forhold upaa-
 flageligt.

46. Han arbejder endnu hos samme Huusbonde og op-
 fører sig vel; men da han ligeledes har trange Kaar, har
 Selskabet ogsaa givet ham en Dyrtdshjælp i afvigte Vinter.

48. Han er en flittig og tro Arbejder og opfører sig
 godt; men han har ligeledes trange Kaar, og Selskabet har
 derfor ogsaa givet ham en Understøttelse i den forløbne Vinter.

49. Hun har faaet en god Tjeneste og opfører sig vel,
 og det synes at være gaaet op for hende efter at have prøvet
 megen Nød og Trang, at det er nødvendigt for hende at føre
 et ordentlig Levnet, hvis hun ikke skal gaae til Grunde.

50. Hun arbejder endnu med sin Mand paa den samme
 Fabrik og opfører sig vel.

52. Han, der er Huusmand, har en stor Familie; i
 flere Aar har han kæmpet trolig mod trange Kaar. Forrige
 Vinter tilstod Selskabet ham en Dyrtdshjælp; men i afvigte
 Vinter har det ikke understøttet ham, da et Par af hans Børn

ere komne ud at tjene, og han saaledes har Færre at forsørge. Denne Mands Sognepræst udtaler sig meget rosende om ham.

54. Han, der er Dagleier, har ernæret sin Familie uden anden Hjælp end Huusly, siden Selskabet udgav sin sidste Betretning, og hans Forhold har i det Hele taget været upaaflageligt.

55. Han er endnu i samme Stilling, og det gaaer ham godt.

56. Hun var gift med en Røgter, der druknede sig i Sommeren 1866. Hun nyder fattigundersøttelse og er ikke meget yndet; men noget ustkikeligt vides ikke om hende.

57. Hun, der er gift, har det godt og opfører sig vel.

58. Han har atter skiftet Tjeneste. Hans Forhold har været upaaflageligt.

61. Hun blev gift i Begyndelsen af 1866. Hendes Forhold har i de sidste Aar været mere tilfredsstillende, og man nærer det Haab, at hun efter saamange Livsprøvelser vil skjønne paa den Lykke at have eget Hjem.

65. Hun boer endnu her i Staden, er flittig og huuslig og omhyggelig for sin Mand og sit Børn.

67. Han arbejder endnu hos den samme Mand og ernærer sin Familie uden Fattighjælp; men formedelst hans trange Kaar har Selskabet baade i forrige og sidste Vinter ladet ham tilflyde en Understøttelse. Hans Forhold er særdeles tilfredsstillende.

70. Han, der er Haandværker paa Landet, har en stor Familie at forsørge og trange Kaar; Selskabet har derfor givet ham en Understøttelse i den forløbne Vinter. Der har Intet været at udsætte paa hans Forhold.

71. Hun er skilt fra sin Mand og boer sammen med en Mand, der er skilt fra sin Kone. Med denne Mand ønsker hun at gifte sig; men hun er under fattigforsørgelse og de stedfindende Omstændigheder tale ikke til Gunst for hendes Ønskes Opfyldelse. For Resten er hun arbeidsom og redelig.

72. Han, der er Gartner, reiste i Sommeren 1866 til Amerika tilligemed sin Hustru og sine to Døtre. Fra Chicago har han under 21de Januar d. A. tilskrevet Selskabet et langt Brev, i hvilket han giver en udførlig Skildring af de For-

hold og Vilkaar, hvorunder han lever. Han har faaet Tjeneste hos en Gartner, hos hvem han er bleven første Gartnerkarl og faaer en god Løn. Vaade han og hans Hustru og Børn have det godt og ere glade ved, at de ere komne til Amerika.

78. Han er atter for Tyveri idømt Forbedringshuusarbejde.

79. Han boer i en Kjøbstad og ernærer sig af at bage Rager og sælge dem paa Landet. Hans Forhold har været upaaafageligt.

80. Han, der var Tjenestekarl, reiste nogen Tid efter sin Løsladelse til Kjøbenhavn, hvor han giftede sig. Han har senere taget sin Moder til sig og skal have det godt; men om hans Stilling og Forhold haves ingen nærmere Underretning.

81. Han har i længere Tid arbejdet som Farversvend hos samme Mand og opført sig vel. Det lader til, at han er bleven et alvorligt Menneſte.

83. Han blev i Straffeanstalten skilt fra sin Kone; men nu boer han atter sammen med hende, ernærer sig redegjort og opfører sig vel.

84. Han er udvandret til Amerika.

85. Han er Bagersvend, 40 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad. Ved Nedlæggelsen af Straffeanstalten i Odense blev der ham Noget af Straffetiden eftergivet og han udgik saaledes d. 1ste April 1865. Han havde været straffet flere Gange: allerede som Læredreng blev han straffet med Rottingslag for Tyveri, og 2 Aar derefter blev han straffet med 4 × 5 Dages Band og Brød for Tyveri og Haleri; derefter er han bleven straffet 2 Gange med offentligt Arbejde for Tyveri. Formedelt Vinterens Strengthed understøttedes han i sin Tid ved Løsladelsen med nogle Klædningsstykke; men denne Understøttelse betragtede man blot som en Medlidenhedshjælp og optog ham derfor ikke i Selskabets 5te Beretning. Nu stiller Sagen sig noget anderledes, idet hans Forsorgelses-hjem i Forening med Selskabet har sendt ham til Amerika i Foraaret 1866. Det, at han var en stærk og arbejdsfær Person, samt at man befrøgtede, at han aldrig vilde blive et nyttigt Medlem af Samfundet her, bevirkede, at man gik ind paa at deeltage i Omkostningerne ved hans Overførsel. Her

i Europa endte han imidlertid med en heel Deel usandfærdige Paafund; blandt Andet foregav han i Altona, at der fra hans Hjem var lovet ham store Beløb til Klæder og Rejsepenge. Siden hans Afreise har man Intet hørt fra ham.

86. Han er Tjenestedreng, 16 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. Denne Dreng blev fort før Konfirmationsalderen idømt 2 Aars Forbedringshuusarbejde for Brandstiftelse; han blev derfor konfirmeret i Straffeanstalten. Under sin Straffetid opførte han sig vel, og blev derfor ved sin Udsættelse varmt anbefalet til det sneyeste Fængselselskabs Forsorg. Ved Selskabets Hjælp erholdt han efter nogen Tids Forløb en Tjeneste; men da han var meget svag, maatte det forpligte sig til at betale hans Kuur og Pleie i Engdoms-tilsælde, samt første Halvaars Løn, hvilte Udgifter dog ere blevene refunderede af hans Forsørgelseshjem. Præsten i det Sogn, han tjener, der paa Selskabets Opfordring har skaffet ham Tjeneste og kjærlig taget sig af ham, slutter sin Beretning til Selskabet om ham saaledes: „Her troer jeg, at Fængselselskabets Bestræbelser ere saa ganske kronede med Held, som ønskes kan“. Hvis dette er Tilfældet, har Selskabet Herr Pastoren og Drengens flinke og brave Huusbonde at takke derfor; det beklager derfor meget, at den Sidste for nylig er afgaaet ved Døden.

87. Han er Tjenestekarl, 35 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for attenteret Brandstiftelse. Da han haade tidligere og i Straffeanstalten haade lagt sig efter Smedkerhaandværket, skaffede Selskabet ham Arbejde hos en flink Mand paa Landet i dette Fag. Det viste sig imidlertid snart, at her lod sig Intet udrette. I Stedet for at rejse til sin Mester og begynde at arbejde, gik han først i længere Tid hjemme hos sin Moder uden at tage sig Noget for; og da man bebreidede ham dette, havde han strax en Usandhed paa rede Haand til sin Undskyldning. Omfider indfandt han sig vel hos den Mand, Selskabet havde skaffet ham Arbejde hos, men hans Opførsel ved denne Leilighed viste, at det ikke var hans Agt at blive. Etjøndt han ingenlunde var forfalden, indfandt han sig dog hos sin Mester i halv beruset Tilstand; og da han den følgende Dag begyndte at arbejde, forstod han at vise sig saa uwillig og uduelig til sin Gjærning og dertig

faa blottet for Sanddrubed, at han derved tiltvang sig Afsted den næste Dag. Han var bleven understøttet med nogle Klædningsstykker. Selskabet har ikke senere erkundiget sig om ham, da det betragter ham som opgiven.

88. Han er hjemmehørende i en Kjøbstad og tidligere understøttet af et andet Fængselselskab, men gik ind under dette Selskabs Forsorg, da det konstituerede sig under Navn af det nyeste Fængselselskab. Hans Forhold er meget roesværdigt. Selskabet har i det forløbne Aar understøttet ham tvende Gange, da han har trange Kaar.

89. Han er Tjenestetjende, 20 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, for Tjveri idømt Forbedringshuusarbejde. Fra Straffeanstalten anbefales han saaledes: „Tunghør, tungm; har opført sig godt; trænger til Støtte.“ Selskabet skaffede denne Person en Tjeneste i hans Fødesogn ved Sognepræstens Hjælp. I en Beretning fra denne om ham hedder det: „Han er en Søn af en jordløs Fæstehuusmand og fra tidlig Ungdom aldeles overladt til Moderens Ledelse. Faderen var som Dagleier for det Meste fraværende, og Moderen lod Drengen forsømme Skolen og gaae omkring og tigge. Paa Bettelvandringerne begyndte han at smaa stjæle, og Moderen haledes med ham, idet hun kaldte de hjembragte Roster Hittogods o. s. v., og ledte ham saaledes stedse videre paa Fjævnens Vej. Efter sin Konfirmation har han haft forskellige Tjenester og een Gang stiftet i Ulide. Han forbliver for i Vinter i sin Tjeneste, hvilket vistnok er heldigt for ham, da der ikke holdes flere Tjenestefolk, og han saaledes ikke faa let ud ættes for Tilbagesald, som paa et Sted, hvor der mellem flere Tjende let kunde træffes En eller Anden, der kunde bringe ham paa Afveje. Det er at haabe, at dette unge Menneske vil forbedre sin Vandel; thi baade i Straffeanstalten og efter Løsladelsen lader det til, at han har følt oprigtig Anger.“

90. Han er Haandværkslærling, 15 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, men født i et Varetægtsfængsel og opdraget i den Kjøbstad, i hvilken han nu er anbragt i Være. Denne Dreng har ikke begaaet Lovovertrædelse; hans Opførsel har tværtimod altid været særdeles god, og der er i saa Henseende kun Grund til at vente sig alt Godt af ham; men han voxer langsomt, og det er at bemærke, at hans Kræfter og

Anlæg ikke ret ere tilstrækkelige til det Fag, han har valgt. Hans Niesster, der er en solid og samvittighedsfuld Mand, har lovet at udtale sig nærmere desangaaende i Løbet af denne Sommer, for at Drengen kan sættes til en anden Haandtering, hvis dette skulde vise sig at være nødvendigt. Hans Forsørgelses hjem i Forening med Selskabet understøtter ham i Læretiden, for at holde ham fjern fra hans Moder, et grundfordærvet Fruentimmer.

91. Han er Tjenestekarl, 40 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, for Tyveri og Bedrageri straffet 2 Gange med offentlig Arbejde. Fra Barn af havde han viist stort Hang til Lagn og Bedrageri, hvilke flette Tilbøieligheder udviklede sig med Aarene. I Sommeren 1866 løslodes han sidste Gang. Noget Tid efter, at han var kommen ud, bad han om at blive sendt til Amerika, hvilken Begjæring blev bevilget, da hans Forsørgelses hjem forpligtigede sig til at betale 85 Rbd. dertil. Man gik imidlertid ingenlunde ind paa hans Ønske, fordi hans Forhold efter Løsladelsen havde været tilfredsstillende, thi han havde viist sig meget upaalidelig og blottet for Sanddiuhed; men han var en stærk og arbejdsfær Person, og dertil vel begavet, saa at man med god Samvittighed kunde sende ham bort, saa meget mere, da det ikke var at haabe, at han her nogensinde vilde blive et nyttigt Medlem af Samfundet. I Fra Amerika høves ingen Efterretning om ham.

92. Han er Haandværksvend, 46 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, stilt fra sin Hustru, med hvem han har 3 Børn, der underholdes af Fattigvæsenet. Han løslodes af Straffeanstalten efter at have udstaaet den ham for Tyveri idømte Forbedringshuusstraf paa 1 Aar i Sommeren 1866. Paa Anbefaling af vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab understøttedes han med Rejsepenge til Norge. Han skal være en duelig Arbejder og nok kunne fortjene sit Brød, naar han selv vil; for Resten vides intet Godt om ham. Siden hans Afreise har Selskabet ikke hørt fra ham.

93. Han er Dagleier, 42 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. For 14 Aar siden kom han til sit nuværende Hjem og blev bekendt med en Pige, der ved sin Driftighed som Maachandlerse havde erhvervet sig et Hus med et Par Tønder Land. Med denne Pige blev han gift, og nu vilde

og saa han, skjøndt han var en udmærket dygtig Arbejder baade paa Marken og i Huggehuset, begynde at handle. Dertil var han ikke oplagt, og han forfaldt til Drik, hvilket havde til Følge, at Familien omsider kom i Fattighuset, og at Ægtefæltet blev ulykkeligt. Modgangen opirrede hans Sind; han blev bittendig mere trodsig og voldsom, saa at han tilsidst blev almindelig frugtet og forhadet. Omsider mishandlede han en gammel Kone og blev derfor tiltalt og idømt Forbedringshuusarbejde. Opholdet i Straffeanstalten synes at have bøiet ham; han er ikke blot kommen til Erkjendelse af, at der er en sufsst Magt over ham, som han ikke kan modstaae, men synes i det Hele forandret. Han har nemlig siden sin Hjenkomst levet i god Forstaaelse med sin Hustru, afholdt sig fra Brændevin og jævnlig besøgt Kirken med sin Familie; dertil arbejder han flittig, og hvis han bliver ved, som han har begyndt, er det at haabe, at han atter kan komme paa Fode, og at han med Tiden vil overvinde den Mistro og det Nag, hvormed Mange fra gamle Dage betragte ham. Ved Løsladelsen gav Selskabet ham en Beklædningshjælp; senere er der gennem Sognepræsten tilstillet ham en Pengenhjælp.

94. Han er Bondekarl, 23 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. Efter at han var bleven voksen, forfaldt han til Kortspil og blev derved yderst fattig. I sin Nød stjal han nogle Klædningsstykker, for hvilket Tveri han blev idømt Forbedringshuusarbejde. I Efteraaret 1866 løslodes han af Straffeanstalten og Sognepræsten i hans Hjem skaffede ham paa Selskabets Opfordring en Tjeneste. I Forstningen gjorde han et godt Indtryk; men senere klages der over, at han ikke er sanddru, og man nærer derfor ikke sænderligt Haab om ham. Noget Ulovligt har han imidlertid ikke begaaet. Selskabet understøttede ham ved Løsladelsen med Klæder.

95. Han er Dagleier, 42 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. Tidligere har han været under et andet Kængselsfællesskabs Forsorg, men er nu overgaaet til dette Selskab. Paa Anbefaling af hans Sognepræst tilstodes der ham i afvigte Vinter en Huusleiehjælp, da Sognepræsten htrede den Formening, at han derved vilde bevares for Fristelse og styrkes i et godt og redeligt Forhold.

96. Han er Kludesamler, 50 Aar gl., hjemmehørende i

et Landsogn, men født i Ekaane. For Ankomsten her til Landet havde han været straffet med 4 Aars Hæsningsarbejde for flere Typerier, forenede med Indbrud. Her troede man ham ikke skyldig i nogen ulovlig Udsfærd, før han i 1864 blev greben og overbevist om en Mængde større og mindre Typerier, for hvilke han blev idømt 1 Aars Forbedringshuusarbejde. Efter Løsladelsen har han ernæret sig selv, og, saavidt Sognepræsten har kunnet erføre, ført et stifteligt Liv. Denne Mand er af en indesluttet Sindsbefæftheden og temmelig eenfoldig. Paa Sognepræstens Anbefaling er der baade i forrige og afdøde Vinter tilstaaet ham en lille Tyrtidehjælp.

97. Han er Tjenestefarl, 33 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. For Brandsiftelse var han bleven idømt 8 Aars Forbedringshuusarbejde, hvilken Straf han havde udstaaet den 16de April 1866. Ved Løsladelsen ønskede han inderlig at komme til Amerika; men hans Forsørgelses hjem troede ikke, at han egnede sig dertil, og afflog derfor at deeltage med Fængselselskabet i hans Vortsendelse, hvilket havde til Følge, at man ikke kunde opfylde hans Ønske. Da han var kommen hjem, fik han Tjeneste hos sin fordums Huusbonde, hvor han endnu er og opfører sig vel. Der er saaledes ikke Noget at udsætte paa hans Forhold; men han har haft den Letindighed at gifte sig uden at kunne ernære en Familie. Han har nemlig ægtet et indskrænket og sygeligt Fruentimmer, der i mange Aar har været under Fattigforsørgelse, og han har nu 1 baade hende og 2 Børn at forsørge. Etjændt denne Person maa antages inden lang Tid at komme under Fattigforsørgelse, blev der dog i afdøde Vinter tilstaaet ham en Tyrtidehjælp, forat han ikke i Fortvivlelse skulde begaae Lovovertrædelse, hvilket et Brev, han havde skrevet, gav Anledning til at formode. Men idet denne Hjælp tilstilledes ham gjennem hans Sognepræst, blev han med det Samme gjort opmærksom paa, at det var sidste Gang, han kunde vente Hjælp af Fængselselskabet.

98. Hun er Tjenestepige, 28 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad. For Barnefødsel i Tølgemaal og Fosterfordærben var hun i sin Tid bleven idømt 8 Aars Tugthuusarbejde, hvilken Straf senere formildedes til 6 Aars Forbedringshuusarbejde. Fra Barn af havde hun vist sig letindig og tyv-

agtig, maaſkee en Følge af, at hun var meget overladt til ſig ſelv, da hendes Forældres Erhverv i flere Aar har beſtaaet i at reiſe til Odense og ſælge Fiſk. Ved hendes Løſlabeſe i Februar d. A. ſkaffede det kjøbenhavnske Fængſelsſelfſkab hende en Tjenefte i Sjælland, ved hvilken Anbringelſe det fynſke Fængſelsſelfſkab havde en ganſke ubetydelig Udgiſt.

99. Hun er Tjeneftepige, 21 Aar gl., hjemmehørende i et Landſogn. For Tyveri, Løſgænger og Betleri var hun bleven idømt 2 Aars Forbedringshuusarbejde, hvilken Straf hun havde udſtaaet den 14de Marts d. A. Denne Pige er en Søſter til Nr. 86. Baade hun og Broderen have begge haft en forſømt Opdragelſe, hvilket maa anſees for Skuld i, at de ere komne ind paa Forbrønderbanen. Ved Selfſkabets Beſtræbelſer har hun ſaaet en Tjenefte hos en ſlink og brav Bonde, der egentlig ikke behøver hende, men kun har taget imod hende for at ſtøtte Selfſkabet. Denne Mand udtaler ſig meget roſende om hende: hun røber god Villie og gode Anlæg, og han nærer derfor det beſte Haab om, at hun nok ſkal ſtikke ſig vel. Selfſkabet har ſendt ham en Beſklædningshjælp til hende ſamt forpligtet ſig til at betale hendes Sommerløn.

100. Hun er Tjeneftepige, 26 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbſtab. For Gaaretyveri blev hun idømt 8 Maanedes Forbedringshuusarbejde, hvilken Straf hun havde udſtaaet den 19de Marts d. A. Efterat hun var bleven konfirmeret, havde hun en Mængde forſkjellige Tjenefter her paa Fyen, ſædvanlig kun et halvt Aar paa hvert Sted, indtil hun begik den Forſeelfe, for hvilken hun er bleven ſtraffet. Hun kunde ikke ſkaffes faſt Tjenefte ſtrax, men blev antagen paa Prøve hos en agtet Familie paa Landet. Skal der blive Noget af hende, maa det ſikkerligen ſkee ved denne Families Viſtand. Foreløbig gjør hun et godt Indtryk og ſaaer derfor Lov til at blive til Sommer, og, hvis hun bliver ved at opføre ſig vel, forhaabentlig i længere Tid. Der er tilſtillet hendes Huusbonde en Beſklædningshjælp til hende, og Selfſkabet har paaſtaget ſig enten at betale hendes hele Sommerløn eller ſaa ſtor en Deel af den, ſom bemeldte Huusbonde forlanger.

101. Han er Sømand, 21 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbſtab. Denne Perſon har haft et ordentlig Hjem, og der har ingen Klager været over hans Forhold ſom Børn.

Efter Konfirmationen kom han til Søes, og hans Foresatte skulle have været tilfredse med ham, indtil han begik om Bord, efterat han havde været ude at svire, et Pengetyveri, der bragte ham i Straffeanstalten. Han løslødes den 15de Januar d. A., og Politieembedsmanden i hans Fødeby, til hvem man henvendte sig om at tage sig af ham, har ved denne Leilighed viist Selskabet stor Imødekommen. Han har skaffet ham en Hjre paa England og efterat Selskabet havde sendt 25 Rd. til hans Ekviperung, draget Omforg for, at det Beløb, der endnu udkrævedes, er blevet tilveiebragt. Bemeldte Politieembedsmand har det bedste Haab om det unge Menneske.

102. Han er Tjenestekarl, 22 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. For Tyveri af Klæder blev han idømt 2 Aars Forbedringshuusarbeide, hvilken Straf blev formildet til 1 Aar. Formanden for vedkommende Straffeanstalts Fængsels-selskab anbefalede ham saaledes til dette Fængsels-selskabs Forsorg: „Frisknyragtig, ustadig, har været meget hengiven til Kortspil og vil vist gaae til Grunde, dersom han ikke bliver støttet.“ Denne Person blev benaadet og løsladt den 1ste Marts d. A. og en meget agtet og anseet Mand i den syenske Bondestand var saa god nogen Tid efter at tage ham i sin Tjeneste, skjøndt han slet ikke havde Brug for ham, da han i Forveien havde det tilstrækkelige Folkehold. Skal dette forvildede og saa at sige til alle Laster hengivne unge Menneske reddes, maa det sikkerligen skee nu; men han synes desto værre at være saa aandelig ledeløs og blottet for Alvor, at man ikke tør vente sig nogen sand Anger og Forbedring af ham. Der er tilstillet hans Huusbonde 12 Rd. til Klæder til ham, og Selskabet har lovet at betale hans Sommerløn.

103. Han er Bøver, 47 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. For Deelagtighed i Indbrudstyveri blev han i 1855 straffet med offentlig Arbeide, og blev benaadet og løsladt i Oktober 1859. I Strøffetiden blev hans Helbred nedbrudt; og da han var meget trængende, blev han derfor ved Løsladelsen understøttet af vedkommende Fængsels-selskab, og Hjælpen gjentagen flere Gange i de følgende Aar, sidst 1862. Siden har han bjerget sig godt, ja endog erhvervet sig et Huus, og hans Forhold har Intet ladet tilbage at ønske; men nu er han formedelft flere Uheld bleven sat tilbage; han er

derfor bleven understøttet med en Pengehjælp baade af det Fængselselskab, der fra først af har taget sig af ham, samt af dette Fængselselskab.

104. Han er Træsfomand, 45 Aar gl, hjemmehørende i et Landsogn. Denne Person, der ei tidligere har været straffet, blev for Blodskam idømt 3 Aars Forbedringshuusarbejde, hvilken Straf han havde udstaaet den 7de Marts 1867. Da han havde opført sig vel i Straffeanstalten, blev der ved Væksladelsen tilstaaet ham en Veklædningshjælp, og paa Sognepræstens Anbefaling blev der nogen Tid efter hans Hjemkomst tilstaaet ham et Beløb til Klæder og Værktøi.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer:

Hr. Pastor Sommer	i Steenløse.
— —	Porezen i Giislev.
— —	Axel Ban i Østerhæfinge.
— —	Balslev i Horne.
— —	Clausen i Rnslinge.
—	Justitsraad Thorup i Svendborg.
—	Sognesfoged Chr. Hansen i Veistrup.
—	Kjøbmand H. Barfoed i Bogenfse.
—	Lærer M. Schmidth i Odense.

Herr Rancelliraad Sager i Rudkjøbing har lovet at ville sørge for de løsladte langelandfse Fangers Anbringelse, naar man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid, og vil i dette Niemed fikkre sig Bistand af dertil fikkede Mænd paa Len.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaet fra 1ste April 1866
til 31te Marts 1867 have bidraget med

Gaver:

	Rb.
Lehnsgrevinde Danner.....	20
Kammerherreinde Suel Brodtdorf til Schelenborg.....	10
Kjerteminde Kommune.....	5
Clausen, Kjøbmand, Nedergade, Odense.....	2
Dreger, J. E., Rancelliraad, Odense.....	10
Bogenfse Kommune.....	10

Fortegnelse

over de Kjøbstadkommuner, der have tegnet sig for
et aarligt Bidrag:

	Rb.
Odense.....	20
Svendsborg.....	10
Middelfart.....	6
Odense.....	50
Svendborg.....	10

Fortegnelse

over de Landkommuner, der have tegnet sig for
et aarligt Bidrag:

	Rbd.
Steenstrup og Funde.....	4
Rønninge og Rolfsted.....	2

Fortegnelse

over de Medlemmer, der have tegnet sig for
et aarligt Bidrag:

	Rbd.
Kammerherre, Grev Ahlefeldt Laurvig til Grevstabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Christiansdal.....	10
Hs. Excellence Geheimekonferentsraad, Grev Moltke-Hvitfeldt til Moltkenborg.....	50
Kammerherre Møllus til Rønningesøgaard.....	10
Kammerherre, Baron Rosenørn-Lehn til Baroniet Lehn.....	10
Kammerherre, Grev Reventlow til Baroniet Brabetslunde.....	10
Kammerherre, Grev Rantzau til Frederikslund	10
Kammerherre Sehested Juul til Raunholdt.....	25
Kammerherre Treschow til Brabetsborg.....	10
Asperup og Koerslev Sogneforstanderskab	2
Munster og Bovenf Sogneforstanderskab	2
Anderfen, Billed- og Steenhugger, Odense.....	2
Allerup, M. P., Odense.....	2
Brandt, Frue, Odense	2
Brandt, M. K., Farver, Odense.....	2
Brandt, E., Kjøbmand, Odense.....	2
Bierfreund, For., Bankdirektor, Odense....	2
Bierfreund, Justitsraad, Odense	2
Boesen, Adolph, Raadmand, Odense.....	2
Blumensaat, Fabrikant, Odense.....	2
Borch, Kancellirand, Odense	2
Bang, Konsul, Odense	2
Bang, Jens, Bogholder, Odense.....	2
Brockmann, A., Gæstgiver, Odense	2
Berg, Justitsraadiinde, Hunderupgaard	2
Blauenfeldt, Pastor, Kolshave	2
Brenbekilde og Bellinge Sogneforstanderskab.....	2
Clausen, Juveler, Odense	2
Christiansen, Kjøbmand, Odense	2
Christoffersen, F., Kjøbmand, Odense	2
Christoffersen, Carl, Kjøbmand, Odense	2
La Cour, Kjøbmand, Odense.....	2
Damgaard, Stiftsprovst, Odense.....	2

Worch, Klaus, Klædefabrikant, Odense	Rd. 2
Wrenger, J. C., Rancelliraad, Odense	2
Wahlerup, Pastor, Baalse ved Gaabense	2
Wæpe og Bantinge Sogneforstanderskab	2
Wisthou, Rancelliraad, Odense	2
Wismann, Grosserer, Odense	2
Waber, C. G. B., Adjunkt, Odense	2
Waber, M. T., & Søn, Odense	2
Wich, Carl, Kjøbmand, Odense	2
Wrihorg, Proprietær, Odense	2
Wriendahl & Voigt, Odense	2
Wibiger, Inspektør, Odense	2
Wogtmann, C. C. B., Kjøbmand, Odense	2
Wjellebøl, Konsistorialraad, Steenløse	1
Wjeldsted Sogneforstanderskab	2
Worne Sogneforstanderskab	2
(d. 10de Febr. 1866 betalt 4 Rd. for Finantsaarene 65—66 og 66—67.)	
Wempel, Landinspektør, Odense	2
Wempel, Fabrikant, Odense	2
Welveg, Dr., Pastor, Odense	2
Welvea, Stadslæge, Odense	2
Welvea, Kaptajn, Odense	2
Wenrichsen, Dr., Professor, Odense	2
Wein, Læge, Odense	2
Wansen, Urban, Raadmand, Odense	2
Wolm, J. C., Kjøbmand, Odense	2
Wolbeck, R., & Søn, Kjøbmand, Odense	2
Wofman Bang til Hofmanskave	2
Wolberg, Rancelliraad, Røgense	2
Waurbn Sogneforstanderskab	2
Wørgensen's Sønner, B., Kjøbmænd, Odense	2
Wørgensen, R., Kjøbmand, Odense	2
Wacohsen, P., Frue, Odense	2
Wensen, G., Frue, Odense	2
Wensen, B., Viinhandler, Odense	2
Woch, Etatsraad, Odense	2
Wnuhen, F., Kjøbmand, Odense	2
Worud og Ubberup Sogneforstanderskaber	2
Wnudsen, Provst, Gislew	2
Wronshølle Sogneforstanderskab	2
Wanqilde, Justitsraad, Bramstrup	2
Wøye, Apotheker, Odense	2
Weth Pastor, Horne	1
Wunkebo Sogneforstanderskab	2
Wægaard, B. R., Grosserer, Odense	2
Wourier, Justitsraad, Odense	2

	Rb.
Møller, E. J., Statsraad, Østrupgaard	2
Magleby Sogneforstanderskab	2
Morup Sogneforstanderskab	2
Nielsen, Proprietær, Hedevigslund	2
Nielsen, Marstandiser, Frederiksgade, Odense	2
Nielsen, J. B., Kjøbmand, Odense	2
Næsted, Garver, Odense	2
Nørre Lyndelse Sogneforstanderskab	2
Nørre Naby og Indslev Sogneforstanderskab	2
Nørrup og Kirkeby Sogneforstanderskab	1
Nielsen, Pauge, Lærer, Odense	2
Petersen, B., Grosserer, Odense	2
Petersen, Apotheker, Odense	2
Petersen, R., Brandmajor, Odense	2
Petersen, P. H., Kjøbmand, Odense	2
Prøvensen, M., Grosserer, Odense	2
Paludan, Pastor, Nørre Næraa	1
Plesner, Rammerraad, Hellerup	2
Rynkeby og Revninge Sogneforstanderskab	2
Ringe Sogneforstanderskab	2
Sperling, Frøken, til Sandholdt	2
Strøm, Pastor, Marslev	2
Særsløv Sogneforstanderskab	2
Steenløse og Fangel Sogneforstanderskab	2
Sandager og Holevad Sogneforstanderskab	2
Simmerbølle Sogneforstanderskab	2
Skaarup Sogneforstanderskab	2
Sto'keby, J. J., Kjøbmand, Odense	2
Schiær, Bager, Odense	2
Schiøtz, cand. pharm., Brugges, Odense	2
Schnakenburg, Brødrene, Kjøbmænd, Odense	2
Trøggelev og Fodsflette Sogneforstanderskab	2
Tommerup og Brnølle Sogneforstanderskab	2
Teisen, Proprietær, Annesholm	2
Unsgaard, Geheimekonferentsraad, Odense	2
Vogelsang, Adjunkt, Odense	2
Vester Skjærninge og Ulbølle Sogneforstanderskab	2
Vester Naby og Næstrup Sogneforstanderskab	2
Wich, P., Skræder, Odense	2
Weimann, Joh., Kjøbmand, Odense	2
Webers Søn, Kjøbmand, Odense	2

E x t r a k t **af det fjerde Fængselsfællesskabs Regnskab** fra 1ste April 1866 til 31te Marts 1867.

Indtægt.		Udgift.	
Sk	β	Sk	β
Kassebeholdningen fra forrige Aar, der bestod af:		Understøttelser til løsladte Fanger	
a) opsparede Penge. 24 Sk 4 β 7 β		124 2 1	
b) Medlemsbidrag, for=		53 2 6	
udbetalt for 66—67 21 — " — "		6 " "	
Gaver.	45 4 7	7 4 8	
Medlemsbidrag	57 " "	17 2 3	
Renter	460 " "	1 4 12	
Bidrag til bestemte Personer.	4 " 6	159 " 15	
Bidrag til bestemte Personer.	103 " "		
	669 4 13		
		669 4 13	

Lange Olsen.
 Den 31te Marts 1867.
 Nærværende Regnskabs Nøgtighed attesteres herved.
 Den 29de April 1867.
G. G. B. Fogtmann. S. S. Helveg.

Bed Udgangen af 1865 havde Selskabet 45 Medlemmer (1 med 4 Rd., 44 med 2 Rd. aarlig). I Begyndelsen af 1866 udgik der en Opfordring til samtlige Sogneforstanderskaber i Fyens Stift om at indtræde i Selskabet og svare det ordinære aarlige Bidrag, 2 Rd. Denne Opfordring havde til Følge, at 24 Sogneforstanderskaber tegnede sig som Medlem af Selskabet med det nævnte aarlige Bidrag. Ved Begyndelsen af Regnskabsaaaret 1866—67 havde Selskabet saaledes 69 Medlemmer, hvis samlede aarlige Bidrag beløbe sig til 140 Rd. Efterat Selskabet havde konstitueret sig under Navn af det fynske Fængselselskab med det Formaal at antage sig samtlige fynske Fanger, der ved Løsladelsen anbefales til dets Forsorg af vedkommende Straffeanstalt, blev det vedtaget, at man skulde henvende sig til Kjøbstadkommunerne i Fyens Stift, samt til den fynske Godseierstand og Andre, der muligen kunde interessere sig for Selskabets Virksomhed, om at tegne sig som Medlemmer, for at erholde de fornødne Pengemidler til dette Vimeeds Opnaaelse. Foranlediget ved denne Opfordring ere 57 Rd. indkomne i Gaver i indeværende Regnskabsaaars Løb, og Medlemsantallet er steget til 126. Ved Udgangen af Regnskabsaaaret 1866—67 tæller Selskabet nemlig:

5 Kjøbstadkommuner med.....	96 Rd. aarlig
2 Landkommuner med	6 — —
9 Godseier med ekstraordinært Bidrag ...	155 — —
25 Sogneforstanderskaber med	50 — —
1 Sogneforstanderskab med	1 — —
81 Medlemmer med ordinært Bidrag	162 — —
3 Medlemmer med	3 — —
126 Medlemmer med	473 Rd. aarlig

Selskabet har saaledes al Grund til at glæde sig over den Fremføkommen, der er vilst det.

At Medlemsbidragene i foranstaaende Extract af Regnskabet ere opførte med 460 Rd., hidrører fra, at 21 Rd. for dette Regnskabsaar ere betalte forud i Regnskabsaaaret 1865—66, og saaledes indeholdes i Kassebeholdningen fra forrige Aar, og at 1 Medlem, der bidrager 2 Rd. aarlig, først indtraadte,

da 2det Halvaars Kontingent opkrævedes; altsaa maa fra ovenstaaende Beløb

473 Rd.

drages 22 —

igjen 451 Rd.

4 Medlemmer, der ere afgaaede i Aarets Løb, have i Forveien tilsammen erlagt 5 Rd. og 2 Medlemmer have tilsammen erlagt 4 Rd. forud for Regnskabsaaaret 1867—68; altsaa maa til foranstaaende Rest

451 Rd.

lægges 9 —

460 Rd.,

som udgjør Summen af de i Regnskabsaaarets Løb indkomne Medlemsbidrag.

Generalforsamlingen

afholdtes den 2den Mai 1867.

Paa denne meddeelte Formanden en Beretning om Selskabets Virksomhed i det forløbne Aar:

21 Personer vare tagne under Selskabets Forsorg, men af disse var der kun optaget 20 i dets Beretning, som om de 20 Dage vilde komme i Trykken. Af disse 20 var der en Dreng, der ikke havde begaaet Lovovertrædelse, og altsaa heller ikke var bleven straffet, men som man i Forening med hans Forsørgelsestjeneste havde taget sig af for at afholde ham fra Moderens Selskab. Hun havde tidligere været straffet og var en meget slet og fordervet Person. Selskabet havde saaledes kun taget sig af 10 Personer, udgaaede fra Straffesanstalterne, som det fremdeles agtede at følge. Af dette Antal var der 3 Tjenestepiger, der alle 3 var bleven straffet i Tjeneste, og af hvilke de 2 tillige havde faaet en Vekslingshjælp. Resten af de 19 straffede Personer vare Mandssjanger,

og af disse var der 4 Tjenestekarle, af hvilke der blev sendt 1 til Amerika, og 3 erholdt en Tjeneste i Hjemmet, og af disse 3 fik de 2 en Beflædningshjælp og 1 en Pengehjælp. Dernæst var der 2 Tjenestedrenge, der havde faaet Tjeneste og Beflædningshjælp; dernæst 2 gifte Landøbyhaandværkere, hvoraf 1 blev understøttet med en Beflædningshjælp samt en Pengehjælp til Materialier og Værktøi og 1 med en Pengehjælp; dernæst 2 gifte Arbeidsmænd paa Landet, hvoraf 1 blev understøttet med Klæder og en Pengehjælp, 1 med Huusleiehjælp; dernæst 3 Haandværksvende, hvoraf 1 blev understøttet med Rejsepenge til Norge og et lidet Beløb til at hjerpe sig med indtil han fik Arbejde, 1 blev skaffet Arbejde og understøttet med Klæder, 1 blev sendt til Amerika af hans Forsørgelsehjem, hvortil Selskabet gav et Tilskud; dernæst 1 Kludesamler, tvende Gange understøttet med en Pengehjælp, 1 Kjøbstadborger, ligeledes tvende Gange understøttet med en Pengehjælp, 1 Sømand, der blev skaffet Høje og tilstaaet en Beflædningshjælp. — Alle af Almuen.

Derpaa foretoges Valg af Bestyrelse, hvis samtlige Medlemmer gjenvalgte.

Derpaa foretoges Valg af Revisorer, der ligeledes gjenvalgte.

Den gjenvalgte Bestyrelse antog sin tidligere Forretningsfører.

Syvende Beretning
fra
det fynske Fængselselskab.
1868.

Trykt i Svends Stiftsbogtrykkeri hos S. G. Drejer.

Det fjerde Fængselselskab, der, som bemærket i dets stiftede Beretning, betragter sig som en Fortsættelse af Fængselselskabet i Odense, har bestaaet i 10 Aar og i denne Tid taget sig af 135 Personer, hvoraf dog kun de 124 ere opgivne i dets Beretninger. Af disse 124 savner det Underretning om 19 (Nr. 2, 4, 10, 14, 16, 19, 23, 29, 38, 41, 45, 53, 60, 66, 68, 76, 82, 87); 6 ere døde (Nr. 5, 9, 24, 26, 64, 116); 26 have atter begaaet Lovovertrædelse (Nr. 1, 8, 11, 12, 13, 20, 21, 27, 31, 33, 36, 37, 42, 44, 47, 51, 63, 69, 73, 74, 75, 78, 100, 120, 121; men 3 af disse ere atter tagne under Selskabets Forsorg, altsaa bliver Antallet af dem, der ere opgivne af disse kun 23); og 1, der vel ikke har begaaet Lovovertrædelse, maa dog formedelst misligt Forhold betragtes som opgivet (Nr. 107). Af de 124 Personer, Selskabet har optaget i sine Beretninger, er der altsaa 75 tilbage, som det fremdeles har sin Opmærksomhed henvendt paa. Om saare mange af disse tør det haabes, at de herefter ville føre en ordentlig Livsandel.

Selskabet afholdt sit aarlige Samfundsmøde d. 18. Juli 1867, paa hvilket Formanden gav følgende Meddelelser om Virksomhed i det forløbne Aar (fra 1ste April 1867 til 1ste Marts 1868):

Selskabet har i det forløbne Aar understøttet 14 Personer,

10 af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa taget sig af

14 nye, der enten ere blevene løsladte i Aarets Løb, eller først end da have begjæret Hjælp, skjøndt de ere blevene løsladte i de foregaaende Aar. Af disse 21 var der

3 Fruentimmer, nemlig:

1 ung Pige paa 18 Aar, Datter af en Landmand. Hun blev mod en aarlig Betaling anbragt hos en Familie paa Landet og tillige understøttet med Klæder.

1 ung Tjenestepige der fik en midlertidig Plads og blev understøttet med Rejsepenge og en liden Hjælp til Klæder.

1 ung Tjenestepige, der mod Betaling maatte anbringes hos en Mand her i Staden, indtil en fast Tjeneste kunde erholdes, hvilket først lykkedes efter flere ulger Forløb.

18 Mandspersoner, nemlig:

4 Kjøbstadborgere, der hver blev understøttet med en større eller mindre Pengehjælp, eftersom man skønnede, det gjordes fornødent, og eftersom man fandt, der var Grund til at offere Mere eller Mindre paa dem;

1 Arbeidsmand i en Kjøbstad. Han fik ved sin Værelshjælp en lille Dyrtdshjælp;

4 Arbeidsmænd paa Landet. Af disse fik

1 Veklædningshjælp,

1 Byggehjælp,

1 Sygehjælp,

1, der tillige var Haandværker, Hjælp til at kjøbe Materialier og Værktøi.

2 Haandværksvende, der begge bleve affendte til Amerika

2 Sømand,

1, der var gift, fik en Vaad,

1, der var ugift, blev sendt til Skotland for derfra at skaffe sig en Hyre. Selskabets Udgifter for den Sidstes Vedkommende ere blevene tilbagebetalt af hans Forsørgelses hjem.

3 Tjenestekarle,

1 blev sendt til Amerika,

1 fik en Tjeneste og Veklædningshjælp,

1 blev skaffet en Tjeneste, mod at Selskabet betalte af hans Sommerløn. Han fik desuden en Veklædningshjælp.

2 Dreng,

1 blev skaffet en Tjeneste og tilstaaet Veklædningshjælp

1 blev sat i Stibstømrerlære, fordi dette var hans inderligste Ønske; men det viste sig imidlertid snart, at han ikke egnede sig dertil, og han blev derfor sendt tilføes.

Efter de Underretninger, der ere indløbne til Dato, har ingen af de Mandspersoner, Selskabet har taget under sin Forsorg i det forløbne Aar, begaaet Lovovertrædelse; dette er derimod Tilfældet med de to førstnævnte unge Piger. Særligt har Bestyrelsen kun modtaget glædelige Efterretninger; men nogen udførlig Meddelelse kan ikke gives i Dag, da Efterretningerne endnu ikke ere afsluttede. Selskabets Aarsberetning, der vil udkomme i næste Maaned, vil som sædvanligt indeholde en Beretning om hver Enkelt, det har taget sig af, for saavidt sammes Opholdssted vides.

2 af dem, Selskabet har taget under sin Forsorg i det forløbne Aar, har det været nødvendigt at anvende Mere paa end det i Reglen kan anvende paa den Enkelte, nemlig paa den førstnævnte unge Pige og paa den sidstnævnte Dreng.

3 ere som bemærket affendte til Amerika; de fik ogsaa hver en betydelig Understøttelse, og

1 af de tidligere Løsladte er ligeledes sendt til Amerika, fordi han tegnede til at ville blive en farlig Person for Samfundet; han fik ogsaa en betydelig Understøttelse. Desuden var Selskabet understøttet

9 Personer flere i det forløbne Aar end i det foregaaende Aar. De større Udgifter, det saaledes har haft, have gjort det nødvendigt at skaffe dets Kasse forøgede Indtægter, hvilke den ogsaa har erholdt: Medlemsbidragene ere nemlig stegne fra 460 Rd. til 508 Rd. og Gaverne fra 57 Rd. til 64 Rd. Desuagtet var Kassebeholdningen den 1ste April d. A. kun 19 Rd. 2 Mk. 15 f., medens den 1ste April f. A. var 159 Rd. 15 f.; og thiøndt Selskabet i indværende Aar har erholdt et Tilskud af 50 Rd. aarligt af Finantserne, ville dets Pengemidler dog næppe være tilstrækkelige. Bestyrelsen ønsker dog ingen Betyrning i saa Henseende; thi enhver Opværdning om at yde Bidrag til Selskabet har altid nndt velvillig Imødetommen. Uansetligere er det derimod at anbringe de løsladte Rønger, uagtet flere anseete og velvillige Mænd ogsaa tegnet sig som personlig virkende Medlemmer; men nogen

stor Beredvillighed til at støtte Selskabet paa denne Maade har der dog ikke viist sig; det vil derfor være nødvendigt at forsøge, hvad der endnu kan gøres i denne Retning. Ganske lader denne Banskælighed sig vel ikke overvinde; det er jo netop den Omstændighed, at Folk ere utilbøielige til at have med straffede Personer at gøre, der er Grunden til Fængsels-selskabernes Oprettelse; men derfor er det jo ogsaa hovedsageligt denne Banskælighed, disse Selskaber skulde bestræbe sig for at overvinde."

Regnskabet fremlagdes derpaa og Bestyrelsen, der bestod af Dhrr. Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen R. og Adjunct Bogelsang, gjenvalgtes.

Revisorerne, Dhrr. Kapitain Helveg og Kjøbmand Fogtmann, gjenvalgtes.

Den gjenvalgte Bestyrelse antog sin tidligere Forretningsfører.

Bestyrelsen for det nyeste Fængsels-selskab d. 30 April 1868.

L. Helveg. H. C. Bogelsang. Urban Hansen.

Pange Olsen,
Forretningsfører.

B e r e t n i n g.

Beretningen omtaler som sædvanlig først dem, Selskabet har taget sig af i indløbende Aar, dernæst dem, det har taget sig af i det sidste Aar.

3. Han er endnu i Amerika; men nærmere Efterretning om ham savnes.

6. Hun, der er gift, har det godt. Hendes Forhold er meget tilfredsstillende.

7. Han er i Amerika; men Efterretning om ham savnes ganske.

15. Hun tjener endnu den samme Mand og opfører sig vel.

17. Hun har skiftet Tjeneste, og hendes Helbredstilstand har i det forløbne Aar været mindre godt. Hendes Forhold har som tilforn været særdeles godt.

18. Hun har atter faaet fast Tjeneste og vedbliver at opføre sig vel.

22. Han, der er Sømand, kom ikke til Ny Zeeland, hvorat nedsatte sig der som Seilmager, som han havde bestemt, da han sidst forlod sit Hjem; thi i et Brev til sin Moder, dateret 16de November f. A., underretter han hende om, at han i 18 Maanedes har henligget paa et Hospital i New York, og at han i høj Grad afkræftet ved Brevets Udsendelse afsandt sig sammesteds.

25. Hun, der er gift, bor i Amerika og har det godt.

26. Han er død i det forløbne Aar i udenrigt Fart. Han kom, som bemærket i flere af de foregaaende Beretninger omunder Selskabets Forsorg i en meget ung Alder; han blev nemlig først konfirmeret nogle Uger efter sin Fødselsdags. Ingen har inderligere end han sluttet sig til Selskabet og glædet det ved en god Opførsel, og Ingen har det fulgt med saamegen Deeltagelse som ham.

28. Hun er endnu under Fattigforsørgelse. Manden, som hun har levet i et slet Forhold, har forladt hende. Noget ulovligt har hun endnu ikke begaaet.

30. Han arbejder endnu som Svend hos den samme Mester, hos hvem han har arbejdet i 8 Aar; men han har selv taget Borgerkab og begyndt et Udsalg for sin Mester. Ved denne Leilighed har Selskabet understøttet ham med et Løn, som han har tilbagebetalt. Desuden har det ladet ham tilflyde en liden Understøttelse ved en Søn's Konfirmation.

32. Han har ikke siden stiftet Tjeneste, og opfører sig mere end vel.

34. Han er en flittig Arbejder og opfører sig vel; sin store Familie kan han dog ikke ganske ernære uden Fattighjælp.

36. Han er for Tyveri bleven indbømt i en Straffeanstalt.

40. Han er gift, boer i Kjøbenhavn og har det godt.

43. Han, der ernærer sig som Vaadfører, har kun nogle få Aar. Begynder at blive driftsødig.

44. Hun er, efter at være bleven straffet for Tyveri, nu vedkommende Straffeanstalts Ubefaling atter tagen under

Selfsbets Forsorg. Først fik hun en Tjeneste paa Sjælland som hun maatte forlade efter $\frac{3}{4}$ Aars Forløb; derpaa var hun en kort Tid i Optagelseshuset (den Anstalt, hvor de løsladte Kvindefanger have midlertidigt Ophold, indtil det lykkes dem tjøbenh. Fængselselskab at skaffe dem en Tjeneste), hvorfra hun fik Tjeneste i Kjøbenhavn, hvilken Tjeneste hun ligeledes har forladt i Utide.

46. Han arbejder fremdeles hos samme Husbonde og opfører sig vel.

48. Han vedbliver at være en flittig og tro Arbejder. Formedst trange Aar har han faaet en Dyrtdshjælp.

49. Hun har født et uægte Barn; ellers vides intet Ufordeelagtigt om hende.

50. Hun har tvende Gange faaet en lille Sygehjælp i det forløbne Aar. Forhold upaaklageligt.

52. Han slaaer sig nu godt igjennem, og hans Forhold er som tilforn særdeles godt.

54. Han har været under Tiltale for ulovlig Omgang med Hittegods og er mistænkt for ikke at ernære sig paa lovlig Maade.

55. Han har atter begaaet Lovovertrædelse. (Ikke opført i Forordene blandt de Tilbagefaldne, fordi Efterretningen derom saanedes.)

56. Hun vedbliver at nyde Fattigunderstøttelse. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

57. Hun, der er gift, har det godt og opfører sig vel.

58. Han har fremdeles fast Tjeneste og intet Ufordeelagtigt vides om ham.

59. Han, der er Sømand, er paa Hjemveien efter en fleeraarig Reise. Intet Ufikkeligt vides om ham.

61. Hun er bleven Enke. Der har ikke været noget Antæ over hendes Forhold, hverken som gift eller som Enke.

62. Hun har med korte Afbrudelser tjent 4 Aar paa et Sted. Hun er et ualmindeligt dygtigt Fruentimmer, med mindre paalidelig. Har født et uægte Barn.

64. Han, der udvandrede til Amerika og tog Tjeneste i Nordstaternes Hær, blev fangen i Nærheden af Richmond og døde i Fangenskab. Han omtales med megen Varme af sine Krigsfæller, der har underrettet Selfsbet om hans Død.

65. Hun, der er gift med en Dagleier her i Staden, har det godt og stikker sig vel.

66. Hun, der er Tjenestepige, reiste til Kjøbenhavn for et Par Aar siden; senere har det ikke været muligt at faae Underretning om hende.

67. Han arbejder endnu hos den samme Mand, men har fremdeles trange Aaar, hvorfor han i det forløbne Aar ligesom i de 2 næstforegaaende har faaet en Understøttelse.

70. Han, der er Haandværker paa Landet, har ligeledes trange Aaar. Forresten er han slittig og opfører sig vel.

71. Hun lever fremdeles sammen med en løsladt Tugthuussfange, der er stilt fra sin Hustru. Iøvrigt er der Intet at udsætte paa hendes Forhold.

72. Han har det fremdeles godt i Amerika.

77. Hun er bleven gift med en Huusmand. Ingen har hørt noget Ufordeeltigt om hende, fra hun blev løsladt og indtil hendes Giftermaal.

78. Han, der for Tupperi atter var bleven idømt Forbedringshusarbejde, er igjen bleven løsladt, og fik paa vedkommende Straffeanstalts Ubefaling en Beklædningshjælp.

79. Han ernærer sig fremdeles af at bage Kager og sælge dem paa Landet. Forhold upaaalageligt.

80. Han boer endnu i Kjøbenhavn, hvor han har det godt og stikker sig vel.

81. Han, der er Farversvend, arbejder endnu hos den samme Mester, hvem han dog snart skal forlade, fordi dennes Søn skal træde i hans Sted.

83. Han har stadigt Arbejde paa et Teglværk og gjælder der for en paalidelig Mand.

84. Han er udvandret til Amerika. Endnu er ingen Efterretning indløben om ham.

87. Han, der ligeledes er udvandret til Amerika, ernærer sig som Drager i Ny York.

86. Han har stiftet Tjeneste. Iøvrigt har der Intet været at udsætte paa hans Forhold.

88. Han, der boer i en Kjøbstad, opfører sig fremdeles vel. Der er tilstaaet ham Huusleiehjælp.

89. Han har taget Tjeneste paa Als. I lang Tid har Selskabet ikke hørt fra ham.

90. Han er endnu i den samme Lære, men gjør ikke faa god Fremgang, som man kunde ønske. Forhold upaaflageligt.

91. Han ernærer sig ved Dagarbeide i Amerika.

92. Han er reist som Haandværksvend. Efterretninger faaves.

93. Han har lært Blikkenslagerhaandværket i Fængslet og er meget flittig og sparsommelig, men dog ikke ganske i Stand til at ernære sin talrige Familie. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

94. Han har taget Tjeneste i Slesvig; hvorledes det gaaer ham, vides ikke.

95. Han lever stille og rolig, arbeider flittigt, men har dog ondt ved at slaa sig igjennem, hvorfor Selskabet har tilstaaet ham en Dyrtdshjælp.

96. Han ernærer sig ved Dagarbeide og opfører sig vel.

97. Han er flittig og opfører sig vel, men kan dog ikke slaa sig igjennem uden Fattighjælp.

98. Hun er endnu i den samme Tjeneste, men er bleven gift med en Karl paa Gaarden. Opfører sig vel.

99. Hun opfører sig vel.

100. Hun har stiftet Tjeneste, men næppe til sin Fordeel. Forhold upaaflageligt.

101. Han, der er Sømand, stifter sig vel.

102. Han er udvandret til Amerika. Hans Forsørgelsehjem i Forening med Selskabet dækkede de dermed forbundne Udgifter. Senere vendt tilbage. Hans Forsørgelsehjem begjærede selv at besørge Oversendelsen, hvilket Selskabet gik ind paa, men paa den Betingelse, at dets Tilfud skulde tilbagebetales, hvis han ikke kom til Amerika, men fandt Veilighed til at vende tilbage paa Halvveien.

103. Han, der er Bøver, er for svag til at drive sit Haandværk, og har derfor ondt ved at ernære sig uden Fattighjælp. Noget Ulovligt har han ikke begaaet.

104. Han, der er Husmand, stifter sig vel. Selskabet har i Forening med Sognet givet ham en Hjælp til Reparation af hans Hus.

105. Han, der er hjemmehørende i en Kjøbstad, har udstaaet sin Straf for længere Tid siden. Af god Familie, gift. Efter Straffetiden har han haft megen Nød at kæmpe med; men ved fortsat god Opførsel har han endelig erhvervet sig en fast Stilling. Understøttet med en Pengehjælp.

106. Han er Tjenestekarl, 35 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, for Tyveri straffet med 4 Aars Forbedringshusarbeide; tidligere straffet med Bånd og Brød og 1 Aars Forbedringshusarbeide. I Straffeanstalten var han flittig og sparsommelig og viste god Opførsel. Ved Løsladelsen skaffede Selskabet ham en Tjeneste mod at forpligte sig til at betale $\frac{1}{3}$ af 1ste Halvaars Løn, saafremt vedkommende Husbonde beholdt ham i sin Tjeneste det følgende Halvaar. Efter nogle Maaneders Forløb blev der tilstaaet ham en Beklædningshjælp. Han tjener endnu den samme Mand og opfører sig vel.

107. Hun er Tjenestepige, 21 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, for Tyveri straffet med 1 Aars Forbedringshusarbeide. I Straffeanstalten havde hun opført sig vel og blev derfor anbefalet til at erholde en Tjeneste. Dette lod sig ikke strax gjøre; hvorfor hun mod en maanedlig Betaling kom i Huset hos en Mand her i Staden, indtil hun fik fast Tjeneste. Hos denne Mand var hun særdeles flink, og efter nogen Tids Forløb blev der ved et personligt virkende Medlems Bistand skaffet hende en Tjeneste i en anden Bg. I Førstningen gik Alt vel; men det viste sig imidlertid, at hun ikke var paalidelig, hvorfor hun maatte forlade sin Tjeneste i Altid. Selskabet maa betragte hende som opgivet.

108. Han, der er Træskomand, hjemmehørende i et Landsogn, nogle og fyrgetype Aar gl., indsendte halvandet Aar efter sin Løsladelse en Begjæring til vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab om en Pengehjælp til igjen at kunne begynde som Træskomand; den anbefalede af hans Sognepræst og Formanden for Sogneraadet. Da han var fynt Fange, blev denne Begjæring sendt hertil efter at være anbefalet saaledes: „Han løslodes herfra 13de December 1865 efter at have udstaaet en Straf af 10 Aars Tugthusarbeide. Han var under Straffetiden en skikkelig og flittig Fange, der med Taalmodighed bar sit tunge Kors, og maatte endog paa Grund

af tilfældige Omstændigheder henfaldde i Arrest og Fængsel noget længere end de Fanger, samtidig med hvilke han var dømt. Han havde ikke tidligere været straffet. Paa Grund heraf tør man nære Haab om, at Paagjældende vil stifte sig vel sin øvrige Levetid, og vi troe derfor at kunne anbefale ham til nogen Hjælp." Paa denne Anbefaling fik han en Pengehjælp til Materialier og Værktøi. Han har siden opført sig vel, men har meget trange Kaar.

109. Han er Tjenestekarl, 21 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri med 2 Aars Forbedringshusarbejde. Han ønskede at komme til Amerika, og ved Tilskud af hans Stedfader og Fængselselskabet blev han afsendt dertil. Strax efter sin Ankomst til Ny York underrettede han sine Forældre om, at han havde faaet en fordeelagtig Tjeneste; siden har Selskabet ikke hørt fra ham. Denne Person er af stikkelig og god Familie, men har stedse viist sig vild og ustadig, og dertil blottet for Sanddruhed og Orden. Fængselspræsten havde dog ganske godt Haab om ham. Maaskee kan Fængslets Ensomhed have vaakt nogen Alvor i ham.

110. Hun er 18 Aar gl., Datter af en Forpagter, men hjemmehørende i en Kjøbstad. Faderen er død for mange Aar siden, og Moderen udstiftet til at lede sine Børns Opdragelse. Familie og Venner have derfor taget sig af den unge Pige, og der er gjort Meget for at forbedre hende, men Alt forgjæves. Da hun i Vinteren 66—67 sng og lidende blev sendt til sit Forsørgelseshjem, toge velvillige Mænd sig af hende, sørgede for hendes Helbredelse og lode hende lære Modepynt; men hun tog Silke og Baand fra Modehandlerinden, kom derfor i Arrest og blev idømt Vand og Brød. Efter udstaaet Straf tog Fængselselskabet hende under sin Forsorg. Hun blev nu anbragt hos en Lærer paa Landet mod en aarlig Betaling. Her skulde hun gjøre Pigegjærning; men det kom hun ikke til, thi den velsindede Familie behandlede hende ganske som Barn af Huset. Denne Kjærlighed lønnede hun desværre slet: da hun havde været der i Huset en Tid og hendes Forstillelse blev gennemskuet, blev hun med hver Dag ulndigere og trodsigere. Tilslidst gif det saavidt, at hun endog hemmelig forlod Huset om Natten og søgte det sletteste Selskab, i hvilket hun forøbte ikke faa Penge, som

hun havde taget fra sin Huusbond. Saa snart hendes natlige Vandringer bleve ham bekjendte, sendte han hende til hendes Forsørgelses hjem; men Tyveriet, der var forøvet i den sidste Tid under hendes Ophold i hans Hus, blev først opdaget efter hendes Afreise. Da han havde opdaget det, blev der skrevet til vedkommende Dorighed, hvorpaa hun atter blev arresteret og dømt. Hende har Selskabet opgivet.

111. Han er Haandværker, 54 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad. Efter sin Konfirmation kom han i Lære, og efter 5 Aars Forløb blev han Svend. Som saadan arbejdede han 2 Aar i Hovedstaden, hvorpaa han kom til den Bn, hvor han siden bestandig har opholdt sig, og hvor han siden blev gift som Svend, men et Par Aar derefter blev Mester. Han er en duelig Arbejder, men upaalidelig, og har stedse maattet kæmpe med trange Kaar. For Tyveri er han 2 Gange bleven straffet med Vand og Brød, sidste Gang i Sommeren 1867. Kort efter at han da havde udstaaet sin Straf, henvendte han sig til Selskabet og bad om Rejsepenge til Kjøbenhavn, hvor han agtede at tage Arbejde. Denne Begjæring tilstodes ham, og siden hans Afreise er intet Ufordeelagtigt om ham kommet til Selskabets Kundskab.

112. Han er Arbeidsmand, men har lært Bæverhaandværket i Straffeanstalten, hvoraf han nu ernærer sig, hjemmehørende i et Landsogn. Et Andragende om Hjælp, fordi hans Kone i længere Tid havde ligget syg og havt Lægehjælp, blev attesteret af Sognepræsten og fra vedkommende Straffeanstalt anbefalet saaledes: „Han blev løsladt den 29de August 1865 efter at have udstaaet en tiaarig Straf for Indbrudstyveri. Han er gift, men om han har uforsørgede Børn, vides ikke. Han er nu omtrent 46 Aar gl. I Straffeanstalten var hans Opførsel ikke videre god, men dog var han flittig, saa han gik ud med omtrent 100 Rd. i Oplagspenge. Det forekommer mig, at der er Grund til at opfordre Kommunen til at deeltage i Hjælpen, navnlig ved at eftergive ham Huusleien.“ Sognet lader ham bo frit, og Selskabet har understøttet ham ved en lille Sygehjælp. Hans Forhold har været upaaklageligt.

113. Han er Huusmand, hjemmehørende i et Landsogn. Hans Sognepræst indgav et Andragende for ham til

Straffeanstaltens Fængselselskab om Hjælp til at istandsætte hans Hus, der var blevet forfaldent under Straffetiden, hvilket Andragende derfra afgik til det fynste Fængselselskab med følgende Anbefaling: „Han blev for Indbrudstyverier indsat i Tugthuset den 29de August 1855 paa 12 Aar, men blev benaadet og hjemsendt den 8de Januar 1867. Han er nu 55 Aar gl., er gift og har 5 Børn, hvoraf dog de fleste ere voksne. Hans Opførsel var særdeles god, og jeg har det Haab, at han vil stikke sig saaledes, at han kan gjenerhverve sig sine Medborgeres Agtelse. Da han kun havde 40 Rd. med sig herfra og sagtens har fundet sit Hus og Indbo i en daarlig Tilstand, er han vistnok trængende til Hjælp.“ Efter nærmere Forhandling med Sognepræsten tilstodes der ham en Byggehjælp. Hans Forhold efter Løsladelsen har været upaaklageligt.

114. Han er Tjenestekarl, 24 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. Straffet 2 Gange for Tyveri; første Gang med Vand og Brød, anden Gang med 4 Aars Forbedringshusarbejde. Han blev anbefalet saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Gensomhedsstraffen synes at have haft en overordentlig heldig Indflydelse paa ham. Han kom herind som en forkvælet Stakkel, uægte sødt, opdraget paa Sognet, var uvidende og uden Tro og Haab, men udgaaer nu som en flink, alvorlig Karl med umiskjendelig god Villie til at reise sig af Faldet. Kunde Fyns Fængselselskab forsyne ham med nogle Klædningsstykker, hoortil han er i høj Grad trængende, - og dertil skaffe ham en fast Kondition, da vilde det gjøre en god Gjerning.“ Paa denne Anbefaling blev han forsynet med Klæder, og der blev stiftet ham en Tjeneste. Om hans Forhold har Selskabet intet Ufordeelagtigt hørt, men nøiagtige Oplysninger savnes.

115. Han, der ernærer sig som Fisser, er 35 Aar gl. hjemmehørende i et Landsogn, straffet med 8 Aars Tugthusarbejde for Tyveri, ikke forhen straffet. I Straffeanstalten opførte han sig vel. Han har senere giftet sig, og har paa Anbefaling af Sogneforstanderskabet erholdt 25 Rd. til en Baad, af hvilket Beløb Horsens Fængselselskab gav Halvdelen. Vedbliver at opføre sig vel.

116. Han, der var Borger i en Rjebstad, 50 Aar

10 gl., straffet for Tyveri, ikke forhen straffet, blev understøttet med en Enghjælp. Er senere død.

117. Han er 17 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn og straffet for Brandstiftelse og konfirmeret i Straffeanstalten. Ved Løsladelsen anbefalede han saaledes: „En solid, god, afkanddru Dreng, lille af Væxt, men sund og stærk bygget. Han vil gjerne være Skibstømrer, eller, hvis dette ikke kan opnaaes, da sendes tilføes. Han har her lært at arbejde i Træ. Forældrene ere meget fattige og Forholdene i Hjemmet uddaarlige.“ Det blev besluttet at sætte denne Dreng i Lære hos en Skibstømrer, saafremt hans Forsørgelsehjem vilde gælde et passende Tilskud dertil. Et saadant Tilskud blev vel lovet; men det viste sig nu, at han efter Attenaarsalderen var hjemmehørende i et andet Sogn, hvorfor hans nærværende Forsørgelsehjem undslog sig for at støtte ham. Han blev desuagtet anbragt i Skibstømrerlære, og der blev tilstillet hans tilkommende Forsørgelsehjem en Begjæring om at betragte sig som Forsørger og støtte Selstabet ved denne Leilighed, hvilkens Begjæring det gik ind paa. Det viste sig imidlertid, at Drengen ikke egnede sig til Skibstømrerhaandværket; han blev derfor, da Foraaret kom, udstyret med Sømandsklæder og sendt tilføes. Selstabet skal foreløbigt give et lidet Bederlag for hans Kost og holde ham med Klæder. Hans Opførelse har været meget tilfredsstillende; men han er svagt begavet. Selstabet haaber imidlertid det Bedste og vedbliver at støtte ham.

118. Han er bosiddende i en Rjebstad, 44 Aar gl., og straffet for Tyveri med 4 Aars Forbedringshusarbejde, men blev afskændet og løsladt et Par Maaneder før Straffetidens Udløb. I Straffeanstalten opførte han sig vel og blev derfor tilstaaet en Hjælp baade af det derværende og af dette Fængselselskab til at komme i Bei for. Af dette Selstabs har han desuden opaaet et lille Laan, som han endnu ikke har tilbagebetalt. Hans Forhold har hidtil været meget tilfredsstillende: han har gjort sig al Umage for at ernære sin Familie og staaet sig godt igjennem; men skjøndt det er forholdsvis ubetydelige Tyverier, for hvilke han i sin Tid er tiltalt og dømt, er den offentlige Mening dog ingenlunde gunstig for ham. Letfindighed og Karakterløshed skulle være de Under, han har at bekæmpe — Under, der jo altid let føre ind paa Forbryderbanen.

Der er derfor sørget for, at fornuftige Mænd stadigt kunne have et Nie med ham og styrke og lede ham, indtil Stadighed og Orden muligen kunne blive ham til Bane.

119. Han er Haandværkssvend, 31 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad. Efter at han var bleven straffet med Band og Brød for svigagtig Omgang med betroet Gods og senere idømt 4 Aars Forbedringshusarbeide for Tyveri og Hæleri, blev han, efter at have udstaaet denne Straf, hjemsendt og indlagt paa Fattiggaarden. Herfra deserterede han adskillige Gange, blev optaget af Politiet som Vælganger og straffet med Fængsel paa Band og Brød og senere for Hæleri indsat 2 Aar i en Straffeanstalt. Da han første Gang blev straffet med Forbedringshusarbeide, lærte han at væve, i hvilket Haandværk han i sin Tid foregav at have bragt det vidt, og det viste sig ogsaa, at han var en dygtig Væver, men paa den anden Side ogsaa, at han var en doven og vanstelig Person, Ingen kunde komme tilrette med. Ifølge hans egen Begjæring blev han efter Vækslens sendt til Amerika. Hans Forsørgelsehjem udredede $\frac{2}{3}$ og Selvfabet $\frac{1}{3}$ af de dermed forbundne Omkostninger. Senere haves ingen Underretning om ham.

120. Han er Arbeidsmand, 31 Aar, gl. hjemmehørende i et Landsogn, straffet 2 Gange for Tyveri, første Gang med Band og Brød, anden Gang med Forbedringshusarbeide. Ved Vækslens af Straffeanstalten anbefalede han saaledes: „Muggen, indesluttet, tvivlsom; nogenlunde klædt; troer at kunne staae paa sine egne Been, naar han blot faaer et Par Støler.“ Deri tog han dog feil; thi skjøndt man opfyldte hans Ønske, holdt han sig dog kun en ganske kort Tid paa fri Fod. For Tyveri er han atter bleven greben og indsat i Forbedringshuset.

121. Hun er Tjenestepige, 19 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad. Hun udstod sin Straf i et Varetægtsfængsel for at have taget paa Regning i Andres Navn uden Udsigt til at kunne eller at have til Hensigt at ville betale. Forhørsdommeren opfordrede Selvfabet til at skaffe en Tjeneste til hende paa Landet, fordi Bøllivet med dets mange Fristelser ikke var godt for hende, der var meget letsindig. En saadan Anbringelse blev der da sørget for, og Selvfabet lovede at

trøetale hendes Vinterløn. Men samme Dag, som hun havde
 modstaaet sin Straf, gjorde hun sig atter skyldig i den samme
 Forseelse, hvilket dog først kom til Politiets Kundskab nogen
 Tid efter at hun var bleven sendt ud paa Landet til det
 Sted, hvor hun skulde tjene. I den korte Tid, hun var paa
 Landet, viste hun sig upaalidelig og blottet for Sanddrubhed.
 Hun blev imidlertid snart hentet af Politiet og atter tiltalt
 og dømt, men afføede ligesom første Gang Straffen i Vare-
 sættsfængslet. Denne Gang tog Selskabet sig ikke af hende.
 Hun kom nu i stor Forlegenhed; da var det saa heldigt, at
 Fængselspræsten skaffede hende en Tjeneste hos en karakterfast
 og paapassende Mand, hos hvem hun nu har været i flere
 Aare og skiftet sig vel. Der er derfor tilstaaet hende
 en Befrædningshjælp.

122. Han er Haandværksvend, 29 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet med 7 Aars Tugthusarbejde for Indbrudstyveri. Anmeldtes saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Han ønsker at udvandre til Amerika, hvortil noaen i enhver Henseende er godt skiftet, og som meget er at anbefale.“ Straffeanstaltens Fængselselskab tilbød derhos at give en lige saa stor Sum til dette Viemed som det fynste Fængselselskab, og havde desuden opfordret hans Forsørgelses-hjem til at deltage i Hjælpen. Sagen ordnedes derpaa saaledes, at hver af Selskaberne gav $\frac{1}{3}$ og hans Forsørgelses-hjem $\frac{1}{3}$ af de dermed forbundne Omkostninger. Han blev saaledes affendt; men senere haves ingen Underretning om ham.

123. Han er Tjenestdreng, 15 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad. For Tyveri blev han straffet med Rottingslag. Denne Dreng er af Naturen vel begavet, men hans Opdragelse har været overladt til en sygelig Moder, der stedse har opfordret ham til at skaffe Noget at leve af, men ikke talt om Midlerne, han maatte betjene sig af dertil. Det ligger saaledes meget nær at antage, at hun er Aarsag i, at han er kommen ind paa Forbrynderbanen. For at fjerne ham fra Moderen og fra Kjøbstaden, blev han derfor efter udstaaet straffet sat i Tjeneste hos en Mand paa Landet, hvor han skulde passe Kvæg. Selskabet udstyrede ham med de fornødne Aarsager; Løn skulde han ikke have. Imidlertid har hans

Huusbonde opfagt ham til November, fordi han er mindre paalidelig til sin Gjerning. Der er derfor skaffet ham en anden Tjeneste, men længere fra Byen, hvor Selskabet ikke blot skal klæde ham men endog give et lidet Vederlag for hans Koft til Vinter. Han kommer i gode Hænder, og det er saaledes at haabe, at han vil blive vænnet til Orden og Sanddruhed.

124. Han er Sømand, 21 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. I nogle Aar tjente han som Dreng paa forskjellige Steder paa sin Fødeegn, derpaa gif han tilsøes. For Veilighedstyveri blev han idømt otte Maaneders Forbedringshusarbejde, hvilken Straf han havde udstaaet den 24de Martz 1868. Fra Straffeanstalten anbefalede han saaledes: „Køber nogen Skamfølelse og Anger, men synes dog noget karaktersvag. Hvis han ved Hjemkomsten kunde blive hjulpet til en Hyre, vilde det vistnok være til hans Gavn.“ Da en Hyre ikke strax var at erholde, blev han sendt til Skotland. De ved denne Veilighed forbundne Udgifter ere blevne refunderede af hans Forsørgelses hjem. Han har endnu ikke tilskrevet Selskabet.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer:

- Hr. Pastor Sommer i Stenløse.
- — Lorenzen i Gislev.
- — Balslev i Horne.
- — Clausen i Rysslunge.
- — Abel i Bispenbjerg.
- — Hansen i Sønderby.
- Justitsraad Thorup i Svendborg.
- Sognefoged Chr. Hansen i Veistrup.
- Kjøbmand H. Barfoed i Bogenf.
- Lærer M. Schmidth i Odense.
- Lærer Simonsen i Øjerup.
- Forpagter Thomsen paa Keirup.
- Pastor Feilberg i Odense.

Herr Rancelliraad Sager i Rudkjøbing har lovet at ville sørge for de løsladte langelandste Fangers Anbringelse, naar man hver Gang anvender sig til ham i betimelig Tid, og vil i dette Øiemed sikkre sig Hjælp af dertil stiftede Mænd paa Ven.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaaret fra 1ste April 1867
til 31te Marts 1868 have bidraget med
Gaver:

	Rbd.
Hedehnsgravinde Danner	20
Hoskøgen Kommune	10
St. Søren og Sørup Sogne	5
Meier, Pastor, Børninge	2
Stamsing, Provst, Vester-Stjærninge	2
Melbal, Pastor, Allersø	2
Knudsen, Karl, Pastor, Skamby	5
Engerbæk, Pastor, Øster-Hæsinge	5
Grener, Pastor, Humble	5
Jensen, Pastor, Øster-Stjærninge	4
Jørgensen, Pastor, Rønnebø	2
Wellerup Sogneraad	2

(De 5 sidste have for Fremtiden tegnet sig for det ordinære årlige Bidrag af 2 Rbd.)

Fortegnelse over de aarlige Bidrag:

	Rbd.
Næsens Kommune.....	20
Faaborg.....	10
Middelfart.....	6
Odense.....	50
Evendborg.....	10
Trolleborg.....	5
Steenstrup og Punde.....	4
Dure og Veistrup.....	4
Kammerherre, Grev Ahlefeldt Laurvigen til Grevsfabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Kristiansdal.....	10
Hs. Excellence Geheimeconferentsraad, Grev Moltke-Hvitfeldt til Moltkenborg.....	50
Kammerherre Wihlius til Rønningesøgaard.....	10
Kmhr. Baron Rosenørn Lehn til Baroniet Lehn.....	10
Hs. Excell. Kmhr. Lehnsgreve Kewentlow til Baroniet Brahe- trolleborg.....	10
Kmhr., Grev Ranbau til Frederikslund.....	10
Kmhr. Sehestedt Juul til Raunholdt.....	25
Kmhr. Treschow til Brahesborg.....	10
Munslev og Bovenf Søgnerraad.....	2
Anderfen, Billed- og Steenhugger, Odense.....	2
Allerup, M. P., Odense.....	2
Brandt, Krue, Odense.....	2
Brandt, Karver, Odense.....	2
Brandt, E., Kjøbmand, Odense.....	2
Bierfreund, For., Bankdirector, Odense.....	2
Bierfreund, Justitsraad, Odense.....	2
Boesen, Adolph, Raadmand, Odense.....	2
Blumensaad, Fabrikant, Odense.....	2
Borch, Rancelliraad, Odense.....	2
Bang, Konsul, Odense.....	2
Bang, Jens, Bogholder, Odense.....	2
Brochmann, Gæstgiver, Odense.....	2
Berg, Justitsraadinde, Hunderupgaard.....	2
Blauenfeldt, Pastor, Kolshave.....	2
Baggesen, Pastor, Dure.....	2
Bøgh, Provst, Gamtofte.....	2
Balslev, Pastor, Haarslev.....	2
Clausen, Juveleer, Odense.....	2
Christiansen, Chr., Kjøbmand, Odense.....	2
Christoffersen, F., Kjøbmand, Odense.....	2
Christoffersen, Carl, Kjøbmand, Odense.....	2
La Cour, Kjøbmand, Odense.....	2

D. Chiemiß, Pastor, Faaborg.....	2
D. Damgaard, Stiftsprovst, Odense.....	2
D. Dorch, Klaus, Klædefabrikant, Odense.....	2
D. Dahlerup, Præst, Baalse ved Gaabense.....	2
D. Drejer, J. E., Rancelliraad, Odense.....	2
D. Espe og Bantinge Sogneraad.....	2
D. Eilskou, Rancelliraad, Odense.....	2
D. Esmann, E. A., Grosferer, Odense.....	2
D. Faber, E. O. B., Adjunct, Odense.....	2
D. Fich, Carl, Kjøbmand, Odense.....	2
D. Friberg, E. A., Proprietair, Odense.....	2
D. Fogtmann, E. E. B., Kjøbmand, Odense.....	2
D. Faber, M. E. F. og Søn, Odense.....	2
D. Frøndsbahl og Fogt, Odense.....	2
D. Frøbiger, Fattigininspectør, Odense.....	2
D. Flødstrup og Ullerslev Sogne.....	2
D. Frøns, Provst, Veilby.....	2
D. Gjelsted og Rørup Sogne.....	2
D. Hamborg Sogn.....	2
D. Gjellev, Consistorialraad, Steenløse.....	1
D. Hempel, Pandinspectør, Odense.....	2
D. Hempel, Fabrikant, Odense.....	2
D. Helveg, Dr., Pastor, Odense.....	2
D. Helveg, Kapt., Odense.....	2
D. Helveg, Stadslæge, Odense.....	2
D. Henriksen, Dr., Professor, Odense.....	2
D. Hansen, Urban, Raadmand, Odense.....	2
D. Holm, J. E., Kjøbmand, Odense.....	2
D. Holbech, R. og Søn, Odense.....	2
D. Hofman (Vang), Hofmanskave.....	2
D. Halberg, Rancelliraad, Bogenfse.....	2
D. Hansen, Pastor, Rørup.....	2
D. Hoier Møller, Provst, Rjølstup.....	2
D. Haslager, Pastor, Særslev.....	2
D. Hein, Pæge, Odense.....	2
D. Børgensens Sønner, P., Odense.....	2
D. Børgensen, R., Kjøbm., Odense.....	2
D. Jacobsen, L., Krue, Odense.....	2
D. Jensen, G., Krue, Odense.....	2
D. Jensen, B., Vinhandler, Odense.....	2
D. Jørdløse og Haastrup Sogne.....	2
D. Jørup og Ubberrud Sogne.....	2
D. Jørgsbølle Sogneraad.....	2
D. Knugen, F., Kjøbm., Odense.....	2
D. Koch, Statsraad, Odense.....	2
D. Knudsen, Provst, Gisen.....	2
D. Kungilde, Inspektør, Bramstrup.....	2

Loze, Apotheker, Odense	2
Leth, Provst, Svanninge	2
Leth, Pastor, Horne	2
Langøe, Pastor, Hørndrup	3
Lange, Pastor, Hølnæs	2
Lassen, Forpagter, Sælleberg	2
Maegaard, B. R., Grosferer, Odense	2
Møller, Etatsraad, Zstrupgaard	2
Mourier, Justitsraad, Odense	2
Magleby Sogn	2
Nielsen, Proprietair, Hedevigslund	2
Nielsen, J. B., Rjbmd., Odense	2
Næstved, P., Garver, Odense	2
Nørre Lyndelse Sogneraad	2
Nielsen, Marstambiser, Frederiksgade, Odense	2
Nlsen, Pauge, Lærer, Odense	2
Peteresen, B., Grosferer, Odense	2
Peteresen, Apotheker, Odense	2
Peteresen, R., Brandmajor, Odense	2
Plesner, Kammerraad, Hellerup	2
Prøvensen, M., Grosferer, Odense	2
Peteresen, P. H., Rjbmd., Odense	1
(Udmeldt efter Udløbet af 1ste Halvaar.)	
Paludan, Pastor, Nørre-Næraa	1
Rønninge og Rolfsfied Sogne	2
Ringe Sogn	2
Roth, Pastor, Bigerslev	2
Strøm, Pastor, Marslev	2
Steenløse og Fangel Sogne	2
Stoffebn, J. J., Rjbmd., Odense	2
Skaarup Sogneraad	2
Schiær, Bager, Odense	2
Schnakenburg, Brødrene, Rjbmd., Odense	2
Schiøtz, Cand. pharm., Brygger, Odense	2
Sperling, Krøken, Sandholdt	2
Simmerbølle Sogn	2
Skindbjerg og Orte Sogne	2
Sønder-Næraa Sogn	2
Søby og Thurup Sogne	2
Storch, Pastor, Sønderby	2
Steen, Pastor, Rudsjøbing	2
Teisen, Proprietair, Annesholm	2
Tommerup og Brølle Sogneraad	2
Tryggeløv og Fodstette Sogne	2
Tved Sogn	2
Unsgaard, Geheimconferentsraad, Odense	2
Vogelsang, Adjunct, Odense	2

	Rd.
Wich, Skræder, Odense	2
Weimann, Joh., Rjbmd., Odense	2
Webers Søn, M., Odense	2
Wendelboe, Pastor, Krogsbølle	2
Wester=Skjerninge og Ullebølle Sogneraad	2

Endvidere have følgende tegnet sig som kontribuerende Medlemmer, nemlig:

Sager, Rancelliraad, By- og Herredsfoged, Rudkjøbing	5 Rd. aarligt
Dreyer, Pastor, Ørsted	2 — —
Karstensen, Provst, Gjældsted	2 — —
Fogh, Pastor, Skjdebjerg	2 — —
Krag, Pastor, Dreslette	2 — —
Morten Jørgensen, Gaardeier sammesteds	1 — —
Mynkeby og Revninge Sogneraadsmedlemmer ..	1 Rd. 4 Mt. —
Thorup, Provst, Vester=Hæsing	2 Rd. aarligt.

Nogle af disse Kontingenter ere allerede indbetalte, men efter 1ste Marts, hvorfor de først blive indførte i næste Aars Regnskab.

Æ r t r a c t **af det fjerde Fængselsfællesskabs Regnskab** fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1868.

Indtægt.		Udgift.	
Rd	β	Rd	β
Rasksebeholdningen fra forrige Aar ..	159	Understøttelser til løsladte Fanger ...	756
Gaver.....	64	Forretningsførerens Donorater.....	52
Medlemsbidrag	508	Fællesskabets Bud	12
Renter.....	5	Portneren paa Borgerstolen.....	1
Bidrag til bestemte Personer.....	157	Forskningsomkostninger og Avertisements.....	28
Løsladte Fangers Overarbeidspenge ..	18	Porto	24
Tilbagebetalinger.....	40	Skrivematerialier.....	5
		Tilbagebetalinger.....	52
		Rasksebeholdningen.....	19
			951
			3
			12

Endse den 31te Marts 1868.

Foranstaaende Regnskabs Rigtighed attesteres herved.

Endse den 20de Juni 1868.

Rauge Olsen.

C. C. B. Fogtmann. S. S. Helveg.

Ottende Beretning

fra

det fynske Fængselselskab.

1869.

Trykt i Gyens Stiftsbogtrykkeri hos S. G. Drejer.

Det fjerde Fængselselskab afholdt sit aarlige Samfundsmøde den 17de Juli 1869, i hvilket Formanden for Bestyrelsen gav følgende Meddelelser om dets Virksomhed i det forløbne Aar (fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869):

„Selvstabet har i det forløbne Aar taget sig af

111 Personer,

117 af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa taget sig af

24 nye, der enten have udstaaet deres Straf i Aarets Løb eller først da have begjæret Hjælp, thi de ere bleve løsladte i de foregaaende Aar. Af disse 24 var der

4 Fruentimmer, nemlig:

1 ung Tjenestepige, der fik en Tjeneste og blev forsynet med Klæder.

1 ung Tjenestepige, der kom i sin forrige Tjeneste og blev forsynet med Klæder.

1 ældre Tjenestepige, der fik en Tjeneste og blev forsynet med Klæder.

1 Kone, der var gift med en Arbejdsmand i en Kjøbstad, til hvem hun efter udstaaet Straffetid kom tilbage, er to Gange bleven understøttet med en Pengehjælp, fordi det under hendes Fraværelse var gaaet meget tilbage for Manden.

110 Mandspersoner, nemlig:

1 Arbejdsmand i en Kjøbstad. Han fik ved Løsladelsen en Pengehjælp.

5 Arbejdsmand paa Landet, der hver blev understøttet med en større eller mindre Pengehjælp, eftersom man

stjønnebe, det gjordes fornødent, og efter som man fandt, at der var Grund til at ofre Mere eller Mindre paa dem.

6 Haandværkere paa Landet, der enten ere bleve understøttede med Værktøj eller med en Pengehjælp. Hjælpens Størrelse har ligeledes været forskjellig for deres Bedkommende.

2 Fiskere,

1 fik Hjælp til Fiskeredskaber,

1 en Pengeunderstøttelse.

2 Haandværksvende,

1 blev sendt til Amerika,

1 fik en Pengehjælp.

4 Tjenestekarle,

1 blev sendt til Amerika,

1, der havde skaffet sig en Tjeneste, fik en Belønningshjælp,

1, der havde skaffet sig en midlertidig Tjeneste, fik en Belønningshjælp,

1 fik en Tjeneste.

Alle disse Personer ere af Almuen 3 af dem have atter begaaet Lovovertrædelse (2 Arbejdsmænd paa Landet og 1 Tjenestekarle) og derved atter paadraget sig Lovens Straf, og 1 (1 af de 3 Tjenestepiger) har ikke udoist et tilfredsstillende Forhold, hvorfor det er blevet hende betydet, at Selskabet vil unddrage hende sin Understøttelse, hvis hun ikke forbedrer sig. Om 1 (1 af de 4 Tjenestekarle) er der endnu ikke indløben Underretning. Om de 19, der blive tilbage, naar ovennævnte 5 fraregnes, have derimod i det Hele glædelige Efterretninger; det Samme gjælder om Fleertallet af dem, Selskabet har taget sig af i de foregaaende Aar. I dets Aarsberetning, der vil udkomme i Løbet af næste Maaned, vil der som sædvanligt blive meddelt en Beretning om hver Enkelt, det har taget sig af, forsaavidt sammes Opholdssted vides. Antallet paa samtlige Personer, det har taget sig af siden dets Stiftelse den 9de Juli 1858 og indtil 1ste April 1869, beløber sig til 176.

Selskabet har i det forløbne Aar taget sig af 5 Personer flere end i forrige Aar. Medlemsbidragene have beløbet sig

til 525 Rd. 1 Mk., Gaverne til 83 Rd. (deri Statskassens Bidrag, 50 Rd., indbefattet), medens Medlemsbidragene i det foregaaende Aar kun beløbe sig til 508 Rd. og Gaverne til 64 Rd. Kassebeholdningen var den 1ste April d. A. 106 Rd. 3 Mk. 12 f., medens den den 1ste April f. A. kun var 19 Rd. 2 Mk. 15 f. — Fordringerne, der stilles til Selskabet, ere naturligvis forskjellige til de forskjellige Tider, ja vi kunne sige forskjellige til de forskjellige Aarstider. Om Efteraaret og om Vinteren falder det altid vanskeligt at anbringe løsladte Fanger; det er da forbundet med større Omkostninger. Sidste Efteraar stilledes der saaledes saa store Fordringer, at vi ikke saa os istand til at hjælpe to unge Mennesker, som vi ellers vilde have antaget os, og om Vinteren er der ofte mange Trængende blandt de tidligere Løsladte, som i en kortere eller længere Tid have opført sig godt, hvis Nød vi gjerne vilde lindre ved en lille Hjælp. Vi kunne derfor ikke Andet, nu da vi slutte denne Beretning, end at slutte den med det Ønske og den Anmodning til Medborgere, at flere og flere ville træde til og støtte Selskabet i dets Virksomhed.“

Regnskabet fremlagdes derpaa og Bestyrelsen, der bestod af Pastor, Dr. L. Helweg, Raadmand Urban Hansen, R. og Adjunkt Vogelsang, gjenvalgte.

Den gjenvalgte Bestyrelse antog sin tidligere Forretningsfører.

L. Helweg.

H. C. Vogelsang.

Urban Hansen.

Rauge Olsen,
Forretningsfører,
Vestergade Nr. 84, 2den Sal.

Beretning.

Beretningen omtaler som sædvanligt først dem, Selskabet tidligere har taget sig af, dernæst dem, det har taget sig af i det sidste Aar.

3. Han, der havde deltaget i Krigen mellem Nord- og Sydstaterne i Amerika, fik, efter at den var endt, Tjeneste som Opsynsmand hos en Plantageejer i Sydstaterne, hvor han senere døde af Klimatfeber.

6. Hun, der er gift, har det fremdeles godt, og hendes Forhold er meget tilfredsstillende.

7. Han, der er udvandret til Amerika, har endnu ikke ladet høre fra sig.

15. Hun, der i en lang Aarrække havde tjent paa samme Sted, er i det forløbne Aar bleven gift med en flint Mand og har det godt.

17. Hun tjener fremdeles og opfører sig vel.

18. Hun opfører sig ligeledes vel og faaer nu højere Løn end tidligere.

21. Hun, der paany havde begaaet Lovovertrædelse, fik efter Løsladelsen Tjeneste paa en Herregaard, hvor hun blev forlovet med en af Gaardens Karle, med hvem hun senere blev gift. Paa hendes Husbonds Ubefaling fik hun en lille Hjælp til at sætte Bo for.

22. Han, der er Sømand, har været syg i over to Aar, men har nu faaet sit Helbred igjen og agter at gaae til søs. Paa hans Forhold har der Intet været at udsætte, saavidt vides.

23. Hun tjener paa en Herregaard her i Fyn, men om hendes Forhold faaues Underretning.

25. Hun er gift og boer i Amerika. Siden sidste Beretning udkom, haves ingen Underretning om hende.

28. Hun er endnu under Fattigforsørgelse. Hun har vel endnu ikke begaaet Lovovertrædelse, siden hun forlod Straffeanstalten, men hendes Forhold har dog været meget utilfredsstillende.

30. Han opfører sig fremdeles vel. Har faaet et lille Laan af Selskabet til at sætte i sin Forretning.

32. Han tjener endnu paa samme Gaard og opfører sig vel.

34. Han vedbliver at opføre sig vel; sin talrige Familie kan han dog ikke ganske ernære uden Fattighjælp.

40. Han, der er gift, har Ansættelse ved Jernbanen og vedbliver at opføre sig godt.

43. Han, der ernærer sig som Baadfører, har fremdeles trange Kaar; men i det forløbne Aar har han imidlertid ikke henvendt sig til Selfabet om Hjælp. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

44. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse. Opgivet.

46. Han arbejder fremdeles hos samme Husbonde og opfører sig vel.

48. Han vedbliver at være en flittig Arbejder og opfører sig vel.

49. Hun tjener endnu i Kjøbenhavn. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

50. Hun er i det forløbne Aar bleven understøttet ligesom i det foregaaende; paa hendes Forhold har der Intet været at udsætte; men da hun er gammel og begynder at blive svagelig, vil hun sikkert inden ret længe komme under Fattigvæsenet.

52. Han har fremdeles sit gode Udkomme og vedbliver at opføre sig vel.

54. Han har i den senere Tid opført sig upaa-Klageligt.

56. Hun vedbliver fremdeles at nyde Fattigunderstøttelse. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

57. Hun, der er gift, har det godt og opfører sig vel.

58. Han har fremdeles fast Tjeneste, men har dog aldrig tjent ret længe paa noget Sted og vedbliver at være en svag og karakterløs Person. Iøvrigt vides intet Ondt om ham.

59. Han, der er Sømand, har tjent sig en betydelig Sum i nogle faa Aar. For kort Tid siden var han hjemme for at besøge sine Forældre og Sødsfende og kom ved denne Lejlighed ogsaa her til Staden og hilste paa Bestyrelsen, paa hvilken han gjorde et godt Indtryk.

61. Hun, der er Enke, opfører sig fremdeles vel.

62. Hun, der med korte Afbrudelser har tjent i flere Aar paa samme Sted, forlod denne Tjeneste, fordi hun var frugtsummelig. Har i Forvejen et uægte Barn. Hun har det bedste Vidnesbyrd for Villighed og Dngtighed, men hun skal være mindre paalidelig.

65. Hun, der er gift med en Daglejer her i Staden, har intet Ulovligt begaaet, men har dog ikke saa godt et Lov paa sig som tidligere.

66. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse. Opgivet.

67. Han arbejder endnu hos den samme Mand, men da hans Aar ere trange, har han i det forløbne Aar, ligesom i de 3 næstforegaaende, faaet en lille Understøttelse.

70. Han, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at opføre sig vel; men da han har en stor Familie, har han ondt ved at slaae sig igjennem.

71. Hun lever fremdeles sammen med en straffet Person, der er skilt fra sin Hustru. Iøvrigt er der Intet at udsætte paa hendes Forhold.

72. Han skal fremdeles have det godt i Amerika.

74. Han er paany taget under Selskabets Forsorg. Sidste Gang straffet for Tyveri og Betleri. Ved Løsladelsen blev der skaffet ham Arbejde, og hidtil har han opført sig vel.

77. Hun, der var bleven gift med en Husmand og havde det godt, og om hvem man nærede det bedste Haab, har atter begaaet Lovovertrædelse.

78. Han er noget drifkældig og faaer Fattighjælp.

79. Han ernærer sig fremdeles som Røgebager, men er flyttet paa Landet. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

80. Han har atter begaaet Lovovertrædelse. Opgivet.

81. Han, der er Farversvend, har siden han forlod den Mand, hos hvem han havde arbejdet i flere Aar, skiftet Tjeneste flere Gange. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

83. Han har fremdeles stadigt Arbejde paa et Teglværk og gjælder for en paalidelig og ordentlig Mand.

84. Han, der er udvandret til Amerika for flere Aar siden, har ikke senere ladet høre fra sig.

85. Han, der ligeledes udvandrede for flere Aar siden og i længere Tid har ernæret sig som Drager i Ny York, skal endnu ernære sig der paa denne Maade.

86. Han, der er Tjenestekarl, stifter sig vel.

88. Han, der boer i en Kjøbstad, opfører sig fremdeles vel. Vedbliver at faae Huslejehjælp.

89. Han er Tjenestekarl, men Selskabet har ikke hørt fra ham i et Par Aar.

90. Han gif tilføs sidste Foraar, fordi det ikke ret vilde gaae med Haandværket. Hans Forhold har været tilfredstillende.

91. Han har flere Gange skrevet fra Amerika og meldt, at det gaaer ham vel.

92. Han, der for flere Aar siden er rejst som Haandværksvend, har endnu ikke ladet høre fra sig.

93. Han ernærer sig som Blikkenslager paa Landet, da han er for svag til Dagarbejde, men har ondt ved at affætte hvad han forfærdiger, og har derfor trange Aaar.

94. Han, der havde taget Tjeneste i Slesvig, opholdt sig sidste Vinter i sit Fødesogn, indtil han den 1ste Maj meldte Afgang til et andet Sogn; men det skal være uvist, om han er rejst dertil. Forrigt var hans Forhold i sit Fødesogn „nogenlunde godt“.

95. Han, der ifølge sidste Beretning levede stille og rolig og arbejdede flittig, er nu mistænkt for Tyveri. Han tjente nemlig som Røgter paa en Gaard og skal der have tilvendt sig Levnetsmidler. Man tvivler ikke om, at han er skyldig.

96. Han ernærer sig fremdeles ved Dagarbejde og opfører sig vel. Han har trange Aaar.

97. Han vedbliver at være flittig og at opføre sig vel, men kan dog ikke slaae sig igjennem uden Fattighjælp.

98. Hun, der er gift, har det efter fattig Lejlighed godt, er flittig og opfører sig vel, men hun lever i trange Aaar.

99. Hun, der er Tjenestepige, opfører sig fremdeles vel.

100. Hun har atter stiftet Tjeneste. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

101. Han, der er Sømand, opfører sig fremdeles vel.

102. Han har, efter at være vendt tilbage fra Amerika, atter begaaet Lovovertrædelse. Opgivet.

103. Han, der er Bæver, er fremdeles for svag til at

drive sit Haandværk, og kan derfor ikke ernære sig uden Fattighjælp. Noget Ulovligt har han endnu ikke begaaet.

104. Han opfører sig fremdeles sømmeligt og ordentligt, er arbejdsom og flittig og ernærer sig saa temmelig godt.

105. Han, der er af god Familie, er saavidt vides endnu i samme Stilling og har det godt.

106. Han, der er Tjenestekarl, opfører sig vel.

108. Han, der er Træstomand, fører et ordentligt og skikkeligt Levnet og ernærer sig selv med Undtagelse af fri Bolig.

109. Han, der er Tjenestekarl, udvandrede for 2 Aar siden til Amerika, hvor det i Førstningen gik ham godt; men det er længe siden han lod høre fra sig.

111. Han kom tilbage fra Hovedstaden, løb bort fra Fattiggaarden, og siden er der ikke hørt fra ham.

112. Han har opført sig upaaflageligt. Flere ugunstige Omstændigheder have trykket ham i det forløbne Aar, Selskabet har derfor tilbød ham en lille Understøttelse.

113. Han har ligeledes opført sig upaaflageligt. Paa anbefaling af hans Sognepræst tilstodes der ham en lille Hjælp til manglende Redskaber ved hans Bæv.

114. Han, der er Tjenestekarl, har vel endnu ikke paany begaaet Lovovertrædelse, men tegner dog ikke til at skulle holde sig.

115. Han ernærer sig ved Dagarbejde og lidt Fiskeri. Opfører sig fremdeles vel.

117. Han, der først kom i Skibstømmerlære og senere tilføj, er nu bleven Tjenestetjende paa en større Gaard paa Landet. De to første Stillinger maatte han forlade, fordi han viste sig uskikket til dem. Hans Opførsel har derimod været tilfredsstillende.

118. Han, der er bosiddende i en Kjøbstad, skifter sig vel. Han har i Foraaret faaet et lille Laan til at sætte i sin Forretning, hvilket han skal betale til Efteraaret.

119. Han skal have det godt i Amerika.

121. Hun tjener endnu den samme Mand, men da hun er et mindre godt Tjende, har Selskabet maattet give et Tilskud til hendes Løn.

122. Han, der er udvandret til Amerika, skal have det meget godt der.

123. Han, der er Tjenestedreng, opfører sig vel.

124. Han, der er Sømand, har ikke ladet høre fra sig, og Ingen har hørt Noget om ham, siden han rejste.

125. Han, der er Tjenestekarl, 35 Aar gl., hjemme-hørende i et Landsogn, blev for Tyveri idømt 12 Aars Forbedringshusarbejde; tidligere var han bleven straffet med 3 Aars Forbedringshusarbejde, ligeledes for Tyveri. Han blev indsat i Straffeanstalten d. 14de August 1859; men Forhørsdommeren, der havde fattet Godhed for ham, søgte tvende Gange om at han maatte blive benaadet, og ved kongelig Resolution af 3die April 1868 blev Resten af hans Straffetid ham eftergivet, mod at han skulde forlade Landet. Det kjøbenhavnske Fængselselskab besørge hans Oversendelse til Amerika. Udgifterne dertil tilvejebragtes af Forhørsdommeren ved Tilskud fra Sognet, det kjøbenhavnske og det fynske Fængselselskab. I et Brev, han har skrevet fra Amerika, udtaler han sin Erfjendtlighed mod Alle, som have taget sig af ham, og sin Tilfredshed over at have faaet ret godt Arbejde hos en Bonde i Nærheden af New York.

126. Han, der er Indsibber, 59 Aar gl., hjemme-hørende i et Landsogn, blev løsladt for 6 Aar siden. Ved Løsladelsen blev han af vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab understøttet med 20 Rd. Siden han forlod Straffeanstalten, har han opført sig vel og stræbt at ernære sig redeligen; men formedelsi sin Stilling som Familiefader i diise for Smaafolk saa trykkende Tider, har han uagtet sin store Flid og Sparksomhed havt ondt ved at slaae sig igjennem og blev derfor i det forløbne Aar tilstaaet en Hjælp af det fynske Fængselselskab.

127. Han, der er Haandværker, 30 Aar gl., hjemme-hørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri, ikke forhen straffet, blev løsladt for 3 Aar siden. Ved Løsladelsen blev han af vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab understøttet med en Beklædningshjælp og anbragt paa en af Smaasærne; men Arbejdsløshed og Nød tvang ham til at rejse til sin Fødestad

paa Fyn, hvor det imidlertid ikke gif ham bedre; thi han var ikke engang i Stand til at erholde Dagarbejde, hvorfor han var nærved at gaae tilgrunde tilligemed sin Familie. I denne Nød tog Selskabet sig af ham og tildelte ham en lille Understøttelse for at afhjælpe hans øjeblikkelige Trang. Derimod vilde det ikke lykkes at staafe ham Arbejde, fordi han var en berngtet og ilde seet Person. Han maatte derfor senere tage til en Kjøbstad paa Sjælland, hvor han endnu er. Noget Ulooligt vides ikke om ham.

128. Hun, der er Tjenestepige, 17 Aar gl., straffet for Brandstiftelse, hjemmehørende i et Landsogn, blev løsladt i Sommeren 1868. Fra Straffeanstalten anbefalede hun saaledes: „Hun ønsker gjerne at faae en Kondition. Hun er en godmodig og rar Pige, der stedse har udviist et godt Forhold i Fængslet.“ I Genhold til denne Anbefaling blev der gjort Forsøg paa at staafe hende en Tjeneste, og Selskabet var saa heldigt at faae hende i Huset hos en flink Boelsmand, hos hvem hun blev til Skiftedag, da hun fik fast Tjeneste i en Kjøbstad, hvor hun nu er. Fra begge Steder omtales hun meget rosende. Noget Tid efter hendes Løsladelse af Straffeanstalten fik hun en Betslædningshjælp.

129. Han, der er Haandværker, 32 Aar gl., straffet for Brandstiftelse, tidligere straffet for Falskmøntneri, hjemmehørende i et Landsogn, blev af vedkommende Straffeanstalt anmeldt saaledes: „En særdeles dngtig Mand, men udspetuleret og af tvivlsom Moralitet. Han vilde gjerne atter begynde at drive sit Haandværk, men mangler Alt og synes fortviolet ved Tanken om at blive henviist til Fattigvæsenet. Der vil ikke høre Lidet til at hjælpe ham.“ Foranstaaende Meddelelse tilstillede Selskabet Sogneraadet i hans Forsørgelsestjeneste med den Forespørgsel, om der efter dets Formening burde gøres Noget for ham. Da derpaa baade Sogneraadet og Fængselspræsten anbefalede ham til en Understøttelse, for at han igjen kunde begynde sit Haandværk, blev der tilstaaet ham en Hjælp til Værktøj.

130. Hun, der er gift, 32 Aar gl., straffet for Tyveri, tidligere straffet med 6 $\times$ 5 Dages Vand og Brød og 1½ Aars Forbedringshus, boende og hjemmehørende i en Kjøbstad, kom efter Løsladelsen tilbage til sin Mand. Under

hendes Fraværelse var det gaaet meget tilbage for ham; hun blev derfor strax efter Løsladelsen understøttet med en Pengehjælp, til at indløse sit pantsatte Tøj, og da der endnu i længere Tid vedblev at være Nød tilhuse, uagtet baade hendes og Mandens Flid og Sparksomhed, fik hun siden Husleje-hjælp. Opført sig vel.

131. Han, der er Arbmd., 32 Aar gl., straffet for attenteret Giftmord paa sin Hustru, hjemmehørende i et Landsogn, blev 1860 indsat i Straffeanstalten paa ti Aar, men ved kongelig Benaadning løsladt d. 1ste Januar 1868. Efter Løsladelsen kom han hjem til sin Hustru, der havde tilgivet ham, og med hvem han synes at føre et godt Samliv. I August s. A. blev der tilbøjet ham en Understøttelse baade fra dette og vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab, fordi han havde opført sig vel i Straffeanstalten, og hans Sognepræst anbefalede ham som værdig og trængende. Siden Løsladelsen har han ernæret sig og Familie dels som Væver og dels som Arbejdsmand, uden at der har været Noget at ud-sætte paa hans Forhold. Hans Sognepræst slutter sin Beretning om ham saaledes: „Det synes virkelig, at Tugthuset har for ham været et Forbedringshus.“

132. Han, der er Arbejdsmand, 40 Aar gl., straffet for Tyveri, ikke tidligere tiltalt, er hjemmehørende i et Landsogn. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes til Selftabet's Forsorg: „Meget tunghør; har et lille Fæstehus, men forsvrigt nødlidende. Hans Forsorgelseskommune skal efter Dommerens Vidnesbyrd næppe have behandlet ham aldeles forsvarligt. Anbefales derfor til en lille Understøttelse.“ Efter nærmere Forhandling med hans Sognepræst blev en saadan tilstaaet ham. I et Brev fra hans Sognepræst af 24de Mai d. A. hedder det: „Han er fremdeles under Fattigforsørgelse, og det har ikke lykkedes ham at faae stadigt Arbejde. Personlig har jeg faaet det Indtryk af ham, at han gjerne vilde have stadigt Arbejde, for saavidt muligt at frigjøre sig fra Fattigvæsenet, og jeg har givet ham et skriftligt Vidnesbyrd for derved om muligt at skaffe ham en Plads her paa Egnen, men hidtil har han ikke kunnet faae stadigt Arbejde; af og til har han haft Landevejs- eller Jernbanearbejde, navnlig i nogen Tid i Jylland, men er saa atter vendt tilbage til sin

herboende Familie." Iøvrigt har der Intet været at udsætte paa hans Forhold.

133. Han, der er Landsbyhaandværker, 59 Aar gl., straffet for Brandstiftelse, Falsk og Falskneri, løslodes af Straffeanstalten den 7de Juli 1868. Ved Løsladelsen blev der strax tilstaaet ham en Understøttelse af vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab, der derhos anbefalede ham til dette Fængselselskabs Forsorg idet det tilbød at ville deeltage i Hjælpen. Der blev derpaa skrevet til en Mand i hans Hjemstavn, som antog sig ham paa det Bedste og gjorde Forslag til den Understøttelse, han behøvede til Værktøj, hvilken Understøttelse hvert af Selskaberne gav Halodelen af. Han fik derpaa Arbejde paa en større Gaard der i Sognet; men sjønt han har haft god Fortjeneste, har han dog ondt ved at slaae sig igjennem, fordi han sætter Alt i Værktøi. — Hans Forhold har derimod været meget tilfredsstillende.

134. Han, der er Arbejdsmand 43 Aar gl., straffet for Tyveri, ikke tidligere straffet, er hjemmehørende i et Landsogn. Ved Løsladelsen anbefalede han saaledes fra den vedkommende Straffeanstalt: „Fornuftig, stikkelig, arbejdsdygtig. Levede sammen med et Fruentimmer, med hvilket han skulde giftes, da han begik Forbrydelsen. Er meget fattig. Anbefales!“ I Genhold til denne Anbefaling fik han en lille Hjælp ved Løsladelsen. — Skal atter have begaaet Lovsovertrædelse.

135. Han er Haandværker, 23 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, ikke tidligere straffet. Efter udstaaet Straf kom han i Bøvelære, og da han havde erhvervet sig den fornødne Dulighed i dette Fag, nedsatte han sig som sin egen Mand, da han ikke var i Stand til at faae Arbejde hos en Mester. Ved denne Lejlighed blev han paa sin Sognepræsts Anbefaling tilstaaet et Laan til de fornødne Bøveredstøker paa den Betingelse, at hvis han betalte $\frac{3}{5}$ deraf inden 1ste Januar 1870, skulde Resten eftergives ham. Laanet blev ham tilstillet gjennem Sognepræsten, der blev anmodet om at sørge for at det blev anvendt paa bedste Maade, samt om at modtage Tilbagebetalingen i smaa Summer, eftersom han skjønnede, at det vilde falde Laantageren lettest. Denne Person er af stikkelige Forældre, hvilke gjorde Deres til at vise ham den rette

Bej. Men efter Konfirmationen viste han stor Ustadighed, og da han var omtrent 19 Aar gammel, fik han Lyst til Søen og blev antaget paa et Skib, som efter en kort Rejse kom tilbage til Kjøbenhavn, hvis Rigdom paa Forlystelser ret var efter hans Sind, og da Kommen blev tom, søgte han at fylde den iaf Andres Ejendom. — Skal nu være bleven stadig og ordentlig.

136. Han er Haandværker, 52 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. Fra Straffeanstalten anmeldtes han saaledes: „Har et lille Sted. I sin tiaarige Straffetid for Indbrudssyveri, opførte han sig særdeles godt, og navnlig har han en plangvarig Sygdom, Brud i Underlivet og det ene Ben, hvoraf han led i de to sidste Aar, med stor Taalmodighed. Kort før sin Løsladelse havde han den Sorg, at hans Kone fødte et uægte Barn, men efter Hjemkomsten har han forligt sig med og endt. Ved Hjemreisen var han endnu syg, men synes nu at være helbredet; men da hans Sundhedstilstand dog sikkert i længere Tid vil være noget svækket, forekommer det mig, at man ikke bør være for knap med Hjælpen.“ Der var nemlig indkommet en Begjæring om Hjælp til en Børn, hvilket Anførte Sogneraadet havde anbefalet paa det Bedste. Sagen blev derpaa ordnet saaledes, at vedkommende Straffeanstalts Fængselsfælskab, vort Selskab og hans Forsørgelses hjem i Foræring skulde understøtte ham hver med $\frac{1}{3}$ af den af Fængselsforæsten foreslaaede Sum. Hans Helbred er endnu svagt; men hans Opførsel har hidtil været meget god.

137. Hun er Tjenestepige, 25 Aar gl., straffet for Uædsel i Dølgemaal, hjemmehørende i et Landsogn. Straffeanstalten anmeldte hende saaledes: „Hun indkom dybt angrende og berettiger til et godt Haab i højeste Maal. Muligt vil man imidlertid have Bannfælighed ved at bortfjerne den store Trængt, hun nærer for Løsladelsesøieblikket. Hende har det været let at blive klog paa; thi hun angrede vedblivende det Skete og viste sig i høj Grad forknøt derover. Straffebemyndet har saaledes været uden Anvendelse paa hende. Gennemheden bejværede hende ikke.“ — Ved Løsladelsen fik hun Beskædningshjælp og kom i sin forrige Tjeneste. — Paa Selskabets Forespørgsel om, hvorledes hun har opført sig efter Straffetiden, er der fornødig indløbet Svar fra hendes Husnænde, i hvilket han udtaler sig meget rosende om hende.

138. Han er Fisser, ca. 40 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. Ved Løsladelsen af vedkommende Straffeanstalt 1863 blev han af det derværende Fængselselskab understøttet med 30 Rd. til en Baad, medens Kommunen forsynede ham med Redskaber. I det forløbne Aar indkom der et Andragende fra ham om Hjælp til Fiskegarn, hvilket Andragendet var anbefalet af hans Sognepræst og blev tilstillet det Selvfab, der tidligere havde taget sig af ham, hvorfra det blev sendt til dette Selvfab med det Forslag, at hvert af Selvfabernes skulde give Halvdelen af den begjærede Hjælp; hvilket Forslag man tiltraadte, da den Paagjældende stedse havde opført sig vel efter Straffetiden. — Opfører sig fremdeles vel.

139. Han er Husmand, 60 Aar gl., straffet for: Brandstiftelse hjemmehørende i et Landsogn. Han blev 1861 indsat til 8 Aars Straffetid, men blev benaadet og hjemsendt i Juli 1868. I Straffeanstalten opførte han sig vel, han var en rigtig stikkelig og, saavidt hans ikke stærke Kræfter strakte, flitig Fange, der ved at knibe paa sin Koft samlespærede ca. 70 Rd. Disse Penge kunde imidlertid haardt behøves, thi Konen, der havde været i Sag med ham, var bleven tilkjendt samme Straffetid, og ved deres Hjemkomst maatte de atter sætte Vo. Der indløb derfor i Efteraaret en Begjæring om Hjælp til Fængselspræsten for vedkommende Straffeanstalt, der af ham blev tilstillet dette Selvfab med ovenstaaende Betretning om ham. For at forviise sig om, at han var værdig og trængende og at der ikke var Udsigt til, at han i den nærmeste Fremtid vilde komme under Fattigvæsenet, blev dennes Begjæring tilstillet Sogneraadet i hans Forsørgelsehjem, med det Forslag, at der af Sognets Kasse skulde tilstaaes ham et ligesaa stort Beløb, som der maatte blive ham tilstaaet af Fængselselskabet. Sogneraadet, der fandt ham værdig til Hjælp og mente, at han endnu en Tid kunde ernære sig uden Fattighjælp, gik ind paa dette Forslag. — Opfører sig fremdeles vel, men har ondt ved at slaae sig igjennem.

140. Han er Haandværksvend, 32 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn. For Indbrudstyveri blev han i sin Tid tilfunden 8 Aars Tugthusarbejde og indsat i Straffeanstalten 1862, men ved tgl. Benaadning blev han frigivet og hjemsendt d. 9de Januar 1869. Vedkommende Fængsels-

præst udtalte sig ved hans Væsladelse saaledes om ham: „Det er hans Ønske at udvandre til Amerika, hvilket ogsaa i enhver Henseende er det Ønskeligste for ham, da han som en dygtig Arbejder let vil kunne bane sig en Vej derovre, især da han er det engelske Sprog mægtig, hvorimod han herhjemme vil være udsat for mange Fristelser, eftersom hans Familie er ilde berøgtet. — Foruden hans egne Midler — ca. 50 Rbd. og nogle Klæder — vil der behøves 90 Rbd., hvoraf Hjemstedet har lovet at give de 30 Rbd., og Bestyrelsen her er villig til at give det samme Beløb. Jeg tillader mig derfor at anmode den ærede Bestyrelse om at tilskynde de manglende 30 Rbd.“ Dette Forslag tiltraadtes af Bestyrelsen, og den nævnte Person blev saaledes oversendt til Amerika.

141. Han er Fisser, 22 Aar gl, straffet for Riketsveri, hjemmehørende i et Landsogn. Anmeldtes saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Rober Fortrødelse og gode Egenstaber, der gjøre ham værdig til Understøttelse. Han haaber som Fisser at kunne tjene sit Brød, men behøver dertil en Hjælp af 10 Rbd. anbefales!“ — Denne Hjælp fik han imidlertid først efter flere Ugers Forløb, fordi man havde ventet, at hans Forsørgelsehjem ved denne Lejlighed skulde have traadt til, da Selskabet flere Gange havde understøttet straffede Personer der i Sognet, uden at dette nogensinde havde deltaget i Hjælpen eller været Medlem af Selskabet, og da man i Forvejen havde underrettet det om, at man ikke ønskede at træde til denne Gang; der blev dog ikke fra Sognets Side gjort Noget for ham. Selskabet blev derfor paany opfordret til at støtte ham og det ovennævnte Beløb blev ham tilfået. Da Selskabet senere indhente Underretning om de forskjellige straffede Personer, det havde taget sig af, indløb ogsaa en Underretning om ham, i hvilken det hedder: „Søger ofte Dagleje paa forskjellige Steder udenfor Sognet. Han skal have lejet et Hus i . . . , men er ikke flyttet ind. I moralsk Henseende paa har han et slet Rygte.“ I den sidste Omstændighed ligger vel loaltfaa Grunden til, at Sognet ikke tog sig af ham.

142 Han er Haandværker, 43 Aar gl, straffet for Riketsveri, hjemmehørende i et Landsogn. Ved Væsladelsen i 1862 blev han understøttet af vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab. Efter Straffetiden har han opført sig vel;

men formedelt trange Aar indgav han i det forløbne Aar en Begjæring til dette Selskab om en Understøttelse til en Bæd, hvilket Andragende blev anbefalet af hans Sognepræst og tilstillet det Selskab, der tidligere havde taget sig af ham, som derpaa sendte det til det synte Fængselselskab. Vi tillode os at foreslaae, at hvert af Selskaberne skulde give ham $\frac{1}{3}$ og gave hans Forsørgelsehjem ligeledes $\frac{1}{3}$ af det Beløb, der omtrent vilde udfordres. Dette Forslag tiltraadtes. — Han opfører sig fremdeles vel og er en slittig Mand.

143. Han er Daglejer, straffet for Tyveri, hjemmeværende i et Landsogn. Ved Løsladelsen 1867 havde han ikke ubetydelige Oplagspenge, som han anvendte til at købe et Hus for. I afvigte Vinter anbefalede han af sin Sognepræst til at erholde en Understøttelse, der blev ham tilstaaet, og hvoraf vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab og dette Selskab gav ham hver det Halve. I den Skrivelse fra hans Sognepræst, der bevirkede denne Understøttelse, lagdes der stor Ros paa ham baade for Flid og Opførsel; men en senere Skrivelse der fra Sognet indeholder desværre ikke saaa glædelige Underretninger om ham. Vi hidsatte følgende: „Han tjente en Tid lang som Røgter, uden at noget Ondt hørtes om ham; han købte forrige Aar af Kommunen et Fattighus og syntes at vise sig ret arbejdsom og virksom, saaledes kjørte han i Vinter hver Uge med en Trillevogn og hentede Fisk, som han solgte ved Dørene. Men for et Par Maanedes siden blev det opdaget, at bemeldte Vogn med samtlige Del Garn var stjaalet, og ved Undersøgelsen heraf kom det frem, at han i Vinterens Løb har begaaet adskillige andre Tyverier, for hvilke han nu sidder arresteret og sandsynligvis vil blive idømt langvarig Straf.

144. Han er Tjenestekarl, straffet flere Gange, hjemmeværende i et Landsogn. Denne Person er forresten af en godmodig Natur, men meget hengiven til Drik. Sidste Efteraar begik han igjen Tyveri og blev idømt 20 Dages Fængsel paa Bænd og Brød. Formedelt hans store Fattigdom og fordi han ingensteds havde Tilhold, forbarmede en brav Mand sig over ham, tog ham i sit Hus og stiftede ham en Beskæftigningshjælp af Fængselselskabet. Men denne Mand fik desværre ingen Glæde af sin Opforelse; thi efter nogen Tid gik

Forløb begik han atter Lovovertrædelse. Efter udstaaet Straf opgav Selstabet et Tilskud til hans Oversendelse til Amerika, og hans Forsørgelseshjem gav Resten. Det var nemlig hans Ønske at komme bort, og man skjønnede ikke rettere, end at løbet var det bedste for ham, da han var en dygtig Karl og muligen kunde komme til at tage sig sammen i den nye Verden. Han afgik den 1ste August fra Kjøbenhavn til New York og derfra til Chicago.

145. Hun er Tjenestepige, 29 Aar, straffet for Tyveri og Betleri, tidligere straffet med 2 $\times$ 5 Dages Vand og Brød samt 1 Aars Forbedringshusarbejde. Ved Løsladelsen anmeldtes hun saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Hun er en godmodig Pige, der trænger til at støttes; hendes Opførsel i Fængslet har været god, og nu ønsker hun at faae en „Condition“. Ved Bistand af et personlig virkende Medlem udkom hun i Huset hos en flink Bonde, fjernt fra hendes Ojemsted og tidligere Omgivelser. I Fængslingen holdt hun sig ogsaa godt, men det varede imidlertid ikke længe, før hun indviste et usædeligt Forhold; hun er derfor bleven betydet, at Selstabet vil slaae Haanden af hende, saafremt hun ikke forbedrer sig.

146. Han er Haandværker, straffet for Falskmøntneri, soende og hjemmehørende i et Landsogn. I Straffeanstalten opførte han sig vel og erholdt derfor i sin Tid en Hjælp ved Løsladelsen af vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab.

I flere Aar har han opført sig vel og stræbt at ernære sig sædeligen; men formødelst trange Kaar henvendte han sig til det Selstabs, der tidligere havde understøttet ham, der da henvisste ham til det fængste Fængselselskab, da han var fængst so-ange. Paa dette Andragende blev der tilstaaet ham en understøttelse.

157. Han er Hørsvinger, 24 Aar gl., straffet for Tyveri, hjemmehørende i et Landsogn. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Kraftig; har været hengiven til Svir og Spil og har et Barn med en giklige, som han ønsker at ægte. Staaer forhaabentlig til at døddes.“ Denne Person skaffede Selstabet en Tjeneste, men den forlod han i Vinterens Løb, drog til nærmeste Kjøbstad og

giftede sig med den omtalte Pige. I denne By boer han endnu, og intet Ufordeelagtigt vides om ham.

148. Han er Arbejdsmand, 38 Aar gl., straffet for Tyveri og Bedrageri, tidligere straffet flere Gange. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Er meget nødlidende, har som det synes en stiftelig og slink Rone, men er selv slap, karakterløs og vistnok drikfældig“. Paa Konens Bøn blev der i Vinterens Løb tilstaaet ham en lille Understøttelse.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

Hr. Pastor Sommer i Stenløse,	
— — Lorenzen i Gisleb,	
— — Balslev i Horne,	
— — Clausen i Ryslinge,	
— — Abel i Bispenberg,	
— — Hansen i Smidstrup,	
— Justitsraad Thorup i Svendborg,	
— Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup,	
— Kjøbmand H. Warfoed i Bogenf,	
— Lærer Schmidth i Odense,	
— — Simonsen i Gjerup,	
— Forpagter Thomsen paa Rejrup,	
— Pastor Feilberg i Brørup.	

Hr. Kancelliraad Sager i Rudkjøbing har lovet at ville sørge for de langelandste Fangers Anbringelse, naar man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid, og vil i dette Øjemed sikkre sig Bistand af dertil flikkede Mænd paa Den.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaaret fra 1ste April 1868
til 31te Marts 1869 have bidraget med

Gaver:

	Rd.
15 Statskassen	50
12 Lehnsgrevinde Danner	20
12 Bogenf Kjøbstad	10
12 Gaardeier Morten Jørgensen, Dreslette	1
12 Pastor Møller i Allerup	2

Fortegnelse over de aarlige Bidrag:

	Rbd.
Næsens Kjøbstad.....	20
Faaborg.....	10
Middelfart.....	6
Odense.....	50
Svendborg.....	10
Nyborg.....	10
Trolleborg Sogn.....	5
Steenstrup og Lunde Sogne.....	4
Dure og Vejstrup.....	4
Kammerherre, Lehnsgreve Ahlefeldt = Laurvigen til Grevskabet Fangeland.....	20
Kammerherre Benzon til Christiansdal.....	10
Hs. Excellence Geheimconferentsraad, Lehnsgreve Moltke-Hvidt= feldt til Moltkenborg.....	50
Kammerherre Mylius til Rønningesøgaard.....	10
Kammerherre Baron Rosenørn-Lehn til Baroniet Lehn.....	10
Hs. Excellence Kmhr. Lehnsgreve Reventlow til Baroniet Brahe= trolleborg.....	10
Kammerherre Sehestedt-Inul til Ravnholt.....	25
Kammerherre Treschow til Brahesborg.....	10
Kammerherre, Grev Rantzau til Frederikslund.....	10
Rancelliraad Sager, Rudkjøbing.....	5
Avenslev og Bovenf Sogne.....	2
Andersen, Billed- og Steenhugger, Odense.....	2
Allerup, M. P., Odense.....	2
Agerbek, Pastor, Østerhæfinge.....	2
Brandt, Frue, Odense.....	2
Brandt, Farver, Odense.....	2
Brandt, E., Kjøbmand, Odense.....	2
Berg, Proprietær, Hunderupgaard.....	2
Bierfreund, For., Bankdirektør, Odense.....	2
Boesen, Adolph, Raadmand, Odense.....	2
Blumensaaft, Fabrikant, Odense.....	2
Blauenfeldt, Pastor, Raalshave.....	2
Borch, Th., Rancelliraad, Odense.....	2
Bang, Carl F., Konsul, Odense.....	2
Bang, Jens, Bogholder, Odense.....	2
Bierfreund, Justitsraad, Odense.....	2
Brockmann, A., Gæstgiver, Odense.....	2
Baggesen, Pastor, Dure.....	2
Bøgh, Provst, Gamtofte.....	2
Balslev, Pastor, Haarslev.....	2

Glausen, Juveler, Odense	2
Christiansen, Chr., Kjøbmand, Odense	2
Christoffersen, Carl, Kjøbmand, Odense	2
la Cour, Kjøbmand, Odense	2
Christoffersen, F., Kjøbmand, Odense	2
Chierwitz, Pastor, Faaborg	2
Damgaard, Stiftsprovst, Odense	2
Dorch, Claus, Klædefabrikant, Odense	2
Drejer, J. E., Rancelliraad, Odense	2
Drejer, Pastor, Humble	2
Drejer, Pastor, Ørsted	2
Giltsou, Rancelliraad, Odense	2
Espe og Bantinge Sogne	2
Gsmann, E. A., Grosserer, Odense	2
Faber, Adjunkt, Odense	2
Fid, Carl, Kjøbmand, Odense	2
Friberg, Enkefrue, Odense	1
Fogtmann, C. E. B., Kjøbmand, Odense	2
Faber, M. T. F. & Søn, Odense	2
Frydendahl & Voigt, Odense	2
Fibiger, Fattiginpektør, Odense	2
Flodstrup og Ullerlev Sogne	2
Fønss, Provst, Vejlbj	2
Fogh, Pastor, Skjæbjerg	2
Gamborg Sogn	2
Gjeldsted og Rørup Sogne	2
Gjellebøl, Consistorialraad, Steenløse	1
Hempel, Landinspektør, Højstrup	2
Helveg, L., Dr., Præst, Odense	2
Helveg, Læge, Odense	2
Helveg, Kaptein, Odense	2
Henrichsen, Dr., Etatsraad, Odense	2
Hein, Læge, Odense	2
Hansen, Urban, Raadmand, Odense	2
Holm, J. E., Kjøbmand, Odense	2
Hempel, Fabrikant, Odense	2
Hoffman (Bang), Etatsraad, Hoffmansgade	2
Halberg, Rancelliraad, Bogenfse	2
Haslager, Pastor, Særslev	2
Hansen, Pastor, Stamby	2
Høyer-Møller, Provst, Kjølstrup	2
Jørgensens Sønner, P., Odense	2
Jørgensen, R., Kjøbmand, Odense	2
Jakobsen, L., Frue, Odense	2
Jensen, E., Frue, Odense	2
Jordløse og Haastrup Sogne	2
Jensen, B., Vinhandler, Odense	2

Jensen, Pastor, Øster-Stjerneinge	2
Korup og Ubberrud Sogne	2
Knuksen, F., Kjøbmand, Odense	2
Koch, Statsraad, Odense	2
Knudsen, Provst, Gislev	2
Karstensen, Provst, Gjældsted	2
Krag, Pastor, Dreslette	2
Kangkilde, Justitsraad, Bramstrup	2
Kotze, Apotheker, Odense	2
Kassen, Forpagter, Selleberg	2
Keth, Provst, Svanninge	2
Keth, Pastor, Horne	2
Kangø, Pastor, Harendrup	3
Kange, Pastor, Helnæs	2
Kaegaard, B. K., Grosserer, Odense	2
Møller, E. J., Stamhusbesidder, Østrupgaard	2
Mourier, L., Justitsraad, Odense	2
Magleby Sogn	2
Marslev Sogn*)	2
Nielsen, Proprietær, Hedevisgslund	2
Næsted, P., Garver, Odense	2
Nielsen, Marstandiser, Frederiksborg, Odense	2
Nielsen, J. B., Kjøbmand, Odense	2
Nilsen, Lauge, Lærer, Odense	2
Petersen, B., Grosserer, Odense	2
Petersen, Enkefrue, Svaneapotheket, Odense	2
Petersen, K., Brandmajor, Odense	2
Plesner, Kammerraad, Hellerup	2
Prøvensen, M., Grosserer, Odense	2
Paludan, Pastor, Nørre-Næraa	1
Ringe Sogn	2
Rynkeby og Revninge Sogne	1 $\frac{3}{4}$
Roth, Pastor, Vigerslev	2
Strøm, Pastor, Marslev	2
Steenløse og Fangel Sogne	2
Stolkebøye, J. J., Kjøbmand, Odense	2
Staarup Sogn	2
Schnakenburg, Brødrene, Odense	2
Schisch, Th., cand. pharm., Odense	2
Serling, M. R. N., Frøken, Sandholdt	2
Simmerbølle Sogn	2
Slydebjerg og Ørte Sogne	2
Sønder-Næraa Sogn	2

*) Ved en fejltagelse er Marslev Sogn forglemt paa Medlemslisten i forrige Aars Beretning.

Rd.

Søby og Thurup Sogne.....	2
Steen, Pastor, Rudkjøbing	2
Teisen, Proprietær, Annesholm	2
Tommerup og Brylle Sogne.....	2
Tryggelev og Fodslette Sogne.....	2
Tved Sogn	2
Thorup, Provst, Vesterhæsinge	2
Trojel, Pastor, Rynkeby.....	2
Unsgaard, Geheimekonferentsraad, Odense	2
Vogelsang, Adjunkt, Odense	2
Wich, P., Strædder, Odense.....	2
Weimann, Joh., Kjøbmand, Odense.....	2
Webers Søn, M., Kjøbmand, Odense	2
Wendelbo, Pastor, Krogshølle	2

Extract

af det fjerde Sængselsfclab's Regnskab

fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.

Indtægt.		Udgift.	
Rd.	ß	Rd.	ß
Ræsebeholdningen fra forrige Aar ..	19 2 15	Understøttelser til løsladte Fanger...	570 3 13
Gaver	83 " "	Forretningssføeren	52 " "
Medlemsbidrag	525 1 "	Budløn	10 " "
Bidrag til bestemte Personer	108 4 "	Erkenningsomkostninger og Kværfclse-	
Erstatninger	25 5 8	menter	23 " 8
Tilbagebetalinger	20 " "	Porto	15 5 14
		Erkvematerialier	3 5 8
		Beholdning	106 3 12
	782 1 7		782 1 7

Denise den 31te Marts 1869.

Lauge Olsen.

Underlegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtigt og overensstemmende med de vedlagte Bilag.

Denise den 10de Juni 1869.

C. C. B. Fogtmann. S. S. Helweg.

Niende Beretning

fra

det fynske Fængselselskab.

1870.

Trykt i Høns Stiftsbogtrykkeri hos S. C. Drejer.

Det fynnste Fængselsfælskab, der nu har bestaaet i 12 Aar, har i denne Tid taget sig af 183 Personer, hvoraf dog kun 172 ere optagne i dets Beretninger. Af disse 172 favner det Underretning om 34 (Nr. 2, 4, 7, 10, 14, 16, 19, 25, 29, 38, 39, 41, 45, 53, 60, 68, 76, 81, 82, 84, 85, 87, 89, 92, 100, 111, 119, 127, 134, 135, 158, 162, 169, 171); 7 ere døde (Nr. 3, 5, 9, 24, 26, 64, 116); 88 have atter begaaet Lovovertrædelse (Nr. 1, 8, 11, 12, 13, 20, 21, 27, 31, 33, 35, 36, 37, 40, 42, 44, 47, 51, 55, 63, 66, 69, 73, 74, 75, 77, 78, 80, 95, 102, 107, 110, 120, 121, 143, 150, 151, 161) 7 af disse ere atter optagne under Selskabets Forsorg; altsaa bliver Antallet af soem, Selskabet fremdeles har sin Opmærksomhed henvendt paaa, 100. Om faare mange af disse tør det haabes, at de senerefter ville føre en ordentlig Wandel.

Selskabet afholdt sit aarlige Samfundsmøde den 9de September, paa hvilket Formanden gav følgende Meddelelser om Selskabets Virksomhed i det forløbne Aar (fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870):

- „Selskabet har i det forløbne Aar taget sig af
- 100 Personer,
 - af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa taget sig af
 - 44 nye, der enten have udstaaet deres Straf i Aarets Løb eller først da have begjæret Hjælp, skjøndt de ere bleve løsladte i de foregaaende Aar. Af disse 24 var der
 - 35 Fruentimmer, nemlig:
 - 1 ung Tjenestepige, der fik Tjeneste og en Pengehjælp.
 - 1 ældre ugift Fruentimmer, der fik en lille Understøttelse til at begynde sit Erhverv med og desuden en lille Hjælp i Vintermaaneberne.

- 1 ældre ugift Fruentimmer, der fik en lille Sygehjælp.
 - 1 Husmandskone, der fik en Pengehjælp ved sin Hjemkomst for at afhjælpe Nøden i Huset og mildne Mandens Sind.
 - 1 Enke i en Kjøbstad, der fik en lille Understøttelse til at sætte i en Handel.
 - 19 Mandspersoner, nemlig:
 - 10 Arbejdsmænd.
 - 2 fik en Pengeunderstøttelse til at komme i Vej for,
 - 2 fik en Beklædningshjælp,
 - 1 fik en Pengeunderstøttelse, fordi han var i stor Trang,
 - 1 fik en Pengeunderstøttelse til at føre sin Familie til en anden Provinds, hvor han havde faaet Erhverv,
 - 2 fik en Pengeunderstøttelse formedelst Arbejdsløshed og i Trang i Wintermaanederne,
 - 1 blev sendt til Amerika,
 - 1 fik en Pengeunderstøttelse til Hjælp til at fæste sine 3 Forældres Hus.
 - 4 Tjenestekarle,
 - 1 fik en Tjeneste og en Beklædningshjælp,
 - 1 fik en Tjeneste mod at Selskabet betalte hans Winterløn,
 - 1 blev sendt til Amerika,
 - 1 fik en Tjeneste,
 - 1 Tjenestebreng,

Han blev mod en maanedlig Betaling for hans Koft anbragt i Wintermaanederne.
 - 1 Landsbyhaandværker,

Han fik en lille Hjælp til Materialier.
 - 1 Haandværksvend,

Han blev sendt til Amerika.
 - 1 Kjøbstadborger,

Han fik en Pengeunderstøttelse til at komme i Vej for.
 - 1 Kontorist,

Han blev understøttet med hvad han behøvede for at ernære sig ved en anden Bestæftigelse, som han havde lært i Straffeanstalten.
- 3 Af disse have 3 atter begaaet Lovovertrædelse (1 Arbejdsmænd og 2 Tjenestekarle) og derved atter paadraget sig Lovens Straf. 3 Selskabets Marsberetning, der vil udkomme i Løbet af

af denne Maaned, vil der som sædvanligt blive meddelt en Beretning om hver Enkelt, det har taget sig af, for saavidt fammes Opholdssted vides.

Medlemsbidragene have i det forløbne Aar belpbet sig til 543 Rd. 2 Mk. (10 Rd. af de paa Medlemslisten tegnede Bidrag vare nemlig ikke indkomne ved Regnskabsaarets Slutning), Gaverne til 74 Rd. 2 Mk. (deri indbefattet Statskassens Bidrag, 50 Rd.) Kassebeholdningen var ved Aarets Udløb 157 Rd. 1 Mk. 6 ß.

Der er i det forløbne Aar ligesom i de foregaaende viist Selskabet al Smøbekommen baade fra Kommunerne og Private her i Stiftet; imidlertid vedbliver det dog at være vanskeligt at anbringe de løsladte Fanger, og den Vanskelighed tør det vel ikke antages vil ophøre. Men foruden det fynske Fængselselskab har nu ogsaa Hr. Pastor Clausen i Ryslinge opfordret sine Venner til at tage sig af straffede Personer, saa at der maaste vil blive virket med flere Kræfter end tidligere. Ved samme Leilighed har Hr. Pastor Clausen i en Artikel i „Fyens Stiftstidende“ i Mai d. A. udtalt sig saaledes om det fynske Fængselselskab: „I Odense er der et Selskab, som antager sig løsladte Fanger; dette har haft store Vanskeligheder ved at faae Steder, hvor de, som de tager sig af, kunne anbringes. Dette Selskab har næppe sat sig andet Formaal, end at virke i human eller menneskelig Retning og redde Mennesker for det borgerlige Samfund. Dette Formaal er jo i og for sig saare godt og fortjener Paaskjønnelse, men endnu bedre var det, om troende Folk vilde søge at redde disse Mennesker ogsaa for det himmelske Borgerstab. Vil man antage sig disse, vil man ganske vist ofte blive skuffet, men denne Skuffelse maa Guds Børn let kunne bære, naar de betænke, hvor tidt de selv skuffe vor Herre.“ — Denne Opfattelse af det fynske Fængselselskabs Formaal er ganske rigtig; kun skulde vi bemærke, at vi ogsaa i efter Evne søge at faae de løsladte Fanger anbragte hos kristelige og velsindede Folk, og at vi til den Ende for længere Tid siden blandt Andre have henvendt os til Hr. Pastor Clausen om hans Bistand ved deres Anbringelse, hvilken han ogsaa godhedsfuldt har tilsaagt os. Der er imidlertid en anden Side af Sagen, ved hvilken vi ikke

kunne være enige med Hr. Pastor Clausen. I Slutningen af den nævnte Artikel i Stiftstidenden hedder det nemlig: „I Almindelighed ville Steder, hvor der er faa Folk, vistnok være de heldigste, og det kan ikke noksom fremhæves, at det er af stor Vigtighed, at den, som antager sig et af disse Mennesker, holder hans Fortid og øvrige Forhold fuldkommen skjult, selv for de Allernærmeste.“ At Steder, hvor der er faa Folk, ville være de heldigste er sikkert udenfor al Tvivl; men vi ansee det ikke for rigtigt at ville skjule den løsladte Fanges Fortid og øvrige Forhold. Det skeer let, enten at en Person, der kender ham, kommer paa den Egn, hvor han har faaet Tjeneste, og da benytter sig af den Omstændighed, at man ikke kender hans Fortid, til at faae ham i sin Magt, eller at En eller Anden, der tidligere har kendt ham, kommer der og fortæller, at han har været straffet. I første Tilfælde kommer han under et utaaaleligt Tryk, i sidste udsættes han for Gentyndninger til hans Fortid, der skulde sige ham, at man kender den, og i begge Tilfælde vil han blive nedtrykt og udsat for Tilbagefald. Os forekommer det derfor nødvendigt, at den, der tager en straffet Person i sin Tjeneste, ikke fortier hans Fortid; men paalægger sine Folk, at de ikke maa saare ham ved at lade ham den høre, selv om hans Forhold ikke altid skulde være tilfredsstillende, da dette vilde være uædelt og have til Følge, at han ikke forbedrer sig. Paa denne Maade vil det vel næppe undgaaes, at en eller anden slet Person ved Lejlighed saarer ham; men opfører han sig vel, vil dette blive almindelig misbilliget og hans moralste Mod vil snarere blive hævet end komme til at lide derunder. Derimod vil hans moralste Mod i alle Tilfælde komme til at lide under at det forties, at han har været straffet, selv om det lykkes, at holde det skjult i lang Tid — engang vil det dog blive bekjendt —; thi han faaer derved en Hemmelighed at bære paa, som han ved mangen Lejlighed vil frygte for skal blive røbet eller vil troe er røbet, hvilket vil gjøre ham forknøyt og vakkende. Men vi mene ikke at en straffet Person selv skal tale om, at han har været straffet; det skal blot vides, og han skal vide, at man veed det, ogsaa skal der af bedste Ene virkes for, at der ikke tales mere derom. Det maa helst gaae saa stille hen som muligt, og der maa

ihjælpst virkes i det Stille. Vi tillade os derfor aldrig i Stifts-
tidenden eller i en offentlig Forsamling at opfordre Folk til
at henvende sig til os, naar vi søge Tjeneste til en løsladt
Fange; derimod henvende vi os til en velvillig Mand og
bede ham om at skaffe en Tjeneste til den Paagjældende, og
ihvis han ikke kan til en anden, for at Sagen kan gjøre saa
lidt Opsigt som muligt."

Det reviderede Regnskab fremlagdes derpaa.

Bestyrelsen er fremdeles Pastor, Dr. L. Helveg, Raad-
mand Urban Hansen, R. og Adjunkt Vogelsang.

Bestyrelsen antog sin tidligere Forretningsfører.

L. Helveg. H. C. Vogelsang. Urban Hansen.

Lange Olsen,
Forretningsfører,
Vestergade Nr. 84, 2den Sal.

B e r e t n i n g .

Beretningen omtaler som sædvanligt først dem, Selskabet
i tidligere har taget sig af, dernæst dem, det har taget sig af i
det sidste Aar.

6. Hun, der er gift, er svagelig og har trange Aar,
men opfører sig godt.

7. Udvalgte til Amerika i 1865. Senere Intet
hørt om ham.

8. Understøttet efter at være straffet anden Gang.
Hendes Forhold er upaaflageligt.

14. Efter at have været borte i flere Aar, kom han
i Begyndelsen af dette Aar her til Byen og gik til den
Mester, han tidligere havde arbejdet hos, for at tigge. Han
offeregav, at have været i London. Hans Udseende, der var
meget skummelt, tydede imidlertid mere paa, at han havde
været i en eller anden Straffeanstalt. Han var paa Ban-

bring og forlod strax Byen. Hans nuværende Opholdssted vides ikke.

15. Hun er gift, og der er fremdeles Intet at udsætte paa hendes Forhold.

17. Hun tjener endnu. Hendes Helbred er som tidligere kun svagt, men hendes Opsørsel i alle Maader rosværdig.

18. Hun, der er Tjenestepige, er i frugtfuld Tilstand sendt til sit Forsørgelseshjem. Paa hendes Forhold har ellers Intet været at udsætte.

21. Hun, der er gift, er i det forløbne Aar bleven idømt 6 $\times$ 5 Dages Fængsel paa Band og Brød for Falsk.

22. Han, der er Sømand, har været meget længe syg, men er efter at have faaet sit Helbred igjen atter gaaet til søs. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

23. Hun, der er Tjenestepige, har forladt sin Tjeneste, fordi hun var frugtfuld. Hun lever sammen med den Mand, der skal være Fader til hendes Barn. Noget Ulovligt har hun vel endnu ikke begaaet, men hendes Forhold er alt andet end godt.

25. Hun er gift i Amerika. Har ikke skrevet til sit Hjem i flere Aar.

28. Hun er endnu under Fattigforsørgelse og hendes Forhold meget utilfredsstillende.

30. Han er endnu i samme Stilling her i Byen. Paa hans Forhold har Intet været at udsætte.

31. Han, der tidligere var bleven understøttet, er bleven straffet 2 Gange efter at Selskabet havde taget sig af ham, og det har derfor betragtet ham som opgivet. Desuagtet fik han dog en Understøttelse til at reise til England for og der søge Hvre. Uden egentlig at være Sømand, har han dog faret lidt til søs. Kristianshavns Straffeanstalts Fængsels-fælskab anbefalede ham og deltog i Understøttelsen, fordi han endnu kun var 28 Aar. Senere er han kommen tilbage og har atter begaaet Lovovertrædelse.

32. Han vedbliver at opføre sig vel.

34. Han vedbliver at opføre sig vel; sin talrige Familie kan han dog ikke ganske ernære uden Fattighjælp.

40. Han har atter begaaet Lovovertrædelse og paa-
draget sig ny Straffedom.

43. Han, der ernærer sig som Baadsfører, har frem-
deles trange Kaar. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

46. Han arbejder fremdeles hos samme Husbonde og
opfører sig vel.

48. Han vedbliver fremdeles at opføre sig vel.

49. Hun tjener endnu i Kjøbenhavn. Noget Ulovligt
vides ikke om hende.

50. Hun har ogsaa i det forløbne Aar faaet en lille
Understøttelse. Hun arbejder endnu hos den samme Mand
og paa hendes Forhold har Intet været at udsætte.

52. Han har fremdeles sit gode Udkomme og vedbliver
at opføre sig vel.

54. Han er lidet virksom, og man forstaaer ikke, hvor-
ledes han kan fortjene det Nødvendige til Opholbet. Noget
Ulovligt vides imidlertid ikke om ham.

56. Hun vedbliver fremdeles at nyde Fattigunder-
støttelse. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

57. Hun, der er gift, har det godt og opfører sig vel.

58. Han vedbliver fremdeles at være en svag og
karakterløs Person. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

59. Han vedbliver fremdeles at opføre sig vel. Paa
sin sidste Rejse har han oplagt sig 100 Rd. Paa en tidligere
Rejse har han oplagt sig 571 Rd. 4 Mk. 13 p., hvilken
Sum han nylig har erholdt gennem Udenrigsministeriet.
Han har saaledes nu oplagt sig den anseelige Sum 671 Rd.
4 Mk. 13 p., som han har i Odense Sparekasse. Slut-
ter sig stadig til Selvfabet, som han baade viser Taknemmelighed
og Tillid. Sin Sparekassebog har han givet det i Forvaring.
Atter afrejst og har faaet en fordelagtig Hyre.

61. Hun, der er Enke, opfører sig fremdeles vel.

62. Hun, der er Tjenestepige, har nu 2 vægte Børn
at forsørge. Hun har derfor tyet til Fattigvæsenets Hjælp.
Med Undtagelse af hendes Usædelighed vides intet Ufordel-
agtigt om hende.

65. Hun er gift med en Arbejdsmand heri Staden.
Paa hendes Forhold har Intet været at udsætte.

66. Hun, der er Tjenestepige, er for Lyveri indsat i en Straffeanstalt.

67. Han arbejder endnu hos den samme Mand og vedbliver at opføre sig vel.

70. Han, der er Haandværker paa Landet, har ikke længere noget godt Lov paa sig.

71. Hun lever fremdeles sammen med en straffet Person, der er skilt fra sin Hustru. Iøvrigt er der Intet at udsætte paa hendes Forhold.

72. Han har det fremdeles godt i Amerika. Fornylig har han tilskrevet Selskabet et langt Brev, hvori han giver en Skildring af de Forhold, hvorunder han lever.

74. Han, der er Haandværksvend, fik i sidste Vinter da han var uden Arbejde, en Understøttelse til at rejse til en anden Egn for der at søge Arbejde. Ved Foraarets Komme vendte han tilbage hertil og arbejder nu hos en Landsbyhaandværker. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

78. Han er noget drukkelig og faaer Fattighjælp.

79. Han ernærer sig fremdeles som Røgebager i et Landsogn. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

81. Han, der er Farversvend, arbejdede en kort Tid her i Byen. Da Arbejdet slap op, og han var i stor Nød og Trang, fik han en lille Understøttelse til at søge Arbejde andetsteds. Siden han rejste, har Selskabet ikke hørt fra ham.

83. Han opfører sig fremdeles vel.

84. Han, der er udvandret til Amerika, har endnu ikke ladet høre fra sig.

85. Han, der er udvandret til Amerika, har ikke ladet høre fra sig i dette Aar.

86. Han er meget svag og er derfor kommen i Uhrmagerlære. Skifter sig vel.

88. Han opfører sig fremdeles vel. Vedbliver at faae Huslejhjælp.

89. Han er Tjenestekarl. Hans nuværende Opholdssted vides ikke.

90. Han farer fremdeles tilfjøs. Sidste Vinter laa han syg her i Staden hos sin Plejemoder og blev derfor understøttet. Opfører sig vel.

91. Han skriver af og til fra Amerika. I April d. A. skriver han, at han er bleven gift med en Enke i Soma og er ved hende bleven Ejer af en Ejendom paa henved 200 Tdr. Land.

92. Han, der for flere Aar siden rejste som Haandværksvend, har endnu ikke ladet høre fra sig.

93. Han er arbejdsom, ædruelig og omhyggelig for sin talrige Familie, men en vis Karakterstivhed og Fordringsfuldhed gjør, at han just ikke er afholdt. Kan ikke ganske slaae sig igjennem uden Fattighjælp.

94. Han tjener for Tiden hos en Gaardejer, som siger om ham, at han er temmelig ligegyldig i sin Tjeneste og ikke synnderlig omgængelig imod sine Medtjenende, hvorimod han er flink nok i sin Opsørsel imod sin Husbond og Madmoder.

95. Han tjente i Fjor som Røgter paa en Gaard, hvor han tilvendte sig et Par Rugbrød og blev derfor straffet ved at sidde nogle Dage paa Vand og Brød; men man er dog derfor ikke bleven bange for at tage ham til Røgter sammesteds igjen, og han er der endnu.

96. Han er endnu i samme Stilling. Forholdet upaaflageligt.

97. Han tjener fremdeles paa samme Gaard. Han er saaledes kommen i Ro og synes at bestrebe sig for at ernære sig rebeligen og derved at udslette Mindet om sin uheldige Fortid.

98. Hun, der er gift, lever godt sammen med Manden. Deres Hjem gjør Indtryk af, at deres Omstændigheder ere temmelig gode.

99. Hun tjener endnu paa samme Sted og opfører sig vel.

100. Hun er bleven gift. Hendes Opholdssted og Forhold kjendes ikke.

101. Han, der er Sømand, opfører sig fremdeles vel.

103. Han, der er Væver, er fremdeles for svag til at drive sit Haandværk, og kan derfor ikke længere ernære sig selv. Noget Ulovligt har han ikke begaaet.

104. Han, der er Træskomand, fører fremdeles et anstændigt og ordentligt Levnet og ernærer sig jævnt godt.

105. Han er endnu i samme Stilling og har det godt.

106. Han, der er Tjenestekarl, skal giftes med en Enke. Har hidtil opført sig vel.

108. Han, der er Træstomand, fører et ordentligt og stifteligt Levnet og ernærer sig selv med Undtagelse af fri Bolig.

109. Han er bleven gift i Amerika og har det godt, alt efter hans egen Skrivelse til Familien.

111. Han, der er Haandværker, løb bort fra Fattiggaarden forrige Aar. Senere er der ikke hørt fra ham.

112. Han, der er Husmand, har opført sig upaaflageligt.

113. Han, der er Indsidder, har ligeledes opført sig upaaflageligt.

114. Han, der er Tjenestekarl, er uden fast Tjeneste. Tegner ikke til at skulle holde sig.

115. Han ernærer sig ved Dagarbejde og lidt Fiskeri. Opsører sig fremdeles vel.

117. Han er fremdeles Tjenestetjende og opsører sig vel. Da han kun er lille af Vægt, faaer han kun en lille Løn. Selskabet har derfor tilstaaet ham en Beflædningshjælp.

118. Han, der er Kjøbstadhaandværker, opsører sig fremdeles vel; men han har trange Raar, og derfor har Selskabet eftergivet ham det Laan, han fik forrige Aar.

119. Han, der er i Amerika, har Selskabet ikke siden hørt fra.

121. Hun, der er Tjenestepige, har i det forløbne Aar opført sig bedre og vækker nu gode Forhaabninger.

122. Han, der er Haandværksvend, er i Amerika. I Løbet af et Aars Tid har han skrevet tre Breve hjem. Disse Breve synes at vidne om en stærk Vedhængen ved Slægt og Venner i hans Hjem. Han har lidt meget af Sngdom, men er nu helbredet og fortæller, at han har det godt og fortryder ikke at være kommen derover.

123. Han, der er Tjenestebrend, opsører sig fremdeles vel.

124. Han, der er Sømmand, opsører sig vel.

125. Han er i Amerika. I sit sidste Brev fortæller han, at han er Arbejdsmand hos en velhavende Enke og har det godt.

126. Han, der er Indsidder, opfører sig godt og ernærer sin Familie uden at falde Fattigvæsenet til Byrde.

127. Ham har Selskabet ikke hørt fra i det forløbne Aar.

128. Hun, der er Tjenestepige, opfører sig godt.

129. Han, der er Haandværker paa Landet, skifter sig vel.

130. Hun, der er gift med en Arbejdsmand i en Rjæbstad, har det godt. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

131. Han, der er Haandværker paa Landet, har det godt og skifter sig vel.

132. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har vanskeligt ved at skaffe sig Erhverv. Noget Ulovligt har han endnu ikke begaaet.

133. Han, der er Landsbyhaandværker, lever stille hen, er fattig men endnu for stolt til at bede om Fattighjælp. Forhold upaaflageligt.

134. Ham har Selskabet ikke kunnet skaffe sig Underretning om.

135. Ham savner Selskabet ligeledes Underretning om.

136. Han, der er Landsbyhaandværker, har et svagt Helbred og meget trange Kaar. Han synes at skulle komme under Fattigvæsenet i den nærmeste Fremtid. Hans Opførsel er meget god.

137. Hun, der er bleven gift med en Landsbyhaandværker, skifter sig vel.

138. Han, der er Fisker, har hidtil erhvervet sig et tarveligt Udkomme og viser heller ikke noget usikkert Forhold.

139. Han, der er Røgter, omtales meget rosende. Hans Kone, der skal have forledt ham til den Forbrydelse, hvorfor han i sin Tid er bleven straffet, er død.

140. Han, der er Haandværksvend, er i Amerika, hvor det skal gaa ham særdeles godt.

141. Han ernærer sig som Arbejdsmand, og, saavidt vides, opfører han sig ordentlig.

142. Han, der er Landsbyhaandværker, skifter sig meget vel; men hans Helbred er svagt og hans Kaar trange.

144. Han er i Amerika og skal have god Fortjeneste.

145. Hun er Tjenestepige. Formedelst usædeligt Forhold maatte hun forlade sin Tjeneste i Begyndelsen af dette Aar. I nogen Tid var hun derpaa under Fattigforsørgelse; hun fik derpaa atter en Tjeneste paa Landet. I denne Tjeneste har hun hidtil skiftet sig vel.

146. Han, der er Landsbnyhaandværker, sidder endnu i trange Kaar; men han forholder sig vel i enhver Henseende.

147. Han, der er Arbejdsmand, flyttede hertil Staden, og da han ikke kunde ernære sig, henvendte han sig tvende Gange til Selskabet om Hjælp, første Gang om en lille Huslejhjælp i Efteraaret og anden Gang om en Understøttelse i den arbejdsløse Tid i Vintermaanederne. Han blev ogsaa hjulpen begge Gange. Den sidste Hjælp, han fik, var imidlertid ikke saa stor, at han dermed kunde ernære sin Familie; han gav sig derfor til at tigge paa Landet, hvilket havde til Følge, at han blev tiltalt og anseet med 30 Dages Tvangs-husarbejde for Betleri. Derpaa blev han hjemsendt.

148. Han, der er Arbejdsmand, skifter sig vel.

149. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, omtrent 60 Aar gl., ugift, løslodes 1866. Efter Hjemkomsten tog han til Kjøbenhavn, hvor han vel en kort Tid fik Arbejde paa Amager, men senere gik ledig og forbrugte sine i Straffeanstalten opsparede Penge, hvorefter han hjemsendtes. I Vinteren 1869 henvendte han sig til vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab om Hjælp, fordi Arbejdet slap op for ham. Han bad nemlig om Penge til en lille Vogn, hvormed han vilde trille omkring og sælge Fisk. Denne Begjæring blev foredraget for det fynske Fængselselskab med Opfordring til at undersøge Sagen. Efter at have korresponderet med Sogneforstanderskabet i hans Forsørgelseshjem blev den begjærede Hjælp ham tilstaaet, og Horsens Fængselselskab overtog Halvdelen af den. — Formanden for Sogneraadet har fornylig i et Brev udtalt sig saaledes om ham: „Jeg har seet ham af og til, om just ikke i den sidste Tid, trække med sin Fiskevogn. Sidste Søndag saae jeg ham gaae fra Kirken, og saae han da i sit Ydre meget godt ud, bedre end nogenfinde tidligere“.

150. Han, der er straffet for Tyveri, c. 60 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, blev for nogle Aar siden løsladt af Viborg Straffeanstalt. Efter sin Hjemkomst tog han Tjeneste som Røgter og opførte sig vel i de første Aar. Men i Vinteren 1869 blev han uenig med sin Husbonde og maatte forlade sin Tjeneste i Utide. I nogen Tid var han derpaa paa Fattiggaarden her i Staden; men ved Foraarets Komme fik han Arbejde hos en Gartner. Han var dengang højlidende til Klæder, hvorfor Selskabet gav ham en lille Beklædningshjælp. I Begyndelsen af 1870 blev der sendt ham Billet til at rejse fra Kjøbenhavn til Amerika med et Dampskib fra en Søn, han har der. Ved denne Lejlighed henvendte han sig ogsaa til Selskabet om en Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet, navnlig fordi hans Forsørgelses-hjem i mange Aar havde støttet Selskabet. Billetten blev imidlertid ikke sendt til ham selv men til en solid Mand her paa Fyn, der skulde sørge for, at den blev anvendt i det tilsigtede Øjemed. Strax, da den kom, forlod han sin Tjeneste og var fast bestemt paa at rejse, men Vinteren forhindrede dette i længere Tid. I denne Tid drev han ledig omkring og blev mistænkt for at have gjort sig skyldig i et Tyveri og derpaa arresteret. Mistanken bekræftede sig dog ikke, og efter nogen Tids Forløb blev han atter frigiven. Han henvendte sig nu til den Mand, der havde faaet Billetten fra hans Søn og bad om at faa den selv. Dette blev ham nægtet, og saa erklærede han, at han ikke vilde rejse. Billetten blev derpaa sendt tilbage til Sønnen, og Rejsen gik saaledes overstyr. Han drev nu atter ledig omkring i nogen Tid, blev atter mistænkt, og arresteret. Denne Gang viste Mistanken sig begrundet; han gik til Bekjendelse og har saaledes paadraget sig ny Straffedom.

151. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, 34 Aar gl., ugift, straffet med 3 Aars Forbedringshusarbejde for Gaaretyveri, hvilken Straf han havde udtaaet den 5te April 1869. Tidligere havde han ligeledes været straffet med Forbedringshusarbejde. Viborg Fængselselskab stiftede ham en Tjeneste hos en Forpagter i Nærheden af Viborg, og det fynske Fængselselskab gav ham en Beklædningshjælp. I et Brev fra Præsten i det Sogn, han fik

Tjeneste, hedder det: „I Førstningen viste han sig meget flink og ordentlig; men efter nogle Ugers Forløb blev han mere og mere vild og voldsom, saa at hans Medtjenere endog frygtede for at være sammen med ham. Til sidst, noget hen i Mai Maaned, løb han formelig af sin Tjeneste og slattede en Tid omkring paa forskjellige Steder i Eggen. Endelig blev han anholdt af Politiet og transporteret til Fyn. Noget Tid efter sin Ankomst til Fyn begik han atter Lovovertrædelse, og har saaledes paadraget sig ny Straffedom.

152. Han, der er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 37 Aar gl., straffet for Tyveri af Sul, tidligere straffet for Voldtægt, udgik af Bredsløselille i Marts 1869 og anmeldtes saaledes til det fynske Fængselsfælskab: „En kraftig, forstandig Mand, paa hvis tidligere Liv der har været meget at udsætte, men som her i Fængslet har røbet dyb Fortrydelse og Alvor. Unbefales varmt, er meget trængende; ønsker at ernære sig som Bæver.“ Denne Mand blev der tilstillet en Understøttelse gennem hans Sognepræst. Strax efter sin Hjemkomst fik han først Dagarbejde paa en Gaard og tjente sammebeds som Røgter fra 1ste Novbr. f. A. til 1ste Mai d. A. I Sommer arbejder han som Daglejer. Hans Opsørsel har hidtil i det Hele været ret god, hvorved dog maa bemærkes, at han lider af betydelig Brokfsade, saa det er vanskeligt at bedømme, om det er — som han foregiver — legemlig Svaghed eller Sløvhed og Uegnyldighed, der er Grunden til, at han en Gang imellem holder sig hjemme i Stedet for at søge Beskæftigelse. Hans økonomiske Forfatning er yderst maadelig, saa at han af og til maa laane sig frem og har paadraget sig en Del Smaaagjæld.

153. Hun er Tjenestepige, 22 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri med 8 Maaneders Cellerfængsel. Hun er noget karakterfvag, og menes at være bleven forledet til at begaae Lovovertrædelse af en slet Karl, med hvem hun blev forlovet, og ved hvem hun blev Moder til et uægte Barn. I den Beretning, Straffeanstaltens Fængselsfælskab gav om hende før Løsladelsen, hedder det blandt andet: „Hun er forpørrigt meget godmodig og flittig, men noget tungsindig paa Grund af Uengtselse for hendes Barn, fra hvilken hun ikke har hørt under Opholdet i Straffeanstalten.“

Hun vil helst paa Landet at tjene, og man har den Tro om hende, at naar hun faaer en ordentlig Plads, og Byrden med Barnets Forsørgelse bliver lettet hende noget, vil hun stikke sig vel. — Barnets Forsørgelse troede Selstabet ikke at kunne indlade sig paa. Sagen blev derpaa ordnet saaledes, at Fattigvæsenet skulde forsørge Barnet foreløbig og Selstabet tage sig af Moderen. Det lykkedes at faae hende i Huset hos en Mand, der altid viser Selstabet stor Imødekommens og ret med Kjærlighed tager sig af de Ulykkelige, og Fattigvæsenet fik Barnet i Pleje hos en Familie paa den Egn, hvor hun fik Tjeneste. Nu har hun selv overtaget Forsorgen for sit Barn. Hun tjener endnu den samme Mand, der udtaler sig meget rosende om hende. Selstabet har nu understøttet hende med en Beklædningshjælp og en Pengehjælp og søger fremdeles at følge hende med særlig Opmærksomhed.

154. Hun er hjemmehørende i et Landsogn, 56 Aar gammel, ugift, har 1 Barn. For Tyveri blev hun straffet med 11 Aars Forbedringshusarbejde. Hun havde tidligere ernæret sig af at sælge Hvedebrød paa Landet og begjærede et lille Beløb til at sætte i denne Handel, der ogsaa blev hende tilstaaet, da hendes Forhørsdommer anbefalede hende dertil. I smøigte Winter har hun tvende Gange faaet en lille Hjælp. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

155. Han er Arbejdsmand, 46 Aar gammel, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Brandstiftelse og Assurancevig, udslopes den 3die Marts 1868. Ved Losladelser formentes ogsaa ikke at være trængende og blev derfor ikke understøttet af Selstabet; men i Foraaret 1869 indgav han et Andragende til Bredsløselille Fængselselskab om et Laan paa 50 Rd. for at sættes i Stand til at sætte sine Forældres Hus, som han kunde faae paa fordelagtige Betingelser. Dette Andragende henvistes han med til det fynske Fængselselskab under hvis Omraade han hørte. Han blev ved denne Lejlighed anbefalet meget varmt baade af sin Sognepræst og af Fængselspræsten. Et Laan var Selstabet ikke tilbøjeligt til at understøtte ham med, hvorimod det bestemte sig til at give ham 25 Rd., saasnart han havde faaet Huset i Fæste paa de fordelagtige Betingelser, der opgaves, da der derved vilde være gjort noget Bort for hans Fremtid. Dette

ordnedes ved velvillige Mænds Bistand paa hans Egn, og han fik saaledes den tilfagte Gave. Hans Forhold er tilfredsstillende.

156. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 39 Aar gl., straffet for Brandstiftelse og Assurancevig, ikke tidligere straffet, løslodes af Straffeanstalten i Juli 1869. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes hertil: „En stærkt, arbejdsdygtig Mand, der strax vil søge Jernbanearbejde i Sylland; trænger til Værktøj, men haaber dog at kunne hjælpe sig selv. Værdig til Hjælp, hvis det skulde vise sig, at han trænger dertil.“ Denne Mand var Gaardmand, da han begik Forbrydelsen, og havde Hustru og tre Børn. Da han kom ud, saa han sig ikke i Stand til selv at hjælpe sig i Gang igjen som han havde haabet, og henvendte sig derfor i sin Forlegenhed til Selskabet, der erkyndigede sig nærmere om hans Stilling og Forhold gennem hans Sognepræst. Af et Brev fra denne hidsette vi Følgende: „Han haaber ved sine Hænders Gjerning at kunne fortjene det Nødvendige til sin Familys Underholdning, naar han kunde erholde en Understøttelse til at begynde en ny Virksomhed. Foreløbigen agter han at søge Arbejde ved Silkeborg Banen. Jeg tillader mig herved paa det Bedste at anbefale ham, da jeg antager at den Understøttelse, som maatte blive ham tilstaaet, vil blive vel anvendt.“ Paa denne Unbefaling blev der tilstaaet ham en Understøttelse, som han anvendte til at staffe sig det nødvendigeste Indbo for, da han var kommen til Sylland. Han tjener nu paa en Herregaard og han faaer sin Løn dels i Penge og dels i Bolig til sin Familie. Efter Alt, hvad man kan skjønne, opfører han sig godt, og han og hans Familie har et taaleligt og godt Udførelse.

157. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 65 Aar gl., straffet for Brandstiftelse og Kvægtyveri med 3 Aars Tugthusarbejde, løslodes den 23de August 1869. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „For Tyveri har han tidligere været straffet med 80 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Han viser en særdeles tilfredsstillende Opførsel. Uden egentlig at kjende noget Tilstræffeligt om hans Situation ved hans forestaaende Hjemkomst, tillade vi os dog at henlede det fynske

Fængselsfællesskabs Opmærksomhed paa ham, da hans hele Velfærdstilstand formentlig maa være ruineret derved, at han med sin Ejendom har maattet erstatte Assurancens Tab ved Brandstiftelsen. Den Kjendsgjerning kunde tjene til en mildere Bedømmelse af Manden, at han selv efter i flere Aar at have baaret paa Bevidstheden om sin Brøde, gik til Bekjendelse." — Selskabet henvendte sig derpaa til Sogneraadet i hans Forsørgelseshjem, der udtalte sig saaledes om ham: "Han saavel som hans Kone ere af agtværdig Familie og deres Rygte indtil ovenstaaende Forbrydelse har for Medmenneſter været uplettet. Han har tidligere været en dygtig Bæver og vilde efter Løsladelsen muligvis i længere Tid kunne ernære sig derved, hvis han vilde bekvemme sig dertil og ved Assistance kunde erholde de nødvendige Redskaber, hvorom man imidlertid ikke tør udtale sig med nogen Bestemthed." Han blev derpaa spurgt, om han mente, at det kunde nytte ham at begynde som Bæver, hvis de nødvendige Redskaber dertil kunde skaffes tilveje. Det mente han ikke, dels fordi han var for gammel dertil og ikke i lang Tid havde havt dermed at gjøre, dels fordi han paa den ene Haand havde et Par stive Fingre. Han haabede derimod at kunne ernære sig som Arbejdsmand. Der var saaledes ikke Noget at gjøre for denne gamle Mand; men paa Straffeanstaltens Unbefaling fik han en Beklædningshjælp. Siden sin Hjemkomst har han ernæret sig som Daglejer og faaer det Vidnesbyrd, at han er en flittig og flink Arbejder. Om hans Forhold er intet Ufordelagtigt bekjendt.

158. Et aldrende Fruentimmer, der flere Gange har været straffet. Har faaet en lille Sygehjælp. Siden er hun kommen paa Fattiggaarden, hvorfra hun er deserteret. Upholdssted ubekjendt.

159. Han, der var Malerlærling, før han begik sin Forbrydelse, er 28 Aar gl., født og hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet med 8 Aars Lugthusarbejde for Indbrudstyveri, uden tidligere at have været straffet, hvilken Straf ogsaa havde udsønt den 28de November 1869. Det var ogsaa hans Ønske at udvandre til Amerika, hvilket ogsaa ansaaes for det Heldigste for ham baade af Straffeanstalten og hans Forsørgelseshjem. Han blev derfor affendt, og hans For-

førgelfeshjem, Horsens Fængselsfælskab og det fynske Fængselsfælskab overtog de dermed forbundne Udgifter. Siden sin Ankomst til Amerika har han tilskrevet sin Familie, at han først har været ansat ved Skovarbejde, men er senere kommen til en Maler i Chicago, hvor han har det godt.

160. Han er Landsbyhaandværker, hjemmehørende i et Landsogn, 63 Aar gl., gift og har 4 Børn, straffet for Tyveri med 1 Aars Forbedringshusarbejde, ikke tidligere straffet. Hans Opsørsel i Straffeanstalten var særdeles tilfredsstillende. Han fik noget efter sin Løsladelse en lille Hjælp til Materialier paa sin Sognepræstes Anbefaling. Hans Forhold siden han forlod Straffeanstalten har været upaalageligt. Det lader imidlertid ikke til, at han ret længe vil kunne ernære sig uden Fattighjælp.

161. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i en Rjøbstad, 21 Aar gl., straffet for Tyveri, en Gang tidligere straffet for Mishandling af en Hund, løslodes den 30te November 1869. Anmeldes saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Født udenfor Ægteskab, endnu ubefæstet, men røber god Villie og staaer forhaabentlig til at redde. Anbefales. Trænger til Klæder og en Kondition.“ Selskabet saae sig ikke i Stand til at skaffe ham en Tjeneste paa denne Tid af Aaret uden Bederlag. Det tilbød derfor at betale hans Vinterløn og derved lykkedes det at skaffe ham en Tjeneste. Da han var slet klædt, fik han et Forskud af sin Løn til Klæder ved Løsladelsen og kom derpaa i sin Tjeneste. I Førstningen gik det ret godt, men det varede ikke længe, før hans Husbonde blev misfornøjet med ham. I Marts Maaned b. A. førte han for sin Husbonde her til Staden paa en Markedsdag. Paa denne Dag begik han flere Tyverier og blev strax greben og arresteret. Han har saaledes atter paa draget sig ny Straffedom.

162. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, 40 Aar gl., straffet for Tyveri, Løsgænger og Betleri med 4 Aars Forbedringshusarbejde, hvilken Straf han havde udstaaet den 14de December 1869. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes af vedkommende Straffeanstalt: „Har tidligere været straffet 2 Gange med Fængsel paa Vand og Brød og 1 Maanedes Arbejde i en Tvangsarbejdsanstalt for

Lyveri, Løsgjængereri og Betleri, samt med 3 Aar Forbedringshusarbejde for Indbrudstyveri. Paa hans Opførsel i Straffetiden har Intet været at udsætte, og han har navnlig været meget flittig." — Denne Person ønskede at udvandre til Amerika, hvilket vedkommende Straffeanstalts Fængsels-felskab tilraadede. Hans Forsørgelsehjem gav det manglende Beløb til hans Oversendelse og Selskabet udstyrede ham med Klæder. Angaaende hans tidligere Liv vides kun, at han steds har vist megen Hang til Drik og Lediggang. Siden hans Afreise til Amerika er der Intet hørt fra ham.

163. Han, der var Borger i en Kjøbstad, 29 Aar gl., straffet for attenteret Ildspaaføttelse og Assurancevig, løslodes i Slutningen af forrige Aar. Fra vedkommende Straffeanstalt anmeldtes han saaledes til det fynske Fængsels-felskab: „Flink, forstandig, virksom, ikke forfalden i nogen Retning. Har her i Fængslet lært at rulle Cigarer, og ønsker han intet Bedre at opnaae end at ernære sig dermed. Unbefales.“ Der blev derpaa skrevet til Forhørsdommeren i den By, han var fra, for at høre hans Mening om Manden og om han vilde kunne ernære sig paa den antydede Maade. Forhørsdommeren ansaae det for heldigst, om han udvandrede og lovede et bestemt Bidrag dertil fra hans Slægtninge; dertil havde han ingen Lust og blev derfor hjemsendt efter Løsladelsen. Ved sin Ankomst her til Staden henvendte han sig personlig til Selskabets Formand og fik siden Fængsels-præsten til at anbefale sig til Selskabet. Da hans Omstændigheder vare trykkende, blev der i Vinterens Løb tilstillet ham en lille Hjælp til Naatobaat gennem hans Forhørsdommer. Det viste sig imidlertid snart, at han ikke kunde ernære sig paa denne Maade, og han henvendte sig derfor atter til Selskabet om Hjælp. Han fremkom derfor i dette Foraar med Begjæring om 20 Rb. for dermed at begynde en anden Forretning. Skjøndt denne Virksomhed var meget forskjellig fra hvad han tidligere havde beskæftiget sig med, gif Selskabet ind paa at yde ham denne Hjælp, fordi man antog, at han nok kunde ernære sig ved den nye Beskæftigelse, hvis det var hans alvorlige Villie; men det blev ved denne Lejlighed sagt ham, at nu maatte han ikke vente sig mere Hjælp. Senere Beretninger om ham lyde desværre ikke

gunstige, og det vilde ganske vist have været helbigere, om han havde udvandret.

164. Han er født og hjemmehørende i et Landsogn, 30 Aar gl., straffet for Tyveri og Bedrageri, løslodes i Begyndelsen af Efteraaret 1868. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Karakterløs og næppe paalidelig, kan godt ernære sig ved at rulle Cigarer. Jeg tør ikke anbefale ham.“ Som Følge af Foranstaaende blev der ikke gjort Noget for ham; men efter sin Løsladelse henvendte han sig baade personlig og skriftlig til Selskabet og bad om Hjælp for at blive sat i Stand til at rulle Cigarer. Denne Begjæring blev dog ikke opfyldt fra Selskabets Side, men en velhavende Slægtning gif i Kaution for ham for Raatobak til et vist Beløb. Svormegat han forarbejdede af denne Tobak vides ikke, men derimod nok, at den nævnte Slægtning maatte betale den. Da det efter længere Tids Forløb viste sig, at han hverken kunde eller vilde ernære sig selv, besluttede han at udvandre til Amerika, hvilken Plan hans Forhørsdommer fornemmelig understøttede. Han kjendte hans rige Familie og haabede ved dens Hjælp at sætte ham i Stand dertil, naar Fængselselskabet gav et Tilskud. Alt blev foreløbig ordnet til hans Afreise, og han rejste her til Byen for at tage til Kjøbenhavn, hvorfra han skulde afgaae; men da det kom til Stykket, vilde hans Slægtninge ikke rykke ud med Pengene, og Rejsen gif saaledes overstyr. Han maatte derfor atter rejse hjem, og den Skuffelse, han herved led, gjorde et stærkt Indtryk paa ham; det var dog ikke Fortvivlelse og Anger der vakktes hos ham men Trods. Han truede i sine Breve til en Mand her i Byen med at tage sig selv af Dage, hvis han ikke fik Hjælp; thi nu saae han ingen Udvej mere til at kunne hjælpe sig selv. I denne Nød tog Selskabet sig af ham, ikke fordi det ændfede hans Trudslar, men fordi det lod sig haabe, at Nøden nu havde bøjet ham og vilde bringe ham til at tage sig sammen. Han fik derfor Raatobak fra en Sandlende her i Staden og Arbeidslønnen for den forud med den Betsed, at saasnart han havde forarbejdet den, skulde et lignende Kvantum blive sendt ham paa samme Maade. Da han havde faaet denne Hjælp, strømmede han over af Taknemmelighed; men han

havde endnu et Ønske, nemlig at faae en Rattelovn, fordi han ikke kunde arbejde i Kulden. Den fik han ogsaa paa den Betingelse, at han selv skulde afbetale den ved at lade sig afforte lidt i Arbejdslønnen hver Gang, han havde rullet 1000 Cigarer. Fra nu af tog hans Flid af, og tilsidst hørte han ganske op med at arbejde. Han maa betragtes som opgivet.

165. Han er Arbejdsmand, 52 Aar gl., hjemme-hørende i et Landsogn, straffet for et Faaretyveri, hvilken Straf han havde udstaaet i Slutningen af 1869. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „En endnu kraftig, virksom Mand, der har siddet i gode Raar, men ved tilfældige Uheld er bragt i Armob. Hans Kone har Haab om at blive Jordemoder, men foreløbig mangler hun baade Klæder og Midler til at begynde en Virksomhed med. Unbefale! Han ønsker at fortsætte sin tidligere Beseftigelse som Harmonikafabrikant“. — Om denne Mand blev der korresponderet med hans Forsørgelses-hjem. Man blev derved underrettet om, at det understøttede hans Hustru i et andet Sogn, og at det vilde deltage med Selskabet i Hjælpen til ham ved hans Hjemkomst. Han fik følgelig en Pengehjælp ved sin Løsladelse for dermed at komme i Gang igjen. Dette Djemed opnaaedes imidlertid ikke; Pengene brugte han til at leve for fra Aarets Begyndelse til midt i Marts, fra hvilken Tid Familien maatte have samme Understøttelse som før Mandens Løsladelse. Der er næppe stort Haab om, at han vil komme saa vidt, at han kan ernære sig og Familie, da en Venstade, hvorfra han af og til skal have Men, hører ham uskiftet til strengt Arbejde. Hans Kone var for nogen Tid nær bleven ansat som Jordemoder, men da Sogneraadet i dette Sogn, i hvilket hun skulde have været ansat, erfarede, hvem hendes Mand var, bevirkede det, at hun ikke fik Ansættelsen. Om hans Forhold i den senere Tid har Selskabet ikke hørt Noget.

166. Hun er Husmandskone, 33 Aar gl., straffet for Tyveri med et Aars Forbedringshusarbejde, løslodes i Marts 1869. Ved Løsladelsen blev hun anmeldt saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Da hun venter sin Redkomst og da hun har 4 Børn i Forvejen, er hun meget at beklage,

tilmed da hun er vanskabt. Saafremt det fynste Fængsels-selskab vilde hjælpe hende, vilde det komme hende til stor Nytte. Hendes Opførsel i Straffeanstalten har været særdeles god". — Selskabet henvendte sig derpaa til Sognepræsten i hendes Hjem for at faae nærmere Underretning. Det erholdt derved Underretning om, at hendes Mand, der er Daglejer, er flittig og stræbsom og har ernæret sine 4 Børn under Konens Fraværelse uden at tye til Fattigvæsenet, skjønt han har yderst trange Kaar. Ligeledes kom man til Kundskab om, at det var Nød og Trang, der havde fristet hende til at begaae den Forbrydelse, hvorfor hun var bleven straffet. Det blev derfor bestemt, at hun skulde have en Pengehjælp, der skulde tilstilles hende gennem Sognepræsten ved hendes Ankomst til Hjemmet, for at lette Mandens trykkede Sind og afhjælpe den huslige Nød. — Hun har siden sin Hjemkomst opført sig vel, og synes at nære sand Anger over det Skete; Sognepræsten har derfor det Haab, at hun ikke oftere vil begaae Lovovertrædelse. Hende agter Selskabet at følge med særlig Opmærksomhed.

167. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landfogn, 51 Aar gl., straffet for Tyveri, tidligere straffet med 4 × 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød og 1 Aars Forbedringshusarbejde. Selskabet fandt ingen Grund til at tage sig af denne Mand, der er i en fremrykket Alder og saa ofte har begaaet Lovovertrædelse; men i Vinterens Løb (han løslodes i Slutningen af 1869) kom der et Andragende fra ham om Hjælp, fordi han havde 4 Børn at forsørge og var uden Erhverv. Dette Andragende var anbefalet af Sogneraadet. Selskabets Forretningsfører sendte derpaa Andragendet tilbage til Sogneraadet med Forespørgsel, om det vilde udrede Halvdelen af den Hjælp, man muligen kunde blive enige om at tilstaae ham af Sognets Kasse, uden at denne Hjælp blev regnet som Fattigunderstøttelse, samt om det troede, at han kunde faae Noget at bestille, om end for en ringe Betaling. Saasnart Sogneraadets Svar indløb, skulde Sagen da blive foredraget for Selskabets Bestyrelse. Derpaa indløb følgende Svar: „Undertegnede Sogneraad anseer en Understøttelse af 20 Rd. for passende, da det haaber inden lang Tid at kunne give Ansøgeren Fortjeneste ved Stenslagning paa Kommunens

Biveje, og er det villigt til af Kommunens Kasse at bidrage Halvdelen uden at betragte samme som Fattigunderstøttelse". Selskabets Bestyrelse gif ind paa dette Forflag. — Hans Sognepræst har for nogen Tid siden udtalt sig saaledes om ham: „Han har godt og vellønnet Arbejde og er meget flittig, men han har den Svaghed, at han er tilbøjelig til at beruse sig om Søndagen. Ellers Intet at udsætte paa hans Forhold".

168. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 55 Aar gl., blev indsat i Horsens Straffeanstalt 1855 paa 8 Aar for Indbrudstyveri, uden tidligere at have været straffet. Han var den Gang ugift, men har senere indgaaet Ægteskab. Paa hans Opførsel i Straffetiden har der Intet været at udsætte. I afvigte Vinter sendte han et Andragende til Horsens Fængselselskab om en Understøttelse, forsynet med følgende Baategning af hans Sognepræst: „At Ansøgeren siden sin Løsladelse har boet her i Sognet og i den Tid ikke har været tiltalt eller straffet men opført sig meget godt, og at de Grunde, hvorpaa han støtter sin ovenstaaende Bøn ere overeensstemmende med Sandheden, attesteres". Dette Andragende blev tilstillet det fynske Fængselselskab, der sendte det til vedkommende Sogneraad med Forespørgsel om, hvorvidt det var sandsynligt, at denne Mand vilde kunne ernære sig uden Fattighjælp, samt om han efter det nærede Sogneraads Formening burde have en Understøttelse af Selskabet. Det kom dervaa tilbage med denne Baategning: „Andrageren har siden sin Løsladelse opholdt sig her i Sognet og kjøbt efter sin Hjemkomst fra Horsens et lille Hus. Han har for vel et Aar siden giftet sig med en aldrende Pige og har nu et Barn. Han er en særdeles flink Arbejder og har sikkert aldrig efter Løsladelsen gjort sig skyldig i Lovovertrædelse. Hvis uforudsete Omstændigheder ikke indtræffe, vil han nok kunne ernære sig og Sine uden Fattighjælp. Han anbefales til den ansøgte Hjælp som baade værdig og trængende." — Paa disse Ubefalinger tilstod det fynske Fængselselskab ham en Understøttelse og Horsens Fængselselskab gav ham et lignende Beleb, der samtidig blev ham tilstillet Herfra. — Huset, han kjøbte, var for de Overarbejdspenge, han havde oplagt i Straffeanstalten. — Han ernærer sig ved Dagarbejde, som han udfører med Flid og Stadighed, og fører i det Hele taget et stille og roligt Liv.

169. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, 53 Aar gl., straffet med 8 Aars Lughusarbejde for Tyveri, hvilken Straf han havde udstaaet den 19de Marts 1870. Han ønskede at blive hjulpen til Amerika. Horsens Fængselselskab førte Forhandlinger med hans Forsørgelses-hjem, der lovede at yde et Bidrag af 90 Rd. imod at der fra hvert af Fængselselskaberne gaves 30 Rd. Strengt taget behøvede han ikke 150 Rd. da han selv havde rigelig til Klæder; men da han var i en fremrykket Alder, turde han ikke begive sig derover, medmindre han fik en nogenlunde god Sum til Landgangspenge for strax at kunne rejse ind i Landet; man mente derfor, at man ikke burde være for knap imod ham. — Horsens Fængselselskab besørgede hans Over-sendelse. Siden høves ingen Underretning om ham.

170. Hun, der er hjemmehørende i en Kjøbstad, er Enke. For 14 Aar siden blev hun straffet med 1 Aars Forbedringshusarbejde som Medvinder i Mandens Tyveri. Ved Mandens Død og lange Sygeleje var hun bleven sat meget tilbage. Hun henvendte sig derfor til Selskabet om en lille Hjælp til at sætte i sin Handel. Da hun blev vel anbefalet af 2 paalidelige Mænd, hos hvem hun havde boet til Leje, fik hun en lille Understøttelse. Hun flaaer sig ganske godt igjennem, og der vides intet Ufordelagtigt om hende.

171. Han, der er Tjenestekarl, er hjemmehørende i et Landsogn. 26 Aar gl., straffet for Indbrud, ikke tidligere straffet, Løslodes i August 1869. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Kraftig, bestemt Karakter, dertil ædruelig og tilsyneladende opfyldt af gode Forsætter. Det vilde være særdeles heldigt, om der kunde skaffes en Kondition til ham. Anbefales!“ Der blev skaffet ham en Tjeneste hos en Forpagter, hvor han blev til den 15de December s. A., da han skiftede i Utide. Hans Husbonde skriver, at hans Opsørsel har været upaaklagelig, hvilket ikke synes at kunne have været Tilfældet, da han skiftede i Utide; men den Mand, der skaffede ham Tjenesten, har sagt, at det var formedelst Opsætsighed, han maatte forlade sin Tjeneste. Hans nuværende Opholdssted vides ikke.

172. Han er Tjenestebred, hjemmehørende i et Landsogn, 19 Aar gl., straffet for Tyveri, tidligere straffet med

ffimpelt Fængsel, løslodes i Februar 1870. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: Lille, Hpinkel Knøs, synes godlidende og staaer mulig til at redde, hvis han efter Løsladelsen kan opnaae en Kondition". Anbefales. Da det var midt i Vinteren, han løslodes, var det ikke til at tænke paa at faae en Tjeneste til ham. Selskabet henvendte sig derfor til Præsten i hans Forsørgelses-Hjem med Begjæring om, at han vilde skaffe ham en Plads hos en mindre Jordbruger der i Sognet mod en maanedlig Betaling indtil Skiftedag. Det var han saa god at gjøre, og Drengen kom til en flink Mand mod en billig maanedlig Betaling. Hos denne Mand opførte han sig vel, og opmaade derved en Tjeneste til 1ste Mai hos en anden Bonde her i Sognet, hvor han nu tjener og hidtil har opført sig vel.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

- Hr. Pastor Sommer i Stenløse,
- — Lorenzen i Gislev,
- — Balslev i Egense,
- — Clausen i Rnslinge,
- — Abel i Bispenberg,
- Justitsraad Thorup i Svendborg,
- Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup,
- Kjøbmand H. Barfoed i Bogense,
- Lærer Simonsen i Gjerup,
- Forpagter Thomsen paa Rejrup,
- Pastor Fejlberg i Brørup ved Varde.

Hr. Byfoged Sager i Rudkjøbing har lovet at ville sørge for de langelandste Fangers Anbringelse, naar man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaet fra 1ste April 1869
til 31te Marts 1870 have bidraget med

Gaver:

	Rd.
Statsklassen	50
Lehnsgrevinde Danner	20
Allerup=Davinde Sogne	2
Sandager=Holevad Sogne.....	2½

Fortegnelse

over de aarlige Bidrag:

	Rd.
Næsens	20
Faaborg	10
Rjøng Sogn.....	4
Midbelfart.....	6
Marstal	5
Nyborg	10
Odense	50
Durø=Veistrup Sogne.....	4
Rudkjøbing	10
Stenstrup=Lunde Sogne.....	4
Svendborg.....	10
Brahetrolleborg Sogn	5
Vester Naby=Nastrup Sogne	4
Vester Stjærninge=Ullebølle Sogne	4
Kammerherre, Lehnsgreve Ahlefeldt=Laurvigens til Greffabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Kristiansdal.....	10
Hs. Excellence Geheimekonferentsraad, Grev Moltke=Hvidtfeldt til Moltkenborg	50
Kammerherre Nylius til Rønningesøgaard	10
Kammerherre Treschow til Brahesborg.....	10
Kammerherre Sehestedt=Zuul til Ravnhoft....	25
Kammerherre, Baron Rosenørn=Lohn til Baroniet Lohn.....	10
Hs. Excellence, Kammerherre, Lehnsgreve Reventlow til Baroniet Brahetrolleborg	10
Kammerherre, Grev Rantzau til Frederikslund	10
Byfoged Sager i Rudkjøbing	5

Avenslev=Bovenf Sogneraad	2
Anderfen, Billed- og Stenhugger, Odense	2
Allerup, M. P., Odense	2
Asperup=Norslev Sogne	2
Brandt, Frue, Odense	2
Brandt, M. K., Fabrikant, Odense	2
Brandt, E., Kjøbmand, Odense	2
Berg, Hunderupgaard	2
Bierfreund, For., Bankdirektør, Odense	2
Boesen, Adolph, Kjøbmand, Odense	2
Blumensaaft, Fabrikant, Odense	2
Blauenfeldt, Præst, Kolshave	2
Borch, Rancelliraad, Odense	2
Bang, Carl F., Konsul, Odense	2
Bang, Jens, Bogholder, Odense	2
Bierfreund, Justitsraad, Odense	2
Brockmann, A., Gjæstgiver, Odense	2
Baggesen, Præst, Dure	2
Bøgh, Provst, Gamtofte	2
Balslev, Præst, Haarslev	2
Clausen, Juveler, Odense	2
Christophersen, Carl, Kjøbmand, Odense	2
la Cour, Kjøbmand, Odense	2
Christophersen, F., Kjøbmand, Odense	1
Chiemiitz, Præst, Faaborg	2
Damgaard, Stiftsprovst, Odense	2
Dorch, Klaus, Klædefabrikant, Odense	1
Dreger, J. E., Rancelliraad, Odense	2
Dreger, Præst, Humble	2
Dreger, Præst, Ørsted	2
Eilskov, Rancelliraad, Odense	2
Espe=Bantinge Sogne	2
Esmann, E. A., Grosserer, Odense	2
Faber, Adjunkt, Odense	2
Fich, Carl, Kjøbmand, Odense	2
Friberg, Entefru, Odense	2
Fogtmann, E. C. B., Kjøbmand, Odense	2
Faber, M. E. F. & Søn, Odense	2
Frydendahl & Voigt, Odense	2
Fibiger, Fattiginpektør, Odense	2
Fønsl, Provst, Bejlby	2
Fogh, Præst, Stydebjerg	2
Gjælsted=Nørup Sogne	2
Gamborg Sogn	2
Gjellebøl, Konsistorialraad, Stenløse	1
Hempel, Landinspektør, Odense	2
Helveg, L., Dr., Præst, Odense	2

Helveg, Løge, Odense.....	2
Helveg, Kapitain, Odense.....	2
Henrichsen, Etatsraad, Odense.....	2
Hein, Løge, Odense.....	2
Hansen, Urban, Raadmand, Odense.....	2
Holm, J. E., Kjøbmand, Odense.....	2
Hempel, Fabrikant, Odense.....	2
Hofman (Bang), Etatsraad, Hofmanskave.....	2
Halberg, Rancelliraad, Bogenfse.....	2
Høyer-Møller, Provst, Kjølstруп.....	2
Hassager, Præst, Særslev.....	2
Hansen, Præst, Skamby.....	2
Jørgensens Sønner, P., Odense.....	2
Jørgensen, K., Kjøbmand, Odense.....	2
Jacobsen, L., Frue, Odense.....	2
Jensen, G., Frue, Odense.....	2
Jensen, B., Vinhandler, Odense.....	2
Jordløse-Haastруп Sogne.....	2
Jensen, Præst, Østerstjerninge.....	2
Korup-Ubberud Sogne.....	2
Knuzen, F., Kjøbmand, Odense.....	2
Koch, Etatsraad, Odense.....	2
Knudsen, Provst, Gislev.....	2
Karstensen, Provst, Gjelsted.....	2
Krag, Præst, Dreslette.....	2
Krogshølle Sogn.....	2
Kangkilde, Justitsraad, Bramstrup.....	2
Køge, Apotheker, Odense.....	2
Kassén, Forpagter, Selleberg.....	2
Keth, Provst, Svanninge.....	2
Keth, Præst, Horne.....	2
Kangø, Præst, Harrendrup.....	3
Kange, Præst, Hølnæs.....	2
Kys Sogn.....	1
Kaegaard, Grosferer, Odense.....	2
Møller, Stamhusbesidder, Østrupgaard.....	2
Mourier, Justitsraad, Odense.....	2
Magleby Sogn.....	2
Marslev Sogn.....	2
Nielsen, Proprietær, Hedevisgslund.....	2
Nielsen, J. W., Kjøbmand, Odense.....	2
Næsted, P., Garver, Odense.....	2
Nielsen, Marstkandiser, Frederiksbro, Odense.....	2
Nilsen, Løge, Lærer, Odense.....	2
Petersen, B., Grosferer, Odense.....	2
Petersen, Enkefrue, Svaneapotheket, Odense.....	2
Petersen, K., Brandmajor, Odense.....	2

	Rd.
Plesner, Kammeraad, Sællerup	2
Prøvenfen, Grosserer, Odense	2
Paludan, Præst, Nørre Møraa	1
Ringe Sogneraadsmedlemmer	2
Roth, Præst, Vigerslev	2
Rynkeby-Revninge Sogne	2
Rynkeby-Revninge Sogneraadsmedlemmer	1½
(Vortfalder for Fremtiden, da Sognene have tegnet sig.)	
Strøm, Præst, Marslev	2
Stenløse-Fangel Sogne	2
Stoffebj, J. J., Kjøbmand, Odense	2
Skaarup Sogn	2
Schnakenburg, Brødrene, Odense	2
Schiøtz, Th., cand. pharm., Odense	2
Sperling, M. N., Frøken, Sandholt	2
Simmerbølle Sogn	2
Skjdebjerg-Ørte Sogne	2
Sønder-Møraa Sogn	2
Søby-Thurup Sogne	2
Steen, Præst, Rudkjøbing	2
Svanninge Sogn	2
Teisen, Proprietær, Annesholm	2
Tommerup-Brylle Sogne	2
Tryggelev-Fodslette Sogne	2
Tved Sogn	2
Thorup, Provst, Besterhæfinge	2
Trojel, Præst, Rynkeby	2
Vogelsang, Adjunkt, Odense	2
Wich, P., Skrædder, Odense	2
Weimann, Joh., Odense	2
Webers Søn, M., Kjøbmand, Odense	2
Wendelbo, Pastor, Krogsbølle	2
Wester Stjærninge-Ullebølle Sogneraadsmedlemmer	2
(Vortfalder for Fremtiden, da Sognene have tegnet sig.)	

Oversigt

over det fjerde Gængselselskabs Regnskab

fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870.

Indtægt.		Udgift.	
Rm	Sk	Rm	Sk
Kassereholdningen fra forrige Aar..	106 3	Understøttelser til løsladte Fanger..	621 4
Gaver	74 2	Forretningsføreren	52 "
Medlemsbidrag	543 2	Budløn	10 "
Renter af Sparekassen	3 5	Fryktningssomkostninger og Avertiselse-	
Bidrag til bestemte Personer	119 "	menter	26 3
Tilbagebetalinger	45 "	Porto	20 5
		Skrivematerialier	3 5
		Beholdning	157 1
	892 1		892 1
	4		4

Odenfe den 31te Marts 1870.

Lauge Olsen.

Undertegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtigt.

Odenfe den 28de Juni 1870.

C. C. B. Fogtmann.

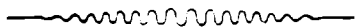
S. T. Helveg.

Tiende Beretning

fra

det fynske Fængselselskab.

1871.

Trykt i Svend Stiftsbogtrykkeri hos S. C. Dreher.

Det fynske Fængselselskab afholdt sit aarlige Samfunds-
samøde den 30te August, paa hvilket Formanden gav følgende
Meddelelser om dets Virksomhed:

„Selskabet har nu bestaaet i 13 Aar og i den Tid taget
på sig af 205 Personer, hvoraf dog kun 194 ere optagne i dets
Beretninger. Af disse favner det Underretning om 33 (Nr.
2, 4, 7, 14, 16, 19, 25, 29, 38, 39, 41, 45, 53, 60, 68,
76, 81, 82, 84, 85, 87, 89, 92, 94, 100, 111, 135, 145,
62, 169, 173, 183, 192); 12 ere døde (Nr. 3, 5, 9, 10,
24, 26, 46, 64, 68, 116, 123, 178); 48 have atter begaaet
Lovovertrædelse (Nr. 1, 8, 11, 12, 13, 20, 21, 27, 28,
31, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 42, 44, 47, 51, 55, 63, 66,
59, 73, 74, 75, 77, 80, 95, 102, 107, 114, 120, 121,
134, 143, 149, 150, 151, 154, 158, 161, 171, 172, 174,
179, 188); 7 af disse ere atter tagne under Selskabets
Forborg; 1 er opgivet, skjønt han ikke har begaaet Lov-
overtrædelse; altsaa bliver Antallet paa dem, det fremdeles
mærker sin Opmærksomhed henvendt paa, 107. Om mange af
disse tør det haabes, at de herefter ville føre en ordentlig
Livsandel.

I det forløbne Aar (fra 1ste April 1870 til 31te Marts
1871) har Selskabet taget sig af

88 Personer,

af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa taget
sig af

2 nye, der enten have udstaaet deres Straf i Aarets Løb
eller først da have begjæret Hjælp, skjønt de ere bleve
løsladte i de foregaaende Aar. Af disse 22 vare

2 Fruentimmer, nemlig:

1 gift Kone, der fik en Pengehjælp,

1 Tjenestepige, der fik en Tjeneste og Rejsepenge.

20 Mandspersoner, nemlig:

6 Haandværkere.

- 3 fik en Understøttelse til at kjøbe Værktøj for,
- 1 fik en Understøttelse til at kjøbe Materialier for,
- 1 fik en Pengehjælp,
- 1 blev der skaffet et Laan i hans Ejendom.

4 Arbejdsmænd.

- 1 fik gjentagne Gange en Pengeunderstøttelse formedelst trange Aaar,
- 2 fik Understøttelse formedelst Vinterens Strenghebd,
- 1 fik en Understøttelse formedelst Sygdom og Alderdom.

6 Tjenestefarl.

- 1 blev sendt til Amerika,
- 1 fik en Pengehjælp, fordi han var uden Tjeneste og blottet for Alt,
- 2 fik en Beklædningshjælp,
- 1 fik en Tjeneste og Beklædningshjælp,
- 1 fik en Tjeneste og Rejsepenge.

2 Tjenestedrenge.

- 1 kom tilfjøs,
- 1 fik en Tjeneste mod en maanedlig Betaling for hans Kost.

1 Haandværksvend.

Han fik Rejsepenge.

1 Haandværkslærling.

Han fik en Beklædningshjælp.

Af disse 22 have 3 atter begaaet Lovovertrædelse (1 Tjenestepige, 1 Haandværker, 1 Tjenestefarl) og 2 maae ansees som fortabte (1 Tjenestedreng, der kom tilfjøs, men viste et slet Forhold paa Skibet og flygtede, saasnart han kom til England, og 1 Tjenestefarl, der blev sendt til Hamborg for at afgaae til Amerika, men kneb ud før Skibets Afgang). Det forløbne Aar har saaledes været lidet glædeligt.

Som det reviderede Aarsregnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Aarets Udløb 272 Rd. 1 Mk. 4 ß. Gaernerne have beløbet sig til 74 Rd. og Medlemsbidragene til 552 Rd.

Der er viist Selskabet megen Smødefkommen, baade fra Communer og Private og navnlig fra de personlig virkende

Medlemmer, af hvilke Enkelte have havt megen Ulejlighed, hvorfor vi ikke kunne Andet end udtale Selskabets hjerteigste Tak.

En trykt Beretning om Selskabets Virksomhed i det forløbne Aar vil udkomme i næste Maaned og blive tilstillet dets Medlemmer."

Det reviderede Regnskab fremlagdes.

Bestyrelsen er fremdeles: Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R. og Adjunkt Vogelsang.

Bestyrelsen antog sin tidligere Forretningsfører.

L. Helveg H. C. Vogelsang. Urban Hansen.

Lange Olsen.

Forretningsfører,

Bestergade Nr. 84, 2den Sal.

Beretning.

Beretningen omtaler som sædvanligt først dem, Selskabet tidligere har taget sig af, dernæst dem, det har taget sig af i det sidste Aar.

6. Hun, der er gift, er svagelig og har trange Aar men opfører sig godt.

7. Han udvandrede til Amerika i 1865; senere Intet hørt om ham.

8. Hun er bleven understøttet efter at være straffet anden Gang. Hendes Forhold er nu godt.

14. Hans Opholdssted vides ikke.

15. Hun er gift, og der er fremdeles Intet at udsætte paa hendes Forhold.

17. Hun tjener endnu. Omtales meget rosende.

17. Hun, der er Tjenestepige, har født et uægte Barn og er derfor kommen af sin Tjeneste og er bleven indlagt

paa Sognets Fattiggaard. Særligt vides intet Ufordelagtigt om hende.

22. Han, der er Sømand, er i udenrigsk Fart. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

25. Hun er nu bleven gift. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

25. Hun er gift i Amerika. Det er nu flere Aar siden, Selskabet har hørt fra hende.

28. Hun, der er skilt fra sin Mand, kom efter Skilsmisken ud at tjene, medens Sognet udsatte hendes 5 Børn i Pleje. Men i November f. A. vendte hun tilbage til sit Hjem; kort efter blev hun anholdt og arresteret for Tyveri, og efterat hun var gaaet til Besjendelse, blev hun derpaa idømt Forbedringshusarbejde.

30. Han, der er Haandværker, skikker sig fremdeles vel.

32. Han opfører sig fremdeles vel.

34. Han har atter begaaet Lovovertrædelse.

43. Han, der er Haandværker, har i de senere Aar været Baadsfører; men da hans Baad forliste, var han i længere Tid uden bestemt Erhverv. Senere har han været saa heldig at købe en Baad paa maanedlig Afbetaling, hvilken Afbetaling han hidtil har præsteret i rette Tid. Det lader saaledes til, at han atter kommer paa Fode.

46. Han, der var Arbeidsmand, havde i flere Aar opført sig vel; men for kort Tid siden blev han arresteret for Lovovertrædelse, og efter nogen Tids Forløb tog han sig selv af Dage i Fængselet.

48. Han vedbliver fremdeles at opføre sig vel.

49. Hun, der er Tjenestepige, skal fremdeles tjene i Kjøbenhavn. Paalidelige Efterretninger sættes dog.

50. Hun, der er gammel og svag, vedbliver at opføre sig vel, men hun har ondt ved at slaae sig igjennem.

52. Han har fremdeles sit gode Udkomme og vedbliver at opføre sig vel.

54. Han er endnu lidet virksom, og man forstaaer ikke, hvorledes han kan fortjene det Nødvendige til Opholdet. Noget Ulovligt vides imidlertid ikke om ham.

56. Hun, der er Enke, vedbliver at nyde Fattigunderstøttelse. Omtales rosende.

57. Hun, der er gift, opfører sig fremdeles vel.

58. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har giftet sig med et Fruentimmer, der bragte ham et uægte Barn. Familien er siden bleven forøget med et Barn til. Ingen af Ægtefolkene havde Noget at begynde med; de have derfor allerede maattet tye til offentlig Understøttelse. Han er en stikkelig, men svag og karakterløs Person.

59. Han, der er Sømand, farer fremdeles paa de lange Rejser. Sluttes sig inderligt til Selskabet og vedbliver at opføre sig vel.

61. Hun, der er Enke, vedbliver ligeledes at opføre sig vel.

62. Hun, der er Tjenestepige, har flere uægte Børn og lever derfor i yderst fattige og fortrykte Aar. Andet Uforbeholdt end hendes store Usædelighed vides ikke om hende.

65. Hun er gift med en Arbejdsmand her i Staden. Hun kommer tilsyneladende godt ud af det, er flittig og stræbsom, men har nylig været under Tiltale for ulovlig Omgang med Hittegods.

67. Han, der er Arbejdsmand, tjener fremdeles den samme Mand og opfører sig vel.

70. Han, der er Haandværker paa Landet, nyder ikke længer saa godt Lov som tidligere, men noget Ulovligt vides ikke om ham.

71. Hun lever fremdeles sammen med en straffet Person, der er stilt fra sin Hustru. Særligt er Intet at udsætte paa hendes Forhold.

72. Han har det fremdeles godt i Amerika ifølge hans Breve til Hjemmet.

74. Han, der er Haandværksvend, har i den forløbne Vinter arbejdet i Lydsland. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

78. Han, der er Arbejdsmand, er drickfælig og kan ikke ernære sig uden Fattighjælp.

79. Han ernærer sig fremdeles som Rugebager i et Landsogn. Omtales rosende.

81. Han har ikke senere ladet høre fra sig.

83. Han, der er Arbejdsmand, forlod i dette Foraar den Mand, hos hvem han havde arbejdet i flere Aar, uagtet

han havde modtaget Forfskud paa Sommerhalvaaret. Endnu har han ikke betalt sin Gjæld. Ellers vides intet Ulovligt om ham.

84. Han, der er Haandværksvend, er udvandret til Amerika for flere Aar siden. Underretning faaues.

85. Han, der er Haandværksvend, er udvandret til Amerika. Har heller ikke ladet høre fra sig i dette Aar.

86. Han, der var kommen i Uhrmagerlære formedelst sit svage Helbred, er nu afgaaet ved Døden.

88. Han vedbliver at opføre sig vel.

89. Han, der er Tjenestekarl, har ikke ladet høre fra sig i de sidste Aar. Hans Opholdssted er derfor ubekjendt.

90. Han farer fremdeles tilfjæs og vedbliver at opføre sig vel.

91. Han, der er Tjenestekarl, er i Amerika. I det sidste forløbne Aar havees ingen Underretning om ham.

92. Ham, der for flere Aar siden rejste som Haandværksvend, har Selskabet tabt Sporet af.

93. Han, der er Landsbyhaandværker, er ædruelig (hvilket han ikke var før Straffetiden) og flittig, men ikke yndet, da han ansees for at være indesluttet og ond af Gemyt.

94. Han, der er Tjenestekarl, har Selskabet ikke hørt fra i det forløbne Aar.

95. Han har atter begaaet Lovovertrædelse og er for Tiden i en Straffeanstalt.

96. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, lever stille og ordentlig og ernærer sig ved Stenslagning og Daglejerarbejde.

97. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, vedbliver at opføre sig godt og bestræber sig af yderste Ene for at ernære sig selv og sin Familie uden Fattighjælp.

98. Hun, der er gift, har det fremdeles godt. Hendes Mand tjener endnu paa det samme Sted.

99. Hun, der er Tjenestepige, opfører sig fremdeles vel.

100. Hun er bleven gift. Hendes Opholdssted og Forhold kjendes ikke.

101. Han, der er Sømmand, opfører sig fremdeles vel.

103. Han, der er Væver, er fremdeles for svag til

at drive sit Haandværk og kan derfor ikke længere ernære sig selv. Noget Ulovligt har han ikke begaaet.

104. Han, der er Træskomand, tager sig undertiden en Rus, men lever forøvrigt stille og ernærer sig redeligt ved sit Haandværk.

105. Han har stiftet Stilling, men har det fremdeles godt og opfører sig vel.

106. Han, der skulde giftes, er fremdeles Ungkarl. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

108. Han, der er Træskomand, fører et ordentligt og skikfuldt Levnet og ernærer sig selv med Undtagelse af fri Bolig.

109. Han, der er i Amerika, skal have giftet sig, men der siges, at han er løben fra Konen. Paalidelige Underretninger have imidlertid ikke.

111. Han, der er Haandværker, formenes at henses i en Straffeanstalt; men nogen paalidelig Underretning om ham have ikke.

112. Han, der er Husmand, opfører sig vel.

113. Han, der er Indsidder, opfører sig ligeledes vel.

114. Han, der er Tjenestekarl, har atter gjort sig skyldig i Tyveri. Dømt 4 Aars Forbedringshusarbejde.

115. Han ernærer sig ved Dagarbejde og lidt Fiskeri. Opfører sig fremdeles vel.

117. Han tjener endnu kun for Dreng, skjønt han er ca. 20 Aar. Paa hans Forhold er Intet at udsætte, men han er lille af Vægt, indskrænket og sløv.

118. Han, der er Kjøbstadhaandværker, har trange Aar. Om hans Forhold høres ikke Andet end Godt.

119. Han, der er i Amerika, har Selskabet ikke hørt fra siden 1868.

121. Hun, der er Tjenestepige, stiftede Tjeneste sidste Mai, hvilken Tjeneste hun imidlertid maatte forlade efter en Maanedes Forløb. Hun synes atter at skulle falde tilbage.

122. Han, der er Haandværkspænd, vedbliver at vedligeholde sin Forbindelse med Hjemmet fra Amerika. Efter hans Breve at dømme, synes han at stifte sig vel og have det godt. Han har sendt sin Moder 50 Rd.

123. Han, der var Tjenestebetjent, kom i det forløbne

Nar tilskade ved en Maffine, hvilket havde hans Død til Følge. Hans Opførsel var fra den Dag af, Selskabet tog sig af ham, meget tilfredsstillende.

124. Han, der er Sømand, skifter sig vel. Agter at tage Styrmandssegamen.

125. Han, der er Tjenestekarl, er i Amerika. I det sidste forløbne Aar have ingen Underretning om ham.

126. Han, der er Indsidder, opfører sig godt og ernærer sin Familie uden Understøttelse.

127. Han er Haandværksvend. Siffre Underretninger om hans Opholdssted og Forhold have ikke.

128. Hun, der er Tjenestepige, omtales meget rosende.

129. Han, der er Haandværker paa Landet, skifter sig fremdeles vel og er en flittig Mand.

130. Hun, der er gift med en Arbejdsmand i en Rkjøbstad, har det godt og vedbliver at opføre sig vel.

131. Han, der er Haandværker paa Landet, har det fremdeles godt og skifter sig vel.

132. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har altid haft vanskeligt ved at skaffe sig Erhverv. Har forladt Hustru og Børn siden Juli 1870. Er for nogle Uger siden sendt til sit Forsørgelses hjem som Betler.

133. Han, der er Landsbyhaandværker, lever fremdeles stille hen, er fattig, men endnu for stolt til at bede om Fattighjælp. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

134. Han har atter begaaet Lovovertrædelse. Opgivet.

135. Han savner Selskabet fremdeles Underretning om.

136. Han, der er Landsbyhaandværker, har et svagt Helbred og meget trange Kaar. Han vedbliver imidlertid at ernære sig uden Fattighjælp. Selskabet har i det forløbne Aar støttet ham i Forening med Horsens Fængselselskab. Omtales meget rosende.

137. Hun, der er gift med en Arbejdsmand paa Landet, omtales meget rosende.

138. Han, der er Fisker, har smaa Kaar, men hans Forhold er upaaflageligt.

139. Han, der er Røgter, tjener endnu hos den samme Mand og opfører sig vel.

140. Han, der er Haandværksfævend, er i Amerika, hvor det efter hans egne Breve skal gaae ham særdeles godt.

141. Han, der er Murfævend, ernærer sig godt og noget Ulovligt vides ikke om ham; men hans Forhold er ingenlunde tilfredsstillende, idet han ikke vil betale Bidragene til tvende uægte Børn, men affoner dem ved Fængsel.

142. Han, der er Landsbyhaandværker, skifter sig fremdeles meget vel, men hans Helbred er svagt og hans Kaar trange.

144. Han, der er Tjenestekarl, er i Amerika og skal have det godt.

145. Hun er Tjenestepige. Hendes nuværende Opholdssted vides ikke.

146. Han, der er Landsbyhaandværker, har endnu trange Kaar, men opfører sig vel.

147. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, kan ikke ganske ernære sin Familie uden Fattighjælp. Er ikke flittig og stadig, men noget Ulovligt vides ikke om ham.

148. Han, der er Arbejdsmand i en Kjøbstad, har nylig mistet sin Hustru. Har stadigt Arbejde og skifter sig vel.

149. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, er atter tiltalt for Tyveri. Opgivet.

152. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har et svagt Helbred og trange Kaar. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

153. Hun, der er Tjenestepige, skifter sig fremdeles vel.

154. Hun er arresteret for Tyveri, hvorfor hun er idømt 2 Aars Forbedringshusarbejde.

156. Han, der er Husmand, er skuffelig, ordentlig og ædruelig, men noget lad og skifter derfor jævnlig Tjeneste.

157. Han, der er Arbejdsmand, tjener endnu paa den samme Gaard. Efter Alt, hvad man kan skjønne, opfører han sig vel, og Familien, der bestaaer af Mand, Kone og 2 Børn, forsørger han uden Fattighjælp.

157. Han, der er Daglejer, skifter sig meget vel.

158. Hun er et aldbrende Fruentimmer, der flere Gange har været straffet. Arresteret for Løsgængeri. Opgivet.

159. Han, der er Maler, er i Amerika, i det sidst forløbne Aar have ingen Underretning om ham.

160. Han, der er Landsbyhaandværker, har trange Kaar. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

162. Han, der er Tjenestekarl, er i Amerika. Han har endnu ikke skrevet til sin Hjemstavn.

163. Han, der er Kjøbmand, er kommen i ret god Gang og omtales meget rosende.

164. Ham har Selskabet opgivet, fordi han har viist sig upaalidelig.

165. Han, der er gift med en Jordemoder, opfører sig vel.

Hun, der er Husmandskone, har trange Kaar. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

167. Han, der er Husmand, har i det sidste forløbne Aar levet stille og ordentlig og arbeidet flittigt.

168. Han ernærer sig ved Dagarbejde, som han udfører med Flid og Stadighed, og fører i det Hele taget et stille og roligt Liv.

169. Han, der er Tjenestekarl, er udvandret til Amerika. Underretning faaues om ham.

170. Hun, der er Frugthandlerse, har i det forløbne Aar forladt Byen og er flyttet til en anden By. Senere Underretning haves ikke.

171. Han, der er Tjenestekarl, har atter begaaet Lovovertrædelse.

172. Han, der er Tjenestebredng, har atter begaaet Lovovertrædelse.

173. Han er Tjenestebredng, hjemmehørende i et Landfogd, 18 Aar gl., straffet for Tyveri, tidligere for samme Forbrydelse straffet med to Maaneders Fængsel. Ved Løsladelsen den 10de November 1869 anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Er født udenfor Egtetab, slet opdraget og forsømt, men sund, godlidende og endnu saa usfordærvet, at det vilde være Synd at overlade ham til sig selv. Han anbefales til en Beklædningshjælp og til Anbringelse i en Tjeneste paa Landet“. Selskabet skrev derpaa til hans Forsørgelseshjem og tilbød at udstyre ham med Klæder, saafremt man der kunde skaffe en Tjeneste til ham

Hos en Mand, der kunde tage sig af ham. Derpaa blev der
 svaret, at Sognet gjerne skulde overtage den materielle Un-
 derstøttelse, saafremt Selskabet kunde skaffe ham en passende
 Tjeneste, men det var ikke til at tænke paa at anbringe ham
 i Sognet eller den nærmeste Omegn, da han var ilde berygtet
 for sin Ustadiighed. Hvor han tidligere havde været, var han
 løben sin Vej og derpaa sørmet omkring i Landet, til han
 var bleven anholdt af Vrigheben. Han vilde derfor blive
 indsat i Arbejdsanstalten i Korsør, hvis Selskabet ikke kunde
 tage sig af ham. Som Følge af disse Oplysninger blev det
 forsøgt at skaffe en Tjeneste til ham, men forgjæves. Ved
 Røsladelsen af Straffeanstalten blev han derfor indsat i den
 nævnte Arbejdsanstalt. Efterat han var indsat i denne ved-
 blev Selskabet endnu at søge Tjeneste til ham, men med
 samme uheldige Resultat; det besluttede derfor i Forening
 med hans Forsørgelseshjem at sende ham tilsøs. Da dette
 tillige var Drengens eget Ønske, blev han i April 1870 sendt
 fra Arbejdsanstalten i Korsør til Kiel, hvor det Skib laa,
 han skulde med. Ved denne Lejlighed tilfrev Inspecturen
 for Arbejdsanstalten Selskabet saaledes: „Det er mig en
 stor Glæde, at Fængsels-selskabet har taget sig af denne Dreng,
 thi jeg troer, at det vil faa stor Glæde deraf; hans Opsørelse
 her har i det Mindste været udmærket god“. Her syntes
 ogsaa at være al Grund til at gjøre sig godt Haab, især da
 Skibets Fører var en flink og brav Mand, der ret var be-
 hjælet af det Ønske at kunne gjøre Noget for det unge Men-
 neske. Men her led Selskabet en Skuffelse. Han var aldrig
 saasnart kommen til Kiel, før den gamle Lyst til at vage-
 bondere kom over ham, og istedetfor strax at melde sig hos
 Skibets Fører, streifede han et Par Dage om i Staden og
 møndte sig først i det Dieblig Skibet skulde afgaae. Skibet
 gik til England. Paa Overfarten var han lad og paadrog
 sig engang en alvorlig Trettesættelse for sin Urenlighed.
 Men sjønt der kun blev stillet smaa Fordringer til ham,
 da han var overkomplet, viste det sig dog snart, at Skibets
 Knevre Rum og den Orden, der herskede, ikke behagede ham;
 thi saasnart han kom paa engelsk Grund, løb han bort. Siden
 har Ingen hørt Noget om ham. Det maa bemærkes, at
 Skibets Fører strax henvendte sig til Politiet, og at han lige-

ledes henvendte sig til det, da han efter et Par Maanedes Forløb kom tilbage til den samme Plads.

174. Hun, der Tjenestepige, hjemmehørende i et Landsogn, 23 Aar gammel, straffet for Bedrageri med otte Maanedes Forbedringshusarbejde, tidligere straffet med 2 $\times$ 5 og 6 $\times$ 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, løslodes den 8de April 1870. Før Løsladelsen blev hun anmeldt saaledes: „Hun ønsker at erholde en Tjeneste, men har nogen Frygt for at komme til Fyn. Hun synes at begynde at gaae i sig selv; hvorfor det vilde være ønskeligt, om hun kunde blive anbragt et Sted, hvor hun kunde finde nogen Støtte. Hendes Grundfejl har været Forsængelighed og Lyst til Stads.“ Til hende blev der anskaffet en foreløbig Tjeneste hos en Gaardmand paa Østfynten i Sjælland; og hun afgif dertil fra Straffeanstalten. Denne Tjeneste forlod hun ved Nattetide efter et Par Maanedes Forløb og begav sig til Fyn. Hendes Sognepræst har nylig tilskrevet Selskabet saaledes: „Hun er for nærværende Tid i Straffeanstalten paa Christianshavn. Hun tog sidste Efteraar Kjøb og Flæsk paa en anden Mandes Regning hos en Slagter, hvorfor hun blev tiltalt i Maj dette Aar. Efter Moderens Forklaring arbejdede hun i Høstens Tid forrige Aar her i Sognet og havde Tilholdssted i Hjemmet, men i Efteraaret gif hun bort og menes i sidste Vinter at have været i Egnen ved Alsens. Moderen siger, at Begyndelsen til hendes uordentlige Liv skete i sidste Krigs Tid, da hun i en Alder af 17 à 18 Aar tjente i en Kro.“

175. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 38 Aar gl., gift og har 5 Børn, straffet for Røgttyveri, ikke tidligere tiltalt, løslodes af Straffeanstalten den 14de April 1870. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes hertil: „En flink, alvorlig og arbejdsdygtig Mand, hvis Fald vistnok alene maa tilskrives Næringsforg. Er flet klædt og meget trængende til Hjælp.“ Ifølge denne Anbefaling blev han understøttet med en Pengehjælp og kom efter Løsladelsen hjem til sin Familie. Selskabet hørte derpaa ikke Noget til ham før Vinteren kom. Da sendte han et Bønsskrift til Præsten for den Straffeanstalt, fra hvilken han var udgaaet, hvori han begjærede en Understøttelse fra det

ernærende Fængselsfælskab. Han oplyser deri de Banskelligsøder, han havde havt at kæmpe med, siden sin Løsladelse, og Sogneraadets Formand anbefaler ham saaledes: „Da Ansøgeren dædder med en stor Familie i meget trange Raar og siden sin Løsladelse af Fængslet har opført sig meget godt, anbefales man til gunstig Bønhjælp.“ Dette Andragende blev af vedkommende Fængselsfælskab tilstillet det fynske Fængselsfælskab, under hvis Forsorg han hører, ledsaget med en Skrivelse, hvori han atter blev anbefalet paa det Bedste. Der blev derfor igjen tilstaaet ham en Vengehjælp.

176. Han, der er Tjenestefarl, hjemmehørende i et Landsogn, 37 Aar gl., straffet med 4 Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri, tidligere straffet med Fængsel paa Band og Brød og Forbedringshusarbejde, løslødes den 4de Maj 1870. I Straffeanstalten havde han opført sig vel og blev derfor anbefalet til en Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet. Præsten i hans Hjemsted, til hvilket han vendte tilbage efter udstaaet Straffetid, har fornødig tilskrevet Selskabet saaledes: „Han, som er Søn af et Fattiglem, er i dette foraar rejst til Amerika paa Sognets Bekostning. Han har siden sin Løsladelse af Fængslet ført et ustabigt liv, idet han aldrig har havt Lyst til nogen stadig Beskæftigelse, skjønt Flere her have forsøgt at hjælpe ham dertil. Paa en enkelt Undtagelse nær have Børnene af disse Forældre været straffede; de have kun havt et daarligt Exempel i deres Hjem, da Faderen er grumme drikfældig og snarere har opmuntret end standset sine Børn paa den rette Vej.

177. Han er Skibstømrer, 42 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift og har 1 Barn, straffet for Brandstiftelse, ikke tidligere straffet, løslødes den 10de Februar 1870. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes hertil fra vedkommende Straffeanstalt: Han er en Alynker, til hvis Sandbrud og Anger man her i Fængslet har faaet mere og mere Mistillid.“ Som Følge af denne Anmeldelse blev der ikke opgivet Hensyn til ham ved Løsladelsen; men efter nogle Maanedes Forløb fremkom han med et Andragende om Hjælp, der blev anbefalet saaledes af hans forrige Sognepræst: „Han, der er fra det Sogn, i hvilket jeg var Præst

i nogle Aar, og hvorfra jeg flyttede for et Par Maaneber siden, har i sit Fødesogn, hvor han nu ogsaa er bosat, havt Ord for at være en stræbsom og i alle Maader ordentlig Mand, hvorfor det vakte megen Forundring, da han blev draget til Ansvar for Retten i Anledning af, at hans tidligere Hus brændte. Efter udstaaet Straffetid er han nu kommen tilbage og klager over, at han har ondt ved at komme ud af det, at udbetale og forrente, hvad Kjøbet af hans lille Hus kræver; mener navnlig, at dersom han havde Raad til at anskaffe sig Skibstømrerværktøj, da vilde han have meget lettere ved i sit gamle Arbejde, Skibstømreriet, at faae udbetalt sit Hus og komme paa Fode igjen." I Genhold til denne Skrivelse blev der tilstaaet ham en Pengehjælp til Anskaffelse af Værktøj. I en senere Skrivelse meddeler vedkommende Sognepræst, at han fremdeles er flittig, ærdelig og arbejdsom, men at det synes, at hans gamle Fejl, Gjerrighed, hænger ved ham endnu.

178. Han, der er Arbeidsmand, er hjemmehørende i en Kjøbstad, 62 Aar gl., gift og har 6 Børn, straffet med 1 Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri og Betleri, løslødes af Straffeanstalten den 24de August 1870. I Straffetiden havde han opført sig vel. Formedelt Interens Strenghed og hans svage Helbred tilstodes der ham en Medlidenshedshjælp. Tidligere har denne Mand havt et godt Lov paa sig. Død i afvigte Foraar.

179. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, 35 Aar gl., løslødes den 12te Juli 1870. Efter Løsladelsen henvendte han sig til sin Sognepræst om Hjælp, da han var uden Tjeneste og havde Intet at leve for. Denne foretog strax Sagen for Selskabet og erholdt derpaa øjeblikkelig en Pengehjælp til ham. indtil der kunde staffles ham en passende Tjeneste. Nogen Tid efter indløb der imidlertid følgende Skrivelse fra bemeldte Sognepræst: „Det har voldt mig en faare stor Skuffelse, at den løsladte Fange, for hvem jeg sidst bad Fængselsfællesskabet om en lille Pengehjælp, har vist sig ikke at kunne holde sig fra Forbryderbanen. Samme Dag, som jeg modtog de 10 Rd. fra Selskabet (hvilke jeg herved pr. Postanvisning sender tilbage med Tak), hørte jeg, at han havde stjålet 6 Ubre og va

opaaagreben. At det ikke har været Hunger, der har drevet ham til Tyveriet, maa jeg ansee for sikkert, da jeg, Dagen efter Tyveriet blev begaaet, gav ham en lille Tærefilling." Opgivet.

180. Han er Arbejdsmand, 41 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, gift og har 6 Børn, løslodes af Straffeanstalten den 14de October 1870. Han var bleven idømt Forbedringshusarbejde for Bedrageri i Kortspil, men havde ikke tidligere været straffet. Ved Løsladelsen blev han ikke anbefalet fra Straffeanstalten; det blev tværtimod bemærket, at han i mange Aar havde levet af Bedrageri og var en immoralsk fordærvet Person. Som Følge deraf tog Selskabet sig ikke af ham. Men under Straffetiden havde en agtet Borger taget sig af hans Familie og var bleven opmærksom paa, at hans Hustru var en særdeles dygtig og forstandig Kone, der holdt sit Hus reent og ordentligt og med stor Omhu tog sig af sine Børn. Af Agtelse for Konen besluttede han derfor ogsaa at tage sig af Manden. Han henvendte sig derfor til Selskabet, saasnart denne havde udstaaet sin Straf, og bad om at det vilde støtte ham med en Pengestøtte for at sætte ham i Stand til at drive den Gaandtering, som han havde ernæret sig af, førend han var bleven forfalden til Lediggang og Kortspil. Skjønt Selskabet ikke nærede det mindste Haab om ham, gif det dog ind paa dette Andragende. Hjælpen blev ydet ham gennem den Mand, der havde anbefalet ham. Han lovede at sørge for, at Pengene bleve anvendte i det tilsigtede Djemed, og i det Hele taget have sin Opmærksomhed henvendt paa ham. Det har han ogsaa gjort, og hans Bestræbelser er hidtil kronet med Held, idet hver af Spilleren, Svirebroderen og Lediggængereren er bleven en ordentlig og arbejdsom Mand, der ernærer sig selv og sin Familie paa en redelig Maade.

181. Han er Tjenestefarl, hjemmehørende i et Landpogn, 21 Aar gl., straffet for Tyveri, ikke tidligere tiltalt, indgik af Straffeanstalten den 29de April 1870. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Sund, ufordærvet, oprig; vækker gode Forhaabninger. Er usfelt flædt og ullykkelig tiltillet, hvis der ikke skaffes ham en Tjeneste.“ Selskabet indkaffede ham en Tjeneste og gav ham en lille Understøttelse.

Han tjener endnu hos den Mand, han kom til 1ste Maj 1870 og skal foreløbig blive der til 1ste Maj 1872. Hans Husbonde siger om ham, at han har et indesluttet Væsen, og at han maaskee ikke altid følger Sandheden, men han troer om ham, at det er hans Forsæt at vogte sig for at falde paany.

182. Han er Snebker, hjemmehørende i et Landsogn, 43 Aar gl., gift og har 4 Børn, straffet for Brandstiftelse, ikke tidligere straffet, løslødes af Straffeanstalten den 21de October 1870. Ved Løsladelsen anbefalede han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „En forfænt Mand, men vistnok opfyldt af de bedste Forsætter til at ernære sig paa en ærlig Maade. Konen har af Nød solgt hans Værktøj. En Hjælp i denne Henseende vilde vistnok være ham til Gavn.“ I Genhold til ovenstaaende Ubefaling blev der tilstaaet ham et Beløb gjennem et af Selskabets personlig virkende Medlemmer til at købe sig Værktøj for. Fra dette Medlem har Selskabet fornylig haft følgende Underretning om ham: „Han kommer, efter hvad jeg hører, taalelig godt ud af det med sine sparsomme Hjælpekilder. Han gjør fremdeles Indtryk af at være en af Naturen maadeligt udrustet Person med ringe aandelige Gaver.“ Sit Haandværk har han nedlagt og tænker for Fremtiden paa at ernære sig ved at trække omkring paa Landet med en lille Vogn og sælge Fisk. Han har for ganske kort siden henvendt sig til Selskabet om et Laan til at begynde denne Forretning med. Noget Ustikkelig vides ikke om ham.

183. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, 26 Aar gl., straffet for Voldtægt, ikke tidligere tiltalt, løslødes af Straffeanstalten den 3die October 1870. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Synes særdeles stikkelig og ikke hengiven til nogen Last. Mulig kan han selv skaffe sig en Kondition, hvis ikke vil han personlig henvende sig til Selskabets Forretningsfører.“ Dette gjorde han, da han ikke selv saae sig i Stand til at skaffe sig en Tjeneste. Der blev da strax skaffet ham foreløbigt Arbejde og til første Skiftedag en Tjeneste hos en Landmand i Sønderjylland, hvor han skulde være Lærker. Rejseudgifterne og andre Omkostninger ved hans Anbringelse overtog Selskabet. Senere Underretning har ikke været at erholde.

184. Han er Haandværksvend, hjemmehørende i et Landsogn, 25 Aar gl., gift og har 1 Barn, løslodes af Straffeanstalten den 15de December 1870. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes hertil: „Han synes ret flink og flittelig, men letfindig; er tyndt klædt og trænger højlig til en Haandsræfning. Anbefales!“ Derpaa blev der tilstaaet ham en Beflædningshjælp. Kort efter at han var kommen hjem til den Sted, hvor han var bosat, blev han med Hustru og Barn sendt til sit Forsørgelseshjem paa Vestfiden af Sjælland. Der er tilskrevet Sognepræsten dersteds om ham, men intet Svar er erhholdt.

185. Han er Landsbyhaandværker, hjemmehørende i et Landsogn, 30 Aar gl., straffet for Tyveri, begaaet i halv røverusket Tilstand, ikke tidligere tiltalt, løslodes af Straffeanstalten den 26de Oktober 1870. Ved Løsladelsen anbefalede man ham saaledes: „Flink, forstandig og tilsyneladende ufordærvet. Vil gerne at søge Arbejde i Sjælland, hvor han tidligere har tjent sit Brød. Trænger til en lille Beflædningshjælp.“ Til Genhold til denne Anbefaling tilstodes ham en Beflædningshjælp. Men den Omstændighed, at han er 30 Aar gl. og dog trænger til en Beflædningshjælp, skjønt han er lebig og løs, synes just ikke at tale til hans Fordeel. Hans Sognepræst har nylig meddeelt følgende Underretning om ham: „Han er for Tiden hos en Slægting og skal efter sigende blive hos ham i hele 5 Aar. Om hans Forhold gives intet uden Godt.“

186. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 40 Aar gl., gift og har 6 Børn, straffet for Brandstiftelse og Asurancesvig, ikke tidligere straffet, løslodes den 1080te Decbr. 1870. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En flink, alvorlig og forstandig Mand. Ejer et Hus med 1 1/2 Tdr. Land men stylder Alt bort. Ønsker at ernære sig som Væver, men mangler Gode til at anskaffe sig en Væv. Anbefales!“ Da en Væv er et temmelig dyrt Redskab, blev der skrevet til hans Forsørgelseshjem og spurgt, om det vilde i Forening med Selvfabet sætte ham i Gang som Væver, ved at denne Hjælp blev regnet som fattighjælp. Der angik længere Tid, inden der indløb Svar derpaa, og da det kom, indeholdt det Underretning om, at den Paagjældende

ikke var forsørgelsesberettiget der i Sognet, men i et andet Sogn, som det opgav. Smidlertid havde Selskabet forhørt sig om en brugt Bæver her i Staden, og været saa heldigt at faae en saadan med Tilbehør, der var i en meget god og brugbar Tilstand, for en billig Betaling. Da hans Forsørgelseshjem var Medlem af Selskabet, blev det vedtaget, at det ikke skulde anmodes om at deltage i Hjælpen. Strax efter Løsladelsen kom han her til Staden og hente de Bæver, men han fik den ikke som Gave men som Laan, for at hans Kreditorer ikke skulde gjøre Indsørsel og tage den. Det lader dog ikke til, at han er kommen i Gang som Bæver, thi hans Sognepræst har nylig tilskrevet Selskabet saaledes: „Han boer til Leje her i Byen. Det gaaer ham nu godt, og han skifter sig vel. Han har ret godt Arbejde i sin forrige Haandtering som Hørvinger. Med Hensyn til hvad der maa ansees som Marsag i, at han kom ind paa Forbryderbanen, da anseer jeg det for vist, at Marsagen var de fattige og trykkende Omstændigheder, hvori han befandt sig.“

187. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, 53 Aar gl., straffet dette Aar med 2×5 Dages Fængsel paa Band og Brød for Smaatyverier. Denne Mand der staaer ene i Verden, har tjent længe som Kavallerist senere i en Arrække som Ruds og senere som Røgter. Han har indtil den seneste Tid ikke alene ikke været straffet, men endog erhvervet sig meget gode Vidnesbyrd. Hans Hovedulykker, at han er opslidt ved strengt Arbejde; dertil kommer en partiel Lamhed i den ene Side, hidrørende fra et Slagtilfælde. Det er væsentlig Mangel og Nød, der har bragt ham i Konflikt med Straffeloven. Man holdt sig overbeviist om at naar der toges billigt Hensyn til hans Svækkelse og han blev forhjulpen til en passende Beseftigelse som Røgter eller dsl., at han endnu baade vilde og kunde bidrage sit til selskabeligt Erhverv. Hans Forhørsdommer, der anbefalede ham varmt, haabede at kunne skaffe ham en saadan Anbringelse, naar han erholdt en ringe Pengehjælp dertil, af f. Ex. 10 Rd., der væsentlig skulde anvendes til at forsyne ham med de fornødne Klæder. Denne Sum blev derfor tilstillet den nævnte Forhørsdommer, der kjærlig tog sig af ham og bevirke, at hans Forsørgelseshjem for Sognets Regning

lokkede ham en god og let Tjeneste. Der er saaledes sørget godt for denne svage Mand.

188. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i en Kjøbstad, 46 Aar gl., Enkemand, har 3 Børn, straffet for Tyveri, lidligere straffet med Forbedringshusarbejde for Bedrageri, løslodes den 21de Januar 1871. Før Løsladelsen blev han anmeldt saaledes: „En arbejdsdygtig Mand, der her i Fængslet har røbet ærlig Fortrydelse og Lyst til at oprette sine Fejltrin. Er blottet for Alt; usælt klædt. Anbefales til en Beklædningshjælp af ca. 10 Rd.“ Denne Hjælp blev udmålt, tilstaaet, og et af Selskabets personlig virkende Medlemmer tog sig af ham. Fra denne Mand har Selskabet nylig modtaget følgende Underretning om ham: „Det gjør mig indt at maatte meddele, at han senere ingenlunde har opført sig godt. Efterat han havde brugt den Hjælp, som Fængselselskabet tilstod ham, har han gjort sig skyldig i Tyveri og bedrageligt Forhold. Han er herfor fornylig dømt til 2 1/2 Aars Fængelsarbejde. Det var ganske vist ikke Råd, der førte ham til at stjæle.“ Det synes saaledes, at denne Person hører til de Mange, der stikke sig bedst indenfor Fængslets Mure.

189. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i en Kjøbstad, 45 Aar gl., gift og har 7 Børn, straffet for Tyveri, lidligere straffet 7 Gange, navnlig for Betleri, løslodes den 4de Oktober 1870. Denne Mand, der nyder Fattigunderstøttelse, blev naturligvis ikke anbefalet til Selskabets Forsorg, og det troede i Førstningen ikke, at det burde tildele ham nogen Understøttelse. Han henvendte sig imidlertid personlig til Selskabet og bad inderligt om en Hjælp formedelt hans fattige Trængsel og Vinterens Strenghehed. Ved denne Lejlighed fortalte han et særdeles godt Indtryk. Der er noget Blødt, Mægenhertigt og inderligt Godmodigt i hans Karakter, der ikke kan Andet end vække Medlidenhed med hans forføjede Tilstand. Da flere Borgere gavede ham et skriftligt Vidnesbyrd om, at han var yderst trængende, og at baade han og hans Hustru stræbte, saa godt de kunde, at ernære sig paa lovlig Maade, fik han en lille Pengeunderstøttelse. Han nyder endvidere Fattigunderstøttelse, da han ikke selv er i Stand til at ernære sin talrige Familie; men noget Ulovligt vides

ikke om ham. Selskabet agter fremdeles at have sin Opmærksomhed henvendt paa ham.

190. Hun, der er gift med en Arbejdsmand her i Staden, har udstaaet sin Straf for flere Aar siden. Formedelt Sygdom og andre Uheld var Familien kommen meget tilbage. Hun henvendte sig derfor afvigte Vinter til sin Sognepræst om Hjælp. Ved denne Lejlighed kom det frem, at hun havde været straffet. Der blev tilstaaet hende en Pengehjælp til at indløse deres Sengenklæder og til at afhjælpe Nøden i Huset. Paa hendes Forhold har Intet været at udsætte.

191. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 42 Aar gl., straffet for Tyveri, dømt paa Livstid, tidligere straffet 3 Gange, benaadet Kongens Fødselsdag 1869. Før sin Udsættelse ytrede han Lyst til at udvandre, og der blev truffet Foranstaltning til, at dette kunde skee, men inden Sagen blev endelig ordnet, skiftede han Sind og foretrak at gifte sig med en Pige i sin Hjemstavn, der havde 2 Børn. Det var at befrygte, at han ikke vilde holde sig længe, da han var en svag og vaklende Person og nu kom i Armod. Han henvendte sig snart til Horsens Fængselselskab om Hjælp, der sendte hans Begjæringer til det fynske Fængselselskab. Det blev vedtaget at man foreløbig skulde see Liden an. I Februar d. A. indkom han atter med et Andragende, der blev anbefalet af hans Sognepræst, og nu tilstod Horsens Fængselselskab ham 10 Rd., der bleve sendte hertil. Pengene bleve sendte til hans Sognepræst med det Tilføjende, at man ansaae denne Hjælp for tilstrækkelig foreløbig, men vilde senere træde til, hvis det gjordes nødvendigt. Skjønt han saaledes endnu ingen Hjælp har faaet, betragtes han dog som optagen under Selskabets Forsorg.

192. Han en Tjenestefarl, hjemmehørende i et Landsogn, 30 Aar gl., straffet for Tyveri med 2 Aars Forbedringshusarbejde, tidligere straffet flere Gange, løslodes den 3die April 1871. Han anmeldtes saaledes: „Han ønsker at udvandre til Amerika, og da han virkelig synes at egne sig dertil, vil man gjerne herved anbefale ham til det fynske Fængselselskab. Dersom der nu snarest muligt blev skrevet til hans Hjemstedskommune med Anmodning om at yde til

nogen nævnte Udvandring 100 Rd., saaledes som vi fornylig angave opnaaet det fra et Par Kommuner til 2 Fangers Ud-
 vandring, og det fynske Fængselselskab maatte finde sig for-
 lænlediget til at skyde 30 Rd. dertil, saa vilde man herfra
 afskyde Resten ca. 30 Rd.; thi mindre vil ikke kunne gjøre
 noget, da han selv ingen Overarbejdspenge har og tillige først
 skal ordentlig ekviperes. Tillige maa det ansees for uund-
 gaaelig nødvendigt at han faaer en i New-York betalbar Beryl
 brænd sig for ikke at staae aldeles blottet, naar han paa Ame-
 rikas Jordbund i den allerførste Tid muligvis skulde blive
 ramt af Arbejdsløshed. I det vi tillade os at henvende Op-
 mærksomheden paa, at han allerede skal ud den 3die April,
 roter at der snarest kan blive skrevet til hans Forsørgelseshjem,
 anbefales han indstændigt til sit Vnskes Opnaaelse." Efter
 en Forhandling med hans Forsørgelseshjem blev det vedtaget at
 noget skulde give 70 Rd. og det fynske Fængselselskab 60 Rd.
 til hans Udvandring. Dette Beløb blev tilstillet Viborg
 Fængselselskab, der besørgede hans Overførsel. Den Paa-
 gjældende afgif direkte fra Straffeanstalten til Hamborg. Men
 kort før Skibets Afgang fandt han paa et Paaskud til at for-
 anlade det og kom ikke tilbage før dets Afgang. Efter nogen
 Tids Forløb blev han indlagt paa Hospitalet i Slesvig, der
 tilstillede hans Forsørgelseshjem en Regning for hans Kur
 og Pleje. Sagnet har faaet de 70 Rd. tilbage, det bidrog
 til hans Udvandring. Ham betragter Selskabet som opgivet.

193. Han er Haandværker, hjemmehørende i et Land-
 sogn, 35 Aar gl., gift, men har kun 1 Barn, løslodes af
 Straffeanstalten 1859. Under sin Straffetid opførte han sig
 særdeles vel og blev derfor indstillet til Benaadning, som
 ogsaa blev ham tilstaaet. Nogen Tid efter sin Hjemkomst
 ønskede han at gifte sig, og da Alt tegnede særdeles godt for
 ham, tilstod den Straffeanstalts Fængselselskab, af hvilken
 han var udgaaet, ham et Laan paa 100 Rd. I Førstningen
 gik det godt, og der indløb stadig særdeles rosende Bidnes-
 ed byrd om ham; men formedelst Sygdom, stor Familie (han
 har haft flere Børn) og uheldige Omstændigheder er det
 gaaet tilbage for ham, hvortil ogsaa en uheldig Ejendoms-
 og handel har bidraget. Han har flere Gange i de senere Aar
 henvendt sig til det Fængselselskab, der havde understøttet

ham med det nævnte Laan, men det ansaa hans Forfatning for saa fortviolet, at det troede ikke, at han kunde hjælpes. I det forløbne Aar henvendte han sig til det med en Begjæring om et Laan paa 80 Rd., fordi hans Kreditorer truede med Indførsel. Dette Andragende blev tilstillet det fynnse Fængselselskab. Det kom til det Resultat, at en saadan Hjælp ikke vilde kunne gavne ham, da den kun vilde have til Følge, at naar den Kreditor, der havde Forlig med ham, havde faaet disse Penge, vilde en anden falde over ham, og saa var han lige nær. Hans Andragende blev derfor forkastet. Men senere hen i Aarets Løb fremkom han med en Begjæring om et Laan mod første Prioritet i sit Sted. Dette Laan skaffede Selskabet ham af en offentlig Kasse, da Pantet var tilstrækkeligt. Derved er han reddet foreløbig og det er at haabe, at han nu, da hans Familie er saa lille, vil bedre slaae sig igjennem, da han endnu er i en kraftig Alder. Hans Forhold er særdeles godt.

194. Han er Tjenestebrend, hjemmehørende i en Kjøbstad, 16 Aar gl., straffet med 20 Rottingslag for Tyveri og Dyreplageri. Efter at han var bleven konfirmeret, kom han i Haandværkslære; men efter nogen Tids Forløb forlod han sin Lære og kom hjem til sine Forældre. Her var han uden Arbejde og uden tilstrækkeligt Tilsyn, hvorfor han drev omkring og kom i Ledtog med en anden slet Dreng, i Forening med hvem han begik den nævnte Forbrydelse. Da han havde Stedsfader, og der ikke var noget godt Forhold imellem hans Forældre, var det nødvendigt, at han kom bort fra Hjemmet. Selskabet skaffede ham derfor Tjeneste hos en Bonde, der boede fjernt fra hans Hjem. Men da det var om Vinteren og Drengen var uvant til Bondearbejde, maatte der betales et maanedligt Vederlag til hans Husbonde. Denne afftod sin Gaard i afvigte Foraar, hvorfor han maatte flyttes til en anden Bonde der paa Egnen. Begge disse Mænd havde taget sig faderligt af ham, og det er at haabe, at han vil blive flink og ordentlig, da hans Fejl menes at hidrøre fra en forsømt Opdragelse, men ikke fra naturligt Gang til Forbrydelser.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

Hr. Pastor Lorenzen i Gislev,
 — — Balslev i Egense,
 — — Clausen i Ryslinge,
 — — Abel i Bispenberg,
 — Justitsraad Thorup i Svendborg,
 — Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup,
 — Kjøbmand S. Barfoed i Bogense,
 — Lærer Simonsen i Gjerup,
 — Forpagter Thomsen paa Rejrup,
 — Pastor Fejlberg i Brørup ved Varde,
 — Byfoged Sager i Rudkjøbing har lovet at ville sørge
 for de langelandske Fangers Anbringelse, naar man hver Gang hen-
 vender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaaret fra 1ste April 1870
til 31te Marts 1871 have bidraget med

Gaver:

	Rb.
Statsskassen	50
Lehnsgrevinde Danner	20
Allerup-Davinde Sogne	2
Haarby Sogn	2

Fortegnelse

over de aarlige Medlemsbidrag:

	Rb.
Mølens	20
aaaborg	10
idibelfart	6

	Rb.
Nyborg	10
Odense	50
Rudkjøbing	10
Svendsborg	10
Marstal	5
Brahetrolleborg Sogn	5
Dure-Bejstrup Sogne	4
Stenstrup-Lunde Sogne	4
Vester Naby-Mastrup Sogne	4
Vester Skjerninge-Ullebølle Sogne	4
Øster Skjerninge-Hundstrup Sogne	4
Rjøng Sogn	4
H.S. Excellence Geheimeconferentsraad, Grev Moltke-Svitfeldt til Moltkenborg	50
Kammerherre Sehestedt-Zuul til Ravnholt ?	25
Kammerherre, Lehnsgreve Ahlefeldt-Lauervigen til Grevstabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Kristiansdal	10
Kammerherre Mylius til Rønningesøgaard	10
H.S. Excellence, Udenrigsminister, Kammerherre, Baron Rosen- ørn-Lehn til Baroniet Lehn	10
H.S. Excellence, Kammerherre, Lehnsgreve Reventlow til Baroniet Brahetrolleborg	10
Kammerherre, Grev Rangkau til Frederikslund	10
By- og Herredsfoged Sager i Rudkjøbing	5
Nenslev-Bovensø Sogne	2
Andersen, Billed- og Stenhugger, Odense	2
Allerup, M. P., Odense	2
Brandt, Frue, Odense	2
Brandt, M. R., Fabrikant, Odense	2
Brandt, C., Kjøbmand, Odense	2
Berg, Hunderupgaard	2
Bierfreund, Lø., Bankdirecteur, Odense	2
Boesen, Adolph, Kjøbmand, Odense	2
Blauenfeldt, Præst, Rolshave	2
Borch, Rancelliraad, Odense	2
Bang, Carl F., Konsul, Odense	2
Bang, Jens, Bogholder, Odense	2
Bierfreund, Justitsraad, Odense	2
Brodmann, A., Gæstgiver, Odense	2
Baggesen, Præst, Dure	2
Bøg, Provst, Gamtofte	2
Balslev, Præst, Haarslev	2
Blumensaaft, Fabrikant, Odense	2
Clausen, Juveler, Odense	2

Christoffersen, Karl, Rjøbmand, Odense	2
la Cour, Rjøbmand, Odense	2
Chiemitz, Præst, Faaborg	2
Damgaard, Stiftsprovst, Odense	2
Dreyer, J. E, Rancelliraad, Odense	2
Dreyer, Præst, Humble	2
Eilfsou, Rancelliraad, Odense	2
Espe-Bantinge Sogne	2
Esmann, E. M., Grosferer, Odense	2
Fraugde Sogn	2
Faber, Adjunkt, Odense	2
Faber, M. E. F. & Søn, Odense	2
Fich, Carl, Rjøbmand, Odense	2
Friborg, Entefru, Odense	1
Fogtmann, E. E. B., Rjøbmand, Odense	2
Frydenbahl & Voigt, Odense	2
Fibiger, Fattigininspecteur, Odense	2
Fønss, Provst, Vejlby	2
Fogh, Præst, Skydebjerg	2
Gjelfted-Rørup Sogne	2
Gamborg Sogn	2
Hempel, Landinspecteur, Højstrup	2
Hempel, Fabrikant, Odense	2
Helveg, L., Dr., Præst, Odense	2
Helveg, Læge, Odense	2
Helveg, Kapitain, Odense	2
Henrichsen, Statsraad, Odense	2
Hein, Læge, Odense	2
Hansen, Urban, Raadmand, Odense	2
Holm, S. E., Rjøbmand, Odense	2
Hofman (Bang), Statsraad, Hofmansgade	2
Halberg, Rancelliraad, Bogenfæ	2
Høyer-Nielsen, Provst, Rjølstrop	2
Hassager, Præst, Særsløv	2
Hansen, Præst, Skamby	2
Horne Sogn	3
Jørgensen's Sønner, P., Odense	2
Jørgensen, R., Rjøbmand, Odense	1
Jacobsen, L., Frue, Odense	2
Jensen, G., Frue, Odense	2
Jensen, B., Viinhandler, Odense	2
Jordløse-Haastrop Sogne	2
Jensen, Præst, Øster Skjerninge	2
Korup-Ubberud Sogne	2
Knuken, F., Rjøbmand, Odense	2
Koch, Statsraad, Odense	2
Knudsen, Provst, Gislev	2

	Rb.
Karstensen, Provst, Gjelsteb	2
Krag, Præst, Droslette	2
Krogshølle Sogn	2
Langkilde, Statsraad, Bramstrup	2
Løge Apotheker, Odense	2
Lassen, Forpagter, Selleberg	2
Leth, Provst, Svanninge	2
Leth, Præst, Horne	2
Langø, Præst, Harendrup	3
Lange, Præst, Hølnæs	2
Lyp Sogn	1
Maegaard, Grosferer, Odense	2
Mourier, Justitsraad, Odense	2
Magleby Sogn	2
Marslev Sogn	2
Nielsen, Proprietair, Hedevislund	2
Nielsen, J. V., Kjøbmand, Odense	2
Næsted, P., Garver, Odense	1
Nielsen, Marstadbiser, Odense	2
Nørre-Næraa Sogn	2
Nlsen, Lauge, Lærer, Odense	2
Petersen, B., Grosferer, Odense	2
Petersen, Enkefrue, Odense	2
Petersen, R., Brandmajor, Odense	2
Plesner, Kammerraad, Hellerup	2
Prøvensen, Grosferer, Odense	2
Paludan, Præst, Nørre Næraa	1
Ringe Sogneraad	2
Roth, Præst, Vigerslev	2
Rynkeby-Nevninge Sogne	2
Strøm, Præst, Marslev	2
Steenløse-Fangel Sogneraad	2
Stoffebye, J. J., Kjøbmand, Odense	2
Staarup Sogn	2
Schnaackenburg, Brødrene, Odense	2
Schjøtz, Th., Cand. pharm., Odense	2
Sperling, M. N. N., Frøsten, Sandholt	2
Simmerbølle Sogn	2
Skjæbjerg-Ørte Sogne	2
Sønder-Næraa Sogn	2
Søby-Thurup Sogne	2
Steen, Præst, Rudkjøbing	2
Svanninge Sogn	2
Teisen, Proprietair, Annesholm	2
Tommerup-Ørte Sogne	2
Tryggelev-Fodslutte Sogne	2
Tved Sogn	2

	Nb.
Thorup, Proost, Vesterhæfinge	2
Trojel, Præst, Rynkeby	2
Togelfang, Abjunkt, Odense	2
Wich, P., Stræbber, Odense	2
Weimann, Joh., Kjøbmand, Odense	2
Webers Søn, M., Kjøbmand, Odense	2
Wendelboe, Præst, Krogshølle	2

Nye Medlemmer:

Drigstrup Sogn	2
Haarby Sogn	2

Oversigt

over det fjerde Fængselsfællesskabs Regnskab

fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871.

Indtægt.		Udgift.	
Skil	ß	Skil	ß
Kasseebeholdningen fra forrige Aar..	157 1	Understøttelser til løsladte Fanger..	558 1
Gaver	74 "	Forretningsførerens	52 "
Medlemsbidrag	552 "	Budløn	10 "
Renter af Sparekassen	7 3	Fryktningssomkostninger og Besjendtgjæ-	
Bidrag til bestemte Personer	130 "	relser	28 "
Tilbagebetalinger	24 4	Porto	17 3
		Skrivematerialier	6 5
		Samfundsmødet	" 3
		Beholdning	272 1
	945 3		945 3
	5		5

Ødenise den 31te Marts 1871.

Rauge Olsen.

Undertegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtig.

Ødenise den 19de August 1871.

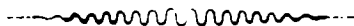
C. C. B. Fogtmann. S. S. Selveb.

Elleve Beretning

fra

Det fynske Fængselselskab.

1872.

Trykt i Odens Stiftsbogtrykkeri hos S. G. Drever.

Det fjerde Fængselsfellesskab afholdt sit aarlige Samfundsmøde den 2den September 1872, paa hvilket For-
manden gav følgende Meddelelser om dets Virksomhed:

„Selstabet har nu bestaaet i 14 Aar og i den Tid
optaget sig af 231 Personer, hvoraf dog kun 220 ere op-
tagne i dets Beretninger. Af disse savner det Underretning
om 34 (Nr. 2, 4, 7, 14, 16, 19, 25, 38, 39, 41, 45,
53, 60, 68, 76, 81, 82, 84, 85, 87, 89, 92, 100, 119,
125, 127, 135, 159, 162, 169, 170, 183, 184, 210);
14 ere døde (Nr. 3, 5, 9, 10, 24, 26, 46, 64, 86, 97,
116, 123, 178, 187); 52 have atter begaaet Lovover-
trædelse (Nr. 1, 8, 11, 12, 13, 20, 21, 27, 28, 29, 31,
33, 34, 35, 36, 37, 40, 42, 44, 47, 51, 55, 63, 66, 69,
73, 74, 75, 79, 80, 95, 102, 107, 110, 114, 120, 121,
134, 143, 149, 150, 151, 154, 158, 161, 171, 172, 174,
179, 181, 188, 202); 9 af disse ere atter tagne under
Selstabets Forsorg; 4 ere opgivne, skjønt de ikke have be-
gaaet Lovovertrædelse (Nr. 164, 173, 192, 214); altsaa
tilsluttes Antallet paa dem, Selstabet fremdeles har sin Op-
mærksomhed henvendt paa, 125.

I det forløbne Aar (fra 1ste April 1871 til 31ste
Marts 1872) har Selstabet taget sig af

83 Personer,

77 af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa
taget sig af

26 nye, der enten have udstaaet deres Straf i det for-
løbne Aar eller først da have begjæret Hjælp, skjønt de
ere blevne løsladte i de foregaaende Aar.

Af disse 26 vare

8 Fruentimmer, nemlig:

2 gifte Koner, der hver fik en Pengeunderstøttelse, og

- 6 Tjenestepiger, af hvilke
 - 1 fik Huslejehjælp,
 - 1 fik en Tjeneste og Vinterløn,
 - 1 fik en Tjeneste og nogle Dages Ophold i Optagelses-
huset,
 - 1 fik en Tjeneste, nogle Dages Ophold i Optagelses-
huset og en Pengehjælp,
 - 1 fik en Tjeneste og en Beflædningshjælp og
 - 1 fik Rejsepenge og Beflædningshjælp.
- 18 Mandspersoner, nemlig:
 - 5 Arbejdsmænd, af hvilke
 - 2 fik en Pengehjælp,
 - 1 fik 2 Gange en Pengehjælp,
 - 1 fik en Beflædningshjælp og
 - 1 fik Landstigningspenge ved sin Ankomst til Austra-
lien;
 - 5 Landsbyhaandværkere, hvoraf
 - 3 fik en Pengeunderstøttelse,
 - 1 fik Værktøj og Materialier og
 - 1 blev sendt til Amerika;
 - 2 Tjenestekarle, hvoraf
 - 1 fik Rejsepenge og
 - 1 en Beflædningshjælp;
 - 1 Kontorist.
Han fik en Pengeunderstøttelse.
 - 1 ukonfirmeret Dreng.
Han fik Kostpenge.
 - 1 Møllersvend.
Han blev sendt til Amerika.
 - 1 Haandværkssvend.
Han fik en Beflædningshjælp.
 - 1 Røgter.
Han fik en Beflædningshjælp.
 - 1 Tjenestebreng.
Han fik en Beflædningshjælp.

Af disse 26 har 1 atter begaaet Lovovertrædelse, og
1, der selv har stilt sig fra Selstabet, er opgivet.

Som det reviderede Aarsregnskab udviser, var Raskes
beholdningen ved Aarets Udløb 166 Rd. 4 Mk. 11

Waverne have beløbet sig til 72 Rd. og Medlemsbidragene til 530 Rd.

Siden 1ste April 1872 har Selskabet haft den Glæde at modtage 50 Rd., 20 Rd. og 50 Rd., henholdsvis af Odense, Årsens og Svendborg Amts Repartitionsfond.

Onskeligt vilde det ganske sikkert være, om Sognene omkring i Stiftet sluttede sig til Selskabet, som derved vilde faa større Pengemidler til dets Raadighed og saaledes sættes i Stand til at støtte ældre løsladte Fanger i en større Udstrækning; derved vilde mangt et Tilbagefald trykkeligt forhindres og mange holde sig i længere Tid, end nu er Tilfældet, før de gik ind under det offentlige Fattigvæsen; en saadan Tilslutning synes os derfor at være i Sognenes egen velforstaaede Interesse. — Forøvrigt er der i det forløbne Aar ligesom i de foregaaende Aar viist Selskabet megen Imødekommelse fra mange Sider, hvorfor vi ikke kunne andet end udtale vor inderligste og hjerteligste Tak.

En trykt Beretning om Selskabets Virksomhed vil indkomme i næste Maaned og blive tilstillet dets Medlemmer."

Det reviderede Regnskab fremlagdes.

Bestyrelsen er fremdeles: Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R., og Adjunkt Bogelsang.

Bestyrelsen antog sin tidligere Forretningsfører.

L. Helveg. H. C. Bogelsang. Urban Hansen.

Pauge Olsen,
Forretningsfører,
Vestergade Nr. 84, 2den Sal.

Beretning.

Beretningen omtaler som sædvanligt først dem, Selskabet tidligere har taget sig af, dernæst dem, det har taget sig af i det sidste Aar.

6. Hun, der er gift med en Arbejdsmand, fører et meget ordentligt Levnet og kommer godt ud af det med de smaa Indtægter, de have, da de ingen Børn have.

8. Hun, der er Tjenestepige, har nu i to Aar havt Arbejde paa en Fabrik. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

15. Hun, der er gift, vedbliver fremdeles at opføre sig godt.

17. Hun, der er Tjenestepige, omtales meget rojende.

18. Hun, der havde født et uægte Barn og derfor kom ud af sin Tjeneste og blev indlagt paa Sognets Fattiggård, har nu forladt denne, faaet Tjeneste og opfører sig vel, som i de foregaaende Aar.

22. Han, der er Sømand, er fremdeles i udenrigst Fart. Der er ikke hørt fra ham i det forløbne Aar.

23. Hun, der er gift, synes nu at være bleven ordentlig og stadig.

29. Hun, der er Tjenestepige, blev understøttet første Gang, da hun udgik af Odense Straffeanstalt den 14de Maj 1860. Men hendes Forhold blev snart misligt, og efter nogle Aars Forløb tabte Selskabet Sporet af hende. I Fortegnelsen over de fynnste Fanger, der udgik af Kristianshavns Straffeanstalt i Oktober Kvartal 1871, fandtes hun imidlertid atter. Den 9de Oktober samme Aar havde hun nemlig udstaaet to Aars Straf for attenteret Tyveri og Bedrageri. Ved Løsladelsen blev hun atter taget under Selskabets Forborg. Hun blev udstyret med de fornødne Klæder, og der blev sørget for et godt Sted til hende. Der blev hun dog kun nogle Maanedes; thi da forlovede hun sig med en Bølsmand der paa Egnen, til hvem hun strax flyttede. Men Partiet kom ikke i Stand og efter nogen Tids Forløb forlod hun derfor Egnen og begav sig til sin Hjemstavn. I den korte Tid, hun tjente,

var hendes Forhold ikke godt, siden var det saa løgnagtigt og misligt, at Selfabet har opgivet hende.

30. Han, der er Gaandværker, vedbliver at stifte sig vel, og der høres ikke andet end godt om ham.

32. Han, der er Daglejer, opfører sig fremdeles vel.

43. Han, der er Baadsfører, skal komme ganske godt ud af det. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

48. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver fremdeles at opføre sig vel.

49. Hun tjener endnu i Kjøbenhavn, og der vides intet Ufordelagtigt om hende.

50. Hun, der er gammel, er meget flittig og stiftelig og har flaaet sig godt igjennem i det forløbne Aar.

52. Han, der er Husmand, har fremdeles sit gode Udkomme og vedbliver at opføre sig vel.

54. Han, der er en forhenværende Gaardmand, nu Arbejdsmand, har i flere Aar ladet befrægte et Tilbagekald; men det synes, at han i den senere Tid har forbedret sig. Hans Vandel er nu upaafølgelig.

56. Hun, der er Enke, vedbliver at nyde Fattighandskerstøttelse. Omtales rosende.

57. Hun, der er gift, har det godt og opfører sig fremdeles vel.

58. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, er stiftelig nok, men en svag og karakterløs Person. Hans Helbred er nedbrudt og hans Kaar trange.

59. Han, der i mange Aar har faret til Søs og søer ved tjent sig en lille Formue, har i det forløbne Aar ligist sig og nedsat sig som Næringsdrivende i en Kjøbstad. Det gaaer ham godt, og han stifter sig fremdeles vel.

61. Hun, der er Enke, staaer i Begreb med at ligiste sig. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

62. Hun er indsat i Fattighuset, fordi hun ikke selv kan forsørge sine uægte Børn. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

63. Hun, der blev understøttet efter hendes Udsættelse i 1863, begik atter Lovovertrædelse og blev tilfundet 4 Aars Forbedringshusarbejde, hvilken Straf hun

harde udstaaet den 6te Juli 1869. Efter Løsladelsen fik hun en Tjeneste i Kjøbenhavn, men hun udviste et slet Forhold og blev hjemsendt. I Efteraaret 1871 blev hun forhjulpet til at udvandre til Amerika. Tilfældigvis kunde hun komme som Tjenestepige med en Familie, der paatog sig at beholde hende i den første Tid efter hendes Ankomst dertil, indtil hun kunde faa en ny Tjeneste. Oversendelsen betalte hendes Forsørgelseshjem og Selvfabet.

65. Hun, der er gift med en Arbejdsmand her i Staden, opfører sig vel. Fik en lille Understøttelse i afvigte Foraar i Anledning af hendes Datters Konfirmation.

67. Han, der er Arbejdsmand, tjener fremdeles den samme Mand og opfører sig vel.

70. Han er Haandværker paa Landet. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

71. Hun lever fremdeles sammen med en straffet Person, der er skilt fra sin Hustru, skjønt hendes Mand i det forløbne Aar er kommen hjem fra den Straffeanstalt, hvori han var indsat. Han boer nu ogsaa sammen med hende.

72. Han, der er i Amerika, har ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

74. Han, der er Haandværkssvend, arbejder for Tiden i Hamborg og har det godt. Der er ikke hørt noget Ufordelagtigt om ham.

78. Han, der er Arbejdsmand, nyder Fattigunderstøttelse. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

79. Han, der er Røgebager, boer paa Landet. Han har i det forløbne Aar faaet en Understøttelse, fordi han var kommen i Gjæld ved at sætte sit Bageri i bedre Stand.

83. Han, der er Arbejdsmand, omtales som en dygtig og flink Arbejder men tillige som upaalidelig.

88. Han vedbliver at opføre sig vel.

90. Han farer fremdeles til Søs og vedbliver at opføre sig vel.

91. Han, der er i Amerika, har heller ikke i det forløbne Aar ladet høre fra sig.

93. Han, der er Landsbyhaandværker, vedbliver at være flittig og æbruelig. Formedelst trange Kaar er ogsaa i det forløbne Aar blevet understøttet med 10 Rd.

94. Han, der er Tjenestekarl, var hjemme nogle Dage i Vinter. Han kom fra Omegnen af Ribe og gægtede sig dertil igjen. Nærmere Underretning om ham nævnes.

96. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, lever stille og ordentlig og ernærer sig ved Stenslagning og Daglejerarbejde.

98. Hun og Manden ere, saa vidt vides, endnu ogsaa samme Sted og opfører sig vel.

99. Hun, der er Tjenestepige, opfører sig fremdeles vel, men hendes Helbred er svagt.

101. Han, der er Sømmand, opfører sig fremdeles vel.

103. Han, der er Bæver, er fremdeles for svag til at drive sit Haandværk og kan derfor ikke længere ernære sig selv.

104. Han, der er Landsbyhaandværker, vedbliver at udvise et godt Forhold.

105. Han har det godt og opfører sig vel.

106. Han, der er Tjenestekarl, opfører sig fremdeles godt.

108. Han, der nu er Røgter, har i det forløbne Aar faaet en Understøttelse af 10 Rd., hvoraf Horsens Fængselselskab betalte Halvdelen. Paa hans Forhold har der intet været at udsætte.

109. Han, der er i Amerika, melder i et Brev til sin Familie, at han har haft Kone og Barn, men at begge ere døde.

I sidste Beretning mentes det, at han havde forladt Konen.

111. Han, der er Haandværker og formentes at opholdes i en Straffeanstalt, har for kort Tid siden været i Staden som rejsende Haandværksvend. Ellers vides intet om ham.

112. Han, der er Husmand, opfører sig vel.

113. Han, der er Indsidder, opfører sig ligeledes vel.

114. Han, der som bemærket i sidste Beretning var idømt 4 Aars Forbedringshusarbejde, havde udstaaet denne Straf den 26de Februar 1872. Før Løsladelsen begjærede han at blive sat i Stand til at udvandre til Amerika, hvortil Viborg Fængselselskab anbefalede ham. Der blev derpaa forhandlet med hans Forsørgelseshjem, der i For-
 ening med Viborg Fængselselskab og det syenske Fængsels-
 selskab gave de fornødne Pengemidler til hans Afsendelse,
 der fandt Sted fra Straffeanstalten ved Løsladelsen.
 Endnu har han ikke ladet høre fra sig.

115. Han, der ernærer sig ved Dagarbejde og Fiskeri, opfører sig fremdeles vel. I det forløbne Aar har han været syg i længere Tid og har derfor faaet en Understøttelse af 25 Rd., hvoraf Horsens Fængselselskab har betalt Halvdelen.

117. Han, der er Tjenestekarl, har ringe Evner og lader sig narre og bedrage af Enhver, der har Lyst dertil; men hans Forhold er øvrigt tilfredsstillende.

118. Han, der er Kjøbstadhaandværker, er flittig og paapassende, og der høres ikke andet end godt om ham.

121. Hun, der er Tjenestepige, lader endnu be-
 frygte et Tilbagefald. Noget Ulovligt vides imidlertid ikke
 om hende.

122. Han, der er udvandret til Amerika, vedbliver at vedligeholde sin Forbindelse med Hjemmet og det synes fremdeles at gaa ham godt.

124. Han, der er Sømand, skrev i Foraaret til sine Forældre, at han havde taget Styrmandsexamen og var paa en Rejse til Sydamerika.

126. Han, der er Indsidder, vedbliver at opføre sig godt og at ernære sin Familie uden Understøttelse.

128. Hun har taget Tjeneste i Kjøbenhavn. Senere haves ingen Underretning om hende.

129. Han, der er Haandværker paa Landet, skifter sig fremdeles vel og er en flittig Mand.

130. Hun, der er gift med en Arbejdsmand i en Kjøbstad, har det godt og vedbliver at opføre sig vel.

131. Han, der er Haandværker paa Landet, har det, saa vidt vides, fremdeles godt og skifter sig vel.

132. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har selv ikke begaaet Lovovertrædelse, men er forøvrigt en riringe Person, der intet foretager sig og derfor ikke kan opfortjene sit eget og langt mindre Familiens Underhold.

133. Han, der er Landsbnyhaandværker, har i det forløbne Aar ligesom i de næst foregaaende Aar levet stille hen, ernæret sig med egne Hænder og holdt sig godt alledt, skjønt det er smaat for ham.

135. Han, der er Bæversvend, skal atter have begaaet Lovovertrædelse og være indsat i en Straffeanstalt. Maalidelig Underretning savnes.

136. Han, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at opføre sig godt; men han har et svagt Helbred og trange Kaar.

137. Hun er i Begyndelsen af Maj 1872 rejst med Mand og Barn til Queensland. Hun syntes glad og vel tilfreds ved Afreisen.

138. Han, der er Fister, har fremdeles trange Kaar, men hans Forhold er som hidtil tilfredsstillende. Formentlig Sygdom har han faaet en betydelig Hjælp baade af Sognet og Horsens Fængselselskab i det forløbne Aar. Senere har han faaet en mindre Understøttelse af det øjnske Fængselselskab.

139. Han er nu saa svag, at han ikke længere kan opfortjene, hvorfor han har taget Ophold hos en Søster og opfaaer Understøttelse af Sognet.

140. Han, der er Haandværksvend, er i Amerika, og hvor det ifølge hans egne Breve skal gaa ham særdeles godt.

141. Han, der er Mursvend, ernærer sig godt og opfører sig vel.

142. Han, der er Landsbnyhaandværker, vedbliver at stille sig vel, men hans Helbred vedbliver ligeledes at være svagt og hans Kaar trange.

144. Han, der er Tjenestefarl, er i Amerika og skal have det godt.

145. Hun, der i længere Tid har boet sammen med en tidligere straffet Person uden at være gift med

ham, boer nu igjen for sig selv og ernærer sig som Dag-lejerste. Noget Ulovligt vides ikke om hende.

146. Han, der er Landsbyhaandværker, har fremdeles trange Kaar men opfører sig vel. Understøttet med 10 Rd. i det forløbne Aar.

147. Han, der er Arbejdsmand, har i det forløbne Aar i det Hele taget kunnet ernære sig og Sine. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

148. Han, der er Arbejdsmand, har stadigt Arbejde og skifter sig vel.

152. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har et svagt Helbred og trange Kaar. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

153. Hun, der er Tjenestepige, skifter sig fremdeles vel.

155. Han, der er Husmand, skifter sig vel.

156. Han, der er Arbejdsmand, er flyttet til en anden Gaard. Han vedbliver at skifte sig vel og at ernære sin Familie uden Fattighjælp.

157. Han, der er Arbejdsmand, har ligeledes i det forløbne Aar skiftet sig vel.

160. Han, der er Landsbyhaandværker, har trange Kaar. Noget Ulovligt vides ikke om ham.

163. Han er i samme Stilling som sidst og skifter sig vel.

165. Han, der er gift med en Jordemoder, opfører sig vel, men hans Kaar ere trange.

166. Hun, der er Husmandskone, har trange Kaar. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

167. Han, der er Husmand, har ligesom i det foregaaende Aar levet stille og ordentlig og arbejdet flittig.

168. Han, der er Arbejdsmand, ernærer sig godt og skifter sig vel.

173. Han, der i Foraaret 1870 forlod det Skib, han var bleven anbragt paa, er efter lang Omflakken vendt tilbage i en sørgelig Forfatning. Skjønt han er i en ung Alder, har Selstabet dog foreløbig opgivet ham.

174. Hun, der atter havde begaaet Lovovertrædelse, og derfor atter var bleven indsat i Kristianshavns Straffe-

anstalt, løslødes i afvigte Foraar. Der blev igjen sørget for hende, men hun forlod sin Tjeneste ligesom forrige Gang. Opgivet.

175. Han, der er Arbejdsmand, har fremdeles trange Kaar. Hans Forhold vedbliver at være tilfredsstillende.

176. Han, der er Tjenestekarl, har i det forløbne Aar skrevet hjem til sine Forældre fra Amerika, at det gaaer ham godt.

177. Han, der er Skibstømrer, fører et stikkelig Liv og ernærer sig godt ved sin Profession.

180. Han, der er Haandværker i en Rjøbstad, er flittig og slaaer sig godt igjennem. Paa hans Forhold ser der Intet at udsætte.

181. Han, der er Tjenestekarl, har atter begaaet Lovovertrædelse og er bleven straffet med Fængsel paa Vand og Brød i fem Gange sex Dage.

182. Han, der er Landsbyhaandværker, har i afvigte Foraar forladt sin Hustru og sine Børn og er udvandret til Amerika.

185. Han, der er Landsbyhaandværker, er for Tiden hos en Slægtning, hvor han bliver i flere Aar. Hans Forhold er tilfredsstillende.

186. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, stikker sig vel, har godt Arbejde og kommer ved Flid og Stræbsomhed ret godt ud af det.

187. Han er afgaaet ved Døden den 5te Juni d. A. hos en Lærer, hvor han efter Løsladelsen blev anbragt af Sogneraadet.

189. Han, der er Arbejdsmand, er flittig og stikker sig, men ikke i Stand til at ernære sig og Familie uden Fattighjælp.

190. Hun, der er gift med en Arbejdsmand her i Staden, stikker sig vel men har fremdeles trange Kaar.

191. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har ondt ved at slaa sig igjennem. Paa hans Forhold er der Intet at udsætte.

193. Han, der er Haandværker paa Landet, stikker

fig fremdeles vel, men det vedbliver at være smaat for ham.

194. Han, der er Tjenestebred, stikker sig vel.

195. Hun, der er gift med en Gaandværksvend i en Kjøbstad, er 36 Aar gl. For Bedrageri er hun ved Ekstraretsdom $\frac{1}{4}$ 71 idømt Fængsel paa Vand og Brød i fire Gange fem Dage. Formedelt hendes store Nød og Trang blev der tilstaaet hende en Understøttelse, efter at hun havde udstaaet denne Straf. I det forløbne Aar vides intet Ulovligt om hende.

196. Hun er Tjenestepige, 49 Aar gl., løsløbes $\frac{1}{4}$ 71 som benaadet i Anledning af Hs. Maj. Kongens Fødselsdag. Hun var ved Højesteretsdom af $\frac{1}{4}$ 63 (efter tidligere fire Gange at have været straffet for Tyveri, senest ved Viborg Overrettsdom af $\frac{2}{4}$ 54 med 8 Aars Tugthusarbejde) for bedragerisk Forhold idømt Tugthusarbejde paa Livetid. Den sidst begaaede Forbrydelse var for øvrigt i og for sig ubetydelig. Fra Straffeanstalten medbragte hun særdeles gode Vidnesbyrd. Hun fik en Tjeneste i Nærheden af Middelfart, i hvilken hun endnu er. Saavidt vides har hun hidtil stikket sig vel. Efter Løsladelsen udstyredes hun med de fornødne Klæder.

197. Han er Stenhugger, hjemmehørende i et Landsogn, 32 Aar gl., straffet for Voldtægt; ikke forhen straffet. Før Løsladelsen $\frac{1}{4}$ 71 anbefalede han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Arbejdsdygtig, flink, villig og ret godt klædt. Ønsker inderlig at kunne gifte sig med et Fruentimmer, som han har levet hen med, og som har født ham to Børn. — En lille Pengeunderstøttelse vilde formentlig være vel anvendt.“ I Genhold til denne Anbefaling' erholdt han en Understøttelse af 10 Rd. Er nu gift med ovennævnte Fruentimmer, stikker sig vel og har ret gode Omstændigheder.

198. Han, der tidligere har været Gaardmand, er hjemmehørende i et Landsogn, 54 Aar gl., gift og har fem Børn. For Brandstiftelse blev han i 1865 indsat i

Horsens Straffeanstalt paa 8 Aar, men blev benaadet i 8. 871. Tidligere har han ikke været tiltalt. Han er et i høj Grad indskrænket Menneske, der har begaaet sin Forbrændelse, fordi han blev truet med Udpantning for en mindre Gjæld, som han troede at kunne dække, naar han fik Assurancesummen udbetalt. I Straffetiden var han skikkelig og vedligeholdte et kjærligt Forhold til sin Hustru, der roses meget for hendes Flid og Stræbsomhed. Ved Hjemkomsten forefandt han Familien i stor Armod, men naar dog arbejdet sig noget frem og som Hjælp til flere nødvendige Ting tilstodes ham 10 Rd. fra Horsens og 10 Rd. fra det fynske Fængselselskab.

199. Han, der er Skrædder, er hjemmehørende i et Landsogn, 59 Aar gl.; for Brandstiftelse blev han indsat i Horsens Straffeanstalt 1861 paa ti Aar. Tidligere naar han ikke været straffet. Han er et skikkeligt Skrog, men temmelig simpelt til sit Arbejde. Ved Løsladelsen blev han understøttet med 10 Rd., hvoraf Horsens Fængselselskab betalte Halvdelen; for nylig har han atter faaet 100 Rd., ligeledes fem af hvert Selskab. Hans Sognebror har nemlig anbefalet ham meget til denne Understøttelse. Skjønt denne Mand ganske vist er skikkelig og tilfittig, er det dog ikke sandsynligt, at han vil kunne ernære sig selv og sin Hustru ret længe, inden han bliver nødt til at gaa ind under Fattigvæsenet.

200. Han, der er født og hjemmehørende i et Landsogn, er bleven tiltalt og straffet for Falsk, hvilken Straf man havde udstaaet den § 71. Før Løsladelsen understøttede vedkommende Straffeanstalt Selskabet om, at han søgtes oprigtig at angre sin Forbrændelse, samt at han efter Løsladelsen vilde søge en Plads i det samme Fag, han tidligere havde beskæftiget sig med, helst i Kjøbenhavn. Tilblippede dette Haab, vilde han tillade sig personlig at henvende sig til Selskabet. I Følge denne Bestemmelse gik han til Kjøbenhavn; men her vilde det ikke ret gaa for ham; Arbejde faaede han just ikke, men Udbytten var ikke tilstrækkelig til at leve af. Da der var gaaet nogen Tid, var han saa heldig at faa en Plads i en anden Provins. For at kunne overtage den, maatte han have

Klæder og Rejsepenge, og da han ikke selv kunde skaffe sig nogen af Delene, henvendte han sig til Straffeanstaltens Fængselspræst, der skaffede ham en Pengeunderstøttelse fra vort Selskab og et lidet Laan fra Straffeanstalten, og saaledes fik han den fornødne Understøttelse. Der er nu forløbet et Aar siden den Tid, og man har ikke hørt andet end Godt fra denne unge Mand.

201. Han, der er Møllersvend, er født 1839 i Kjøbenhavn af Forældre, der henhøre til de i Reglen vel stillede Samfundsklasser. I en Alder af 23 Aar betraadte han Forbrynderbanen og blev for Tyveri anset med Fængsel paa Vand og Brød i fem Gange fem Dage. I den følgende Aar blev han for samme Forbrydelse i Forbindelse med Bedrageri straffet med 18 Maaneders Forbedringshusarbejde, og i 1866 for tredje Gang begaaet Tyveri straffet med samme Arbejde i to Aar. Efter at have affonet denne Straf i April 1868, varede det imidlertid ikke længe, inden han begyndte en Række af Platten- og Slagerier, som paadrog ham en Undersøgelse, ved hvilken han blev tilfunden tre Aars Forbedringshusarbejde. Denne Straf havde han affonet den 2° 71, og da han gjentagne Gange havde anmodet Forhørsdommeren om, at gjøre det muligt for ham at udvandre til Amerika, opfordrede denne det fynske Fængselselskab til i Forening med Bredsløselille Fængselselskab og Kjøbenhavns Politi at tilvejebringe de hertil fornødne Pengemidler. Ved Løsladelsen blev denne Mand affendt til Amerika, og senere er der ikke hørt fra ham. Han er et Menneske med ypperlige Forstandsejendomme af en slap Moral, og dette i Forening med hans Utilbøjelighed til vedholdende og alvorligt Arbejde gjorde det let for ham at komme ind paa Forbrynderbanen, men derimod vanskeligt at komme bort fra den. Selv ansaa han dette sidste kun muligt i en fremmed Verdensdel.

202. Han, der er Rebflager, hjemmehørende i en Landsogn, 36 Aar gl., gift og har 2 Børn, blev for Tyveri straffet med 1 Aars Forbedringshusarbejde, hvilets Straf han havde udstaaet den 2° 71. Tidligere var han straffet med 9 Slag Ris, Fængsel paa Vand og Brød 4 $\times$ 5 og 2 $\times$ 5 Dage, 1 og 6 Aars Forbedringshusarbejde.

Arbejde. Ved Bøsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Han har yttret Haab om ved sin Tilbagekomst til sit Hjem at kunne ernære sig selv med en Familie, dersom han, der selv aldeles Intet ejer, kunde paa en saadan Haandsrækning af Selskabet, at der derfor kunde anskaffes Værktøj og de fornødne Redskaber samt en passende Del Materiale til at begynde som Rebslager i sit Hjem. Hans Kone vilde kunne dreje Hjulet paa en Rebane, som han mener, det dog næppe vilde være vanskeligt at opnaa i hans Hjem f. Ex. langs med en Grøftemant. Da han paastaar, at det nu er hans alvorlige Beslutning at føre et retskaffent og arbejdsomt Liv, saa ønsker han det Haab, at han nok skal finde Udførelse paa et andet i sit Hjemstedsfogn og de nærliggende Byer, ligesom han ogsaa antager at kunne faa sine Varer affatte hos en Kromand i Sognet, som plejer at sælge Rebslagerarbejder for Kjøbstæderne. Dersom nu Fyns Fængsels-Selskab vil gjøre Sit til, at denne Plan maa komme til Udførelse, navnlig ved at skaffe ham Værktøj o. s. v., samt formentlig ved at korrespondere med hans Sogn om at anvise ham Plads til en Reberbane, saa vil Viborg Fængsels-Selskab ogsaa give et passende Bidrag.“ Foran-
 naende Forslag blev tilstillet Sogneraadet i hans Førgængers hjem, der efter nogen Forhandling gik ind derpaa, at han blev saaledes sat i Vej som Rebslager. Selskaberne bestyrede ham med Materiale og Værktøj til et Beløb af 26 Rd. 3 Mk. 8 Sk., hvert med det Halve. Sogneraadet tog sig godt af ham, købte Hamp til ham i store Partier, sør at han kunde have den billig, og sørgede for at det dsteb, han producerede, blev affat. Desuden gav det ham frit Hus og skænkede ham 6 Skpr. Rug for at opmuntre ham. Men efterhaanden blev han mere og mere lad og ligovillig, og Sogneraadet mærkede efter længere Tids Forløb, at han bedrog det. Ved sidste Skippund Hamps udførelse fandtes der 5 Lpd. Sogneraadet kom da til Rundskaft om, at han havde heglet Hampen og forarbejdet i og solgt den bedste Del til Andre, men Blaarene og det gamle Arbejde leverede han til det. Sagen blev anmeldt for Birkehammeren, der strax rejste til Stedet og optog

Forhør; den Skyldige bekjendte og blev derpaa arresteret.

203. Hun, der er Enke efter en forhenværende Tugthushusfange, er hjemmehørende i et Landsogn, 30 Aar gl., straffet med 18 Maanedes Forbedringshusarbejde, hvilken Straf hun havde udstaaet den 1⁴ 71. Tidligere havde hun været straffet to Gange med Fængsel paa Vand og Brød og to Gange med Forbedringshusarbejde. Ved Løsladelsen begjærede hun ingen Hjælp, da hun haabede at faa en Plads ved en Venindes Hjælp. Men dette Gaab glippede, og hendes Venner og Slægtninge vilde ikke mere kjendes ved hende. Hun lejede sig derfor ind hos en Kone i en Kjøbstad og fik Arbejde med at sy Sandster. Hos denne Kone kunde hun ikke blive boende; hun henvendte sig derfor i sin Forlegenhed til en agtet Mand der i Staden, der anbefalede hende til Selstabs Forsorg. Hun fik kun en ganske liden Hjælp, 2 Rd., som hun skulde paa sin Husleje. Kort efter at hun havde faaet denne Hjælp, fik hun en midlertidig Tjeneste, og efter at hun havde forladt denne en fast Tjeneste; Klæder trængte hun ikke til. — I Fængslet havde hun skiftet sig vel, og i den Tid hun opholdt sig i Kjøbstaden, var der intet at udsætte paa hendes Forhold, men hendes Forhørsdommer anser hende dog for en løgnagtig og fordærvet Person, hvorefter hun ogsaa ved første Djekast gjør Indtryk. Siden hun forlod Staden er intet Ufordelagtigt bekjendt om hende.

204. Han er Tjenestekarl, 20 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for crimen bestialitatis, ikke forhen straffet, løslodes af Straffeanstalten d. 10 71. Før Løsladelsen anbefalede han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Flink og anbefalelsesværdig, men har Tjeneste og trænger ikke for Tiden.“ Dette forholdt sig imidlertid ikke ganske saaledes. Den Mand, han tidligere havde tjent hos, vilde vel tage ham i sin Tjeneste igen, hvis han ingen anden kunde faa, men ansaa det dog tilsligemeed Forhørsdommeren for uheldigt for ham at vende tilbage der til Egnen, fordi hans Forbrydelse var af en saaa væmmelig Art. Efter disse Mænds Anmodning

stillede Selvfabet ham derfor en Tjeneste i en anden Egn og forsynede ham med de fornødne Rejsepenge der til Stedet. Et af Selvfabets personlig virkende Medlemmer, lærer stillede ham denne Tjeneste, udtaler sig saaledes om ham: „Han synes at være noget tilbøjelig til at blive overmodig, og der mærkes ikke hos ham nogen dybere Anger over hans Fald. Hans Forhold har i det Hele været nogenlunde tilfredsstillende, men han synes at have en letfindig Karakter. Han er en meget dygtig og pæggelig kraftig Arbejder.“

205. Hun er Tjenestepige, hjemmehørende i et Landsogn, 31 Aar gl. For Barnefødsel i Dølgemaal blev hun dømt $\frac{2}{3}$ Aars Gælsængsel, hvilken Straf hun havde udmåaet den $\frac{2}{11}$ 71. Tidligere har hun ikke været tiltalt. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes: „Hun har tidligere født tre uægte Børn, hvoraf to leve, og i Sommeren 1870 blev hun besvangret med det fjerde. Hun begærede ikke rent ud sit Svangerskab, men da Fødselen kom pludselig, lod hun Barnet ligge under Dynen, hvor det kvaltes, og skjulte det Passerede, til det opdagedes nogle Dage efter. Den korte Straffetid og hendes overmaade bløde Gemyt gjør det vanskeligt at udtale nogen Dom om hende. Jeg skjønner ikke rettere, end at hun har haft Gavn af Gælsstraffen, men hun trænger højlig til alvorlig og kjærlig Vejledning.“ — Da det var mod Vinteren hun løslodes, kunde Selvfabet ikke faa en passende Tjeneste til hende, hvor det var at haabe, at hun skulde komme under heldig Paavirkning; det besluttede derfor at anbringe hende hos en Skolelærer paa Landet, der var skicket til at tage sig af hende. Et saadant Sted havde det ogsaa, men maatte betale hendes Vinterløn og udsuden lidt om Maaneden for hendes Kost. Husbonden svarede til Gjengjæld, at hvis hun blev flink, skulde hun blive hos ham i Sommerhalvaaret og faa en passende løn, hvilket Løfte han har holdt. Hun har hidtil opført sig meget vel.

206. Han, der er Arbejdsmand, er hjemmehørende i et Landsogn, 62 Aar gl. For Tyveri var han idømt $\frac{1}{2}$ Aars Forbedringshusarbejde, hvilken Straf han havde

ubstaaet $\frac{2}{1}$ 71. Forhen har han været straffet for samme Forbrydelse med Fængsel paa Band og Brød i sex Gange fem Dage, 8 Maanedes, 2 Aars og 4 Aars Forbedrings- og husarbejde. Formedelt hans høje Alder og de mange Straffedomme, der vare overgaaede ham, og den Omstændighed, at han var Fattiglem, var der ingen Grund for Selskabet til at tage sig af ham, men da han var slet klædt, blev der tilstaaet ham en Beklædningshjælp. En senere Begjæring om Understøttelse blev derimod afslaaet. Efter Hjemkomsten har han været flittig og opført sig vel.

207. Han, der er Træskomand, er hjemmehørende i et Landsogn, 64 Aar gl. For Indbrudstyveri blev han i 1865 indsat i Horsens Straffeanstalt paa 8 Aar. Tidligere er han bleven straffet med Fængsel paa Band og Brød. Siden sin Hjemkomst har han opført sig godt og anbefalede derfor i afvigte Vinter til en Understøttelse. Stjont han er i en fremrykket Alder og inden ret længe vil gaa ind under Sognets Fattigvæsen, tilstodes der ham dog en Understøttelse: 5 Rd. af Horsens og 5 Rd. af det fynske Fængselselskab.

208. Hun, der er Tjenestepige, er hjemmehørende i en Kjøbstad, 37 Aar gl., straffet for Tyveri med $\frac{3}{2}$ Aars Cellefængsel, ikke forhen tiltalt, løslodes af Straffeanstalten den $\frac{2}{2}$ 71. Ved Løsladelsen af Straffeanstalten anmeldtes hun saaledes: „Hun blev i 1867 forført af en Grosferer i Kjøbenhavn, som siden har givet hende 30 Rd. aarlig til Barnet. Hun ernærede sig saa indtil 1870 med Handskefyrning og har stridt sig tappert igjennem. Men i 1869 blev hun forført af en gift Ungdomsbekjendt og fødte i Juli 1870 sit andet Barn. Det blev nu umuligt for hende at komme ud af det, og saa greb hun til at stæfle sig og Børnene fæde ved at stjæle den. Hun har begaaet ikke færre end 47 Tyverier og 17 Attentater, men det var næsten altid Mad, hun tog i aabne Koffener og Spisekamre; Kruffer og Tallerkener plejede hun at hensejtte eller andet Sted i det bestjaalne Hus. Hun er efter mit Stjøn ingenlunde fordærvet, men synes i Begyndelsen at have stjaalet for Hungers Skyld; desværre blev hun standset meget sent.“ Hun blev fort efter Løsladelsen

er bragt gennem det kjøbenhavnske Fængselselskabs Optagelseshus, fik en Beklædningshjælp og en Understøttelse til sine Børn. Tjener nu i Kjøbenhavn og stikker sig vel.

209. Hun er Tjenestepige, hjemmehørende i en Kjøbstad, for Tyveri straffet med 1 Aars Forbedringshusarbejde, for hvilken Straf hun havde udstaaet den 31. 71. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes fra Straffeanstalten: „Hun hører til en stikkelig Familie, ingen af hendes 8 søskende har været straffet. 18 Aar gl. blev hun straffet med 5 Dages Fængsel paa Band og Brød for en ubegribelig Forseelse, som maaske hellere burde have været opaaetalt. Skamfuld rejste hun, der havde tjent 4 Aar paa samme Sted, til et andet Sted og havde der længere Tjeneste med godt Vidnesbyrd. Efter 2½ Aars Tjeneste rejste hun sig hjem og kom efter sin Helbredelse til Kjøbenhavn. I Hovedstaden var hun meget uheldig med sin Tjeneste og tilegnede sig saa i Ledtog med en anden Pige noget Porcelain, hvilket i Forbindelse med et iøvrigt ubegribeligt Falskneri med hendes Skudsmaalsbog voldte hende 5 Dages Band og Brød. Hun tjente derefter flere Støtcher, men var af og til syg og indlagt paa Hospitalet. Endelig blev hun straffet, fordi hun i sin Tjeneste havde pålegnet sig nogle Par gamle Strømper og en Stump af Hirting, tilsammen vurderet til 1 Rd. Hele hendes Skandning tyder paa, at hun baade kan hjælpes og vil hjælpe sig selv, naar hun tages lidt under Armen, men man trænger dertil, da hun idelig er udsat for Mismod og Trækkethed.“ — Efter et Ophold af 7 Dage i det kjøbenhavnske Fængselselskabs Optagelseshus, blev der gennem samme Selskab skaffet hende en Tjeneste i Hovedstaden, hvor hun endnu er og stikker sig vel.

210. Han er Tjenestetjende, 18 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri, ej forhen straffet, løslodes af Straffeanstalten den 1. 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En noget blød Karl, men for god til endnu at opgives. Er tyndt klædt i Strøhold til Aarstiden og vil navnlig være vel tjent med at hjælpes til en Tjeneste.“ Ved Løsladelsen fik han nogle Beklædningsstykker og der blev skrevet til Sognepræsten i

hans Forsørgelsehjem om at tage sig af ham og muligens skaffe ham en Tjeneste, hvilket denne og lovede. Men kort efter at han var kommen hjem, rejste han til en anden By og kort efter forlod han igjen denne. Hans nuværende Opholdssted og hvorledes det gaaer ham, vides ikke.

211. Han, der er Arbejdsmand, er hjemmehørende i et Landsogn, 50 Aar gl., gift og har 5 Børn, straffet for attenteret Blodskam, hvilken Straf han havde udstaaet d. 7. 71. Ikke straffet tidligere. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Raa og hengiven til Svir. Man har her ingen Tiltro til hans Forbedring.“ Som Følge deraf blev ingen Hjælp tilstaaet denne Mand; men i Efteraaret indkom han med et Andragende om Understøttelse. Dettets Andragende blev tilstillet Sogneraadet i hans Forsørgelsehjem med den Erklæring, at Selfabet vilde give ham 10 Rd., hvis Sognet vilde give ham 10 Rd., uden at denne Understøttelse blev regnet som Fattighjælp. Dettets gif Sogneraadet ind paa, og han blev saaledes understøttet med 20 Rd. Hans Sognepræst har nylig skrevet saaledes om ham: „Hensfalden til Svir og Drif, beredte han sig et elendigt Hjem, omgiven af en uordenlig og lad Hustru tilligemed 5 Børn. Nu derimod synes det, som han har faaet et klart Syn for det Udele i sit forrige Levnet. Han affkjer al Banden og har en alvorlig Villie til at foragte sin gamle Lyst til Drif, saa hans fattige Hjem er blevet præget med en ganske anden Aand.“

212. Han, der er Nøgter, er hjemmehørende i et Landsogn. Ved Højesteretsdom blev han frifunden for Straf for den Række Kirketyperier, hvori han som Følge af sammenstødende Omstændigheder og egen urigtige Beskjendelse var funden skyldig. Tidligere har han kun været straffet for Løsgængereri og Betleri og endda kun i megen ringe Grad. Under Sagen er han overbevist om og straffet for et aldeles ubetydeligt Tyveri af næsten værdiløse Gjenstande, samt for en for mange Aar siden begaaet Uterlighed. Han er noget indskrænket, men godmodig, og der er megen Grund til at antage, at hvis han var blevet vist velvillig Omsorg og støttet med Raad og Daad, var

Han ikke kommen til at flække omkring; men han havde ingen Venner, der kunde tage sig af ham og var derfor hjemfalden til Fattigvæsenet. Forhørsdommeren, der kjærligt har taget sig af ham, holdt sig ved hans Løsladelse personlig overbevist om, at Selskabet vilde faa Glæde af at støtte ham og anbefalede ham varmt til dets Hjælp. Denne Hjælp maatte efter hans Formening helst bestaa i Klædningsstykker og passende Arbejde som Røgter eller lignende.

I Genhold hertil tilstillede Selskabet Forhørsdommeren et Beløb til Klæder til Paagjældende og bad ham om at spørge for hans Anbringelse. For nylig har han imidlertid tilskrevet Selskabet, at Pengene beroede endnu hos ham, fordi han endnu ikke havde fundet et passende Sted; men han haabede, at dette nu snart vilde ske.

213. Han, der er Tjenestekarl, er hjemmehørende i et Landsogn, 46 Aar gl., ugift, straffet med 1 Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri, hvilken Straf han havde udstaaet den ³¹ 72. For samme Forbrydelse tidligere straffet med Fængsel paa Bånd og Brød i 6 $\times$ 5 Dage og for Voldtægt med 1 Aars Forbedringshusarbejde. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Hans Beklædning er meget mangelfuld, hvorfor han i denne Henseende vil blive hjulpet med nogle faa Rdl. Han opfører sig godt.“ Af et Brev fra en paalidelig Haand i hans Hjem hidfætte vi Følgende: „Han hører til de dybt Sunne, og der kan vel spørges om, hvorvidt han paa sit nuværende Livstrin er ganske tilregnelig. Det er gaaet ham som saa mange, der have givet sig hen under Kjødets aabenbare Laster, at Straffen allerede her indfinder sig gennem det sørgelige Tab af Gjernernes frie Brug og den Nedværdigelse, som fremtræder i et forfælsket Fjollethed og Idiotisme.“ — Den liden Hjælp, som Selskabet har givet denne Mand, betragter det kun som en Medlidensheds Hjælp og gjør sig ikke Haab om, at han skal kunne rejse sig.

214. Hun, der er Tjenestepige, er hjemmehørende i et Landsogn, 32 Aar gl., blev for Tyveri idømt $\frac{2}{3}$ Aars Forbedringshusarbejde, hvilken Straf hun havde udstaaet

den ¹⁷ 72. Hun har 2 uægte Børn og er tidligere straffet 2 Gange for Tyveri med Fængsel paa Vand og Brød henholdsvis i 2 $\times$ 5 og 4 $\times$ 5 Dage. Ved Løsladelsen anmeldtes hun saaledes fra Straffeanstalten: „Hun er et stakkels højt indskrænket og ensfoldigt Menneske, der i sin Barndom „gik saa meget i Landet“, fordi Forældrene jog hende ud at tigge. Hun har tjent fra 1855 til 1869, men blev saa ledig, og medens hun vandrede om efter Tjeneste, stjal hun en Dug, ophængt til Tørring, og et Uhr. Hun har født ikke mindre end 4 uægte Børn (med 2 Fædre), hvoraf dog kun 2 leve, som forsyrges af Sognet. Jeg har den Tro, at om det kunde lykkes at anbringe hende hos Folk, som for første Gang i hendes Liv, saavidt man skjønner, vilde tage sig rigtig af hende, kunde hun frelses. Det er hendes eget inderlige Ønske at faa en Tjeneste. Hun duer kun til en Tjeneste paa Landet og kun hvor der stilles smaa Fordringer til Forstand og Omløb. Hendes legemlige Kræfter ere gode.“ Da det var midt i Vinteren, hun løslodes, var det vanskeligt at skaffe en saadan Tjeneste til hende; Selfabet besluttede derfor at skaffe en saadan ved at betale hendes Vinterløn og desuden betale Husbonden for hendes Koft. Paa denne Maade lod det sig gjøre. Nr. 29, som var bleven anbragt paa samme Maade, havde fort i Forvejen forladt sin Tjeneste (see Nr. 29), og hun kom nu i hendes Sted og paa de samme Vilkaar, hun havde været der paa. Men selv vidste hun ligesom Nr. 29 ikke Andet, end at hun tjente for Koft og Løn, med den Indskrænkning at hendes Husbonde ikke var bunden til hende ved Tyndeloven, men kunde lade hende rejse, saasnart han ikke var fornøjet med hende, og at han kunde bestemme hendes Løn, eftersom han var fornøjet med hende. Dette var ordnet saaledes, for at hun skulde blive flink og villig mod sin Husbond og Madmoder. Strax efter Løsladelsen tiltraadte hun sin Tjeneste. I Førstningen var hun meget nedtrykt og angerfuld, men med hver Dag, der gik hen, kom de gamle flette Tilbøjeligheder og Vaner mere og mere til Live, saa hun efter en kort Tids Forløb var en ganske anden Person, end da hun forlod Straffe-

anstalten, og i Midten af April forlod hun sin Tjeneste, og hvor hun netop var bleven behandlet med den Kjærlighed og Omhu, man haabede skulde redde hende baade for sig selv og Samfundet. Den stakkels Pige hører ganske vist til de Ulykkelige, der som Børn ere blevene vænnede til Mismod og derfor ikke senere kunne finde sig i det ugunstige Livs Tvang. Opgivet.

215. Hun, der er Husmandskone, 51 Aar gl., er straffet med 1 Aars Forbedringshusarbejde for Brandstiftelse og Assurancevig, hvilken Straf hun havde udsiddet den 24 72, har ikke tidligere begaaet Lovovertrædelse. Af Straffeanstaltens Anmeldelse hidfætte vi Følgende: "Der bestaaer det smukkeste Forhold mellem Egtfolkene, uafhængt Mandens Uvillie over et Huskjøb, som han havde gjort efter hendes Tilskyndelse, var Anledning til hendes ulykkelige Gjerning. Hun er en indesluttet, tungsinnet Natur, som har lidt haardt under Fængslet. Udsigterne være meget mørke, da Manden har haft den yderste Nød ved at holde paa Forblodden, hvorpaa der skylles meget, og slet ikke har kunnet tænke paa at gjenopbygge Huset. Hvis Fængselsfællesskabet vilde affe en Snes Daler til denne ulykkelige og hæderlige Kone, som har maattet bøde sig paa en ond Times Gjerning, vilde det hjælpe hende og hendes hæderlige Mand godt paa Vej, naar de skulde begynde med tomme Hænder igjen." Det blev vedtaget, at før der toges Beslutning i denne Sag, skulde der først skrives til hendes forrige Sognepræst, da hun længe var kommen til det Sogn, i hvilket hun havde begaaet Forbrydelsen. Han udtalte sig ganske i Overensstemmelse med Foranstaaende med Undtagelse af, at hans Mening var mindre fordelagtig for Mandens Bedkommende, og tilraade til hurtig Hjælp, dog saaledes at Hjælpen foreløbig bestod i Løftet om en vis Sum, der skulde blive betalt, saasnart Huset var opbygget igjen. I enhver Bygningshaandværker vilde da modtage hans Anvisning paa Fængselsfællesskabet. Dette Forslag gik Fællesskabet ind paa og underrettede Sognepræsten i det Sogn, som hun var flyttet til, om at der vilde blive hendes Mand udbetalt 25 Rd. gennem ham, saasnart Huset var gjen-

opbygget. Dette er nu flet. Hendes nye Sognepræst har for nylig udtalt sig saaledes om hende: „Hun har vistnok ikke haft nogen uhæderlig Fortid, men har haft en ulykkelig Tilbøjelighed til at stifte Bopæl, som rimeligvis har været grundet i Begjærlighed. Flytningen hertil var vel hendes Værk, og dette Skridt har sagten fremkaldt Bebrejdelser fra Mandens Side. Hendes Forbrudelse har været Frugten af Fortvivlelse; men man kan nok fortrøste sig til, at hun har angret sin Misgjerning. Et godt Vidnesbyrd er det, at Manden, som bekendt, hellere har villet ofre Penge (Assurance-Summen) end hende.“

216. Han er Bæversvend, hjemmehørende i et Landsogn, 44 Aar gl., for Tyveri idømt 1 Aars Forbedringshusarbejde, hvilken Straf han havde udstaaet den $\frac{1}{2}$ 71. Tidligere straffet med Fængsel paa Band og Brød i 2×5 Dage, 1 og 4 Aars Forbedringshusarbejde samt 8 og 2 Aars Tugthusarbejde. Under Straffetiden havde hans Opførsel været flet. I afvigte Vinter begjærede han af Sogneraadet i sit Forsørgelsehjem at blive sendt til Amerika, og da Sogneraadet ansaa ham baade for en farlig og besværlig Person, var det villigt til at gaa ind paa hans Ønske; men Formanden henvendte sig til Bestyrelsen for det fynske Fængselselskab og bad det om at bidrage dertil i Forening med Viborg Fængselselskab. Der blev derpaa skrevet til Viborg Fængselselskab, der tilfagde 25 Rd. til hans Udvandring, og det fynske Fængselselskab tilfagde 25 Rd. dertil; Resten paatog Sogneraadet sig at lægge til. Da Alt saaledes var ordnet, afgik han i April dette Aar fra Kjøbenhavn til New York. Siden hans Afreise haves ingen Underretning om ham.

217. Han, der er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, blev for flere Aar siden løsladt af Horsens Straffeanstalt og understøttet efter Løsladelsen. Men da han ikke var dristig, kunde han ikke komme paa Fode og ernære sin talrige Familie. I dette Foraar blev han af Sognet sendt til Australien, og Horsens Fængselselskab

og det fynste Fængselselskab understøttede ham hvert med 25 Rd. i Landstigningspenge.

218. Han, der er Væver paa Landet, løslodes af Straffeanstalten i Odense i Februar 1865. I Slutningen af forrige Aar indkom følgende Andragende fra ham, der blev anbefalet af Sognepræsten og Skolelæreren: „Ved min Løsladelse fra Straffeanstalten var jeg aldeles fattig, men opnaaede dog at faa et Hjem i et lille jordløst Hus. Men, som det fædvanligt er Tilfældet med straffede Personer, var det vanskeligt for mig at erhverve mig mine Medmenneskers Agtelse og Tillid i den Grad, at jeg kunde erholde tilstrækkeligt Arbejde, hvorfor jeg maatte gjøre Forsøg paa at arbejde i eget Fabrikata, i hvilken Henseende jeg formaaede en Handlende til at levere mig Garn paa Kredit. Men da min Kone er gammel og svag, faa ere mine Kaar særdeles trykkende, især da jeg er i en fremrykket Alder, hvorfor jeg henvender mig til Fængselselskabet med Bøn om nogen Understøttelse til Indkjøb af Garn.“ Der blev derpaa tilstaaet ham en Understøttelse. I en senere Skrivelse udtaler hans Sognepræst sig meget rosende om ham.

219. Han er kun 13½ Aar gl. og bliver først konfirmeret til Efteraaret. Han er Søn af en Indsidder i St. Knuds Landsogn og gaaer i Skole her i Staden. Det er en meget begavet Dreng, og i Skolen har han været flittig og flink, men han synes at have et medfødt Gang til Uredelighed. Faderen er en retsaffen Mand, der har gjort sig al Umage for at lede ham paa rette Vej; men han er som Arbejdsmand nødt til at fortjene sit Brød uden for Huset; Drengen er derfor, naar han er hjemme, mest overladt til sin Stedmoder, der hader ham. Dette virker naturligvis skadelig paa den huslige Fred. Hjemmet er derfor saare lidet stiftet til at udøve en god og gavnlig Indflydelse paa ham. Under en Retsdag i forrige Aar blev denne Dreng indlagt paa den herværende Fattiggaard og efter at Sagen var afsluttet straffet med Ris. Da Faderen har trange Kaar, men dog nødig vilde tage imod Noget af Fattigvæsenet, betalte Selskabet Regningen for Drengens Ophold. Anden Hjælp har han

ikke faaet; men efter Konfirmationen vil han blive anbragt paa Landet eller paa en af Smaaøerne hos en dertil skikket Mand, hvor han kan komme under god og gavnlig Paavirkning.

220. Han er Haandværksjævend, hjemmehørende i en Rjøbstad, 31 Aar gl., gift, straffet for Indbrudstyveri, hvilken Straf han havde udstaaet den $\frac{1}{11}$ 71. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Letfindig og højst upaalidelig“. Denne Dom er ganske vist rigtig. Før han begik sin Forbrydelse, havde han ført et meget lastefuldt og uvirksomt Liv. Men efter Hjemkomsten fra Straffeanstalten var hans Nød meget stor; Selstabet lovede ham derfor en Understøttelse, saasnart han havde faaet stadigt Arbejde; dette opnaaede han efter kort Tids Forløb og fik derpaa den tilføjede Pengeunderstøttelse. Han er en smuk og kraftig Mand, der gjør Indtryk af at være vel begavet, og da det var 1ste Gang, han var bleven straffet, blev han understøttet, skjønt han ikke var anbefalet fra Straffeanstalten. Efter at han i nogen Tid havde arbejdet her i Staden og, saavidt vides, skikket sig vel, rejste han i dette Foraar til en anden Rjøbstad, hvor han fik Arbejde. Noget Ustikkelig vides ikke om ham, siden han forlod Straffeanstalten.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

Hr. Pastor	Lorenzen i Gislev.	
—	—	Balslev i Egense,
—	—	Clausen i Ryslinge,
—	—	Abel i Bispenberg,
—	—	Petersen i Horne,
—	—	Leth i Sest ved Rølding,
—	Politiasassistent	Abelsted i Svendborg,
—	Sognefoged	Ehr. Hansen i Vejstrup,
—	Rijbmand	H. Barfoed i Bogense,
—	Forpagter	Thomsen paa Rejrup,
—	Pastor	Fejlberg i Brørup ved Varde,
—	Byfoged	Sager i Rudkjøbing, der har lovet at ville
ansvarlig for de langelandste Fangers Anbringelse, naar man hver Gang		henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaaret fra 1ste April 1871
til 31te Marts 1872 have bidraget med

Gaver:

Statskassen	Rb
Behnsgrevinde Danner	50
Ellerup-Davinde Sogne	20
	2

Fortegnelse

over de aarlige Medlemsbidrag:

	Rd.
Afens	20
Faaborg	10
Middelfart	6
Marstal	5
Nyborg	10
Obense	50
Rudkjøbing	10
Svendborg	10
Trolleborg	5
Vesteraaby=Astrup Sogne	4
Vesterkjerninge=Ulbølle Sogne	4
Dure=Veistrup Sogne	4
Stenstrup=Lunde Sogne	4
Kammerherre, Lehnsgreve Ahlefeldt=Laurvigen til Grenstabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Kristiansdal	10
Hs. Excellence, Geheimeconferentsraad, Grev Moltke Hvitfeldt til Moltkenborg	50
Kammerherre Nylius til Rønningespøgaard	10
Hs. Excellence, Udenrigsminister, Kammerherre, Baron Rosen- ørn-Lehn til Baroniet Lehn	10
Hs. Excellence, Kammerherre, Lehnsgreve Reventlow til Baro- niet Brahetrolleborg	10
Kammerherre, Grev Rankau til Frederikslund	10
Kammerherre Sehestedt Zuel, Raunholt	25
By- og Herredsfoged Sager i Rudkjøbing	10
Åsperup=Roerslev Sogne	4
Munslev=Bovense Sogne	2
Andersen, Vilhelms og Stenhugger	2
Allerup, M. P., Fabrikant	2
Ahlefeldt Laurvigen, Broløkke	2
Brandt, Fru	2
Brandt, M. R., Farver	2
Brandt, C., Kjøbmand	2
Berg, Hunderupgaard	2
Bierfreund, L., Bankdirektør	2
Boesen, A., Kjøbmand	2
Blumensaat, Enkefru	2
Blauenfeldt, Præst, Rolshave	2

Borch, Rancelliraad	2
Bang, Karl F., Konsul	2
Bang, J., Bogholder	2
Brodmann, A., Gjestgiver	2
Bøgh, Provst, Samstofte	2
Balslev, Præst, Gaarslev	2
Christoffersen, C., Kjøbmand	2
la Cour, Kjøbmand	2
Klausen, Juveler	2
Khiemitz, Præst, Faaborg	2
Kamgaard, Stiftsprovst	2
Kreyer, J. C., Rancelliraad	2
Kreyer, Præst, Humble	2
Krigstrup Sogn	2
Kilbou, Rancelliraad	2
Kjøpe-Bantinge Sogneraad	2
Ksmann, C. A., Grosserer	2
Kaber, Adjunkt	2
Kich, C., Kjøbmand	2
Kogtmann, Kjøbmand	2
Kaber, M. L. F., og Søn	2
Krydenbahl og Voigt	2
Kibiger, Fattiginspektør	2
Kønfs, Provst, Vejlby	2
Kog, Præst, Skjebjerg	2
Kraugde Sogn	2
Kjeldsted-Kørup Sogne	2
Kamborg Sogn	2
Kempel, Landinspektør	2
Kelweg, L., Præst	2
Kelweg, Læge	2
Kelweg, Kaptajn	2
Kenrichsen, Statsraad (bød i Aarets Løb)	1
Klein, Læge	2
Kansen, Urban, Raadmand	2
Kempel, Fabrikant	2
Kofman (Bang), Hofmanskave	2
Kalberg, Rancelliraad, Natflov	2
Kjær-Møller, Provst, Kjølstrop	2
Kasjager, Præst, Særslev	2
Kansen, Præst, Skambj	2
Korne Sogn	3
Kansen, Severin, Kjøbmand	2
Kaarby Sogn	2
Kjergensens Sønner, P.	2
Kjabsen, L., Fru	2
Kensen, G., Fru	2

	Rb.
Jensen, B., Vinhandler	2
Jordløse-Haastруп Sogne	2
Jensen, Præst, Østertjerninge	2
Korup-Ubberud Sogne	2
Knuzen, F., Kjøbmand	2
Koch, Statsraad	2
Knudsen, Provst	2
Karstensen, Provst, Gjeldsted	2
Krag, Præst, Dreslette	2
Krogshølle Sogn	2
Langkilbe, Bramstrup	2
Loze, Apotheker	2
Lassen, Forpagter, Selleberg	2
Leth, Præst, Horne	2
Leth, Provst, Svanninge	2
Lange, Præst, Helnæs	2
Lyp Sogn	1
Maegaard, Grodserer	2
Mourier, Justitsraad	2
Magleby Sogn	2
Marslev Sogn	2
Møller, Præst	2
Nielsen, Hederigslund	2
Nielsen, J. W., Kjøbmand	2
Nielsen, Marstandiser	2
Nørre-Næraa-Vederslev Sogne	2
Nlsen, L., Lærer	2
Petersen, B., Statsraad	2
Petersen, Enkefru	2
Petersen, R., Brandmajor	2
Prøvensen, M., Grodserer	2
Roth, Præst, Vigerslev	2
Rynkeby-Revninge Sogne	2
Strøm, Præst, Marslev	2
Stenløse-Fangel Sogn	2
Stoffebn, Kjøbmand	2
Staarup Sogn	2
Schnakenburg, Brødrene	2
Schiøt, Th., Bryggeribestyrer	2
Sperling, Frk., Sandholdt	2
Simmerbølle Sogn	2
Stydebjerg-Ørte Sogne	2
Sønner-Næraa Sogn	2
Søbny-Thurup Sogne	2
Steen, Præst, Rudkjøbing	2
Svanninge Sogn	2
Teisen, Annesholm	2

Tolbte Beretning

fra

det fynske Fængselselskab.

1873.

:

Drukt i Gyens Stifrebogtrykkeri hos J. C. Dreyer.

Det fynnste Fængselsfælskab afholdt fit aarlige Samfundsmøde den 1ste September 1873, paa hvilket Formanden gav følgende Meddelelse om Selskabets Virksomhed i det forløbne Aar:

„Selskabet har nu bestaaet i 15 Aar og i den Tid taget sig af 262 Personer, hvoraf dog kun 251 ere optagne i dets Beretninger. Af disse savner det Underretning om 58 (2, 4, 7, 14, 16, 18, 19, 22, 25, 38, 39, 41, 45, 53, 60, 68, 72, 76, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 89, 91, 92, 94, 100, 106, 109, 111, 119, 122, 125, 127, 132, 140, 144, 159, 162, 169, 170, 176, 182, 183, 184, 200, 201, 210, 216, 217, 221, 226, 231, 243, 246, 248); 16 ere døde (Nr. 3, 5, 9, 10, 24, 26, 46, 64, 86, 97, 116, 123, 145, 178, 187, 235); 58 have atter begaaet Lovovertrædelse (Nr. 1, 8, 11, 12, 13, 20, 21, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 42, 44, 47, 51, 55, 63, 66, 69, 73, 74, 75, 77, 78, 80, 95, 102, 107, 110, 114, 120, 121, 128, 134, 135, 143, 149, 150, 151, 152, 154, 158, 161, 171, 172, 173, 174, 179, 181, 188, 202, 213); 11 af disse ere atter tagne under Selskabets Forfarg, dels i det forløbne og dels i de foregaaende Aar; 4 af disse have derpaa atter begaaet Lovovertrædelse og ere saaledes opgivne, medens 3 ere opgivne, stjønt de høre til deres Tal, der ikke have begaaet Lovovertrædelse, siden Selskabet tog dem under sin Forfarg, fordi de have udvist et slet Forhold. — Flere af dem, Selskabet for Tiden savner Underretning om, vil det ganske vist høre fra i Aarets Løb eller senere hen; de, med hvilke det antages at ville blive Tilfælsbet, blive optagne i Aarsberetningen, med den Bemærkning, at det endnu ikke har hørt fra dem i det forløbne Aar.

I Tidsrummet fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873 har Selskabet taget sig af

53 Personer.

22 af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa taget sig af

31 nye, der enten først have udstaaet deres Straf i Marts Løb eller først da have begjæret Hjælp, skjønt de ere løsladte i de foregaaende Aar.

Af disse vare

10 Fruentimmer, nemlig:

1 Enke, der giftede sig, men kom i stor Trang. Hun har 2 Gange faaet en Understøttelse, sidste Gang ved et Barns Død;

1 Kone, der under Straffetiden var bleven skilt fra Manden. Hun blev anbragt gennem det kjøbenhavnske Fængselsfællesskabs Optagelseshus for det fynske Fængselsfællesskabs Regning;

1 Kone, der blev skilt fra Manden strax efter Løsladelsen. Hun skaffede sig selv Arbejde paa en Fabrik, men fik en lille Pengeunderstøttelse, da hun var blottet for alt, og siden en lille maanedlig Understøttelse i de første Maaned;

7 Tjenestepiger, der alle bleve anbragte (1 gennem det kjøbenhavnske Fængselsfællesskabs Optagelseshus), og saa mange af dem, som vare trængende dertil, fik tillige en Beklædningshjælp.

18 Mandspersoner, nemlig:

12 gifte, hvoraf

1 fik et Laan. Han var Fabrikarbejder;

1 fik 2 Gange en Pengeunderstøttelse. Han var Kjøbstadborger;

1 fik 2 Gange en lille Pengeunderstøttelse og 1 Gang en Sygehjælp. Han var Haandværksvend i en Kjøbstad.

1 fik en Pengeunderstøttelse ved Løsladelsen og efter nogen Tid atter en Pengeunderstøttelse for at kunne sætte Bo i Kjøbenhavn, hvortil han flyttede. Han var Mester, men tog Arbejde som Svend paa en Fabrik;

- 8 fik en Pengeunderstøttelse, dels til Værktøj, dels til at afhjælpe Trangen i Hjemmet ved Løsladelsen. Disse Mænd vare Landsbyhaandværkere eller Arbejdsmænd;
- 9 ugifte, hvoraf
- 6 bleve sendte til Amerika;
- 2 af dem vare Landsbyhaandværkere,
- 3 Tjenestekarle,
- 1 et ungt Menneske af Middelstanden.
- Til disse Udvandrere gav Selskabet et større eller mindre Beløb, alt efter som Omstændighederne gjorde det fornødent, i Forening med vedkommende Straffeanstalts Fængselselskab og paagjældendes Forsørgelsehjem eller Slægt.
- 3 fik en passende Anbringelse og Understøttelse i Hjemmet, nemlig:
- 1 ukonfirmeret Dreng, der blev sendt til Flakkebjerg,
- 1 Tjenestekarl, der fik Arbejde paa en Fabrik og en lille Understøttelse,
- 1 nylig udlært Haandværkssvend paa Landet; han fik Arbejde og en lille Understøttelse.

Af samtlige 31 Personer har endnu ingen paany begaaet Lovovertrædelse; men 1 er død (den gifte Fabrikarbejder, der fik et Laan). — Paa 2 nær (den gifte Kjøbstadborger, der 2 Gange fik en Pengeunderstøttelse, og det unge Menneske af Middelstanden, der udvandrede) ere de alle af Almuen.

Som det reviderede Marsregnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Udløb 163 Rd. 5 Mk. 7 sk. Gaverne have beløbet sig til 292 Rd. og Medlemsbidragene til 531 Rd.

Lige ved Regnskabsaarets Slutning havde Bestyrelsen den Glæde at modtage en Gave af 100 Rd. fra Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Fattigkasse. Denne Gave var meget velkommen, thi Kassen svandt stærkt ind, hvorfor vi dels nødtes til at spare, dels til at udsætte Hjælpen. Det var derfor blevet bestemt i et Møde, at vi skulde henvende os til adskillige her i Stiftet med Begjæring om at støtte Selskabet med et aarligt Bidrag, og navnlig, at vi ved

passende Lejlighed skulde henvende os til Redaktørerne i de andre fynske Rjøbstæder med Begjæring om at anbefale Selfabet i deres respektive Blade og tilbyde at modtage Indtegninger af aarlige Bidrag. En saadan Lejlighed have vi netop her: vore Meddelelser paa Samfundsmødet ville nemlig blive indførte i Selfabets Marsberetning, der vil udkomme i Slutningen af denne eller først i næste Maaned og blive tilstillet de samtlige Herrer Redaktører. Vi tillade os derfor at betragte nærværende Udtalelse som en Henvendelse til dem i det nævnte Øjemed. For Odense gjælder denne Henvendelse ikke, da vi her have et ret anseeligt Antal Medlemmer, skjønt det vilde være os meget kjær, om der endnu maatte findes nogle, der vilde tiltræde. — Medens alle Rjøbstæder her i Stiftet enten støtte eller have støttet os, er dette langt fra Tilfældet med Landsfognene; det skulde derfor glæde os, om flere af disse vilde træde til, da vi derved sættes i Stand til at hjælpe i videre Udstrækning; derved vilde, som bemærket i forrige Marsberetning, mangt et Tilbagefald sikkerlig forhindres, og mange holde sig i længere Tid, end det nu er Tilfældet, fra at gaa ind under det offentlige Fattigvæsen. De mange, saavel offentlige Myndigheder som private, der have vist os Smødefkommen, aflægge vi herved vor hjerteligste Tak."

Det reviderede Regnskab fremlagdes.

Bestyrelsen er fremdeles:

Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R., og Adjunkt Bogelsang.

Bestyrelsen antog sin tidligere Forretningsfører.

L. Helveg. H. C. Bogelsang. Urban Hansen.

Lauge Olsen,
Forretningsfører,
Bøstergade Nr. 84, 2den Sal

Beretning.

Beretningen omtaler som sædvanligt først dem, Selskabet tidligere har taget sig af, dernæst dem, det har taget sig af i det sidste Aar.

6. Hun, der er gift med en Arbejdsmand, har det godt og skifter sig vel.

8. Hun har endnu Arbejde paa den samme Fabrik og skifter sig vel.

15. Hun, der er gift, vedbliver at opføre sig godt.

17. Hun, der er Tjenestepige, er under 16de Maj d. A. flyttet til et andet Sogn. Grunden dertil angives ikke. Hun har i mange Aar vist et godt Forhold.

18. Hun, der er Tjenestepige, har ligeledes i mange Aar opført sig vel; men for Tiden haves ingen Underretning om hende.

22. Han, der er Sømand, har ikke laabt høre fra sig siden Sommeren 1871, da han var i Amerika.

23. Hun, der er gift, vedbliver at være ordentlig og stadig.

28. Hun, der i 1860 blev understøttet af Selskabet efter udstaaet Straffetid, holdt sig i 10 Aar, før hun atter gjorde sig skyldig i Tyveri og blev idømt Forbedringshusarbejde. Ved Løsladelsen skaffede Selskabet hende en Tjeneste.

30. Han, der er Haandværker, vedbliver at skifte sig vel, og der høres ikke andet end godt om ham.

32. Han, der er Daglejer, opfører sig fremdeles vel.

33. Hun blev understøttet ved Løsladelsen af Odense Straffeanstalt 1860, men til liden Glæde for Selskabet, idet hun viste sig upaalidelig og løsgtig, og det varede ikke længe før hun atter paadrog sig Lovens Straf. Siden Selskabet første Gang tog sig af hende, har hun været straffet med 4, 1 og 2 Aars Forbedringshusarbejde. Men da hun løslodes sidste Gang, blev hun anbefalet meget varmt til Selskabet og fik derfor atter en Haandskræfning. Hun er imidlertid den samme upaalidelige Person hun altid har været, og den lille Hjælp, hun fik, maa betragtes som spildt.

43. Han, der er Smed, har i flere Aar ernæret sig som Baadsfører, men har nu taget Tjeneste hos en Smed paa Landet. Noget ulovligt vides ikke om ham.

48. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver fremdeles at opføre sig vel.

49. Hun tjener endnu i Kjøbenhavn, og der vides intet ufordelagtigt om hende.

50. Hun, der er gammel, er meget flittig og skikkelig og har ligeledes slaaet sig godt igjennem i det forløbne Aar.

52. Han, der er Husmand, har fremdeles sit gode Udkomme og vedbliver at opføre sig vel.

54. Han, der forhen var Gaardmand, nu Arbejdsmand, har i flere Aar ladet befrugte et Tilbagefald; men i de senere Aar har hans Forhold forbedret sig.

56. Hun, der er Enke, vedbliver at nyde Fattigunderstøttelse. Omtales igrønt rosende.

57. Hun, der er gift, har det godt og opfører sig fremdeles vel.

58. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har i det sidste Aar havt fast Tjeneste. Hans Forhold har været tilfredsstillende.

59. Han, der nu har nedfat sig i en Kjøbstad, kommer godt ud af det, og han skifter sig fremdeles vel.

61. Hun, der var Enke, er i det forløbne Aar bleven gift. Hun fører et ordentligt og stille Liv.

62. Hun er endnu i Fattighuset, fordi hun ikke selv kan forsørge sine uægte Børn. Noget ulovligt vides ikke om hende.

63. Hun, der er i Amerika, er ikke længere hos den Familie, der tog hende med sig og paatog sig at beholde hende til hun kunde faa en anden Tjeneste. En anden Tjeneste har hun faaet; men hun har et meget daarligt Lov paa sig i den ny Verden ligesom i den gamle.

65. Hun, der er gift med en Arbejdsmand her i Staden, opfører sig vel.

67. Han, der er Arbejdsmand, tjener fremdeles den samme Mand og opfører sig vel.

70. Han er Haandværker paa Landet. Noget ulovligt vides ikke om ham.

71. Hun lever nu sammen med sin Mand, der for to Aar siden kom ud af Straffeanstalten. Den straffede Person, hun endog efter Mandens Hjemkomst levede sammen med, er død i det forløbne Aar. Noget ulovligt vides ikke om hende.

72. Han, der er i Amerika, har heller ikke i det forløbne Aar ladet høre fra sig.

74. Han, der er Haandværksvend, arbejder endnu i Hamborg og har det godt.

78. Han, der er Arbejdsmand, nyder Fattigunderstøttelse. Noget ulovligt vides ikke om ham.

79. Han, der er Bager paa Landet, har det godt, og der vides intet ulovligt om ham.

83. Han er Arbejdsmand. Hans nuværende Opholdssted og Forhold er ubekjendt.

88. Han vedbliver at opføre sig godt.

90. Han farer fremdeles til Søs og vedbliver at opføre sig vel.

91. Han, der er i Amerika, har heller ikke i det forløbne Aar ladet høre fra sig.

93. Han vedbliver at være en stræbsom Forsørger for sin Familie. I sit Forhold til andre har han i det forløbne Aar vist sig søjeligere og fredligere end før. — Fremgang i det hele taget til det bedre.

94. Han, der er Tjenestefarl, har refunderet den i sin Tid modtagne Understøttelse til Kommunen; i øvrigt vides intet om ham.

96. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, lever stille og ordentlig og ernærer sig ved Stenslagning og Dagarbejde.

98. Hun og Manden ere endnu paa samme Sted og have det godt.

99. Hun har fremdeles et svagt Helbred. Hun kan ikke længere tjene, men maa ernære sig ved Syning. Hendes Forhold som hidtil tilfredsstillende.

101. Han, der er Sømand, opfører sig fremdeles vel. I det forløbne Aar har han sammensparet 125 Rd.,

font henstaa i en Sparekasse, og desuden har han givet sin Moder 15 Rd.

103. Han, der er Bæver, er fremdeles svag; men formedelst hans gode Forhold og de mange Uheld, han har havt, er der lovet ham en lille Hjælp til Vinter.

104. Han, der er Landsbyhaandværker, vedbliver at udvise et godt Forhold.

105. Han har det godt og opfører sig vel.

106. Han, der er Tjenestekarl, har hidtil opført sig vel, men for Tiden er hans Opholdssted ubekjendt.

108. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, opfører sig fremdeles vel. Han har i det forløbne Aar kjøbt et lille Hus, til hvis Reparation han har faaet en lille Understøttelse.

109. Han er i Amerika. I det forløbne Aar er intet paalideligt hørt fra ham, men et løst Rygte har sagt, at han var død.

111. Han, der er Haandværker, er for nogle Maanedes siden set her paa Gjennemrejse. Iøvrigt er hans Forhold og Opholdssted ubekjendt.

112. Han, der er Husmand, opfører sig vel.

113. Han, der er Indsidder, opfører sig ligeledes vel.

114. Han, der er Tjenestekarl, er udvandret til Amerika. Heller ikke i dette Aar er der hørt noget fra ham.

115. Han, der ernærer sig ved Dagarbejde og Fiskeri, opfører sig fremdeles vel. Hans Helbred er kun svagt, men da han og Konen holde godt sammen, kunne de i Reglen nok erhverve deres Underhold.

117. Han, der er Tjenestekarl, har ringe Evner og lader sig fremdeles narre og bedrage af enhver, der har Lyst dertil, men hans Forhold er tilfredsstillende.

118. Han, der er Kjøbstadhaandværker, er flittig og paapassende og der høres ikke andet end godt om ham.

121. Hun, der er Tjenestepige, tjener for Tiden her i Staden. Noget ulovligt vides ikke om hende.

122. Han, der er udvandret til Amerika; vedligeholder sin Forbindelse med Hjemmet. I denne Sommer har han sendt sin Moder 30 Rd.

124. Han, der er Sømand, har i dette Foraar tilskrevet Familien, at han har hørt op med at fare til Søs og bosat sig i Amerika, samt at det gaar ham godt.

126. Han, der er Indsiddet, vedbliver at opføre sig godt og at ernære sin Familie uden Understøttelse.

128. Hun, der tjente i Kjøbenhavn, gjorde sig skyldig i Tyveri og paadrog sig derved en ny Straffedom. Foreløbig opgivet.

129. Han, der er Haandværker paa Landet, skifter sig fremdeles vel og er en flittig Mand.

130. Hun, der er gift med en Arbejdsmand i en Kjøbstad, har det godt og opfører sig vel.

131. Han, der er Haandværker paa Landet, har det fremdeles godt og skifter sig vel.

132. Han, der var Arbejdsmand paa Landet, er for et Aars Tid siden sendt til Amerika af Forsørgelseskommunen, der underholder hans Familie, som bor i et andet Sogn.

133. Han, der er Landsbyhaandværker, er i det forløbne Aar flyttet til en By og arbejder der som Svend. Noget ulovligt vides ikke om ham.

135. Han har atter begaaet Lovovertrædelse.

136. Han, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at opføre sig godt; men han har et svagt Helbred og trange Kaar. Horsens Fængselsfæst og det fynske Fængselsfæst samt hans Forsørgelseshjem have understøttet ham i det forløbne Aar.

137. Hun rejste i Begyndelsen af Maj 1872 med Mand og Barn til Øveensland. Ved Nyaaarstid kom der to Breve til Forældrene, et fra hende og et fra hendes Mand. De vare paa N. Zeland og syntes at ville blive der, da Klimaet der var bedre end i Øveensland. Efter disse Breve at dømme har hun det særdeles godt der.

138. Han, der er Fisker, har fremdeles trange Kaar, men hans Forhold er som hidtil tilfredsstillende. I det forløbne Aar har han mistet Synet paa sit ene Øje, men han kan derfor godt arbejde i sin Fiskergjerning.

139. Han er fremdeles svag og faar Understøttelse af Fattigvæsenet.

140. Han er udvandret til Amerika. I det forløbne Aar høves ingen Underretning om ham.

141. Han, der er Mursvend, ernærer sig godt og opfører sig vel.

142. Han, der er Bæver paa Landet, har i denne Sommer taget fast Tjeneste medens Konen fremdeles gaar i Dagleje. Hans Forhold er tilfredsstillende.

144. Han, der er Tjenestekarl, er i Amerika og skal have det godt.

145. Hun er død i det forløbne Aar.

146. Han, der er Landsbyhaandværker, har fremdeles trange Raar, men opfører sig vel.

147. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har ikke ladet høre fra sig i længere Tid.

148. Han, der er Arbejdsmand, har i dette Aar forladt Odense og er rejst til Sylland. Hans Forhold har hidtil været godt.

152. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har i det forløbne Aar atter begaaet Lovovertrædelse og er paany indsat i en Straffeanstalt.

153. Hun, der er Tjenestepige, skifter sig fremdeles vel.

155. Han, der er Husmand, skifter sig vel, men da hans Helbred ikke tillader ham anstrængende Arbejde, har han taget Tjeneste som Staldkarl paa en Herregaard.

156. Han, der er Arbejdsmand, tjener paa den samme Gaard, han tjente paa i Fjor. Han vedbliver at skikke sig vel og at ernære sin Familie uden Fattighjælp.

157. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at skikke sig vel.

160. Han, der er Landsbyhaandværker, har trange Raar. Noget ulovligt vides ikke om ham.

163. Han er i samme Stilling som sidst og skifter sig vel.

165. Han, der er gift med en Jordemoder, skifter sig vel, men hans Raar ere trange.

166. Hun, der er Husmandskone, har trange Raar. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

167. Han, der er Husmand, har ligesom i de foregaaende Aar levet stille og ordentlig og arbejdet flittig.

168. Han, der er Arbejdsmand, stikker sig vel; men hans Kone er for omtrent $\frac{1}{2}$ Aar siden bleven rørt, saa at han har maattet holde sig hjemme for at passe hende, og han har derfor erholdt lidt Hjælp af Fattigheds-kassen. Der er imidlertid Haab om, at hun snart vil være saa vidt helbredet, at Manden atter kan passe sin Gjerning.

175. Han, der er Arbejdsmand, har fremdeles trange Kaar. Hans Forhold vedbliver at være tilfredsstillende.

176. Han, der er i Amerika, har ikke skrevet hjem i det forløbne Aar.

177. Han, der er Skibstømrer, fører et stikkelig Liv og ernærer sig godt ved sin Profession.

180. Han, der er Haandværker i en Kjøbstad, er flittig og slaar sig godt igjennem. Paa hans Forhold er der intet at udsætte.

185. Han, der er Landsbyhaandværker, arbejder endnu hos den samme Slægtning. Hans Forhold er fremdeles godt.

186. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, stikker sig vel, har godt Arbejde og kommer ved Flid og Stræbsomhed ret godt ud af det.

189. Han, der er Arbejdsmand, er flittig og stikkelig, men ikke i Stand til at ernære sig uden Fattighjælp.

190. Hun, der er gift med en Arbejdsmand her i Staden, stikker sig vel, men har fremdeles trange Kaar.

191. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har fremdeles ondt ved at slaar sig igjennem. Paa hans Forhold er der intet at udsætte.

193. Han, der er Haandværker paa Landet, fører, saa vidt vides, et rosværdigt Levnet og er en flittig og stræbsom Familieforsørger.

194. Han, der er Tjenestebred, stikker sig vel.

195. Hun, der er gift med en Haandværksvend i en Kjøbstad, har det godt og stikker sig vel.

196. Hun har stiftet Tjeneste, men om hendes Forhold vides intet ufordelagtigt.

197. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skifter sig vel.

198. Han, der er Arbejdsmand, skifter sig vel. Horsens Fængselsjelskab og det fynske Fængselsjelskab have atter i Forening støttet ham i det forløbne Aar, da hans Helbred er svagt og hans Kaar trange.

199. Han, der er Skræbber paa Landet, opfører sig vel; men han er gammel og hans Helbred svagt, hvorfor han har trange Kaar.

200. Han har ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

201. Han, der er i Amerika, har ikke ladet høre fra sig.

203. Hun tjente paa en større Gaard til 1ste Maj d. A. Foruden at være meget løssagtig blev hun tillige overbevist om at staa i Spidsen for et temmelig betydeligt Tyendekomplot. Tjener nu paa en anden Herregaard, hvor hendes Forhold er upaatlageligt.

204. Han har atter skiftet Tjeneste. Har ikke noget godt Lov paa sig.

205. Hun, der er Tjenestepige, skiftede November f. A. og tog til den Herregaard, hvor hun tidligere havde tjent. Denne Tjeneste forlod hun i Utide, mistænkt for Utroskab. Hun er atter frugtsommelig.

206. Han, der er Arbejdsmand, har i det forløbne Aar været flittig og opført sig vel.

207. Han, der er Arbejdsmand, skifter sig vel; men han er nu gammel og vil næppe længe kunne ernære sig selv uden Fattighjælp.

208. Hun, der er Tjenestepige, er i glædelig Fremgang og maa nu betragtes som redbet.

209. Hun, der er Tjenestepige, har et svagt Helbred; men der har ikke været det mindste at udsætte paa hendes Forhold efter Løsladelsen.

211. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, lod i den første Tid efter sin Løsladelse til at være bleven en ordentlig Mand; men i det forløbne Aar har han igjen ført et meget uordentligt Levnet.

212. Han har faaet en Tjeneste som Røgter, og der er intet at udsætte paa hans Forhold.

213. Han har atter begaaet Lovovertrædelse.

215. Hun, der er gift, skifter sig fremdeles vel, men hun har trange Aar.

216. Han, der er udvandret til Amerika, arbejdede for et Aar siden i Nærheden af N. York, hvor han havde god Fortjeneste. Siden have ingen Underretning fra ham.

217. Han, der rejste til Australien i Foraaret 1872, føler sig meget vel tilfreds der.

218. Han, der er Gaandværker paa Landet, vedbliver at skifte sig vel.

219. Han tjener endnu paa samme Sted. Noget ulovligt vides ikke om ham.

220. Han, der er Gaandværkssvend, skifter sig vel.

221. Han, der er Bæver, 34 Aar gl., hjemme hørende i et Landsogn, straffet for Tyveri med 2 Aars Forbedringshusarbejde, tidligere straffet for Tyveri med 25 Slag Ris, 2 $\times$ 5 D. B. og B., 1 Aars Forbedringshusarbejde og 10 Aars Tugthusarbejde, løslodes af Viborg Straffeanstalt $\frac{2}{4}$ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Agter sig til Amerika. Hans Familie har lovet at ville skaffe Beklædning og en Sum Penge. Saavidt skjønnes, vil der blive Spørgsmaal om et Restbeløb af 50 Rd. og man tillader sig at forespørge, hvorvidt Fyns Fængselsfælskab vil deltage med Viborg Fængselsfælskab i Udredelsen heraf, samt i bekræftende Fald med hvor stor en Sum. Paa Fangens Opførsel har intet været at udsætte.“ — Denne Mand blev understøttet med 25 Rd. af vort Fælskab og Viborg Fængselsfælskab tilskød Resten og affendte ham efter Løsladelsen til Amerika. Hvorledes det der gaar ham, vides ikke.

222. Han er Skræbbersvend, 21 Aar gl., hjemme hørende i et Landsogn, straffet for et Tyveri, ikke tidligere straffet. Løsladt $\frac{2}{4}$ 72. Fra vedkommende Straffeanstalt anmeldtes han saaledes: „Ser noget fjollet ud, men har i

Fængslet vist sig særdeles flink, oprigtig og villig. Han synes endnu usfordærvet og staar vistnok til at redde. Det vilde være heldigt, om man umiddelbart efter hans Løsladelse kunde faa ham anbragt hos en Skrædder." Selvfølgelig anbragte ham paa den foreslaaede Maade. Strax efter Løsladelsen fik han Arbejde hos en Mester paa Landet, hvor han blev til 1872, da Mesteren sagdes ikke at have Arbejde til ham længere. Derefter fik han Arbejde hos en Skrædder i Odense, hvilket han for det meste udførte hjemme hos Moderen. Fra April til Juni d. A. har han igjen været i Odense hos en anden Skrædder, hvor Arbejdet ogsaa er sluppet op; derfor har han nu taget Arbejde hos en Mester paa Landet. Hans Forhold i Hjemmet har været stille og i enhver Henseende upaafølgeligt. Om Grunden til de hyppige Mesterskifter virkelig er den angivne, vides ikke. Han er fra Barndommen af forkjælet, saa det er ikke usandsynligt, at Forbringerne til ham let synes ham for store.

224. Han er Arbejdsmand, 43 Aar gl., hjemmeboende i et Landsogn, gift og har 4 Børn, straffet for Blodskam, tidligere ikke straffet, løslodes den 2° 72. Vedkommende Straffeanstalt mente ikke, at han trængte til Understøttelse. Men senere oplystes det, at Konen under hans Straffetid havde folgt en Del Indbo for at kunne leve og at han ved sin Hjemkomst fandt Nød og Fattigdom. Hans Sognepræst anbefalede ham derfor til en Pengeunderstøttelse, der blev ham tilstaaet, da han havde faaet Arbejde. I en for nylig modtaget Beretning om ham hedder det: „Jeg har ikke kjendt ham personlig, før han i Fjor kom hjem fra Straffeanstalten, men efter alt, hvad jeg har hørt, har han ført et raat Liv, vilde svire og levede ikke godt med Konen. Genimod den Tid, han skulde komme hjem, kom Konen til mig og viste mig et Brev fra Fængselspræsten, der omtalte den glædelige Forandring, der var foregaaet med hendes Mand, bad hende at tage godt imod ham og opfordrede hende til at gaa til mig. Dette Brev var foranlediget ved, at hun havde skrevet, at hun vilde skilles ved ham. Efter en længere Samtale syntes hun at være omstemt, men — sandsynligvis

paavirket af Familien — forandrede hun igjen sin Mening og meldte mig det saa Dage før Mandens Ankomst, saa at denne intet kunde saa at vide derom. Da han saa besøgte mig, spurgte jeg, hvorledes Konen havde taget imod ham, og hørte, at hun dog foreløbig vilde lade ham bo hos sig. Nogle Dage efter var jeg hos ham; de syntes begge vel tilfredse, og Konen erklærede, at dersom han vilde blive saaledes ved, vilde hun nok beholde ham. Atter kort Tid efter traf jeg ham hjælpende hende med en eller anden huslig Gjerning. Senere har jeg været der et Par Gange; han var da paa Arbejde, men hun sagde, at det gik godt, og det samme har jeg hørt af Naboerne." Det synes saaledes, at der er foregaaet en heldig Forandring med denne Mand.

224. Han, der er Smedesvend, 36 Aar gl., hjemme-hørende i en Kjøbstad, gift og har 2 Børn, straffet for Tyveri, tidligere gjentagne Gange straffet for samme For-seelse, løslodes den 2³ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Naa, udfærende og vistnok i det hele upaa-lidelig.“ I Følge denne Anmeldelse fik han ingen Hjælp ved Løsladelsen; men formedelt hans store Trang og senere formedelt Konens Sygdom har han dog faaet Hjælp af Selfabet, efter at han havde faaet fast Arbejde hos en Mester, der intet havde at klage paa ham. Han har efter Løsladelsen vist bedre Holdning end man ventede. For nogen Tid siden er han flyttet til en anden By, hvor han ligeledes skal stikke sig vel.

225. Han, der er Arbejdsmand, 29 Aar gl., hjemme-hørende i et Landsogn, gift og har 2 Børn, straffet for Forsøg paa Falskmøntneri, ikke tidligere straffet, løslodes den 2⁴ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En kraftig og som det synes brav og ædrulig Mand, hvem Fattigdom forlede til den begaaede Forbrydelse. Konen er Krøbling. Han vender hjem til megen Nød. Kunde der staffes ham Arbejde og tilstaaes ham en Hjælp i rede Penge, vilde det være en sand Velgjerning.“ Det blev vedtaget, at han ved Løsladelsen skulde understøttes med 10 Rd. og forhjelpest til Arbejde. Hans Forhørsdommer, der havde vist megen Interesse for ham, skulde anmodes

om at tage ham under sin Forsorg. Denne Opfordring har han efterkommet og senere erholdt en Understøttelse af 8 Rd. til ham. Han har for nylig afgivet følgende Beretning om ham: „Han har hidtil stiftet sig vel og ernæret sig redelig.“

226. Han, der er Daglejer, 48 Aar gl., gift og har 6 Børn, straffet med 4 Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri, tidligere straffet med 6 Aars Forbedringshusarbejde for samme Forbrydelse, løslodes af Viborg Straffeanstalt den 1² 72 og blev af Viborg Fængselselskab og det fynske Fængselselskab i Forening udstyret med Klæder. Da han var kommen hjem, sendte han et Andragende til Viborg Fængselselskab om Understøttelse til at udvandre til Amerika. Dette Andragende var anbefalet af Sogneraadet og Forhørsdommeren og blev af Viborg Fængselselskab sendt hertil med den Paategning, at det var villigt til at bidrage 25 Rd. til paagjældendes Udvandring. Det herværende Selskab vedtog da at give andre 25 Rd. dertil, saafremt hans Forsørgelse hjem vilde tilskyde Resten. Andragendet blev derpaa sendt tilbage til vedkommende Sogneraad med denne Erklæring. Det bestemte sig da til at affende ham. Siden han udvandrede haves ingen Underretning om ham.

227. Han, der er Haandværker, 36 Aar gl., hjemme-hørende i et Landsogn, gift og har et Barn, straffet for Vexelskift, ikke tidligere straffet, løslodes af Straffeanstalten den 5⁵ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En drif-tig og som det synes ordentlig og stræbsom Mand, som trænger til en Haandsrækning for atter at kunne fortsætte sin Profession. En Gave i rede Penge, 15 eller 20 Rd., vilde formentlig være vel anvendt paa ham.“ Hustruen, der var delagtig i Mandens Forbrydelse, løslodes samtidig med ham. Om hende udtalte Fængselspræsten sig saaledes: „Denne unge, tæffelige Kone, som aldrig har været straffet før, anbefales indstændigt til Selskabet. Hun er en blid og elskværdig Karakter, som har udviklet sig smukt og godt i Fængslet og som i høj Grad fortjener Støtte.“ I Henhold til disse gunstige Udtalelser blev det besluttet at understøtte denne Familie med 20 Rd. Efter Løsladelsen

hif fik Manden Arbejde i Kjøbenhavn. Her boede de først hos en Slægting, der havde haft deres Barn under Straffetiden og deres Gjendele i Forvaring. Denne Mand havde tidligere boet i den By, i hvis Nærhed de havde boet før Straffetiden, og der pantsat de betroede Sengeklæder og solgt og forbrugt Familiens øvrige Gjendele. Dette kom de først til Kundskab om, da Manden rejste til sit Hjemsted efter sin Løsladelse. I denne Nød tog Fængselspræsten ved Kristianshavns Straffeanstalt sig kjerlig af dem, idet han atter skaffede dem en Hjælp af 10 Rd. af vort Selskab og fik dem bort fra den Slægting, i hvis Hus de var. De bo endnu i Kjøbenhavn, hvor Manden arbejder paa det samme Værksted, hvor han strax fik Arbejde, og har en god Løn; men Ægtefolkene leve desværre ikke et lykkeligt Samliv, og dette er Skyld i, at deres økonomiske Forfatning ikke er saa god som den kunde og burde være.

228. Hun, der er Tjenestepige, 30 Aar gl., hjemmeværende i et Landsogn, straffet for Barnefødsel i Dølgemaal, løslodes 1° 72. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes: „Fødte i Dølgemaal 11te Februar 1870 et Pigebarn, som hun dernæst gjemte i sin Skuffe til 28de Juli 1871, da Mumien fandtes ved et Tilfælde. I Mellemtiden var hun paany bleven besvangret og fødte i Arresten kort efter hun blev sendt til Straffeanstalten, men Barnet døde. Hun har endnu et uægte Barn, det først fødte, som lever. I Fængslet er hun, der hidtil ikke har haft mange Begreber, begyndt at vaagne, og hun tegner nu ret godt. Hun er fuldstændig arbejdsfær og kan blive en flink Tjenestepige. Jeg vilde være meget glad, om hun kunde hjælpes til en Tjeneste.“ I Følge denne Anbefaling blev der stiftet hende en Tjeneste og siden fik hun tillige Klæder til et Beløb af 10 Rd. Hendes Husbonde var meget vel fornøjet med hende i Begyndelsen. Hun var flink til at forrette sin Gjerning men ustabig.

229. Hun, der er Tjenestepige, 27 Aar gl., hjemmeværende i et Landsogn, straffet for Barnefødsel i Dølgemaal, ikke forhen straffet, løslodes af Straffeanstalten den 27de Januar 1872. Hun havde et godt Vidnesbyrd fra sine

Tjenester som en dygtig Pige, men hendes Sædelighed lod meget tilbage at ønske. Fængslet og en alvorlig Brystlidelse bragte nogen Alvor ind i hende. Hendes ret velstaaende Familie slog aldeles Haanden af hende, og ved Løsladelsen var hun baade yng og forladt. Hun blev, saasnart hendes Helbred tillod det, anbragt i Tjeneste i Kjøbenhavn hos en Familie, som kom til at sætte megen Pris paa hende, og som gjorde betydelige Opoffelser for at beholde hende, skjønt hun idelig strante og paany maatte indlægges paa Hospitalet. Hun har nylig skiftet og selv skaffet sig en lettere og bedre lønnet Plads.

230. Han, der er Bæver, 31 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift og har 2 Børn, straffet for Brandstiftelse, ikke forhen straffet, løslodes af Bredsløselille Straffeanstalt den 25de April 1872. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes hertil: "En særdeles dygtig, ædrulig og flink Mand, der under sin Straffetid har opført sig exemplarisk. Han trænger til Klæder til en Værdi af ca. 10 Rd., og vilde være vel tjent, hvis der desuden kunde skjænfes ham en lille Hjælp til en Væv." I Genhold til foranstaaende blev det vedtaget, at han skulde understøttes med ca. 10 Rd. til Klæder og desuden med et Tilskud til en Væv, hvis han kunde faa en for godt Kjøb. Ved Løsladelsen gav Bredsløselille Fængselselskab ham Klæder til et Beløb af 10 Rd. og 10 Rd. i rede Penge. Af vort Selskab blev han derpaa understøttet med 20 Rd. til en Væv. Paa Forslag af Bredsløselille Fængselselskab er han endvidere i dette Foraar bleven understøttet med 5 Rd. formedelt hans Hustrus Sygdom. Siden hans Hjemkomst har hans Opførsel været meget tilfredsstillende, og der er vist ham al Velvillie fra Beboernes Side.

231. Han, der er Sørbereder, 34 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, Løsgænger og Betleri, tidligere straffet med 2×5 , 4×5 D. B. og B. og 1 Aars Forbedringshusarbejde, løslodes $\frac{3}{4}$ 72. Da han ønskede at udvandre og han ansaas for vel skiftet dertil, understøttede Viborg Fængselselskab, det fynske Fængselselskab og hans Forsørgelsehjem ham med de dertil fornødne Pengemidler, og han blev saaledes efter Løs-

ladelsen affendt til Amerika. Han har senere skrevet hjem at han har det godt i Amerika.

232. Hun, der er Tjenestepige, 18 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Brandstiftelse, ikke forhen straffet, løslodes $\frac{2}{7}$ 72. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes af Fængselspræsten: „Afbrændte under sin Tjeneste Stald og Svinehus, forbitret over Madmoderens jævnlige Skjænderi og over det meget Skurearbejde. Hun havde tidligere tjent efter sin Konfirmation 2 Aar paa et Sted med godt Vidnesbyrd. Hun er uægte født og har intet Tilholdssted undtagen hos sine Plejeforældre, som ere fattige og ikke kunne gjøre noget for hende. Hendes Evner ere gode og under Fængslet har der ikke været syndeligt at udsætte paa hende, skjønt hendes ungdommelige Livlighed har havt ondt nok ved at finde sig i Cellen. Hun er lille af Væxt, men har gode Kræfter. Hendes Ungdom og efter mit Skjøn temmelig lette Natur gjør det ønskeligt, at hun maatte komme i rigtig gode Hænder.“ Selskabet vedtog, at der skulde skaffes en god Tjeneste til hende, hvis det var muligt, og at hun skulde have en Beklædningshjælp, hvis det behøvedes. Hun fik en Tjeneste og Beklædningshjælp. Siden hendes Løsladelse har der intet været at udsætte paa hendes Forhold.

233. Han, der er Landsbyhaandværker, 32 Aar gl., gift og har 2 Børn, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Brandstiftelse og Assurancevig, ikke tidligere straffet, løslodes den $\frac{2}{7}$ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En dygtig Mand, som Begjærlighed har forlebet til Forbrydelse. Trænger ikke.“ I Følge denne Anmeldelse blev der ingen Understøttelse tilstaaet ham, da han udgik af Fængslet. Men efter nogen Tids Forløb henvendte han sig til Selskabet med Begjæring om Understøttelse til Værktøj. Denne Begjæring var paategnet af hans Sognepræst, der udtalte sig rosende om ham. Selskabets Forretningsfører indstillede ham derpaa saaledes: „Skjønt denne Mand vel ikke er „egentlig fattig“, saa ere hans Omstændigheder dog saare trykkende for Tiden, og skjønt Selskabet egentlig hverken kan eller bør give ham en saa stor Hjælp, at der derved indtræder en væsentlig For-

andring i hans økonomiske Forfatning, saa vilde en lille Hjælp ganske vist mildne hans Sind og virke opmuntrende paa ham; jeg tillader mig derfor at indstille, at der tilstaaes ham en Understøttelse af 10 Rd. til Værktøj." Denne Indstilling bifaldtes af Bestyrelsen, og det nævnte Beløb blev ham derpaa tilstillet. — Nogle Redskaber til sit Haandværk har han faaet anskaffet, men ikke Alt, hvad dertil behøves. Ved Siden af sit Haandværk søger han ogsaa andet Erhverv. Sognepræsten nærer det bedste Haab om, at han ikke oftere vil komme ind paa Forbryderbanen.

234. Han, der er Arbejdsmand, 30 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift og har 3 Børn, straffet for Tyveri af Fødevarer, tidligere straffet for lignende, løslødes af Straffeanstalten den ²³/₅ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Har tjent hos en Husbond i 11 Aar og har fra tidligere Tjenester lutter gode Studsmaal. Er en noget uanselig Person, men oprindelig vistnok en brav Natur, som kun er bleven Tyv af Nød. anbefales til en lille Pengeunderstøttelse." Denne Anbefaling toges til Følge. Om ham haves ingen senere Efterretning.

235. Han, der er hjemmehørende i et Landsogn, blev 29 Aar gammel indsat i en Straffeanstalt for Brandstiftelse paa 8 Aar, men benaadet og løsladt ³⁰/₇ 70. Under Straffetiden var han flittig og brav, men yderst modløs og tungfindig. Efter Løsladelsen begav han sig til sin Hustru, der havde faaet Arbejde paa en Fabrik i Horsens. Her skaffede hun ogsaa Manden Arbejde og de sloge sig godt igjennem i Førstningen; men siden gjorde de Gjæld for at møblere deres Lejlighed, og Konens Selbredstilstand tillod hende ikke for længere Tid at arbejde paa Fabrikken. Derved gik det tilbage for dem, især da de havde gjort et Laan, der trak Aagerrenter. I denne Nød blev der begjæret en Pengeunderstøttelse herfra til Manden, der var hjemmehørende i Fyn, hvilken Hjælp ogsaa blev ham tilstaaet. Han vedblev derpaa at arbejde paa den samme Fabrik indtil han i afvigte Foraar blev brystsyg, og efter et langt Sygeleje, som han bar med sand fristelig Laalmodighed, afgik ved Døden i Juli 1873.

236. Hun, der er Tjenestepige, 25 Aar gl., hjemme-
hørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri, tidligere straffet
med 2×5 og 3×5 Dages V. og B., løslodes den 4.
August 1872. Anmeldtes saaledes fra Fængselspræsten:
„Hun har efter sin første Straf tjent paa forskellige Ste-
der, indtil hun i Begyndelsen af 1871 blev straffet anden
Gang for Tyveri og kom saa til en anden Egn, hvor hun
blev bestyldt i sin Kondition for at have stjålet en Sølvste,
hvilket hun stadig benægter. Derimod fandtes hun i Be-
siddelse af en Serviet, 2 Pund Uld og noget Garn, til-
sammen vurderet til 10 Mk. 8 Sk., som var fravendt
Husbonden, og derfor kom hun i Forbedringshuset. Danse-
boden har været hendes Fristelse og Ulykke. Cellen har
udrettet noget hos hende, men jeg er uvis om, hvorvidt
Forbedringen er grundig og kan holde. Jeg vil meget
anbefale, at Selskabet har sin Opmærksomhed henvendt paa
hende, naar hun kommer til Odense. Da hun kom hertil,
skaffede hun sig selv Arbejde, men fik en Beklædningshjælp
af Selskabet. Senere har hun faaet Rejsepenge til Kjø-
benhavn, hvor hun havde en Søster, der skaffede hende
en Tjeneste.

237. Han er 12 Aar gl., født af stikkelige og agt-
værdige Forældre her i Staden, der foruden ham have 6
Børn, der alle opføre sig vel. Denne Dreng har i flere
Aar vist Tilbøjelighed til at løbe bort fra Forældrene og
drive omkring paa egen Haand, og denne Tilbøjelighed er
desværre tiltaget med Aarene. Da han tillige gjorde sig
skyldig i Tyveri, blev det nødvendigt at sende ham til en
Opdragelsesanstalt. Dette førte imidlertid ikke til noget,
fordi Drengen ogsaa løb bort fra den ligesom tidligere fra
sine Forældre. Efter at han var løben bort et Par Gange,
blev han derfor af Forældrene sat i Tjeneste hos en flint
Bonde, hos hvem han blev i nogen Tid, men saa kom
Vandrelysten atter over ham, han forlod da sin Tjeneste
og drev omkring i Landet, indtil han omsider blev greben
og sendt hjem til sine Forældre. De havde, strax efter at
han var løben bort, henvendt sig til Selskabet og bedt om,
at det vilde hjælpe dem til at faa ham i en Opdragelses-
anstalt, han ikke kunde løbe bort fra. Selv kunde de ikke

overtage noget af de dermed forbundne Udgifter, fordi de havde en saa stor Børneskole. Selskabet henvendte sig da til Fattigvæsenet med det Tilbud, at det vilde give 25 Rd. aarlig i 2 eller 3 Aar til hans Opdragelse i „Flakkebjerg“, saafremt Fattigvæsenet vilde give Resten, uden at den Hjælp, Faderen saaledes fik til sin Søns Opdragelse, blev regnet som Fattighjælp. Men Faderen skulde ganske afgive sin Myndighed over Drengen og denne ganske lægges i Fattigvæsenets Haand. Dette gif man ind paa, og saaledes er han for kort Tid siden sendt til nævnte Opdragelsesanstalt. Han er en Dreng, der er udrustet med gode Sjæls- og Legemskræfter, men hans Forældre have ikke havt den fornødne Kraft til at lede hans Opdragelse. Det er at haabe, at han nu er kommen i de rette Hænder, og at der vil blive en flink Dreng af ham.

238. Hun er Tjenestepige, 29 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for attenteret Fosterfordrivelse og Barnemord, ikke forhen straffet, løslodes 2³ 72. Anmeldtes saaledes fra Statfæanstalten: „Er en flink, velbegavet og af Fængslet godt paavirket Pige, som jeg ubetinget tør anbefale til Selskabets Forsorg. Hun er noget stridig, men om hendes alvorlige Villie og ærlige Omvendelse er der ingen Tvivl. Hun har tidligere tjent i Kjøbenhavn og vil vist helst blive der.“ Ved Løsladelsen blev hun anbragt gennem det kjøbenhavnske Fængselskloster Opdragelseshus og fik Tjeneste i Kjøbenhavn. I den Tjeneste, hun fik, skiftede hun sig vel, til hun blev syg og maatte indlægges paa Hospitalet. Efter Udskrivningen er hun paany anbragt i en anden Plads. Paa hendes Forhold er der intet at udsætte, og der er god Grund til at vente sig det bedste af hendes Fremtid.

239. Hun er Tjenestepige, 16 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet med 8 Maaneders Celle for Brandstiftelse, ikke forhen straffet, løslodes den 2³ 72. Anmeldtes saaledes fra Statfæanstalten: „Hun er uægte født, men har Stebfader. Hjemmet er ikke videre godt og der er stor Fattigdom. Hun havde været vant til megen Frihed i Hjemmet og kunde derfor ikke finde sig i Tvangen under sin Tjeneste, hvor Husbond og Madmoder ogsaa i

Følge Sagens After vare uvenlige og fjændte; saa tændte hun Ild, men gjorde strax Ansfrig og hendes eget Løj brændte med. I Fald Selskabet kunde finde en rigtig god Plads til hende, vilde det vist være meget heldigt." — Der blev skaffet en Plads til hende ved Hjælp af et af Selskabets personlig virkende Medlemmer hos en flink Bondekone, og Selskabet betalte hendes Rejse til Stedet fra Straffeanstalten og gav hende nogen Tid efter en Beskædningshjælp. I Førstningen var der ingen Klage over hende, men i afvigte Vinter blev Selskabet anmodet om at skaffe en anden Tjeneste til hende til Skiftedag, da hendes Forhold ikke var godt. Denne Anmodning afflog det. Men da det for kort Tid siden henvendte sig til det personlig virkende Medlem, der havde taget sig af hende, for at erfare, hvor hun var rejst hen, indløb der Efterretning om, at hun endnu var paa samme Sted og skiftede sig vel. Den Pige, hun havde tjent sammen med, var rejst til Skiftedag, og siden havde hendes Forhold været tilfredsstillende.

240. Hun, der er Tjenestepige, 29 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet med 2 Aars Selskængsel for Barnemord, ikke tidligere straffet, løslodes af Straffeanstalten 2° 72. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes: „Hun har under meget formildende Omstændigheder begaaet Barnemord. Hun er yderst ringe begavet, dog ingenlunde idiotisk eller ufikket til at tjene, hvad hun tidligere har gjort med godt Vidnesbyrd. Jeg tør ubetinget anbefale hende til Anbringelse i Tjeneste paa Landet. Hos venlige Folk vil denne dybt bedrøvede og forlagte Stakkel efter al Rimelighed baade komme sig og udfylde sin Plads til Tilfredshed." Hende skaffede Selskabet en Tjeneste paa Langeland, hvor hun var hjemmehørende, og gav hende 10 Rd. til Klæder. Hendes Forhold var upaaflageligt; men hun længtes stadigt efter at komme tilbage til Moderens Nærhed (hun bor i Slagelseegnen), og da hun havde skaffet hende, som det sagdes, passende Tjeneste derovre, rejste hun dertil den 11te April d. A. Senere haves ingen Underretning om hende.

241. Han er Maler og Drejer, 36 Aar gl., hjemme-

hørende i et Landfog, gift og har 3 Børn, straffet for Falsk, iffe tidligere straffet, løslodes den $\frac{1}{11}$ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En flink, ædrulig Mand, der havde mange Munde at føde, og forlebedes vistnok kun af Nød til at blive Forbryder. Anbefales til en Pengehjælp af c. 15 Rd.“ — I Genhold til denne Anbefaling tilstodes der ham en Understøttelse af 15 Rd. Da han blev indsat i Straffeanstalten, var han bosiddende i en Kjøbstad, men efter Løsladelsen flyttede han paa Landet. Hans Sognepræst har fornøynlig udtalt sig saaledes om ham: „Der klages iffe af Familien over Næringsforg, hvad der jo er et godt Tegn. Smidlertid kan man maaste iffe være ganske rolig med Hensyn til ham; der vides iffe noget usikkert om ham, men der klages fra forskjellige Sider over, at han, der er i Besiddelse af et sjældent Greb paa alskens Gaandtering, uden Stadighed kaster sig fra det ene til det andet og saaledes ingenluude gjør den Fremgang, han med sine Evner maatte kunne opnaa — og deri ligger jo en Fare.“

242. Han, der er Gaandværker, hjemmehørende i en Kjøbstad, har siddet i Fængsel i lang Tid, men blev fri-funden for den mod ham rejste Anklage. Da han havde smaa Raar, havde Arrestitiden sat ham meget tilbage, hvorfor Selskabet tildelte ham en Understøttelse. Før Fritfindelsen havde det tildelt hans Hustru en Understøttelse.

243. Han er Tjenestekarl, 50 Aar gl., straffet for Tyveri, tidligere straffet mange Gange for samme Forbrydelse, løslodes af Straffeanstalten den $\frac{5}{1}$ 73. Kort før hans Løsladelse anmeldte vedkommende Straffeanstalts Fængselspræst, at han ønskede at udvandre. Dertil vilde han være i Stand, naar han fik en Understøttelse af 60 Rd., som foresloges tilvejebragte derved, at hvert af Selskaberne gav $\frac{1}{3}$ og Byen, hvori han var hjemmehørende, ligeledes $\frac{1}{3}$. Da paagjældende i alle Maader maatte anses for vel stiftet til at udvandre, rejstes der ingen Indvending mod dette Forslag, hvorfor han ved Løsladelsen blev afsendt fra Straffeanstalten til Ny York. Senere haves ingen Underretning om ham.

244. Han er Arbejdsmand, 41 Aar gl., hjemme-

hørende i et Landsogn, gift og har 5 Børn, straffet for Faaretyveri, ikke forhen straffet, løslodes den $2\frac{5}{2}$ 72. Ved Løsladelsen anbefalede han saaledes: „Flink og ædrulig og trængende til Hjælp. Anbefales til en Hjælp af 15 Rd.“ Ifølge denne Anbefaling erholdt han 15 Rd. ved Løsladelsen. Hans Sognepræst har fornøylig udtalt sig saaledes om ham: „Saa vidt jeg har bemærket, har han siden sin Hjemkomst levet et ordentligt og stræbsomt Liv, endstjønt han af Naturen har stor Fristelse til et vagabonderende, saakaldt frit Liv.“

245. Hun, der er 28 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Brandstiftelse, ikke tidligere straffet, løslodes den $1\frac{4}{1}$ 72. Hun var den Gang Enke og rejste til sit Hjemsted, hvor hendes yngste Barn var, som hun længtes meget efter. Senere tog hun Tjeneste i et andet Sogn, men efter nogen Tids Forløb blev hun gift med en Landsbøghaandværker i et Naboegn til hendes Hjemsted. Hun skrev da til Fængselspræsten og bad ham om at drage Omsorg for, at hun fik en Understøttelse. Han skrev derpaa til det herværende Selskab og anbefalede hende dertil, da hun havde opført sig vel i sin Straffetid og berettigede til de bedste Forhaabninger. Sagen blev derpaa foredraget for hendes Sognepræst, der efter hvad han havde hørt om hende ikke kunde fælde nogen gunstig Dom om hende; men efter nøjere Undersøgelse blev der dog tilstaaet hende en lille Hjælp, og det synes, at hun nok kunde være værdig til den; thi Sognepræsten har fornøylig skrevet, at hun er arbejdsom og ordentlig og i det hele flink og at han intet har at udsætte paa hende. Hun har derfor atter faaet en Hjælp, da hun har mistet et Barn og hun og hendes Mand ved denne Lejlighed havde havt større Byrder end de kunde taale. Hendes Fængselspræst, til hvem hun ogsaa denne Gang henvendte sig i sin Nød, tilstillede hende først en lille Hjælp og anbefalede hende derpaa til vort Selskab.

246. Han, der er Tjenestekarl, 27 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Roldtægt, ikke tidligere straffet, løslodes den $1\frac{3}{3}$ 73. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra Bridesløfelille: „Onfter at udvandre og

er vel skiftet dertil. Familien vil udstyre ham med Klæder. Spørgsmaalet er, om hans Forsørgelseskommune i Forening med Fyns Fængselselskab vil bære Udgifterne til Rejsen. Skulde det storte paa en Del af Rejsepengene, vil nærværende Selskab yde et Tilskud." I Genhold til foranstaaende foreslog man da herfra, at det fynske Fængselselskab skulde give 30 Rd., Bridesløselille Fængselselskab 20 Rd. og hans Forsørgeshjem 50 Rd. Dette Forslag blev imødefømt og alt blev saaledes ordnet i betimelig Tid til at han kunde afgaa fra Straffeanstalten til Amerika. Men det satte han sig imod; han vilde først hjem og tage Afsked med Slægt og Venner, og man tvivlede derfor om, at det blev til noget med Udvandringen; men det gjorde det dog: da han havde afslagt et Besøg i Hjemmet, indstillede han sig igjen og blev af Bridesløselille Fængselselskab affendt til Amerika. Senere have ingen Underretning om ham.

247. Hun er 36 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet med 8 Aars Fugthus for Brandstiftelse og Bedrageri, ikke tidligere straffet. Løslodes den $2\frac{3}{4}$ 73. Under Straffetiden var hun bleven skilt fra Manden og stod saaledes ganske alene. Da hun ikke ønskede at vende tilbage til sit Hjemsted, blev der skaffet en Tjeneste til hende i Kjøbenhavn gennem det kjøbenhavnske Fængselselskabs Optagelseshus. Skjønt den første Plads, hun fik, i flere Henseender frembød Vanstuelighed, stiftede hun sig godt i den; hun har nu faaet en anden Plads, hvor man er meget tilfreds med hende. — I Fængslet havde hun erhvervet sig et godt Vidnesbyrd og vist megen Flid og Sparommelighed.

248. Han, der er 20 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Bedrageri, ikke tidligere straffet, løslodes den $2\frac{5}{7}$ 73. Han anmeldtes saaledes fra Bridesløselille Fængselselskab: „Ønsker at udvandre til Amerika. Hans Fader vil efter Evne bidrage hertil." Vort Selskab troede ikke, at det vilde være heldigt at sende dette unge Menneske til Amerika, medmindre han kunde sendes til en bestemt Mand, der vilde tage sig af ham; derimod vilde det støtte ham, hvis der kunde findes en passende Anbrin-

gelse for ham her hjemme. Men senere henvendte Faderen sig til Selskabet med en skriftlig Begjæring om at hjælpe hans Søn til at udvandre og hoslagde tre Breve fra ham, hvoraf det saaes, at det var hans inderligste Ønske og at han var meget aandelig udviklet samt at han i nogen Tid havde faret til Søs. Disse Omstændigheder gjorde, at Selskabet forandrede sin tidligere Bestemmelse og gik ind paa at sende ham til Amerika. Bridsløselille Fængsels-selskab, det fynske Fængsels-selskab og hans Familie overtog de dermed forbundne Udgifter. Dette unge Menneske har særdeles gode Kundskaber og er meget begavet. Men skjønt han ikke er hengiven til nogen bestemt Laft, tør der ikke næres de bedste Forhaabninger om ham, da han er kold, egoistisk og i det hele taget i Besiddelse af mindre gode Karakteranlæg. Siden hans Afreise haves ingen Underretning.

249. Han, der er Arbejdsmand, er gift, hjemme-hørende i et Landsogn, løslodes af Bridsløselille $\frac{1}{10}$ 64. I afvigte Vinter henvendte han sig til Bridsløselille Fængsels-selskab om en Understøttelse til sin Datters Konfirmation. Dette Andragende anbefalede saaledes af Sognepræsten: „Andrageren har stadig faaet godt Vidnesbyrd fra de Steder, hvor han har virket siden sin Løsladelse fra Fængslet. Hans Raar ere af en saadan Bestaffenhed, at han trænger til en saadan Understøttelse som den, han ansøger.“ Dette Andragende sendte Bridsløselille Fængsels-selskab hertil med følgende Paategning: „Vedlagte Andragende fra . . ., som blev løsladt herfra Fængslet den $\frac{1}{10}$ 64 og baade ved Løsladelsen og senere i 1865 understøttedes af nærværende Selskab til et Beløb af 17 Rd. 4 Mk., tillader jeg mig herved at tilstille det fynske Fængsels-selskabs Bestyrelse, under hvis Omraade Ansøgeren henhører. Her i Fængslet gjorde han Indtryk af en flink, ædrulig og i det hele skikkelig Mand, som kun den bitre Nød havde ført paa Afveje, hvilken Opfattelse saavel tidligere Anbefalinger som den, der ledsager hans Andragende, tjener til at bekræfte.“ Der blev tilstaaet denne Mand en Understøttelse af 10 Rd. Skjønt denne Mand har et godt Lov paa sig og hører til dem, om hvem det tør haabes, at de ikke ville betræde

Forbrynderbanen oftere, saa har Sognet dog havt meget Belpær fra ham, idet han synes at høre til de under vore nuværende Forhold ikke saa fordringsfulde fattige, der betragte den offentlige Understøttelse som en Ret og ikke som en Velgjerning. Tillige er der oprindelig noget meget raat i hans Natur.

250. Hun, der nu er skilt fra sin Mand, 31 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet i 1870 med 5 $\times$ 5 D. B. og B. for Tyveri, senere for samme Forbrydelse med et Aars Forbedringshusarbejde, løslodes den 2^s 73. Hun anmeldtes saaledes af Fængselspræsten: „En karaktersvag Person, som vel nu vil have faaet nok af at stjæle, hvis hun ikke kommer i altfor stor Nød. Hun er ganske hjælpeløs, hvis Manden svigter.“ Manden vilde ikke vide af hende at sige, og kort efter Løsladelsen bleve de derfor skilte fra hinanden. I deres Ægteskab havde de 2 Børn, hvoraf det ene er død, det andet er sat i Pleje her i Staden. Det faldt meget vanskeligt at saa hende anbragt. Endelig fik hun Arbejde paa en Fabrik, hvor hun er endnu og hidtil har skiftet sig vel. Da hun var blottet for alt, har Selskabet hidtil givet hende en maanedlig Understøttelse, der dog nu snart kan bortfalde. Hendes Forhold efter Løsladelsen har hidtil været godt.

251. Han, der er Tjenestekarl, 20 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri, ikke forhen straffet, løslodes 1^s 73. Fra Straffeanstalten anmeldtes han saaledes: „Indskrænket, ret godlidende, men løs; har kun havt kortvarige Tjenester. Er tyndt klædt. Anbefales om muligt til Anbringelse i en Kondition.“ Da det var midt om Vinteren, var det ikke muligt at staafe ham en Tjeneste; desuden var der Tvivl om, hvor han var forsørgelsesberettiget. Han blev derfor afleveret til Fængselsfængselskabet, der betalte for hans Kost og Logis indtil han kunde saa Arbejde. Det varede ikke mange Dage før det lykkedes ham, og siden har han arbejdet her i Staden og opført sig vel. Om ham nærer man det bedste Haab.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

- Hr. Pastor Lorenzen i Gislev.
 — — Balslev i Egense.
 — — Clausen i Ryslinge.
 — — Abel i Bispenberg.
 — — Petersen i Horne.
 — — Leth i Seft ved Rolding.
 — Politiasistent Abelsled i Svendborg.
 — Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.
 — Ridsmand S. Barfoed i Bogenfe.
 — Forpagter Thomsen paa Rejrur.
 — Pastor Fejlberg i Brørup ved Varde.
 — Borgermester Sager i Rudkjøbing, der har lovet at
 ville sørge for de langelandste Fangers Anbringelse, naar man hver
 Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaaret fra 1ste April 1872
 til 31te Marts 1873 have bidraget med

Gaver:

	Rb.
Kjøbenhavn's Kriminal- og Politirets Fattigkasse	100
Statskassen	50
Odense Amts Repartitionsfond	50
Svendborg Amts	50

	Rd.
Næsens Amts Repartitionsfond	20
Lensgrevinde Danner	20
Allerup-Darinde Sogne	2

Fortegnelse over de aarlige Medlemsbidrag.

	Rd.
Næsens	20
Faaborg	10
Midbelfart	6
Marstal	5
Nyborg	10
Ødense	50
Rudkjøbing	10
Svendborg	10
Brahetrolleborg Sogn	5
Vesterstjerne-Ålbølle Sogne	4
Dure-Bejstrup Sogne	4
Stenstrup-Lunde Sogne	4
Rjøng Sogn	4

Kammerherre, Lensgreve Ahlefeldt-Laurvig til Grevfabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Kristiansdal	10
Hs. Excellence Gehejmekonferentsraad, Grev Moltke-Hvitfeldt til Moltkenborg	50
Kammerherre Nylius til Rønningesøgaard	10
Hs. Excellence Udenrigsminister, Kammerherre, Baron Rosenørn- Lehn til Baromet Lehn	10
Hs. Excellence Gehejmekonferentsraad, Lensgreve Reventlow til Baroniet Brahetrolleborg	10
Kammerherre, Grev Kanpau til Frederikslund	10
Kammerherre Sehestedt-Suul til Ravnholt	25

Åsperup-Morslev Sogne	2
Ødenslev-Øvense	2
Andersen, Billed- og Stenhugger	2
Allerup, M. P., Fabrikant	2
Ahlefeldt-Laurvig, Greve, Brolykke	2

	Rb.
Brandt, Fru	2
Brandt, M. K., Fabrikant	2
Brandt, C., Kjøbmand	2
Berg, Hunderupgaard	2
Bierfreund, Lor., Bankdirektør	2
Boesen, A., Raadmand	2
Blauenfeldt, Præst, Kolshave	2
Borch, Rancelliraad	2
Bang, Carl F., Konsul	2
Bang, J., Bogholder	2
Brodmann, A., Gjæstgiver	2
Bøgh, Provst, Samtofte	2
Balslev, Præst, Haarslev	2
Christophersen, C., Kjøbmand	2
Clausen, Juveler	2
Chierwik, Præst	2
Damgaard, Stiftsprovst	2
Dreyer, J. C., Rancelliraad	2
Dreyer, Præst, Humble	2
Drigstrup Sogn	2
Gilstou, Rancelliraad	1
Gæpe-Vantinge Sogne	2
Gæmann, C. A., Groszferer	2
Faber, Adjunkt	2
Faber, Chr., Kjøbmand	2
Fich, C., Kjøbmand	2
Fogtmann, C. C. B., Kjøbmand	2
Frydendahl og Voigt	2
Fribiger, Fattiginspektør	2
Fønss, Provst, Bejlbj	2
Fog, Præst, Skydebjerg	2
Fraugde Sogn	2
Gjæsted-Mørup Sogne	2
Gamborg Sogn	2
Gjellebøl, Præst, B. Hæfinge	2
Hempel, Fabrikant	2
Hempel, Landinspektør	2
Helveg, Præst	2

	Nb.
Selveg, Læge	2
Selveg, Skibsreder	2
Sein, Læge	2
Hansen, Urban, Raadmand	2
Hofman (Bang), Hofmanskave	2
Halberg, Rancelliraad, Nakstov	2
Høyer-Møller, Provst, Rjøfstrup	2
Hassjager, Præst, Særsløv	2
Hansen, Præst, Skamby	2
Horne Sogn	3
Hansen, Severin, Rjøbmand	2
Haarby Sogn	2
Jørgensens Sønner, P.	2
Jakobsen, L., Fru	2
Jensen, G., Fru	2
Jensen, B., Vinhandler	2
Jordløse-Haastrup Sogne	2
Jensen, Præst, Øster Skjærninge	2
Korup-Uberud Sogne	2
Knuzen, F., Rjøbmand	2
Koch, Etatsraad	2
Knudsen, Provst	2
Karstensen, Provst	2
Krag, Præst, Dreslette	2
Krogshølle Sogn	2
La Cour, Rjøbmand	2
Langkilde, Etatsraad, Bramstrup	2
Løke, Apotheker	2
Lassen, Forpagter	2
Leth, Præst, Horne	2
Leth, Provst, Svanninge	2
Lange, Præst, Helnæs	2
Langs, Præst	3
Lys Sogn	1
Maegaard, Grosjerer	2
Mourier, Justitsraad	2
Magleby Sogn	2
Marslev Sogn	2
Møller, Joh., Præst	2
Møller, Raskjerer	2

	Rb.
Nielsen, Enkefru, Hedenigslund	2
Nielsen, J. W., Kjøbmand	2
Nielsen, Markstandiser, Frederiksborg, Odense	2
Nørre Næraa = Bederslev Sogne	2
 Olsen, Lauge, Lærer	 2
 Petersen, B., Statsraad	 2
Petersen Enkefru	2
Petersen, R., Brandmajor	2
Brøvensen, M., Grosferer	2
 Roth, Provst Vigerslev	 2
Rynkeby-Revninge Sogne	2
 Strøm, Præst, Marslev	 2
Stenløse-Fangel Sogne	2
Stoffebj, J. J., Kjøbmand	2
Skaarup Sogn	2
Schnafenburg, Brødrene	2
Schiøtz, Th., Bryggeribestyrer	2
Sperling, Frøken, Sandholt	2
Simmerbølle Sogn	2
Skjudebjerg-Orte Sogne	2
Sønder Næraa Sogn	2
Søby-Thurup Sogne	2
Sten, Præst, Rudkjøbing	2
Svaninge Sogn	2
 Teisen, Annesholm	 2
Tommerup-Brølle Sogne	2
Tryggelev-Jodflette Sogne	2
Tved Sogn	2
Trojel, Præst, Rynkeby	2
Thorup, Provst	4
 Vogelsang, Adjunkt	 2
Wich, P., Skræder	2
Weimann, J., Kjøbmand	2
Webers Søn, M., Kjøbmand	2
Wendelboe, Præst, Krogshølle	2

Siden 1ste April d. N. have følgende tegnet sig for et aarligt Bidrag:

Hjorth, Præst, Nyborg	2	Rd. aarlig.
Lange, Præst, Sanderum	2	— —
Sønder Højrup Sogn	2	— —
Binger, Præst, Bellinge, en Gave	5	— —

Borgermester Sager i Rudkjøbing betalte forrige Aar sit Kontingent for dette Aar og staar derfor ikke opført i Aar paa Medlemslisten, skjønt han bidrager 5 Rd. aarlig.

Saarlev Sogn, der staar opført med 2 Rd., har forhøjet sit Bidrag til 4 Rd.

I forrige Aarsberetning staar under Oversigten over Selskabets Regnskab: 31te Marts 1871, læs: 31te Marts 1872.

Oversigt **over det fyunfte Gængselselskabs Regnskab** fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873.

Indtægt.			Udgift.		
Kasseebeholdningen fra forrige Aar.	RM	℥	℥	℥	RM
Gaver	166	4	11		803
Medlemsbidrag	292				52
Renter af Sparekassen	531				10
Bidrag til bestemte Personer	4	5	4		32
	103				20
					3
					10
					1
					163
	1097	3	15		1097
					3
					15

Odense, den 31te Marts 1873.

Lauge Olsen.

Undertegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtigt.

Odense, den 8de August 1873.

C. C. B. Fogtmann.

S. S. Helweg.

Trettende Beretning

fra

det fynske Fængselselskab.

1874.

Trykt i Svends Stiftsbogtrykkeri hos S. C. Drejer.

Selskabets Love

(vedtagne den 30te April 1867).

§ 1. Fængselselskabet i Odense vedbliver fremdeles
at bestaa under Navnet „Det fynske Fængselselskab“,
og hvis Formaal det er, saavidt muligt, at antage sig de fynske
Fanger, som ved Løsladelsen anbefales af vedkommende
Straffeanstalt.

§ 2. Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 2 Rd.

§ 3. Selskabets Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer,
som antage en lønnet Regnskabsfører.

§ 4. Aarlig afholdes et Samfundsmøde, hvor Regn-
skabet fremlægges og Bestyrelse vælges.

§ 5. Ethvert Medlem af Selskabet erholder en trykt
aarlig Beretning om Selskabets Virksomhed.

Selskabets vanskeligste Opgave er og vil altid blive
at skaffe de løsladte Fanger en passende Anbringelse. For
at raade Bod derpaa henvendte Bestyrelsen sig for nogle
Aar tilbage til ansele og velvillige Mænd trindt om i
Provinsen om at tegne sig som personlig virkende Med-
lemmer. Saadanne Medlemmer skulde intet Kontingent
betale, men sørge for de løsladte Fangers Anbringelse hos
rettslige, fornuftige Folk, der vilde tage sig af dem. Me-

ningen var dog ikke, at man ofte vilde henvende sig tilli noget personligt virkende Medlem om Bistand, da Selskabet hverken ønskede at faa flere straffede Personer samlede paa samme Egn eller at trætte de personligt virkende Medlemmer; men man ønskede inderligt, at mange vilde slutte sig tilli det i denne Egenskab — En i hvert Sogn vilde ikke være for meget —; thi da først vilde Selskabet kunne stifte dem tilsigtede Nytte. Vi finde Anledning til her at gjentage denne Opfordring.

Selskabet har nu bestaaet i 16 Aar og i den Tid antaget sig 286 Personer. Det har hidtil haft sin Opmærksomhed henvendt paa alle disse Personer, forsaavidt de endnu ere i Live og deres Opholdssted kjendes og de ikke have gjort sig uværdige til Selskabets Forsorg. I dennes Henseende er der i Aar sket en Forandring.

I Bestyrelsesmødet den 1ste Oktober 1873 gjordes Forretningsføreren nemlig følgende Indstilling:

„Selskabet indhenter endnu Underretning om de løsladte Fanger, det har taget sig af lige fra dets Stiftelse. Denne Efterspørgsel bliver Aar for Aar besværligere, eftersom Antallet paa dem, det har taget under sin Forsorg, bliver større, og tillige trættes de Mænd, det henvender sig til om Underretning, naars denne Henvendelse gjentages i en lang Aarrække. Da Meningen med Selskabets Oprettelse jo kun er at hjælpe den løsladte Fange i Gang og tage sig af ham, naar der stiller sig Hindringer i Vejen for ham i den første Tid efter hans Løsladelse, men ikke at være hans Støtte hele Livet igjennem, fordi han har været straffet, saa indstilles det til Bestyrelsens Betænkning, om Selskabet ikke for Fremtiden kan indskrænke sig til at have sin Opmærksomhed henvendt paa de løsladte Fanger, det har taget sig af i de sidste 6 Aar, dog saaledes, at hvor særlige Omstændigheder tale derfor, vedbliver det som hidtil at understøtte og følge den paagjældende, saalænge Hjælpen er nødvendig. Hvis Bestyrelsen gaar ind paa foranstaaende, vil kun de i de sidste 6 Aar løsladte Fanger for Fremtiden blive optagne i dets Aarsberetninger.“

Denne Indstilling vedtoges af Bestyrelsen.

I Genhold dertil udgaar Nr. 1—104 inkl. af nærende Beretning.

I Tidrummet fra 1ste April 1873 til 31te Marts 74 har Selskabet taget sig af

Personer.

af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa taget sig af

nye, der enten først have udstaaet deres Straf i Aarets Løb eller først da begjæret Hjælp, skjønt de ere løsladte i de foregaaende Aar.

disse vare

Fruentimmer, nemlig:

- 1 Kone, der modtog en Pengeunderstøttelse ved Løsladelsen, for at afhjælpe Trangen i Hjemmet, og i Begyndelsen af Vinteren en lille Hjælp til at kjøbe en Kaffelovn for;
- 1 Kone, der lever adskilt fra Manden, og som selv skaffede sig Arbejde paa en Fabrik; men da hendes Fortjeneste i Begyndelsen kun var liden, fik hun en Pengeunderstøttelse;
- 1 Enke, der modtog en Pengeunderstøttelse til at komme i Vej for;
- 1 ældre Tjenestepige af svagt Helbred, der derfor ikke egner sig til fast Tjeneste, men maa leve af tilfældigt Arbejde, fik en Pengehjælp;
- 4 Tjenestepiger, der alle bleve anbragte (2 gennem det københavnske Fængselselskabs Optagelseshus) og saa mange af dem, som vare trængende dertil, fik tillige en Beflædningshjælp.

Mandspersoner, nemlig:

10 gifte, hvoraf:

- 1 Landsbyhaandværker fik en Understøttelse til Værktøj.
- 3 Arbejdsmænd paa Landet fik en Pengehjælp;
- 1 Arbmd. paa Landet fik en Sygehjælp;
- 1 Landsbyhaandværker fik gjentagne Gange en Understøttelse først til Bohave og siden til Sengklæder;
- 2 Arbejdsmænd paa Landet fik 2 Gange en Pengehjælp;

- 1 Fabrikarbejder fik en Pengehjælp formedelst Ronens Sygdom;
- 1 Haandværker paa Landet fik 2 Gange et Laan.
- 6 ugifte, hvoraf:
 - 1 Tjenestekarl, der ikke mødte i den ham skaffede Tjeneste, hvorfor Selskabet gav en Erstatning til Husbonden;
 - 1 fik en Understøttelse til at udvandre for;
 - 1 Landsbyhaandværker fik en Understøttelse til Materialier og Værktøj;
 - 1 ung Mand af Middelstanden fik en Beflædningshjælp;
 - 1 Arbejdsmand fik en Pengeunderstøttelse;
 - 1 Tjenestekarl blev der skaffet en Tjeneste.

Som det reviderede Regnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Slutning 163 Rd. 5 Mk. 7 ø. Gaverne have beløbet sig til 197 Rd. og Medlemsbidragene til 548 Rd.

Strax efter Regnskabsaarets Slutning havde Selskabet den Glæde at modtage 150 Rd. af Kjøbenhavns Politirets Fattigkasse. Denne anselige Gave har hjulpet godt paa vor Kasse. Hertil kommer endnu, at det er lettere at skaffe de løsladte Fanger Arbejde nu end tidligere, fordi der er saa stor Trang til Arbejdere.

De mange saavel offentlige Myndigheder som private, der have vist os Imødekommen, aflægge vi herved vor hjerteligste Tak."

Bestyrelsen er fremdeles:

Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R., og Adjunkt Bogelsang; den har antaget sin tidligere Forretningsfører.

L. Helveg.

H. C. Bogelsang.

Urban Hansen.

Rauge Olsen,
Forretningsfører,
Vestergade 84, 2den Sal.

Beretning.

Beretningen omtaler som sædvanligt først dem, Sel-
skabet tidligere har taget sig af, dernæst dem, det har taget
sig af i det forløbne Aar. Som allerede bemærket, ere af
de tidligere understøttede de 104 første iaar udgaaede af
Beretningen.

105. Han har det godt og opfører sig vel.

106. Hans Opholdssted er ubekjendt.

108. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, opfører
sig fremdeles vel.

109. Han, der er Tjenestekarl, er udvandret. I de
sidste to Aar er der ikke hørt fra ham.

111. Hans Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

112. Han, der er Husmand, opfører sig vel.

113. Han, der er Indsidder, opfører sig ligeledes
vel.

114. Han er udvandret. Underretning savnes frem-
deles.

115. Han, der ernærer sig ved Dagarbejde og Fiskeri,
opfører sig fremdeles vel. Hans Helbred er kun svagt.
I det forløbne Aar har Hørsens Fængselselskab i For-
ening med det fynske givet ham en Understøttelse.

117. Han, der er Tjenestekarl, vedbliver at stifte
sig vel.

118. Han, der er Kjøbstadhaandværker, er flittig og
paapassende, og der høres ikke andet end godt om ham.

121. Hun, der er Tjenestepige, tjener for Tiden her
i Staden. Noget ulovligt vides ikke om hende, siden hun
sidste Gang forlod Straffeanstalten.

122. Han, der er udvandret, vedligeholder fremdeles
sin Forbindelse med Hjemmet. I en Beretning fra hans
Sognepræst om ham hedder det: „Det fremgaar af alt,
at han har det godt. Han udtaler stor Glæde over en
lille Datter, de har faaet: „hun gror og bliver kjøn, vi
kan se lidt af hendes første Lænder.“ Han sendte den

Gang 32 Rdl. hertil, af hvilke 2 Rdl. særlig vare bestemte til hans gamle Bedstemoder, som bor paa Fattiggaarden „til lidt Kaffe og Sukker“, Resten til hans Moder. I de allersidste Dage har der igjen været Brev til Moderen med 40 Rdl., da han havde faaet at vide, at hun var syg; ogsaa deri melder han, at det gaar ham godt.

124. Han, der har bosat sig i Udlandet, skal fremdeles have det godt.

126. Han, der er Indsibber, vedbliver at opføre sig godt og at ernære sin Familie uden Understøttelse.

129. Han, der er Gaandværker paa Landet, skifter sig fremdeles vel og er en flittig Mand.

130. Hun, der er gift med en Arbejdsmand i en Kjøbstad, har det godt og skifter sig vel.

131. Han, der er Gaandværker paa Landet, har det fremdeles godt og skifter sig vel.

132. Han, der er Arbejdsmand, er udvandret. I det forløbne Aar er der ikke hørt fra ham.

133. Han skal fremdeles arbejde som Svend i en Kjøbstad. Noget ulovligt vides ikke om ham.

136. Han, der er Gaandværker paa Landet, vedbliver at opføre sig godt; men han har et svagt Helbred og trange Kaar.

137. Hun, der er gift, er udvandret og synes, efter hendes Breve til Hjemmet at dømmes, at have det godt.

138. Han har fremdeles trange Kaar, men hans Forhold ere tilfredsstillende.

139. Han er fremdeles svag og faar Understøttelse af Fattigvæsenet.

140. Han, der er udvandret, har endnu ikke ladet høre fra sig.

141. Han, der er Mursvend, ernærer sig godt og opfører sig vel.

142. Han, der er Væver, tog i forrige Sommer fast Tjeneste, medens Konen fremdeles gaar i Dagleje. Hans Forhold er tilfredsstillende.

144. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

146. Han, der er Landsbyhaandværker, har fremdeles trange Kaar men opfører sig vel.

147. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, er i det forløbne Aar straffet med Tvangshusarbejde for Dovenskab og Mistjendelse af sine Pligter mod sig selv og sin Familie.

148. Han, der er Arbejdsmand, har ikke ladet høre fra sig siden han rejste til Sjælland.

153. Hun er nu gift og skifter sig vel, men har trange Kaar.

155. Han, der er Husmand, skifter sig vel, men da hans Helbred ikke tillader ham anstrængende Arbejde, vedbliver han endnu at tjene som Staldkarl.

156. Han, forhenv. Gaardmand, nu Arbejdsmand, tjener fremdeles paa samme Sted, hvor han har det godt og ernærer sin Familie uden Fattighjælp. Hans Forhold er tilfredsstillende.

157. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at skifte sig vel.

160. Han, der er Landsbyhaandværker, har trange Kaar. Noget ulovligt vides ikke om ham. I det forløbne Aar har han faaet en Understøttelse af Selskabet til Materialier og Værktøj.

163. Han er i samme Stilling som sidst og skifter sig vel.

165. Han, der er gift med en Jordemoder, skifter sig vel, men hans Kaar ere trange.

166. Hun, der er Husmandskone, har trange Kaar. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

167. Han, der er Husmand, har ligesom i de foregaaende Aar levet stille og ordentlig og arbejdet flittig.

168. Han, der er Arbejdsmand, er fremdeles flint og flittig; Konens Helbred er noget bedre.

175. Han, der er Arbejdsmand, har fremdeles trange Kaar. Hans Forhold vedbliver at være tilfredsstillende.

177. Han, der er Skibstømrer, opfører sig godt og ernærer sig ved sin Profession.

180. Han, der er Haandværker i en Rjøbstad, er flittig og slaar sig godt igjennem. Paa hans Forhold er intet at udsætte.

185. Han, der er Landsbyhaandværker, arbejder endnu hos den samme Slægtning. Hans Forhold er fremdeles godt.

186. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skifter sig vel, har godt Arbejde og kommer ved Flid og Stræbsomhed ret godt ud af det.

189. Han, der er Arbejdsmand i en Kjøbstad, er flittig og skikkelig, men ikke i Stand til at ernære sig uden Fattighjælp.

190. Hun, der er gift med en Arbejdsmand, skifter sig vel, men har fremdeles trange Kaar.

191. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, nyder nu nogen Fattighjælp. Paa hans Forhold er der intet at udsætte.

193. Han, der er Haandværker paa Landet, fører, saavidt vides, et rosværdigt Levnet og er en flittig og stræbsom Familieforsørger.

194. Han er nu bleven saa voksen, at han kan tjene for Karl. Dmtales rosende.

195. Hun, der er gift med en Haandværksvend i en Kjøbstad, har det godt og skifter sig vel.

196. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse.

197. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skifter sig vel.

198. Han, der er Arbejdsmand, skifter sig vel. Horsens Fængselselskab og det fynske Fængselselskab have atter i Forening støttet ham i det forløbne Aar, da hans Helbred er svagt og hans Kaar trange.

199. Han, der er Skræbder paa Landet, opfører sig vel; men han er gammel og hans Helbred svagt, hvorfor han har trange Kaar.

203. Hun er fremdeles Tjenestepige, noget ulovligt vides ikke om hende.

204. Han er Tjenestekarl. Hans nuværende Opholdssted er Selskabet ubekjendt.

205. Hun, der er Tjenestepige, har atter begaaet Lovovertrædelse.

206. Han, der er Arbejdsmand, har i det forløbne Aar været flittig og opført sig vel.

207. Han, der er Arbejdsmand, skifter sig vel; men han er nu gammel og vil neppe længe kunne ernære sig selv uden Fattighjælp.

208. Hun, der er Tjenestepige, er i glædelig Fremgang og maa nu betragtes som reddet.

209. Hun, der er Tjenestepige, skifter sig vel, men hendes Helbred er kun svagt.

211. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har i det forløbne Aar ført et stadigt og arbejdsomt Liv.

212. Han, der er Røgter, har forladt den Tjeneste, han havde forrige Aar. Hans nuværende Opholdssted vides ikke.

215. Hun, der er gift, skifter sig fremdeles vel, men hun har trange Aar.

216. Han er udvandret. I det forløbne Aar haves ingen Underretning om ham.

217. Han, der er udvandret med Familie, har det godt.

218. Han, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at skifte sig vel.

219. Han, der er Tjenestebred, har skiftet Tjeneste. Noget ulovligt vides ikke om ham.

220. Han, der er Haandværksjvend, har for nylig begjært Hjælp af Selskabet, skjønt baade han og Konen ere i en ung og kraftig Alder og have kun et Barn. Noget ulovligt vides ikke om ham.

222. Han, der er Skræddersjvend paa Landet, vedbliver at udvise et godt Forhold.

223. Han, der er Arbejdsmand, har det godt og skifter sig vel.

224. Han, der er Smedesjvend, har ligeledes i det forløbne Aar skiftet Opholdssted. Noget ulovligt vides ikke om ham.

225. Han, der er Arbejdsmand i et Landsogn, vedbliver at skifte sig vel og ernærer sig redelig.

226. Han, der er Arbejdsmand, er udvandret. I det forløbne Aar er der ikke hørt fra ham.

227. Han og hun bo endnu i Kjøbenhavn. Noget ulovligt vides ikke om dem.

228. Hendes Opholdssted er for Tiden ubekjendt. Hun forlod nemlig Fyn 1ste November 1873 og rejste til Sylland; siden har Selskabet ikke hørt fra hende.

220. Hun er bleven gift med en Mand, der behandler hende slet. Hendes Helbred er svagt, men hendes Opsørjel er særdeles god.

230. Han, der er Bæver paa Landet, opfører sig tilfredsstillende og har det godt.

232. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

232. Hun, der er Tjenestepige, skifter sig vel.

233. Han, der er Landsbyhaandværker, er flittig og udviser et godt Forhold.

234. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skifter sig vel.

236. Hun er bleven gift og bor i en Kjøbstad. Selv er hun meget flittig og stræbsom, men Manden er vistnok en meget ringe Person.

237. Han er flyttet til Lunderupgaard. Der blev gjort et Forsøg paa at stille ham under friere Forhold ved at anbringe ham hos en Familie i Omegnen af Anstalten, men han skuffede den Tillid, der vistnes ham, og han er derfor kommen ind i Anstalten igjen.

238. Hun er efter stadig at have tjent paa samme Sted med udmærket Vidnesbyrd i disse Dage bleven gift, og der er al Grund til at haabe det bedste.

239. Hun har stiftet Tjeneste. Hun omtales nu rosende.

240. Hun tjener i Slagelseegnen og har godt Vidnesbyrd.

241. Han er Haandværker paa Landet. Der vides intet usikkert om ham.

242. Han er udvandret med Familie til Australien. I det forløbne Aar have ingen Underretning om ham.

243. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre fra sig.

244. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, omtales fremdeles rosende.

245. Hun skifter sig fremdeles vel.

246. Han er udvandret. Familien har modtaget Efterretning fra ham, og det skal gaa ham godt.

247. Hun tjener endnu bestandig hos samme Familie med udmærket Vidnesbyrd.

248. Han er udvandret, men senere haves ingen Underretning om ham.

249. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, er under samme Forhold som tidligere.

250. Hun er i det forløbne Aar rejst til Slesvig. Siden haves ingen Underretning om hende.

251. Han arbejdede en Tid lang her i Staden og skiftede sig vel. Hans nuværende Opholdssted er ubekendt.

252. Hun, der er Enke, hjemmehørende i en Kjøbstad, 46 Aar gl., straffet for Bedrageri og Spaaning, tidligere ustraffet, løslodes af Straffeanstalten $\frac{1}{3}$ 73. Ved Indtrædelsen i Straffeanstalten gjorde hun et højest uhyggeligt Indtryk som en affekteret og forskruet Person. Smid- lertid har hun efterhaanden forbedret sig en hel Del. Det er gaaet hende som saa mange andre Bedragere: ere de først paa Glidebanen, saa glide de den helt ud og med bestandig stærkere Fart, thi for at stoppe de smaa Huller i Begyndelsen, blive de saa at sige nødt til at indlade sig paa større Foretagender, og saaledes kommer der tilsidst noget betydeligt ud af det. Hun har ved Sebler i det hamborgske Lotteri og majlandske Præmieobligationer, som hun selv ikke forstod sig paa, faaet Folk, som vare endnu ukyndigere og mere lettroende, til at indbetale betydelige Summer, som hun brugte i Haab om, at Gevinsten maatte komme. Hvad Spaaningen angaar, synes hun selv at have troet lidt paa sit Fremsyn. — Ved Løsladelsen havde hun tomme Hænder, intet Bohave, men 5 Børn at forsørge. Kort efter Løsladelsen blev hun sat i passende Virksomhed og fik en Understøttelse af Selskabet. Siden hun forlod Straffeanstalten har hun været flittig og opført sig vel.

253. Han, der er Haandværksmand paa Landet, gift og har to Børn, straffet for Brandstiftelse og As- surancesvig, løslodes af Straffeanstalten $\frac{2}{4}$ 73. Ved Løs-

ladelsen anbefalede han saaledes: „En kraftig, alvorlig og ædruelig Mand. Han beder om Hjælp til Anskaffelse af Hølebænk og Værktøj til en Værdi af ca. 20 Rdlr., hvortil han anbefales“. I Genhold til denne Indstilling blev der tilstaaet ham en Understøttelse af 20 Rdl. Hans Sognepræst har nylig udtalt sig saaledes om ham: „Ovennævnte har i den Tid, han har opholdt sig i Sognet siden sin Løsladelse af Straffeanstalten, vist i det Hele et upaaflageligt Forhold og stadig været flittig og arbejdsom. Her i Sognet opholder han sig imidlertid ikke længere, men er rejst i Begyndelsen af dette Aar til . . . , hvor han skal have taget Arbejde hos en Skibstømrer.“

254. Han, der er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, fik af Selskabet en Tjeneste anvist, som han ikke modtog. Derved bragte han den Husbond, der havde fæstet ham, i Forlegenhed. Selskabet ansaa det for sin Pligt at erstatte det Tab, han led, fordi han havde været villig til at fæste én, som det havde anbefalet til ham. For øvrigt vides intet ufordelagtigt om ham.

255. Han, der er Arbejdsmand, 31 Aar gl., gift og har 4 Børn, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, løslodes $\frac{2}{3}$ 73. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes hertil: „En for Tiden noget ynkelig Mand uden synderlig Karakterfasthed, men som dog vistnok mere ved Nød end ved flette Tilbøjeligheder er bragt paa Afveje, anbefales til en Pengehjælp af 5 Rdlr.“ Denne Hjælp blev ham tilstaaet ved Løsladelsen. Siden Løsladelsen har der intet været at udsætte paa hans Forhold.

256. Hun, der er Tjenestepige, 26 Aar gammel, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet med 8 Maaneders Gælfængsel for Indbrudstyveri, løslodes $\frac{1}{2}$ 73. Hun blev anbragt gennem det kjøbenhavnske Fængselselskabs Optagelseshus og fik en Befrædningshjælp herfra. Hun begyndte godt, men det varede ikke længe, før hendes tidligere Fordringsfuldhed og Selvtilfredshed vendte tilbage. Dette havde til Følge, at hun kom til at skifte Tjeneste. Gennem det kjøbenhavnske Fængselselskab fik hun atter en Tjeneste, men her gjorde hun sig skyldig i et Pengestyveri paa 8 Rdl., hvilket strax opdagedes. Hendes

Madmoder tilgav hende imidlertid og beholdt hende i sin Tjeneste imod at hun erstattede Pengene, og saa gif det nogenlunde. Men efter nogen Tids Forløb forlod hun denne Tjeneste uden at underrette sit Hærskab derom. Hendes Bortgang meldtes tilligemed det erstattede Tyveri, og derfor blev hun idømt 6 Maaneders Cellefængsel. Det lod til, at hendes Fordringsfuldhed og Selvtilfredshed havde faaet et godt Knæk under den sidste Straffetid; derfor tilraade Fængelspræsten at hjælpe hende paa samme Maade som tidligere. Dette gif man ind paa, og hun er saaledes atter bleven anbragt gennem det kjøbenhavnske Fængselsjelfskabs Optagelseshus og herfra atter understøttet med en Beskædningshjælp.

257. Han, der er Tjenestekarl, 34 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Voldtægt, tidligere straffet med Vand og Brød for Tyveri, løslodes af Bridesløselille Straffeanstalt $2\frac{6}{2}$ 72. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En stærk Karl, men hengiven til Svir og i det Hele tvivlsom; anbefales ikke.“ Ifølge denne Anmeldelse blev der intet gjort for ham; men i Sommeren 1873 henvendte han sig til Selskabet med Begjæring om en Understøttelse til at udvandre. Da han i alle Maader syntes velfikket dertil, blev der skrevet til hans Forsørgelses-hjem og Sagen blev endelig ordnet saaledes, at dette i Forening med Bridesløselille Fængselsjelfskab og det fynske Fængselsjelfskab skulde dække de dermed forbundne Udgifter, og han blev saaledes affendt til sit Bestemmelsessted. Hans Sognepræst har fornylig udtalt sig saaledes om ham: „Han opvoiede under meget ugunstige huslige Forhold med flette Exempler for Dje og med medfødte flette Tilbøjeligheder. Under sit Ophold i Kjøbenhavn forværedes han mere og mere og endte som Forbryder. Ved sin Løsladelse fra Bridesløselille var han i Bund og Grund forværet og opførte sig som et høist farligt og frækt Menneske, hvorfor man greb til den Udvej at opfylde hans Ønske om at forhjælpes til at udvandre. Han afgif for i Juni, siden har man intet hørt om ham.“

258. Hun er gift med en Husmand paa Landet men hjemmehørende i en Kjøbstad, tidligere ustraffet.

Hun blev tilfunden 16 Maaneders Gælfængsel for Mened, falsk Udlæggelse af Barnefader samt et for 8 Aar siden foretaget Tyveri. Hun er 29 Aar gl., og løslodes $\frac{9}{7}$ 73. Kort før Løsladelsen tilskrev Fængselspræsten Selvfabet saaledes: „Hun vender tilbage til Manden og 2 Børn, men der er Smalhans hjemme og ikke det bedste Forhold mellem Manden og Svigerforældrene. I Fængselet, som har tynget usædvanligt meget paa hende, har hun udviklet sig fortræffeligt, og jeg vil meget anbefale hende til en Hjælp ved Hjemkomsten gennem hendes Sognepræst. Hun hører til dem, om hvem jeg med Bestemthed tør sige, at hun ikke vil falde under Loven mere.“ Hun blev understøttet paa den foreslaaede Maade, men i Vinterens Løb fremkom hun med Begjæring om en Understøttelse til en Raskelovn, der ogsaa blev hende tilstaaet. For nylig har det personlig virkende Medlem der paa Egnen, hos hvem Selvfabet har indhentet Underretning om hende, tilskrevet det saaledes: „Hun har lige fra sin Barndom vist en mindre god Karakter, om det er medfødt, eller det ligger væsentlig i Mangel paa Opdragelse, véd jeg ikke. Siden sin Løsladelse har hun skiftet sig vel.“

259. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, blev indsat i Fugthuset $\frac{1}{8}$ 62 paa 8 Aar og var dengang 40 Aar gl. Han er en meget skikkelig, dnelig og flittig Arbejder, men i meget høj Grad indskrænket og lader sig bedrage af enhver, som har Øyst dertil. Som ungt Menneske havde han ladet sig foresnakke til for Fordelens Skyld at ægte en gammel Enke, med hvem han levede daarligt, hvorefter Følgen blev, at han bedrev Blodskam med sin vorne Steddatter. I Fængselet blev han skilt fra sin Hustru og fik en ikke ubetydelig Del af deres fælles Bo og ved Løsladelsen i Januar 1869 — han blev nemlig bemaadet — var han i Besiddelse af 37 Rdlr. i Overarbejdsfortjeneste og en Sparekassebog paa 310 Rdlr. Han var saaledes faare heldig stillet, men han indlod sig snart atter i Uegteskab med en Kvinde, der trueede med at tage sig selv af Dage, hvis han ikke ægtede hende. Hans for en Arbejder jo ikke ubetydelige Formue blev snart opbrugt og han kom derpaa i stor Nød og Trang. I sin

Forlegenhed henvendte han sig allerede i 1872 til Selskabet om en Understøttelse, der dengang blev afflaaet, men i 1873 kom der atter en Begjæring fra ham, og formedelst Sygdom tilstodes der ham paa Sognepræstens Ubefaling en liden Understøttelse. Hans Forhold er fremdeles meget tilfredsstillende.

260. Han, der er Arbejdsmand, 32 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, løslodes af en Straffeanstalt for nogle Aar siden. Forrige Sommer tilskrev hans Sognepræst Selskabet saaledes: „Han blev for nogle Aar siden paa Grund af Tyveri inddømt i Bredsløselille Straffeanstalt, men senere frigivet efter at have udstaaet sin Straffetid, saavidt vides et Aar. Nu anmoder han mig om, da han har smaa Kaar og trænger til nogle Sengeklæder, at bede om, at der maatte tilstaaes ham en Hjælp af Fængsels-selskabet. Han bor med Hustru og 2 smaa Børn i et Kommunen tilhørende Hus, men med Undtagelse af, at han bor frit, faar han ingen offentlig Understøttelse. Han fortjener sit Brød som Daglejer og hans Opsørsel har siden hans Hjemkomst, saavidt jeg véd, været upaaagelig.“ — I Genhold til denne Ubefaling blev der tilstaaet ham en Pengehjælp. Han vedbliver fremdeles at ernære sig som Daglejer og opfører sig godt.

261. Han, der er Arbejdsmand, 46 Aar gl., ugift, hjemmehørende i et Landsogn, straffet 3 Gange for Tyveri, henvendte sig i det forløbne Aar til Selskabet om en Understøttelse. Der blev derpaa skrevet til hans Forsørgelses-hjem for at faa nøjere Underretning om ham. Det viste sig da, at han var Fattiglem og en lidet lovende Person. Som Følge deraf blev hans Begjæring afflaaet; men senere hen underrettede hans Sognepræst om, at han var bleven indlejet i et Hus, hvor han vilde forsøge Selverhverv som Arbejder i Træ. Sognepræsten mente derfor, at der nu var Grund til at gjøre et Forsøg med ham. I denne Anledning blev der tilskrevet Horsens Fængsels-selskab og gjort Forslag til Hjælpens Størrelse samt forespurgt, om det vilde overtage Halvdelen af den. Dette Forslag tiltraadtes, og der blev saaledes gjort et Forsøg med ham. Resultatet deraf har ikke været heldigt. Snart klagede

han over Sygelighed og maatte atter optages i Fattiggaaarden, hvor han er endnu, men efter hans Udseende at dømme er han baade sund og rask. Han er en sløv Person uden Virkelyst, der føler sig vel ved at blive ernæret og flødt af andre og selv intet foretage sig.

262. Han, der er et ungt Menneske af Middelstanden, havde i sin Stilling for mindre Forseelser paa draget sig strengere end almindelig Medfart og stod blottet for Klæder og anden Hjælp, hvorfor der tilbødtes ham en Understøttelse. Han tog derefter til Udblandet for at bane sig Vej til en anden Stilling, men da hans Helbred blev meget svagt, maatte han ved anden privat Hjælp tage her tilbage. Han har nu faaet en passende Beskjæftigelse og opfører sig vel.

263. Han, der er Haandværker paa Landet, gift og har 3 Børn, blev i 1865 tilfunden 10 Aars Straffearbejde, men blev benaadet og løsladt den 8de April f. A. Ved sin Hjemkomst foresandt han sin Hustru og sine 3 Børn paa Sognets Arbejdsanstalt. Han tog dem ud i det Haab, at han selv kunde forsørge dem. Horsens Fængselsfælskab havde givet ham en Væv; men der kunde ingen passende Lejlighed skaffes til ham, og de Overarbejdspenge, han havde medbragt fra Straffeanstalten, forbrugtes dels til at leve for dels til Arbejdsredskaber. Under Straffetiden havde hans Kone Tid efter anden solgt Bøhavet til Hjælp til Føde til sig og Børnene. Han kom derfor i stor Forlegenhed for Sengetæpper og Husgeraad. I denne Nød henvendte han sig til Amtet med Klage over sin sørgelige Stilling, og dette henviste ham til Fængselsfælskabet, der understøttede ham gjennem hans Sognepræst med en Pengehjælp til Sengetæpper og Bøhave. Men da Hjælpen ikke var tilstrækkelig, indgik Sognepræsten senere med et Andragende for ham til Horsens Fængselsfælskab om Understøttelse. Dette Andragende blev sendt hertil og det blev vedtaget, at Horsens Fængselsfælskab, det fynske Fængselsfælskab og hans Forsørgelseshjem skulde yde ham en Understøttelse og give hver en Trediedel af den. Denne Understøttelse blev ligesom den tidligere nævnte tilstillet ham igjennem hans Sognepræst, der drog Omsorg for

Pengenes Anvendelse i det tilsigtede Djemed. — Det lader til, at det er denne Mands alvorlige Villie at ernære sig selv og sine paa en redelig Maade, men det maa bebrejdes ham, at han er optraadt paa en saare ubeskednen og forbringsfuld Maade ligeoverfor Sogneraadet. Paa hans Forhold har iøvrigt intet været at udsætte.

264. Han, der er Arbejdsmand, 30 Aar gl., gift, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Bedrageri, ikke tidligere straffet, løslodes af Straffeanstalten $1\frac{5}{6}$ 73. Før Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Kraftig, forstandig og ædruelig; synes alvorlig at have angret sin Forbrydelse. anbefales til en Pengehjælp om muligt 10 Rd.“ I Genhold til denne anbefaling tilstodes der ham den foreslaaede Understøttelse.

265. Hun, der er Tjenestepige, 16 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, dømt til 8 Maanedes Cellefængsel for Brandstiftelse, løslodes $2\frac{1}{8}$ 74. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes af Fængselspræsten: „Denne vel begavede Pige, som ikke er fri for nogen Underfundighed, men som dog forhaabentlig vil kunne rejses under Straffen, bør efter mit Skjøn helst overlades til sin Families Omfarg, der tæller Medlemmer, som baade have Evne og Villie til at tage sig af hende.“ Det blev saaledes besluttet, at Selskabet ikke skulde tage sig af hende; men strax efter hendes Hjemkomst henvendte en Slægtning af hende sig til det og bad om dets Bistand til at skaffe hende en Tjeneste og til at forsyne hende med de fornødne Klæder. Det viste sig nemlig, at hun ikke havde været sanddru lige overfor Fængselspræsten med Hensyn til hendes Slægtninges Formuesomstændigheder. Hun skaffede sig selv en midlertidig Tjeneste til 1ste November; men at skaffe hende en fast Tjeneste var forbunden med stor Vanskelighed. Endelig lykkedes det. Hun kom til en særdeles flink Onke, der paa en fornuftig og kjærlig Maade tog sig af hende; men den unge Pige, der af Naturen er vel begavet og dygtig til sine Hænders Gjerning, viste sig at være saare flygtig og ustadig, hvorfor hendes Madmoder ikke vilde beholde hende længere end til Skiftedag. Hun kom derpaa her til Byen, hvor hun tjente i en kort Tid, saa blev hun

fyg og maatte hjem til sine Forældre. Hun er nn atter bleven rast og har faaet en Tjeneste paa Landet. Noget ulovligt vides ikke om hende.

266. Hun er gift med Nr. 271 (Se Nr. 271).

267. Han, der er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 43 Aar gl., gift og har 6 Børn, straffet for at have lagt Sten paa Jernbanen, ikke tidligere straffet, løslodes $\frac{1}{2}$ 73 og anmeldtes saaledes: „Det var i beruset Tilstand han begik Forbrydelsen, hvorfor han nu er straffet; benægter forøvrigt at være en Dranker og synes ret skikkelig.“ Ved Løsladelsen fik han en lille Pengehjælp. I afvigte Vinter tilskrev hans Sognepræst Selstabet saaledes: „Han er en virksom og stræbsom Mand, som, uagtet han begik Forbrydelsen i Fuldstab, ingenlunde er forfalden til Drik, og han sidder i smaa og fattige Kaar med 6 Børn hjemme, som han holder godt til Orden og Skolegang.“ Paa denne Anbefaling fik han atter en lille Pengehjælp. Om ham tør det haabes, at han ikke oftere vil begaa Lovovertrædelse.

268. Hun, der er Tjenestepige, 23 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet 1ste Gang med 8 Maanedes Cellefængsel for Barnefødsel i Dølgemaal, løslodes den $\frac{1}{2}$ 73. Før Løsladelsen skrev Fængselspræsten saaledes om hende: „En rar og mild Natur, som har udviklet sig godt i Fængselet og som ubetinget kan anbefales. Der føres endnu Underhandlinger med Forældrene, om hun skal hjem eller ikke. Hun frygter meget derfor, og hun begik, da Forbrydelsen blev opdaget, et Selvmordsforsøg, som er et Tegn for mig paa, at hun helst maa spares saa meget som muligt for Stammen. Jeg vilde foreslaa Selstabet, at hun anbringes gennem vort Optagelseshus.“ Dette gik man ind paa, og hun blev saaledes anbragt gennem det kjøbenhavnske Fængselsfællesskabs Optagelseshus for det syenske Fængselsfællesskabs Regning.

269. Hun, der er gift, tidligere straffet med 2 & 5 Dages B. og B. og 1 Aars Forbedringshus, denne Gang med 2 Aars Forbedringshus for Tyveri, 42 Aar gl., løslodes $\frac{3}{4}$ 73. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes: „Den eneste Redning for dette fuldkommen arbejdsdygtige

Menneske er at komme bort fra den driftsældige Mand, med hvem hun har levet meget uheldigt, og fra Børnene, paa hvem Forældrene have haft en slet Indflydelse. Hun ønsker selv inderligt at faa en Tjeneste, og hvis Selskabet paa nogen Maade kan gaa ind paa dette Onske, vil det gjøre en Velgjerning." Det blev vedtaget, at der skulde gjøres Forsøg paa at skaffe en Tjeneste til hende, saafremt Sognet vilde understøtte hende med de fornødne Klæder. Der blev i denne Anledning tilskrevet Sogneraadet, men det var meget uvenligt stemt imod hende og udtalte en saa ugunstig Dom om hende, at Selskabet ikke troede at burde tage sig af hende. Efter Løsladelsen skaffede hun sig midlertidig selv Arbejde paa en Fabrik, men i Begyndelsen var hendes Fortjeneste kun liben. Hun henvendte sig derfor til Selskabet om en Understøttelse. Der blev derpaa indhentet Underretning om hendes Forhold, og da det var sandsynligt, at en lille Pengeunderstøttelse vilde sætte hende i Stand til at vedblive at arbejde paa Fabrikken indtil hun kunde opnaa højere Løn og saaledes ernære sig selv, fik hun en saadan Understøttelse.

270. Han, der er Arbejder paa en Fabrik, tilskrev ^{8.} 73 Selskabet saaledes: „Undertegnede hønjalder Fængselskabet om Hjælp, da min Kone er svag og sin Nedkomst meget nær. Jeg blev løsladt af Straffeanstalten ved Horsens ²¹/₁₀ 71 og modtog i August 15 Rdl. til Hjælp til at sætte Bo for, som Straffeanstaltens Præst sendte mig." Dette Brev blev derpaa sendt til Fabrikken med Begjæring om nærmere Oplysning og kom tilbage med følgende Paategning: „Andrageren har vist sig som en meget flink og paalidelig Mand, hvis Opsyrsel i enhver Henseende har været tilfredsstillende." Ansøgeren erholdt da en Understøttelse. Han arbejder endnu paa den samme Fabrik og omtales særdeles rosende. Han har en høj Ugeløn, saa han ganske vist maa kunne flaa sig igjennem.

271. Han, der er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, havde i en længere Arrække været Bestyrer af en Gaard, hvor han i lang Tid besværg sin Herre. Da i dette kom op, blev baade han og hans Hustru fængslede og derefter indsatte i en Straffeanstalt. Manden, der er

klog men kold, og ikke synes at have følt Fortrydelse over sin Uredelighed, blev ikke anbefalet fra vedkommende Straffeanstalt. Konen derimod er indskrænket og har gaaet i Mandens Ledebaand. Hun løslodes noget før denne og kom hjem til en Slægtning, hvor hun forblev til Mandens Løsladelse; men denne Slægtning havde trange Kaar, og derfor tilstod Selskabet hende en Understøttelse. Da Manden kom hjem, skrev han til Selskabet og takkede for den modtagne Understøttelse, men beklagede sig tillige over den store Nød, hvori baade han og hans Hustru vare stødte. Da det var ved Vintertid og altsaa vanskeligt for ham at faa Arbejde, fik han atter en Understøttelse. Den Omstændighed, at han i en betroet Stilling havde arbejdet for en jaare liden Løn og saaledes været udsat for stor Fristelse, gjorde, at Selskabet troede at burde støtte ham, skjønt han ikke var anbefalet af Straffeanstalten. Men Hjælpen var da rigtignok ogsaa i mindre Udstrækning. Siden sin Løsladelse har han ernæret sig som Daglejer, og der høres intet udfikkelig om ham.

272. Hun, der er Tjenestepige, hjemmehørende i en Kjøbstad, 34 Aar gl., blev i 1836 indsat i en Straffeanstalt paa 8 Aar for Tyveri og Bedrageri, men blev i Følge fgl. Resolution benaadet og løsladt den ²⁵/₃ 72. En anset Mand i Fængelsvæsenets Tjeneste har dels ved egne Midler og dels ved privat Hjælp støttet hende med Bidrag til Klædningsstykker og skaffet hende Tjeneste; men hun egner sig ikke til fast Tjeneste, da hendes Helbred ikke er godt og maa derfor leve af tilfældigt Arbejde og har saaledes ondt ved at ernære sig. Den Herre, der har taget sig af hende, henvendte sig derfor til Selskabet i Begyndelsen af dette Aar om en Understøttelse, der blev hende tilstaaet. Hendes Stilling og Forhold har siden den Tid været uforandret.

273. Hun, der er Tjenestepige, 39 Aar gammel, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet 2 Gange tidligere med Forbedringshusarbejde, nu med 8 Aar for Tyveri, Løsgjængereri og Betleri, løslodes ⁹/₁₁ 73. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes: „Hun er bleven en dygtig Bøverfke, og det er min Bestræbelse at skaffe hende Arbejde

ved dette Haandværk udenfor sin Fødeby, hvorfra hun afgjort vil og bør drage efter Hjemfendelsen. Hun har selv sparet sig c. 30 Rd. sammen og har altsaa tilstrækkeligt til at begrunde et lille Hjem, men det er muligt, at hun vil trænge til en Haandsrækning til Klæder." Da hun havde været straffet saa mange Gange og var i Besiddelse af 30 Rd., blev det vedtaget, at man skulde udsætte at tage Bestemmelse om den eventuelle Hjælp til der var hengaaet 1/2 Aar efter Løsladelsen. Efter Løsladelsen kom hun til en Kjøbstad, og efter nogen Tids Forløb henvendte hun sig selv hertil med en Begjæring om Hjælp. I den By, hun var kommen til, stod Selskabet netop i Forbindelse med en særdeles paalidelig og kyndig Mand med Hensyn til straffede Personer. Derfor overlod det ham at tage Bestemmelse i denne Sag. Han fremkom da med saadanne Oplysninger, at Selskabet tilstillede ham en Understøttelse af 10 Rd. til hende. I Førfiningen gif det ganske godt, men efter nogen Tids Forløb fik hun en Søn, der var forfalden til Svir, til sig fra sin Hjemstavn. Dette havde til Følge, at hun selv hengav sig til Nydelsen af stærke Drikke, kom ud af sin Stilling og begif paany Lovovertrædelse. Hende har Selskabet opgivet.

274. Han er hjemmehørende i et Landsogn. I 1854 blev han indsat til 16 Aars Straf i Horsens Straffeanstalt som Hoveddeltager i en fyrst Tyvbande, og blev løsladt efter udstaaet Straf i 1870, og der tilstodes ham i 1871 en Understøttelse paa 10 Rd. af Horsens Fængselselskab. Efter Løsladelsen tog han Ophold hos en gift Datter paa Sjælland. Efter hendes Død er han vendt tilbage til sin Hjemstavn og stræber trods sin fremrykkede Alder, 65 Aar, at ernære sig uden Fattighjælp. Horsens Fængselselskab gav ham i forrige Aar atter en Understøttelse af 10 Rd., og det fynske Fængselselskab har i afvigte Vinter ligeledes givet ham en Understøttelse af 10 Rd. Hans Sognepræst har for nylig tilskrevet Selskabet saaledes: „Hans Opførsel er upaafølgelig; han er en god Arbejder og har i Almindelighed god Fortjeneste.

275. Han, der er Tjenestekarl, blev der skaffet en Tjeneste, som han ikke modtog. Opgivet.

276. Han, der er Haandværker, c. 40 Aar gl., gift, hjemmehørende i en Kjøbstad, er straffet for flere Aar siden. Siden den Tid har han ført en retsaffen Vandel og været en flittig og stræbsom Mand, men formedelst Sygdom og Uheld kom han i stor Nød. Han henvendte sig derfor til Selskabet med Begjæring om et Laan til at sætte i sin Bedrift. Da Selskabet ikke raader over store Midler, var det ikke meget villigt dertil, men tilstod ham dog først et lille Laan og lovede ham, at hvis han afbetalte dette paa den foreskrevne Maade, skulde han faa et større Laan. Dette gjorde han og fik saaledes det ham lovede større Laan, som han skulde afbetale paa samme Maade som det første, hvilket han ogsaa har gjort. Det har været Selskabet en Fornøjelse at understøtte denne Mand, der har benyttet dets Hjælp saa vel. Om ham tør det vel haabes, at han ikke oftere vil betræde Forbryderbanen.

277. Hun, der er Tjenestepige paa Landet, 24 Aar gl., straffet for Tyveri og Utugt, løslodes $1^{\frac{5}{2}}$ 72 efter tidligere at være straffet med 2×5 Dages B. og B. Før Løsladelsen anmeldtes hun saaledes: „Er én af de mest utilfredsstillende Cellesanger, som jeg har havt at gøre med. Skjøndt kun 22 Aar gl., er hun saaledes indvævet i Løgn, Underfundighed og Utugt, at man i høj Grad maa passe paa hende, og hvad der i Fængselet er udrettet, er i Grunden kun dette, at Massen er revet af hende. Desværre er der al Sandsynlighed for, at hun vil fortsætte sin Forbryderbane strax efter Løsladelsen, hvortil hendes udvortes meget vindende Personlighed og store Snildhed gør hende fortrinlig skiftet.“ Ifølge denne Anmeldelse tog Selskabet sig ikke af hende. Det gik ganske rigtig som Fængselspræsten havde spaaet, at hun atter vilde begaa Lovovertrædelse. Hun løslodes sidste Gang $2^{\frac{2}{3}}$ 74, efter at være bleven straffet med 8 Maaneders Cellesængsel for at have stjaalet $2\frac{1}{2}$ Lob Garn i en Boutik; men Fængselspræsten mente, at der denne Gang burde gøres noget for hende, da det lod til, at hun havde indset, at det baadede hende kun lidt at komme i Konflikt med Lovene. Han foreslog derfor, at der skaffedes en Plads til hende hos en bertil skiftet Mand paa en mindre Gaard

paa Landet. Men man mente, at det sikkert vilde være bedst for hende, at hun ikke kom tilbage til Fyn, hvor hun havde saa mange Bekjendtskaber. Det blev derfor vedtaget at anmode Fængselspræsten om at staffe hende en Plads paa Sjælland og at anbringe hende i det kjøbenhavnske Fængselselskabs Optagelseshus til dette kunde ske, for det fynske Fængselselskabs Regning, der tillige var villigt til at overtage de ved Pladsanbringelsen fornødne Udgifter. Hun blev saaledes anbragt, men den 15de Februar tilskrev Fængselspræsten Selstabet saaledes om hende: „Er siden Maanedens Begyndelse anbragt i Tjeneste ved Rjøge, men det ser lidt broget ud allerede.“

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

Hr. Pastor Lorenzen i Gislev.

— — Balslev i Egense.

— — Clausen i Nyslinge.

— — Leth i Sest ved Rølding.

— Politiasfistent Abelsled i Svendborg.

— Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.

— Kjøbmand H. Barfoed i Bogenfse.

— Forpagter Thomsen paa Rejrup.

— Pastor Fejlberg i Brørup ved Varde.

— Borgermester Sager i Rudkjøbing, der har lovet at ville sørge for de langelandste Fangers Anbringelse, naar man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaaret fra 1ste April 1873

til 31te Marts 1874 have bidraget med

Gaver:

	Rbd.
Odense Amts Repartitionsfond.....	50
Svendborg Amts Repartitionsfond.....	50
Næstøens Amts Repartitionsfond.....	20
Statskassen.....	50

Lehnsgrevinde Danner	Rb. 20
Pastor Vinzer, Veflinge	5
Lh. R.	2

Fortegnelse over de aarlige Medlemsbidrag.

Afens	Rb. 20
Faaborg	10
Middelfart	6
Nyborg	10
Obense	50
Rudkjøbing	10
Svenborg	10
Marstal	5
Brahetrolleborg Sogn	5
Dure-Vejstrup Sogne	4
Stenstrup-Lunde Sogne	4
Vesteraaby-Astrup Sogne	4
Vesterfjærninge-Ålbølle Sogne	4
Kammerherre, Lensgreve Ahlefeldt-Laurvig til Grevestabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Kristiansdal	10
Hs. Excellence Gehejmekonferentsraad, Grev Moltke-Svitfeldt til Moltkenborg	50
Kammerherre Nylius til Rønningesøgaard	10
Kammerherre, Grev Rantzau til Frederikslund	10
Kammerherre, Baron Rosenørn-Lehn til Baroniet Lehn	10
Hs. Excellence Gehejmekonferentsraad, Lensgreve Reventlow til Baroniet Brahetrolleborg	10
Kammerherre Sehestedt-Zuul til Ravnholt	25
Borgermester Sager, Rudkjøbing	10
— Schrum, Svenborg	5
Åvenslev-Bovense Sogne	2
Andersen, Billeb- og Stenhugger	2
Ållerup, M. P., Fabrikant	2
Ahlefeldt-Laurvig, Greve, Droløffe	2
Ållerup-Davinde Sogne	2

Brandt, Frue	2
Brandt, M. R., Fabrikant	2
Brandt, C., Rjøbmand	2
Berg, Hunderupgaard	2
Biersfreund, Bankdirektør	2
Boesen, Raadmænd	2
Blumensaaft, Enkefrue	2
Borch, Rancelliraad	2
Bang, Carl F., Konsul	2
Bang, J., Bogholder	2
Brodmann, Gæstgiver	2
Bøgh, Provst, Samtøfte	2
Balslev, Præst, Haarslev	2
Blauenfeldt, Præst, Rolshave	2
Clausen, Juveler	2
Christofferfen, Rjøbmand	2
Chiemitz, Præst, Faaborg	2
Crone, Præst, Herrested	2
Damgaard, Stiftsprovst	2
Dreyer, Rancelliraad	2
Dreyer, Præst, Humble	2
Drigstrup Sogn	2
Esmann, Grosferer	2
Espen-Bantinge Sogne	2
Faber, Adjunkt	2
Faber, Rjøbmand	2
Fich, Rjøbmand	2
Fogtmann, Rjøbmand	2
Frydendahl og Voigt	2
Fribiger, Fattiginpektør	2
Fønss, Provst, Vejlbj	2
Fog, Præst, Skydebjerg	2
Fraugde Sogn	2
Gamborg Sogn	2
Gjeldsted Sogn	2
Gjellebøl, Præst, B. Hæfinge	2
Hempel, Landinspektør	2
Hempel, Fabrikant	2

	Rb.
Helveg, Præst	2
Helveg, Løge	2
Helveg, Skibsreder	2
Hansen, Urban, Raadmand	2
Hofman (Bang) Statsraad	2
Halberg, Rancelliraad, Natflov	2
Høyer-Møller, Provst, Rjølstруп	2
Hansen, Præst, Slamby	2
Hasfager, Præst, Særsløv	2
Haarsløv Sogn	4
Horne Sogn	3
Hansen, Rjøbmand	2
Hjorth, Præst, Nyborg	2
Jørgensens Sønner, P.	2
Jakobsen, Frue	2
Jensen, Frue	2
Jensen, Vinhandler	2
Jordløse-Haastруп Sogne	2
Jensen, Præst, Øster Skjærninge	2
Korup-Ubberud Sogne	2
Knuzen, Rjøbmand	2
Kod, Statsraad	2
Knudsen, Provst	2
Karstenen, Provst	2
Krag, Præst, Dreslette	2
Krogshølle Sogn	2
Krarup, Postepeditør	2
Rjøng Sogn	2
La Cour, Rjøbmand	2
Langkilde, Statsraad, Bramstrup	2
Løge, Apotheker	2
Leth, Provst, Svanninge	2
Leth, Præst, Horne	2
Langø, Præst, Harendrup	3
Lange, Præst, Selnæs	2
Lyp Sogn	1
Lassen, Forpagter, Selleberg	2
Maegaard, Grosserer	2
Mourier, Justitsraad	2
Møller, Kasseler	2
Møller, Joh., Præst	2

	Rb.
Magleby Sogn	2
Marslev Sogn	2
Nielsen, Enkefrue, Hebevigslund	2
Nielsen, Kjøbmand	2
Nielsen, Marstadbiser	2
Nørre Næraa-Beberslev Sogne	2
Olsen, Lauge, Lærer	2
Petersen, B., Statsraad	2
Petersen, Enkefrue	2
Petersen, Brandmajor	2
Prøvensen, Grosferer	2
Roth, Præst, Vigerslev	2
Rynkeby-Revninge Sogne	2
Strøm, Præst, Marslev	2
Stenløse-Fangel Sogne	2
Stoffebj, Kjøbmand	2
Skaarup Sogn	2
Schnaeburg, Brødrene	2
Schiøtz, Bryggeribestyrer	2
Sperling, Frøken, Sandholdt	2
Simmerbølle Sogn	2
Skjæbjerg-Ørte Sogne	2
Søby-Thurup Sogne	2
S. Næraa Sogn	2
Steen, Præst, Rudkjøbing	2
Swanninge Sogn	2
S. Højrup Sogn	2
Tejfen, Annesholm	2
Tommerup-Brylle Sogne	2
Tryggelsen-Fodstette Sogne	2
Tved Sogn	2
Thorup, Probst	2
Trojel, Præst, Rynkeby	2
Vogelsang, Adjunkt	2
Wich, Skræbber	1
Weimann, J., Kjøbmand	2
Weber, Kjøbmand	2
Wendelboe, Præst, Krogsbølle	2

Oversigt

over det fjerde Fængselsfællesskabs Regnskab
fra 1ste April 1873 til 31te Marts 1874.

Indtægt.		Udgift.	
Sk.	Ø.	Sk.	Ø.
Kasseebeholdningen fra forrige Aar.	163	Understøttelse til løsladte Fanger	554
Gaver	197	Laan	90
Medlemsbidrag	548	Forretningsførerens Løn	52
Renter af Sparekassen	6	Budløn	10
Bidrag til bestemte Personer	41	Trykningsomkostninger og Be-	
Tilbagebetalinger	46	kjendtgørelser	40
		Porto	20
		Skrivematerialier	9
		Portneren paa Borgerstolen	1
		Beholdning	223
1002	1	1002	1
	2		2

Odense, den 31te Marts 1874.

Lauge Olsen.

Undertegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtigt.

Odense, den 14de Septbr. 1874.

C. C. B. Fogtmann. S. S. Selveg.

Fjortende Beretning

fra

det fynske fængselselskab.

1875.

Trykt i Fyens Stiftsbogtrykkeri hos J. C. Dreyer.

Selskabets Love

(vedtagne den 30te April 1867).

§ 1. Fængselsselskabet i Odense vedbliver fremdeles
samt bestaa under Navnet «Det fynske Fængselsselskab»,
i hvis Formaal det er, saavidt muligt, at antage sig de
fynske Fanger, som ved Løsladelsen anbefales af ved-
kommende Straffeanstalt.

§ 2. Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 2 Rd.

§ 3. Selskabets Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer,
som antage en lønnet Forretningsfører.

§ 4. Aarlig afholdes et Samfundsmøde, hvor Regn-
selskabet fremlægges og Bestyrelse vælges.

§ 5. Ethvert Medlem af Selskabet erholder en trykt
aarlig Beretning om Selskabets Virksomhed.

I Tidsrummet fra 31te Marts 1874 til 1ste April
1875 har Selskabet taget sig af

1040 Personer.

326 af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa
taget sig af

144 nye, der enten først have udstaaet deres Straf i Aarets
Løb eller først da begjæret Hjælp, skjønt de ere løs-
ladte i de foregaaende Aar.

Af disse vare

5 Fruentimmer, nemlig:

- 1 ældre ugift, der fik en Tjeneste og Beklædningshjælp;
- 1 ældre ugift, der fik en Sygehjælp;
- 3 Tjenestepiger, der hver fik en Tjeneste og Beklædningshjælp.

9 Mandspersoner, nemlig:

- 2 Tjenestedrenge, hvoraf den ene kom til Søs og blev udstyret med de fornødne Sømandsklæder, og den anden fik en Beklædningshjælp.
- 5 gifte Arbejdsmænd, der hver fik en Pengeunderstøttelse.
- 1 gift Sømand, der fik en Pengeunderstøttelse.
- 1 ugift Væver, der fik en Væv.

Som det reviderede Aarsregnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Slutning 517 Rd. 2 Mk. 6 Sk. Gaverne have beløbet sig til 425 Rd. og Medlemsbidragene til 535 Rd.

Ved Regnskabsaarets Slutning havde Selskabet den Glæde at modtage 100 Rd. fra Københavns Politirets Fattigkasse. Som antydnet i sidste Aarsberetning, er det nu lettere for de løsladte Fanger at faa Arbejde end tidligere, følgelig trænge de mindre til at støttes, hvilket gjør at Kassens Status er noget bedre end i de foregaaende Aar.

De mange saavel offentlige Myndigheder som private, der have vist os Imødekommen, aflægge vi herved vor Tak.

Bestyrelsen er fremdeles:

Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R., og Adjunkt Vogelsang; den har antaget sin tidligere Forretningsfører, Lærer Lauge Olsen.

L. Helveg. H. C. Vogelsang. Urban Hansen.

Lauge Olsen,

Forretningsfører,
Vestergade 84, 2den Sal.

Beretningen

omtaler som sædvanligt først dem, Selskabet tidligere har taget sig af, dernæst dem, det har taget sig af i det forløbne Aar. Som bemærket i forrige Beretning følger Selskabet kun de løsladte Fanger i et Tidsrum af 6 Aar.

129. Han, der er Haandværker paa Landet, skikker sig fremdeles vel og er en flittig Mand.

130. Hun, der er gift med en Arbejdsmand i en Kjøbstad, har det godt og skikker sig vel.

131. Han, der er Haandværker paa Landet, har det fremdeles godt og skikker sig vel.

132. Han er udvandret og Underretning om ham savnes.

133. Hans Opholdssted er ubekjendt.

136. Han, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at opføre sig godt, men har et svagt Helbred og trange Kaar.

137. Hun, der er udvandret, vedbliver at vedligeholde sin Forbindelse med Hjemmet og synes at have det godt.

138. Han har fremdeles trange Kaar men hans Forhold er tilfredsstillende paa det nær, at han bliver pirrelig i Sindet, naar Næringssorgerne blive ham for tunge.

139. Han er død i det sidst forløbne Aar.

140. Han er udvandret og Underretning om ham savnes.

141. Han, der tidligere har ernæret sig som Mur- og Svend, har i længere Tid havt fast Tjeneste som Bondekarl og skikker sig vel.

142. Han, der er gift, har en flittig Hustru. Han skikker sig vel og slaar sig godt igjennem.

144. Han er udvandret og Underretning om ham savnes.

146. Han, der er Landsbyhaandværker, har fremdeles trange Kaar, men hans Forhold er tilfredsstillende. I det forløbne Aar har han faaet en Understøttelse formedelst en Søns Sygdom.

148. Hans Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

153. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel, men har trange Kaar.

155. Han, der er Husmand, skikker sig fremdeles vel.

156. Han, forhenværende Gaardmand, nu Arbejdsmand, har skikket sig vel i de foregaaende Aar; men det har ikke været muligt at erholde Underretning om ham i det forløbne Aar, fordi Efterspørgslerne om ham ere blevne ubesvarede.

157. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at skikke sig vel.

160. Han, der er Haandværker paa Landet, har ligeledes i det forløbne Aar faaet en Understøttelse. Hans Forhold er tilfredsstillende.

163. Han er i samme Stilling som sidst og skikker sig vel.

165. Han, der er gift med en Jordemoder, har hidtil skikket sig vel; men i det forløbne Aar er han flyttet til en anden Egn, og siden denne Flytning savnes Underretning om ham.

166. Hun, der er Husmandskone, har trange Kaar. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

167. Han, der er Husmand, har lige som i de foregaaende Aar levet stille og ordentlig og arbejdet flittig.

168. Han, der er Arbejdsmand, er fremdeles flink og flittig.

175. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at skikke sig vel og har nu bedre Kaar.

177. Han, der er Skibstømrer, opfører sig godt og ernærer sig ved sin Profession.

180. Han, der er Haandværker i en Kjøbstad, er flittig og opfører sig vel.

185. Han, der er Landsbyhaandværker, arbejder

endnu hos den samme Slægtning. Hans Forhold er fremdeles godt.

186. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

189. Han, der er Arbejdsmand i en Kjøbstad, kan ikke ernære sig uden Fattighjælp. — Noget ulovligt vides ikke om ham.

190. Hun er nu bleven Enke, og Selskabet har støttet hende dels ved en Pengehjælp og dels ved at faa en herværende Handskemager til at skaffe hende en Handskemaskine; men hendes Flid er utilfredsstillende. Noget ulovligt vides ikke om hende.

191. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, nyder nu nogen Fattighjælp, paa hans Forhold er der intet at sætte.

193. Han, der er Haandværker paa Landet, skikker sig vel.

194. Han, der er Tjenestekarl, har hidtil opført sig vel, men hvor han tjener denne Sommer, vides ikke.

195. Hun, der er gift med en Haandværkssvend i en Kjøbstad, har det godt og skikker sig vel.

197. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

198. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig fremdeles vel, men har trange Kaar.

199. Han, der er Skrædder paa Landet, opfører sig vel; men han er gammel og hans Helbred svagt, hvorfor han har trange Kaar.

203. Hun er fremdeles Tjenestepige. Hun omtales nu rosende.

204. Han var Tjenestekarl. Hans Spor har Selskabet tabt.

206. Han, der er Arbejdsmand, har i det forløbne Aar været flittig og opført sig vel.

207. Han, der er Arbejdsmand og i en høj Alder, ikke skikker sig vel.

208. Hun har nu begyndt at føre selvstændigt Hus med sine 2 Børn. Hun søger Erhverv ved at sy Handsker. Hendes Forhold er godt.

209. Hun tjener stadig paa samme Sted og skikker sig vel.

211. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har i de foregaaende Aar ført et arbejdsomt og stadigt Liv, men i det sidst forløbne Aar har Selskabet ingen Underretning kunnet erholde om ham.

212. Hans Opholdssted er fremdeles nbekjendt.

215. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel, men har trange Kaar.

216. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre fra sig.

217. Han, der er rejst til Avstralien med sin Familie, har ikke ladet høre fra sig i det sidst forløbne Aar.

218. Han, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at skikke sig vel.

219. Han, der var Tjenestedreng har Selskabet intet hørt om i det forløbne Aar.

220. Han, der er Haandværkssvend, vedbliver fremdeles at være en temmelig lad og karakterløs Person. I det forløbne Aar vides intet ulovligt om ham.

222. Han, der er Skræddersvend paa Landet, vedbliver at udvise et godt Forhold.

223. Han, der var Arbejdsmand, fik en Hjælp af 30 Kroner formedelst Sygdom. 14 Dage efter at han havde modtaget denne Hjælp afgik han ved Døden.

224. Han er ligeledes død i det forløbne Aar.

225. Han, der er Arbejdsmand i et Landsogn, har nydt Fattigunderstøttelse, men hans Forhold har været godt.

226. Han, der er Arbejdsmand, er udvandret. Underretning savnes.

227. Han og hun bo endnu i Kjøbenhavn og skikke sig vel.

228. Hendes Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

229. Hun er flittig og flink, men gift med en daarlig Mand.

230. Han, der var Væver paa Landet, er udvandret, men død paa Rejsen.

231. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre sig i det forløbne Aar.

232. Hun, der er Tjenestepige, skikker sig vel.

233. Han, der er Landsbyhaandværker, er flittig og udviser et godt Forhold.

234. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

236. Hun er gift og bor i en Kjøbstad. Der vides intet ufordelagtigt om hende.

237. Han, der er flyttet til Landerupgaard, har i det sidst forløbne Aar opført sig bedre, og der næres ham godt Haab om ham.

238. Hun, der er bleven gift, har ikke ladet høre sig i det sidst forløbne Aar.

239. Hun, der er Tjenestepige, har opført sig vel i det forløbne Aar.

240. Hendes Opholdssted er ubekjendt.

241. Han, der er Haandværker paa Landet, har i løbet forløbne Aar faaet en Understøttelse formedelst trange Omstændigheder. Paa hans Forhold har der intet været at udsætte.

242. Han er udvandret med sin Familie til Australien. Underretning om ham savnes fremdeles.

243. Han er ligeledes udvandret, og der savnes fremdeles Underretning om ham.

244. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har i det forløbne Aar faaet en Understøttelse. Hans Forhold er tilfredsstillende.

245. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

246. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre sig i det forløbne Aar.

247. Hun tjener fremdeles hos samme Familie med en udmærkede Vidnesbyrd.

248. Han er udvandret og Underretning om ham savnes fremdeles.

249. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, er nu flyttet til en anden Egn, hvor det gaar ham godt. Hans Forhold er tilfredsstillende.

250. Hun, der er skilt fra Manden, har i det for-

løbne Aar født et uægte Barn. Noget ulovligt vides ikke om hende.

251. Han har ikke i det forløbne Aar ladet høre fra sig.

252. Hun, der er Enke, skikker sig vel og ernærer sig redeligt.

253. Han, der er Haandværker, er flyttet til en By, og der vides ikke andet end godt om ham.

255. Han er udvandret tilligemed sin Familie. Underretning om ham savnes.

256. Hun, der er Tjenestepige, tjener i Kjøbenhavn. Noget ulovligt vides ikke om hende siden sidste Løsladelse.

257. Han, der er Tjenestekar, har ikke ladet høre fra sig siden han udvandrede.

258. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

259. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

260. Han ernærer sig som Daglejer og skikker sig vel.

261. Han, der er Arbejdsmand, er fremdeles en sløv Person uden Virkelyst; men hans Forhold er iøvrigt ulasteligt.

262. Han skikker sig vel.

263. Han, der er Væver, skikker sig vel.

264. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har det ikke været muligt at erholde Underretning om, da Efterspørgselen er bleven ubesvaret.

265. Hun, der er Tjenestepige, har været syg i længere Tid i det forløbne Aar, men hendes Forhold har været tilfredsstillende.

266. Hun er gift med Nr. 271. (Se Nr. 271).

267. Han er en flittig og dygtig Arbejder, men vild, naar han en sjelden Gang faar en Taar over Tørsten.

268. Hende savnes Underretning om.

269. Hun har forladt den Fabrik, hun arbejdede paa. Hendes nuværende Opholdssted vides ikke.

270. Han vedbliver at arbejde paa den samme Fabrik og skikker sig vel.

271. Han, der er gift, ernærer sig som Daglejer, og der høres intet uskikkeligt om ham. Men da Familien b det forløbne Aar har været haardt prøvet af Sygdom og Uheld, har den faaet en Understøttelse.

272. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse.

274. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, har atter begaaet Lovovertrædelse.

276. Han fik et Laan, som han kun har tilbagebetalt nogle faa Rigsdaler af, og det synes, at det ikke er hans Agt at betale mere.

277. Hun er bleven gift, men har trange Kaar. Noget ulovligt vides ikke om hende.

278. Hun er 56 Aar gammel og straffet mange Gange. Men hun har været stedt i megen Nød og Elenighed hele sit Liv og udvist et særdeles godt Forhold b under hendes sidst udstaaede Straf og blev derfor varmt anbefalet af Fængselspræsten til Anbringelse i en let Tjeneste paa Landet. Ved Løsladelsen af Straffeanstalten d. 1ste April 1874 blev hun derfor hjulpen til en saadan Tjeneste og forsynet med de nødvendige Klæder.

Forsøget førte imidlertid ikke til noget heldigt Resultat, da hun siden forlod sin Tjeneste og begyndte sit lidligere omflakkende Liv. Hendes nuværende Opholdssted er ubekjendt.

279. Hun, der er 50 Aar gl., løslodes af Straffeanstalten d. 17de December 1873. Hun blev straffet med 6 Maaneders Cellefængsel for Ildspættelse. Dette stænkfulde, stræbsomme Menneske havde sammenparet sig en anseelig Kapital, dels ved Arv og dels ved Paapassenhed, og medens hun holdt Hus for en gammel Aftægtsmand, saa skulde hun paa sine gamle Dage giftes, men hun blivilde have Aftægtsmanden med sig og hun vidste intet andet Middel dertil, end at brænde Gaarden af, hvori hun hidtil havde boet. Derved mistede hun sin megenommelig sammensparede Kapital, sin Brudgom og sin

gamle Aftægtsmand, der døde under hendes Fængsel. Men i Fængslet udviklede hun sig paa en særdeles tilfredsstillende Maade. Strax ved hendes Løsladelse fik hun ingen Understøttelse, fordi hun ikke tængte dertil, da hun fik Tilhold hos sine Slægtninge og var af Naturen meget flittig og arbejdsom. Men efter sin Hjemkomst blev hun syg i længere Tid og der blev derfor tilstaaet hende en Sygehjælp.

Hun tjener nu som Husholderske og opfører sig meget godt.

280. Hun, der er Tjenestepige, 39 Aar gammel, straffet med 8 Maaneders Cellefængsel for Tyveri, løslodes d. 9 74. Hun vilde spille velhavende overfor Kjæresten og begik derfor det Tyveri, hvorfor hun er bleven straffet. Da hun forlod Straffeanstalten vilde hun sørge for sig selv. Men det varede ikke længe, før hun henvendte sig til Selskabet om at skaffe hende en Tjeneste, som hun ogsaa fik, og da hun havde været i denne Tjeneste i nogen Tid, blev der tilstaaet hende en Pengehjælp for at sætte hende i Stand til at afbetale en Gjæld, som hun havde paadraget sig. Den Tjeneste hun fik, maatte hun forlade til Skiftedag, fordi der alt i Forvejen var fæstet en Pige af hendes Herskab til denne Tid. Men hun fik et godt Vidnesbyrd, og Selskabet hjalp hende til en ny Tjeneste. Siden hun forlod Straffeanstalten vides intet andet end godt om hende.

281. Han er 15 Aar gammel, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet med Ris for Skuffetyveri. Den Mand, hos hvem denne Dreng tjente, raadede til at sende ham til Søs, fordi han troede, at det vilde være godt for ham, og fordi han troede at Drengen vilde egne sig for denne Livsstilling. Da dette Forslag stemte med det unge Menneskes eget Ønske, og man haabede, at det skulde føre til noget godt, blev der efter lang og besværlig Underhandling endelig skaffet en Hyre til ham, og Selskabet udstyrede ham med de fornødne Sømandsklæder; men allerede paa den første Rejse forlod han Skibet og blev hjemsendt, da det viste sig, at han hverken havde Evne eller Lyst til at gaa den Vej. — Han

ser siden kommen i Haandværkslære og skikkede sig vel i nogen Tid, men er nu atter under Tiltale for Skuffet-tyveri.

282. Han er Arbejdsmd., 31 Aar gl., ugift, straffet med 1½ Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri, løslodes af Viborg Straffeanstalt d. 2⁵ 73. Tidligere straffet flere Gange. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: •Han foregiver at kunne i sin Hjemstavn faa Arbejde som Væver, maar blot han kunde faa en Væv. Han anbefales i den Henseende til Selskabets Velvillie med Tilføjende, at vi ogsaa ville give et Bidrag. Det blev vedtaget at det Fynske Fængselsselskab skulde give $\frac{2}{3}$ af hvad en god, men brugt Væv kunde koste her paa Pladsen, saafremt Viborg Fængselsselskab vilde give den manglende $\frac{1}{3}$. •Paagældende blev derpaa forsynet med en Væv. Hans Sognepræst har fornylig skrevet, at han ernærer sig ved Vævning og har fuldt op at gjøre dermed. •Ogsaa gaar han sin Fader til Haande ved Fiskeriet. Men da han formentlig havde godt af at komme ud iblandt andre, dhar jeg med flere her benyttet hans Tjeneste paa forlaskjellig Maade. Han har været flittig og i enhver Henseende ordentlig. Da han nu i et Par Aar har været i Ro her hjemme og er i en god Stilling, har jeg det ædste Haab om hans Fremtid.

283. Hun, der er Tjenestepige, 24 Aar gammel, straffet i 73 med 6 ~ 5 Dages V. og B. for Tyveri og senere med 6 Maaneders Cellefængsel for samme Forbrydelse, løslodes af Straffeanstalten d. 2⁹ 1874. Hun dhar havt et daarligt Hjem. Ved Løsladelsen ønskede hun meget at blive fri for at komme tilbage til sin Hjemstavn. Efter Forslag af Fængselspræsten blev der derfor skaffet hende en Tjeneste, gennem det københavnske Fængselsselskabs Optagelseshus. De dermed forbundne Udgifter bleve refunderede af det fynske Fængselsselskab. Hun begik atter Tyveri og blev atter inddømt i Straffeanstalten. I et Brev om hende hedder det: •Den Kondition, hun fik var mindre heldig, fordi hun der var uden Opsigt fra Husmoderens Side; hendes fra Barndommen

af tilvante ulykkelige Slikvornhed fik saaledes det frieste Spillerum.

284. Han er Arbejder paa en herværende Fabrik. Da han formedelst sin Kones Sygdom var kommen tilbage, tilstodes der ham en Understøttelse; men det blev ved samme Lejlighed sagt ham, at han ikke oftere maatte henvende sig til Selskabet, da han er i en god Stilling og tidligere har modtaget betydelige Understøttelser fra Horsens Fængselsselskab. — Han arbejder endnu paa den samme Fabrik og opfører sig vel.

285. Han er Tjenestekarl, 19 Aar gammel, straffet for Tyveri og Bedrageri, løslodes af Vridsløselille Straffeanstalt d. $\frac{5}{9}$ 74. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Sund, arbejdsdygtig og røber god Villie; han ønsker selv at se sig om efter en fast Tjeneste, men trænger til at opklædes. Anbefales til en Beklædningshjælp af ca. 15 Rdl.“. — Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. — Hans nuværende Opholdssted er Selskabet ubekjendt.

286. Han er Haandværkssvend og Sømand, hjemmehørende i et Landsogn, gift og har 3 Børn, straffet med 1 Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri, ikke tidligere straffet, løslodes d. $\frac{2}{10}$ 74. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: En kraftig Mand, der her i Fængslet har opført sig upaaklageligt. Forholdet til Konen er næppe godt. Han er bekymret for Fremtiden og trænger til Klæder. Anbefales til en Beklædningshjælp, om muligt 10—15 Rdl.

Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet.

Om ham haves ingen senere Efterretning.

287. Han, der er Bager, hjemmehørende i et Landsogn, blev anbefalet saaledes fra Viborg Fængselsselskab: „— blev løsladt d. 22de September 1873. Han har 2 Gange faaet Hjælp herfra og Bestyrelsen er villig til atter at tilstaa ham en Understøttelse af 10 Rdl., saafremt det fynske Fængselsselskab vil give ham et lignende Beløb.

Dette Forslag tiltraadtes. — Den sidst modtagne Understøttelse blev anvendt til Indkjøb af Materialier til

s Fabrikation af Fiskebenskoste, hvormed han beskæftiger sig om Vinteren. I denne Sommer har han haft Arbejde paa et Teglværk og anvendt det erhvervede til sin Families Underholdning og opført sig, saavidt vides, ret forodt.

288. Han, der driver en liden Handel i en Købstad, var formedelst Tyveri bleven straffet med Vand og Brød. Ved Arresten og den paafølgende Straf paastod hans Hustru, at han var kommen meget tilbage og beskjærede derfor i afvigte Vinter en Understøttelse af Selskabet. Men i Følge senere Oplysninger har denne Mand ikke trange Kaar. Den Hjælp, han fik, var heldigvis kun bidden. Forøvrigt vides intet ufordelagtigt om ham.

289. Han er hjemmehørende i et Landsogn her i Nyn, men bosiddende i København, løslodes af Vridsløselille Straffeanstalt d. $\frac{2}{11}$ 74. Han er 26 Aar gammel, gift og har 2 Børn, idømt 2 Aar for Røveri, tidligere i Forbedringshus og 2 Gange Vand og Brød for Tyveri. Han er meget karakterløs, men arbejdsdygtig. Paa Grund af hans Fattigdom anbefaledes han til en Hjælp af 5 Rdl. Denne Hjælp tilstodes ham. Om ham har Selskabet ikke senere indhentet Underretning.

290. Hun er Tjenestepige, 17 Aar gammel, hjemmehørende i en Købstad, løslodes af Københavns Straffeanstalt d. $\frac{2}{9}$ 74. Straffet 3 Gange med simpelt Fængsel i 69, 70 og 73 og sidst med 6 Manneders Cellefængsel, alt sammen for Tyveri. Hun er forfusket fra Barndommen af en løsagtig Moder. Mange have taget sig af hende, men uden Held. Paa Grund af hendes Ungdom blev hun støttet ved Løsladelsen, det københavnske Fængselsselskab anbragte hende gennem dets Optagelseshus og det fynske Fængselsselskab overtog de dermed forbundne Udgifter.

Senere Underretning om hende savnes.

291. Han, der er Bissekræmmer, 41 Aar gammel, gift og har 6 Børn, straffet for Brandstiftelse, løslodes af Vridsløselille Straffeanstalt d. $\frac{1}{3}$ 75. Han er hjemmehørende i et Landsogn og har ikke tidligere været straffet. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: En kraftig

Mand, om hvis Fremtid man mener at kunne nære gode Forhaabninger. Han mener at kunne ernære sig og sine ved at forfærdige Gulvskruppere, men har intet at begynde med. Anbefales til en Hjælp af 30 *R.* Denne Hjælp erholdt han ved Løsladelsen. Hans Sognepræst har for nylig udtalt sig saaledes om ham: «Han har efter min Formening begaaet Forbrydelsen i en paa Grænsen af det utilregnelige liggende Fortvivlelse -- kuert under Afhængighed af de saakaldte Kommissionærer, Landbefolkningens Plage i moralsk og økonomisk Henseende. Han har det bedste Ord paa sig som Mand og Fader; i sit Ægteskab har han i alle Maader vist sig som et retskaffent, hæderligt og rettænkende Menneske. Jeg har det bedste Haab angaaende hans Fremtid.»

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

- Hr. Pastor Lorenzen i Gislev.
 — — Balslev i Egense.
 — — Clausen i Ryslinge.
 — — Leth i Sest ved Kolding.
 — Politiaassistent Abelsted i Svendborg.
 — Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.
 — Kjøbmand H. Barfoed i Bogense.
 — Forpagter Thomsen paa Kejrup.
 — Pastor Fejlberg i Brørup ved Varde.
 — Borgermester Sager i Rudkjøbing, der har lovet
 at ville sørge for de langelandske Fangers Anbringelse, naar
 man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaret fra 1ste April 1874
 til 31te Marts 1875 have bidraget med
Gaver:

	Rd.
1874 Hense Amts Repartitionsfond.....	50
1875 Svendborg Amts Repartitionsfond.....	50
1876 Rosens Amts Repartitionsfond	20
1877 Bøttskassen	50

Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Fattigkasse.....	Rd. 250
Skjellerup- og Ellinge Sogne	5

Fortegnelse over de aarlige Medlemsbidrag.

Assens.....	Rd. 20
Faaborg	10
Middelfart	6
Nyborg	10
Odense	50
Rudkjøbing	10
Svendborg	10
Marstal.....	5
Brahetrolleborg Sogn	5
Oure-Vejstrup Sogne	4
Stenstrup-Lunde Sogne	4
Vesteraaby-Aastrup Sogne.....	4
Vesterskjærninge-Ulbølle Sogne	4
Kammerherre, Lensgreve Ahlefeldt-Laurvigen til Grevskabet Langeland	20
Kammerherre Benzon til Christiansdal.....	10
Hs. Excellence Gehejmekonferentsraad, Grev Moltke-Hvitfeldt til Moltkenborg.....	50
Kammerherre Mylius til Rønningesøgaard.....	10
Kammerherre, Grev Rantzau til Frederikslund.....	10
Kammerherre Baron Rosenørn-Lehn til Baroniet Lehn ...	10
Hs. Excellence Gehejmekonferentsraad, Lensgreve Reventlow til Baroniet Brahetrolleborg	10
Kammerherre Sehestedt-Juul til Ravnholdt	25
Borgemeister Sager, Rudkjøbing	10
Borgemeister Schrum, Svendborg	5
Avenslev-Bovense Sogne	2
Andersen, Billed- og Stenhugger.....	2
Allerup, M. P., Fabrikant	2
Ahlefeldt-Laurvigen, Greve, Brolykke	2

Allernp-Davinde Sogne.....	2
•	
Brandt, Frue.....	2
Brandt, M. K., Fabrikant	2
Brandt, E., Kjøbmand	2
Berg, Hunderupgaard	2
Bierfreund, Bankdirektør.....	2
Boesen, Raadmand.....	2
Blumensaadt, Enkefru	2
Borch, Kancelliraad	2
Bang, Carl F., Konsul	2
Bang, J. Bankdirektør	2
Bøgh, Provst, Gamtofte	2
Balslev, Præst, Haarslev	2
Blauenfeldt, Præst, Kolshave.....	2
Clausen, Juveler	2
Christoffersen, Kjøbmand.....	2
Chiewitz, Præst, Faaborg	2
Crone, Præst, Herrested.....	2
Christensen, Præst, N. Næraa	2
Damgaard, Stiftsprovst	2
Dreyer, Kancelliraad.....	2
Dreyer, Præst, Humble	2
Drigstrup Sogn	2
Esmann, Grosserer.....	2
Espe-Vantinge Sogne	2
Faber, Adjunkt.....	2
Faber, Chr., Kjøbmand	2
Fich, Kjøbmand	2
Frydendahl og Voigt	2
Fibiger, Fattiginspektør.....	2
Fønss, Provst, Veilby.....	2
Fog, Præst, Skydebjerg	2
Fraugde Sogn	2
Gamborg Sogn	2
Gjelsted Sogn.....	2

Gjellebøl, Præst, V. Hæsingel.....	2
Hempel, Landinspektør	2
Hempel, Fabrikant	2
Helveg, Præst.....	2
Helveg, Læge	2
Helveg, Skibsreder	2
Hansen, Urban, Raadmand	2
Hofman (Bang) Etatsraad	2
Halberg, Kancelliraad, Nakskov.....	2
Høyer-Møller, Provst, Kjelstrup.....	2
Hansen, Præst, Skamby	2
Hasager, Præst, Særslev	2
Haarby Sogn.....	4
Horne Sogn	3
Hansen, Severin, Kjelbmand	2
Hjorth, Præst, Nyborg	2
Jørgensens Sønner, P, ...	2
Jakobsen, Frue.....	2
Jensen, Frue.....	2
Jensen, Vinhandler	2
Jensen, Præst, Øster Skjerninge	2
Korup-Ubberud Sogne	2
Knutzen, Kjelbmand	2
Kock, Etatsraad	2
Knudsen, Provst	2
Karstensen, Provst	2
Krag, Præst, Dreslette.....	2
Krogsbelle Sogn	2
Krarup, Postexpediter	2
Kjeng Sogn	2
La Cour, Kjelbmand.....	2
Langkilde, Etatsraad, Bramstrup	2
Lotze, Apotheker	2
Lange, Præst, Harendrup	3
Lange, Præst, Helnæs.....	2
Lye Sogn.....	1
Lassen, Forpagter, Selleberg	2
Maegaard, Grosserer.....	2

Mourier, Justitsraad	2
Møller, Kasserer	2
Møller, Joh., Præst	2
Magleby Sogn	2
Marslev Sogn	2
Nielsen, Enkefrue, Hedevigslund	2
Nielsen, J. V., Kjøbmand	2
Nørre Næraa-Bederslev Sogne	2
Olsen, Lauge, Lærer	2
Petersen, V., Etatsraad	2
Petersen, Brandmajor	2
Prøvensen, Grosserer	2
Roth, Præst, Vigerslev	2
Rynkeby-Revninge Sogne	2
Strøm, Præst, Marslev	2
Stenløse-Fangel Sogne	2
Stokkeby, Kjøbmand	2
Skaarup Sogn	2
Schnackenburg, Brødrene	2
Schiøtz, Bryggeribestyrer ..	2
Sperling, Frøken, Sandholdt	2
Simmerbølle Sogn	2
Skydebjerg-Orte Sogne	2
Søby-Thurup Sogne	2
S. Næraa Sogn	2
Steen, Præst, Rudkjøbing	2
Svanninge Sogn	2
S. Hejrup Sogn	2
Teisen, Annesholm	2
Tommerup-Brylle Sogne	2
Tryggelev Fodslette Sogne	2
Tved Sogn	2
Thorup, Provst	2
Trojel, Præst, Rynkeby	2

Vogelsang, Adjunkt	2
Weimann, J., Kjøbmand	2
Weber, Kjøbmand	2
Wendelboe, Præst, Krogsbølle	2

OVERSIGT

over det fynske Fængselselskabs Regnskab
fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875.

Indtægt.		Udgift.	
Sk	β	Sk	β
Kassebeholdningen fra forrige Aar	223	Understøttelse til løsladte Fanger.	533
Gaver	425	Laan	105
Medlemsbidrag	535	Forretningsførerens Løn	52
Renter af Sparekassen	12	Budløn	10
Bidrag til bestemte Personer	20	Trykningsomkostninger og Bekjendtgørelser	38
Tilbagebetalinger	62	Porto	18
		Skrivematerialier	2
		Portneren paa Borgerskolen	1
		Beholdning	517
	1277		1277
	4		4
	15		15

Odense, den 31te Marts 1875.

Lauge Olsen.

Undertegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtigt.

Odense, den 31te August 1875.

C. C. B. Fogtmann. H. T. Helveg.

*De endnu ikke indbetalte Kontingenter for
1875 bedes sendte til Lauge Olsen, Vestergade
Nr. 84, 2den Sal.*

Femtende Beretning

fra

det fynske fængselselskab.

1876.

Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Selskabets Love

(vedtagne d. 30te April 1867).

§ 1. Fængselsselskabet i Odense vedbliver fremdeles sat bestaa under Navnet „Det fynske Fængselsselskab“, hvis Formaal det er, saa vidt muligt, at antage sig de fynske Fanger, som ved Løsladelsen anbefales af vedkommende Straffeanstalt.

§ 2. Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 4 Kr.

§ 3. Selskabets Bestyrelse bestaa af 3 Medlemmer, som antage en lønnet Forretningsfører.

§ 4. Aarlig afholdes et Samfundsmøde, hvor Regnskabet fremlægges og Bestyrelse vælges.

§ 5. Ethvert Medlem af Selskabet erholder en trykt aarlig Beretning om Selskabets Virksomhed.

I Tidsrummet fra 31te Marts 1875 til 1ste April 1876 har Selskabet taget sig af

77 Personer.

9 af disse har det tidligere understøttet; det har altsaa taget sig af

88 nye, der enten først have udstaaet deres Straf i Aarets Løb, eller først da begjæret Hjælp, skjønt de ere løsladte i de foregaaende Aar.

Af disse vare

5 Fruentimmer, nemlig:

4 Tjenestepiger,

1 gift Kone;

23 af Mandkjøn, nemlig:

7 Haandværkere,

5 Arbejds mænd,

4 Tjenestekarle,

3 Tjenestedrenge,

1 Tjener,

1 Sømand,

1 Handelsrejsende,

1 uden bestemt Stilling.

Hjælpens Størrelse har været forskellig og rettet sig efter enhver's Trang.

Væsentlig har den bestaaet i Beklædning, Værktøj, og Hjælp til at udvandre for og Pengehjælp, ligesom der ogsaa er sørget for Anbringelse i Tjeneste eller Beskæftigelse paa anden Maade, hvor det var fornødent.

Den samlede Sum, der er anvendt til Understøttelse, beløber sig til 1394 Kr. 71 Øre.

Selskabet har nu bestaaet i 18 Aar og i dette Tidsrum taget sig af 331 Personer, hvoraf dog kun 319 ere optagne i dets Beretninger.

Som Beretningerne fra 1874 og 1875 omtale, optager Selskabet kun dem i sine Aarsberetninger, der ere blevne understøttede i de sidst forløbne 6 Aar; medens det tidligere fulgte dem alle, hvilket med Aarene blev for besværligt og tillige trættende for dem, der samme Forespørgsel blev rettet til om en Person i en lang Række af Aar.

Nærværende Beretning omfatter vel kun Regnskabsaaret 1875—76. dog ere nogle medtagne, der først er indløsladte i Begyndelsen af Regnskabsaaret 1876—77, fordi den dem tilstaaede Understøttelse var indført i

Kassebogen og tilstillet vedkommende Straffeanstalts Fængselsselskab før Regnskabsaarets Udløb.

Idet vi udsende denne Beretning, undlade vi ikke at aflægge vor Tak, saavel til de offentlige Autoriteter som til de Private, der i det forløbne Aar have vist os Imødekommen.

Selskabets Bestyrelse er fremdeles:

Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R. og Adjunkt Vogelsang; den har antaget sin tidligere Forretningsfører, Klokke Lauge Olsen.

L. Helveg. H. C. Vogelsang. Urban Hansen.

Lauge Olsen,
Forretningsfører,
Klingenberg 8.

Beretning.

153. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

155. Han, der er Husmand, skikker sig, saavidt vides, fremdeles vel.

156. Han, forhenværende Gaardmand, nu Arbejdsmand, har skikket sig vel i de foregaaende Aar, men der savnes nu Underretning om ham for de to sidst forløbne Aar.

157. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at skikke sig vel.

160. Han, der er Haandværker paa Landet, har ligeledes i det forløbne Aar faaet en Understøttelse. Hans Forhold er tilfredsstillende.

163. Han er endnu i samme Stilling og skikker sig fremdeles vel.

165. Han, der er gift med en Jordemoder, er vel lidt af alle og er endnu en flittig og ordentlig Mand.

166. Hun, der er Husmandskone, har trange Kaar; hendes Forhold er tilfredsstillende.

167. Han, der er Husmand, vedbliver fremdeles at opføre sig vel.

168. Han, der er Arbejdsmand, er fremdeles flink og flittig.

175. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at skikke sig godt og arbejder sig stadig fremad.

177. Han, der er Skibstømrer, skikker sig vel og har erholdt Æresoprejsning.

180. Han, der er Haandværker i en Kjøbstad, er flittig og opfører sig vel.

185. Han, der er Haandværkssvend, har nu taget Arbejde i en Kjøbstad. Hans Forhold er tilfredsstillende.

186. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, laskikker sig vel.

189. Han er Arbejdsmand i en Kjøbstad. Der vides intet andet ufordelagtigt om ham, end at han er rettemmelig lad. Nærmest som Følge heraf, sidder han med Familie i meget trange Kaar.

190. Hun, der er Enke, skal have et ret godt Udkomme. Noget ulovligt vides ikke om hende.

191. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, nyder fremdeles Fattighjælp. Noget ulovligt vides ikke om ham.

193. Han, der er Haandværker paa Landet, har hidtil skikket sig vel, men i det forløbne Aar er Efterspørgselen om ham forbleven ubesvaret.

194. Han, der er Tjenestekarl, har heller ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar. Den Mand, til hvem der er stillet Efterspørgsel om ham, har svaret: „Jeg véd endnu ikke, hvor det unge Menneske opholder sig; men jeg har det bedste Haab om ham.“

195. Hun, der er gift med en Haandværkssvend i en Kjøbstad, har det godt og skikker sig vel.

197. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

198. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig fremdeles vel, men har trange Kaar.

199. Han, der er Skrædder paa Landet, er gammel og har trange Kaar, men desuagtet har han dog efter sin Hustrus Død indladt sig i nyt Ægteskab.

200. Han, der er Kontorist, skal have Beskæftigelse i Kjøbenhavn. Der vides intet ufordelagtigt om ham.

203. Hun er fremdeles Tjenestepige. Der vides intet andet end godt om hende.

204. Han er Tjenestekarl. Hans Spor er fremdeles tabt.

206. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, opfører sig vel.

207. Han, der er Arbejdsmand og i en høj Alder, skikker sig vel.

208. Hun lever med sine 2 Børn i Kjøbenhavn og arbejder sig ærligt og sædeligt frem.

209. Hun, der er Tjenestepige, skikker sig fremdeles vel.

211. Han er Arbejdsmand paa Landet. Det gaar tilbage med ham, fordi han er hengiven til Nydelse af stærke Drikke.

212. Hans Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

215. Han, der er gift, vedbliver at skikke sig vel.

216. Han, der er udvandret, har endnu ikke ladet høre fra sig.

217. Han, der er rejst til Avstralien med sin Familie, har heller ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

218. Han, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at skikke sig vel.

219. Han, der nu er Tjenestekarl, skikker sig særdeles vel.

220. Han, der er Haandværkssvend, skal bo i Kjøbenhavn. Der vides intet ulovligt om ham.

222. Han, der hidtil har været Skræddersvend paa Landet, er flyttet til en Kjøbstad. Vedbliver at udvise et godt Forhold.

225. Han, der er Arbejdsmand i et Landsogn, anses for en dygtig og paalidelig Mand.

226. Han, der er Arbejdsmand, er udvandret. Underretning savnes fremdeles.

227. Han og hun bo endnu i Kjøbenhavn og skikke sig vel. Men formedelst tunge Kaar have de modtaget en Understøttelse fra Selskabet i det forløbne Aar.

228. Hendes Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

229. Hun er gift med en daarlig Mand; men saa vidt man véd, gaar det taaleligt, trods hendes stadigt uheldige Ægteskah.

231. Han, der er udvandret, har endnu ikke ladet høre fra sig.

232. Hun, der er Tjenestepige, skikker sig fremdeles vel.

233. Han, der er Landsbyhaandværker, er flittig og udviser et godt Forhold.

234. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

236. Hun er gift og bor i en Kjøbstad. Der vides intet ufordelagtigt om hende.

237. Han er nu udgaaet af Flakkebjerg og har faaet Tjeneste hos en Bonde, men det synes, at han ikke vil kunne holde sig.

238. Hun der er bleven gift, er der heller ikke hørt fra i det sidst forløbne Aar.

239. Hun, der er Tjenestepige, opfører sig fremdeles upaaklageligt.

240. Hun er Tjenestepige. Opholdet er ubekjendt.

241. Han, der er Haandværker paa Landet har ligeledes i det forløbne Aar faaet en Understøttelse. I Paa hans Forhold har der intet været at udsætte.

242. Han er udvandret med sin Familie til Australien. Underretning om ham savnes fremdeles.

243. Han er ligeledes udvandret, og der savnes fremdeles Underretning om ham.

244. Han er Arbejdsmand paa Landet. Det synes at han faar mere og mere Kraft til at føre et arbejdsomt og regelbundet Liv.

245. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

246. Han, der er udvandret, har heller ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

247. Hun tjener stadig i samme Familie og har dens fulde Tillid.

248. Han udvandrede i en Alder af 20 Aar og har siden den Tid gennemgaaet mange Trængsler; men nu gaar det ham særdeles godt, og det er at haabe, at han vil blive en dygtig og ansét Mand.

249. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

250. Hun, der er skilt fra Manden, fødte i forrige Aar et uægte Barn. I det forløbne Aar er der ikke hørt fra hende,

251. Han har heller ikke i det forløbne Aar ladet høre fra sig.

252. Hun, der er Enke, viser sig hyppigere, og det i en Stads, hvortil man ikke ret kan øjne Kilden. Der synes at være noget betænkeligt i hendes Forhold, dog uden at der bestemt kan paavises noget strafværdigt.

253. Han er endnu i samme Kjøbstad og der vides intet ufordelagtigt om ham.

255. Han er udvandret tilligemed sin Familie. Det gaar ham ganske godt, navnlig fordi han har en særdeles flink Hustru.

256. Hun tjener forhaabentlig endnu i Kjøbenhavn; men i det forløbne Aar haves ingen Underretning om hende.

257. Han, der er Tjenestekarl, har ikke ladet høre fra sig, siden han udvandrede.

258. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

259. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

260. Han ernærer sig som Daglejer og skikker sig vel.

261. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at være en sløv Person uden Virkelyst.

262. Han skikker sig vel, og det gaar ham særdeles godt.

263. Han er Væver. Nyder ikke længere noget godt Lov.

264. Han er Arbejdsmand paa Landet. Underretning om ham savnes.

265. Hun, der er Tjenestepige paa Landet, skikker sig vel.

266. Hun er gift med Nr. 271 (Sé Nr. 271).

267. Han er fremdeles en flittig og dygtig Arbejder, men vild, naar han faar en Taar over Tørsten.

268. Hende savnes Underretning om.

269. Hun, der atter har begaaet Lovovertrædelse, blev ved Løsladelsen anbefalet til Selskabet; men det bestemte sig til foreløbig ikke at tage sig af hende.

270. Han vedbliver at arbejde paa den samme Fabrik og skikker sig vel.

271. Han, der er gift, ernærer sig som Daglejer, og der høres intet uskikkeligt om ham. Formedelst Sygdom har denne Familie ogsaa faaet en Understøttelse i det forløbne Aar.

272. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse. Efter hendes Løsladelse d. 25de Januar d. A. blev der afskaffet hende en Tjeneste, som hun forlod efter ca. 6 Uger, hvor hun ernærer sig ved Vask og Rengjøring. Noget ulovligt vides ikke om hende.

277. Hende savnes Underretning om.

278. Hun er Tjenestepige. Hendes nuværende Opholdssted er ubekjendt.

279. Hun, der tjener som Husholderske, opfører sig fremdeles vel.

280. Hun er Tjenestepige. Opholdssted ubekjendt.

281. Han, der var under Tiltale, da sidste Beretning indkom, er senere bleven straffet med 20 Rottingslag for Tyveri.

282. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

283. Hun, der er Tjenestepige, har atter begaaet Lovovertrædelse. Ved Løsladelsen tog Selskabet sig atter af hende; men hun er saa blottet for Sanddruhed

og Ærlighed, at der kun er lidet Haab om hende. Hidtil vides dog ikke noget ulovligt om hende siden sidste Løsladelse.

284. Han, der er Fabrikarbejder, er en flittig og ordentlig Mand.

285. Hans Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

286. Hans Opholdssted ligeledes ubekjendt.

287. Han, der er Bager paa Landet, men i de senere Aar har ernæret sig ved Dagarbejde, vedbliver at skikke sig vel.

288. Han, der driver en liden Handel i en Kjøbstad, staar sig fremdeles godt, og der vides intet ufordelagtigt om ham.

290. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse.

291. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

292. Han er Landsbyhaandværker, 41 Aar, gift, og har 4 Børn, straffet for Tyveri, løslodes $\frac{3}{4}$ 75, har ikke tidligere været straffet. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: En ærlig, flink, ædruelig Mand. Anbefales til en Beklædningshjælp af 30 á 40 Kr.

Denne Hjælp blev ham tilstaaet. Paa en Efter-spørgsel om hans Stilling og Forhold i Hjemmet, er der for nylig svaret: Da han kom hertil i Aaret 1861, byggede han sig et lille Hus og nedsatte sig som Snedker. Han giftede sig, og Familien forøgedes efterhaanden med en Del Børn. Før Vinteren 1873 har der imidlertid intet ondt eller uredeligt været spurgt om denne Mand, men da blev han anholdt som skyldig i en Del Tyverier. Grunden til disse Forbrydelser kan jeg ikke angive, men den maa vist for en Del søges i

den store Fattigdom, hvori Familien efterhaanden ned-sank, i Forbindelse med Letsindighed og Mangel paa Karakter.

Efter Løsladelsen fra Fængslet solgte han sit Hus og drog bort med hele sin Familie. Han skal efter sigende opholde sig i Odense.

293. Han er Tjenestedreng, 15 Aar gl., straffet for Indbrud (ca. 8 Kr. og 1 Fl. Vin) tidligere straffet med Rotting, løslodes $\frac{1}{5}$ 75.

Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: En blød, snæsten alt for blød Dreng. Straffen har trykket ham. Gaar ud med god Beslutning. Vi have skaffet ham en Tjeneste.“ Hans Husbonde udtaler sig saaledes om ham: „Jeg kan ikke sige andet end godt om Drengen i den Tid han har tjent os, han var her i $1\frac{1}{2}$ Aar og forlod os kun, fordi vi ikke havde Brug for nogen Dreng mere. Da han saa flyttede til en anden Mand, blev han kjed af at være der. og saa begyndte han at omvandre — — — da han saa havde udstaaet sin Straf, skrev Præsten til mig om at tage imod ham, og det gjorde jeg ogsaa, og han var saa her til Skiftedag og opførte sig i den Tid til min Tilfredshed. Efter hvad jeg har hørt, skal hans nye Husbonde være meget vel fornøjet med ham.

294. Han er Tjenestedreng, født og hjemmehørende i et Landsogn, 17 Aar gl., straffet for Usædelighed, løslodes den § 75. Ej tidligere straffet. En sund og, som det synes, ufordærvet Dreng. anbefaledes til en Tjeneste og Beklædningshjælp.

295. Han er 22 Aar gl. Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, tidligere straffet med Ris og 2 Gange med Vand og Brød, løslodes $\frac{5}{6}$ 75.

Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Forst tryder haardt og vil gjerne paa bedre Vej. Har Haab om at faa en god Tjeneste. Han fik en Beklædningshjælp.

296. Hun er Tjenestepige, hjemmehørende i et Landsogn, løslodes d. $\frac{1}{9}$ 75. Da hun løslodes medbragte hun sit ètaarige Barn. Hun anmeldtes saaledes fra Straffeanstalten; hun er godmodig og blød, og man tillader sig, da hendes Forhold i Fængslet har været godt, at anbefale hende til den ærede Bestyrelses særdeles Opmærksomhed.

Da hun kom hertil med sit Barn, fik hun en Pengeunderstøttelse, fordi hun var meget trængende. Hun rejste derpaa hjem til sine gamle og fattige Forældre, hos hvem hun maatte blive Vinteren over, saafremt hun kunde ernære sig ved at sy Handsker, som hun havde lært i Straffeanstalten. Nogle Dage efter kom hun igjen hertil Byen og fik Arbejde hos en Handskemager. Hun fik ved denne Lejlighed en lille Handskemaskine og der tilstodes hende endvidere en Understøttelse til Undervisning i at sy Handsker, da de, hun havde leveret, ikke vare tilfredsstillende. Desuden fik hun ogsaa en lille Pengeunderstøttelse til at leve af indtil hun kunde tjene noget. Efter nogen Tids Forløb negtede Forældrene at beholde hende længere, fordi hun var dem til Byrde; hun lejede sig derfor en lille Stue i et Nabosogn og fik af Selskabet en liden Hjælp til Sengeklæder. Da Handskesyningen ikke ret vilde gaa for hende, og hun saaledes ikke var i Stand til at ernære sig uden Hjælp, henvendte hun sig atter til Selskabet, Det blev da vedtaget, at hun skulde have en Beklædningshjælp, saa snart hun tog ud at tjene og satte sit Barn i Pleje. Til dette Forslag sagde hun vel ja, men blev dog ved at bo i densamme Lejestue i sine usle og fattige Kaar, fordi hun ikke vil skilles fra sit Barn.

Paa hendes Forhold har der intet været at klage, og i den senere Tid gaar det noget bedre for hende, da hun har begyndt at sy for Folk i det Sogn, hvor hun bor.

297. Han er Landsbysmed, 56 Aar, straffet for Brandstiftelse, ikke før straffet, løslodes $\frac{24}{11}$ 75.

Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: Synes ioprigtig at angre sin Forbrydelse, er endnu arbejdslydig og ønsker atter at tage fat som Landsbysmed, men er fattig og mangler navnlig noget Værktøj.

Selskabet besluttede at sætte ham i Vej igjen som Læmed, hvis Sognet vilde overtage Halvdelen af dederved forbundne Udgifter. Dette førte til en langvarig og vidtløftig Forhandling. Omsider blev dog Resultatet, at han skulde hjælpes paa den af Selskabet foreslaaede Maade. Men i Forvejen havde Selskabet givet ham en Del af det tiltænkte Beløb, fordi han var trængende, og dette Beløb var medgaaet til at leve for og til at forbedre Tilstanden i Huset. Den samlede Hjælp var derfor utilstrækkelig. Dette havde til Følge, at Selskabet senere hen maatte købe en ny Ambolt til ham. Paa en Efterspørgsel om ham i afvigte Sommer indløb følgende Svar: „Han tager Arbejde, naar han kan saa det, og om end ikke meget flittig, dog nogenlunde arbejdsom. Forøvrigt lever han stille.“

298. Han er Arbmnd., 53 Aar, gift og har 3 Børn, hjemmehørende i et Landsogn. Løslodes af Vridsøsselille Straffeanstalt 1866 efter $3\frac{1}{2}$ Aars Straffetid. Disse Meddelelser ere afgivne af hans Sognepræst af hans Brev hidsættes følgende: „Tidligere har jeg ikke hørt videre til ham; men i de $8\frac{1}{2}$ Aar, han har været her i Pastoratet, har han uafbrudt tjent paa samme Sted hos en mig nøje bekendt og meget agtet Gaardmand, der skjænker ham samme Tillid som enhver af sine andre Tjenestefolk. Da nævnte ... sidder i en meget fattige Kaar, har en svagelig Kone og 5 Børn, hvoraf vel 2 ere konfirmerede, men 3 smaa ere hjemme og den yngste af dem altid syg, saa har han anmodet mig om at indgive et Andragende om en Understøttelse. Det jeg her ved opfylder dette Ønske, anbefaler jeg

ham paa det bedste, som meget trængende og værdigt til Hjælp, baade paa Grund af hans gode Opførsel i disse 8½ Aar og paa Grund af hans store Fattigdom og Sygdom i hans Familie.“

Det svage Barn er senere død, hvorved Familiens Omstændigheder ere betydeligt forbedrede, idet Moderen nu kan medvirke til Familiens Underhold, og Nøden i Huset afhjælp Selskabet ved at tilstille ham 30 Kr.

Men da det er saalænge siden hans Straffetid er udløbet, og da det ikke er at befrygte, at han ofterend vil komme ind paa Forbryderbanen, udgaar han hermed af vor Beretning.

299. Han er 22 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri, Falsk og Bedrageri, løslødes 2²/₃ 75. „Ej tidligere straffet. Ikke ond, men let-sindig. 20 Kr. til Hjælp til at udvandre for. VV og muligvis hans Forsørgelseshjem give Resten.“

Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet.

Paa en Efterspørgsel om ham er der indløbet følgende Svar: „Han er født her af fattige men skikkelige Forældre, som havde en stor Børneflokk, og jeg er vis paa, at Faderen led meget, da han erfarede Sønnens Fejltrin; thi han vilde ej sé ham mere her i Livet. Begge Forældrene ere nu døde.“

En tidlig Forlovelse og Lyst til at spille Kavalér har sikkert bragt dette unge Menneske ind paa Forbryderbanen. — Han blev efter Bestemmelsen afsendt til England; men hidtil savner Selskabet Underretning om ham.

300. Han er Haandværkssvend, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri og Vold mod Politiet, forhen straffet 2 Gange med Vand og Brød og 1 Gang med Frbh. for Tyveri, løslødes 3¹/₄ 75.

Ved Løsladelsen blev der skaffet ham Arbejde og Beklædningshjælp.

Senere har Selskabet ikke hørt noget om ham.

301. Hun, der er Tjenestepige, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri og Bedrageri, løslodes $\frac{5}{8}$ 75.

Ved Løsladelsen anmeldtes hun saaledes:

„Denne unge 25aarige Pige, der er opdraget af sin Bedstemoder, som lever i et Fattighus, har henvendt sig til nærværende Selskab med Anmodning om at blive anbragt i Tjeneste gennem vort Optagelseshus og Bestyrelsen har indvilget heri, saa meget mere som hun varmt anbefales af den tidligere Fængselspræst. Da hun imidlertid henhører under det fynske Fængsels-selskab, tillader man sig herved at forespørge, hvorvidt den ærede Bestyrelse i dette Tilfælde vil være villig til at udrede de med hendes Anbringelse forbundne Omkostninger.“

Dette Spørgsmaal blev besvaret bekræftende, og Selskabet afholdt saaledes de med hendes Pladsanbringelse forbundne Udgifter.

Senere Underretning om hende savnes.

302. Hun er Tjenestepige, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet med $1\frac{1}{2}$ Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri. Løslodes $\frac{1}{9}$ 75. Ved Løsladelsen anmeldtes hun saaledes: „Hun har vel begjæret Selskabets Hjælp til at skaffes en Tjeneste paa Sjælland, men da hun er af en meget hidsig Karakter og vistnok ogsaa løsagtig, vilde det være Bestyrelsen kjært, om der kunde skaffes Oplysninger, navnlig om hendes Forhold i Odense, samt desuden at modtage Bestyrelsens Formening om det fynske Fængselsselskab maatte være villigt til at støtte hende enten selv eller gennem det herværende Selskab.“

I Henhold til foranstaaende blev der skrevet til Odense Politi for at erholde Oplysninger om hende; men hun var Politiet ubekjendt. Da hun saaledes var det fynske Fængselsselskab ubekjendt, maatte det overlaade til det københavnske Fængselsselskab at tage Be-

stemmelse i denne Sag med det Tilføjende, at man herfra var villig til at afholde de eventuelle Udgifter.

Da hun løslodes fik hun Tjeneste gennem det københavnske Fængselselskabs Optagelseshus og en Beklædningshjælp. Hun fik først Tjeneste hos en Skolelærer paa Landet, hvilken Tjeneste hun forlod i Marts d. A. og kom til Kjøbenhavn, hvor hun fik Tjeneste hos en Urtekræmmer, hvilken Tjeneste hun forlod efter kort Tid, kom atter til Optagelseshuset og fik en ny Tjeneste paa Landet, hvilken Tjeneste hun ligeledes forlod.

Senere haves ingen Underretning om hende.

303. Han er Fabrikarbejder her i Byen men ikke født eller hjemmehørende her i Fyen. Men da han er en flittig og stræbsom Mand, der har udvist et godt Forhold, er han bleven understøttet af vort Selskab, fordi han baade var trængende til Hjælp og meget værdig dertil.

304. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i en Kjøbstad, 43 Aar gl., straffet for Tyveri af Korn, tidligere straffet 6 Gange, deraf 3 Gange med offentlig Arbejde, gift og har 3 ukonfirmerede Børn. Løslodes ¹³/₁₁ 75.

Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Jammerlig Person, vil intet godt.“ Anbefales ikke.

Da der var gaaet nogen Tid efter hans Løsladelse, fik han en Medlidenhedshjælp og senere lidt Huslejhjælp.

Efter det Bekjendskab, Selskabet har gjort med ham, kan det ikke andet end tiltræde Straffeanstaltens Dom om ham. Noget ulovligt vides imidlertid ikke om ham siden den sidste Løsladelse.

305. Han, der er Arbejdsmand, 32 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for gjentagne Faaretyverier, ikke tidligere straffet, løslodes d. ³⁰/₁₀ 75. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes fra vedkommende Straffeanstalt: „Vi haabe det bedste om ham og anbe-

stfale ham venligt. Man tillader sig at foreslaa mindst 860 Kr.“ — Denne Hjælp blev ham tilstaaet. — I uindeværende Aar er denne Mand afgaaet ved Døden.

306. Han, der er 25 Aar gl., løslodes $\frac{2}{9}$ 73. Straffet for Bedrageri, tidligere straffet flere Gange for samme Forseelse. I afvigte Aar forhjalpes han til at bundvandre. Senere intet hørt om ham.

307. Han er hjemmehørende i et Landsogn, Tjenestekarl, 25 Aar gl., straffet for Bedrageri, tidligere straffet 2 Gange med Vand og Brød for samme Forseelse.

Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Ønsker man Tjeneste eller fast Arbejde. Vi tør egentlig ikke anbefale ham, men skulle dog bemærke, at han ikke er nogen farlig Person. Han er tilbøjelig til Bedrageri. Har her opført sig godt.“

Skjønt han ikke var nogen meget lovende Person, blev det dog vedtaget, at Selskabet skulde tage sig af ham, fordi han var saa ung. Han blev derfor anbragt i Tjeneste hos en Mand, der mere end nogen anden var støttet Selskabet og vist en sjelden Forstandighed og Taalmodighed til at behandle slige Folk. I Begyndelsen gik det nogenlunde; men den gamle Adam kom mere og mere frem. Hans Husbonde ønskede derfor at holde af med ham, hvortil der ogsaa efter nogen Tids Forløb tilbød sig en passende Lejlighed, idet Paagjældende fik Tjeneste hos en Slægtning, der havde Brug for ham. Endnu vides intet ulovligt om ham.

308. Han var Tjener, 17 Aar gl., ej tidligere straffet, men for en Mængde Tyverier idømt 8 Maaneders Cellefængsel, løslodes d. $\frac{2}{1}$ 76. Udstyredes med bømanskklæder og kom til Søs. Senere haves ingen Underretning om ham.

309. Han er Haandværkssvend, hjemmehørende en Kjøbstad, Enkemand, 48 Aar gl., straffet for Tyveri, ofte straffet tidligere. En Del forfalden. Løs-

lodes af Straffeanstalten i Januar 76. Ved Løsladelsen fik han et Par Sko. Siden hans Løsladelse vides intet ulovligt om ham, men Selskabet agter dog ikke for Fremtiden at indhente Uderretning om ham.

310. Han er Tjenestekarl, 23 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Bedrageri, tidligere straffet for Tyveri, løslodes d. $\frac{1}{2}$ 76. Ved Løsladelsen anbefaledes han til en Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet. Senere haves ingen Uderretning om ham.

311. Han, der er Slagter, er gift og hjemmehørende i et Landsogn. For 2 Aar siden løslodes han af Straffeanstalten, og i Begyndelsen af dette Aar sendte han en Begjæring til Straffeanstaltens Fængselsselskab om Hjælp, hvilket Andragende blev sendt hertil, da han var fynsk Fange. Det var anbefalet baade af Sognepræsten og Sogneraadet. Efter at have indhentet nærmere Oplysninger, blev han understøttet med 66 Kr., hvoraf Straffeanstaltens Fængselsselskab gav Halvdelen og vort Halvdelen. I en for nylig modtagen Uderretning om ham hedder det: Han er nu rask, og da han, styrket ved Fængselsselskabets Understøttelse, er kommen i Vej som Slagter, og leverer gode Varer, som han med temmelig Lethed og god Fortjeneste har kunnet afsætte, saa maa han for Tiden anses for at hendsidde under almindelig gode Omstændigheder. Saa vidt vides, opfører han sig godt.

312. Han har kjendt en bedre Tid, men ved at hengive sig ganske til Lediggang og Drukkenskab er han sunken dybt og er ringeagtet, ja vel rettere foragtet af alle. Men fordi han endnu er i en ung Alder, blev der i sidstafvigte Vinter gjort et Forsøg, og det med ikke ringe Pengeopofrelse, paa at hjælpe ham paa Fode igjen. Desværre svarede Resultatet kun lidet til hvad der blev gjort for ham, idet han efter kort Tids Forløb atter hengav sig til Lediggang og Drukkenskab. Noget senere ulovligt vides imidlertid ikke om ham.

313. Hun er gift, har 3 Børn, er 54 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, tidligere straffet med Vand og Brød 2 Gange, løslodes $\frac{2}{2}$ 76. Ved Løsladelsen anmeldtes hun saaledes hertil: „Bliver hjemsendt, men agter at tage fremtidigt Ophold i Kjøbenhavn, hvor hun tidligere har boet og hvor hun har nogen Familie, og ernære sig ved Arbejde. Hendes Mand er for Tiden i Straffeanstalt og vil først senere blive løsladt. Hendes Sengeklæder ere pantsatte for 20 Kr., Gangklæder for ca. 10 Kr. Hun trænger i høj Grad til Hjælp for at faa disse Ting udløste.

I Henhold til Foranstaaende blev det vedtaget, at hendes Sengeklæder og Gangklæder skulde indløses.

Der er imidlertid senere kun begjæret 20 Kr., hvilket Beløb er bleven udbetalt.

I en for nylig indløben Underretning om hende meddeles, at hun bor i Kjøbenhavn og ernærer sig ved Vadsk og Rengjøring, samt at hun senere har faaet en lille Hjælp af det kjøbenhavnske Fængselsselskab. Der vides intet ufordelagtigt om hende.

314. Hun, der er hjemmehørende i en Kjøbstad, er straffet med 2 $\times$ 5 Dages Vand og Brød. Hun opholder sig i Kjøbenhavn og ansøgte i Begyndelsen af dette Aar Kjøbenhavns Fængselsselskab om en Understøttelse af 16 Kr. til sin Husleje, der blev hende tilstaaet i Forventning af, at det fynske Fængselsselskab vilde refundere dette Beløb. — Hun har 2 uægte Børn, som hun selv maa forsørge; men det er fremgaaet af de anstillede Undersøgelser, at hun er bleven skuffet af Børnenes Fader, som havde lovet hende Ægteskab, samt at hun er et stræbsomt og arbejdsomt Fruentimmer, som synes værdigt til at holdes oppe. Foruden den begjærede Hjælp blev der derfor endvidere tilstaaet hende en Hjælp af 20 Kr. — I Følge nylig erholdt Underretning om hende gaar det hende nu godt.

315. Han, der er Sømand, hjemmehørende i en

Kjøbstad, straffet for Tyveri, ikke tidligere straffet, løslodes $\frac{2}{4}$ 77. Ved Løsladelsen anbefaledes han til en Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet.

Paagjældende har i de senere Aar ikke opholdt sig i sin Hjemstavn, men faret til Søs. Hans Familie har hørt, at han efter udstaaet Straf skal være rejst til Norge for derfra atter at gaa til Søs, men noget bestemt vides hverken om hans Forhold eller nuværende Opholdssted.

316. Han er Tjenestedreng, 16 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Ildspasættelse, hvilken Forbrydelse han gjorde sig skyldig i, fordi han var kjed af sin Tjeneste. Ikke tidligere straffet, løslodes d. $\frac{9}{5}$ 76.

Ved Løsladelsen fik han en Beklædningshjælp. Senere Underretning om ham savnes.

317. Han, der er Husmand, 27 Aar gl., gift og har 2 Børn, straffet for Slagsmaal i Fuldskab, løslodes af Straffeanstalten $\frac{10}{5}$ 76. Ved Løsladelsen anbefaledes han til en Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet.

Siden hans Løsladelse vides ikke noget uskikkeligt om ham.

318. Han, der er Landsbyhaandværker, 46 Aar gl., straffet for Blodskam, ikke tidligere straffet, løslodes i afvigte Foraar. Af vedkommende Straffeanstalt anbefaledes han til en Understøttelse til Værktøj, som han erholdt. Fra sit Hjem omtales han som en flink og stræbsom Mand i sit Fag, der ernærer sig godt og skikker sig vel.

319. Han er Tjenestekarl, 26 Aar, straffet for Indbrudstyveri, ej tidligere straffet, løslodes $\frac{2}{5}$ 75. Ved Løsladelsen fik han et Sæt Klæder, hvortil han anbefaledes af vedkommende Straffeanstalt.

Han er født udenfor Ægteskab, har havt en slet Moder og er bleven forsømt fra sin Barndom af. Han har derfor aldrig havt Lyst til at arbejde, men til at

svvagabondere; han har derfor ikke kunnet ernære sig. Efter Tyveaarsalderen har han to Vintere i Træk meldt sig hos Fattigvæsenet som trængende og uden Erhverv. Han blev da sat til at slaa Sten ved Vejene og fik Løn derfor; men da han mærkede, at her skulde arbejdes strengere end i fast Tjeneste, blev han siden udborte. Hans Sognepræst, der har afgivet denne Beretning om ham, nævner kun dette ene Gode ved ham, at han synes ikke at være trodsig. Efter forantastaaende at dømme synes han ikke at skulle kunne afholde sig fra Forbryderbanen. Hans nuværende Op-
 holdssted er ubekjendt.

• Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

Hr. Pastor Lorenzen i Gislev.
 — — Balslev i Tarup.
 — — Clausen i Ryslinge.
 — Politiassistent Abelsted i Svendborg.
 — Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.
 — Kjøbmand H. Barfoed i Bogense.
 — Pastor Fejlberg i Brørup ved Varde.
 — Borgermester Sager i Rudkjøbing, der har lovet
 at ville sørge for de langelandske Fangers Anbringelse, naar
 man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaet fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876 have bidraget med

Gaver:

	<i>KB</i>
Odense Amts Repartitionsfond	100
Svendborg Amts —	100
Assens Amts —	40
Statskassen	100
Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Fattigkasse	300

Fortegnelse

over de aarlige Medlemsbidrag.

	<i>Nr</i>
A Assens	40
T Faaborg	20
M Middelfart	12
N Nyborg	20
O Odense	100
R Rudkjøbing	20
M Marstal	10
S Svendborg	20
B Brahetrolleborg Sogn	10
B Bjerreby	10
H Horne	6
L Lye	2
H Haarby	8
O Oure-Vejstrup	8
R Ringel	5
S Stenstrup-Lunde	8
V V. Skjerninge	8
V V. Aaby	8
K Kammerherre, Lensgreve Ahlefeldt-Laurvig til Grevskabet Langeland	40
K Kammerherre Benzon til Christiansdal	20
H Hs. Excellence Gehejmekonferentsraad, Grev Moltke-Hvitfeldt til Moltkenborg	100
K Kammerherre Mylius til Rønningesøgaard	20
K Kammerherre Grev Rantzau til Frederikslund	20
H Hs. Excellence Udenrigsministeren, Kammerherre, Baron Rosenørn-Lehn til Baroniet Lehn	20
K Kammerherre Sehestedt-Juul til Ravnholdt	50
B Borgermester Sager, Rudkjøbing	10
B Borgermester Schrum, Svendborg	10
A Avenslev-Bovense Sogne (for 2 Aar)	8
A Andersen, Billed- og Stenhugger	4
A Allerup, M. P., Fabrikant	4
A Ahlefeldt-Laurvig, Greve, Brolykke	4
A Allerup-Davinde Sogne	4

	<i>MR</i>
Brandt, Frue.....	4 1
Brandt, M. K., Fabrikant.....	4 1
Brandt, E., Kjøbmand.....	4 1
Berg, Hunderupgaard.....	4 1
Bierfreund, Bankdirektør.....	4 1
Boesen, Raadmand.....	4 1
Blumensaadt, Eukefrue.....	4 1
Borch, Kancelliraad.....	4 1
Bang, Carl F., Konsul.....	4 1
Bang, Jens, Bankdirektør.....	4 1
Bøgh, Provst, Gamtofte.....	4 1
Balslev, Præst, Haarslev.....	4 1
Clausen, Juveler.....	4 1
Christoffersen, Kjøbmand.....	4 1
Chiewitz, Præst, Faaborg.....	4 1
Crone, Præst, Herrested.....	4 1
Christensen, Præst, N. Næraa.....	4 1
Damgaard, Stiftsprovst.....	4 1
Dreyer, Kancelliraad.....	4 1
Dreyer, Præst, Humble (for 2 Aar).....	8 8
Drigstrup Sogn.....	4 1
Esmann, Grosserer.....	4 1
Espe-Vantinge Sogne.....	4 1
Faber, Adjunkt.....	4 1
Faber, Chr., Kjøbmand.....	4
Fich, Carl, Kjøbmand.....	4
Fogtmann, C. C. B., Kjøbmand.....	4
Frydendahl og Voigt.....	4
Fibiger, Fattiginspektør.....	4
Fønss, Provst, Veilby.....	4
Fog, Præst, Skydebjerg.....	4
Fraugde Sogn.....	4
Gamborg Sogn.....	4
Gjelsted Sogn.....	4
Gjellebøl, Præst, V. Hæsingel.....	4

	<i>NR</i>
Hempel, Landinspektør	4
Hempel, Fabrikant	4
Helveg, Præst	4
Helveg, Stadslæge	4
Helveg, Skibsreder	4
Hansen, Urban, Raadmand	4
Hofman (Bang), Etatsraad	4
Halberg, Kancelliraad, Nakskov	4
Høyer-Møller, Præst, Kjelstrup	4
Hassager, Præst, Særslev	4
Hansen, Severin, Kjøbmand	4
Hjorth, Præst, Nyborg	4
Hørgensens Sønner, P.	4
Jacobsen, Frue	4
Jensen, Frue	4
Jensen, Vinhandler	4
Jensen, Præst, Øster-Skjerninge	4
Jordløse-Haastrup Sogne	4
Jorup-Ubberud Sogne	4
Jnutzen, F., Kjøbmand	4
Joch, Etatsraad	4
Jnudsen, Provst	4
Jarstensen, Provst	4
Jrag, Præst, Dreslette	4
Jrogsbølle Sogn ..	4
Jrarp, Postexpediter	4
Jkjøng Sogn	4
La Cour, Kjøbmand	4
Langkilde, Etatsraad, Bramstrup	4
Lotze, Apotheker	4
Langee, Præst	2
Lange, Præst, Helnæs	4
Maegaard, Grosserer	4
Mourier, Justitsraad	4

Magleby Sogn	44
Møller, Joh., Præst	44
Møller, Kasserer	44
Nielsen, Enkefrue, Hedevigslund	44
Nielsen, J. V., Kjøbmand	44
N. Næraa-Bederslev Sogne	44
Olsen, Lauge, Klokker	44
Petersen, V., Etatsraad	44
Petersen, Enkefrue	44
Petersen, Brandmajor	44
Prøvensen, Grosserer	44
Roth, Præst, Vigerslev	44
Rynkeby-Revninge Sogne	44
Strøm, Præst, Marslev	44
Stenløse-Fangel Sogne	44
Særslev Sogn	44
Stokkeby, Kjøbmand	44
Skaarup Sogn	44
Schnackenburg, Brødrene	44
Schiøtz, Bryggeribestyrer	44
Sperling, Frøken, Sandholdt	44
Simmerbølle Sogn	44
Skydebjerg-Orte Sogne	44
Søby-Thurup Sogne	44
S. Næraa Sogn	44
Steen, Præst, Rudkjøbing	44
Svanninge Sogn	44
S. Højrup Sogn	44
Teisen, Annesholm	44
Tommerup-Brylle Sogne	44
Tryggelev-Fodslette Sogne	44
Tved Sogn	44
Trojel, Præst, Rynkeby	44

Wogelsang, Adjunkt	4
Wimann, J., Kjøbmand	4
Weber, Kjøbmand	4
Wendelboe, Præst, Krogsbølle	4

Oversigt

over det fynske Fængselselskabs Regnskab

fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876.

Indtægt.		Udgift.	
Nr	Ør	Nr	Ør
Kassebeholdningen fra forrige Aar	1034 79	Understøttelser til løsladte Fanger	1394 71
Gaver	640 "	Forretningsførerens Løn	104 "
Medlemsbidrag	1059 "	Budløn	20 "
Renter af Sparekassen	37 21	Trykningsomkostninger	50 15
Bidrag til bestemte Personer	107 "	Porto	39 20
Tilbagebetalinger	10 "	Skrivematerialier	2 90
		Portneren paa Borgerskolen	2 "
		Beholdning	1275 4
	2888 "		2888 "

Odense, den 31te Marts 1876.

Lauge Olsen.

Undertegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtig.

Odense, den 15de Septbr. 1876.

H. T. Helveg. C. C. B. Fogtmann.

*De resterende Bidrag for 1876—77 bedes
indbetalte til Klokke Lauge Olsen, Klingenberg
Nr. 8.*

Sextende Beretning

fra

det fynske fængselselskab

1877.

Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Selskabets Love

(vedtagne den 30te April 1867.)

§ 1. Fængselsselskabet i Odense vedbliver frem-
føles at bestaa under Navnet „Det fynske Fængsels-
selskab“, hvis Formaal det er, saavidt muligt, at antage
og de fynske Fanger, som ved Løsladelsen anbefales
af vedkommende Straffeanstalt.

§ 2. Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 4 Kr.

§ 3. Selskabets Bestyrelse bestaar af 3 Med-
lemmer, som antage en lønnet Forretningsfører.

§ 4. Aarlig afholdes et Samfundsmøde, hvor Regn-
sabet fremlægges og Bestyrelse vælges.

§ 5. Ethvert Medlem af Selskabet erholder en
trykt aarlig Beretning om Selskabets Virksomhed.

I Tidsrummet fra 1ste April 1876 til 31te Marts
1877 har Selskabet taget sig af

1 Personer.

2 af disse har det tidligere understøttet; det har alt-
saa taget sig af

3 nye, der enten først have udstaaet deres Straf i
4 Aarets Løb, eller først da begjæret Hjælp, skjønt de
5 ere løsladte i de foregaaende Aar.

Af disse vare

5 Fruentimmer, nemlig

1 Enke,

1 gift Kone,

3 Tjenestepiger;

16 Mandspersoner, nemlig:

5 Haandværkere,

5 Arbejdsmænd,

3 Tjenestekarle,

1 Kludesamler,

1 Tjenestedreng,

1 uden bestemt Stilling.

Hjælpens Størrelse har været meget forskjellig og rettet sig efter Omstændighederne.

Væsentlig har den bestaaet i Beklædning, Værktøjs og Pengehjælp, ligesom der ogsaa er sørget for Anbringelse i Tjeneste eller Beskæftigelse paa anden Maade, hvor Vedkommende ikke har kunnet skaffe sig selv Arbejde.

Den samlede Sum, der er anvendt til Understøttelse, beløber sig til 1380 Kr. 47 Øre.

Selskabet har nu bestaaet i 19 Aar og i dette Tidsrum taget sig af 352 Personer, hvoraf dog kun 340 ere optagne i dets Beretninger.

Som Beretningerne i de 3 nærmest foregaaende Aar omtaler, optager Selskabet kun dem i sine Aars beretninger, der ere blevne understøttede i de sidst forløbne 6 Aar.

At følge den løsladte Fange, bliver med hvert Aar vanskeligere, fordi han nu hyppigere end tidligere forlader sit Hjemsted og tager Tjeneste eller Arbejde i en anden Egn, som han da igjen ofte forlader efter et kort Tids Forløb. Derimod er det langt lettere for ham at skaffe sig Tjeneste eller Arbejde, fordi Folk nu ere mindre bange for at indlade sig med straffede Personer end før.

Som det reviderede Aarsregnskab udviser, var Kasseholdningen den 31te Marts d. A. 1065 Kr. 57 Øre.

Idet vi udsende denne Beretning, undlade vi ikke at aflægge vor Tak til Enhver, der har vist os Imødekommen.

Selskabets Bestyrelse er fremdeles:

Kassator, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R.
og Adjunkt Vogelsang. Bestyrelsen har antaget sin
bedligere Forretningsfører, Klokke Lauge Olsen.

L. Helveg. H. C. Vogelsang. Urban Hansen.

Lauge Olsen,
Forretningsfører,
Klingenberg 8.

Beretning.

175. Han, der er Arbejdsmand, vedbliver at skikke sig godt og arbejder sig stadig fremad.

177. Han, der er Skibstømrer, har erholdt Æresopreisning og skikker sig fremdeles vel.

180. Han, der er Haandværker i en Kjøbstad, er flittig og opfører sig vel.

185. Han, der er Haandværkssvend, har taget Arbejde i en Kjøbstad. Hans Forhold er tilfredsstillende.

186. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

189. Han er død i det forløbne Aar.

190. Hun, der er Enke, skal have et godt Udkomme. Noget ulovligt vides ikke om hende.

191. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, nyder fremdeles Fattighjælp. Noget ulovligt vides ikke om ham.

193. Han, der er Haandværker paa Landet, skikker sig vel.

194. Han, der er Tjenestekarl, omtales meget rosende.

195. Hun, der er gift med en Haandværker i en Kjøbstad, har det godt og skikker sig vel.

197. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

198. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig fremdeles vel, men har trange Kaar.

199. Han, der er Skræder paa Landet, er gammel og har trange Kaar, men hans Forhold er tilfredsstillende.

200. Han er Kontorist. I det forløbne Aar have ingen Underretning om ham.

203. H u n, der er Tjenestepige, har hidtil opført sig særdeles godt, men i det forløbne Aar savnes Underretning om hende.

204. H a n er Tjenestekarl. Hans Spor er fremdeles tabt.

206. H a n, der er Arbejdsmand paa Landet, opfører sig vel.

207. H a n, der er Arbejdsmand og i en høj Alder, skikker sig vel.

208. H u n lever fremdeles i Kjøbenhavn med sine 2 Børn, og hendes Forhold er stadig tilfredsstillende.

209. H u n, der er Tjenestepige, skikker sig fremdeles vel.

211. H a n er Arbejdsmand paa Landet. Hans hiidligere Tilbøjelighed til Nydelse af stærke Drikke er tatter vendt tilbage.

212. H a n s Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

215. H a n, der er gift, vedbliver at skikke sig vel,

216. H a n, der for flere Aar siden er udvandret, svar endnu ikke ladet høre fra sig.

217. H a n, der er rejst til Avstralien med sin Familie, har ikke ladet høre fra sig i flere Aar.

218. H a n, der er Haandværker paa Landet, vedbliver at skikke sig vel.

219. H a n, der er Tjenestekarl, skikker sig vel.

220. H a n, der er Haandværkssvend, er flyttet til en anden Kjøbstad; der vides intet ulovligt om ham.

222. H a n, der er Skrædersvend, vedbliver at bødise et godt Forhold.

225. H a n, der er Arbejdsmand i et Landsogn, er flittig og skikker sig vel, men meget fattig.

226. H a n, der er Arbejdsmand, er udvandret. Underretning om ham savnes fremdeles.

227. H a n og h u n bo endnu i Kjøbenhavn, men anden Underretning om dem i det forløbne Aar savnes.

228. H e n d e s Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

229. Hun er gift med en daarlig Mand; men det er dog tidligere gaaet taaleligt. I det forløbne Aar er der ikke hørt fra hende.

231. Han, der er udvandret, har endnu ikke ladet høre fra sig.

232. Hun, der er Tjenestepige, har hidtil skikket sig vel, men i det forløbne Aar har hun født et uægte Barn. Forøvrigt intet at udsætte paa hendes Forhold.

233. Han, der er Landsbyhaandværker, er flittig og udviser et godt Forhold.

234. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

236. Hun er gift og bor i en Kjøbstad. Der vides intet ufordelagtigt om hende.

237. Han, der er udgaaet fra Flakkebjerg og har faaet Tjeneste hos en Bonde, har vel tjent samme Mand i over et Aar, men hans Forhold lader dog meget tilbage at ønske.

238. Hendes Spor er tabt.

239. Hun, der er Tjenestepige, opfører sig fremdeles upaaklageligt.

240. Hun er Tjenestepige. Hendes Opholdssted er ubekjendt.

241. Han, der er Haandværker paa Landet, har hidtil skikket sig vel, men i det forløbne Aar haves ingen Underretning om ham.

242. Han er udvandret med sin Familie til Australien. Underretning om ham savnes fremdeles.

243. Han er ligeledes udvandret, og der savnes fremdeles Underretning om ham.

244. Han er Arbejdsmand paa Landet og hans Forhold havde i det foregaaende Aar forbedret sig, men han har nu atter begyndt sit vagabonderende, arbejdsløse Liv.

245. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

246. Han er udvandret. Der savnes fremdeles Underretning om ham.

247. Hun tjener stadig den samme Familie og har Hens fulde Tillid.

248. Han er i den amerikanske Marine og synes at have en Fremtid for sig.

249. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

250. Hendes Spor er fremdeles tabt.

251. Hans Spor er ligeledes tabt.

252. Hun, der er Enke, viser sig fremdeles i en Stads, hvortil man ikke ret kan øjne Kilden. Der synes at være noget betænkeligt i hendes Forhold, dog uden at der bestemt kan paavises noget stafværdigt.

253. Han arbejder endnu hos samme Mester og skikker sig meget vel.

255. Han er flittig og en god Familiefader. Der wides intet andet end godt om ham. Konen, der tidligere har været ham en god Støtte, er bleven svag.

256. Hun er Tjenestepige. I det forløbne Aar thaves heller ingen Underretning om hende.

257. Han, der er Tjenestekarl, har ikke ladet høre fra sig, siden han udvandrede.

258. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

259. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

260. Han ernærer sig som Daglejer og skikker sig vel.

261. Han, der er Arbejdsmand, er nu Fattiglem, og Sognet tænker paa at sende ham til en Tvangsarbejdsanstalt, fordi han udviser et slet Forhold paa Fattiggaarden.

262. Han skikker sig vel, og det gaar ham særdeles godt.

263. Han, der er Væver, har været tiltalt og

straffet med Vand og Brød for Pengeafpresning ved Truselsbreve.

264. Han er Arbejdsmand paa Landet. Efterspørgslerne om ham ere forblevne ubesvarede.

265. Hun, der er Tjenestepige paa Landet, skikker sig vel.

266. Hun er gift med Nr. 271 (se Nr. 271.)

267. Han er fremdeles en flittig og dygtig Arbejder, men vild, naar han faar sig en Taar over Tørsten.

268. Hun er Tjenestepige. Der savnes fremdeles Underretning om hende.

270. Han vedbliver at arbejde paa den samme Fabrik, men han vækker ikke længere saa gode Forhaabninger.

271. Han og Konen have begge opført sig vel efter Løsladelsen.

272. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse.

277. Hendes Spor er fremdeles tabt.

278. Hun er Tjenestepige. Hendes Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

279. Hun, der tjener som Husholderske, opfører sig fremdeles vel.

280. Hun er Tjenestepige. Hendes Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

281. Han har i det forløbne Aar faaet en Søfartsbog og menes at være i udenrigs Fart.

282. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

283. Hun, der er Tjenestepige, har atter begaaet Lovovertrædelse og hensidder atter i Christianshavns Straffeanstalt.

284. Han, der er gift, arbejder endnu paa den samme Fabrik og skikker sig vel.

285. Hans Opholdssted er fremdeles ubekjendt.

286. Hans Opholdssted ligeledes ubekjendt.

287. Han har atter begaaet Lovovertrædelse.

288. Han driver en lille Handel i en Kjøbstad, tastaar sig fremdeles godt, og der vides intet ufordelagtigt om ham.

291. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

292. Han, der er Landsbyhaandværker, er flyttet til en Kjøbstad. Paa hans Forhold er intet at udsætte.

293. Han, der er Tjenestedreng, har hidtil opført sig vel; men for Tiden er hans Opholdssted ubekjendt.

294. Han er Tjenestedreng. Underretning om ham savnes.

295. Han er Tjenestekarl. Underretning om ham savnes.

296. Hun, der bor i en Lejestue paa Landet, og med sit Barn, ernærer sig som Sypige og skikker sig vel.

297. Han, der Smed paa Landet, synes i den senere Tid at være mindre arbejdsom og mere drikkefærdig.

298. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

299. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre sig fra sig i det forløbne Aar.

300. Han, der er Haandværkssvend, har hidtil ernæret sig ved sit Haandværk, men søger nu Plads ved Jernbanen. Noget ulovligt vides ikke om ham.

301. Hun, der er Tjenestepige, tjener i Kjøbenhavn, men om hendes Forhold savnes Underretning.

302. Hun, der er Tjenestepige, har skikket sig bedre i det forløbne Aar.

303. Han, der er Fabrikarbejder, er endnu paa den samme Fabrik og skikker sig vel.

304. Han er Arbejdsmand. Om ham har Selvskabet nylig modtaget følgende Skrivelse: „Har ikke i

det forløbne Aar gjort sig skyldig i nogen Forbrydelse. Siden han blev løsladt af Straffeanstalten, har han ikke havt fast Arbejde, formentlig ene og alene paa Grund af pur Dovenskab, idet han, der er stærk og kraftig, med Lethed vilde kunne faa Arbejde. Jeg anser ham derfor ikke for værdig til yderligere Understøttelse af Fængselsselskabet.“

306. Han er udvandret. Senere Underretning om ham savnes.

307. Han, der er Arbejdsmand, er nu gift og skikker sig vel.

308. Hans Spor er tabt.

310. Han, der er Kusk, har atter begaaet Lovovertrædelse og er atter indsat i samme Straffeanstalt.

311. Han, der er Slagter, skikker sig vel og slaar sig godt igjennem.

312. Han er ved sin Hjemstavns Foranstaltning sendt til Capstaden i Afrika.

313. Hun, der er gift, skikker sig vel.

314. Hun er endnu i Kjøbenhavn, men lever i stor Trang. Noget ulovligt vides ikke om hende.

315. Han er Sømand. I det forløbne Aar vides intet om ham.

316. Han er Tjenestedreng. Opholdssted ubekjendt.

317. Han, der er Husmand, skikker sig vel.

318. Han, der er Landsbyhaandværker, skikker sig vel.

319. Han, der er Tjenestekarl, skal atter have begaaet Lovovertrædelse,

320. Hun er Enke, 29 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, løslodes $2\frac{1}{2}$ 76. Straffet for Tyveri, Bedrageri og Løsgænger i med $1\frac{1}{2}$ Aars Forbedringshusarbejde, tidligere straffet med 5 Gange 5 Dages Vand og Brød.

Hun er strax efter Løsladelsen bleven gift i sin Hjemstavn med en respektabel Mand, og de synes at have det godt.

321. Hun er en gammel Pige, der har siddet i Straffeanstalten i mange Aar. I 1876 blev hun be-naadet paa Kongens Fødselsdag. En fast Tjeneste har hun ikke Lyst til og egner sig ganske vist ogsaa mindre til en saadan paa Grund af hendes fremrykkede Alder. Hun har derfor ernæret sig af tilfældigt Arbejde; men i den senere Tid har hun faaet Beskæftigelse paa en Fabrik og denne Beskæftigelse synes at passe for hende. — Ved Løsladelsen blev hun først understøttet med Kostpenge, indtil en Anbringelse kunde erholdes, og senere med en Beklædningshjælp. Hendes Forhold har været upaaklageligt.

322. Han er Haandværker, løsladt af Horsens Straffeanstalt den 8de Februar 1876 med en oplagt Overarbejdsfortjeneste af over 200 Kr. foruden Klæder. Denne Mand henvendte sig den 18de April til det henværende Selskab om en Understøttelse, da han var uden Arbejde og ikke i Stand til at skaffe sig noget at fortjene. Da han var Selskabet ubekendt og gjorde et saare ugunstigt Indtryk, blev der skrevet baade til Straffeanstalten og til hans Forhørsdommer for at faa Underretning om ham. Der indløb hurtigt Underretning fra begge Steder, men saare ufordelagtige. Imidlertid tilstod Horsens Fængselselskab ham en Understøttelse af 15 Kr. i Betragtning af hans Nød. Der blev ham lovet en Understøttelse af vort Selskab, hvis han var paa fri Fod til Nytaar. Da han ikke senere

har henvendt sig til os, maa vi antage, at han atter har begaaet Lovovertrædelse.

323. Han, der er Haandværker, 68 Aar gl., løsladt 1863 efter 8 Aars Straffetid, blev paa Anbefaling af sin Sognepræst understøttet med 25 Kr. til Materialier. Paagjældende nyder et godt Lov af alle.

324. Han er Arbejdsmand, 38 Aar, ugift, straffet for Tyveri, før straffet med offentligt Arbejde for Voldtægt, Straffetid 2 Aar, løslodes $1\frac{8}{7}$ 76 af Vridsløselille. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Er Østerriger af Fødsel; været i Danmark i 10 Aar, men ej noget Sted i 5 Aar. Sidst dømt i Odense. Han er noget forvirret.“ — Ved Løsladelsen fik han en liden Beklædningshjælp. Om ham har Selskabet ikke senere hørt noget og betragter ham hermed som udgaaet af Beretningen.

325. Han er Tjenestedreng, straffet for Brandstiftelse, Straffetid 2 Aar, løslodes af Vridsløselille $\frac{1}{8}$ 76. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Har her opført sig særdeles godt, og giver et godt Haab.“ Ved Løsladelsen blev han forsynet med Klæder. Han har Tjeneste paa Sjælland og skikker sig vel.

326. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn. Han henvendte sig i Foraaret 1876 til Selskabet med Begjæring om Hjælp, fordi han var i en fremrykket Alder og ikke længere i Stand til at ernære sig. Dette Andragende var anbefalet af Sogneraadet og af Sognepræsten. Det blev vedtaget, at der skulde skrives til Sogneraadet, at Selskabet egentlig ikke kan eller bør understøtte saadanne Personer som ham, der høre under Fattigvæsenet, men at det paa Grund af hans gode Opførsel var villigt til at give ham en liden Hjælp denne Gang. Denne Hjælp blev senere tilstillet ham. Om ham har Selskabet ikke erkyndiget sig.

327. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 35 Aar gl., ugift, straffet for Tyveri, før 1

327. Gang Forbedringshus for Tyveri, Straffetid 3 Aar, løsløstes af Vridsløselille $2\frac{2}{3}$ 77. — Ved Løsladelsen anbefalede han til en Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet.

Da han udgik, fik han en Plads som Væver i Nybyland. Senere Underretning om ham savnes.

328. Han er Arbejdsmand og Landsbyhaandværker, 51 Aar gl., gift, har 3 Børn, straffet for Falsk og Bedrageri, Straffetid $1\frac{1}{4}$ Aar, løsløstes af Vridsløselille $1\frac{3}{4}$ 76. — Ved Løsladelsen anbefalede han saaledes: „Flink og særdeles stræbsom, for hvem meget saaler til Undskyldning. Vækker megen Tillid, ej forstaaelsen i nogen Retning. Anbefales til en Beklædningshjælp af ca. 25 Kr. og en Pengehjælp af 50 Kr.“ — Denne Hjælp blev ham tilstaaet. Hans Sognepræst har høflig tilskrevet Selskabet saaledes: „Jeg har bragt i Erfaring, at han efter sin Løsladelse kun har opholdt sig enkelte Dage af og til her i Sognet, men havt Arbejde i andre Sogne; jeg ser mig saaledes ikke i Stand til at kunne meddele videre Oplysninger om hans Forhold siden Løsladelsen. Medens han havde Hus og Hjem her i Sognet, var han en meget flittig og stræbsom Arbejder og vilde efterhaanden have kunnet erhverve sig sit gode Udkomme, indtil han af et Slags Torfængelighed efter at blive noget mere, indlod sig paa Foretagender, som han hverken i aandelig eller pekuniær Henseende var voxen, der bragte ham i Pengeforlegenhed, og som saa efter min Formening forledte ham til det Skridt, der lod ham hjemfalde til Lovens Straf.

329. Han er Haandværker, hjemmehørende i Nørkjøbstad, 37 Aar, gift, har 2 Børn, straffet for Blodskandale med Steddatteren, forhen straffet paa Vand og Brød, var tilfunden 5 Aars Straffetid. — Ved Løsladelsen $1\frac{1}{2}$ 76 anbefalede han til en Beklædningshjælp og en Pengehjælp. Begge bleve ham tilstaaede. I Slutningen af afvigte Vinter henvendte han sig til Sel-

skabet om yderligere Hjælp; men den Underretning, man indhentede om ham fra hans Hjem, var ikke gunstig for ham, og derfor blev hans Begjæring ikke bevilget. Noget ulovligt vides hidtil ikke om ham.

330. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i et Landsogn, 31 Aar, straffet for attenteret Voldtægt med 1 Aars Straffetid, løslodes $\frac{1}{2}$ 76. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En sølle skikkelig Fyr, noget forvirret, Anbefales til Frakke, Buxer og Sko.“ Disse Beklædningsgjenstande bleve ham tilstaaede. — Senere Underretning om ham savnes, og han betragtes hermed som udgaaet af Beretningen.

331. Hun, der er gift, 55 Aar gl., løslodes af Christianshavns Straffeanstalt $\frac{2}{2}$ 74, — Ved Løsladelsen anbefaledes hun ikke til Hjælp fra Straffeanstalten, fordi den ikke mente, at dette var fornødent. Siden viste det sig dog, at Ægtefolkenes Kaar ikke vare saa gode, som man havde antaget, og hun fik derfor en Understøttelse fra Kjøbenhavns Fængselselskab. I det forløbne Aar har hun atter maattet bede om Hjælp, der denne Gang blev ydet herfra og tilstillet hende gennem hendes Sognepræst. Paa hendes Forhold har der intet været at udsætte.

332. Hun er Tjenestepige, 24 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet med 8 Maaneders Forbedringshusarbejde for Tyveri og Hæleri, tidligere straffet med 10 og 14 Dages Fængsel, 2 Gange 5 Dages Vand og Brød og 8 Maaneders Forbedringshusarbejde. Paa Grund af hendes Ungdom blev der skaffet hende en Tjeneste og tilstaaet hende en liden Beklædningshjælp. Hun forlod denne Tjeneste den 1ste November d. A. Noget ulovligt vides dog ikke om hende.

333. Hun er 21 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Barnefødsel i Dølgmaal og uforvarlig Færd ved sin Nedkomst med 18 Maaneders

332. En Kone, ikke tidligere straffet, ugift. Hun løslodes af Straffeanstalten i Foraaret 1877 og ved Løsladelsen blev der skaffet hende en Tjeneste. Der er nylig hørt om hende, og hun nyder et godt Lov.

334. Han, der er Arbejdsmand, blev i sin Tid indsat i Straffeanstalten for at have forgivet sin Hustru. Men i forrige Aar blev han benaadet paa Kongens Fødselsdag. Han vendte atter hjem til sin Hjemstavn og har senere indladt sig i nyt Ægteskab. Paa hans Forhold har hidtil intet været at udsætte.

335. Han er Tjenestekarl, hjemmehørende i en Kjøbstad, 22 Aar gl., straffet for Tyveri, før Vand og Brød og Forbedringshusarbejde, Straffetid 1 Aar, løsloddes 14 74. anbefaledes ikke fra Straffeanstalten, men blev gjort opmærksom paa, at han ønskede at faa en Tjeneste. Skjønt der ikke var synligt Haab om, at han vilde holde sig, blev det dog vedtaget, at han skulde have en Tjeneste, fordi han var saa ung. — Denne Person er udgaaet af et meget haarligt Hjem og er bleven meget forsømt i sin Barndom; dertil er han meget indskrænket og af en løs og løst Karakter, der ikke giver meget Haab om, at han vil kunne reddes for Samfundet. — Den Tjeneste, han fik, forlod han i Utide, begik atter Lovovertrædelse og er atter igjen vendt tilbage til Straffeanstalten.

336. Han er Haandværker, gift, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet med 6 Gange 5 Dages Vand og Brød for Tyveri og Bedrageri. Efter at have udstaaet denne Straf, fik han en Hjælp for at rejse til en anden By for at søge Arbejde, da det maatte anses for nødvendigt, at han forlod sit Hjemsted. Præsten ved Værgesægtsfængslet udtaler sig saaledes om ham: „Der har ganske vist aldrig været noget synderligt Hold i ham; men noget slet vides først om ham i de senere Aar, da en Søster til hans Kone fik en uheldig Indflydelse paa ham og Magt over ham, som førte til et i høj

Grad forargeligt Forhold; under dette greb han til at stjæle og bedrage, da hans Erhverv ikke strakte til at skaffe de Penge, som han brugte.

Efter udstaaet Straf har han, saavidt vides, skikket sig vel, og en Gang imellem sender han lidt Penge hjem til sin Kone.

337. Han er Skomager, hjemmehørende i Kjøbenhavn, 44 Aar, Enkemand, har 2 Børn, straffet for Tyveri, Straffetid $1\frac{1}{2}$ Aar, løslodes $\frac{6}{7}$ 77. Fra Horsens Straffeanstalt anmeldtes han saaledes: „Trænger til Værktøj. Har opført sig meget godt. Da han har levet sin Barndom og Ungdom i Odense, har jeg troet, at han muligvis kunde komme i Betragtning, skjønt han er hjemmehørende i Kjøbenhavn.“ Efter denne Anmeldelse blev det vedtaget, at Horsens Fængselselskab skulde bestemme Hjælpens Størrelse og hver af Selskaberne overtage det Halve. Efter Løsladelsen kom han her til Byen, men der var intet at stille op med ham, fordi han var drikfældig og uden Lyst til at arbejde. Negtes skal det ikke, at han blev løsladt paa en arbejdsløs og ugunstig Tid; men skjønt det blev ham tilbudt, at naar han blot kunde skaffe sig Arbejde om end med nok saa liden Fortjeneste, skulde han blive yderligere hjulpen, var han dog ikke i Stand dertil. Hver Gang han viste sig for mig, var han halv beruset; men han modtog Irettesættelsen derfor med den største Godmodighed og gav gode Løfter. Det varede imidlertid ikke længe, inden han atter begik Lovovertrædelse og blev inddømt i en Straffeanstalt.

338. Han er straffet for Tyveri og Falsk. Dette unge Menneske, der er af god Familie, kom strax efter Løsladelsen til sine Forældre, for at han kunde overveje i Forening med dem, hvad han skulde slaa ind paa. I Hjemmet opførte han sig særdeles godt og gik sin Fader til Haande. Han omtales særdeles rosende af sin Sognepræst, der navnlig tillægger Moderens Ind-

gældelse paa ham stor Virkning. Efter længere Tids Ophold i Hjemmet fik han en passende Anbringelse; men da Forældrene have mange Børn og trange Kaar, kunde styrede Vridsløselille- og det fynske Fængselselskab ham. — Man nærer det bedste Haab om ham.

339. Han er Tyende, hjemmehørende i et Landogn, 26 Aar gl., straffet for attentet Voldtægt, før 11 Gang Vand og Brød for Tyveri, Straffetid 8 Mdr. Løslodes af Vridsløselille $\frac{2}{4}$ 77. Anmeldtes saaledes ved Løsladelsen: Beder om Plads, ønsker, at hans Ulykke ikke skal erfares i Hjemmet. Anbefales til en Rejsehjælp af 10 Kr. Skal ikke hjemsendes. — Ved Løsladelsen fik han den begjærede Pengehjælp. Senere Underretning om ham savnes.

340. Han er Kludesamler, hjemmehørende paa en Gaard Smaagerne, 29 Aar gl., gift, straffet for Tyveri, ej før straffet, Straffetid 2 Aar, løslodes af Vridsløselille $\frac{2}{4}$ 77. Anmeldtes saaledes: „En noget begjærlig, lidt befædtet Natur. Har opført sig særdeles godt. Ikke tidvilligere straffet, vil ogsaa nok for Fremtiden undgaa Fald. — Anbefales til en Pengehjælp af 50 Kr. — Ved Løsladelsen understøttede Vridsløselille og det fynske Fængselselskab ham hver med Halvdelen af dette Beløb. Senere Underretning om ham savnes.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

- Hr. Pastor Lorenzen i Gislev.
- — Balslev i Tarup.
- — Clausen i N.-Lyndelse.
- Politiassistent Abelsted i Svendborg.
- Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.
- Kjøbmand H. Barfoed i Bogense.
- Pastor Fejlberg i Darum pr. Ribe.
- Borgermester Sager i Rudkjøbing, der har lovet at ville sørge for de langelandske Fangers Anbringelse, naar man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaret fra 1ste April 1876
til 31te Marts 1877 have bidraget med

Gaver:

	<i>Nr</i>
Odense Amts Repartitionsfond	100
Svendborg Amts —	100
Assens Amts —	40
Statskassen	100

(Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Fattigkasse 300
Nr, der først ere indkomne i April d. A. og derfor først
indføres i Regnskabsaaret 1877—78.)

Förtegnelse

over de aarlige Medlemsbidrag,

	<i>Kr</i>
Assens	40
Taa borg	20
Middelfart	12
Wyborg	20
Odense	100
Rudkjøbing	20
Marstal	10
Svendborg	20
Brahetro lleborg Sogn	10
Bjerreb y Sogn	10
Horne —	6
Haarby —	8
Oure-Vejstrup Sogn	8
Ringe Sogn	5
Stenstrup Lunde Sogn	8
2-V.-Skjerninge og Ullebølle Sogne	8
1-V.-Aaby-Aastrup Sogne	8
Kammerherre, Lensgreve Ahlefeldt-Laurvigen til Grevskabet Langeland	40
Kammerherre Mylius til Rønningesøgaard	20
Kammerherre Grev Rantzau til Frederikslund	20
Mrs. Excellence Udenrigsminister, Kammerherre, Baron Rosenørn-Lehn til Baroniet Lehn	20
Kammerherre Sehestedt-Juul til Raunholdt	50
Borgermester Sager, Rudkjøbing	10
Borgermester Schrum, Svendborg	10

Avenslev-Bovense Sogne (betalt f. A.)	
Andersen, Billed- og Stenhugger	41
Allerup, M. P., Fabrikant	41
Ahlefeldt-Laurvigen, Greve, Brolykke	41
Allerup-Davinde Sogne	41
Brandt, Frue	41
Brandt, M. K., Fabrikant	41
Brandt, E., Kjøbmand	41
Berg, Hunderupgaard	41
Bierfreund, Bankdirektør	41
Boesen, Raadmand	41
Blumensaaft, Enkefrue	41
Borch, Kancelliraad	41
Bang, Carl, F., Konsul	41
Bang, Jens, Bankdirektør	41
Bøgh, Provst, Gamtofte	41
Balslev, Præst, Haarslev	41
Clausen, Juveler	41
Christoffersen, Kjøbmand	41
Chiewitz, Præst, Faaborg	41
Crone, Præst, Herrested	41
Christensen, Præst, N.-Næraa	41
Damgaard, Stiftsprovst	41
Dreyer, Kancelliraad	41
Dreyer, Præst, Humble (indbetalt f. A. for d. A.)	
Drigstrup Sogn	41
Dreslette Sogn	41
Esmann, Grosserer	41
Espe-Vantinge Sogne	41
Faber, Adjunkt	41
Faber, Chr., Kjøbmand	41

Nr

Offich, Carl, Kjøbmand	4
Boholtmann, C. C. B., Kjøbmand	4
Wrydendahl og Voigt	4
Diribiger, Fattiginspektør	4
Enss, Provst, Vejlbj	4
Boholt, Præst, Skydebjerg	4
Strand, Sogn	4
Stjeldsted-Harrendrup Sogne	4
Strandborg Sogn	4
Stjeldsted-Rørup Sogne	4
Stjellebøl, Præst, V.-Hæsing	4
Stempel, Landinspektør	4
Stempel, Fabrikant	4
Stielveg, Præst	4
Stielveg, Stadslæge	4
Stielveg, Skibsreder	4
Stansen, Urban, Raadmand	4
Stoifman (Bang), Etatsraad	4
Stalberg, Kancelliraad, Nakskov	4
Steyer-Møller, Præst, Kjelstrup	4
Stansen, Severin, Kjøbmand	4
Stjorth, Præst, Nyborg	4
Storgensen, P., Sønner	4
Stensen, G., Frue	4
Stensen, Vinhandler	4
Stensen, Præst, Øster-Skjerninge	4
Stordløse-Haastруп Sogne	4
Strup-Ubberud Sogne	4
Strutzen, F., Kjøbmand	4
Stoich, Etatsraad	4
Strudsen, Provst	4
Strarsen, Provst	4
Strag, Præst, Dreslette	4
Strogsbelle Sogn	4

Krarp, Postmester.....	41
Kjeng Sogn	41
La Cour, Kjøbmand.....	41
Langkilde, Etatsraad, Bramstrup	41
Lotze, Apotheker.....	41
Lassen, Forpagter, Selleborg	41
Lange, Præst	41
Lyø.....	41
Maegaard, Grosserer.....	41
Mourier, Justitsraad.....	41
Magleby Sogn	41
Møller, Joh., Præst	41
Møller, Kasserer	28
Marslev Sogn	88
Nielsen, Enkefrue, Hedevigslund	41
Nielsen, J. W., Kjøbmand	41
N.-Næraa-Bederslev Sogne	41
Olsen, Lauge, Klokke.....	41
Petersen, V., Etatsraad.....	41
Petersen, Enkefrue.....	41
Petersen, Brandmajor	41
Prøvensen, Grosserer.....	41
Roth, Præst, Vigerslev	41
Rynkeby-Revninge Sogne	41
Strøm, Præst, Marslev	41
Stenløse-Fangel Sogne	41

	<i>NR</i>
Lørslev Sogn.....	4
Stokkeby, J. J., Kjøbmand ..	4
Skarup Sogn	4
Schnackenburg, Brødrene	4
Schietz, Bryggeribestyrer	4
Sperling, Frøken, Sandholdt	4
Simmerbølle Sogn	4
Skydebjerg-Orte Sogn	4
Søby-Thurup Sogne	4
S.-Næraa Sogn	8
Steen, Præst, Rudkjøbing	4
Stravninge Sogn	4
S.-Højrup Sogn	4

Teisen, Annesholm	4
Tommerup-Brylle Sogne	4
Tryggelev-Fodslette Sogne	4
Tved Sogn	4
Trojel, Præst, Rynkeby	4
Thorup, Provst	8

Togelsang, Adjunkt	4
Weimann, J., Kjøbmand	4
Weber, Kjøbmand	4
Wendelboe, Præst, Krogsbølle	4

Oversigt

over det fynske Fængselselskabs Regnskab

fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877.

Indtægt.		Udgift.	
Nr	Ør	Nr	Ør
Kassebeholdningen fra forrige Aar	1275 4	Understøttelser til løsladte Fanger	1380 47
Gaver	340 "	Forretningsførerens Løn	104 "
Medlemsbidrag	941 "	Budløn	20 "
Renter af Sparekassen	40 83	Trykningsomkostninger	66 45
Bidrag til bestemte Personer	85 "	Porto	36 83
		Skrivematerialier	6 55
		Portæren paa Borgerskolen	2 "
		Beholdning	1065 57
	—		—
	2681 87		2681 87

Odense, den 20de August 1877.

Lauge Olsen.

Undertegnede have revideret nærværende Regnskab og fundet samme rigtig.

*De resterende Bidrag for 1877—78 bedes
indbetalte til Klokke Lauge Olsen, Klingenberg
Nr. 8.*

Syttende Beretning

fra

det fynske fængselselskab

1878.

Fyens Stiftebogtrykkeri.

Selskabets Love

(vedtagne den 30te April 1867).

§ 1. Fængselsselskabet i Odense vedbliver fremdeles at bestaa under Navnet „Det fynske Fængsels-selskab“, hvis Formaal det er, saa vidt muligt at antage sig de fynske Fanger, som ved Løsladelsen anbefales af vedkommende Straffeanstalt.

§ 2. Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 4 Kr.

§ 3. Selskabets Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer, som antage en lønnet Forretningsfører.

§ 4. Aarlig afholdes et Samfundsmøde, hvor Regnskabet fremlægges og Bestyrelse vælges.

§ 5. Ethvert Medlem af Selskabet erholder en trykt aarlig Beretning om Selskabets Virksomhed.

Som bemærket i flere af de foregaaende Aarsberetninger, er det fynske Fængselsselskab en Fortsættelse af Fængselsselskabet i Odense, der oprettedes d. 9de Juli 1858. Selskabet har saaledes nu bestaaet i 20 Aar og i den Tid taget sig af 372 Personer, hvoraf dog kun 360 ere optagne i dets Beretninger. — Enhver Aarsberetning meddeler Underretning om dem, Selskabet har taget sig af i de sidst forløbne 6 Aar. Naar dette

Tidsrum er forløbet, indhenter det ikke længere Underretning om dem; men for Enkeltes Vedkommende sker det imidlertid undtagelsesvis, at de blive understøttede i et længere Aaremaal, naar særegne Omstændigheder tale derfor. Det er dog langt fra alle, der begjære Understøttelse, der faa Understøttelse, selv om de vel maa anses for trængende; thi derved vilde straffede Personer jo blive langt heldigere stillede end de, der altid have ført en ustraffelig borgerlig Vandel; desuden lod det sig heller ikke gjøre, fordi Selskabets Pengemidler ikke vilde være tilstrækkelige til at hjælpe i saa stor en Udstrækning. Vi benytte denne Lejlighed til at gjøre de Mænd opmærksomme derpaa, som vi henvende os til, forinden vi udgive vor Aarsberetning, for at faa Underretning om de straffede Personer, vi have taget os af. Det sker nemlig ofte, at den, der meddeler os Underretning om en saadan Person, med det samme anbefaler ham til Hjælp, fordi hans Kaar ere trange. En saadan Anbefaling kunne vi sædvanlig intet Hensyn tage til af ovennævnte Grunde; og vi maa formene, at hvis der er særegne Omstændigheder for Haanden til, at en tidligere understøttet Person atter bør støttes, vil der ogsaa i Reglen indkomme et særligt Andragende derom. Naar Selskabet kalder sig Fængselsselskab, saa er dette dog ikke saaledes at forstaa, som om det var en absolut Bettingelse for den, der begjærer Hjælp, at have været indsat i en Straffeanstalt paa kortere eller længere Tid. Vi antage os ogsaa, om end kun sjældnere, dem, der have udstaaet en mindre Straf i et Varetægtsfængsel, fordi vi tro, at det er bedst at hjælpe i Tide og ikke vente til Vedkommende er kommen helt ind paa Forbryderbanen. Denne Betragtning var det ogsaa, der gjorde, at Selskabet ikke blev nedlagt, da den herværende Straffeanstalt i sin Tid blev nedlagt. Ja det sker endogsaa, at vi en enkelt Gang antage os en Person, der aldrig har begaaet Lovovertrædelse, men som befinder sig i

en farlig Stilling, der let kan føre dertil, og hvor Hjælp til at forebygge dette, synes fornøden.

I Tidsrummet fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 har Selskabet taget sig af

46 Personer.

26 af disse har det tidligere understøttet; det har alt-saa taget sig af

20 nye, der enten først have udstaaet deres Straf i Aarets Løb, eller først da begjæret Hjælp, skjønt de ere løsladte i de foregaaende Aar.

Af disse vare

4 Fruentimmer, nemlig:

- 1 Enke,
- 1 gift Kone,
- 2 Tjenestepiger;

16 Mandspersoner, nemlig:

- 5 gifte Arbejdsmænd,
- 3 ugifte Arbejdsmænd,
- 1 gift Haandværksmester,
- 1 gift Husmand,
- 1 gift Betjent,
- 2 gifte Haandværkssvende,
- 2 ugifte Haandværkssvende,
- 1 Tjenestekarl.

Hjælpens Størrelse har været meget forskjellig og rettet sig efter Omstændighederne.

Væsentlig har den bestaaet i Beklædning, Værktøj og Pengehjælp; men der er tillige sørget for Anbringelse i Tjeneste eller Beskæftigelse paa anden Maade, hvor Paagjældende ikke selv har kunnet hjælpe sig.

Den samlede Sum, der er anvendt til løsladte Fangers Understøttelse beløber sig til 1000 Kr. 50 Øre.

Som det reviderede Aarsregnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Udløb 1416 Kr. 30 Øre.

I det vi udsende denne Beretning, undlade vi ikke at aflægge vor Tak til de mange, der i det forløbne Aar have vist os Imødekommen.

Selskabets Bestyrelse er fremdeles:

Pastor, Dr. L. Helveg, Raadmand Urban Hansen, R.,
og Adjunkt Vogelsang. Bestyrelsen har antaget sin tidligere Forretningsfører, Klokke Lauge Olsen.

L. Helveg. H. C. Vogelsang. Urban Hansen.

Lauge Olsen,
Forretningsfører,
Klingenberg 8.

Beretning.

Af de udskudte Numre i nærværende Beretning ere Nr. 223, 224, 230 og 235 døde; Nr. 212, 226, 231, 242, 243, 246, 257, 306, 312, 316 udvandrede; Nr. 228, 229, 238, 240, 241, 250, 251, 254, 256, 268, 269, 275, 276, 277, 285, 286, 289, 294, 299, 301, 305, 308, 309, 310, 315, 322, 324, 326, 327, 330, 339, 340 ere komne Selskabet af Syne; Nr. 272, 273, 274, 283, 290, 319, 335, 337 have atter begaaet Lov-overtrædelse. Som bemærket i forrige Aarsberetning, bliver det med hvert Aars Forløb vanskeligere at følge den løsladte Fanges Spor.

222. Han, der er Skræddersvend, vedbliver at udvise et godt Forhold.

225. Han er en flittig Arbejder og skikker sig vel, men er meget fattig.

227. Han og hun bo formodentlig endnu i Kjøbenhavn, men der er ikke hørt fra dem i længere Tid.

232. Hun tjener fremdeles og skikker sig vel.

233. Han, der er Landsbyhaandværker, er flyttet til en Kjøbstad i det forløbne Aar. Hans Forhold har hidtil været tilfredsstillende.

234. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

236. Hun er gift og bor i en Kjøbstad, der vides intet ufordelagtigt om hende.

237. Han, der er udgaaet fra Flakkebjerg, be-reder stedse Anstalten Vanskeligheder ved sit haarde og stive Sind.

239. Hun, der er Tjenestepige, opfører sig fremdeles upaaklageligt.

244. Han er Arbejdsmand paa Landet. Om ham hedder det i en nylig modtagen Rapport: Det lader til, at han har faaet mere Arbejdslyst; han har nu sørget lidt bedre for sin Familie.

245. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

247. Hun tjener stadig samme Familie og har dens fulde Tillid.

248. Han er i en fremmed Stats Marine og skikker sig vel.

249. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

252. Hun, der er Enke, er fremdeles noget mistænkelig. Hun skal i det forløbne Aar have været paa Veje til at begynde paa sit gamle Plattenslageri, men være bleven stoppet i Farten.

253. Han, der er Tømrer, har i det forløbne Aar skiftet Opholdssted; men paa hans Forhold har der intet været at udsætte.

255. Han er fremdeles flittig og flink, men Konen svag, hvorfor han har trange Kaar.

258. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

259. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

260. Han ernærer sig som Daglejer og skikker sig vel.

261. Han er i en Tvangsarbejdsanstalt.

262. Han skikker sig vel, og det gaar ham særdeles godt.

263. Han, der er Væver, omtales heller ikke i Aar fordelagtigt.

264. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

264. Hun tjener fremdeles og skikker sig vel.

266. Hun er gift med Nr. 271 (se Nr. 271.)

267. Han er fremdeles en flittig og dygtig Arbejder, men vild, naar han bliver beruset.

270. Han arbejder paa et Teglværk og skikker sig vel.

271. Han og Konen have begge opført sig vel efter Løsladelsen.

278. Hun er paa Fattiggården.

279. Hun, der tjener som Husholderske, opfører sig fremdeles vel.

280. Hun er nu gift og hendes Forhold er særdeles tilfredsstillende.

281. Han farer til Søs. Der vides intet ulovligt om ham.

282. Han, der er Arbejdsmand, er i det forløbne Aar udvandret til Amerika og skal være kommen godt i Vej der.

284. Han er i Kjøbenhavn. Der vides intet ufordelagtigt om ham.

287. Han blev ikke dømt, men slap med en Advarsel. Iøvrigt har hans Forhold været upaaklageligt.

288. Han, der drev en lille Handel, er flyttet til en anden By. Der vides intet ufordelagtigt om ham.

291. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

292. Han, der er Landsbyhaandværker, var forrige Aar flyttet til en Kjøbstad, som han igjen har forladt i det sidst forløbne Aar. Senere Underretning savnes.

293. Han, der nu er Tjenestekarl, udviser ikke længere et godt Forhold, hvorfor hans Husbonde har opsagt ham til 1ste November. Noget ulovligt har han imidlertid ikke begaaet.

295. Han er Tjenestekarl. Efter hans Løsladelse skaffede Forhørsdommeren ham en god Tjeneste, som han dog ikke beholdt ret længe, da Husbonden var nødt til at give ham Afsked, fordi hans Forhold var slet.

Senere haves ingen Underretning, om ham og han udgaar hermed af Beretningen.

296. Hun bor i en Lejestue paa Landet med sit Barn, arbejder flittigt og skikker sig vel.

297. Han, der er Smed paa Landet, er ikke synderlig arbejdsom, men noget drikkfældig og derfor altid trængende.

298. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

300. Han er Haandværkssvend. Der vides intet ulovligt om ham.

302. Hun har atter begaaet Lovovertrædelse.

303. Han, der er Fabrikarbejder, er endnu paa samme Fabrik og skikker sig vel.

304. Han, der er Arbejdsmand, er en lad og ligegyldig Person. I det forløbne Aar er han straffet for Betleri.

307. Han, der er gift, er atter bleven straffet for Bedrageri, men skal derpaa være rejst til Rusland med Konen og der have faaet Tjeneste hos en dansk Godsejer.

311. Han ernærer sig ved egen Hjælp saa godt, han kan, og skikker sig vel.

313. Hun, der er gift, skikker sig vel.

314. Hun er endnu i Kjøbenhavn og skikker sig vel.

317. Han, der er Husmænd, skikker sig vel.

318. Han er rejst til Queensland for ca. et Aar siden, og det er senere bleven oplyst, at han er død.

320. Hun, der er gift, har det godt og skikker sig vel.

321. Hun arbejder paa en Fabrik og opfører sig vel.

323. Han, der er Landsbyhaandværker og i en høj Alder, nyder Fattigunderstøttelse, men omtales forøvrigt meget rosende.

325. Han, der er Tyende, skikker sig vel.

328. Han, der er Arbejdsmand og Landsbyhaandværker, skikker sig vel.

329. Han er Haandværker, hjemmehørende i en Kjøbstad. Noget ulovligt vides ikke om ham.

331. Hun er syg og svag, men hendes Forhold tilfredsstillende.

332. Hun, der er Tjenestepige, har nylig født et uægte Barn og ligger derfor hjemme hos sine Forældre. Noget ulovligt vides ikke om hende.

333. Hun, der er Tjenestepige, har i afvigte Foraar født et uægte Barn, hvorfor hun for Tiden er uden Tjeneste og hjemme hos sine Forældre.

334. Han, der er Arbejdsmand, er gift og har trange Kaar. Noget ulovligt vides ikke om ham.

336. Han søger Erhverv i Jylland, der vides ikke noget ulovligt om ham. Sin Familie kan han endnu ikke ernære.

338. Han skikker sig vel.

341. Hun har ikke været i nogen Straffeanstalt, men har hensiddet nogen Tid i et Varetægtsfængsel og er derpaa tilfunden Straf for Usædelighed. Hun blev derpaa anbefalet til en lille Pengehjælp for at sættes i Stand til at ernære sig paa en ærlig Maade. Denne Hjælp fik hun. For nylig har Selskabet modtaget følgende Rapport om hende: „Er en vistnok temmelig dybt sunken Kvinde, som Selskabet gav en Hjælp, da hun henvendte sig til det, for ikke ved Mangel og Nød at blive dreven ind i sin gamle Næringsvej. Noget ulovligt vides ikke senere om hende, men rigtignok heller ikke,

hvorvidt der er indtraadt en virkelig Forandring til det bedre.“

342. Han er hjemmehørende i et Landsogn, straffet med 1½ Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri. Da han ønskede at søge Tjeneste i en anden Egn, forsynede Straffeanstaltens Fængselsselskab ham med de fornødne Klæder og Rejsepenge, hvoraf vort Selskab siden overtog Halvdelen. Han er imidlertid senere tyet til sit Hjemsted eller muligvis sendt dertil; thi i en fornylig modtagen Beretning fra hans Sognepræst hedder det: „Han har været en kort Tid paa Fattiggaarden her i Sognet, men er for et Par Maaneder siden rejst til Jylland. Han har siden sin Barndom næppe opholdt sig her i Sognet før nu efter sin Løsladelse af Straffeanstalten en kort Tid; men han er opvoxet her som Fattigvæsens Barn hos Plejeforældrene i et daarligt Hjem, saa deri maa vistnok for en stor Del Grunden søges til at han er kommen ind paa Forbryderbanen. Han skal være en Del forfalden til Drik.“

343. Hun er 30 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, ugift, straffet for Barnefødsel i Dølgemaal og Barnemord med 4 Aars Fbh., ikke tidligere straffet, løslodes 1477 og anmeldtes saaledes: „Med sine Forældres skriftligt indhentede Samtykke ønsker hun at optages under Fængselsselskabet og anbringes i Tjeneste paa Sjælland. Jeg har Grund til at støtte denne hendes Begjæring. I Begyndelsen havde hun og har tildels endnu meget at kæmpe imod i sit selvraadige, pirrelige og noget mistænksomme Sind; men da det lykkedes at vinde hendes Tillid, viste hun sig sanddru og paalidelig og sluttede sig med megen Inderlighed til Guds Ord. Hun er flink og villig til Arbejde, og et Herskab vil med nogen Overbærenhed i Begyndelsen og noget Blik for hendes Ejendommelighed og særlige Forhold, være godt tjent med hende. Men det er tilraadeligt, at hun særlig i den første Tid ikke savner lidt Tilsyn fra dem,

til hvilke hun slutter sig og som hun er vant til at have om sig.“ — I Henhold til foranstaaende blev hun anbragt igjennem det kjøbenhavnske Fængselsselskabs Optagelseshus. Denne Tjeneste kan hun dog næppe have modtaget, thi fra Sognepræsten i hendes Hjem har Selskabet nylig modtaget følgende Rapport: „Hun har efter sin Konfirmation tjent — — men det er under et Ophold i Hjemmet, at hun fødte i Dølgemaal. Ligesom der ikke vides noget uskikkelig ellers om hendes tidligere Liv, saaledes har hun ogsaa efter sin Løsladelse opført sig vel og havt Ophold hos Forældrene, da Moderen, der er svagelig, har kunnet trænge til hendes Pleje, og det, saavidt jeg har hørt, har været vanskeligt for hende at faa Tjeneste paa Grund af, at hun har været i Straffeanstalten.“ — Med Hensyn til den sidste Bemærkning skulle vi tilføje, at vi ere tilbøjelige til at tro, at hun ikke har ønsket at modtage nogen Plads.

344. Hun er 42 Aar, gift og har 4 Børn, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Faaretyveri paa Marken med 8 Mdrs. Celle, ikke tidligere straffet, løslodes $\frac{1}{3}$ 77 og anmeldtes saaledes hertil fra Straffeanstalten. „Hun er gift med en ældre Mand, der tjener som Røgter; han har kun havt lidt at støtte hende og Børnene med, og en Del af sin Indtægt har han endda anvendt til at hjælpe sine 2 voxne Børn, som ere af et tidligere Ægteskab. Hun har saaledes havt megen Nød med at skaffe Underhold til sine 4 Børn, og hun var i stor Trang, da hun øvede Tyveriet. Her i Fængslet har hun gjort et særdeles godt og paalideligt Indtryk. Der synes saaledes at være Anledning for Selskabet til at støtte hende.“ Ved Løsladelsen fik hun en Understøttelse af 30 Kr. fra Københavns Fængselsselskab og 30 Kr. fra vort Selskab, hvilket sidste Beløb tilstilledes hende gennem hendes Sognepræst, der skulde give hende Pengene i mindre Portioner for at Hjælpen kunde blive hende mere nyttig. — Af et Brev fra hendes Sognepræst

fremgaar det, at hun lever i smaa Kaar, men at der intet har været at udsætte paa hendes Forhold efter Løsladelsen.

345. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 51 Aar, gift, har 5 Børn, straffet for Tyveri med $\frac{2}{3}$ Aars Fbh., før 2 Gange V. og B. for Tyveri, løslodes $\frac{3}{8}$ 77 og anmeldtes saaledes hertil: „Ikke for-dærvet og ikke forfalden, men noget tunghør.“ Han anbefaledes derhos til Klædningsstykker til et Beløb af 30 Kr., hvilken Understøttelse tilstilledes ham gennem Fængselspræsten. Hans Sognepræst har nylig tilskrevet Selskabet saaledes: „Siden sin Konfirmation tjente han som Dreng og Karl og var flittig. Nu tjener han hos en Gaardmand og opfører sig vel. Aarsagen til at han er kommen ind paa Forbryderbanen maa søges dels i medfødte slette Tilbøjeligheder, dels i at han levede under fattige Vilkaar.“

346. Han er hjemmehørende i et Landsogn, 20 Aar gl., straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, løslodes $\frac{9}{8}$ 77 og anmeldtes saaledes hertil: „Legemlig og aandelig ufordærvet. Var kommen i Forbindelse med et daarligt Eruentimmer, hvem han vistnok i Fremtiden vil sky.“ Han anbefales derhos til en Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet. For nylig er der fra hans Forhørsdommer indløben følgende mindre glædelige Underretning om ham: „Han har i det sidste Halvaar været anbragt i et Fattighus og er for Tiden anbragt i en Arbejdsanstalt. Iøvrigt har han rejst paa Sjælland og Fyen for at søge Arbejde, men ikke erholdt saadant.

347. Han er Klejnsmedsvend, hjemmehørende i en Kjøbstad, 21 Aar gl., straffet for Indbrudstyveri, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, løslodes af Vridsløselille $\frac{4}{1}$ 77 og anmeldtes saaledes: „Anbefales til Rejsepenge til Hamborg. Blød, ufordærvet Fyr. Har tidligere arbejdet i Hamborg.“ — Den begjærede Rejsehjælp blev ham tilstaaet. Fra Politiet i hans Hjemstavn er der under

⁵/₈ 78 medtaget følgende Meddelelse om ham: „Har siden sin Løsladelse ikke været under Tiltale men opført sig, saavidt jeg har kunnet erfare, ret godt.“

348. Han er Arbejdsmand, 39 Aar gl., gift og har 2 Børn, straffet for Tyveri, tidligere 2 Gange Vand og Brød for Tyveri, løslodes $\frac{1}{2}$ 77 og anbefaledes af vedkommende Straffeanstalt til en Understøttelse af 20 Kr., hvilken Hjælp han erholdt. I et Brev fra hans Sognepræst hedder det: „Han, der har været straffet for Tyveri i det sidste Aar, har stadig vist Tilbøjelighed til denne Forbrydelse, saa det var bleven et Mundheld om ham: „Han kan ikke lade være at stjæle.“ Han var vel begavet og dygtig til Arbejde, men Folk blev bange for hans Lyst til at stjæle, ofte smaa Ting. Foruden ved sin onde Tilbøjelighed, er han maaske kommen ind paa Forbryderbanen ved sin Kones daarlige Familie, skjønt Konen selv synes agtværdig. Da han i Foraaret kom ud af Straffeanstalten, og ingen her mere vilde tage ham i Arbejde, solgte han sit Hus og ved Hjælp af en af Sognet indsamlet lille Sum afrejste Familien til Amerika. Konen var dygtig til Syning. Om deres Ophold der er intet mig bekjendt. De have nære Slægtninge der, som det gaar godt, og til dem vilde de henvende sig.“

349. Han er Tyende, hjemmehørende i et Landsogn, 18 Aar gl., tiltalt og straffet for Crim. best., ej forhen straffet, Straffetid et Aar, løslodes $\frac{1}{2}$ 77. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Anbefales til nogle Klædningsstykker og Rejsehjælp (25 Kr.). Der er ikke lidt godt ved ham; hans Sjæl synes ufordærvet. Vil nok vogte sig for Fremtiden.“ Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. Paa Efterspørgsel om ham, har hans Sognepræst nylig svaret: „Han mistede ganske ung sin Moder og fik strax derefter Stedmoder, hvis Vejledning synes at have været uheldsvanger for hendes Børn. Ældre Søskende af Faderens første Ægteskab

skikke sig vel; derimod er der Grund til at befrygte, at en yngre Broder af ham nærmer sig med stærke Skridt Forbryderbanen. Han selv synes at være af en godmodig, men sløv Natur; han driver nu hjemme efter at have tjent en kort Tid paa et Par Steder.“

350. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 40 Aar gl., straffet for Slagsmaal, har tidligere havt 5 Gange V. og B. for Slagsmaal og Betleri, Straffetid $1\frac{1}{2}$ Aar, løslodes $2\frac{4}{11}$ 77 og anmeldtes saaledes hertil: „En hæsleg Krakiler, der naar han faar et Par Skilling, muligvis vil vælge en anden Egn end Fyen til Skueplads for sine Bedrifter. Anbefales til en Nødhjælp af 5 Kr.“ Skjønt man ikke syntes, at han hørte til dem, der burde understøttes, vilde man ikke afslaa den beskedne Begjæring. Hvorledes han skikker sig, er der ikke indhentet Underretning om, og han udgaar hermed af Beretningen.

351. Han er hjemmehørende i et Landsogn, 30 Aar gl., gift. og ernærer sig-som Landsbyhaandværker. I 1866 indsattes han i Straffeanstalten paa 10 Aar, men løslodes paa Kongens Naade i 1874. Paa Fængselspræstens Anbefaling ved Horsens Straffeanstalt, tilstodes ham en Understøttelse paa 25 Kr. af Horsens Fængselsselskab og 25 Kr. af det fynske Fængselsselskab. Han har ikke tidligere været straffet eller begjæret Hjælp. I en for nylig modtagen Rapport om ham hedder det: „Han har, saavidt jeg ved, opført sig ulasteligt og efter den Orden og Hygge, som hans Bolig bærer Præg af, synes han at komme godt ud af det.“

352. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, gift og har 9 Børn, tidligere straffet 2 Gange, hvoraf 1 Gang med offentlig Arbejde, Straffetid 2 Aar, løslodes $2\frac{7}{11}$ 77 og anmeldtes saaledes: „En brav Fange, som Straffen har tynget haardt paa. Trænger til et Sæt Arbejdstøj og et Par Støvler.“ Denne Hjælp blev tilstaaet ham og desuden en Pengehjælp af 20 Kr. —

Han har imidlertid skuffet de Forhaabninger man nærede om ham; thi han har paa ny begaaet Lovovertrædelse og er atter sat i en Straffeanstalt.

353. Hun er 62 Aar gl., hjemmehørende i et Laudsogn, straffet for Tyveri, tidligere straffet med 5, 4 $\times$ 5 og 6 $\times$ 5 Dages V. og B., 2, 4 og 1 Aar i Fbh., 8 og 3 Aar i Tugthus, løslodes $\frac{1}{9}$ 77. Hun fik en Medlidenhedshjælp af 4 Kr. i afvigte Vinter. Hun er ikke tidligere bleven understøttet, da hun hører til dem, der egentlig have deres Hjem indenfor Fængslets Mure og ikke kunne holde sig længe paa fri Fod uden at begaa Lovovertrædelse. Der er ikke senere indhentet Underretning om hende og hun udgaar hermed af Beretningen.

354. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for mange Aar siden. Paa Grund af Arbejdsløsheden i afvigte Vinter tilstodes der ham en lille Pengehjælp, da hans Forhold siden Løsladelsen havde været tilfredsstillende.

355. Han er Haandværker, hjemmehørende i en Kjøbstad, 28 Aar gl., gift og har 3 Børn, løslodes af Straffeanstalten $\frac{1}{5}$ 77 og anmeldtes ved Løsladelsen saaledes: „Han har Udsigt til inden Løsladelsen at faa en lille Arv udbetalt og trænger da ikke til Hjælp. Skulde han blive trængende, da anbefales han varmt. Han er flittig, ordentlig og ærekjær. Der hengik nogen Tid efter Løsladelsen inden den unge Mand henvendte sig til Selskabet om Hjælp, da det var hans Agt at hjælpe sig selv. Men det var den Gang en saare vanskelig Tid for en Haandværkssvend at faa Arbejde, hvorfor han efter nogen Tids Forløb bad om Bistand til at kunne faa en Plads i en anden Kjøbstad, hvilket ogsaa lykkedes. Anden Hjælp begjærede han ikke, og skjønt den ovenfor omtalte Arv var en Ubetydelighed. Men skjønt han var en flink og duelig Arbejder, maatte han dog nøjes med en lille Løn. Han henvendte sig

derfor til Selskabet om Hjælp og der blev da tildelt ham en Understøttelse baade herfra og fra Straffeanstaltens Fængselselskab. I en nylig modtagen Beretning om ham hedder det: Han skikker sig udmærket godt; han er flink, flittig og dygtig og almindelig afholdt. Hans Kaar er meget trange: Lønne kun lille, og et Barns Sygdom har i længere Tid voldt ham Extraudgifter. Han har derpaa atter faaet en Understøttelse, men med det Tilføjende, at det var sidste Gang.

356. Han, der er Haandværker, bosiddende i en Kjøbstad, begik en Forseelse i Overilelse, der medførte en længere Arresttid, hvorefter han blev tilfunden Straf, som han afsonede i Varetægtsfængslet. Han er et uægte Barn, der er opdraget under uheldige Forhold. Han har altid havt noget egenraadigt og ustyrligt ved sig, var heftig og opfarende. De daarlige Tider medførte Bekymringer og Plager, som gjorde ham endnu mere ilsindet. Han har vist stor Anger, og Sorgen har saaledes grebet ham, at han synes at være bleven et andet og bedre Menneske. Han er i tvende Gange bleven understøttet med mindre Beløb. Han opfører sig nu særdeles vel.

357. Han er Arbejdsmand, 64 Aar gl., har udstaaet 4 Aars Tugthusarbejde for Blodskam, løslodes 14 Februar 1878 af Horsens Straffeanstalt. Han er gift og har 8 Børn, hvoraf de fleste dog ere voxne. Tidligere har han ikke været straffet, naar undtages 24 Timers Krumslutning i Militærtjenesten for Insubordination. Ved Løsladelsen anbefaledes han af Fængselspræsten til en Hjælp, fordi han havde trange Kaar. Han fik derpaa en Beklædningshjælp. Siden hans Løsladelse vides intet uskikkeligt om ham.

358. Han er Arbmd., 29 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, gitt, straffet for Tyveri, Straffetid 3 Aar, løslodes $\frac{1}{3}$ 78. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „En ret flink Mand, der vistnok staar til Oprejsning.“

Gaar meget fattig ud. Til Klæder o. s. v. 50 Kr.“ Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. Efter Løsladelsen har han taget Arbejde paa en af Smaaøerne. Sogneraadets Formand der paa Øen har nylig tilskrevet Selskabet saaledes: Fornævnte Person har opholdt sig her paa Øen siden Løsladelsen, og har i den Tid, saavidt det er mig bevidst, opført sig godt og ernærer sig og sin Familie paa en ordentlig Maade.

359. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, 28 Aar gl., gift og har to Børn, straffet for Uterlighed, Straffetid 1 Aar, løslodes $\frac{2}{4}$ 78. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Synes ret heldigt paavirket af Straffen. Har Haab om at kunne flytte til en Slægtning, der har et Hus i Fæste, men ikke længere kan besørge Arbejdet. Hans Kone og Børn have det imidlertid meget smaat, hvorfor han anbefales til en Understøttelse af 20 Kr. til at kunne hjælpe sig ud over de første Vanskeligheder.“ I en nylig modtagen Beretning om ham fra hans Sognepræst hedder det: „Han ernærer sig som Arbejdsmand og skal siden sin Løsladelse have opført sig godt.“

360. Han er hjemmehørende i et Landsogn, gift, har et Barn, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, løslodes $\frac{1}{4}$ 78. Ved Løsladelsen anbefaledes han til en Hjælp af 25 Kr., der blev ham tilstaaet. Han er egentlig Bondekarl og har havt flere Tjenester baade paa Sjælland, Fyen og Jylland; men senere kom han til Kjøbenhavn, hvor han har havt forskjellige Beskæftigelser og tilsidst opnaaede Ansættelse i det Offentliges Tjeneste. I denne Tjeneste begik han den Forbrydelse, hvorfor han blev inddømt i Forbedringshuset; men tidligere er han bleven straffet med V. og B. for Tyveri. Efter sin Løsladelse har han faaet Tjeneste i Kjøbenhavn. Han anses for upaalidelig, og det maa antages, at Letsindighed og deraf følgende slette økonomiske Forhold har ført ham ind paa Forbryderbanen. Siden hans Løsladelse vides intet ufordelagtigt om ham.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

Hr. Pastor Lorenzen i Ryslinge.

— — Balslev i Tarup.

— — Clausen i N. Lyndelse.

— Politiassistent Abelsted i Svendborg.

— Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.

— Kjøbmand H. Barfoed i Bogense.

— Pastor Fejlberg i Darum pr. Ribe.

— Borgermester Sager i Rudkjøbing, der har lovet

at ville sørge for de langelandske Fangers Anbringelse, naar man
hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaet fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 have bidraget med

Gaver:

	<i>Nr</i>
Odense Amts Repartitionsfond	100
Svendborg Amts —	100
Assens Amts —	40
Statskassen	100
Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Fattigkasse	300

Fortegnelse

over de aarlige Medlemsbidrag.

	<i>ℳ</i>
Assens	40
Faaborg	20
Middelfart	12
Nyborg	20
Odense	100
Rudkjøbing	20
Marstal	10
Svendborg	20
Brahetrolleborg Sogn	10
Bjerreby —	10
Horne —	6
Haarby —	8
Oure-Vejstrup —	8
Ringe —	5
Stenstrup-Lunde Sogne	8
V. Skjerninge-Ulbølle Sogne	8
V.-Aaby-Aastrup Sogne	8

Kammerherre, Lensgreve Ahlefeldt-Laurvigen til Grevskabet Langeland	40
Kmhr. Grev Rantzau til Frederikslund	20
Hs. Excellence Udenrigsminister, Kammerh., Baron Rosenørn- Lehn til Baroniet Lehn	20
Kammerherre Sehestedt Juul til Raunholdt	50
Borgermester Sager i Rudkjøbing	10
Borgermester Schrum i Svendborg	10

	<i>Nr</i>
Avnslev-Bovense Sogne	4
Andersen, Billed- og Stenhugger	4
Allerup, M. P., Firmaet	4
Ahlefeldt-Laurvigen, Greve, Brolykke	4
Allerup-Davinde Sogn	4
Brandt, Fru	4
Brandt, M. K., Fabrikant	4
Brandt, E., Kjøbmand	4
Berg, Hunderupgaard	4
Bierfreund, Bankdirektor	4
Boesen, Raadmand	4
Blumensaadt, Enkefru	4
Borch, Kancelliraad	4
Bang, Carl F., Konsul	4
Bang, Jens, Bankdirektor	4
Bøgh, Provst, Gamtofte	4
Balslev, Præst, Haarslev	4
Clausen, Juveler	4
Christoffersen, Kjøbmand	4
Chiewitz, Præst, Faaborg	4
Crone, Præst, Herrested	4
Christensen, Præst, N.-Næraa	4
Damgaard, Stiftsprovst	4
Dreyer, Kancelliraad	4
Dreyer, Præst, Humble	4
Drigstrup Sogn	4
Dreslette Sogn	4
Esmann, Grosserer	4
Espe-Vantinge Sogne	4
Faber, Adjunkt	4
Faber, Chr., Kjøbmand	4

	<i>NE</i>
Fich, Carl, Kjøbmand	4
Fogtmann, C. C. B., Kjøbmand	4
Frydendahl og Voigt	4
Fibiger, Fattiginspektør	4
Fønss, Provst, Vejlby	4
Fogh, Præst, Skydebjerg	4
Fraugde Sogn	4
Fjeldsted-Harrendrup Sogne	4
Gamborg Sogn	4
Gjelsted-Rørup Sogne	4
Gjellebel, Præst, V.-Hæsinge	4
Hempel, Landinspektør	4
Hempel, Fabrikant	4
Helveg, Præst	4
Helveg, Læge	4
Helveg, Skibsrheder	4
Hansen, Urban, Raadmand	4
Hofman (Bang), Etatsraad	4
Halberg, Kancelliraad, Nakskov	4
Høyer-Møller, Præst, Kjølstrup	4
Hansen, Severin, Kjøbmand ...	4
Hjorth, Præst, Nyborg	4
Jørgensen, P., Sønner	4
Jensen, G., Frue	4
Jensen, Vinhandler	4
Jensen, Præst, Ø.-Skjerninge ..	4
Jordløse-Haastrup Sogne	4
Korup-Ubberud Sogne ..	4
Knutzen, F., Kjøbmand	4
Koch, Etatsraad	4
Karstensen, Provst	4
Krag, Præst, Dreslette	4
Krogsbølle Sogn	4

Krarup, Postmester	4
Kjæng Sogn	4

La Cour, Kjøbmand	4
Langkilde, Etatsraad, Bramstrup	4
Lotze, Apotheker	4
Lassen, Forpagter, Selleberg	4
Lange, Præst	4
Lye	4

Maegaard, Grosserer	4
Mourier, Justitsraad	2
Magleby Sogn	4
Møller, Joh., Præst	4
Marslev Sogn	4

Nielsen, Enkefrue, Hedevigslund	4
Nielsen, J. W., Kjøbmand	4
N. Næraa-Bederslev Sogne	4

Olsen, Lange, Klokker	4

Petersen, V., Etatsraad	4
Petersen, Enkefrue	4
Petersen, Brandmajor	4
Provensen, Grosserer	4

Roth, Præst, Vigerslev	4
Rynkeby-Revninge Sogne	4

Strøm, Præst, Marslev	4
Steenløse-Fangel Sogne	4

	<i>Nr</i>
Særslev Sogn	4
Stokkeby, J. J., Kjøbmand	4
Skaarup Sogn	4
Schnackenburg, Brødr.	4
Schietz, Bryggeribestyrer	4
Sperling, Frøken, Sandholdt	4
Simmerbølle Sogn	4
Skydebjerg-Orte Sogne	4
Søby-Thurup Sogne	4
S.-Næraa Sogn	4
Steen, Præst, Rudkjøbing	4
Svanninge Sogn	4
S. Højrup Sogn	4
Teisen, Annasholm	4
Tommerup-Brylle Sogne	4
Tryggelev-Fodslette Sogne	4
Tved Sogn	4
Trojel, Præst, Rynkeby	4
Thorup, Provst	4
Vogelsang, Adjunkt	4
Weimann, J., Kjøbmand	4
Weber, Kjøbmand	4
Wendelboe, Præst, Krogsbølle	4

*De resterende Bidrag for 1878—79 bedes
indbetalte til Klokker Lauge Olsen, Klingenberg
Nr. 8.*

Attende Beretning

fra

det fynske fængselselskab

1879.

Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Det fynske Fængselsselskab afholdt den 24de September sin aarlige Generalforsamling, paa hvilken følgende Beretning afgaves og følgende Lovforandring vedtoges:

Selskabet har i Tidsrummet fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879 taget sig af

56 Personer.

16 af disse har det tidligere understøttet; det har alt-saa taget sig af

40 nye, der enten først have udstaaet deres Straf i Aarets Løb, eller først da begjæret Hjælp, skjønt de ere løsladte i de foregaaende Aar.

Af disse vare

8 Fruentimmer, nemlig:

1 Enke,

3 gifte Koner og

4 Tjenestepiger;

32 Mandspersoner, nemlig:

8 Arbejdsmænd paa Landet,

1 Arbejdsmand i en Kjøbstad,

6 Landsbyhaandværkere,

3 Kjøbstadhaandværkere,

2 Haandværkssvende,

3 Haandværkslærlinge,

2 Sømænd,

7 Tjenestekarle og

1 Handelsbetjent.

Samtlige ere paa 1 nær saaledes alle af Almuen.

Hjælpens Størrelse har været forskjellig og rettet sig efter Omstændighederne.

Væsentlig har den bestaaet i Beklædning, Værktøj og Pengehjælp; men der er tillige sørget for Anbringelse i Tjeneste eller Beskjæftigelse paa anden Maade, hvor Paagjældende ikke har kunnet sørge for sig selv.

Den samlede Sum, der er anvendt til Understøttelse, beløber sig til 1086 Kr. 34 Øre.

Som det reviderede Aarsregnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Slutning 1437 Kr. 64 Øre.

Idet vi nu foreslaa en Omorganisation af Selskabet, ville vi gjøre et kort Tilbageblik paa dets Virksomhed, for saaledes bedre at kunne belyse dets nærværende Stade og Anledningen til de Forslag, vi skulle tillade os at henstille til Generalforsamlingens Betænkning:

Fængselselskabet i Odense stiftedes, som tidligere bemærket, den 9de Juli 1858, men „det fynske Fængsels-selskab“ først den 13de Marts 1866. Det oprindelige Selskab skylder den Omstændighed sin Tilblivelse, at Stifteren af det, Pastor, Dr. Helveg i Aaret 1857 blev kaldet til Præst ved Hospitalskirken og residerende Kapellan ved St. Knuds Kirke, med hvilke Embeder tillige Embedet som Fængselspræst ved den daværende Straffeanstalt her i Odense var forbundet. Det var den Gang vanskeligere end nu for den løsladte Fange at blive optaget i Samfundet igjen. For at raade Bod herpaa, indbød Fængselspræsten til Oprettelsen af et Selskab, der skulde tage sig af de Fanger, om hvem det turde haabes, at de efter endt Straffetid vilde føre en ordenlig Vandel. Indbydelsen fandt stor Tilslutning, og saaledes stiftedes Fængselselskabet i Odense, der virkede indtil Straffeanstalten nedlagdes den 1ste April 1865. Men ved en Generalforsamling, der afholdtes den 4de Maj s. A., blev det vedtaget, at Selskabet ikke skulde betragtes som opløst. Det blev nemlig gjort

gjældende, at det herværende Arresthus med Tiden kunde blive anvendt som Straffeanstalt for mindre Forseelser, og i saa Fald vilde der atter være Brug for Selskabets Virksomhed. Desuden vilde det næppe være rigtigt nu med Et at afbryde al Forbindelse med og standse al Understøttelse for dem, Selskabet tidligere havde taget sig af, naar de fandtes værdige og trængende dertil. Af disse Grunde blev der paa hint Møde vedtaget, at Selskabet ikke skulde opløses, og der blev taget Bestemmelse om dets midlertidige Bestaaen, og navnlig at Medlemsbidragene indtil videre skulde afgives til Viborg Fængselsselskab. Til denne Bys Straffeanstalt var nemlig den her nedlagte Straffeanstalts Fanger afgaaede. Det viste sig imidlertid snart, at Viborg ikke havde det største Antal fynske Fanger, og der indkom andetsteds fra Begjæring om Hjælp til disse. Det gav Anledning til, at Selskabet paa en Generalforsamling, der afholdtes den 13de Marts 1866, konstituerede sig under Navnet „det fynske Fængselsselskab“ med følgende Love:

§ 1. Fængselsselskabet i Odense vedbliver fremdeles at bestaae under Navnet „det fynske Fængsels-selskab“, hvis Formaal det er saa vidt muligt at antage sig de fynske Fanger, som ved Løsladelsen anbefales af vedkommende Straffeanstalt.

§ 2. Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 4 Kr.

§ 3. Selskabets Bestyrelse bestaaer af 3 Medlemmer, som antage en lønnet Forretningsfører.

§ 4. Aarlig afholdes et Samfundsmøde, hvor Regnskabet fremlægges og Bestyrelse vælges.

§ 5. Ethvert Medlem af Selskabet erholder en trykt aarlig Beretning om Selskabets Virksomhed.

Ifølge disse Love er Selskabet knyttet til Straffeanstalterne og har ikke med Andre at gjøre end dem, der udgaae derfra. Men det har Bestyrelsen ikke ganske kunnet overholde. Der er nemlig siden 1866 understøttet ikke faa Personer, der ikke have været indsatte

i nogen Straffeanstalt, fordi der var saadanne Omstændigheder forhaanden, der talte for, at Selskabet strax tog dem under sin Forsorg og ikke tøvede, til de kom helt ind paa Forbryderbanen, hvilket desværre allerede er Tilfældet med en stor Del af dem, der første Gang indsættes i en Straffeanstalt; de have nemlig i Forvejen udstaaet mindre Straffe og deres slette Tilbøjeligheder ere blevne saa udviklede, at det kun sjældent lykkes dem at beherske dem. For disses Vedkommende var det ganske vist heldigere, om der var blevet gjort Forsøg med dem første Gang, de havde begaaet Lovovertrædelse. Andre derimod af dem, der første Gang indsættes i en Straffeanstalt, have ikke før begaaet Lovovertrædelse, og mange af disse kunne egenlig ikke regnes med blandt Forbrydere, da de ikke kunne siges at være moralsk fordærvede. Saadanne skulle ganske vist hjælpes. Det er saaledes ikke Meningen, at vi ikke ville understøtte dem, der udgaae af Straffeanstalterne, men at vi ville begynde med dem, der udgaae af Varetægtsfængslerne. Vi tillade os derfor at foreslaae § 1 forandret saaledes: „Det fynske Fængselsselskab vedbliver fremdeles saa vidt muligt at antage sig de fynske Fanger, som ved Løsladelsen anbefales af vedkommende Straffeanstalt; men tillige vil det ogsaa saa vidt muligt tage sig af de fynske Fanger, der udgaae af Stiftets Varetægtsfængsler, naar de dertil anbefales af vedkommende Forhørsdommer.“ Til at gennemføre denne Ordning have vi anseet Hr. Politimester V. Oldenburgs Bistand for at være meget ønskelig for Selskabet, ligesom vi troe, at han i det Hele taget vil være en væsenlig Støtte for det; han er derfor bleven anmodet om at træde ind i Bestyrelsen under Forbehold af Generalforsamlingens Bifald, hvilken Anmodning han velvilligst har imødekommet. Vi tillade os derfor at foreslaae § 3 forandret saaledes: „Selskabets Bestyrelse bestaaer af 4 Medlemmer, som antage en lønnet Forretningsfører.“ Dernæst tillade vi os at fore-

slaa, at §§ 2, 4 og 5 forblive uforandrede. — Disse Forslag vedtoges; Bestyrelsen og Forretningsføreren gjenvalgtes.

I Henhold til foranstaaende vil altsaa Selskabets Virksomhed for Fremtiden omfatte baade dem, der udgaa af Varetægtsfængslerne, og dem, der udgaa af Straffeanstalterne, forsaavidt det skjønnes, at den anbefalede bør understøttes og Midlerne dertil ere forhaanden. — I det vi udsende denne Beretning, undlade vi ikke at takke de mange, der i det forløbne Aar have vist os Imødekommen, men særlig maa vi udtale vor Tak til Hr. Borgmester Sager i Rudkjøbing, der væsentlig har givet Stødet til den ny Organisation, Selskabet nu har faaet, idet han har gjort opmærksom paa Manglerne ved den gamle.

Bestyrelsen for det fynske Fængselsselskab.

L. Helveg.

V. Oldenburg.

H. C. Vogelsang.

Urban Hansen.

Lauge Olson,
Forretningsfører,
Klingenberg 8,

Beretning.

De mange udskudte Numre i nærværende Beretning ere en Følge af, at mange ere døde, mange udvandrede, mange have atter begaaet Lovovertrædelse, og af mange er Sporet tabt.

252. Hun har i det forløbne Aar levet stille og arbejdsom, og der vides intet ufordelagtigt om hende.

255. Han er fremdeles flittig og flink, men Konen svag, hvorfor han har trange Kaar.

258. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

259. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig fremdeles vel.

260. Han ernærer sig fremdeles som Daglejer og skikker sig vel.

261. Han har vel ikke begaaet Lovovertrædelse; men hans Forhold har ikke været tilfredsstillende siden han forlod Straffeanstalten. Da der forrige Aar indhentedes Underretning om ham, var han i en Tvangsarbejdsanstalt. I Aar er der ingen Underretning indhentet om ham.

262. Han skikker sig vel, og det gaar ham særdeles godt.

263. Han, der er Væver og en ældre Mand, er i dette Aar udvandret til Amerika til en Datter, der er gift og bosiddende der.

264. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

266. Hun er gift med Nr. 271 (se Nr. 271).

267. Han er fremdeles en flittig og dygtig Arbejder, men, vild naar han bliver beruset.

270. Han, der har skikket sig vel i flere Aar, har for kort Tid siden udstaaet 3 $\times$ 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød for Tyveri.

271. Han og Konen opføre sig fremdeles vel.

278. Hun er fremdeles Fattiglem.

279. Hun opfører sig fremdeles vel.

280. Hun, der er gift, har hidtil opført sig tilfredsstillende, men i det forløbne Aar savnes Underretning om hende.

281. Han farer til Søs. Der vides intet ulovligt om ham.

282. Han opholder sig fremdeles i Amerika. Hvorledes det gaar ham, vides ikke.

284. Han er endnu i Kjøbenhavn. Nærmere Underretning om ham savnes.

287. Han har i afvigte Aar været tro i sin Gjerning og udvist et godt Forhold.

288. Han skal endnu bo i den By, han forrige Aar var flyttet til, og opføre sig vel; men bestemt Underretning om ham savnes.

291. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

293. Han, der er Tjenestekarl, er en trodsig og umedgjærlig Person. Noget ulovligt har han endnu ikke begaaet.

296. Hun nyder fremdeles et godt Lov, men har vedblivende trange Kaar.

297. Han, der er Smed paa Landet, er fremdeles lad og drikfædig og derfor altid trængende.

298. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

300. Hans Opholdssted er ubekjendt.

303. Han, der var Fabrikarbejder, er for en Mængde grove Tyverier tilfunden 12 Aars Tugthusarbejde.

304. Han, der er Arbejdsmand, er fremdeles en lad og ligegyldig Person.

311. Han ernærer sig ved egen Hjælp, saa godt han kan, og skikker sig vel.

313. Hun, der er gift, skikker sig fremdeles vel.

314. Hun er endnu i Kjøbenhavn og skikker sig vel.

317. Han, der er Husmand, skikker sig vel.

320. Hun der er gift, har det fremdeles godt og skikker sig vel.

321. Hun, der arbejder paa en Fabrik, opfører sig vel.

323. Han, der er Landsbyhaandværker og i en høj Alder, nyder Fattigunderstøttelse, men omtales fremdeles meget rosende.

325. Han, der er Tyende, skikker sig vel.

328. Han, der er Arbejdsmand og Landsbyhaandværker, skikker sig vel.

329. Han er Haandværker, hjemmehørende i en Kjøbstad. I det forløbne Aar savnes Underretning om ham.

331. Hun er fremdeles en syg og svag Stakkel. I det forløbne Aar har hun mistet sin Mand og vil saaledes ganske vist være hjemfalden til det offentlige Fattigvæsen. Paa hendes Forhold har der intet været at udsætte.

332. Hun, der er Tjenestepige, er endnu hjemme hos Forældrene med sit uægtefødte Barn.

333. Hun, der er Tjenestepige, har i det forløbne Aar skikket sig vel.

334. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

336. Han søger fremdeles Erhverv i Jylland. I det forløbne Aar er Konen flyttet til ham. Saa vidt vides ernærer han sig redeligt.

338. Han skikker sig fremdeles vel.

341. Hun er hjemmehørende i en Kjøbstad. I det forløbne Aar savnes Underretning om hende.

342. Hans Opholdssted og Forhold er ubekjendt.

343. Hun skikker sig vel.

344. Hun er nu skilt fra Manden og under-

holdes tilligemed sine Børn af Sognets Fattigvæsen. Hun skal være mindre arbejdsom, men paa hendes Forhold har der iøvrigt intet været at udsætte.

345. Han er en flittig Arbejder og skikker sig vel.

346. Han, der er Skræddersvend, har vanskeligt ved at ernære sig. I afvigte Aar har han villet ned-sætte sig som Mester, men det vilde ikke gaa for ham, og han er derfor atter rejst for at søge Arbejde som Svend. Noget ulovligt vides ikke om ham.

347. Han, der Klejnsmedesvend, har i det forløbne Aar ladet meget tilbage at ønske.

348. Han, der er udvandret til Amerika, skal have det godt.

349. Han, der er Tjenestekarl, har havt korte Tjenester paa forskellige Steder med mellemliggende Ophold i Hjemmet.

351. Han er flyttet til en Kjøbstad. Paa hans Forhold er intet at udsætte.

354. Han, der er Arbejdsmand, er virksom, men svag. Der vides intet ulovligt om ham.

355. Han, der er Fabrikarbejder, har det kun smaat, men hans Forhold er exemplarisk.

356. Han opfører sig fremdeles vel.

357. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

358. Han, der er Arbejdsmand, omtales meget rosende.

359. Han, der er Arbejdsmand, har i det forløbne Aar opført sig vel.

360. Han har atter begaaet Lovovertrædelse.

361. Hun er en ung Pige, der ikke har begaaet Lovovertrædelse, men var uheldigt situeret i Hjemmet, da Moderen vilde forlede hende til Utugt. Hun blev derfor anbefalet til Selskabet, for at det muligen kunde forebygges, at hun blev fordærvet af den slette Moder. Der blev derfor skaffet hende en Tjeneste langt fra Hjemmet hos flinke Folk; men det viste sig snart, at hun ikke kunde trives under de ny Forhold. Flid og Stadighed laa ikke for hende, der tidligere havde været Koristinde og gaaet tilhaande i et Beværtningslokale. Manden, til hvem hun var kommen, udtalte sig vel ikke bestemt, som ovenfor anført, men det var tydeligt at læse mellem Linierne. Da der ikke strax kunde skaffes en ny Tjeneste til hende, modtog hun, uden at vente, et Tilbud, der blev gjort hende fra en Familie i hendes Hjemsted, der havde en Beværtning. I denne begyndte hun snart at spille og synge for Gjæsterne. Der blev hun imidlertid heller ikke længe, og hun er nu hjemme hos Moderen og lærer at sy. Om det sidste forholder sig saa, kan der maaske næres Tvivl om. — Uheldigt var det ganske vist for hende, at den Mand, der tog sig af hende, opholdt sig en lang Tid i Udlandet. Han er nu kommen tilbage og ved hans Hjælp, kan hun muligen endnu reddes.

362. Han, der er Sømand, 20 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, har tidligere været Tjener. Han har ikke været indsat i nogen Straffeanstalt, men dog været straffet 3 Gange for Tyveri, 2 Gange før 18 Aars Alderen og 1 Gang senere (3 $\times$ 5 Dages Fængsel paa V. og B). Han er et uægte Barn, der strax efter sin Konfirmation kom til Udlandet. Da han kom tilbage, blev han Opvarter paa Hoteller og Restaurationer, blev syg, kom i Forlegenhed og stjal. Han er et net og belevent Menneske. Paa Grund af hans unge Alder og gode Evner tog Forhørsdommeren sig af ham og fik ham til Søs. Selskabet gav det Pengebeløb, der var

fornødent til at udstyre ham med Sømandsklæder. Siden han afgik til Søs, haves ingen Underretning om ham.

363. Han er hjemmehørende i et Landsogn, 16½ Aar gl. (ved Straffetidens Begyndelse) straffet for Voldtægt, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, løslodes $\frac{2}{5}$ 78. Ved Løsladelsen fik han en Beklædningshjælp, men da der ingen Tjeneste kunde skaffes til ham, kom han foreløbig hjem. Nogen Tid efter blev der skaffet en Tjeneste til ham i Slesvig, som han dog ikke vilde modtage, da han ønskede at komme i Skomagerlære. Ved Sognepræstens Omsorg blev der skaffet ham en Lære hos en flink Mester. — Hvis han efter et Aars Forløb endnu var hos denne Mester, forpligtede Selskabet sig til at betale 60 Kr i Lærepenge for ham paa en Gang samt at give ham en aarlig Beklædningshjælp i Læretiden. Det synes at skulle gaa godt med dette unge Menneske; men i saa Fald vil han have sin Sognepræst meget at takke, der utrættelig har taget sig af ham. — Aarsagerne til hans Forvildelse maa søges i Hjemmets slette Beskaffenhed. Faderen er drikfældig og Moderen en svagelig og daarlig Kone.

364 og 65. En Landsbykaandværker og hans Hustru, begge straffede for Vexelfalsk. Manden er 49 Aar, Konen 40 Aar, og ingen af dem har tidligere været straffet. Mandens Straffetid 1½ Aar, Konens 1 Aar. Disse Ægtefolk have 6 Børn. Da Konen løslodes fik hun 15 Kr. af Kjbh. Fængselsselskab og 25 Kr. af vort Selskab. Da Manden løslodes, fik han 30 Kr. af vort Selskab. — Der er nylig indløben Underretning om dem fra deres Sognepræst, hvori det hedder; „Hun ligger for nærværende Tid meget syg; Udgangen af Sygdommen er uberegnelig. Familien er altsaa haardt prøvet. Jeg har sørget for nogen Understøttelse af det i Sognet bestaaende fri Fattigvæsen (ikke de Fattiges Kasse). Der vides ikke noget uskikkeligt om dem. Blot den gamle og slette Maade at ernære sig paa, nemlig ved

den saakaldte Kommissionsforretning, ikke skal være en Snare fremdeles.

366 Han er Landsbyhaandværker. Det er mange Aar siden han udgik af Straffeanstalten, og han er ikke tidligere bleven understøttet af vort Selskab. Skjønt Selskabet jo egentlig ikke havde noget med en saadan Mand at gjøre efter saa mange Aars Forløb, fik han dog i Betragtning af Omstændighederne en Understøttelse. Hans Forhold er tilfredsstillende.

367. Han er Haandværker, hjemmehørende i et Landsogn, straffet med 8 Mdrs. Forbedringshus for Falsk, løslodes 17de Maj 1878. Han er en Vagabond, der har strejft meget om i Ind- og Udlandet og er straffet 8 à 10 Gange for Tyveri, Løsgænger og Betleri med V. og B. Da han er døvstum, blev der tilstaaet ham en Medlidenhedshjælp af 10 Kr. — Hans nuværende Opholdssted vides ikke, og han udgaar hermed af Beretningen.

368. Han er Arbejdsmand, 35 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift, har 3 Børn, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere 2 Gange V. og B. for Tyveri, løsladt $\frac{5}{7}$ 78. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Anbefales til 25 Kr., som skulle anvendes til Huslejhjælp og et Par Buxer“. — Denne Hjælp blev ham tilstaaet. — Efter Hjemkomsten har han tillige med Hustru og Børn været indlagt paa Sognets Fattighus, men er nu efter eget Ønske udgaaet derfra og ernærer sig som Daglejer. Iøvrigt vides intet ufordelagtigt om ham.

369. Han er Sømand, 28 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, gift og har et Barn; straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere 1 Gang V. og B. for Tyveri, løslodes $\frac{2}{7}$ 78 og anmeldtes saaledes hertil ved Løsladelsen: Anbefales til 20 Kr. navnlig til Klæder, foruden lidt til at staa imod med.“ Dette Beløb blev ham tilstaaet. — Allerede fra Drengesaarene har han havt

Hang til Løgn og Tyveri. Disse slette Tilbøjeligheder i Forbindelse med stor Ulyst til Arbejde, skjønt han er stor og kraftig, antages at have ført ham ind paa Forbryderbanen. Han ernærer sig for Tiden som Daglejer, og der vides intet ulovligt om ham; men han skal være en voldsom og brutal Person ligeoverfor sin Hustru.

370. Han er Haandværker, hjemmehørende i en Kjøbstad. Det er flere Aar siden, han har været straffet og ved Løsladelsen blev det i sin Tid bestemt, at han ingen Understøttelse skulde have. Af Hensyn til hans Hustru blev der dog i forrige Aar tilstaaet ham en Hjælp af 20 Kr. Han er en forfærdelig Plattenslager. I længere Tid har han siddet arresteret for Plattenslageri og vil ventelig snart igjen blive indsat i en Straffeanstalt. Han udgaar hermed af Beretningen.

371. Han er Arbejdsmand, 28 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift, har 1 Barn; straffet for Bedrageri med 1 Aars Forbedringshusarbejde, ej forhen straffet, løslodes ¹/₁ 78 og anmeldtes saaledes: „Da han i længere Tid har boet i Odense, hvor hans Kone og Barn endnu er, vil det være ham kjært at kunne faa Arbejde der igjen, og han beder den ærede Bestyrelse for det fynske Fængselselskab at virke for hans Anbringelse. Der synes at være Grund til at vente at han vil lægge sig sin Forseelse ordentlig paa Hjerte. Konen gjør ogsaa et fordelagtigt Indtryk.“ — Konen havde under hans Arrest faaet en Understøttelse af 10 Kr. Selskabets Bestyrelse maatte anse det for heldigt for ham, at han tog til sin Hjemstavn paa Landet og kunde derfor ikke støtte hans Begjæring om Pladsanbringelse her i Byen. Han skaffede sig imidlertid selv Arbejde og da han var flittig og flink, fik han efter nogen Tids Forløb 15 Kr. i Huslejhjælp i afvigte Vinter. Nu vil han formentlig nok slaa sig godt igjennem.

372. Han er Murerlærling, 21 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Ildspasættelse, Straffe-

tid 6 Aar, ej torhen straffet, løslodes $\frac{1}{8}$ 78 og anmeldtes saaledes: „Han skal ikke hjemsendes. Ønsker at faa Arbejde paa Sjælland, hvilket man vil forsøge at skaffe ham. Han trænger, da han er voxet meget under Straffetiden, til Klæder, og som Murer trænger han til Værktøj, i alt til et Beløb af 40 Kr.“ Den forlangte Hjælp blev ham tilstaaet. — Senere har Selskabet ikke modtaget nogen Underretning om ham.

373. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, gift, har et Barn; straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, forhen 2 Gange V. og B. for Tyveri og Bedrageri, løslodes $\frac{2}{9}$ 78 og anmeldtes saaledes: „Anbefales til en Hjælp af 10 Kr. for at sætte ham i Stand til at leve, medens han søger Arbejde.“ Den forlangte Hjælp blev ham tilstaaet. — Om ham har Selskabet ingen Efterretning modtaget, siden han forlod Straffeanstalten.

374. Han er Arbejdsmand, 33 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift, har 5 Børn, straffet for Brandstiftelse (eget Hus) med 2 Aars Fbh., ej forhen straffet, løslodes $\frac{2}{10}$ 78 og anmeldtes saaledes: „En sindig og alvorlig Mand, der øjensynlig har følt dyb Anger over sin Forbrydelse og med umiskjendelig Inderlighed har sluttet sig til Guds Ord. Han har været en flittig og dygtig Arbejder her i Fængslet (Proppekærer) og vil søge at ernære sig ved samme Arbejde udenfor. Han anbefales til en Hjælp af 30 Kr. (Husly, Værktøj, Brændsel m. m.).“ Den forlangte Hjælp blev ham tilstaaet. I et for nylig modtaget Brev om ham hedder det: „Han har Ord for at være en skikkelig og ret flink Mand. Han er gift med en ikke mindre tiltalende Kone og har flere smaa Børn med hende. Efter sin Løsladelse har han foreløbig Bolig i et Hospital for trængende. Han har hovedsagelig ernæret sig ved Proppekæreri og viser i det Hele megen Flid og i enhver Henseende en god Opførsel.

375. Han er Tyende, 29 Aar gl., hjemmehørende

i et Landsogn, straffet for Tyveri med 1½ Aars Forbh., tidligere straffet 2 Gange med V. og B. og 1 Gang med Forbh. for Tyveri, løslodes $\frac{9}{10}$ 78 og anmeldtes saaledes: „Har været letsindig og temmelig drikfældig. Denne Gang synes dog hans Vildfarelse at være gaaet ham til Hjerte. Man tør i alt Fald ikke opgive Haabet om, at han vil kunne rejse sig, om han end hører til de tvivlsomme. En lille Hjælp vilde i Forbindelse med den lille Fortjeneste, han har herfra, være af ikke ringe Betydning for ham, mens han søger Tjeneste.“ I Henhold til denne Anbefaling blev der tilstaaet ham en lille Pengehjælp. — Senere Underretning om ham savnes.

376. Hun er Tyende, hjemmehørende i et Landsogn, ugift, har 2 uægte Børn; straffet for Barnefødsel i Dølgemaal og Barnemord med 5 Aars Celle, ej forhen straffet, løslodes $\frac{1}{2}$ 77 og anmeldtes saaledes hertil: „Har for Øjeblikket ingen Begjæring til Selskabet. Hun fik saaledes ingen Hjælp; men i afvigte Vinter blev hun af sin Forhørsdommer anbefalet til Selskabet som værdig og trængende til en Understøttelse, paa hvilken Anbefaling, der blev tilstaaet hende en Pengehjælp. Senere Underretning om hende savnes.

377. Hun er Tjenestepige, hjemmehørende i en Kjøbstad. Fra hendes Husbonde modtog Selskabet følgende Skrivelse i Oktober f. A.: „Pigen . . . her af Byen, der omtrent for et Aar siden har udstaaet Fængselsstraf, har tidligere tjent hos mig og i den Tid været tro og særdeles hengiven. Saavel paa Grund heraf, som fordi jeg troer, at hun nu ved en retskaffen Vandel søger at oprette sin tidligere Brøde, tillader jeg mig at anbefale hende til Fængselsselskabets Understøttelse under hendes nuværende trængende Forfatning.“ — Hun havde nemlig et uægte Barn at forsørge. — Paa foranstaaende Anbefaling blev der tilstaaet hende en Hjælp af 15 Kr. Hendes Forhold er tilfredsstillende.

378. Han er 28 Aar gl., hjemmehørende i en

Kjøbstad, gift, har 1 Barn, straffet for Tyveri; Straffetid 2 Aar, ej før straffet, løslodes $\frac{2}{4}$ 78. Ved Løsladelsen anbefaledes han ikke, men senere skriver Fængselspræsten om ham: „Denne unge Mand, der ingenlunde er blottet for Evner eller Kundskaber, og som har faaet en god Opdragelse, var, uden at være i nogen særlig Grad udskøjende, blot ved Letsindighed og Ulyst til et regelmæssigt og arbejdsomt Liv, efterhaanden sunken saa dybt, at han følte sig henvist til en saa daarlig Udvej, for at kunne holde sig oppe en Tid endnu, at stjæle. Af Hensyn til hans Ungdom, gode Forstand og gjenvakte Æresfølelse er han vel et Forsøg værd; men han behøver et større Beløb. Den herværende Bestyrelse har tilstaaet ham 50 Kr. og man tillader sig at anbefale ham til et lignende Beløb af det fynske Fængselsselskab.“ Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet og efter en for kort Tid siden modtagen Underretning gaar det ganske godt for ham og paa hans Forhold har der intet været at udsætte.

379. Hun, der er Tjenestepige, 30 Aar gl. hjemme hørende i en Kjøbstad, har et uægte Barn, straffet for Tyveri med 1 Aars Forbedringshus, ikke tidligere straffet, løslodes $\frac{2}{1\frac{1}{2}}$ 78. Straffeanstalten anmeldte hende saaledes: „Denne Fange, hvis Forældre ere Mormoner, er ikke bleven konfirmeret, men bliver nu forberedt dertil og hendes Konfirmation vil finde Sted i denne Maaned i Straffeanstalten, og den Mand, der er Fader til hendes Barn, vil ægte hende ved Løsladelsen. Paa Grund af disse Omstændigheder har Fængselsselskabets Bestyrelse besluttet at tilstaa hende 25 Kr., under Forudsætning af at det fynske Fængselsselskab maatte være villig til at give hende en lignende Hjælp, hvortil hun paa det bedste anbefales.“ Den foreslaaede Hjælp blev hende tilstaaet. I et for nylig modtaget Brev om hende hedder det: „Hun er vistnok kun af Nød og Trang bleven

fristet til Tyveri og har efter sin Løsladelse opført sig godt.“ Om hun er bleven gift, vides ikke.

280. Hun, der er hjemmehørende i en Kjøbstad, er gift og har trange Kaar. Hun har ikke været indsat i Straffeanstalten, men afsonet sine Forbrydelser i Varetægtsfængsel. Skjønt hun saaledes kun er tilfunden mindre Straffe, er hun dog en temmelig dybt sunken Person; thi hun har baade været tyvagtig og løsagtig og har kun havt meget korte Tjenester. Siden hun er bleven gift, vides imidlertid intet ulovligt om hende. Paa Grund af hendes Nød og Fattigdom fik hun i afvigte Vinter en liden Pengehjælp.

381. Han er Drejer og Snedker, 27 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift, har 2 Børn, straffet for Vexelfalsk med 1 Aars Forb., løslodes $\frac{2}{1}$ og anmeldtes saaledes: „Et uheldigt Huskjøb bragte denne virkelystne og ellers retskafne unge Mand i Pengeforlegenhed. For at bøde paa denne, skrev han et Par falske Vexler dog ikke for noget betydeligt Beløb. Han mener at have nogenlunde tilstrækkeligt til at begynde med og har godt Haab om Fremtiden. Han anbefales til en Hjælp af 10 Kr. for at kunne bestride Omkostningerne ved hans Hjemrejse.“ — Denne ubetydelige Hjælp blev ham tilstaaet. — Denne Mand omtales meget rosende og vil forhaabentlig nok for Fremtiden vogte sig for Forbryderbanen.

382. Han er Arbejdsmand her i Byen, straffet for flere Aar tilbage. Formedelst Trang fik han Huslejhjælp i afvigte Vinter. Paa hans Forhold har der intet været at udsætte.

383. Han er Haandværker, hjemmehørende i en Kjøbstad, for Tiden indsat i en Straffeanstalt. Under hans Arresttid fik Konen 2 Gange en Pengehjælp. Udgaaer hermed af Beretningen til han en Gang løslades.

384. Han er Haandværker, 38 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, ugift, straffet med 3 Aars Forb.

for Utugt, løslodes $\frac{1}{1}$ 78 og anmeldtes saaledes: „En særdeles flink Arbejder og i det Høle taget en brav og paalidelig Mand. Han begik Forbrydelsen i Drukkeneskab, til hvilken Last, han iøvrigt ikke er hengiven. Han har, som det synes, alvorligt angret, hvad han har gjort, og giver godt Haab for Fremtiden. Man vil søge at etablere ham paa Landet; men han trænger til 25 Kr. til Værktøj, til hvilken Hjælp han anbefales.“ — Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. — Siden han forlod Straffeanstalten haves ingen Underretning om ham.

385. Han er Daglejer, 39 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift, har 5 Børn, straffet med 1 Aars Forbedringshus for falsk Ed, løslodes $\frac{2}{1}$ 78 og anmeldtes saaledes: „Han havde et temmelig tarveligt Begreb om Edens Hellighed, da han begik Forbrydelsen; han vilde redde sig og en anden for Sigtelse for Krybskytteri. Iøvrigt har han i mange Aar arbejdet troligt og ærligt for at ernære sin temmelig talrige Familie. Der synes at være al Grund til at vente, at han vil føre et sædeligt Liv i Fremtiden. Han er besindig og sanddru og opfører sig godt. Han anbefales til 25 Kr. til Brændsel, lidt Klæder og til lidt at staa imod med.“ Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. I et for nylig modtaget Brev fra hans Sognepræst hedder det: „Hans hele Adfærd efter Hjemkomsten giver Ret til at formode, at han er en af dem, som man ved at støtte kan have Haab om at holde borte fra Forbryderbanen.“

386. Han er Tyende, 23 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, ugift, crimen bestialitatis, Straffetid 1 Aar, ikke forhen straffet, løslodes $\frac{9}{1}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Han har hidtil ikke ofret sine religiøse eller sædelige Pligter mange Tanker men været flink og stadig i sine Tjenester. I Fængselet har han dog rettet sig godt op og aabenbart angret sin Forbrydelse. Han vil paany søge Tjeneste og mener iøvrigt nogenlunde at kunne hjælpe sig selv; kun anbefales han til en Under-

støttelse af 6 Kr. til Rejsepenge for at kunne undgaa Fattighjælp dertil. Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. — Han har senere faaet Tjeneste i sit Fødesogn og opfører sig vel.

387. Han er Lærling, 18 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{1}{1}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Har havt en fattig og forsømt Barndom men er ikke ubegavet og har vist stor Forslagenhed ved Udøvelsen af Tyverierne. Han er meget bedrøvet over det skete og giver gode og, som det synes, vel mente Løfter for Fremtiden. Faderen er Fattiglem og vil og kan ikke tage sig af ham. Han beder Bestyrelsen for det fynske Fængselsselskab at skaffe ham en Plads som Lærling. Desuden anbefales han til en Beklædningshjælp af 25 Kr.“ Den foreslaaede Pengehjælp blev ham tilstaaet, og da der ikke strax kunde skaffes en Plads til ham, blev der midlertidig betalt for hans Ophold i Hjemmet hos Faderen. Det varede ikke længe førend han blev anbragt. Han er endnu hos den samme Mester og skikker sig vel.

388. Han er Haandværker, straffet for flere Aar siden. I afvigte Vinter fik han en Medlidenhedshjælp af 5 Kr. Han udgaar hermed af Beretningen.

389. Han er Arbejdsmand, 34 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, Enkemand, straffet for Tyveri med 18 Maaneders Forbedringshusarbejde, tidligere straffet 4 Gange, hvoraf 1 med offentligt Arbejde, løslodes $\frac{1}{1}$ 78. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes: „Er flink nok i Fængelet men meget forfalden til Drik. Trænger til Strømper, et Halstørklæde og en Kaskjet. Indstilles til en Medlidenhedshjælp af 10 Kr. til de nævnte Klædningsstykker.“ Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. Han udgaar hermed af Beretningen.

390. Hun er 48 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, Enke og har 3 Børn, straffet for Barnemord

og attenteret Fosterfordrivelse med 6 Aars Forbedringshusarbejde, ej før straffet, løslodes $\frac{2}{10}$ 78 og anbefaledes til en Understøttelse af 30 Kr., hvilken Understøttelse blev hende tilstaaet. Nogen Tid efter, at hun var udgaaet af Straffeanstalten, indkom der atter Begjæring om Hjælp til hende, hvilken Begjæring blev afslaaet, fordi maa først vilde se, hvorledes hun vilde skikke sig. Senere haves ingen Underretning om hende, da Efterspørgselen hidtil ikke er bleven besvaret.

391. Han er Arbejdsmand, 51 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift har 4 Børn, straffet med $1\frac{1}{2}$ Aars Forbedringshus for Tyveri, for 12 Aar siden straffet med 2 Aars Tugthusarbejde for Ildspaaættelse, løslodes $\frac{2}{12}$ 78 og anmeldtes saaledes: „Han synes hverken at have været drikfældig eller forsømmelig med sit Arbejde, men utilstrækkelige Indtægter og tildels Arbejdsløshed have bevirket, at han under sine meget fattige Kaar forbrød sig mod Loven. Han er noget forkuet af Næringssorger og har kun smaa Evner, men hans gode Opførsel og beskedne Væsen har gjort et fordelagtigt Indtryk her. Han anbefales til en Hjælp af 20 Kr. til at staa imod med.“ — Erholdt den foreslaaede Hjælp. — Han har nu Tjeneste hos en Gaardmand i det Sogn, han er hjemmehørende og siden hans Løsladelse har der intet været at udsætte paa hans Forhold.

392. Han er Tyende, 26 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, ugift, straffet for Tyveri; Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, før 2 Gange Vand og Brød for Tyveri, løslodes $\frac{1}{3}$ 79 og anmeldtes saaledes: „En net Karl, der, som det synes, har bevaret ikke ringe Æresfølelse og Arbejdslyst. Hans Nedværdigelse gaar ham meget til Hjerter. Hans forrige Husbonde vil tage ham i Tjeneste igjen. Han anbefales til en Beklædningshjælp af 12 Kr.“ — Skal tjene paa en Gaard i Nærheden af Kjøbenhavn. Nærmere Underretning om ham savnes.

393. Han er Arbejdsmand, 31 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift og har 2 Børn, straffet for Overfald, Straffetid 1 Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{1}{3}^2$ 79 og anmeldtes saaledes: „Trods det Oprørende i hans Forbrydelse, har han dog ved sin Anger og øvrige gode Forhold fremkaldt den Tro her, at han endnu maatte kunne reddes for Samfundet. Hans huslige Forhold og borgerlige Stilling synes, saavidt man kan skjønne, at være ret agtværdige. Han anbefales til en Understøttelse af 25 Kr. for at have noget at staa imod med, indtil han paany kan skaffe sig en Virksomhed.“ — Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. — For kort Tid siden er der indkommen en Beretning om ham fra hans Sognepræst, hvori hans Fortid før Forbrydelsen omtales rosende. Siden Løsladelsen har han selv ernæret sin Familie og skikket sig vel.

394. Hun er 40 Aar gl., gift, har 5 Børn, hvoraf det yngste dog nu er over 14 Aar, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Brandstiftelse og Assurancesvig med 2 Aars Cellefængsel, løslodes $\frac{1}{10}$ 78. — Paa Grund af hendes Fattigdom og gode Opførsel blev der efter Løsladelsen tilstaaet hende en Hjælp af 30 Kr. — Hun blev tidlig Enke med 5 Børn, hvorpaa hun hjemsendtes til Mandens Forsørgelseskommune. Her opdrog hun med ubetydelig Hjælp af Fattigvæsenet sine Børn, og var agtet som en arbejdsom og hæderlig Enke. Siden blev hun gift med en Enkemand, der er Husfæster. Deres Kaar vare fattige, da han stiftede Gjæld til Indfæstningen og Huset trængte til Ombygning. Gjælden skulde betales, hvortil de ikke vidste Udvej, saa det var at befrygte, at Kreditorerne vilde gjøre Udlæg i Boet. For at komme ud over denne Forlegenhed, brændte hun Huset af. Manden var ikke Medvider i Forbrydelsen. — Da hun løslodes af Straffeanstalten, modtog han hende med stor Venlighed. De have siden levet godt sammen, og hun udfolder sin tidligere store Virksomhed. — Om

hende tør det vel haabes, at hun ikke oftere vil betræde Forbryderbanen.

395. Han er nu en Olding, og det er mange Aar siden, han begik den Forbrydelse, hvorfor han er bleven straffet. Ham havde Selskabet altsaa egentlig ikke med at gjøre; men paa Grund af hans Trang og hans Sognepræstes varme Forbøn for ham, blev der tilstaaet ham en Hjælp af 20 Kr. I den lange Tid, der er hengaaet, siden han udgik af Straffeanstalten, har han opført sig vel. Han udgaar hermed af Beretningen.

396. Han er ligeledes en ældre Mand, men straffet for faa Aar siden. Paa Grund af Nød og Vinterens Strengthed, fik han i Januar en Medlidenhedshjælp af 10 Kr. Han hører imidlertid heller ikke til dem, Selskabet fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, og udgaar derfor hermed af Beretningen.

397. Han er ligeledes en ældre for mange Aar tilbage straffet Mand, der paa Grund af Nød og den afvigte Vinters Strengthed fik en Medlidenhedshjælp (stor 20 Kr.). Heller ikke ham agte vi fremdeles at følge, og han udgaar derfor hermed af Beretningen.

398. Han er Tyende, 28 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Voldtægt og Tyveri, Straffetid 6 Aar, tidligere 1 Gang Rottingslag for Tyveri, løslodes $\frac{1}{4}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Ved Indtrædelsen raa og dyrisk, hvorpaa ogsaa de nærmere Omstændigheder ved hans Forbrydelse tyde. Det viste sig imidlertid snart, at hans indskrænkede Evner og forsømte Opdragelse havde en ikke ringe Del heri. Han har under Straffetiden vist sig modtagelig for Velvillie og Deltagelse, ogsaa tildels for religiøs Paavirkning. En Del af den heldige Forandring, der er foregaaet med ham, maa dog ogsaa tilskrives Fængslets Disciplin og vil maaske saaledes næppe være varig. — Han anbefales til en Beklædningshjælp af 22 Kr., der blev ham tilstaaet. — Efter Løsladelsen af Straffeanstalten er han bleven meget

syg, og Lægen mener, at han gaar bort. Da han kort efter Løsladelsen fremstillede sig personlig for at bede om en Tjeneste, gjorde han et saare ugunstigt Indtryk, saa det synes, at det gode, Fængselspræsten omtaler ved ham, kun har været en Frugt af Fængslets Disciplin.

399. Han er Tjenestekarl, 21 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere 1 Gang Ris, 2 Gange V. og B. for Tyveri, løslodes $\frac{2}{4}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Er uægte født, har maattet tigge som Barn og har i en Del Aar havt Ophold hos sine Bedsteforældre. Ugunstige Forhold have saaledes havt ikke ringe Del i hans Fald; han er ikke forfalden, forholdsvis ret tiltalende og forlader sikkert Fængslet med gode Forsætter; men til noget alvorligt Gjennembrud er det næppe kommen. Han vil søge Tilhold hos sine Bedsteforældre igjen og derefter søge Tjeneste.“ -- Ved Løsladelsen fik han en liden Beklædningshjælp. — Han fik ret strax en Tjeneste, og der vides intet ufordelagtigt om ham.

400. Han er Tyende, 25 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, ugift, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere 3 Gange V. og B. for Tyveri og Bedrageri, løslodes $\frac{1}{3}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Har øjensynligt angret sit tidligere Liv og ved sit hele Forhold har han vakt Tillid. Han ønsker sig anbragt i Tjeneste, hvortil man vil hjælpe ham.“ Ved Løsladelsen erholdt han en liden Beklædningshjælp. — Dette unge Menneske tjente efter sin Konfirmation først hos en Slægtning, men paa Grund af hans mindre gode Opførsel, opgav denne ham. Siden tjente han paa større Gaarde, førte et udsvævende Liv og satte en lille Arv overstyr. — Hen tjener for Tiden paa Sjælland. Noget ulovligt vides ikke om ham.

401. Han er Tyende, 23 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, før 2 Gange V. og B. og 1 Gang Forbh. for Tyveri, løslodes $\frac{1}{2}$ 79. Ved Løsladelsen anmeldtes han saaledes:

„Ønsker Selskabets Hjælp til at skaffe ham en Hyre eller Tjeneste samt til Klæder. Men han er upaalidelig og drikfældig og har taget sig Straffen temmelig let, saa man ikke kan anbefale ham. Men han trænger til at faa sit Fodtøj repareret, til hviken ubetydelige Udgift det fynske Fængselsselskabs Hjælp udbedes.“ Denne Hjælp blev ham tilstaaet. Efter Løsladelsen rejste han til sit Fødesogn og opholdt sig der i 14 Dage i en Kro, hvorpaa han rejste bort, uden at man senere har hørt noget om ham. Han er bekendt fra sin Skoletid som en Dreng med slette Tilbøjeligheder og har faaet en slet Opdragelse i Hjemmet, intet var derfor naturligere end at han maatte komme ind paa Forbryderbanen.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

- Hr. Pastor Lorenzen i Ryslinge.
 — — Balslev i Tarup.
 — — Clausen i N. Lyndelse.
 — Politiaassistent Abelsted i Svendborg.
 — Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.
 — Kjøbmand H. Barfoed i Bogenuse.
 — Pastor Fejlberg i Darum pr. Ribe.
 — Borgermester Sager i Rudkjøbing, der har lovet
 at ville sørge for de langelandske Fangers Anbringelse, naar
 man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879 have bidraget med

Gaver:

	<i>Nr</i>
Odense Amts Repartitionsfond.....	100
Svendborg — —	160
Assens — —	40
Statskassen.....	100
Pastor Meier i Vemminge	2

Fortegnelse

over de aarlige Medlemsbidrag.

	<i>Kr</i>
Assens	40
Faaborg	20
Middelfart	12
Nyborg	20
Odense	100
Rudkjøbing	20
Marstal	10
Svendborg	20
Brahetrolleborg Sogn ..	10
Bjerreby —	10
Florne —	6
Haarby —	8
Oure-Vejstrup —	8
Ringe —	5
Steenstrup-Lunde Sogne	8
V. Skjerninge-Ulbølle Sogne ...	8
V.-Aaby-Aastrup Sogne	8
Kammerherre, Lensgreve Ahlefeldt-Laurvig til Grevskabet Langeland	40
Kmh. Grev Rantzau til Frederikslund	20
Hs. Excellence Udenrigsminister, Kmhr., Baron Rosenorn- Lehn til Baroniet Lehn	20
Kammerherre Sehestedt Juul til Raunholdt	50
Kammerherre Grev Moltke-Hvidtfeldt til Glorup	50
Borgermester Sager i Rudkjøbing	10
Borgermester Schrum i Svendborg	10

	<i>Nr</i>
Avnslev-Bovense Sogne.....	4
Andersen, Billed- & Steinhugger	4
Allerup, M. P., Firmaet.....	4
Ahlefeldt-Laurvigen, Greve, Brolykke.	4
Allerup-Davinde Sogn.....	4
Brandt, Frue	4
Brandt, M. K., Fabrikant.....	4
Brandt, E., Kjøbmand	4
Berg, Hunderupgaard	4
Bierfreund, Bankdirektør.....	4
Boesen, Raadmand.....	4
Blumensaadt, Enkefru.....	4
Borch, Kancelliraad.....	4
Bang, Carl F., Konsul	4
Bang, Jens, Bankdirektør.....	4
Bøgh, Provst, Gantofte	4
Balslev, Præst, Haarslev	4
Clausen, Juveler	4
Christoffersen, Kjøbmand.....	4
Chiewitz, Præst, Faaborg	4
Crone, Præst, Herrested.....	4
Christensen, Præst, N.-Næraa.....	4
Damgaard, Stiftsprovst.....	4
Dreyer, Cancelliraad	4
Drigstrup Sogn	4
Dreslette Sogn	4
Esmann, Grosserer.....	4
Espe-Vantinge Sogne.....	4
Faber, Adjunkt	4
Faber, Chr., Kjøbmand.....	4

Fich, Carl, Kjøbmand	4
Fogtmann, C. C. B., Kjøbmand	4
Frydendahl og Voigt	3
Fønss, Provst, Vejlbj	4
Fogh, Præst, Skydebjerg ..	4
Fraugde Sogn	4
Fjelsted-Harrendrup Sogne	4

Gamborg Sogn	4
Gjelsted-Rørup Sogne	4
Gjellebøl, Præst, V.-Hæsing	4

Hempel, Landinspektør	4
Hempel, Fabrikant	4
Helveg, Præst	4
Helveg, Læge	4
Helveg Skibsrheder	4
Hansen, Urban, Raadmand	4
Hofman (Bang), Etatsraad	4
Halberg, Kancelliraad, Nakskov	4
Høyer-Møller, Præst, Kjolstrup	4
Hansen, Severin, Kjøbmand	4
Hjorth, Præst, Nyborg	4

Jørgensen, P., Sønner	4
Jensen, G., Frue	4
Jensen, Vinhandler	4
Jensen, Præst, Ø.-Skjerninge	4
Jordløse-Haastrup Sogne	4

Korup-Ubberud Sogne	4
Knutzen, F., Kjøbmand	4
Koch, Etatsraad	4
Karstensen, Provst	4
Krag, Præst, Dreslette	4
Krogsbølle Sogn	4

	Kø
Krarup, Postmester	4
Kjøng Sogn	4
La Cour, Kjøbmand	4
Langkilde, Etatsraad, Bramstrup	4
Lotze, Apotheker	4
Lassen, Forpagter, Selleberg	4
Lange, Præst	4
Lyø	4
Maegaard, Grosserer	4
Magleby Sogn	4
Møller, Joh., Præst	4
Marslev Sogn	4
Nielsen, J. W., Kjøbmand	4
Nielsen, Enkefru, Hedevigslund	4
N. Næraa-Bederslev Sogne	4
Olsen, Lauge, Klokker	4
Petersen, V., Etatsraad	4
Petersen, Enkefru	4
Petersen, Brandmajor	4
Prøvensen, Grosserer	4
Roth, Præst, Vigerslev	4
Rynkeby-Revninge Sogne	4
Strøm, Præst, Marslev	4
Stenløse-Fangel Sogne	4

Særslev Sogn	Kr	4
Stokkeby, J. S., Kjøbmand		4
Skaarup Sogn		4
Schnackenburg, Brødr.		4
Schietz, Bryggeribestyrer....		4
Sperling, Frøken, Sandholdt		4
Simmerbølle Sogn		4
Skydebjerg-Ørte Sogn		4
Søby-Thurup Sogne.....		4
S.-Næraa Sogn.....		4
Stanninge Sogn		4
S. Højrup Sogn.....		4
Teisen, Annasholm		4
Tommerup-Brylle Sogne.....		4
Tryggelev-Fodslette Sogne		4
Tved Sogn		4
Trojel, Præst, Rynkeby.....		4
Thorup, Provst		4
Vogelsang, Adjunkt		4
Weimann, J., Kjøbmand.....		4
Weber, Kjøbmand.....		4
Wendelboe, Præst, Krogsbølle		4

Nittende Beretning

fra

det fynske fængselselskab

1880.

Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Det fynske Fængselsselskab afholdt den 22de November sin aarlige Generalforsamling, paa hvilken følgende Beretning afgaves:

Selskabet har i Tidsrummet fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880 taget sig af
39 Personer.

19 af disse har det tidligere understøttet; det har alt-saa taget sig af

20 nye, der enten først have udstaaet deres Straf i Aarets Løb, eller først da begjæret Hjælp, skjønt de ere løsladte i de foregaaende Aar, nemlig:

- 7 Tjenestekarle paa Landet,
- 3 Landsbyhaandværkere,
- 3 Kjøbstadhaandværkere,
- 2 Arbejdsmænd paa Landet,
- 1 Haandværkssvend i en Kjøbstad,
- 1 Haandværkssvend paa Landet,
- 1 Arbejdsmand i en Kjøbstad,
- 1 Kromand,
- 1 Dreng, der kom til Søs.

Alle paa 1 nær af Almuen.

Hjælpens Størrelse har været meget forskjellig og rettet sig efter Omstændighederne.

Væsentlig har den bestaaet i Beklædning, Værktøj og Pengehjælp; men der er tillige sørget for Anbringelse i Tjeneste eller Beskæftigelse paa anden Maade, hvor Paagjældende ikke har kunnet sørge for sig selv.

Den samlede Sum, der er anvendt til Understøttelse, beløber sig til 1019 Kr. 14 Øre.

Som det reviderede Aarsregnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Slutning 1692 9 Kr. 34 Øre.

I Anledning af den nye Organisation, Selskabet fik paa Generalforsamlingen forrige Aar, blev der tilskrevet de samtlige Dommere i Fyens Stift saaledes:

„Paa det fynske Fængselsselskabs Generalforsamling d. A. blev det vedtaget, at Selskabet for Fremtiden ikke skulde indskrænke sig til at tage sig af de fynske 9 Fanger, der udgaa af Straffeanstalterne, men tillige saa vidt muligt tage sig af dem, der udgaa af Varetægts- fængslerne, naar de anbefales af vedkommende Forhørsdommer.

I Henhold til denne Bestemmelse undlader undertegnede Bestyrelse ikke herved at underrette Dem om, at Selskabet er til Deres Tjeneste, naar de ved Lejlighed maaatte finde Anledning til at henvende Dem til det.

Saaframt De billiger den tagne Bestemmelse, vil det være os kjært, om De kunde skaffe Selskabet et eller to personligt virkende Medlemmer i Deres Retskreds. Vi tillade os at anføre vor Udtalelse om disse Medlemmer i vor 6te Aarsberetning: „Bestyrelsen har i den seneste Tid henvendt sig til ansete og velvillige Mænd omkring i Provinsen om at tegne sig som personligt virkende Medlemmer af Selskabet, med det Hverv at sørge for de løsladte Fangers Anbringelse hos retskafne og fornuftige Familier, der ville tage sig af dem. Saaledes danne personlig virkende Medlemmer maa intet Kontingent svare. Meningen er dog ikke, at man ofte vil henvende sig til noget personligt virkende Medlem om Bistand; men man ønsker nemlig hverken at faa flere straffede Personer samlede paa samme Egn eller at trætte de personligt virkende Medlemmer; men man ønsker inderligt, at mange ville slutte sig til Selskabet i denne Egenskab. d

— En i hvert Sogn vilde ikke være formeget —; thi da først vil Selskabet kunne stifte den tilsigtede Nytte. — Anledningen til den nye Ordning vil de finde antydet i vor Aarsberetning, der er hoslagt denne Skrivelse“.

Saaframt De maatte samstemme med os, haabe vi, at De i Deres Retskreds vil støtte vor Bestræbelse“.

Efter denne Henvendelse have vi havt den Glæde, at 11 Mænd i Vends Herred og 2 paa Ærø have tegnet sig som personligt virkende Medlemmer.

Idet vi slutte denne korte Beretning, undlade vi ikke at udtale vor Tak til alle dem, der i det forløbne Aar have vist os Imødekommen, og at anbefale Selskabet til fremtidig Velvillie.

Bestyrelsen, der antog sin tidligere Forretningsfører, er fremdeles:

L. Helveg.

V. Oldenburg.

H. C. Vogelsang.

Urban Hansen.

Lauge Olsen,
Forretningsfører,
Klingenberg 8,

Beretning

De mange udskudte Numre i nærværende Beretning ere en Følge af, at mange ere døde, mange udvandrede, mange have atter begaaet Lovovertrædelse, og af mange er Sporet tabt.

279. Hun opfører sig fremdeles vel.

281. Han farer til Søs. Der vides intet ulovligt om ham.

284. Han er endnu i Kjøbenhavn. Nærmere Underretning om ham savnes.

287. Han har i afvigte Aar været tro i sin Gjerning og udviist et godt Forhold.

288. Hans Opholdsted er fremdeles ubekjendt.

291. Han skikker sig fremdeles vel. Har i det forløbne Aar faaet en Understøttelse.

293. Han er senere bleven straffet med Vand og Brød for Tyveri.

296. Hun skikker sig fremdeles vel. I det forløbne Aar har hun faaet en Understøttelse.

297. Han, der er Smed paa Landet, huggede sig meget farligt i sit ene Knæ i Begyndelsen af dette Aar. Dette har havt en lang Sygdom til Følge, og han har derfor ført et ædrueligere Liv end tidligere.

298. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

299. Han, der er udvandret for nogle Aar siden, arbejder som Malersvend i Amerika og skal opføre sig godt.

304. Han, der er Arbejdsmand, har atter begaaet Lovovertrædelse.

307. Han er vendt tilbage fra Rusland. I Begyndelsen af afvigte Sommer besøgte han sin tidligere Husbonde, der skriver om ham, at han saa vel ud og var godt klædt. Senere Underretning om ham savnes.

311. Han ernærer sig ved egen Hjælp, saa godt han kan og skikker sig vel.

313. Hun, der er gift, har hidtil skikket sig vel. For Tiden er hendes Opholdsted ubekjendt.

314. Hun har ligeledes hidtil skikket sig vel; men for Tiden er hendes Opholdsted ubekjendt.

315. Han, der er Sømmand, har bosat sig i Norge og har det godt.

317. Han, der er Husmand, har hidtil skikket sig vel. I det forløbne Aar savnes Underretning om ham.

320. Hun, der er gift, har det fremdeles godt og skikker sig vel.

321. Hun, der arbejdede paa en Fabrik, har atter begaaet Lovovertrædelse.

323. Han, der er Landsbyhaandværker og i en høj Alder, nyder Fattigunderstøttelse, men omtales fremdeles meget rosende.

325. Han, der er Tyende, skikker sig vel.

328. Han, der er Arbejdsmand og Landsbyhaandværker, skikker sig fremdeles vel.

329. Han, der er Haandværker i en Kjøbstad, skikker sig vel.

331. Hun er fremdeles en syg og svag Stakkel; men paa hendes Forhold har der intet været at udsætte.

332. Hun, der er Tjenestepige, er endnu hjemme hos Forældrene med sit uægtefødte Barn.

333. Hun, der er Tjenestepige, har i det forløbne Aar skikket sig vel.

334. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

336. Han har ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

338. Han skikker sig fremdeles vel.

341. Hun er hjemmehørende i en Kjøbstad. I det forløbne Aar savnes fremdeles Underretning om hende.

343. Hun, der er Tjenestepige, er i sin Tid straffet for Barnefødsel i Dølgemaal. Hun har hidtil opført sig vel, men i afvigte Aar har hun atter født et uægte Barn.

344. Hun, der er skilt fra Manden, underholdes fremdeles tilligemed sine Børn af Sognets Fattigvæsen. Hun skal være mindre arbejdsom, men paa hendes Forhold har der iøvrigt intet været at udsætte.

345. Han, der siden Løsladelsen har skikket sig vel, er afgaaet ved Døden.

346. Han har atter begaaet Lovovertrædelse.

347. Han, der er Klejnsmedsvend, har atter begaaet Lovovertrædelse.

348. Han, der er udvandret til Amerika, skal fremdeles have det godt og skikke sig vel,

349. Han har fast Tjeneste. Noget ulovligt vides ikke om ham.

351. Han er flyttet til en Kjøbstad. Paa hans Forhold er intet at udsætte.

354. Han, der er Arbejdsmand, er virksom men svag. Der vides intet ulovligt om ham.

355. Han, der er Fabrikarbejder, har det kun smaat, men hans Forhold er exemplarisk.

356. Han har ikke senere begaaet Lovovertrædelse; men den heftige Natur gjør, at han ikke kan komme til Ro. Hans Liv er en Kamp, hvis Udfald endnu er tvivlsomt.

357. Han, der er Arbejdsmand, skikker vel.

358. Han, der er Arbejdsmand, omtales fremdeles meget rosende.

359. Han, der er Arbejdsmand, opfører sig fremdeles vel.

361. Hun, der er Tjenestepige, er ganske vist en letsindig Person; men hendes Beskytter har faaet hende anbragt paa et godt Sted, hvorfor man nærer det bedste Haah om hende.

362. Han, der er Sømand, har atter begaaet Lovovertrædelse.

363. Han, der er Haandværkslærling, skikker sig vel.

364 og 65. En Landsbyhaandværker og hans Hustru. Manden er død i det forløbne Aar. Hans efterladte Hustru omtales meget rosende.

366. Han, der er Landsbyhaandværker opfører sig vel.

368. Han, der er Arbejdsmand, opfører sig vel.

369. Han er Sømand. Der savnes Underretning om ham i det forløbne Aar.

371. Han, der er Arbejdsmand, er flittig og stræbsom og skikker sig vel.

372. Hans Opholdsted er Selskabet ubekjendt.

373. Hans Opholdsted er ligeledes ubekjendt.

374. Han, der er gift og har en stor Familie, har havt trange Kaar; men ved en Pengehjælp, han fik fra Selskabet i det forløbne Aar, er han kommen noget paa Fode. Han omtales meget rosende.

375. Han, der er Tyende, har atter begaaet Lovovertrædelse.

376. Hun er hjemme hos Moderen og ernærer sig dels ved Haandarbejde og dels som Daglejerske. Hun opfører sig vel.

377. Hun, der er Tjenestepige, skikker sig vel.

378. Han boer i Kjøbenhavn, har smaa Kaar, men skikker sig vel.

379. Hun har i det forløbne Aar født et uægte Barn. Iøvrigt er intet ufordelagtigt bekjendt om hende.

380. Hun, der lever adskilt fra sin Mand, boer hos sine Forældre og lever under smaa Kaar. Der vides intet ufordelagtigt om hende.

381. Han skikker sig fremdeles vel. Har i det forløbne Aar faaet en Understøttelse.

382. Hans Spor er tabt.

383. Han er i det forløbne Aar løsladt af Straffeanstalten, og der er anvendt et anseeligt Beløb for at hjælpe ham i Gang som Haandværker; men Begyndelsen synes ikke lovende.

384. Hans Spor er tabt.

385. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

386. Han, der er Arbejdsmand, opfører sig vel.

387. Han, der er Haandværkslærling, er kommen af sin Lære og har taget Tjeneste hos en Bonde, fordi han ikke havde Lyst til Professionen. Noget ulovligt om ham vides ikke.

390. Hun skal opholde sig i Kjøbenhavn. Noget ulovligt vides ikke om hende.

391. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

393. Han, der er Arbejdsmand, opfører sig fremdeles vel.

394. Hun, der er gift, omtales meget rosende.

398. Han er afgaaet ved Døden.

399. Han, der er Tjenestekarl, opfører sig vel.

400. Han er Tjenestekarl. Opholdstedet ubekjendt.

401. Han er Tjenestekarl. Opholdstedet ubekjendt.

402, Han er Tyende, hjemmehørende i et Landsogn, 20 Aar gl., straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere en Gang Rottingslag for Tyveri, løslodes $\frac{5}{6}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Gjør Indtryk af at være en dygtig Karl og forholdsvis ufordærvet. Han har ikke spildt sin Tid herinde og forhaabenlig vil hans alvorlige Anger og Selvprøvelse herinde bære god Frugt. Hvis han kan faa sine Forældres Samtykke dertil, ønsker han Tjeneste her paa Sjælland, hvilket Bestyrelsen er villig til at søge at skaffe ham. Han trænger til Klæder til et Beløb af 15 Kr. Han fik den foreslaaede Beklædningshjælp. Siden Løsladelsen vides intet ufordelagtigt om ham.

403: Han har for længere Tid siden været straffet. Paa Gjennemrejse henvendte han sig til Selskabet og fik en Understøttelse af 4 Kr. Senere er der intet hørt om ham. Han udgaar hermed af Beretningen.

404. Han er Tyende, hjemmehørende i et Landsogn, 23 Aar gl., ugift, straffet for Tyveri og Forsøg paa Ildspaaættelse, Straffetid 1 $\frac{1}{2}$ Aar, tidligere 1 Gang simpelt Fængsel for Tyveri, løslodes den $\frac{1}{6}$ 79 og anmeldtes saaledes: En noget raa og, naar han mener sig forurettet, hensynsløs Natur; men iøvrigt ingenlunde fordærvet eller upaavirkelig. Han har tvertimod vist sig meget bevæget og angerfuld, og man faar en bestemt Følelse af, at han baade mener, hvad han siger, og vil have Evne og Vilje til at føre sine gode Forsætter igjennem. Kan han blot ude i Livet lære for Alvor at beherske sig selv, maa der endnu kunne blive noget godt af ham. Han beder den ærede Bestyrelse at skaffe sig en Tjeneste men ikke i Nærheden af hans Hjemstavn. Han har Klæder og trænger iøvrigt ikke. Han modtog ikke den Tjeneste, der blev skaffet ham, men rejste kort efter sin Løsladelse til Slesvig. Nærmere Underretning om ham savnes; maaske er han udvandret.

405. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et

Landsogn, 33 Aar gl., gift, har 3 Børn, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere 2 Gange V. og B. for Tyveri, løslodes $\frac{2}{3}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Hans Fejltrin er baade for hans egen og hans Families Skyld gaaet ham nær til Hjerte, og der er megen Grund til at tro, at han har taget sin Straf paa rette Maade, saa at Advarslen vil bære god Frugt. Familien er paa Fattiggaarden, men han haaber enten strax eller efter nogen Tid at faa dem anbragt hos hans Moder, naar han bliver sat i Stand til at kunne bidrage til deres Underhold. Han indstilles til en Hjælp af 10 Kr.“. Han fik den foreslaaede Hjælp, men nærmere Underretning om ham savnes.

406. Han er Tjenestekarl, 26 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere 2 Gange V. og B. for Tyveri, løslodes $\frac{3}{6}$ 79 og anmeldtes saaledes: En meget indskrænket og uselvstændig Person. Ved Indsættelsen var han snakkesalig og selvbehagelig, som det synes ude af Stand til at se alvorligt paa sin Skyld. Noget mere Alvor er der kommen i ham, men det er endnu kun smaat. Dog har han lovet at holde sig borte fra det Fruentimmer, med hvem han tidligere levede sammen, og som vistnok havde en uheldig Indflydelse paa ham, og derimod søge Tilhold hos sin Familie. Han mener at kunne faa Havearbejde paa en Herregaard. Han indstilles til en Beklædningshjælp af 9 Kr. Han fik den foreslaaede Hjælp, men senere Underretning om ham savnes.

407. Han er Arbejdsmand, 25 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift, straffet for Voldtægt, Straffetid 4 Aar, løslodes $\frac{1}{4}$ 79 og anmeldtes saaledes: „En meget indskrænket og phlegmatisk Person, ved Indtrædelsen tillige raa og dyrisk. Straffen har imidlertid havt god Indflydelse paa ham; hvad der staar tilbage at ønske, synes for en stor Del at hidrøre fra Mangler, over hvis Afhjælpelse han ikke selv raader.

At hans Kone under Straffetiden har gjort Skridt til Separation, har voldt ham megen Sorg, men har ogsaa bragt Alvor i hans Sjæl. Utvivlsomt har han nu Virkelyst og godt Forsæt, om han end just ikke formaar meget. Han har en Arbejdsfortjeneste af ca. 30 Kr., men skal selv bekoste sin Hjemrejse og har nogen Gjæld. Han indstilles til en Beklædningshjælp af 27 Kr⁴. Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. Han har fast Tjeneste og opfører sig upaaklageligt, men hans Aandsevner synes svækkede, hvilket gjør ham mindre skikket til at arbejde paa egen Haand.

408. Han er Smed, 25 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, er gift og har 2 Børn, straffet for Falsk, Straffetid 1½ Aar, løslodes ⁶/₂ 79 og anmeldtes saaledes: „Han har vist en god Opførsel, og det fremgaar af hans Arbejde, at han er flink i sit Fag. Saavel i denne Henseende som i sit Familieforhold synes han ogsaa udenfor at have været respektabel, men i andre Retninger har hans Pligtfølelse næppe været synderlig streng. Han har været aaben i sin Tilstaaelse og synes særlig i religiøs Henseende at have havt Udbytte af Straffen. Hans Hus er stærkt forgjældet, men han har beholdt det, og han venter at kunne begynde sin midlertidigt udlejede Forretning igjen, men han savner til Dels Værktøj, og han anbefales til en Hjælp af 30 Kr. til Smederedskaber.“ Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. Efter Hjemkomsten har han begyndt sin tidligere Forretning, og der vides intet ufordelagtigt om ham.

409. Han er Haandværker, 37 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, løslodes ²/₅ 79 og anmeldtes saaledes: En høj og stærk Mand med et tiltalende Væsen. Han gjør bestemt Indtryk af baade at være en dygtig og virkelysten Arbejder og at have lagt sig Straffen alvorligt paa Hjerte. Særlig uheldige Familieforhold have medvirket noget til hans Forbrydelse. Han ønsker Plads her paa Sjælland

og vort Selskab har lovet at ville hjælpe ham dertil. Han indstilles til en Hjælp af 30 Kr. til Klæder og til lidt at staa imod med. Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. Senere Underretning om ham savnes.

410. Han var sidst Kroforpagter, er 55 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Brandstiftelse med 2 Aar, løslodes $\frac{1}{8}$ 79 og anmeldtes saaledes: Afset fra den enestaaende Forbrydelae, hvortil hans mislige Forhold drev ham, har han havt en meget hæderlig Fortid, hvorfor den Deltagelse, der er vist ham i hans Ulykke saavel her som udenfor, synes at tilkomme ham med Rette. Han har et beskedent og vindende Væsen, har baaret sin Straf med Rø og Taalmodighed og har alvorligt og inderligt gaaet i Rette med sig selv. Han haaber ved Bekjendtes saavel som ved Selskabets Hjælp at kunne komme i en Virksomhed paany; saasnart han faaer bedre Rede paa, hvad han kan vente, skal jeg til-lade mig at tilstille den ærede Bestyrelse Forslag om en Understøttelse til ham. Denne Mand blev ved Løsladelsen understøttet med en ret anseelig Pengehjælp, og da han siden var i Trang, fik han atter en Understøttelse. Han har vel faaet en fast Plads, men Vilkaarene ere ringe. Hans Opførsel derimod er særdeles god.

411. Han er Smedesvend, 23 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, indsat paa et Aar for Voldtægt, løslodes $\frac{2}{11}$ 79 og anmeldtes saaledes: „Han har øvet sin Forbrydelse i Fuldskab i Forbindelse med 13 unge Karle, der ved Nattetid kom fra en Kro og overfaldt et halvfjøllet Fruentimmer. Han er et flinkt og forholdsvis ufordærvet Menneske, der hjerteligt har angret sin Vildfarelse. Hans Hjem synes kjærligt og forstandigt, og man vil der med Glæde modtage ham, ligesom hans Mester har lovet at tage ham i Arbejde strax efter Løsladelsen.“ Ved Løsladelsen fik han en liden Pengehjælp. Senere Underretning om ham savnes.

412. Han er Tyende, 27 Aar gl., hjemmehørende

i et Landsogn, straffet for Tyveri, Straffetid $1\frac{1}{2}$ Aar, løslodes $\frac{1}{1}$ ⁶ 79 og anmeldtes saaledes: „En flegmatisk og temmelig indskrænket Karl, der har været Redskab for et Par ældre Mænd, med hvem han var i Sag, og som han har hjulpet ved deres Tyverier. Han er fremdeles noget uselvstændig i Anskuelser og syag af Karakter, men om hans Angers Oprigtighed og hans gode Forsætter er der ingen Grund til at nære Tvivl. Han kan faa Tilhold hos en Familie paa Langeland og vil derfra søge Plads. Han anhefales til en Beklædningshjælp af 25 Kr.“ Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. Siden hans Løsladelse har han havt fast Tjeneste, men naar Lejlighed gives dertil, falder han tilbage til den tidligere Drikfældighed.

413. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, var med i den bekjendte fynske Bande og indsattes i Straffeanstalten 1856 paa Livstid for Mord, Indbrud og Falskmøhtneri. I Straffeanstalten var han i mange Aar indlagt paa Sygehuset. Ved kgl. Benaadning blev han løsladt i April 1878, Paa Sognepræstens Anbefaling fik han en Kakkelovn og en lille Pengehjælp. Han har senere indgivet et Andragende om Hjælp, der blev afslaaet. Noget ulovligt vides ikke om ham. Han udgaar hermed af Beretningen.

414. Han er en Dreng her af Staden, der efter at have udstaaet sin Straf, 15 Rottingslag, blev afleveret paa Odense Fattiggaard og derpaa af Selskabet og Fattigvæsenet udstyret med Sømandsklæder og afgik med en Skipper her af Byen, men blev igjen afleveret paa Fattiggaarden i syg Tilstand. Efter Helbredelsen afgik han atter med samme Skipper $\frac{1}{0}$ ⁶ 79. Siden den Tid haves ingen Underretning om ham.

415. Han, der er Tyende, 44 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, ugift, straffet for Tyveri, Straffetid 8 Maaneder, før straffet 2 Gange med Vand og Brød for Tyveri, løslodes $\frac{1}{2}$ 80 og anmeldtes saaledes: „En

godlidende, meget enfoldig Stakkel. Hans Ansigt, navnlig Næsen, er vanheldet af ulægelige Saar og Huller. Ogsaa af den Grund maa det være ham særlig vanskeligt at komme an. En Søster, der er Husmandskone, vil foreløbig tage imod ham og se at skaffe ham Arbejde.“ Han anbefaledes til en lille Beklædningshjælp, der blev ham tilstaaet. — Efter Hjemkomsten er denne Person ved Familiens Understøttelse udvandret til Amerika. — Han udgaar hermed af Beretningen.

416. Han er Landsbyhaandværker, 55 Aar gl., straffet for Hæleri, Straffetid 2 Aar, tidligere straffet i Militærtjenesten 4 Gange for Disciplinærforseelser, løslodes $1\frac{2}{3}$ 80 og anmeldtes saaledes: „I Begyndelsen snakkesalig, selvbehagelig og lidet modtagelig for Paa-virkning. Den første Egenskab har saa temmelig holdt sig, maaske yderligere styrket ved hans Døvhed, men iøvrigt har Straffen tilvejebragt en heldig Forandring om end næppe noget helt Gjennembrud. Han har Hus og Værksted og vil begynde sin Profession igjen. Han er en flink Arbejder. Han anbefales til 30 Kr. til Materialier og Klæder. Selv har han en lille Arbejdsfortjeneste.“ — Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. — Siden Løsladelsen har han ernæret sig ved sit Haandværk og skikket sig vel.

417. Han er Haandværker, hjemmehørende i en Kjøbstad, 38 Aar gl., ugift, men har to uægte Børn, straffet for Tyveri, Straffetid 2 Aar, løslodes $1\frac{2}{3}$ og anmeldtes saaledes: „Før sin Indsættelse var han vistnok en flink Arbejder, men med et stærkt verdsligt, udadvendt Sind, meget sløvet i moralsk Henseende, dog uden at være forfalden til nogen Last. Straffen har efterhaanden medført Anger og Selverkjendelse, og, som det synes, større Blødhed i Sindet. Han agter at gifte sig med sine Børns Moder, vil ernære sig som Stenhugger og Børstenbinder og har godt Haab. Han anbefales til en Beklædningshjælp af 20 Kr. Han har selv en lille

Arbejdsfortjeneste.“ Siden sin Hjemkomst har han ernæret sig som Daglejer og opført sig godt.

418. Han er Arbejdsmand, bosiddende her i Staden og straffet for flere Aar siden. Formedelst Nød og Trang fik han i afvigte Vinter en Hjælp. Paa hans Forhold har intet været at udsætte.

419. Han er Haandværker, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for at have overtalt en anden Mand til falsk Ed, Straffetid 2 Aar, løslodes $\frac{3}{27}$ 80. Fængselspræsten havde meget tilovers for ham, fordi han er en flittig Mand. Han ønskede derfor at han maatte blive hjulpet rundeligere end sædvanlig. Han fik derfor ogsaa en ret anseelig Hjælp. Efter Straffetiden omtales han særdeles rosende.

420. Han er Haandværker og Handelsmand, 37 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, gift, har 4 Børn, straffet for Falsk og Bedrageri, Straffetid 2 Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{3}{7}$ 80 og anmeldtes saaledes: Ved Indsættelsen gjorde han vel Indtryk af at være en godmodig og forholdsvis skikkelig Mand, men i høj Grad verdslig og udadventt og mere ærgerlig end bedrøvet over det skete. Der er foregaaet en heldig Forandring med ham her. Han har sluttet sig med Inderlighed og Alvor til Guds Ord og giver, saavidt det kan skjønnes de bedste Forhaabninger. Handelen vil han nu opgive og søge at ernære sig ved sin Profession; men han trænger til Værktøj, Bidrag til Husleje og lidt til at staa imod med, indtil han faar Arbejde hos en Mester. Han anbefales til en Hjælp af 50 Kr. Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. Efter Løsladelsen forlod han tilligemed sin Familie den By, hvori han tidligere havde boet og rejste til Kjøbenhavn. Senere Underretning om ham savnes.

421. Han er Tyende, 22 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, løslodes $\frac{6}{5}$ 79 og anmeldtes saaledes: „En blød og god-

lidende Person, aabenbart ikke anlagt til Forbrydelser ; men den Trang, som Forsørgelsen af to uægte Børn har bragt ham i, har fristet ham. Børnene have samme Moder, til hvem han staar i et Forhold, der ikke i enhver Henseende er dadelværdigt, og som han har besluttet at ægte. Han beder den ærede Bestyrelse for det fyenske Fængselsselskab at skaffe ham en Plads paa Landet i Fyen, hvilket forhaabenlig af Hensyn til den gode Aarstid ikke vil være vanskeligt. Han anbefales desuden til en Hjælp af 20 Kr. til Indløsning af sit Tøj.“ Den begjærede Hjælp blev ham tilstaaet. Har atter begaaet Lovovertrædelse.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

- Hr. Pastor Lorenzen i Ryslinge.
 - — Balslev i Tarup.
 - — Clausen i N. Lyndelse.
 - Politiassistent Abelsted i Svendborg.
 - Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.
 - Kjøbmand H. Barfoed i Bogenne.
 - Pastor Fejlberg i Darum pr. Ribe.
 - Borgmester Sager i Rudkjøbing, der har lovet at ville sørge for de langelandske Fangers Anbringelse, naar man hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.
 - Proprietær L. Madsen paa Stutterigaarden pr. Nørreåby.
 - Gaardejer S. N. Jørgensen i Roerslev.
 - — Sognefoged A. Jørgensen i Baaring.
 - Gjæstgiver A. C. Thomsen i Skovshøjrup.
 - Sognefoged H. Hansen i Indslev.
 - — R. Jørgensen i Brangstrup.
 - — L. J. Pedersen i Eiby.
 - — H. Rasmussen i Kauslunde.
 - Sogneraadsformand J. Pedersen, Christianslyst i Harrendrup Sogn.
 - Sognefoged O. N. Olsen i Sletterød, Fjelsted Sogn.
 - Politiassistent Bosse i Middelfart.
 - Herredsfuldmægtig, Branddirektør H. H. Paaren i Æroeskjøbing.
 - Sognefoged R. P. Rasmussen i Store Rise paa Ærø.
-

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaret fra 1ste April 1879
til 31te Marts 1880 have bidraget med

Gaver:

	<i>Kr</i>
Assens Amtstuedistrikt.....	40
Odense	100
Svendborg —	100
Statskassen	100
Kjøbenhavns Kriminal- og Politiretsfattigkasse	200
Asperup-Rørslev Sogne	4

Fortegnelse

over de aarlige Medlemsbidrag.

	<i>Nr</i>
Aunslev-Bovense Sogne	4
Andersen, Billedhugger	4
Allerup, M. P., Firmaet.....	4
Assens.....	40
Ahlefeldt-Laurvigen, Kmhr., Lensgreve	40
Ahlefeldt-Laurvigen til Brolykke	4
Allerup-Davinde Sogne.....	4
Brandt, Frue	4
Brandt, M. K., Fabrikant	4
Brandt, E., Kjøbmand	4
Berg, Hunderupgaard	4
Bierfreund, Lor., Bankdirektør.....	4
Boesen, A., Raadmand	4
Blumensaadt, Enkefrue	4
Borch, Cancelliraad	4
Bang, C. F., Consul	4
Bang, J., Bankdirektør.....	4
Bøgh, Provst.....	4
Balslev, Præst.....	4
Brahetrolleborg Sogn	10
Bjerreby Sogn.....	10

	<i>Nr</i>
Clausen, Juveleer.....	4
Christoffersen, C., Kjøbmand	4
Chiewitz, Præst	4
Crone, —	4
Christensen, Præst.....	4
la Cour, Manufakturhandler	4
Damgaard, Stiftsprovst	4
Dreyer, J. C., Cancelliraad	4
Drigstrup Sogn.....	4
Dreslette Sogn	4
Espe-Vantinge Sogne	4
Esmann, E. F., Grosseter	4
Faber, Adjunkt.....	4
Fich, C., Kjøbmand.....	4
Fogtmann, C. C. B., Kjøbmand.....	4
Faber, Chr., Kjøbmand.....	4
Frydendahl, —	2
Faaborg	20
Fønss, Provst.....	4
Fog, Præst	4
Fraugde Sogn	4
Fjelsted-Harrendrup Sogne	4
Gjelsted-Rørup Sogne	4
Gamborg Sogn	4
Gjellebøl, Præst.....	4
Helveg, Præst.....	4
Helveg, Stadslæge	4
Helveg, Skibsrheder	4
Hempel, Landinspektør	4
Hansen, Urban, Raadmand	4

	<i>NR</i>
Hempel, Fabrikant	4
Hofmann (Bang), Etatsraad	4
Halberg, Byfoged	4
Højer-Møller, Provst	4
Horne Sogn	6
Hausen, Severin, Kjøbmand	4
Haarby Sogn	8
Hjort, Præst	4
Jørgensens Sonner, P.	4
Jensen, G., Frue	4
Jensen, V., Vinhandler	4
Jordløse-Haastrup Sogne	4
Jensen, Præst	4
Korup-Ubberud Sogne	4
Knutzen, F., Kjøbmand	4
Koch, Etatsraad	4
Karstensen, Provst	4
Krag, Præst	4
Kjøng Sogn	4
Krogsbølle Sogn	4
Krarup, Postexpeditor	4
Lotze, Apotheker	4
Larsen, Forpagter	4
Lange, Præst	4
Lyø Sogn	4
Maegaard, W. R., Grosserer	4
Magleby Sogn	4
Moltke-Hvitfeldt, Kmhr., Greve	50
Middelfart	12
Marslev Sogn	4
Marstal	10
Møller, Joh., Præst	4
Nielsen, Enkefrue	4
Nielsen, J. W., Kjøbmand	4

Nyborg	<i>N</i> 20
Næraa, N., Bederslev Sogn	4
Næraa, S., Sogn	4
Odense	100
Oure-Vejstrup Sogne	8
Olsen, Lauge, Klokker	4
Oldenburg, V., Politimester	4
Petersen, V., Etatsraad	4
Petersen, Enkefrue	4
Petersen, R., Brandmajor	4
Prøvensen, M., Grosserer	4
Rynkeby-Revninge Sogne	4
Rosenørn-Lehn, Udenrigsminister, Kammerherre	20
Rantzau, Kammerherre, Greve	20
Roth, Præst	4
Rudkjøbing	20
Ringe Sogn	5
Stenstrup-Lunde Sogne	8
Strøm, Præst	4
Stenløse-Fangel Sogne	4
Sørslev Sogn	4
Stokkeby, J. J., Kjøbmand	4
Skaarup Sogn	4
Snackenburg, Brdr.	4
Schjættz, Bryggeribestyrer	4
Svendborg	20
Sperling, Frøken	4
Sehestedt-Juul, Kammerherre	50
Simmerbølle Sogn	4
Skydebjerg-Orte Sogne	4
Søby-Thurup Sogne	4

	<i>Kr</i>
Sager, Borgermester	10
Svanninge Sogn	4
Schrum, Borgermester	10

Teisen, Proprietær	4
Tommerup-Brylle Sogne	4
Tryggelev-Fodslette Sogne	4
Tved Sogn	4
Trojel, Præst	4

Vogelsang, Adjunkt	4
Veimann, Joh., Kjobmand	4
Vebers Søn, M.	4
Vendelboe, Præst	4
Vesterskjerninge-Ulbølle Sogne	8
Vesteraaby-Aastrup Sogne	8
Verninge Sogn	4

Oversigt

over det fynske Fængselselskabs Regnskab
fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

Indtægt.		Udgift.	
Nr	Ør	Nr	Ør
Kassebeholdningen fra forrige Aar	1437 64	Understøttelser til løsladte Fanger	1019 14
Gaver	544 "	Administrationsomkostninger	265 85
Medlemsbidrag	939 "	Beholdning	1692 34
Renter	56 69		
	2977 33		2977 33

Odense, den 26de Avgust 1880.

Lange Olsen.

Nærværende Regnskab er af os undertegnede gennemset og befundet rigtig.

Odense, den 15de Oktober 1880.

H. T. Helveg. C. C. B. Fogtman.

*De resterende Bidrag for 1880—81 bedes
indbetalte til Klokker Lauge Olsen, Klingenberg
Nr. 8.*

Tyvende Beretning

fra

det fynske fængselselskab

1881.

Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Det fynske Fængselsselskab afholdt sin aarlige Generalforsamling den 22de September, paa hvilken følgende Beretning afgaves:

Selskabet har i Tidsrummet fra 1ste April 1880 til 31 Marts 1881 taget sig af
39 Personer.

15 af disse har det tidligere understøttet; det har alt-
saa taget sig af

24 nye, der have udstaaet deres Straf i Aarets Løb,
eller først da begjæret Hjælp, nemlig:

21 Mandspersoner,

2 Arbejdsmænd paa Landet,

1 Arbejdsmand i en Kjøbstad,

2 Landsbyhaandværkere,

3 Haandværkssvende,

2 Haandværkslærlinge,

4 Sømænd,

3 Tjenestekarle,

1 Postbud,

1 Kontorist,

1 Mejerist,

1 Tjenestedreng,

3 Fruentimmer,

alle 3 Tjenestepiger.

Samtlige paa 1 nær af Almuen.

Den samlede Sum, der er anvendt til Understøttelser
beløber sig til 1168 *fl.* 60 *sk.*

Som det reviderede Regnskab udviser, var Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Slutning 1630 *Nr* 73 *Ør*.

Skjønt nærværende Beretning kun omslutter Tidsrummet fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881, skulle vi dog tillade os at omtale Mødet i Viborg d. 1ste og 2den Avgust d. A. af Delegerede fra samtlige Fængselsselskabers Bestyrelser, paa hvilket følgende Spørgsmaal kom til Forhandling:

1. (Fængselsdirektør Bruun): Bør de fra Fængselsstraffe løsladte Straffefanger ikke fortrinsvis være Gjenstand for Fænglelsselskabernes Omsorg? Hvilke Foranstaltninger bliver der i bekræftende Fald at tage i saa Henseende?

2. (Tømmermester Kayser): Bør det ikke anses som liggende indenfor Fængselsselskabernes Opgave at yde Understøttelser til det daglige Underhold for Familier, hvis Forsørgere hensidde i Fængsel, enten i Aretshus eller i en Straffeanstalt?

3. (Tømmermester Kayser): Bør Fængselsselskaberne ikke være varsomme med at række Hjælp til løsladte Fanger, der flere Gange have været straffede, og bør de ikke kun undtagelsesvis hjælpe saadanne, som allerede tidligere have efter en udstaaet Straf været tagne under et Fængselsselskabs Forsorg?

4. (Viborg Fængselsselskab): Om og under hvilke Betingelser bør Løsladte støttes til Udvandring?

5. (Samme): Bør der være en bestemt Tidsgrænse, efter hvilken Understøttelser ikke bør tildeles Løsladte?

6. (Samme): Til Løsladtes Beklædning, naar disse udgaa af Straffeanstalterne, medgaar der aarlig et ikke lidet Beløb, som Kommunerne nærmest burde udrede. Kan der i den nu brugelige ~~Skik~~ ske Forandring?

7. (Samme): Paa hvilken Maade bør man virke hen til, at Fængselsselskabernes Indtægter forøges, og

bør der hertil, navnlig af Politikasserne, søges udvirket Bidrag?

8. (Samme): Paa hvilken Maade er en mere fyldig Samvirken mulig mellem Fængselsselskaberne?

Paa dette Møde blev det fynske Fængselsselskab repræsenteret af Politimester V. Oldenburg. Men da Mødet kun varede i 2 Dage, kunde en udtømmende Drøftelse af disse Spørgsmaal ikke finde Sted. Der blev derfor nedsat et Udvalg til nærmere Drøftelse af flere af dem, bestaaende af et Medlem af hvert Selskab. Til at deltage i dette Udvalg har den herværende Bestyrelse ligeledes valgt Politimester V. Oldenburg.

Foruden de ovennævnte Punkter blev der udenfor Dagsordenen af Hr. Pastor Andresen ved Horsens Straffeanstalt rejst det Spørgsmaal: Hvad kan der gøres for de løsladte Fangers Anbringelse, naar de igjen træde ud i Samfundet? — Dette Spørgsmaal, der er Grunden til Fængselsselskabernes Tilblivelse, vil gansk vist altid blive staaende som en Vanskelighed, der ikke fuldt lader sig overvinde. Ingen kan fortænke en Husbonde eller Madmoder i, at de ikke ville have moralsk fordærvede Personer i deres Brød; men naar ingen vil bringe et Offer, saa blive de løsladte Fanger nødtte til at tage Tjeneste hos Familier, der have Vanskelighed ved at faa Tjenestefolk, fordi der ikke er godt at være hos dem, og derved udsættes de jo let for Tilbagefald. Med at anbringe en Mandsfange er det endda ikke saa vanskeligt, skjønt det tidt kan være vanskeligt nok, ja undertiden helt ugjærligt, naar der forlanges Anbringelse i en bestemt Stilling; men ellers er det dog saaledes, at kan han ikke komme til Et, kan han komme til et Andet. Anderledes forholder det sig med den unge Pige. Skal hun reddes, maa hun have Tjeneste hos en flink og dygtig Madmoder, hos hvem hun kan blive vænnet til Stadighed og Orden, og de dovne Hænder kunne lære at arbejde; men en saadan

Tjeneste er meget vanskelig at faa. Men Selskaberne maa aldrig give tabt overfor disse Vanskeligheder. De maa vedblive at bekæmpe dem og se at finde nye Midler dertil. For Kvindefangernes Vedkommende have vi tænkt paa et saadant Middel. Kunde det ikke lade sig gjøre at have personligt virkende Medlemmer blandt Husmødrene? Vi tro det. Hvis der i et stort Antal Sogne kunde faas et personligt virkende Medlem iblandt Husmødrene, vilde der være meget vundet. For at disse ikke skulle blive bange for at støtte Selskabet paa ovennævnte Maade, skulle vi bemærke, at ingen Husmoder behøver at binde sig til den løsladte unge Pige ved Tyendeloven. Hun kan antage hende paa Prøve og betinge sig, at hun rejser hvad Dag og Time, det forlanges. Heller ikke behøver Husmoderen at være bange for at paaføre sin Mand et pekuniært Tab, da hun i Forvejen kan stille sine Betingelser til Selskabet i saa Henseende. Ligeledes behøver den personligt virkende Husmoder ikke at være bange for, at Selskabet ofte skal henvende sig til hende; dette vil kun ske et Par Gange i Løbet af en halv Snes Aar. Derimod kunne vi ikke love hende, at hun altid vil faa Glæde af sin Opofrelse eller bliver forskaanet for Ubehageligheder, hvad enten hun selv tager den unge Pige i sin Tjeneste eller anbringer hende hos andre; men det vil hun heller ikke forlange. Hun vil gjøre Gjerningen for den gode Sags egen Skyld og blot være bekymret for at tage den rigtig fat. Det er der mange der er bange for, at de ikke kunne, og det Spørgsmaal er ofte gjort os under vor Virksomhed i Fængsels-selskabets Tjeneste: „Hvorledes skal man behandle disse Mennesker?“ Vi benytte her Lejligheden til at besvare dette Spørgsmaal udaf den Erfaring, vi have indhøstet, og svare da: „Som enhver anden, der skal ingen Forskjel gjøres.“ Navnlig er det ikke Formaninger og Seen paa Fingre, der skal gjøre en flink Pige af

den løsladte Fange, nej, det er den Aand og den Orden, der hersker i Huset, der skal bevirke dette. Af disse to Faktorer og af den unge Piges Modtagelighed for Paaavirkning kommer det gode eller det slette Resultat. Vi mene, at det fynske Fængselsselskab skal gjøre et Forsøg paa at virke for Kvindefanger gennem personligt virkende Medlemmer blandt Husmødrene i Fyns Stift, og vi nære det bedste Haab om, at Forsøget vil lykkes. Som bemærket i vore tidligere Beretninger, svare de personligt virkende Medlemmer intet Kontingent.

Alle dem, der i det forløbne Aar have vist os Imødekommen, undlade vi ikke at bringe vor Tak, ligesom vi heller ikke skulle undlade at anbefale Selskabet til fremtidig Velvillie.

Bestyrelsen, der antog sin tidligere Forretningsfører, er fremdeles:

L. Helveg.

V. Oldenburg.

H. C. Vogelsang.

Urban Hansen.

Lauge Olsen,
Forretningsfører,
Klingenberg 8.

Beretning.

De mange udskudte Numere ere en Følge af, at mange ere døde, mange udvandrede, mange have atter begaaet Lovovertrædelse, og af mange er Sporet tabt.

296. Hun skikker sig fremdeles vel. I det forløbne Aar har hun faaet en Understøttelse.

297. Han, der er Smed paa Landet, er fremdeles lidet arbejdsom, men ogsaa mindre skikket til Arbejde. Han er noget drikfældig.

298. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, skikker sig vel.

299. Han skal fremdeles opholde sig i Amerika og opføre sig godt.

307. Han har heller ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

311. Han skikker sig fremdeles vel.

315. Han, der er Sømand, har bosat sig i Norge og har det godt.

320. Hun, der er gift, har det fremdeles godt og skikker sig vel.

323. Han, der er Landsbyhaandværker og i en høj Alder, ernærer sig selv og omtales meget rosende.

325. Han, der er Tyende, skikker sig vel.

329. Han, der er Haandværker i en Kjøbstad, skikker sig vel.

331. Hun er fremdeles en syg og svag Stakkel; men paa hendes Forhold har der intet være at udsætte.

332. Hun, der er Tjenestepige, er fremdeles hjemme med sit uægte Barn.

333. Hun, der er Tjenestepige, skikker sig vel.

334. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

338. Han, skikker sig fremdeles vel.

341. Hun er hjemmehørende i en Kjøbstad. Skal opholde sig i Kjøbenhavn; men andet vides ikke om hende.

343. Hun, der er Tjenestepige, skal være bleven gift i det forløbne Aar. Ellers vides intet om hende.

344. Hun, der er skilt fra Manden, underholdes fremdeles af Fattigvæsenet. Paa hendes Opførsel er intet at udsætte.

348. Han, der er udvandret, har ikke ladet høre fra sig i det forløbne Aar.

349. Han, der er Tjenestekarl, har skiftet Tjeneste. Omtales rosende.

351. Han boer fremdeles i en Kjøbstad. Paa hans Forhold er intet at udsætte.

354. Han, der er Arbejdsmand, er virksom men svag. Der vides intet ulovligt om ham.

355. Han, der er Fabrikarbejder, har det kun smaat, men hans Forhold er exemplarisk.

356. Han er en flittig og stræbsom Mand, men har ondt ved at skaffe sig Arbejde, fordi han kun vil arbejde som Mester. Forøvrigt har der intet været at udsætte paa hans Forhold.

357. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

358. Han, der er Arbejdsmand, omtales fremdeles meget rosende.

359. Han, der er Arbejdsmand, opfører sig fremdeles vel.

363. Han, der er Haandværkslærling, omtales ikke længere saa fordelagtigt som tidligere. Til November bliver han Svend.

365. Hun, der er Enke, skikker sig fremdeles vel.

368. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig fremdeles vel.

369. Han, der er Sømand, har forbedret sin Opførsel ligeoverfor sin Hustru. Der vides intet Uskikkeligt om ham i det forløbne Aar.

371. Han, der er Arbejdsmand, er flittig og stræbsom og skikker sig vel.

373. Han, der er Arbejdsmand, omtales saare ufordelagtigt.

374. Han, der er Arbejdsmand paa Landet, omtales meget rosende; men har trange Kaar.

376. Hun er hjemme hos Moderen, der ikke kan undvære hende. Skikker sig vel.

377. Hun, der er Tjenestepige, skikker sig vel.

378. Han lever under meget trykkende Kaar, og Faderen maa til sine Tider underholde ham tilligemed Familien. Noget ulovligt vides ikke om ham.

379. Hun er Tjenestepige. Noget ulovligt vides ikke om hende.

380. Hun, der lever adskilt fra sin Mand, er hos sine Forældre. Hun er doven og løsagtig. Har ikke senere begaaet Lovovertrædelse.

381. Han har hidtil opført sig vel; men i det forløbne Aar savnes Underretning om ham.

383. Han skal opholde sig i Kjøbenhavn. Nærmere Underretning om ham savnes.

384. Han skal være en dygtig Karl, men hans Ulykke være den, at han er meget forfalden til Drik.

385. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

386. Han, der er Arbejdsmand, opfører sig vel.

387. Han er fremdeles Tyende og skikker sig nu vel.

391. Han, der er Arbejdsmand, skikker sig vel.

393. Han, der er Arbejdsmand, opfører sig fremdeles vel.

394. Hun, der er gift, omtales meget rosende.

399. H a n , der er Tjenestekarl, opfører sig vel.
 400. H a n skal atter have begaaet Lovovertrædelse.
 402. H a n er Tyende. Opholdstedet ubekjendt.
 404. H a n er Tyende. Opholdstedet ubekjendt.
 405. H a n er Arbejdsmand. Opholdstedet ubekjendt.
 407. H a n , der er Tjenestekarl, opfører sig vel.
 409. H a n er Haandværker. Opholdstedet ubekjendt.
 410. H a n opfører sig særdeles godt.
 412. H a n , der er Tjenestekarl, er en dygtig Arbejder, men meget drikfældig, naar Lejlighed gives dertil.
 414. H a n , der er Sømand, omtales meget rosende.
 416. H a n ernærer sig fremdeles som Smed og skal være en flittig og stræbsom Mand. I det forløbne Aar har Selskabet og Sogneraadet i Forening givet ham en Understøttelse.
 417. H a n ernærer sig fremdeles som Daglejer og skikker sig vel.
 418. H a n , der er Arbejdsmand, skikker sig vel.
 419. H a n , der er Haandværker paa Landet, omtales meget rosende.
 420. H a n er Handværker og Handelsmand. Underretning om ham savnes.
-

422. Han er Postbud, hjemmehørende i en Kjøbstad, indsattes 11te April 1874 til 6 Aars Tugthusarbejde for Posttyveri m. m., ikke tidligere straffet, gift og har 6 Børn. Nu er han 50 Aar gl. Hans Forhold i Straffeanstalten har altid været godt. Men det var meget smaat for hans Familie, der solgte hans Klæder under Straffetiden. Han løslodes 11te April 1880 og fik ved Løsladelsen en Pengehjælp. Efter Løsladelsen fik han Arbejde hos en Murmester, hvor han er endnu og skikker sig vel.

423. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i et Landsogn, er gift og har 2 Stedbørn, straffet med 2 Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri, tidligere straffet 2 Gange med V. og B., 2 Gange med Forbedringshusarbejde og en Gang med Bøde. I Straffeanstalten har han været skikkelig nok. Paa Fængselspræstens Anbefaling tilstodes der ham ved Løsladelsen en liden Beklædningshjælp. Senere er han bleven indsat i en Arbejdsanstalt. Han udgaar hermed af Beretningen.

424. Han er Sømand, 27 Aar gl., hjemmehørende i Odense, straffet for Tyveri, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, tidligere straffet med V. og B. og Forbedringshusarbejde for Tyveri, løslodes $\frac{2}{9}$ 79 og anmeldtes saaledes: „En ret godlidende, men overfladisk og villieløs Person, der er meget tilbøjelig til at lade Tingene gaa deres Gang for at slippe for en altfor aktiv Indblanding. Han har intet begjæret og vil heller ikke kunne anbefales.“ Efter denne Anmeldelse fra Straffeanstalten kunde Fængselssekretariatet ikke tage sig af ham; han blev derfor indlagt paa Fattiggaarden. Fra Fattiginspektøren modtog Selskabet følgende Skrivelse den 12 April 1880: Da Sømand . . ., der efter udstaaet Straf den 27de Septbr. 1879 af 8 Maaneders Forbedringshusarbejde for Tyveri, fra 28de September har været indlagt paa den herværende Fattiggaard og i den Tid været flittig og ikke givet Anledning til

Klage over sin Opførsel, nu har ytret Ønske om at komme tilsøs, hvilket Ønske han formener at kunne faa opfyldt, dersom det kunde lykkes kam at komme til Hamborg, fra hvilken Stad han troer at kunne erholde Hyre, saa tillader jeg mig herved at anbefale ham til fra Fængselsselskabet at blive tilstaaet en Understøttelse af 40 *℔* til Hjælp til hans Ekvipering og Rejse til Hamborg.“ Dette Forslag gik Selskabet ind paa, og han kom saaledes tilsøs. Efter de Oplysninger, Selskabet har om ham, farer han fremdeles tilsøs, og der vides intet ulovligt om ham.

425. Han er Arbejdsmand, 34 Aar gl., gift, har 2 Børn, hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri, Straffetid 5 Aar, tidligere straffet 2 Gange med V. og B. for Tyveri heri Landet og flere Gange i Slesvig, løslodes den 8^a 79 og anmeldtes saaledes: „Hans Fortid er ikke anbefalelsesværdig. Forholdet til Konen var slet, og han syntes i Begreb med at blive en temmelig farlig Forbryder. Den lange Straffetid, Længslen efter Familien, til hvilken Eorholdet har bedret sig en Del, og et temmeligt vaklende Helbred (Brystsvaghed) har bidraget til at bringe ikke lidt Alvor i ham, og man tør haabe, at han yderligere vil fæstne sig. Han er meget flittig, har en Arbejdsfortjeneste af cirka 35 *℔* at begynde med, der blandt andet skal bruges til Klæder og Arbejdsredskaber, dog anbefales han til et Par Benklæder og Strømper“. Den foreslaaede Hjælp blev ham ikke tilstaaet, da man vilde se, hvorledes han vilde té sig paa fri Fod. Senere indløb en rosende Skrivelse om ham fra hans Sognepræst, hvori han anbefaledes til en Understøttelse af 25 *℔*, hvilket Beløb blev ham tilstaaet. Siden Løsladelsen har denne Mand opført sig vel, men hans Helbred er meget svagt, og han vil derfor næppe kunne undgaa at komme paa Fattigvæsenet.

426. Han er Mejerist, 34 Aar gl., hjemmehørende

i et Landsogn, straffet med et Aars Forbedringshusarbejde for Bedrageri, tidligere straffet 3 Gange med V. og B. og 1 Gang med Forbedringshusarbejde. Han løslodes $\frac{1}{5}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Han gjør Indtryk af at være en skjørhovet Person. Han foregiver at kunne faa Tjeneste i det Slesvigske, og jeg har lovet ham, at naar han kan konstatere det, skal han blive hjulpen med Rejsepenge“. Mens han var i Straffeanstalten, fik han imidlertid ingen Tjeneste, men ved Løsladelsen fik han en lille Hjælp, da han var blottet for alt. Senere skaffede han sig selv en Tjeneste og fik ved denne Lejlighed atter en lille Hjælp. I afvigte Sommer henvendte Selskabet sig til Sogneraadet i hans Hjemstavn for at faa Oplysning om, hvorledes det senere er gaaet ham, men det kunde ingen Oplysning give om ham.

427. Han er Tyende, hjemmehørende i et Landsogn, 19 Aar gl., straffet for Tyveri, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, tidligere straffet 2 Gange med V. og B. for Tyveri, løslodes $\frac{6}{7}$ 80 og anmeldtes saaledes: „En stille noget indesluttet Karl, hvis alvorlige og vemodige Væsen gjør et ret tiltalende Indtryk. Egentlig forfalden har han ingenlunde været, men dog tilbøjelig til at svire af og til; dette har medført Gjæld, hvilken Omstændighed bragte ham ind paa Forbryderbanen. Der synes at være virkelig Fortrydelse tilstede. Han vil søge Tilhold hos Forældrene og derpaa tage fast Tjeneste. Anbefales til en mindre Beklædning.“ Denne blev ham tilstaaet. — Senere er der ligeledes skrevet til Sogneraadet i hans Hjemstavn, men heller ikke om ham kunde der erholdes Underretning.

428. Han er Husmand og Træarbejder, hjemmehørende i et Landsogn, 39 Aar gl., gift, har 4 Børn, straffet for Brandstiftelse, Straffetid 2 Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{2}{8}$ 80 og anmeldtes saaledes: „En flittig og iøvrigt skikkelig Mand, hvem Næringssorger

have tilskyndt til Forbrydelsen. Den Bitterhed i Sindet og Forvirring i hans moralske Begreber, som viste sig ved Indtrædelsen, har for en stor Del men ikke ganske tabt sig; dog nærer man Tillid til hans Arbejdsomhed og til at hans oprigtige Anger vil bære gode Frugter. Han anbefales til en Hjælp af 20 *R* til Træ, til Værktøj og til Rejsen. Selv har han 10 *R* i Arbejdsfortjenste.“ Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. Hans Sognepræst har fornylig udtalt sig saaledes om ham: „Det gaar ham godt: han er meget flittig og stræbsom og opfører sig rosværdigt.“

429. Han er Smedelærling, hjemmehørende i et Landsogn, 20 Aar gl., straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere straffet 1 Gang med Ris, 1 Gang med Rottingslag, 1 Gang med simpelt Fængsel for Tyveri, løslodes $\frac{2}{3}$ 80 og anmeldtes saaledes: Han har ikke vist sig synderlig modtagelig for Paavirkning, og Samvittigheden synes endnu ikke at være vaagnet rigtig, men dog har hans Opførsel iøvrigt her været upaaklagelig. Da han er saa ung, og da man tror, at det Onde just ikke sidder saa dybt i ham, anbefales han til en Beklædningshjælp af 16 *R*, for at kunne søge Arbejde ved Professionen eller som Fyrbøder.“ Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. Fra hans Sognepræst haves følgende Meddelelse om ham: „Efterat han var kommen hjem hertil, opholdt han sig hos sin Moder, en Husmandskone heri Sognet, men Lediggang er Djævelens Hovedpude, og da han selv ønskede at komme bort herfra til Amerika, gjorde Moderen Alt, hvad der stod i hendes Magt, for at hjælpe ham dertil. Selv formaaede hun imidlertid ikke at udstyre ham og betale Rejsen for ham, saaledet at han dog ikke skulde staa aldeles blottet ved Ankomsten, men ved deltagende Menneskers Velvillie skjødes der da et Beløb sammen, som maatte være nogenlunde tilstrækkelig til den fornødne Hjælp. Han rejste herfra i Begyndelsen af April, fik strax

Arbejde derovre og har siden denne Tid skreven 3 Gange hjem til sin Moder. Han angiver sin Fortjeneste til 4 $\mathcal{R}$ 34 Ø daglig, og Betalingen for sin Kost 58 $\mathcal{R}$ maanedlig. Naar man betænker hans store Sløvhed og Ligegyldighed og hvilken Anstrængelse det maa være for ham med hans ringe Evner og Øvelse at skrive et Brev, saa forekommer det mig at være et godt Tegn, at han har skreven 3 Gange. Hans Breve ere af et særdeles kjærligt Indhold.

430. Han, der er Haandværkssvend, hjemmehørende i et Landsogn, 30 Aar gl., straffet for Tyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere 2 Gange V. og B. for Tyveri, løslodes den $\frac{1}{9}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Han har været meget holdningsløs og ustadig; ikke ligefrem forfalden, om end let at rive med til alle Slags Kommers. Der er kommen noget mere Alvor over ham, men nogen indgribende og varig Forbedring tør man vanskelig vente. Han vil søge Tilhold hos Forældrene og anbefales til en Beklædningshjælp og en lille Pengeunderstøttelse, ialt 12 $\mathcal{R}$, for at kunne skaffe sig Arbejde ved Professionen.“ Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. — Hans Sognepræst har fornylig udtalt sig saaledes om ham: „Han er udgaaet fra et ganske godt Hjem. Saavidt jeg har kunnet erfare, har hans Opførsel i hans tidligere Ungdom været upaaklagelig. Han lærte Snedkerprofessionen og blev anset for en dygtig og rask Arbejder, naar han vilde bestille noget, men snart ytrede sig hans medfødte Letsindighed og Tilbøjelighed til et uordentligt Levnet; han rejste bort fra sin Fødeegn, flakkede om fra Sted til Sted, blev en komplet Vagabond, kunde ikke længere ernære sig selv og blev hjemsendt, stjal og blev straffet. Efter Hjemkomsten fra Straffeanstalten tog han igjen fat paa Arbejdet. Han er i sidste Foraar bleven gift med en ældre Pige og har faaet sit eget Hus. Hvorledes han skikker sig i sit nye Hjem, véd jeg ikke saa nøje; hans medfødte

Letsindighed er saa stor, at han næppe er til at stole paa, selv om det for en Tid synes, at han er bleven ordentlig og stadig. De ydre Vilkaar synes dog for Tiden ret gode for ham.

431. Hun er Tjenestepige, 32 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Barnefødsel i Dølgemaal og Barnemord med 4 Aars Cellefængsel, tidligere straffet med 2 Gange 5 Dages V. og B., løslodes den $\frac{2}{6}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Rolig og kold, men der er noget ganske dygtigt ved hende, saa hun vil blive en Pige, som enhver kan være tjent med.“ Hendes Slægtninge skaffede hende en Tjeneste, og Selskabet gav hende en Beklædningshjælp. Siden hun forlod Straffeanstalten, har hun opført sig vel.

432. Hun er Tyende, 16 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Tyveri men 40 Dages simpelt Fængsel. Efterat have udstaaet denne Straf, blev hun anbragt i Lindevangshjemmet; fordi hendes eget Hjem var saa slet, og fordi man mente, at hun trængte til den Vejledning og den moralske Paavirkning, som denne Anstalt kunde give hende. Resultatet har imidlertid ikke været heldigt; thi den unge Pige er af en saa haardnakket og trodsig Natur, at Anstalten er i Begreb med at opgive hende.

433. Han er Sømand, hjemmehørende i Odense, 21 Aar gl., straffet for Tyveri og Bedrageri, Straffetid 1 Aar, ej forhen straffet, løslodes den $\frac{10}{11}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Velbegavet, har et ret tiltalende Væsen, og er ikke uden Følelse for det Nedværdigende i hans Stilling, men nogen dyb Anger spores ikke, han er væsentlig verdslig anlagt, og som det synes, temmelig egoistisk. Han har sejlet som Skitskok og har af Faderen, der er Guldsmed, lært at forsøve. Faderen og Broderen ere bosatte i Boston, og han ønsker at udvandre dertil, samt at ansøge Selskabet om Hjælp dertil. Forsaavidt han visselig har daarlige Udsigter

her og har flere heldige Betingelser for at kunne bane sig en Vej under fremmede Forhold, kan han anbefales til den attraaede Rejsehjælp. Kjøbenhavns Politi vil tilskyde et Beløb til hans Udvandring.“ Han indstilles til at udvandre, saafremt Kjøbenhavns Politi vil besørge hans Afsendelse strax efter Løsladelsen og overtage $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, medens $\frac{2}{3}$ overtages af det fynske Fængselsselskab. Sagen blev arrangeret paa denne Maade. Senere Underretning om ham savnes.

434. Han, der har tjent og fare tilsøs, er 22 Aar gl., hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri, Bedrageri og ulovlig Omgang med Hittegods, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{10}{11}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Har i de sidste Aar ført et ustadigt og letsindigt Liv i Kjøbenhavn, og om han end tilstaar aabent og bliver alvorlig ved Tanken om sine Forældre, kan der endnu ikke spores nogen afgjørende heldig Paavirkning af Straffen. Han er ukjendt med Landarbejde og ønsker at søge Tjeneste eller Arbejde i Byerne; han anbefales til en Understøttelse af 10 *R*, for at kunde søge Erhverv.“ — Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. — Efter Løsladelsen kom han tilsøs. Senere Underretning om ham savnes.

435. Han er Tyende, hjemmehørende i en Kjøbstad, 17 Aar gl., straffet for Tyveri, Straffetid 2 Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{23}{11}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Han var tidlig kommen i slet Selskab og havde begyndt at drikke i Kroerne. Da han kom her, var han en tvær og ordknap Dreng, der ikke ytrede anden Følelse end Ærgrelse over den lange Straf. Men efterhaanden er han bleven mere aabenhjærtig; han synes at bestræbe sig for at være sanddru i sit hele Væsen, og jeg troer, at han i al Stilhed har fattet et alvorligt Forsæt om Forbedring, som han ikke mangler Kraft til at gennemføre. Han vil tage Ophold i Faderens Hus og af ham lære Smedehaandværket, hvilket Faderen har

tilbudt ham. Han anbefales til en Beklædningshjælp af 20 *℔*.“ Denne Hjælp blev ham tilstaaet. Hans Forhold efter Løsladelsen er ubekjendt.

436. Han er Slagtersvend, hjemmehørende i en Kjøbstad, 32 Aar gl., straffet for Drab, Straffetid 5 Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{3}{8}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Hans beskedne og sørgmodige Væsen og hans særdeles tilfredsstillende Opførsel har gjort alle her vel stemte imod ham. Om hans alvorlige Fortrydelse af den i Drukkenskab øvede Gjerning, kan der ingen Tvivl være. Han er nu noget medtaget af den lange Straf og mener ikke at kunne bjerge sig og ernære sin gamle Moder paa anden Maade end ved at slagte og handle med Creature paa egen Haand.“ Bestyrelsen henvendte sig i denne Sag til et personligt virkende Medlem i hans Hjemstavn, der lovede at tage sig af ham i Begyndelsen. Der blev dernæst korresponderet med Vridsløselille Fængselsselskab om at give ham andre 40 *℔*, hvilket Beløb dette Fængselsselskab bevilgede, hvis det behøvedes. Han blev saaledes efter Løsladelsen sat i Vej i sin Fødeby, hvor han er endnu og er en flittig Mand. Han er bleven gift med en Pige, med hvem han var forlovet før sit Fald, seer ordentlig og proper ud, men henfalder undertiden til sin gamle drikfældige Vane, naar Lejlighed gives. Forøvrigt er der intet at udsætte paa hans Forhold.

437. Han er Tyende, hjemmehørende i et Landsogn, 23 Aar gl., straffet for Falsk, Straffetid $1\frac{1}{2}$ Aar, løslodes $\frac{1}{8}$ 81 og anmeldtes saaledes: „En net Karl med et sindigt og beskedent Væsen, der synes oprigtigt at have angret den begaaede Forbrydelse og giver i det hele godt Haab. Det vidner ret godt for hans Fortid, at han har bedt den herværende Bestyrelse at anmode hans sidste Husbond, en Gaardejer i Nærheden af Odense, om at tage ham i Tjeneste efter Løsladelsen. Da det imidlertid er usikkert, hvorvidt dette kan skee

strax, anbefales han til en Understøttelse af 10 *Rt*, for at han kan have noget at staa imod med i Begyndelsen.“ Den foreslaaede Hjælp blev ham tilstaaet. For kort Tid siden har hans Sognepræst udtalt sig saaledes om ham. „Efter hvad jeg har opspurgt, tjener han i Sommer hos . . . og han skikker sig vistnok vel der; men noget Sikkert seer jeg mig dog ikke istand til at udtale herom.“

438. Han er Arbejdsmand, hjemmehørende i en Kjøbstad, 25 Aar gl., straffet for Tyveri, Straffetid $1\frac{1}{2}$ Aar, tidligere straffet med simpelt Fængsel, 2 Gange V. og B. og 2 Gange Forbedringshusarbejde for Tyveri, løslodes den 2^0 81 og anmeldtes saaledes: „Hans Opførsel har været upaaklagelig, og han har havt enkelte gode Bevægelser herinde, men disse ere ikke til at stole paa, og han anbefales iøvrigt ikke. Dog tillader man sig at henstille, om der ikke, for muligt at redde ham fra Fattiggaarden og bevare den sidste lille Rest af Selvfølelse, kunde findes Anledning til at tilstaa ham et mindre Beløb som Medlidenhedshjælp, dels for at sætte ham istand til ved Hjælp af dette og sin Overarbejdsfortjeneste at gjøre det nødvendige Indkjøb til at ernære sig ved Fletning af Matter og Halm-Kurve m. m., dels for at hjælpe ham til en Uldtrøje, hvortil han, som kun er svagelig, kan trænge.“ Ifølge denne Anbefaling blev der tilstaaet ham et lille Pengebeløb. Senere Underretning om ham savnes. Han udgaaer hermed af Beretningen.

439. Han er Sømand, 21 Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Indbrudstyveri, Straffetid 1 Aar, tidligere straffet med Ris for Tyveri, løslodes 2^2 81 og anmeldtes saaledes: „Et Fald fra Skibsmasten har efterladt nogen Svaghed, saa at han ikke til alle Tider skal være fuldt tilregnelig. Han har derfor her været beskæftiget med udvendigt Arbejde, men iøvrigt været normal i mental Henseende og vist sig som en

ret skikkelig og ufordærvet Karl. Han vil ved Hjemsendelsen begive sig til nogle Slægtninge paa Landet og der søge Arbejde for Vinteren, til Foraaret ønsker han en Hyre og vil, hvis Bestyrelsen tillader det, personlig søge det fynske Fængselsselskab om Hjælp til Soudstyret, naar han har Udsigt til Anbringelse. For Øjeblikket anbefales han blot til et Par Sko.“ Bestyrelsen gik ind paa foranstaaende Anbefaling, men Fangen blev paa Grund af sit Helbred senere Fællesfange og løslodes derfor først i Juni. Ved Løsladelsen henvendte han sig til Selskabets Forretningsfører, men syntes ikke at være normal i mental Henseende. Senere Underretning om ham savnes.

440. Hun er Tjenestepige, 17 Aar gl., hjemme hørende i et Landsogn, straffet for Blodskam med 8 Maaneders Cellefængsel, ej forhen straffet, løslodes $\frac{3}{6}$ 80 og anmeldtes saaledes: „En meget usædelig Pige som har godt Haab om sig selv, men jeg ikke.“ I Henhold til denne Indstilling, blev det vedtaget at hun ikke skulde hjælpes; men paa Grund af hendes Ungdom blev det senere besluttet, at der skulde gøres et Forsøg med hende. Københavns Fængselsselskab optog hende i dets Optagelseshus, og vort Selskab skaffede hende en Tjeneste paa en af Smaaøerne. Men det københavnske Fængselsselskab ansaa hende for udygtig til at antage en Tjeneste og besluttede at anbringe hende i Lindevangshjemmet. I Førstningen gik det ret godt, men efterhaanden viste hun sig at være saa sløv og dyrisk, at der var intet at stille op med hende. For kort Tid siden blev hun af Lindevangshjemmet hjemsendt til sin Fødestavn. Hun udgaaer hermed af Beretningen.

441. Han, der er Haandværker paa Landet, henvendte sig til Selskabet om at faa et Laan; men ved at undersøge Sagen viste det sig, at han var en saa forfærdelig Plattenslager, at der ikke kunde være Tale om at støtte ham. Han fik derfor blot et Par Skilling

til Hjemrejsen, fordi han saa yderst trængende ud. Han udgaaer hermed af Beretningen.

442. Han er Haandværkssvend, 25 Aar gammel, hjemmehørende i en Kjøbstad, straffet for Tyveri og Falsk, Straffetid $1\frac{1}{2}$ Aar, forhen straffet 2 Gange med V. og B., løslodes den $\frac{1}{8}$ 80 og anmeldtes saaledes: „Han har vist et godt Forhold og giver i det Hele gode Forhaabninger. Han mener iøvrigt at kunne hjælpe sig selv.“ Der var saaledes ikke Tale om at gjøre noget for ham ved Løsladelsen. Men senere hen giftede han sig med en Pige, som han tidligere havde kjendt, og da han ikke kunde slaa sig igjennem, henvendte han sig til Straffeanstaltens Fængselsselskab om Hjælp, dette sendte hans Andragende hertil og anbefalede ham paa det bedste. Det blev derfor besluttet, at han skulde kave en Pengehjælp, for at den øjeblikkelige Nød kunde afhjælpes og forsynes med de nødvendige Materialier og Redskaber, for at han kunde ernære sig som selvstændig Mand ved sit Haandværk, hvilket var hans højeste Ønske. Straffeanstaltens Fængselsselskab overtog Halvdelen af de dermed forbundne Udgifter. I Førstningen lod det til, at alt skulde gaa godt; men det varede imidlertid ikke længe, inden han begyndte at drive og undlod ganske at tage sig af Hus og Hjem. Konen rejste derfor hjem til sine Forældre paa Landet. Efter nogen Tids Forløb kom han hjem til sin Fader og fik Arbejde paa hans Værksted, hvor han senere har været med kort Afbrydelse. Der staaer det Værktøj som Selskabet laante ham. Han er en udmærket flink og dygtig Arbejder, men en villieløs Stakkel. Endnu har han ikke begaaet Lovovertrædelse.

443. Han er $13\frac{1}{2}$ Aar gl., hjemmehørende i et Landsogn, straffet for Brandstiftelse, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, løslodes den $\frac{4}{5}$ 81 og anmeldtes saaledes: „Han øvede sin Forbrydelse mod sine Forældres Hus af Misfornøjelse med den Behandling, han fik af sin (drikfældige) Sted-

fader og sin Moder. Om Alvoren i hans Anger er det af Hensyn til hans Ungdom vanskeligt at dømme. Nogen Anger er der sikkert, men ogsaa, som det synes, endnu noget indeklemt Nag til Forældrene. Han er en net, velbegavet lille Dreng, med et alvorligt, lidet barnligt Væsen. Han vil ikke være fyldt 14 Aar ved Løsladelsen, men hvis Kirkebestyrelsen tillader det, vil han rimeligvis blive konfirmeret her. Ialtfald bør han vist ikke sendes hjem. Han ønsker sig ogsaa af Hensyn til et daarligt Ben anbragt i Skrædderlære af Selskabet.“ Det blev besluttet, at der skulde gjøres Alt, hvad der kunde gjøres for denne Dreng. Saasnart Selskabet fik Vished om, at han blev konfirmeret i Straffeanstalten, indhentede det igjennem hans Sognepræst hans Forældres Tilladelse til, at tage ham under dets Forsorg, uden Indblanding fra deres Side. Der blev derpaa skaffet en Lære til ham hos en særdeles flink og hæderlig Skræddermester paa Landet, langt borte fra hans Forældres Hjem. Selskabet udstyrede ham med Klæder og tilsagde Mesteren en aarlig Beklædningshjælp under Læretiden samt en Pengegodtgjørelse i det første Aar. Strax efter Løsladelsen kom han i Lære. Vridsløselille Fængselsselskab gav ham nogle Klæder og betalte desuden hans Rejse hertil, der var meget dyr, fordi der til den Tid var Istransport, og han maatte have en Mand med sig til Ledsager. Mesteren siger om ham, at han er en opvakt og velbegavet Dreng, der kan blive et dygtigt Menneske, hvis han selv vil, men tillige, at der er Kræfter i ham, der ikke ere gode, dog nærer han det Haab, at han nok skal faa en flink Person af ham.

444. Han er Kontorist, hjemmehørende i en Kjøbstad, gift, har 2 Børn, straffet for Bedrageri, Straffetid $\frac{2}{3}$ Aar, ej forhen straffet, løslodes $\frac{4}{5}$ 81 og anmeldtes saaledes: „Som Medhjælper paa et Byfogedkontor var han ikke daarlig lønnet, men han levede

langt over sine Evner, vilde være Husejer, søgte hyppigt Gjæstgivergaarden (uden dog i nogen Maade at være forfalden) og kom saaledes i stor Gjæld, hvilket tilskyndte ham til Bedrageriet. Han synes at have en godmodig Karakter og Forholdet til Konen er godt. Hun har faaet en Portnerstilling i Kjøbenhavn (240 *Nr* og fri Bolig), som Manden kan modtage efter Løsladelsen. Imidlertid vil han jo behøve et andet Erhverv ved Siden af.“ Vridsløselille Fængselsselskab skaffede ham Arbejde ved Afskrivning, og det fynske Fængselsselskab gav ham en Pengehjælp. Saavidt vides, gaaer det ham godt.

445. Han er Sømand, ugift, hjemmehørende i en Kjøbstad, flere Gange straffet i Udlandet, har været en Gang paa Vridsløselille, løslodes $\frac{1}{4}$ 81 og anmeldtes saaledes: „Her er han meget flink, men er vel sagtens en løs Person. Jeg vil foreslaa, at vi forenes om at faa ham tilsøs.“ Denne Indstilling tiltraadtes. Senere Underretning om ham savnes.

Fortegnelse

over Selskabets personlig virkende Medlemmer.

- Hr. Pastor Lorentzen i Ryslinge.
 — Balslev i Tarup.
 — Clausen i N. Lyndelse.
 — Politiassistent Abelsted i Svendborg.
 — Sognefoged Chr. Hansen i Vejstrup.
 — Kjøbmand H. Barfoed i Bogense.
 — Pastor Feilberg i Darum pr. Ribe.
 — Borgmester Sager i Rudkjøbing, der har lovet at ville
 sørge for de langelandske Fangers Anbringelse, naar man
 hver Gang henvender sig til ham i betimelig Tid.
 — Proprietær L. Madsen paa Stutterigaarden pr. Nørreaaby.
 — Gaardejer S. N. Jørgensen i Roerslev.
 — — Sognefoged A. Jørgensen i Baaring.
 — Gjæstgiver A. C. Thomsen i Skovshøjrup.
 — Sognefoged H. Hansen i Indslev.
 — — R. Jørgenson i Brangstrup.
 — — L. J. Pedersen i Eiby.
 — J. Pedersen, Christianslyst i Harrendrup Sogn.
 — Sognefoged O. N. Olsen i Sletterød, Fjelsted Sogn.
 — Politiassistent Bosse i Middelfart.
 — Herredsfuldmegetig, Bankdirektør H. H. Paaren i Ærøes-
 kjøbing.
 — Sognefoged R. P. Rasmussen i Store Rise paa Ærø.
-

Fortegnelse

over dem, der i Regnskabsaaret fra 1ste April 1880
til 31te Marts 1881 have bidraget med

Gaver:

Assens Amtstuedistrikt.....	50	<i>N</i>
Odense —	100	—
Svendborg —	100	—
Statskassen	100	—
Kjøbenhavns Kriminal- og Politiretsfattigkasse	100	—

Fortegnelse

over

de aarlige Medlemsbidrag.

	<i>Kr</i>
Avnslev-Bovense Sogne	4
Andersen, Billedhugger	4
Allerup, M. P., Fabrikant	4
Assens	40
Ahlefeldt-Laurvigen, Kammerherre, Lensgreve	40
Ahlefeldt-Laurvigen til Brolykke	4
Allerup-Davinde Sogne	4
.	
Brandt, Frue	4
Brandt, M. K., Fabrikant	4
Brandt, E., Kjøbmand	4
Berg, Hunderupgaard	4
Bierfreund, Lor., Bankdirektør	4
Boesen, A., Raadmand	4
Borch, Kancelliraad	4
Bang, Carl F., Konsul	2
Bang, Jens, Bankdirektør	4
Balslev, Præst	4
Brahetrolleborg Sogn	10
Bjerreby Sogn	10
Bjerre, Overauditor	4

	<i>NR</i>
Clausen, Juveleer	4
Christoffersen, Carl, Kjøbmand	4
Chiewitz, Præst	4
Crone, Præst	4
Christensen, Præst	4
la Cour, Manufakturhandler	4
Damgaard, Stiftsprovst	4
Dreyer, J. C., Kancelliraad	4
Drigstrup Sogn	4
Espe-Vantinge Sogne	4
Esmann, E. F., Grosserer	4
Faber, C. G. V., Adjunkt	4
Fich, Carl, Kjøbmand	4
Fogtmann, C. C. B., Kjøbmand	4
Faber, Chr., Grosserer	4
Frydendahl, Kjøbmand	2
Faaborg Kjøbstad	20
Fønss, Provst	4
Fog, Præst	4
Fraugde Sogn	4
Fjelsted-Harrendrup Sogne	4
Gjelsted-Rørup Sogne	4
Gjellebøl, Præst	4
Helveg, Præst	4
Helveg, Stadslæge	4
Helveg, Sparekassedirektør	4
Hempel, Landinspektør	4
Hansen, Urban, Raadmand	4
Hempel, Fabrikant	4

Hofman (Bang), Etatsraad	4
Halberg, Byfoged	4
Høyer-Møller, Provst	4
Horne Sogn	6
Hansen, Severin, Kjøbmand	4
Haarby Sogn	10
Hjort, Præst	4

Jørgensens, Pl., Sønuer	4
Jensen, G., Frue	4
Jensen, V., Vinhandler	4
Jordløse-Haastrup Sogne	4
Jensen, Præst	4
Ibsen, Pastor emer.	2

Korup-Ubberud Sogne	4
Knutzen, F., Kjøbmand	4
Koch, Etatsraad, Borgmester	4
Karstensen, Provst	4
Krag, Præst	4
Kjæng Sogn	4
Krogsbølle Sogn	4
Krarup, Postmester	4

Løtze, Apotheker	4
Lassen, Forpagter	4
Lange, Præst	4
Lyø Sogn	4
Lausen, Forpagter	4

Maegaard, W. R., Grosserer	4
Magleby Sogn	4
Moltke-Hvitfeldt, Kammerherre, Greve	50
Middelfart	12
Marslev Sogn	4
Marstal	10
Møller, Joh., Præst	4

	<i>N</i>
Nielsen, Enkefru, Hedeviglund	4
Nielsen, Enkefru, Odense	4
Nyborg	20
Næraa, N., Bederslev Sogne	4
Næraa, S., Sogn	4
Odense	100
Oure-Veistrup Sogne	8
Olsen, Lauge, Klokker	4
Oldenburg, V., Politimester	4
Petersen, V., Etatsraad	4
Petersen, Enkefru	4
Petersen, R., Brandmajor	4
Prøvensen, M., Grosserer	4
Rykeby-Revninge Sogne	4
Rosenørn-Lehn, Udenrigsminister, Kmhr.	20
Rantzau, Kammerherre, Greve	20
Roth, Præst	4
Rudkjøbing	20
Ringe Sogu	5
Stenstrup-Lande Sogne	8
Strøm, Præst	4
Stenløse-Fangel Sogne	4
Særslev Sogn	4
Stokkeby, J. J., Kjøbmand	4
Skaarup Sogn	4
Sehnakenburg, Brødrene	4
Schietz, Bryggeribestyrer	4
Svendborg	20
Sperling, Frøken	4
Sehestedt-Juul, Kammerherre	50
Simmerbølle Sogn	4
Skydebjerg-Orte Sogne	4
Søby-Thurup Sogne	4

Sager, Borgmester	<i>N</i> 10
Svanninge Sogn	4
Schrum, Borgmester	10
Teisen, Proprietær	4
Tommerup-Brylle Sogne	4
Tryggelev-Fodslette Sogne	4
Tved Sogn	4
Trojel, Præst	4
Vogelsang, Adjunkt	4
Veimann, Joh., Kjøbmand	4
Vendelboe, Præst	4
Vesterskjerninge-Ulbølle Sogne	8
Vesteraaby-Aastrup Sogne	8
Verninge Sogn	4
Vigerslev Sogn	6

Oversigt

over det fynske Fængselselskabs Regnskab
fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

Indtægt.		Udgift.	
Nr	Ør	Nr	Ør
Kassebeholdningen fra forrige Aar	169234	Understøttelser til løsladte Fanger	118860
Gaver	450 "	Tilbagebetaling af et Bidrag til en bestemt Person.....	20 "
Medlemsbidrag	935 "	Forretningsførerens Løn.....	200 "
Renter.....	6257	Budløn	40 "
Bidrag til en bestemt Person....	60 "	Trykningsomkostninger.....	63 "
		Porto	3128
		Skrivematerialier.....	1630
		Generalforsamlingen	4 "
		Filantropisk Ugeblad	6 "
		Beholdning	163073
	319991		319991

Odense, den 15de Juli 1881.

Lauge Olsen.

Foranstaaende Regnskab er af os undertegnede gennemset og befundet rigtigt.

Odense den 2den September 1880.

H. T. Helveg. C. C. B. Fogtman.